

Giới thiệu Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert

Hắn xuất thân một cái danh hiệu vì "Anh hùng " bộ đội đặc chủng, bởi vì một lần nhiệm vụ thất lợi, bị cưỡng chế xuất ngũ. Ly khai bộ đội hắn, bắt đầu học qua cuộc sống của người bình thường. Hắn tự học chương trình học, dự thi một khu đại học danh tiếng khảo cổ chuyên nghiệp. Lại đang mở đầu khóa học trước, bị một cái đại tập đoàn coi trọng, trở thành hoa hậu của trường cận vệ, vào ở mỹ nữ như mây nhà trọ, bắt đầu từ đó một cái đoạn tràn đầy truyền kỳ lang thang nhân sinh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Tiểu lộ thân thủ

Chín giờ tối, Mặc Phi Phàm kéo một con cũ nát tay hăm rương, ăn mặc chũm nhún tha cùng một bộ giá rẻ y phục, hành vi ở một cái không biết tên trên đường phố.

Mặc Phi Phàm dáng dấp không phải đặc biệt đẹp trai, dáng dấp nhiều lắm tính toán rõ ràng thanh tú, bất quá cặp mắt kia lại sáng đến dọa người, dường như hai cái ngọn đèn nhỏ ngấm nước giống nhau. Một bên một cái má lúm đồng tiền, làm cho người ta cảm thấy khả ái cảm giác, loại cảm giác này che giấu phong mang của hắn, cũng dễ cho người cũng dễ dàng hơn cùng thân cận.

Hắn vừa mới xuống xe lửa, muốn trước tìm gia khách sạn ở. Hậu thiên mới là ngày tựu trường, hắn nói hai ngày trước đi tới nơi này tọa thành thị xa lạ, chỉ vì sớm một chút dung nhập nơi đây. Tương lai bốn năm, thậm chí dài hơn một đoạn thời gian, hắn đều đem ở trong thành phố này vượt qua.

Đang quyết định thi đại học trước, hắn vẫn một cái danh hiệu "Anh hùng " bộ đội đặc chủng binh sĩ. Anh hùng bộ đội đặc chủng, được xưng bộ đội đặc chủng trong bộ đội đặc chủng, có thể vào người tự nhiên đều là ngàn dặm mới tìm được một.

Lúc đầu hắn ở trong bộ đội tiền đồ lại tựa như cảm, nhưng là trong một lần nhiệm vụ, mất chết một cái Arabia vương tử. Mặt trên vì cho quốc gia kia một cái công đạo, đem cưỡng chế xuất ngũ.

Hắn từ một cái đầy người hào quang anh hùng, lập tức bị đánh trở về nguyên hình.

Xuất ngũ sau mấy cái tháng, hắn phi thường chán chường, suốt ngày mượn rượu giải sầu. Sau lại, ở ba mẹ khuyên, hắn một lần nữa tỉnh lại, tự học trung học đệ nhị cấp giáo trình. Bởi vì trời sinh thông minh, hơn nữa chăm chỉ, không bao lâu liền bị tây nam đại học khảo cổ chuyên nghiệp trúng tuyển.

Về phần hắn tại sao muốn báo cáo khảo cổ chuyên nghiệp, cái này còn nhờ vào hắn một lần lúc thi hành nhiệm vụ, ngẫu nhiên được một quyền là < Nghi Long Kinh > sách cổ.

< Nghi Long Kinh > cũ đề cũng "Đường Dương Quân Tùng soạn ", vì Đường triều trứ danh địa lý phong thủy học gia Dương Quân Tùng sáng tác.

Toàn thư phân tam thiên, giới thiệu như thế nào căn cứ nước từ trên núi chảy xuống địa thế tìm kiếm long mạch, thượng thiên luận làm trung tìm chi, lấy quan cục thủy khẩu làm chủ, bản trung luận tầm long chấm dứt, xem mặt đưa lưng về nghênh phương pháp, hạ thiên luận đoạn cuối tình thế.

Hắn nhìn xong quyển sách này sau, rất là đồ vật bên trong sở si mê. Nhất là trong đó nhất thiên có quan hệ "Tần Lĩnh thiên long xuất động " miêu tả, làm cho hắn đối với cái kia chỗ thần bí tràn đầy chờ mong, hắn hy vọng một ngày kia, có thể tận mắt xem rốt cục chân chính "Thiên long xuất động " .

Đương nhiên, đây là nói sau, tạm không phải lắm lời.

Nói về truyện chính.

Hắn đang kéo rương hành lý, đang chung quanh tìm chỗ đặt chân, phía sau bỗng nhiên xuất hiện một cái mơ hồ tiếng la: "Mau cứu ta, suất ca mau cứu ta."

Mặc Phi Phàm giật mình, dừng bước.

Theo tiếng đi, phát hiện bên cạnh trong bụi hoa ngồi một người, hắn buông rương gỗ, đi vào trong bụi hoa, mới phát hiện đó là một cô gái trẻ tuổi. Bởi vì tia sáng quá mờ, hắn không có thấy rõ ràng cô gái tướng mạo, chỉ có thấy được người này giữ lại một đầu thác nước tựa như tịnh lệ mái tóc.

"Người làm sao vậy? " Mặc Phi Phàm ngồi xổm xuống, ân cần hỏi.

Nữ tử chiến chiến nguy nguy thẳng người lên, tựa ở trên người của hắn, vội vàng nói: "Nhanh, mau dẫn ta rời đi nơi này, có người muốn giết ta. "

Mặc Phi Phàm vừa nghe, cảm thấy chuyện nghiêm trọng. Lại khề người, nữ tử trong miệng một mảnh liệt mùi rượu đập vào mặt.

Hắn không có hơi nhiều, nhanh lên ôm cô gái eo nhỏ, đem nàng ôm ra bụi hoa. Đừng xem Mặc Phi Phàm vóc người gầy yếu, có thể sức bật kinh người, không thấy hắn đã dụng lực, liền đem nữ tử cả người đều nâng lên. Nương đèn đường ánh đèn yếu ớt, Mặc Phi Phàm chứng kiến đó là một thân cao hơn một thước bảy, vóc người cực kỳ tốt, khuôn mặt tinh xảo nữ tử.

Say rượu, mỹ nữ, chủ động yêu thương nhưng nhớ. Nếu như là người thường, đã sớm tâm viên ý mã, dâm tâm nổi lên bốn phía.

Thế nhưng Mặc Phi Phàm không phải người như vậy, hắn không có nghĩ quá nhiều, đứng ở bên đường liên tục phát tay.

Không lâu sau, liền có một chiếc xe taxi đậu ở trước mặt của hắn. Hắn vừa muốn đem người ôm vào xe taxi, đột nhiên một chiếc màu đen bốn bánh xe có rèm che đột nhiên giết đến, một bà đã đem trước mặt xe taxi kia phá khai.

Hào đoan đoan đuôi đèn xe bị đụng cái hi vớ, tài xế xe taxi hỏa đổng được đã thức dậy. Hắn hùng hùng hổ hổ xuống xe, muốn đòi một lời giải thích. Vừa mới chuẩn bị mở miệng, chỉ thấy lượng bốn bánh xe có rèm che cửa xe vừa mở ra,

Từ phía trên nhảy ra bốn cái tay cầm ống tuýp, tướng mạo hung ác đại hán áo đen.

Tài xế xe taxi sợ đến hú lên quái dị, nhanh lên nhảy lên ô tô, đạp cần ga, chạy như một làn khói.

"Tiểu tử thôi, mau đem cô bé kia buông, không nên gây chuyện." một gã đại hán kén rồi kén trong tay ống tuýp, mở miệng trách móc.

"Cứu ta, cứu ta." nữ hài sợ đến hoa dung thất sắc, nhanh lên rúc vào Mặc Phi Phàm phía sau. Mặc Phi Phàm tướng mạo cũng không cao lớn, thậm chí có thể nói gầy yếu, nhưng là không biết vì sao, nữ hài lại đối với một người như vậy sinh ra tín nhiệm cảm giác. Mặc Phi Phàm vỗ nhẹ một cái tay của cô bé, an ủi: "Yên tâm, có ta đây."

Hắn lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, buồn bã nói: "Bốn người các người đại lão gia khi dễ một cô nương, còn biết e lệ hai chữ viết như thế nào?"

"Mẹ kiếp, muốn người xen vào việc của người khác. Các huynh đệ, tiểu tử này không biết điều,." đại hán hét lớn một tiếng, luân khởi trong tay ống tuýp, dựa theo Mặc Phi Phàm ót nghiêm khắc ném tới.

! Mặc Phi Phàm thảm mắng một tiếng, đi lên liền hạ tử thủ a. Đầu hắn phiến diện, tránh thoát công kích của đối phương, sau đó giơ chân lên, một cước liền điểm ở đại hán trên bụng của. Không thấy hắn sử dụng bao lớn tinh thần, đại hán liền kêu thảm một tiếng, sau đó cả người giống như rút tuyến điều, trùng điệp ngã về phía sau.

Không có nghĩ đến cái này mới nhìn qua tầm thường tiểu tử thôi còn thật sự có tài, mặt khác ba gã đại hán có chút ngoài ý muốn. Ngoài ý muốn thuộc về ngoài ý muốn, trên tay của bọn họ hóa thành có thể một chút cũng không có nhân rồi, ba cái ống tuýp, mang theo tiếng xé gió đập về phía Mặc Phi Phàm quanh thân.

Mặc Phi Phàm một tay che chở nữ lang, một tay cùng mặt khác ba gã đại hán vòng quanh. Thuần thực võ thuật, lại có hai gã đại hán bị phóng tới trên mặt đất. Một người sau khi rơi xuống đất, trước mắt một mảnh sao Kim lóe ra, một lúc lâu, hắn mới phản ứng được, lau miệng rút lưỡi cái răng cửa, đau đến hắn nước mắt đều rút xuống.

Một người khác, mũi bị Mặc Phi Phàm một quyền cắt đứt, tiên huyết hoa hoa chảy ra ngoài.

"Mẹ kiếp, không nghĩ tới hôm nay đụng phải một cái cứng rắn điểm quan trọng." một tên sau cùng đại hán mất lộ ra hung quang, đi vòng qua Mặc Phi Phàm phía sau, luân khởi trong tay ống tuýp, hung hăng đập về phía cô bé phía sau lưng.

Mặc Phi Phàm không có nghĩ quá nhiều, ôm nữ hài thân thể vừa chuyển, nganh sinh sinh dùng bả vai tiếp nhận một cơn này tử.

Tê~~ Mặc Phi Phàm liệt liệt chủ, một cước đem đại hán trong tay ống tuýp đá bay, sau đó phách tay nắm chặt người sau cổ tay, dùng sức một bẻ.

Chỉ nghe "Rắc" một tiếng, đại hán xương cổ tay đều bị Mặc Phi Phàm cho bẻ gãy. Tên đại hán kia phịch một tiếng quỵ xuống đất trên, trong miệng phát sinh tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt.

Mặc Phi Phàm một cước đem hắn đá văng ra, sau đó lớn tiếng đối với bốn người nói: "Cút cho ta."

"Đi, đi." bốn người bị đánh đánh tề ra quần, dất diu nhau nhảy lên lượng bốn bánh xe có rèm che, sau đó nhấn ga, vội vã đi.

Quay đầu nhìn sau lưng nữ hài, cũng không biết là say ngã rồi, vẫn là dọa ngất rồi, đã bất tỉnh nhân sự.

"Chào người, chào người, không có sao chứ người, không có sao chứ." Mặc Phi Phàm dùng sức lắc lắc cô bé kia, nữ hài cũng không có phản ứng.

"Chết tiệt." Mặc Phi Phàm một tay nâng cô bé thất lưng, một tay nâng chân của nàng, ôm nhảy lên mã giữa đường, hô lớn: "Xe taxi, xe taxi."

"Hất xì!" một chiếc xe taxi ổn ổn đương đương đình ở trước mặt hắn, tài xế đưa ra một đầu, mắng: "Người không muốn sống nữa."

Mặc Phi Phàm không có công phu nói nhảm với hắn, vội vàng nói: "Nhanh, nàng uống nhiều rượu, nhanh lên một chút tiễn chúng ta đi bệnh viện gần nhất."

Tài xế ngăn người, hướng hấn ngoắc tay: "Nhanh lên một chút lên xe. "

Mặc Phi Phàm đầu tiên là đem nữ hài phóng tới xe chỗ ngồi, sau đó đem rương hành lý của mình ném tới trong cốp sau, lại sau cùng nữ hài tọa đến cùng một chỗ.

Xem đến phần sau không ai đuổi, Mặc Phi Phàm cái này thoáng thở phào nhẹ nhõm, hấn lúc này mới chú ý tới nằm ở bộ ngực mình vị mỹ nữ này. Không phải không thừa nhận, đó là một giai nhân tuyệt sắc. Chân mày lá liễu, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, mắt to như nước trong veo, phu như ngưng chi, mặt như bạch ngọc, như hoa sen mới nở, nếu như Tây hồ vẽ tử.

Đặc sắc nhất, không ai bằng ni tâm của nàng một điểm mỹ nhân chí, làm cho vẻ đẹp của nàng động nhân cao hơn một nấc thang. Tuy là miệng đầy mùi rượu, nhưng mùi rượu trung còn kèm theo nhàn nhạt mùi thơm ngát, Mặc Phi Phàm nhìn xem không khỏi mê say.

Lúc này, nữ hài rên rỉ một cái, trong miệng dường như nói gì đó.

Mặc Phi Phàm cúi đầu lắng nghe, cũng không có nghe được có giá trị gì tin tức. Hấn đưa lỗ tai nhẹ giọng hỏi: "Người nói cái gì? "

Nữ hài tựa hồ chịu không nổi bên tai ngứa, cái miệng nhỏ nhắn lẩm bẩm một tiếng, nghiêng đầu nói: "Gia gia, nhanh gọi điện thoại cho kêu ta là ông nội gia tới. "

"Ah ah. " Mặc Phi Phàm bừng tỉnh đại ngộ, cúi xuống trên người cô gái ví da, từ bên trong nhảy ra một cái điện thoại di động, sau đó tìm được danh bạ một cái đánh dấu vì tên của gia gia, gọi tới.

Vừa nghe mình gia tôn nữ say rượu, còn bị bốn đại hấn truy sát, đối phương lúc đó liền luống cuống. Các loại hỏi tốt bọn họ gần đi y viện sau, nhanh lên dẫn người chạy tới.

Mặc Phi Phàm để điện thoại di động xuống, cúi đầu đối với phục ở bộ ngực mình nữ hài nói rằng: "Đã gọi điện thoại, yên tâm. "

"Gia gia, gia gia cứu ta! " nữ hài nói mớ một tiếng, nghiêng thân. Cái này một bên, váy liền áo xuống một cái sâu đậm lugou cứ như vậy hoàn mỹ phơi bày ở Mặc Phi Phàm trước mắt. Mặc Phi Phàm trong lòng tuyệt không có thừa dịp người gặp nguy ý niệm trong đầu, nhưng dù sao cũng là một nam nhân bình thường, thấy như vậy một màn, hô hấp cũng không tự chủ được dồn dập.

Tài xế xe taxi rất phối hợp mà mở ra bên trong buồng xe đèn, quay đầu lại cười với hấn rồi cười: "Huynh đệ thật là có phúc a, không cần cảm ơn ta, đều là nam nhân. "

"Khái khái. " Mặc Phi Phàm vội ho một tiếng, vội vàng đem thân thể ngồi thẳng, ngượng ngùng nói: "Đại ca, người hiểu lầm, không phải người tưởng tượng như vậy. "

"Ha ha. " tài xế không có nói tiếp, một bộ "Không cần nhiều lời, ta hiểu " biểu tình.

Xe taxi mở có bảy tám phút bộ dạng, lái đến một nhà lớn cửa bệnh viện.

"Huynh đệ, y viện không cho vào, ta chỉ có thể đậu ở chỗ này rồi. " tài xế tắt hỏa, đối với Mặc Phi Phàm nói rằng.

Mặc Phi Phàm lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, đưa qua một tám năm mươi tiền giấy nói: "Cảm ơn nhiều, không cần thối lại. " sau đó ôm lấy nữ hài, điên rồi giống nhau hướng bên trong bệnh viện chạy.

Tài xế ở phía sau la lớn: "Đại huynh đệ, hành lý của người, hành lý của người không có cầm a. "

Mặc Phi Phàm cũng không quay đầu lại cao giọng hô: "Giúp ta đem ném tới bệnh viện vọng, tự ta biết lấy. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Trở thành hoa hậu giảng đường bảo tiêu

Nữ hài đúng lúc đưa đến y viện, bác sĩ nhanh lên cho nàng truyền dịch cùng rửa ruột.

Mặc Phi Phàm vừa mới cho nàng giao tiền xong, một nhóm lớn Âu phục cả trai lẫn gái vội tới được giải phẫu của phòng bên ngoài. Cầm đầu, là một

râu tóc trắng phao lão già. Tuy là nhìn qua rất lớn tuổi, nhưng tiến độ kiểu kiện, trong lúc giờ tay nhắc chân đều lộ ra một mảnh liệt khí phách.

Mặc Phi Phàm biết, loại khí thể này là quanh năm ra lệnh chậm rãi đường thành.

Những người này đi tới phòng cấp cứu cửa sau, đầu tiên là gấp gấp hương trong cửa thăm dò nhìn. Thấy nhìn không ra cái gì, lại đi tới Mặc Phi Phàm trước mặt, hỏi: "Bên trong nữ hài thể nào? "

Mặc Phi Phàm giật mình, ngưng tiếng hỏi: "Các người là? "

Cầm đầu lão già kia trầm giọng nói rằng: "Ta là Thiên Thiên gia gia, Âu Dương Mộc Ân. Người chính là cái kia cứu Thiên Thiên, lại đem nàng đưa đến trong bệnh viện tới tên tiểu tử kia a !? "

Lão già bên cạnh nữ bí thư hội ý, vội vàng đem một tấm thẻ căn cước cùng một tấm hình đưa tới.

Mặc Phi Phàm nhìn một chút, mặt trên đúng là cô gái kia ảnh chụp. Tấm hình kia, cũng là nữ hài cùng lão già chụp ảnh chung. Hơn nữa từ đối phương dáng vẻ đến xem, sột ruột cùng lo lắng không phải giả vờ.

Hắn khẽ vuốt cằm, vì tiến thêm một bước xác định thân phận của đối phương, lấy điện thoại di động ra lại dặt qua một lần phía trước dãy số, cũng đúng là đánh tới tay của lão già trên phi cơ.

Hắn có chút áy náy nói: "Thật ngại quá, ta nếu đem con gái người ta đưa đến y viện, phải đối với an toàn của hắn phụ trách, xin hãy tha lỗi. "

"Phải, phải ", Âu Dương Mộc Ân lớn một chút đầu: "Tiểu tử rất thông minh, cũng rất dụng tâm. "

Hắn cảm kích nói rằng: "Ngày hôm nay ít nhiều người a, người đến, đem đồ vật cho thanh niên nhân này. "

Bên cạnh một gã đại hán tiến lên, đem một cái cổ cổ nang nang hắc sắc da trâu bao hai tay dâng. Âu Dương Mộc Ân tiếp nhận, đem da trâu bao nhét vào Mặc Phi Phàm trên tay: "Một điểm tâm ý, bất thành kính ý. "

Mặc Phi Phàm giật mình, mở ra da trâu bao vừa nhìn, khá lắm, tràn đầy một bao trăm nguyên tiền giá trị lớn. To xem phía dưới, có ít nhất hai trăm ngàn. Hắn vội vàng đem ví da đẩy ra phía ngoài: "Phần tâm ý này quá nặng, ta không thể nhận. "

Âu Dương Mộc Ân vẫn như cũ kiên trì: "Cùng Thiên Thiên an toàn so với, chút tiền ấy không coi là cái gì. "

Mặc Phi Phàm lắc đầu, tại chỗ cự tuyệt nói: "Không có việc gì, một cái nhắc tay mà thôi. Các người đã là cô bé người nhà, ta đây an tâm. Ta còn có việc, liền đi trước rồi. "

"Không được, người không thể đi. " Âu Dương Mộc Ân bắt lại Mặc Phi Phàm tay: "Người nếu là không nhận lấy, ta cũng không cách nào hướng Thiên Thiên khai báo. "

Lão già từ tuy là tung hoành thương trường nhiều năm, thường thấy sóng to gió lớn, nhưng nếu là liên quan đến đến cháu gái an toàn, tổng có thể hạ xuống tư thế, tạm thời quên mất thân phận của mình.

Mặc Phi Phàm có thể hiểu được tâm tình của hắn, nhưng vẫn kiên trì: "Trương phùng tức là hữu duyên, ta tin tưởng bất cứ người nào đụng tới loại sự tình này, đều sẽ làm như vậy. " hắn mỉm cười, nhẹ nhàng từ Âu Dương Mộc Ân trong tay tránh thoát, mang chữ nhân tha, tay phải nhét gạt, hướng cửa phương hướng đi tới.

Nhìn hắn ăn mặc cũng không có gì đặc biệt, đối mặt như vậy cự khoản, ở nhưng bất động tâm, thật sự là khó có được.

Nhìn xem hắn rồi đi bóng lưng, Âu Dương Mộc Ân đánh hướng chỉ: "Đi, hảo hảo điều tra cái này nhân loại. "

"Là, chủ tịch. " bên cạnh một cái nam tử áo đen đáp đáp một tiếng.

"Chủ tịch, tiểu thư hiện ra. " bên cạnh một cái nữ bí thư vui vẻ nói.

Âu Dương Mộc Ân nhanh lên xoay người lại, nhanh lên tiến ra đón: "Thiên Thiên, Thiên Thiên, người thể nào a? Gia gia ở nơi này đây, không sợ, không sợ a. "

"Bệnh nhân bị kinh sợ sợ, chúng ta cho đánh một châm trấn định, hiện tại đã ngủ. "

Bác sĩ phụ trách trả lời xong tất sau, lại có chút oán giận bắt đầu Âu Dương Mộc Ân tới: "Các người những thứ này làm đại nhân, bình thường biết là kiếm tiền, ở đâu có nửa chút tâm tư thả tại chính mình gia hài tử trên người. Các người biết, bệnh nhân là bị người hạ một loại gọi 'Nhật thi bao con nhộng' thuốc, có thể trong vòng mấy phút, làm cho thần trí người bình thường mất đi ý thức, mặc cho người ta thao túng.

Nghiêm trọng, trực tiếp còn trúng độc bỏ mình, may là tiến tới kịp thời, bằng không hậu quả khó mà lường được. "

Nghe xong lời của thầy thuốc, Âu Dương Mộc Ân không khỏi sợ. Một phần vận Thiên Thiên có cái gì không hay xảy ra, chính mình sống trên thế giới này còn có ý nghĩa gì.

Hắn phất ống tay áo một cái, gào to nói: "Tra, lập tức cho ta tra, ta ngược lại muốn nhìn một chút là ai có lá gan lớn như vậy, dám ở tây nam thành phố trên khối thổ địa này, đụng đến bọn ta Âu Dương gia người. "

"Là! Chủ tịch. " đi theo người cúi đầu, sợ đến thở mạnh cũng không dám

Hoa nở hai chi, mỗi bên đồng hồ một đóa.

Nói xong y viện bên này, lại đến nói một chút Mặc Phi Phàm bên này.

Từ bệnh viện đi ra về sau, Mặc Phi Phàm tìm một nhà khách ở, tắm xong đôi xong y phục, nằm ở trên giường, ôm đối với tương lai cuộc sống tốt đẹp ước mơ, rất nhanh tiến nhập mộng đẹp.

Hắn vốn tưởng rằng chuyện tối ngày hôm qua lúc đó bốc quá khứ, ai biết lúc này mới chỉ là mới bắt đầu.

Giữa trưa ngày thứ hai lúc, Mặc Phi Phàm đến rồi khách sạn phòng ăn phía dưới, đang định điểm vài thứ ăn.

Không đợi hắn nghĩ kỹ ăn cái gì, hai cái Âu phục người ôm túi công văn đi đến. Bọn họ đi tới Mặc Phi Phàm bên người, cung kính nói: "Mặc tiên sinh, chúng ta chủ tịch muốn mời người ăn cái đem cơm cho, trở về cảm tạ. "

"Các người chủ tịch là? " Mặc Phi Phàm ngẩng đầu, tò mò hỏi.

"Chúng ta chủ tịch là Âu Dương Mộc Ân, liền là đêm qua ngài cứu cô gái kia gia gia. Chủ tịch ở trung tâm thành phố hào Tước khách sạn lớn mua tiệc rượu, xin đợi Mặc tiên sinh đại giá. "

"Với các người chủ tịch nói, đã nói không cần khách khí như thế, ta ngày hôm qua đã nói, một cái nhắc tay chuyện, tin tưởng người nào gặp phải loại tình huống đó, đều biết xuất thủ tương trợ. "

"Mặc tiên sinh, không để cho chúng ta làm cấp dưới làm khó dễ a. Nếu như ngay cả chuyện nhỏ này đều làm không xong, hai chúng ta bát ăn cơm cũng liền mất tích. Chúng ta trên có già trẻ có nhỏ, nếu như mất việc, có thể cuộc sống thế nào a. "

Nghe bọn hắn nói xong nghiêm trọng như vậy, Mặc Phi Phàm cũng động lòng trắc ẩn. Ngược lại trời mưa xuống đánh hải tử -- nhàn rồi cũng là nhàn rồi, không bằng theo chân bọn họ đi một chuyến. Hắn trầm ngâm chốc lát, gật đầu một cái: "Tốt, ta đi. "

"Thật tốt quá, cảm tạ Mặc tiên sinh, cảm tạ. " "Xe ở bên ngoài, mời. "

Mặc Phi Phàm đối với bên cạnh phục vụ viên nói tiếng xin lỗi, sau đó cùng hai người lên một chiếc mới tinh bảo mã X 6.

Ô tô một đường hướng bắc, vội vã đi.

Mặc Phi Phàm ngồi phía sau xe bên trên, không khỏi cảm thấy hiếu kỳ: "Đêm qua, ta dường như cũng không nói chính mình tên gọi là gì, cũng không nói chính mình đang ở nơi nào, các người là làm sao biết tên của ta, lại là làm sao biết ta đang ở nơi nào. "

Ngồi ở vị trí kế bên người lái người nam nhân kia cười ha ha, nghiêng đầu lại: "Mặc tiên sinh sợ rằng còn không biết chúng ta Âu Dương chủ tịch bản lĩnh a !. Chúng ta chủ tịch bằng hữu rất nhiều, thủ đoạn cũng rất nhiều, ở nơi này tây nam thành phố chỉ cần chúng ta chủ tịch muốn điều tra người, không có không tra được. Huống chi, ngày hôm qua Mặc tiên sinh ở y viện lúc đóng tiền, cả là của ngài thẻ tiết kiệm, chúng ta đi qua ngân hàng bằng hữu, đã biết tên họ của ngài cùng thẻ căn cước tin tức. Lại đi qua bộ cảnh sát bằng hữu, tra được ngài mượn phòng ghi lại, đã biết ngài đặt chân. Lúc đầu chúng ta sáng sớm có thể tới được, lo lắng Mặc tiên sinh còn chưa có tỉnh ngủ, lúc này mới đuổi vào lúc này qua đây. "

"Có lòng. " Mặc Phi Phàm cảm tạ một tiếng, cảm thán nói: "Xem ra, các người tập đoàn quy mô hẳn rất lớn a !. "

"Ân. " nam nhân tự hào nói rằng: "Mặc tiên sinh không phải tây nam thành phố người, tự nhiên không biết chúng ta họ Âu Dương tập đoàn. Nói lên họ Âu Dương tập đoàn, chỉ cần ở tây nam thành phố sinh hoạt người, người nào không biết. Tập đoàn chúng ta ban đầu là làm gạo buôn bán, sau lại tiến quân phòng địa sản, ở toàn quốc mở mang hơn một trăm cái lầu bàn. Những năm gần đây, lại bắt đầu giao thiệp với điện ảnh và truyền hình, chữa bệnh, Internet, đồ cổ, ô tô. . . Đưa ra thị trường công ty vượt lên trước mười sáu gia. Ngược lại nói như thế, toàn bộ tây nam thành phố, tài sản xếp hạng thứ hai mươi công ty, có phân nửa cùng chúng ta họ Âu Dương tập đoàn có quan hệ. Hoặc là tập đoàn công ty con, hoặc là tập đoàn cổ phần không chế, tổng tư sản gần tám trăm ức. "

"Tám trăm ức? Nhiều như vậy. " Mặc Phi Phàm nhin không được gạt mình.

Mười lăm phút nháy mắt liền đi qua, ô tô cuối cùng ở hào Tước lớn cửa tiệm rượu bãi đỗ xe ngừng lại. Ở hai người dưới sự hướng dẫn, Mặc Phi Phàm đi thang máy, một thẳng lên quán rượu lầu cao nhất.

Mới vừa vừa đi ra khỏi thang máy, liền nghe được người phía trước trong đám, thỉnh thoảng truyền đến traten traten tiếng kêu thăm thiết.

Mặc Phi Phàm nghiêng đầu tới, tò mò hỏi: "Đây là chuyện gì xảy ra? "

Có trong tay người đàn ông này hồi đáp: "Ngày hôm qua không phải có mấy đứa nhỏ muốn đối với Đại tiểu thư mưu đồ gây rối sao, ngày hôm nay

huynh đệ của chúng ta liền đem bắt được người rồi, cũng biết chuyện ngọn nguồn. Thì ra, là tây bắc thành phố một cái phú nhị đại, đi tới tây nam thành phố chơi, ở trong vũ trường coi trọng Thiên Thiên, tình tròng lên óc, ở nàng trong rượu hạ độc, muốn đối với nàng làm loại chuyện đó. Vạn hạnh chính là, tiểu vương bắt dân đem Đại tiểu thư ôm đến thuê chung phòng sau, Đại tiểu thư đột nhiên thức dậy, dùng giày cao gót đá nát rồi tiểu tử kia một cái dân dân, trốn thoát, sau lại đã bị con nhà giàu thủ hạ truy sát. Nếu như không phải Mặc tiên sinh xuất thủ, sợ rằng hậu quả khó mà lường được a. "

"Vậy các người chủ tịch định xử lý như thế nào? "

"Ngược lại trêu chọc tới Âu Dương gia tộc người, tuyệt sẽ không có kết cục tốt. Mặc tiên sinh mời tới bên này, chủ tịch ở trong bao sương chờ người. "

"Ah. " Mặc Phi Phàm cùng hai người, cùng nhau vào đồng nhất tầng tận cùng bên trong một cái ghế lô.

Cái này ghế lô rất lớn, cũng rất thanh tĩnh, nghe không được phía ngoài bừa bộn thanh âm

Người ở bên trong cũng không nhiều, ngoại trừ Âu Dương Mộc Ân bên ngoài, còn có chính là của hắn bốn người hộ vệ, một nam một nữ hai cái bí thư ở trong ghế lô.

Đơn giản thông báo sau, Mặc Phi Phàm đi vào trong bao sương.

Đơn giản hàn huyên sau, Âu Dương Mộc Ân chỉ một cái bên người một cái chỗ ngồi, vừa cười vừa nói: "Tiểu huynh đệ mời ngồi. "

Một tiếng cảm ơn qua đi, Mặc Phi Phàm nhắc tới ống quần, đặt mông ngồi xuống.

Âu Dương Mộc Ân vỗ tay phát ra tiếng: "Mang thức ăn lên. " không lâu sau, hơn hai mươi danh quần áo thống nhất, tịnh lệ nữ phục vụ viên đem đĩa sớm chuẩn bị xong rượu ngon món ngon ngon đã bung lên.

Thừa dịp mang thức ăn lên một chốc lát này, Âu Dương Mộc Ân trực tiếp làm nói: "Ngày hôm nay mời người qua đây, có hai chuyện. Đề nhất, là để tỏ lòng cảm tạ, đề nhị, là muốn cho người cung cấp một phần tân thù phong phú công tác. "

Mặc Phi Phàm kỳ quái: "Chuyện thứ nhất ta ngược lại thật ra minh bạch, có thể chuyện thứ hai này ta không hiểu nhiều. Ta tới tây nam thành phố là đi học, không phải tìm việc làm. "

Âu Dương Mộc Ân khẽ vuốt cằm, nhãn thần sắc bén nói: "Ta điều tra qua lai lịch của người, người tên là Mặc Phi Phàm, năm nay 24 tuổi. Là trước 'Anh hùng' bộ đội đặc chủng thành viên, lập được nhất đẳng công hai lần, nhị đẳng công năm lần, tam đẳng công sáu lần, cũng coi là chiến công hiển hách. Có thể sau lại, bởi vì ở trên chiến trường thất thủ giết chết một cái Arabia vương tử, bị cưỡng chế xuất ngũ. Xuất ngũ về sau, người trở lại ở nông thôn ngày người hai tháng, bắt đầu tự kiểm tra tây nam đại học chương trình học. Năm nay tháng bảy, người bị tây nam đại học hệ khảo cổ trúng tuyển, trở thành đại học năm thứ nhất sinh viên mới. "

Lời nói này, Âu Dương Mộc Ân nói xong vân đạm phong khinh, lại đem Mặc Phi Phàm hách liểu nhất đại khiêu. Phải biết rằng hắn ở trong bộ đội lập được công lao gì, qua được cái gì huy hiệu, cái này cũng đều như nhau người không thể nào biết. Nếu như không phải trước mắt lão đầu này có thể biết bầm độn, đó chính là hắn thế lực lớn đến đáng sợ, xúc tua đều đưa tới quân giới rồi.

Mặc Phi Phàm trầm mặc hồi lâu, chỉ có gật đầu: "Âu Dương lão tiên sinh nói một có điểm không tệ, đều là chút chuyện quá khứ, ta cũng không cần phải giấu giếm. Bất quá, ta vẫn là không hiểu, ngài mới vừa nói tìm cho ta việc làm là có ý gì? "

"Ta muốn để cho người cho Thiên Thiên làm hộ vệ. "

"Cái gì? " Mặc Phi Phàm không thể tin vào tai của mình.

Âu Dương Mộc Ân gật đầu, tựa hồ cũng không ngoài ý: "Không sai. Người tuyệt đối không nghĩ tới, Thiên Thiên cũng là tây nam sinh viên đại học, bất quá năng cao người một lần, lập tức đọc năm thứ hai đại học. Người dự thi là khảo cổ chuyên nghiệp, năng dự thi là tài chính và kinh tế chuyên nghiệp. "

"Ha ha ", Mặc Phi Phàm sau khi nghe xong vui vẻ: "Tại sao muốn chọn trúng ta đâu? Hơn nữa, làm sao người biết ta nhất định sẽ bằng lòng. "

Người chung quanh vừa nghe, thần kinh chợt căng thẳng. Dám cùng chủ tịch làm sao nói chuyện, tiểu tử này vẫn là thứ nhất. Hoặc là tiểu tử này con nghề mới sanh không sợ cợt, hoặc là tiểu tử này cố làm ra vẻ, ngược lại bất kể là loại nào, cũng gọi người nhìn không được vì hắn mướt mồ hôi.

Nhưng lại Âu Dương Mộc Ân, dường như cũng không có bởi vì hắn vô lễ mà tức giận, ngược lại thương thức hắn ngay thẳng.

Hắn hí mắt cười nói: "Ta chọn người có như thế mấy cái lý do. Đầu tiên, người là từ bộ đội đặc chủng đi ra, có năng lực bảo hộ Thiên Thiên. Thứ nhì, nhân phẩm của người rất tốt. Cũng không tham tài cũng không tiền sắc còn thấy việc nghĩa hăng hái làm. Cuối cùng người là học sinh, có thể càng thêm che giấu tai mắt người. "

Mặc Phi Phàm khoanh tay, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, cười nói: "Lão gia tử, ta hỏi hai vấn đề, ngài chỉ trả lời một cái. "

Âu Dương Mộc Ân dừng một chút, nụ cười làm sâu sắc, một bộ lão gian cự hoạt đáng vẻ: "Người cái này bốn năm đại học mỗi ngày đều được dùng tiền, mặt khác, người còn có một cái lên trung học đề nghị cấp đề đề, thành tích ưu dị, mà cha mẹ người với người giống nhau, tích súc cũng không nhiều, nếu như cung cấp nuôi dưỡng người sinh viên đại học, áp lực sẽ rất lớn, ta mở ra điều kiện, có thể bảo hiểm chương người cùng em trai người sinh hoạt. Đây là lợi dụ. Lợi dụ hay sao, dù cho cưỡng bức rồi. Nếu như người không đồng ý, ta sẽ vận dụng quan hệ của mình, để cho người không lên

được cái này học, thậm chí để cho người ở tây nam thành phố không ở nổi. "

Hắn lờ này tuyệt đối không phải nói đùa, Âu Dương gia tộc quả thật có thực lực này.

Suy nghĩ một lúc lâu, Mặc Phi Phàm không thể làm gì khác hơn sụp xuống bả vai: "Xem ra ta chỉ có thể đồng ý, thù lao của ta là bao nhiêu? "

"Mỗi tháng năm chục ngàn, cộng thêm một chiếc thương vụ ô tô. Còn như chỗ ở nhà, ta khiến người ta ở Thiên Thiên ở trong biệt thự thu thập ra giữa một căn phòng tới. "

"Cái gì? Người là muốn cho ta với người tôn nữ ở? " Mặc Phi Phàm kinh ngạc miệng há thành cái o hình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Vào ở mỹ nữ nhà trọ

Âu Dương Mộc Ân gật đầu: "Ta ở tây nam đại học phụ cận một cái tiểu khu cho Thiên Thiên mua một căn biệt thự, bên trong ở của nàng vài cái tiểu tỷ muội. Xấu nói trước, Thiên Thiên có chút đại tiểu thư tính khí, chớ chọc nàng không cao hứng, ta cho nàng an bài vài mặc cho bảo tiêu, đều bị tiểu tử kia nghĩ biện pháp ép đi rồi. Còn có, cũng là trọng yếu nhất, tuyệt đối không thể cùng Thiên Thiên nói yêu thương. Thiên Thiên lão công, phải theo chúng ta Âu Dương gia tộc môn đương hộ đối, ta không muốn lấy sau nàng lại đây cuộc sống khổ. "

Mặc Phi Phàm gõ một cái đầu, đáy lòng nói thầm một tiếng, ta ngược lại là có thể không phải cùng với nàng nói yêu thương, một phần vạn nàng theo ta nói yêu thương đâu, đồ chơi này cũng không phải ta có thể không chế được.

Đương nhiên, những lời này hắn không có nói ra, mỉm cười, lộ ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền nói: "Ta đối với tiểu cô nương không có hứng thú. "

Đừng xem họ Âu Dương mỹ so với Mặc Phi Phàm lớp mười giới, có thể tuổi tác quả thực so với người sau phải kém vài tuổi, Mặc Phi Phàm nói nàng là tiểu cô nương, cũng không khỏi đối với.

Âu Dương Mộc Ân sau khi nghe xong, lớn một chút đầu: "Người là người thông minh, biết là tốt rồi. Được rồi, không nói khác rồi, uống rượu ăn. "

Ăn cơm, Mặc Phi Phàm cầm Âu Dương Mộc Ân trước giờ phát một tháng tiền lương, mở ra chiếc kia thương vụ bốn bánh xe có rèm che, đi bốn thị Walmart thương trường mua bảy tám bộ đáng đáp giống như y phục, giày.

Thay quần áo mới, nguyên bản cái kia hơi lộ ra thô khí người không thấy, thay vào đó là một cái tràn ngập ánh mặt trời cùng tinh thần phấn chấn đại nam hài.

Chờ hắn lấy hết hành lý, dựa theo Âu Dương Mộc Ân cho địa chỉ đi đến họ Âu Dương mỹ chỗ ở ngôi biệt thự kia, đã là bảy giờ tối.

Đem đầu xe tốt về sau, Mặc Phi Phàm xuống xe, đi tới trước cửa, ấn vang lên chuông cửa, đó là một nhìn thấy chuông cửa, người ở bên trong có thể thấy rõ ràng phía ngoài tất cả. Đợi một lúc lâu, bên trong chỉ có truyền tới một rất không nhịn được giọng của nữ nhân: "Ai vậy? Cho ai tiền chuyển phát nhanh? "

Mặc Phi Phàm sững sốt, lòng nói ta có giống như vậy tiền khoái đệ sao. Hắn vội ho một tiếng, nghiêm mặt nói: "Chào người, ta là họ Âu Dương mỹ tiểu thư hộ vệ mới, là Âu Dương lão gia tử để cho ta tới. "

Chuông cửa đầu kia an tĩnh trong chốc lát, chỉ có vang lên: "Người đi nhanh đi, Thiên Thiên nói không muốn bảo tiêu, nàng nói nàng có thể bảo vệ mình. "

"Nhưng là. . . . "

Mặc Phi Phàm mới vừa muốn mở miệng, bên kia rất không khách khí nói rằng: "Nhưng mà cái gì, nghe không hiểu tiếng người đứng vậy, tất cả nói không muốn không muốn rồi, đi mau, không đi ta báo cảnh sát hắc. "

Không nghĩ tới vừa tới, liền ăn cái bẻ môn canh. Mặc Phi Phàm lắc đầu mà cười, đang muốn xoay người ly khai. Có thể nghĩ lại ngẫm lại, muốn là mình cứ như vậy đi, đó cũng quá thức ăn. Âu Dương Mộc Ân tiền chính mình nhưng là thu, cũng tổn hao một hai vạn, chẳng lẽ mình muốn đem tiền này để nguyên quần áo thường lui về? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người nào như thế không lễ phép, lại dám nói với ta như vậy nói.

Hắn ngẩng đầu nhìn, bên ngoài biệt thự tường có gần cao ba mét, hơn nữa tường thể trơn trượt, không có bất kỳ găng sức điểm. Đối với người bình thường mà nói, muốn vào biệt thự này sợ rằng có chút khó khăn, nhưng đối với xuất thân bộ đội đặc chủng Mặc Phi Phàm mà nói, vậy đơn giản là một bữa ăn sáng.

Hắn lui về phía sau một chút, chạy lấy đà hai bước, nhanh đến tường vậy lúc, hướng về phía trước vọt một cái, hai tay nắm lấy bên tường, hai chân ngay cả đập mặt tường, động tác cực kỳ tiêu sái nhảy lên đầu tường, lại động tác nhẹ nhàng mà từ trên đầu tường nhảy xuống.

Đi vào bên trong biệt thự sau, Mặc Phi Phàm mới phát hiện nơi đây so với hắn tưởng tượng lớn hơn nhiều lắm. Bên trong sắc màu rực rỡ, lục thụ thành âm - sống giả thành đại ca, trong viện trồng bảy tám khỏa đại thụ che trời, phía dưới còn đậu số lượng xe có rèm che. Có Ferrari, Lamborghini, Audi, chạy băng băng, thanh nhất sắc siêu cấp xe thể thao.

Từ ngoài cửa sổ đi vào trong nhìn lại, chỉ thấy trong biệt thự lắp đặt thiết bị cực kỳ xa hoa. Bên trong thanh nhất sắc kiểu Âu châu gia cụ, treo trên tường mấy tấm tràn ngập nghệ thuật hơi thở bức tranh, trên mặt điều đình treo một chiếc gối thái ban lan thủy tinh đèn treo, đối diện treo trên tường một cái to lớn đẳng ly từ TV, mặt trên đang bày đặt hiện nay nhiệt bá một bộ Hàn quốc kịch truyền hình.

Nhìn nữa trên ghế sa lon, đang ngồi bốn cô gái đẹp. Bốn cái một mỹ nữ so với một cái xinh đẹp, hơn nữa quần áo thanh lương, đang ở lười biếng đánh bài.

Ngồi đồng vị trí người mỹ nữ này, nhìn qua chừng ba mươi tuổi bộ dạng,

Thân mặc đồ trắng y phục, dưới chân đạp màu đỏ da trâu giày, trên tóc bày đặt một bộ màu trà kính mát, tóc dài xõa vai, trong lúc giờ tay nhấc chân tán ra một loại nữ nhân thành thực phong vận.

Ngồi phía tây vị trí người mỹ nữ này, nhìn qua chỉ có hai mươi tuổi. Tuy là tuổi không lớn lắm, nhưng dáng dấp phi thường xinh đẹp quyến rũ. Khuôn mặt tinh xảo, khiến người ta nhất động tâm là nàng ấy hai mị nhân, tròn mắt màu đen cộng thêm thon dài lông mi, thẳng đem Tây Thi so với, lại làm cho hàng nga xấu hổ, khiến người ta nhìn, thật có một loại ứng nàng vào ngực xung động.

Ngồi phía nam vị trí vị mỹ nữ này, nhìn qua cũng chừng hai mươi tuổi khoảng chừng. Người mặc trắng như tuyết váy liền áo, tóc tùy ý trải tại trên vai thom. Nàng cả người không phải thi phần trang điểm, làm cho người ta cảm thấy tao nhã thuần khiết cảm giác. Một cái nhãn mày một tiếng cười, khiến người ta như một xuân phong.

Ngồi phương Bắc vị trí vị mỹ nữ này, nhìn qua vẫn chưa tới hai mươi tuổi. Cô bé này trời sanh mặt con nít, hai ánh mắt linh động, cộng thêm vi vi trề lên cái miệng nhỏ nhắn, ở đèn thủy tinh quang chiếu rọi xuống, càng lộ ra đẹp đẽ như vậy khả ái.

Thành thực, quyến rũ, thuần khiết, nghịch ngợm, cái này tứ đại mỹ nữ có đặc điểm riêng, hơn nữa còn chưa lộ diện họ Âu Dương mỹ, không nghĩ tới biệt thự này trong, cư nhiên ở năm nghiêng nước nghiêng thành tiêu giai nhân.

Mặc Phi Phàm cũng không phải là cái gì các loại đồ lãng tử, cũng không phải là cái gì nhìn mỹ nữ liền không dời nổi bước chân người. Có thể mặc dù như vậy, hắn vẫn nhanh lên xoay người sang chỗ khác, miễn cho nhìn tiếp nữa chảy máu mũi.

Xoay qua chỗ khác thật dài thời gian, hắn chỉ có lấy dừng khí, gõ cửa biệt thự.

Đồng đồng đồng! Thật to cửa gỗ truyền đến một hồi vừa dày vừa nặng thanh âm.

Bên trong đang đang đánh bài tứ đại mỹ nữ nghe được động tĩnh, đầu tiên là tập thể sùng sốt, sau đó tâm đều thỉnh thỉnh nhảy dựng lên. Phải biết rằng, trong biệt thự mỗi cô gái đều có chìa khoá, nếu như là các nàng tiến đến, trực tiếp mở rộng cửa là được, hà tất gõ cửa. Mà nếu như là ngoại nhân muốn vào cái biệt thự này, bên ngoài còn có một cánh cửa sắt lớn cùng một mặt cao ba mét nhà tù chống đỡ đâu, đối phương làm sao có thể trực tiếp đi vào trong nội viện tới.

Ôm lòng thấp thỏm bất an, trong bốn người cái tuổi đó hơi lớn hơn nữ nhân làm gan hỏi: "Người nào. . . Ai vậy?"

"Chào người, xin mở cửa, ta là Âu Dương tiểu thư hộ vệ mới, Mặc Phi Phàm." ngoài cửa, truyền tới một xa lạ giọng nam.

"Người. . . Người là vào bằng cách nào. . . Không phải để cho người đi rồi chưa?" câu hỏi người mỹ nữ này, liên thanh thanh âm đều nói không lạnh lẽo rồi, nhìn qua là dọa sợ không nhẹ.

"Người. . . Người đây là tự tiện xông vào nhà dân." cái mới nhìn qua kia dí dỏm nữ hài sĩ sĩ sách sách nói.

Ngoài cửa, Mặc Phi Phàm nhún vai: "Các vị không cần sợ hãi, ta không có ác ý, còn xin mở cửa. Bảo hộ Âu Dương tiểu thư, là chức trách của ta, xin đừng để cho ta làm khó dễ." "

"Cút!" tứ đại mỹ nữ nhất tề hô lên một tiếng.

Chương 4: Không phải ở không thể

Mặc Phi Phàm đã sớm nghĩ đến rồi muốn bị sập cửa vào mặt, cho nên cũng không ngoài ý.

Hắn nhún vai, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền cười nói: "Muốn ta cút, nhưng lại đơn giản. Bất quá một phần vạn ngày hôm qua chút tìm Âu Dương tiểu thư phiền toái sắc lang đồng bọn tìm tới cửa, mấy người các người mỹ nữ có thể đối phó sao?"

Vừa nghe đến "Sắc lang" hai chữ, đang đang đánh bài bốn gã mỹ nữ thân thể đồng thời run run một cái. Các nàng mặc dù không có tự mình trải qua loại chuyện đó, nhưng chỉ cần suy nghĩ một chút đã cảm thấy sợ. Nếu như lúc này thực sự tới nhất bang không có hảo ý người, các nàng cũng phải tao ương.

Bốn người này dù sao đều là tay trái gà không chặt nữ hài tử, nếu là có cái lợi hại bảo tiêu bên người bảo vệ, quả thực còn có cảm giác an toàn.

Tướng mạo quyền rũ cô gái đẹp kia nhìn một chút khác ba người, thô khí như lan nói: "Hắn nói cũng không có sai. Dù sao cũng là Âu Dương gia gia phái tới được, chúng ta nếu như cứ như vậy đuổi ra ngoài, khó tránh khỏi có chút không thể nào nói nổi."

Tướng mạo thanh thuần cô gái đẹp kia cũng gật đầu phụ họa: "Nếu không, làm cho hắn tiến đến?"

Tướng mạo thành thực đầy đặn cô gái đẹp kia không nói gì, một bộ dáng vẻ như có điều suy nghĩ.

Chỉ có dài một gương mặt con nít vị mỹ nữ kia dùng sức lắc đầu, hung hăng nói: "Không được, không được, Thiên Thiên tất cả nói, không cho hắn tiến đến. Các người chẳng lẽ không biết Thiên Thiên tính khí sao, nàng không thích nhất bên người theo một người hộ vệ rồi, một điểm tự do cũng không có."

"Vậy người nói làm sao bây giờ?" tướng mạo xinh đẹp quyền rũ vị mỹ nữ kia hỏi ngược lại.

Mặt con nít mỹ nữ suy nghĩ một chút, từ trên bàn cầm lấy một cái xinh đẹp điện thoại di động, bấm đang ở trên lầu nghỉ ngơi Âu Dương Thiên Thiên điện thoại của.

"Dì? Không ai tiếp, Thiên Thiên đang làm gì, ta lên bên trên đi xem một chút." mặt con nít mỹ nữ từ trên ghế salon nhảy xuống, lôi một cái trên bả vaiBRA, chân trần đáng điệu uyển chuyển mà chạy lên lầu.

Không lâu sau, Âu Dương Thiên Thiên chống nạnh theo mặt con nít mỹ nữ từ trong phòng ngủ xuống tới.

Tuy là ngày hôm qua thì bị Mặc Phi Phàm cứu, nhưng vẫn là khó có thể tiếp thu bên cạnh mình có bảo tiêu loại sự tình này. Nếu như có bảo tiêu, nhất cử nhất động của mình cũng sẽ ở gia gia giám thị cùng chương không phía dưới, nghĩ kỹ chơi thật khá đùa giỡn cũng không thể rồi.

Nàng và bốn vị tỷ muội cùng nhau, đi tới trước cửa phòng, vươn thon thon tay ngọc, mở cửa ra.

Lúc đầu, tất cả mọi người cho rằng, bảo tiêu tựu ứng cái thị cái loại này tướng mạo hung hãn, cao to lực lưỡng, lạnh lùng vô tình, nhìn qua rất khó chung đụng cái loại này.

Chứng kiến Mặc Phi Phàm đáng đáp lúc, đại gia rất là ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới người trước mắt này, tuyệt không hung hãn cùng khô ngô, giống như một nhà bên tiểu đệ. Trên mặt hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, khiến người ta cảm thấy khả ái. Bộ dáng của hắn ngược lại không phải là nhiều đẹp trai, nhiều lắm tính toán rõ ràng thanh tú, chỉ là của hắn cặp mắt kia thật sự là quá sáng, dường như hai ngọn đèn nhỏ ngâm nước giống nhau.

Không biết sao, đại gia đối trước mắt người xa lạ này, lại tuyệt không phản cảm cùng sợ hãi.

"Suất ca, người chính là Thiên Thiên hộ vệ mới sao, tên gọi là gì a?" tên kia tướng mạo xinh đẹp quyền rũ mỹ nữ run rẩy run rẩy lấy lông mi thật dài, cười tươi như hoa nói.

"Ta gọi Mặc Phi Phàm, hắc, mực nước hắc." Mặc Phi Phàm cười trả lời.

Mỹ nữ gật đầu, vươn bị nhuộm hồng đồng đồng móng tay, tự giới thiệu mình: "Ta gọi Ngô Trĩ, rất hân hạnh được biết người."

Tay nàng còn không có đụng tới Mặc Phi Phàm ngón tay của, bên cạnh vị kia dài mặt con nít mỹ nữ liền lôi tay nàng một cái, đưa lỗi tai nhẹ giọng: "Trĩ tỷ, có thể hay không không như thế mê gái."

"Đồ quý sứ chán ghét". Ngô Trĩ buông tay một cái, môi đỏ mọng trương liễu trương, nhìn qua vô cùng mê hoặc.

Mặc Phi Phàm nhìn không chớp mắt, cười híp mắt đối với Âu Dương Thiên nói rằng: "Âu Dương tiểu thư, ta ở đâu căn phòng? "

Âu Dương Thiên hàm chứa kim cái muôi lớn lên, từ nhỏ liền nuông chiều từ bé. Mặc dù ngày hôm qua Mặc Phi Phàm vừa mới đã cứu chính mình, nàng như cũ không cảm kích, rất không khách khí nói rằng: "Ta không cần ngươi làm hộ vệ của ta, ngươi có thể đi về. "

Mặc Phi Phàm nụ cười trên mặt không biến, thần nhiên nói: "Nếu như Âu Dương tiểu thư có thể thuyết phục Âu Dương lão gia tử, ta không có ý kiến. "

Âu Dương Thiên miệng nhỏ đỏ hồng khẽ nhếch,

Tiếp lấy dùng sức dậm chân nói: "Ta đây liền cho gia gia gọi điện thoại. "

Điện thoại rất nhanh chuyển được, vừa nghe là tôn nữ bảo bối thanh âm, Âu Dương Mộc Ân lập tức trước mặt từ ái nói rằng: "Uy, Thiên Thiên a, thân thể tốt hơn chút nào không? "

"Ta không sao rồi ", Âu Dương Thiên chu cái miệng nhỏ nhắn, làm nũng nói: "Ông nội tốt, ông nội tốt, ta không phải muốn cái kia Mặc Phi Phàm làm hộ vệ có được hay không. Ta không muốn bên người theo cái theo đuôi, một điểm tự do cũng không có. Hơn nữa, gia gia ngươi coi như phải cho ta tìm người hộ vệ, cũng phải tìm một siêu cấp đẹp trai, siêu cấp có phẩm vị, siêu cấp đau nhân chân dài sáu ba, ta cũng không muốn bên cạnh ta cùng một thổ bào tử, mang đi ra ngoài mất mặt. "

Những lời này, đã là Âu Dương Thiên cùng gia gia nàng nói, lại là cùng Mặc Phi Phàm nói.

Mặc Phi Phàm trong lòng thầm than, cô nàng này thật đúng là kiêu mạn a. Chính mình còn sợ nàng ghét bỏ, cố ý đi tiệm bán quần áo tìm một hai vạn mua mấy bộ quần áo mới đầu. Tự xem không sai a, làm sao ở trong mắt nàng là được thổ bào tử rồi. Lẽ nào, nhà người có tiền Đại tiểu thư đều là loại này tính khí?

Nói thật ra, giờ khắc này, Mặc Phi Phàm thật có đem quần của nàng lột, nghiêm khắc đánh một trận cái mông xung động.

Sớm biết là như thế này, chính mình đêm qua sẽ không cứu cái này "Chán ghét " gia hỏa, hại được bản thân vô duyên vô cớ ăn hai lần bể môn canh không nói, còn bị như vậy một trận chế ngạo.

"Thiên Thiên ", Âu Dương Mộc Ân giọng của nhất thời nghiêm nghị: "Ngươi đã không nhỏ, không nên có nữa tiểu hài tử tánh khí. Ngươi nói đều là người nào a, ta là cho tôn nữ của ta nhai tìm hộ vệ, không phải cho tôn nữ của ta kiếm chuyện chơi. Ngươi nói loại người như vậy, có mấy người không phải hoa tâm? Lần này Mặc Phi Phàm tiên sinh, là ta tính khiêu tể tuyên đi ra, vóc người đáng đáp cũng không kém, làm sao lại không thể mang đi ra ngoài? Hơn nữa, Mặc tiên sinh nhân phẩm của quý trọng. . . "

Âu Dương Mộc Ân tận tình cùng Âu Dương Thiên ước chừng nói bốn năm phút đồng hồ, cuối cùng vẫn là lấy đồng lại tín dụng của nàng thẻ làm áp chế, bức bách nàng thỏa hiệp.

"Ta biết rồi. " Âu Dương Thiên tức giận cúp điện thoại, trong lòng không cam lòng mà xoay người sang chỗ khác: "Trĩ tỷ, giúp ta cho hắn ở lâu một tìm cái phòng vệ sinh ở, tin tưởng ta, một tuần lễ trong vòng sẽ đem hắn đuổi đi, hạnh. "

Ngô Trĩ sáng khoái đáp đáp một tiếng, sau đó mang theo Mặc Phi Phàm đem ngoài cửa hành lý cầm vào nhà tới.

Ngô Trĩ đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng đầu tiên cũng không tệ lắm, cho nên vẫn chưa thực sự cho hắn tìm WC ở. Nàng đem Mặc Phi Phàm dẫn tới lầu một một cái trong thư phòng, cười tủm tỉm nói: "Lầu hai lầu ba là chúng ta chỗ ở, chúng ta bình thường đều thích leo ngủ, ngươi có thể muôn ngàn lần không thể tùy tiện lên lầu ah. "

Mặc Phi Phàm mà lộ ra má lúm đồng tiền, gật đầu cười.

Sách mới quy cầu đề cử cùng cất dấu a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mỹ nữ Trương Lâm

Lúc này, Mặc Phi Phàm cuối cùng mới có thời gian quan sát trong thư phòng này bố trí.

Đây là một cái kiệu Trung Hoa đặc biệt quý danh thư phòng... ít nhất ... Có năm sáu chục bình. Ngoại trừ đèn treo là cổ xưa bên ngoài, ngay cả giá sách, cái bàn, ghế đều là cái loại này rất quý giá gỗ tử đàn. Trong thư phòng có một tấm la hán giường, cũng là từ phi thường danh đất tiền cây tử đàn Liễu tinh công chế tác.

Trên bàn để mấy vi tính, ngoại trừ văn phòng tứ bảo bên ngoài, còn có mấy người khả ái nhiều thịt thực vật.

Ở trên vách tường, treo một bức danh nhân tranh chữ, đầu bút lông cứng cáp mạnh mẽ, vừa nhìn chính là danh gia viết. Trừ những thứ này ra cổ điển trang sức bên ngoài, trong thư phòng cũng không thiếu Tivi LCD, máy vi tính, âm hưởng cùng sô pha như vậy hiện đại thiết bị.

Thấy Mặc Phi Phàm thấy rất nghiêm túc, Ngô Trĩ tự hào nói: "Thế nào, căn phòng này rất không tệ chứ. " "Rất tốt, rất trang nhã, khiến người ta cảm giác thật thoải mái. " Mặc Phi Phàm như thế nói.

"Đó là đương nhiên ", Ngô Trĩ tự nhiên cười nói, từ trong túi lấy ra hai cái chìa khoá, ném tới: "Đi đem hành lý của ngươi cầm vào nhà a !, sớm một chút tắm ngủ, ngày mai còn phải bồi Thiên Thiên đi mở học đâu. "

"Cảm tạ. " Mặc Phi Phàm lễ phép nói. Ngô Trĩ gật đầu, hóa thành một làn gió thoảng đi.

Mặc Phi Phàm từ trên ghế dựa đứng lên, trong thư phòng đi một vòng. Không biết vì sao, hắn cảm thấy căn này thư phòng thật giống như vì mình chế tạo riêng giống nhau, mỗi kiện đồ vật đều cảm thấy rất thân thiết.

Hắn tọa trong chốc lát, sau đó đem ô tô lái vào sân, lại đem hành lý cầm đến phòng trong. Sau đó, ngon lành là ở lầu một trong phòng tắm rửa một cái.

Mặc Phi Phàm ăn mặc mới mua đồ ngủ, buông lỏng toàn thân mà nằm đang phát tán ra nhân nhạ mùi thơm la hán trên giường. Điều hòa vù vù thổi, hắn có thể cảm giác trên người mình mỗi cái lỗ chân lông đều trương khai, toàn thân không nói ra được thông thuận.

Cũng không biết có phải hay không là trong chốc lát nổi dậy, hắn thuận tay cầm lên trong túi đeo lưng của mình móc ra một con kèn ác-mô-ni-ca, sau đó nhẹ nhàng thổi bắt đầu ca khúc < Lâu Lan Tân Nương > làn điệu.

Một cái Lâu Lan Tân Nương từ nơi này đi qua, để lại một mảnh hương, một cái Lâu Lan Tân Nương từ nơi này đi qua, mang đi ta mộng tưởng. Ánh mắt của nàng như trăng rằm lượng, treo ở lòng ta trên. Má của nàng như bức họa, ở ta trong trí nhớ cất kỹ. Ở không có mạng sống trên hoang mạc, cát vàng từ từ quá thế lương. Viễn phương như chết gò núi, chống đỡ nửa thái dương. Bỗng nhiên một hồi tiếng đàn du dương, phảng phất tiên nhạc từ trên trời hạ xuống. . .

Môn hất xì một tiếng, bị đẩy ra. Tiến vào, là cái kia chừng ba mươi tuổi, vóc người đầy đặn thành thực mỹ nữ.

"Bài hát này là người thổi sao? " mỹ nữ ngưng tiếng hỏi.

Mặc Phi Phàm đang được một cái từ trên giường ngồi xuống, nhìn một chút trên tay kèn ác-mô-ni-ca, cảm thấy rất ngượng ngùng nói: "Thật ngại quá, quá rồi đến các người nghỉ ngơi a !? "

Mỹ nữ không có để ý, mà là nháy mắt một cái, sắc mặt có chút ưu thương nói: "Có thể hay không lại cho ta thổi một lần? "

Không biết mỹ nữ tại sao phải có cái này cái yêu cầu kỳ quái, Mặc Phi Phàm vẫn là dựa theo yêu cầu của nàng làm.

Du dương kèn ác-mô-ni-ca tiếng lần nữa phiêu đảng ở trong thư phòng, Mặc Phi Phàm nhìn không được nhắm mắt lại, đem linh hồn theo âm nhạc cùng nhau cho phép cất cánh.

Một khúc < Lâu Lan Tân Nương > thổi xong sau, nhìn nữa mỹ nhân đối diện, đã thành lệ người.

"Người. . . Người làm sao? " Mặc Phi Phàm có chút không biết làm sao, đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cái này vừa hỏi đừng lo, mỹ nữ lại không bị không chế khóc rống lên đứng lên.

Nhìn nàng khóc là thương tâm như vậy, Mặc Phi Phàm minh bạch chắc là bài hát này chạm đến nàng đáy lòng yếu đuối nhất bộ phận. Hắn xuống giường, bốn phía tìm một vòng, chứng kiến trên bàn khăn tay hộp, từ đó qua quyết quát ra mấy tờ sau, đưa tới: "Làm sao vậy? "

Không đợi trên tay khăn tay đưa tới trên tay của nàng, mỹ nữ đã lên liền đem cổ của hắn lau chùi, khóc lê hoa đài vù: "Vì sao, tại sao muốn ly khai ta, vì sao ngươi muốn đi tìm nữ nhân khác, là ta làm không tốt sao, là ta không đẹp sao, vì sao, vì sao. . . "

Nữ nhân đều là yếu ớt động vật, mặc kệ nàng ngoại tại như thế nào cường ngạnh, như thế nào không cho là đúng, trong lòng luôn luôn một chỗ nhất nhu nhược địa phương.

Mặc Phi Phàm mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, cũng mơ hồ có thể nhận thấy được cái gì, người nữ nhân này trên người khẳng định có lại đây một đoạn khác cốt mình tâm ái tình.

Nàng càng khóc càng thương tâm, hai cái tay đều nhanh đem bị thương Mặc Phi Phàm siết không thở được. Cũng may Mặc Phi Phàm cũng từng thấy

tràng diện người, ẩn nhẫn võ thuật cũng là nhất lưu, hấn cứ đứng như vậy vẫn không nhúc nhích, thủy chung sắm vai hảo chính mình ôm gói nhân vật.

Bằng không, chỉ bằng mỹ nữ trên người tán phát nhàn nhạt mùi thơm của nữ nhân, vô cùng mịn màng da thịt đụng vào cảm giác, đủ để cho một người nam nhân bình thường lập tức biến thành một con nử người dưới động vật, làm cho một đời đại hiệp biến thành một đời sắc ma.

Khóc khoảng chừng một hai phút, mỹ nữ chỉ có chột tỉnh ngộ, trước mắt người đàn ông này cũng không phải là mình trong lòng người nam nhân kia.

Nàng nhẹ nhàng mà đem Mặc Phi Phàm đẩy ra, thật ngoài ý muốn mà lau lau nước mắt, đầy cõi lòng xin lỗi nói: "Thật ngại quá, để cho ngươi chê cười. "

Nàng thật không dám xem Mặc Phi Phàm mắt, bởi vì dưới tình huống bình thường, nàng sẽ phải chứng kiến một đoàn dục hỏa.

Nhưng là, nàng lại đang trong lúc lơ đãng thấy được Mặc Phi Phàm đôi mắt. Đó là một đôi thâm thúy, tinh thuần thật tốt giống như một vũng đầm thủy mắt, ở trong đôi mắt này, người nhìn không thấy nửa điểm tạp niệm. Hấn hai bên gò má lên thật sâu má lúm đồng tiền, còn làm cho người ta cảm thấy thần thiết kiên định.

Mặc Phi Phàm mặc dù là một nam nhân bình thường, nhưng tuyệt đối không phải lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn lên đồ lãng tử.

Vì đánh vỡ cái này không khí ngột ngạt, hấn cười khan một tiếng, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền: "Ta còn không biết tên của ngươi đấy? "

"Ah, ta gọi Trương Lâm, rất cao hứng biết ngươi. Chuyện ngày hôm nay, thật ngại quá a, chúng ta còn tưởng rằng ngươi là. . . . " tên là Trương Lâm mỹ nữ từ Mặc Phi Phàm cầm trong tay lại đây khấn tay, xoa xoa khóe mắt lệ ngân.

Mặc Phi Phàm nhanh lên khoát tay áo, trấn an nói: "Không có việc gì không có việc gì. Được rồi, Trương tiểu thư, chúng ta ngồi biệt thự này trong, liền ở các ngươi nằm sao? "

"Khanh khách " Trương Lâm bật cười: "Hiện tại có sáu cái rồi, cộng thêm ngươi một cái. "

"Ha ha, có thể giúp ta giới thiệu một chút không, về sau sẽ cùng ở một cái dưới mái hiên rồi, thấy cũng tốt chào hỏi. " Mặc Phi Phàm chỉ chỉ bên giường: "Trương tiểu thư chớ đứng, ngồi đi. "

"Ân. " Trương Lâm nhẹ yêu kiều ngồi ở mép giường, thỏ khí như lan nói: "Kỳ thực không có cần thiết này, dưới bình thường tình huống ngươi là gây người bất mãn một tháng. Trước đây Âu Dương lão gia tử cũng cho Thiên Thiên an bài qua mấy mặc cho bảo tiêu, bất quá đều bị Thiên Thiên nghĩ biện pháp đuổi đi. "

"Ân? " Mặc Phi Phàm vô cùng hiếu kỳ, lẽ nào cái này Âu Dương Thiên thực sự như thế phản cảm xuất môn mang bảo tiêu sao.

"Bởi vì Thiên Thiên trời sinh liền không thích bị ước thúc. Những cái này bảo tiêu trên danh nghĩa là tới bảo vệ của nàng, nhưng thật ra là Âu Dương lão gia tử phái tới giám thị của nàng. Khiến cho Thiên Thiên đi nơi nào, gia gia nàng đều biết, một điểm tự do cũng không có. "

Lúc đầu Trương Lâm đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng thông thường, nhưng trải qua chuyện mới vừa rồi sau, không khỏi sinh ra một chút hảo cảm, cũng nguyên ý nhiều với hấn nói mấy câu.

Sách mới, lão Tào quy cầu cất dấu đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Ta nào biết ngươi không mặc quần áo ngủ

Mặc Phi Phàm cái hiểu cái không gật đầu, bất quá trên mặt vẫn như cũ tràn đầy thần thái: "Ta ở bên ngoài lúc thi hành nhiệm vụ, thập sao nhân vật lợi hại chưa bao giờ gặp, còn sợ nàng một cái không rành thể sự tiểu cô nương. Trương tiểu thư cứ nói đừng ngại. "

Trương Lâm che miệng cười: "Đừng Trương tiểu thư Trương tiểu thư, kêu quá khó nghe, ta lớn hơn ngươi vài tuổi, về sau cứ gọi ta Linh tỷ a !. "

Mặc Phi Phàm cười gượng một hồi, theo cột leo lên; "Tốt, Linh tỷ. "

Trương Lâm mặt như đào hoa, cười trang điểm xinh đẹp: "Ai, phi phàm đệ đệ. Ngươi đã có tự tin như vậy, ta đây liền mỗi mắt mong chờ lạc~. Chúng ta căn này biệt thự, trừ ngươi ra, hiện nay ở năm cô nương. Lớn tuổi nhất, là ta, tên của ta là Trương Lâm, làm chút bán lẻ.

Thiên Thiên, người đã nhận thức qua, ta sẽ không nhiều giới thiệu.

Trĩ nhi, cũng chính là vừa rồi lĩnh người qua đây cái vị kia, tên đầy đủ gọi Ngô Trĩ. Là một gã trang phục một người mẫu cùng diễn viên, năm ngoái vừa mới tốt nghiệp. Đang ở nhà nàng mở công ty giải trí đi làm, tương lai đại minh tinh.

Phi Phi, chính là cái kia xuyên áo đầm màu trắng tiểu mỹ nữ. Tên đầy đủ gọi Khanh mưa phi. Hơn nửa năm mới vừa tốt nghiệp, hiện nay nằm ở chờ sắp xếp việc làm trạng thái, cha là tây nam thành phố thị trường.

Nhón nháo, chính là cái kia với người nổi giận tiểu tử kia. Của nàng tên đầy đủ gọi Kiều Nhược Lam, bởi vì cô gái nhỏ này quá yêu nháo đáng, sở bằng vào chúng ta cho nàng lấy một "Nhón nháo" tên hiệu. Cũng là tây nam sinh viên đại học, niệm năm thứ hai đại học, cùng Thiên Thiên là bạn học cùng lớp, cũng là Thiên Thiên thân nhất thân thiết nhất khuê mật. "

Bị Trương Lâm vừa giới thiệu như vậy, Mặc Phi Phàm trong lòng không sai biệt lắm có cơ sở.

Thông tục điểm nói, năm người này theo thứ tự là:

Điều ngoa Đại tiểu thư -- Âu Dương Thiên.

Thương giới nữ cường nhân -- Trương Lâm.

Trang phục một người mẫu -- Ngô Trĩ.

Thị trường thiên kim -- Khanh Vũ Phi.

Mặt con nít cô nương -- Kiều Nhược Lam.

Đều nói ba nữ nhân thành một cái chợ, không biết cùng ngũ cô gái đẹp cùng ở dưới mái hiên, có thể hay không cọ xát ra cái gì kiểu khác hoa lửa đâu?

Mặc Phi Phàm không biết, nhưng hẳn biết cuộc sống sau này nhất định sẽ phi thường đặc sắc.

Cùng Mặc Phi Phàm đơn giản trò chuyện trong chốc lát, Trương Lâm liền trở về phòng ngủ rồi.

Đêm rất yên tĩnh, mộng rất đẹp, cái này vừa cảm giác Mặc Phi Phàm ngủ được rất là hương vị ngọt ngào. Bất quá loại hương vị ngọt ngào này là ngắn ngủi, những ngày kế tiếp, Mặc Phi Phàm đem tiếp thu, đến từ Âu Dương Thiên vị đại tiểu thư này các loại làm cho người hoa cả mắt "Đuôi người quái chiêu".

Ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, Mặc Phi Phàm đã bị một hồi chuông báo thức chói tai đánh thức. Hắn rất kỳ quái, chính mình cũng không có thiết cái gì chuông báo a, từ đâu tới tiếng chuông.

Hắn có chút chóng mặt mà ngồi dậy, sau đó mở đèn vừa nhìn, khá lăm, giường của mình đầu không biết từ lúc nào xiêm áo bảy tám cái đồng hồ báo thức. Những thứ này đồng hồ báo thức đều chỉ hướng năm chữ, đang vui sướng hát bài hát. Mặc Phi Phàm là bộ đội đặc chủng xuất thân, giấc ngủ bản đem so sánh cạn, nếu có người đang hắn lúc ngủ tiến đến, hẳn không phải có thể không biết.

Trừ phi, có người cho hắn hạ độc rồi.

Hắn nhìn chung quanh một vòng, phát hiện một con đồng hồ báo thức cuối cùng ép xuống một tờ giấy. Trên tờ giấy dùng màu sắc bút viết: "Thật ngại quá, ở người tám thời điểm, ta không cẩn thận đem hai mảnh thuốc ngủ bỏ vào người nước uống trong. Cũng không biết người có hay không uống, cố ý xiêm áo sáu cái đồng hồ báo thức, đem người đánh thức. Nhớ kỹ tỉnh lại về sau, cho bốn đại tiểu thư làm cơm, chúng ta muốn ăn tảng thịt bò, trứng chiên, còn có tiền ma cây cà phê. "

Ở đoạn văn này bên phải phía dưới, còn "Vô liêm sỉ" mà hoa một cái khuôn mặt tươi cười, cũng tự trên đại danh "Âu Dương Thiên & Kiều Nhược Lam".

Con bà nó! Đây mới là ngày đầu tiên, liền dám cho ta dưới thuốc ngủ rồi, nếu là sau này còn cao đến đâu.

Xem ra, không nghĩ biện pháp trị một chút hai cái này Quỷ tinh nghịch, các nàng thật đúng là biết "Trời cao bao nhiêu, đất rộng bấy nhiêu".

Hắn nhanh lên tắt đi vài cái đồng hồ báo thức, mặc quần áo tử tế, đập dẹp, đi lên lầu tìm các nàng tính sổ.

Biệt thự tổng cộng có ba tầng, ngũ đại mỹ nữ đều ở ở phía trên. Đây là Mặc Phi Phàm lần đầu tiên tới căn này biệt thự, đối với biệt thự bố cục hoàn toàn xa lạ, càng chưa nói Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam lưỡng người xấu khuê phòng đến cùng ở nơi nào.

Ôm thử nhìn một chút tâm tính, hắn rón rén ở trong hành lang chạy hết vài vòng, cuối cùng chứng kiến giữa một căn phòng môn khép hờ.

Hắn cố liều cố dũng khí, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, cái này nhìn lên đừng lo, suýt chút nữa đem tròng mắt của hắn cho xem mất tích.

Chỉ thấy ngoài cửa sổ bầu trời u ám vừa xem không mây, chầm chầm đầy sao làm đẹp trời cao, một vầng minh nguyệt phủ đầu, Bác chiếu đại địa, nhè

nhẹ ánh trắng vung vãi dường như thủy ngân tiết ra, từ trên cửa sổ chiếu vào, chiếu xạ đến cả người thon dài, ngũ quan tinh xảo tron truyệt thân thể trên.

Trên người của nàng là sạch sẽ, hai chân cũng là xích, ở ánh trắng chiếu xuống, tản ra thần bí mê người khí chất, khiến người ta nhìn không khỏi huyết mạch phún trương.

Dưới đèn xem mỹ nhân, càng xem càng tinh thần. Tuy là tia sáng tương đối nhu tương đối tối, nhưng Mặc Phi Phàm liếc mắt liền nhận ra, người này đang là trước kia cái kia nói chuyện với chính mình, quyền rũ diêm dúa lòe loẹt mỹ nữ, cũng là Trương Lâm trong miệng cái kia người mẫu, tương lai là đại minh tinh Ngô Trĩ.

Lúc này, Mặc Phi Phàm mới đột nhiên nhớ tới Ngô Trĩ lúc trước nói qua một câu nói, "Lâu hai lâu ba là chúng ta chỗ ở, chúng ta bình thường đều thích luo ngủ, người có thể muốn ngàn lần không thể tùy tiện lên lầu ah. "

Lau, không nghĩ tới nữ nhân này nói xong đều là thật.

Mặc Phi Phàm vội vàng đem cửa phòng nhẹ nhàng đóng cửa, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) trốn giống như chạy đi xuống lầu. Đem mới vừa khó chịu, tức giận, tất cả đều ném ra...(đến) lên chín tầng mây đi. Hắn đang hoảng hốt rửa mặt, thay y phục, sau đó đang hoảng sợ dựa theo Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam hai vị oan gia phân phó làm.

Ở lầu một trù phòng trong tủ lạnh, Mặc Phi Phàm tìm được các nàng muốn ăn tảng thịt bò, trứng gà còn có chocolate đậu.

Trước đây Mặc Phi Phàm ở bộ đội thời điểm, chuyên môn học qua nấu nướng. Cho nên rán mấy khối tảng thịt bò, mấy quả trứng gà, đánh mấy chén cà phê nóng hổi, với hắn mà nói vậy đơn giản là dễ như trở bàn tay.

Bất tri bất giác, Mặc Phi Phàm đã tại tại trù phòng bận việc hơn nửa canh giờ.

Tảng thịt bò, trứng gà tươi, cây cà phê, toàn bộ làm xong. Rất sợ mấy thứ này lạnh uống không ngon, Mặc Phi Phàm lại đưa nó chúng ta bỏ vào hòm giữ nhiệt trong.

Hắn một nhìn đồng hồ đeo tay, chỉ có 5 điểm bốn phần mười.

Ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi, hắn từ thư phòng trong rương hành lý, tìm ra quyển kia có quan hệ phong thủy cùng trộm mộ sách cổ, bắt đầu nồng nhiệt mà nhìn. Quyển sách này kỳ thực bị hắn xem rất nhiều lần, nhưng mỗi lần đọc tới, đều không có cùng linh hội cùng kiến giải.

Bất tri bất giác, thời gian vội vã lại qua nửa giờ. Lúc này, bên ngoài đã sáng choang.

Đỉnh đỉnh đang đang! Có người mang dép, từ trên thang lầu xuống.

Mặc Phi Phàm để quyển sách trên tay xuống, ngẩng đầu nhìn lên, người này không là người khác, chính là cái kia dài một tấm xinh đẹp mặt con nít, yêu nghiệt ngợm phá phách tên Kiều Nhược Lam.

Chỉ thấy Kiều Nhược Lam mặc một bộ trước ngực in phim hoạt hoạ Mèo máy đồ án áo somi, dưới chân đi một đôi khả ái lục sắc ếch dép, vẻ mặt lười biếng ngáp, ngồi đối diện ở trên ghế sa lon đọc sách Mặc Phi Phàm nói: "U, đại tài tử đọc sách đâu? "

Các huynh đệ, phiền phức xem cho tới khi nào xong thôi, thuận tiện cắt dấu quyển sách kế tiếp (điểm kích thêm vào kho truyện), lại đầu bỏ phiếu đề cử. Cắt dấu đề cử, đối với lão Tào mà nói trọng yếu phi thường, vô cùng cảm kích a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Bị nữ lưu manh đùa giỡn

Mặc Phi Phàm gật đầu một cái, cười đều nói: "Muốn biết ta đang xem sách gì sao? "

Thấy hắn nghiêm trang, Kiều Nhược Lam nhất thời nổi lên lòng hiếu kỳ. Nàng nhều cái miệng anh đào nhỏ nhắn, hai tay cầm eo nhỏ nói: "Nhìn cái gì thư? "

Mặc Phi Phàm ý định trêu chọc một chút nàng: "< Thủy Hử truyện >. Vừa vận chứng kiến Phan Kim Liên độc sát chồng Võ Đại Lang một chương này, Võ Đại Lang trước khi chết bị chết cái kia thống khổ a. Nếu như khi đó có thuốc ngủ, vậy cần phiền toái như vậy, trực tiếp hướng hắn uống trong nước

thả nửa chai thuốc ngủ, ngủ một giấc đi qua chuyện phiền toái gì cũng bị mất. "

Vừa mới bắt đầu, Kiều Nhục Lam còn nghe được nồng nhiệt. Ti mi một cân nhắc, không đúng, người này không phải là châm chọc chính mình ngày hôm qua cùng Thiến Thiến tại hán nước uống bên trong thuốc ngủ sao?

Nghĩ đến đây, nàng tức bực giậm chân, nhảy bật lên mắng: "Chết tiệt ngươi, ngươi cho ta nói một chút, ai là Phan Kim Liên, ai là Võ Đại Lang, còn muốn làm chúng ta chúng ta chồng, ta nhỏ vào ta nhỏ vào, ban ngày ngươi làm mộng xuân ở đâu. Bản tiểu thư nói cho ngươi biết, ngươi đây là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, hanh! "

Không nghĩ tới cô gái nhỏ này như thế không nhìn được đùa, Mặc Phi Phàm không muốn nhiều cùng với nàng cái cọ rất nhiều, hai chân tréo nguẩy tiếp tục xem bắt đầu thư tới, cũng không ngần đầu lên nói: "Tăng thịt bò trứng gà cây cà phê đã làm xong, ở trong lò nướng đảm bảo lấy ôn. Ah, được rồi, thiên nga chắc là sẽ không ăn con cóc làm đem com cho đâu, ta nghĩ nhiều rồi, là ta nghĩ nhiều rồi. "

"Hanh, chúng ta là đùa giỡn ngươi tên ngu ngốc này chơi đâu, 90 sau người nào ăn điểm tâm, bổn đại tiểu thư uống bia đi. " sau khi nói xong, cao ngất đầu lên đi tới phòng bếp ba mở rộng cửa tủ lạnh trước mặt, mở tủ lạnh ra môn, từ bên trong xuất ra một chai để kéo lon bia.

Ở nàng chuẩn bị uống bia thời điểm, khoe mắt trong lúc vô tình liếc qua một bên lò nướng, chuẩn xác điểm nói là trong lò nướng tăng thịt bò cùng trứng gà. Nàng như làm trộm mà tiểu tâm ra bên ngoài tham nửa cái đầu, thấy Mặc Phi Phàm đang nghiêm túc nhìn xem quyền kia lại phá vừa cũ thư, trong lòng hơi thoáng an tâm, sau đó quý thân xui khiến mở ra lò nướng, nói: "Con cóc làm đem com cho, khẳng định lại xấu lại khó ăn, ta ngược lại muốn nhìn một chút trường cái quý gì đáng về. "

Nàng hoàn toàn là báo chế ngạo cùng bèn bỉ dục định, đến xem trong lò nướng gì đó. Kết quả đem đồ vật kéo ra vừa nhìn, tròn tròn mắt. Chỉ thấy trong mâm tăng thịt bò, khối khối vàng óng ánh, ánh sáng màu trong treo, thịt sợi rõ ràng, hoàn toàn là đầu bếp cấp năm sao tiêu chuẩn.

Không có nghĩ đến tên tiểu tử thái này còn có chút bản lĩnh.

Cái ý niệm này vừa mới ở trong đầu của nàng toát ra, liền lập tức bị trong óc tiềm thức cho mặt sát. Nàng dùng sức lắc đầu, tự nói với mình: "Tốt nhìn không thấy thật tốt ăn, có thể chinh phục bổn đại tiểu thư tăng thịt bò, chỉ có là tốt tăng thịt bò. "

Nàng lần nữa báo phê phán cùng bèn bỉ thái độ, cầm tới một người sạch sẽ khay còn có một bộ dao nĩa, từ trong lò nướng lấy ra một khối, mở ra.

Làm thịt bò tiến nhập miệng của hán sau, khỏi cần phí lực tốn hơi thừa lời nhấm nuốt, thịt bò linh hồn chậm rãi thức tỉnh, thân thể tự nhiên hòa tan. Răng gò má lưu hương, miệng đầy, một lực lượng thần kỳ đánh thẳng vào trong thân thể nàng mỗi cái trong mạch máu.

Ăn ngon thật, ta cho tới bây giờ chưa ăn qua ăn ngon như vậy tăng thịt bò!

Kiều Nhục Lam ném một khối nhỏ sau, sẽ thấy cũng không dùng lại được. Ban đầu chỉ là một khối nhỏ, sau đó là một tảng lớn, tiếp theo là hai khối lớn, tam đại khối. Bất tri bất giác, nàng một người cư nhiên giết chết bốn khối tăng thịt bò.

Thật sự là ăn chống đỡ không được, nàng chỉ có hải lòng lau miệng, xoay người chuẩn bị ly khai trừ phòng.

Nàng cái này quay người lại, nhìn thấy một người nam nhân lặng yên không một tiếng động đứng ở thân thủ của nàng, nhất thời dọa giật mình một cái, tay nhỏ bé dùng sức vỗ vỗ bộ ngực tim vị trí: "Ai nha, làm ta sợ muốn chết, ngươi đang rình coi cái gì? "

Nam nhân không là người khác, chính là Mặc Phi Phàm. Chỉ thấy Mặc Phi Phàm nghiêng dựa vào cạnh cửa, cười nói: "Ta không có rình coi a, ta chỉ là tò mò ngươi xinh đẹp như vậy thiên nga trắng, sao lại thể ăn con cóc làm đem com cho. Còn có, không làm chuyện trái lương tâm không sợ quý gỗ cửa, ta lại không có thấy cái gì chó nên nhìn, ngươi sợ hãi như vậy để làm chi. "

Kiều Nhục Lam tự biết đuối lý, cũng không dám với hán làm nhiều biện giải. Nàng chỉ là thờ phỉ phò nói rằng: "Hanh, chúng ta cội lừa xem tập bài hát chờ xem, căn này biệt thự có ta đối với ngươi, có ngươi không có ta, chúng ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp đem ngươi đuổi đi.

"

Mặc Phi Phàm nhún nhún vai, một bộ đáng về không sao cả.

"Người đáng ghét. " Kiều Nhục Lam xoa xoa mũi, phồng lên hai quai hàm bước nhanh đi ra ngoài.

Cũng không lâu lắm, thương giới nữ cường nhân Trương Lâm người thứ nhất từ trên lầu đi xuống, sau đó là lớn người mẫu Ngô Trĩ, sau đó Thị trưởng thành phố thiên kim Khanh Vũ Phi. Kiều Nhục Lam cùng Âu Dương Thiến, là cuối cùng hai cái xuống lầu.

Lúc đầu, cái này đại mỹ nữ chúng ta bữa sáng đều là có thể ăn có thể không phải ăn. Bất quá chứng kiến trên bàn com nóng hổi tăng thịt bò, trứng gà còn có cây cà phê hương khí thời điểm, cũng không nhịn được muốn ăn đại chán. Trương Lâm, Ngô Trĩ, Khanh Vũ Phi đều làm xong rồi bên cạnh bàn ăn bên, không khách khí thúc đẩy.

Còn như Âu Dương Thiến, nàng vốn là đối với Mặc Phi Phàm ảnh hưởng không tốt, hơn nữa đêm qua dưới thuốc ngủ sự tình cũng cùng với nàng có quan hệ, nàng sẽ không không biết xấu hổ lên bàn. Còn có chính là Kiều Nhục Lam, cô gái nhỏ này biểu hiện ra cùng Âu Dương Thiến cùng tiền lùi, trên thực tế đã sớm là bốn khối tăng thịt bò hạ độc, chống đỡ cái bụng đều tròn.

"Phi Phàm đồng học, người cũng tới ăn đi, đừng để ý tới hai tên tiểu tử kia, các nàng trên cơ bản không phải ăn điểm tâm. " Ngô Trĩ trát liễu trát mị nhân, mỗi đồ mọng khê nhếch, mỉm cười đối với Mặc Phi Phàm nói rằng.

Nghe được Ngô Trĩ kêu tên của mình, Mặc Phi Phàm mặt của phạch một cái tử liền đỏ. Vừa nghĩ tới trước hừng đông sáng, ở Ngô Trĩ trong phòng thấy này thứ không nên thấy, hần liền cảm giác lòng của mình nhảy bắt đầu gia tăng tốc độ, khuôn mặt tốt giống như hỏa giống nhau được nóng lên.

Kỳ thực cái này cũng không thể chỉ trích nặng, hần dù sao cũng là bình thường nam tử trưởng thành, có phản ứng như thế ngược lại cũng bình thường.

Mặc Phi Phàm đáp đáp một tiếng, từ trên ghế salon đứng lên, chuẩn bị dời được bên cạnh bàn ăn vừa dùng bữa ăn.

"Ai u, Phi Phàm đồng học làm sao đỏ mặt, có phải hay không sợ mấy người chúng ta ăn người a? " Ngô Trĩ một tay nâng cằm lên, xông Mặc Phi Phàm ngoái đầu nhìn lại cười, bách mị không ngờ.

Mặc Phi Phàm vội ho một tiếng, không phải biết rõ làm sao trả lời mới tốt.

Lúc này, bên cạnh Trương Lâm không nhìn nổi. Nàng dùng com dao gỗ một cái khay, nhắc nhở: "Trĩ nhi, người đừng để người ta làm sợ. Thua thiệt người cũng xuất thân danh môn nhà giàu, làm sao chính cùng một nữ lưu manh giống nhau. Người xem người ta Vũ Phi, nhiều thực nữ nhiều văn tĩnh, nhân gia ba ba còn Thị trưởng thành phố đâu, cũng không còn giống như người vậy điên. "

Thân là Thị trưởng nữ nhi, bên cạnh Khanh Vũ Phi quả thực phi thường đặc biệt. Văn tĩnh tao nhã được không mang theo một tia yên hỏa khí, dường như từ bầu trời tiên nữ hạ phàm giống nhau.

Ngô Trĩ nghe xong, chẳng những không có sức sống, ngược lại khanh khách cười không ngừng: "Biết rồi, Lâm tỷ. Đến tới, Phi Phàm đồng học, tỷ tỷ cho người cất tảng thịt bò ăn. "

Kỳ thực, Ngô Trĩ niên kỉ so với Mặc Phi Phàm còn nhỏ hơn tới vài tuổi, nàng tự xưng tỷ tỷ, làm cho Mặc Phi Phàm cái này "Làm tiểu đệ " càng thêm có vẻ xấu hổ.

Hần nói tiếng cảm tạ, vừa mới chuẩn bị ăn một chút gì, lúc này. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Con cóc sẽ ăn thịt thiên nga

Hần vừa mới chuẩn bị ăn cái gì, tọa trên ghế sa lon Âu Dương Thiên không biết cái nào gây thần kinh dựng sai rồi. Đứng lên, lấy Đại tiểu thư giọng đối với Mặc Phi Phàm nói: "Ai, theo đuôi, bốn đại tiểu thư hiện tại muốn đi học, cầm lên vật của người, nên xuất phát. "

Mặc Phi Phàm dừng một chút, đem vừa mới cầm lên dao nĩa buông. Hần nhìn một chút Âu Dương Thiên, lại nhìn một chút bên cạnh vẻ mặt cười đều Kiều Nhược Lam, trong lòng hiểu đại khái, nhất định là hai người xấu này hợp mưu tới chinh mình. Tốt, nếu trò chơi bắt đầu rồi, ta đây liền phụng bồi tới cùng, ta ngược lại muốn nhìn một chút các người còn có thể chinh ra hoa dạng gì tới.

Hần lễ phép đối với ba người nói câu: "Từ từ dừng. " sau đó trở lại trong phòng, cầm lên chính mình mới mua ví da, bước nhanh đi theo.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam nói là muốn cùng Mặc Phi Phàm cùng đi trường học, trên thực tế căn bản cũng không phải là có chuyện như vậy.

Các nàng vừa mới lên xe, liền đem Mặc Phi Phàm nhốt tại cửa xe bên ngoài, sau đó một cước chân ga chạy ra khỏi biệt thự sân. Các loại ra sân, Kiều Nhược Lam từ trong cửa sổ xe đưa ra một đầu nhỏ, làm mặt quỷ nói: "Uy, con cóc, chúng ta sẽ không cùng người chậm rãi nhảy, trước đi trường học. "

"Không có giáo dục không có lễ phép xú nha đầu, dám nói ta là con cóc. Tốt, người cái này thịt thiên nga ta là ăn chắc. Xem ta về sau ở trên giường của người, đánh như thế nào cái mông của người. " Mặc Phi Phàm rất khó chịu mà lâu bầu, nhanh đi mở Âu Dương Mộc Ân cho hần xứng chiếc kia thương vụ bốn đèn xe có rèm che.

Chiếc này xe có rèm che thành phố giá trị hần là ở chừng năm trăm ngàn, tính được là là cao cấp xa hoa tính xe có rèm che. Nhưng là phải cùng Âu Dương Thiên mở chiếc kia Lamborghini so với, còn là có không ít chênh lệch. Trước mặt xe nhanh như điện chớp ở đường xe chạy trên tả hữu xen kẽ, cái gì đèn đỏ đèn xanh phi ngra đèn hoàn toàn không để vào mắt. Chỉ có không lâu sau, Âu Dương Thiên lái chiếc kia Lamborghini bỏ chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Không có biện pháp, Mặc Phi Phàm chỉ có thể mở xe tải GPS, hướng dẫn đến mục đích -- tây nam đại học.

Tây nam đại học, là toàn quốc xếp hạng thứ mười trọng điểm đại học, cũng là tây nam địa khu nhất đại học tốt. Tây nam đại học đặc sắc chuyên nghiệp là tài chính và kinh tế, quảng cáo, khảo cổ, vì xã hội nuôi dưỡng vô số phương diện này nhân tài, thanh danh lan xa, là đông các học sinh mơ tưởng cao đẳng học phủ.

Rất nhiều có tiền có thế người, cũng đều thích đem con gái của mình hướng nơi đây tiến, cho nên nơi đây cũng coi như nửa người quý tộc trường học, điểm ấy từ cửa nối liền không dứt xe sang trọng đội hình cùng muôn hình muôn vẻ trang phục một cả trai lẫn gái trên không phải khó nhìn ra.

Hôm nay là tựu trường ngày đầu tiên, cũng là tân sinh báo cáo thời gian. Mặc Phi Phàm đem xe đậu ở bãi đỗ xe, sau đó lấy ra điện thoại di động cho Âu Dương Thiên gọi điện thoại. Điện thoại thông là thông, bắt quá không ai tiếp. Muốn ở nơi này lớn như vậy trong sân trường tìm một người, vậy đơn giản cũng biến rộng tìm kim giống nhau.

Không có biện pháp, Mặc Phi Phàm chỉ có thể trước tiên đem danh cho báo. Hẳn đệ nhất thân phận đầu tiên là học sinh, thứ nhì mới là bảo tiêu.

Cầm trên đường các học tử cho mình phát vườn trường bản đồ địa hình, Mặc Phi Phàm rất nhẹ nhàng liền tìm được hệ khảo cổ địa điểm ghi danh. Mấy năm này, trộm mộ đề tài tiểu thuyết điện ảnh phi thường hóa, khảo cổ cái này một truyền thống ít lưu ý hành nghiệp cũng bị xào hóa.

Mặc Phi Phàm đi tới ghi danh phòng học, phát hiện bên trong lại có không dưới bốn mươi, năm mươi người đang ở xếp hàng.

Trong này học sinh đại bộ phận đều là nam sinh, cũng có một số ít nữ sinh, thuộc về điển hình tăng nhiều thịt ít hòa thượng tiểu đội. Cũng kỳ thực không phải khó hiểu, khảo cổ chuyên nghiệp tốt nghiệp rồi trường về sau, phần nhiều là đi các nơi nghiên cứu sở, làm được là trên non lợi xuôi, xuống đất đào móc việc khổ cực nhĩ, một nửa nữ hài tử sao có thể có thể ăn khổ như thế.

Đương nhiên, phàm là đều có ngoại lệ. Rất nhiều nam sinh ở giữa, thật là có như vậy mấy nữ hài tử. Hơn nữa, mấy cô gái này ở giữa còn có hai cái thật là không tầm thường, tướng mạo thanh thuần. Làm cho Mặc Phi Phàm càng cảm thấy bất ngờ chính là, phụ đạo viên lại là một mỹ nữ vô cùng xinh đẹp.

Chỉ thấy nàng một đầu tóc dài đen nhánh, vẽ nhàn nhạt yên huân trang mặt, cơ bắp như bạch ngọc, da trắng Đông tuyết, thoáng gầy gò khuôn mặt, thon dài hai chân giao thoa ở ghế trên, đen có thể phản xạ ra tia sáng giày cao gót, khiến người ta nhìn không được nhìn nhiều vài lần.

Ở xếp hàng thời điểm, Mặc Phi Phàm liền nghe được bên cạnh có mấy người nam sinh ở thảo luận tên này phụ đạo viên.

", đây là nơi nào tới phụ đạo viên a, xinh đẹp như vậy, không sẽ là lớp khác tới trợ giúp a !? "

"Không phải, ta cố ý nghe ngóng, chính là chúng ta hệ khảo cổ, Tôn Thiên lão sư là học tử của chúng ta, so với chúng ta cao bốn giới, sau khi tốt nghiệp không có đi tìm việc làm, vẫn lưu ở trường học, năng nhưng là toàn trường công nhận đại mỹ nữ. "

"Oa tác, chúng ta cùng còn tiểu đội còn có tốt như vậy phúc khí. Quá câu nhân rồi, nếu có thể làm bạn gái của ta thì tốt rồi. "

"Tiểu tử ngươi nằm mơ, chỉ bằng ngươi cái này đức hạnh, còn dám truy Tôn Thiên lão sư, ta truy còn tạm được. "

", ta đức hạnh làm sao vậy, thế nào đều mạnh hơn ngươi. "

"Ai, ta đây bạo tính khí, không phục chúng ta tìm một chỗ không người luyện một chút, người thua bốn năm đại học cũng không thể đánh Tôn Thiên lão sư chú ý, người nào TMD phạm quy, sinh con ra không có lỗ đất. Sinh khuê nữ trước sau dài hai cái bức. "

", đi thi đi, ai sợ ai. . . "

Hai người nhỏ giọng cãi vả kịch liệt lấy, đứng ở phía sau bọn họ Mặc Phi Phàm nghe xong nhạc lên tiếng, đứng hàng cái đội đều có thể nhìn thấy cái này hai kẻ dờ hơi, cãi nhau cùng nói tương tựa như. Chỉ là cái này hai ngoài miệng nói náo nhiệt, nhưng đều chậm chạp không nhúc nhích, vẫn còn đang nơi nào nói chuyện phiếm đánh rắm.

Mặc Phi Phàm nghe của bọn hắn nói, xếp hàng lúc rất nhàm chán thời gian rất nhẹ nhàng liền xua đuổi rồi. Xếp hàng khoảng chừng có gần hai mươi phút thời gian, rốt cục đến phiên Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm đem chính mình thư thông báo trúng tuyển cùng thẻ căn cước đưa lên, lộ ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền, hí mắt cười nói: "Tạ ơn lão sư rồi. "

Tôn Thiên ngay cả con mắt chưa từng đánh, tiếp nhận thư thông báo cùng thẻ căn cước, ở trong máy vi tính tra tìm vài cái, sau đó đưa qua một tờ đơn, lạnh lùng nói: "Đi phòng tài chính giao tiền, giao hoàn tiền đến phòng học có bậc thang 102 lĩnh giáo tài, thẻ ăn cơm còn có vườn trường bình đài tài khoản cùng mật mã, ở phía trên kia chọn chương trình học. Lúc xế chiều đến 102 phòng học đánh dấu, phân ký túc xá. "

"Ngạch, Tôn lão sư, ta không trọ ở trường, có phải hay không cũng không cần đi đánh dấu rồi? " Mặc Phi Phàm hỏi.

"Vậy cũng phải tới. Chủ nhiệm lớp cùng ta, cũng phải khai báo một sự tình. " Tôn Thiên lạnh lùng nói.

Mặc Phi Phàm ồ một tiếng, từ Tôn Thiên trong tay tiếp nhận ra. Ở tiếp tờ đơn thời điểm, hắn trong lúc vô ý va chạm vào rồi Tôn Thiên tay, phát hiện

người mỹ nữ này chẳng những biểu tình lạnh như băng, tay cũng lạnh được dọa người, dường như đứng ở trước mặt hán là một sống sờ sờ băng nhân.

"Tạ ơn lão sư, ta biết rồi. " Mặc Phi Phàm nhanh lên thu tay về, nói tiếng cảm ơn, sau đó bước nhanh rời phòng học.

Vừa đi đến cửa cửa, một cái bóng hình xinh đẹp vội vã đụng vào, cùng chuẩn bị ra cửa Mặc Phi Phàm đụng phải cái đầy cõi lòng.

Mặc Phi Phàm là bộ đội đặc chủng xuất thân, hạ bàn thật vững vàng, bị đụng sau không hề động một chút nào. Ngược lại thì đụng hán chính là cái kia người, trực tiếp đặt mông ngồi trên đất. Người kia ai u một thân, vừa mới chuẩn bị há mồm mắng chửi người, phát hiện người trước mắt chính là người nàng muốn tìm.

Mặc Phi Phàm lúc này cũng nhận ra nàng tới, người trước mắt này không là người khác, chính là cùng Âu Dương Thiên cùng nhau bạn bè -- nghịch ngợm nha đầu Kiều Nhược Lam.

Không đợi Mặc Phi Phàm há mồm nói xin lỗi, Kiều Nhược Lam vội vã nói rằng: "Không xong, Thiên Thiên đã xảy ra chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Không nên chọc ta

"Xảy ra chuyện gì? " Mặc Phi Phàm bối rối. Chịu người nhờ vả hết lòng vì việc người khác, tuy là hán đối với Âu Dương Thiên ấn tượng cũng không tốt lắm, nhưng đối phương muốn thực sự xảy ra chuyện gì thế, tự có trốn tránh không được trách nhiệm.

Kiều Nhược Lam gấp đến độ thẳng lau đổ mồ hôi, lôi kéo Mặc Phi Phàm tay tự văng ngoại bào: "Đừng hỏi nhiều như vậy, người đi theo ta sẽ biết. "

Mặc Phi Phàm nặng nề mà gạt đầu một cái: "Chúng ta đây đi nhanh lên. "

Kiều Nhược Lam lôi kéo Mặc Phi Phàm, ở trong sân trường quẹo trái quẹo phải, ngay cả phương hướng cảm giác rất tốt Mặc Phi Phàm đều phải chuyển hôn mê. Còn như, bọn họ đi tới một cái nhà năm tầng lầu cao kiến trúc trước cửa, trước cửa đá cẩm thạch trên rồng bay phượng múa mà khắc vài cái chữ to -- báo cáo Sảnh.

Nói như vậy, trường học ở giữa kỳ cuối kỳ làm tiệc tối hoặc là ái hữu hội, cũng sẽ ở báo cáo đại sảnh cử hành, lúc bình thường nơi đây vẫn đều là đóng cửa, bên trong cũng sẽ không có người nào.

Mất nhìn lấy cái chỗ này như thế hẻo lánh, bốn phía cũng không có người nào, Mặc Phi Phàm trong lòng không khỏi nói thầm một hồi, đến cùng xảy ra chuyện gì thế, Kiều Nhược Lam đem mình kéo tới nơi này để làm chi.

Hán khẩn trương hỏi: "Kiều tiểu thư, người đừng thừa nước đục thả câu, Âu Dương tiểu thư đến cùng xảy ra chuyện gì thế? "

"Có mấy người truy cầu Thiên Thiên bất thành hư nam sinh, đem nàng mang tới nơi này. Người mau vào đi thôi, nếu như đã muộn Thiên Thiên liền xảy ra đại sự. " Kiều Nhược Lam cuống cuống nói.

Mặc Phi Phàm ừ một tiếng, nghiêng mặt sang bên đối với Kiều Nhược Lam nói: "Người liền chờ đi vào, tiểu tâm nguy hiểm. "

Kiều Nhược Lam không nghĩ tới Mặc Phi Phàm biết quan tâm chính mình, không khỏi một hồi kinh ngạc. Nàng trương liễu trương cái miệng anh đào nhỏ nhắn, một bộ muốn nói lại thôi đáng vẻ. Vừa mới chuẩn bị nói, Mặc Phi Phàm đã đá môn tiến nhập, cũng tiện tay giữ cửa khóa kín.

Lớn như vậy báo cáo trong phòng, chỉ có năm sáu ngọn đèn đèn sáng rõ, mờ tối trong hoàn cảnh, tổng có thể khiến người ta liên tưởng đến phạm tội, đề tiện, xấu xa như vậy từ.

Mặc Phi Phàm nhìn không được nhú mày một cái, hán không sợ tối ám, chỉ là không thích loại này hắc ám hoàn cảnh.

Kỳ quái là, tiến nhập báo cáo sau phòng, hán cũng không có phát hiện Âu Dương Thiên ở bên trong, cũng không có tung tích của những người khác.

Chẳng lẽ, Âu Dương Thiên đã bị dẫn tới địa phương khác? Chẳng lẽ, nàng bị không phải Sách?

Đang ở Mặc Phi Phàm suy nghĩ lung tung thời điểm, bảy tám danh đại hán hung thần ác sát đột nhiên từ phụ cận dưới mặt ghế mặt chui ra, trong tay còn mang theo mấy cây không biết từ nơi này tháo ra chân ghế.

Chỉ thấy một tên trong đó mũi ưng nam tử kén rồi kén trong tay tên, vẻ mặt cười đều nói: "Là đang tìm chúng ta sao? "

Mặc Phi Phàm trong con người bắn ra vô số đạo tinh quang, nghiêm giọng nói: "Các người đem Âu Dương Thiên mang đi nơi nào? "

"Cái này người cũng không cần đã biết, công tử chúng ta biết hảo hảo chiêu đãi của nàng. Còn như người nha, tốt nhất không nên xen vào việc của người khác, bằng không để cho người chịu không nổi. " mũi ưng nam tử đáng vẻ bề vệ lớn lối nói.

Mặc Phi Phàm lập tức liền biết, những người này cũng không phải là học sinh, mà là hai cái mang đi Âu Dương Thiên học sinh bảo tiêu. Lường học sinh truy cầu hay sao, liền dùng xấu xa như thế biện pháp.

Hắn gạt đầu, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, cười lạnh nói: "Tốt, ta không nhúng tay vào. "

"Này mới đúng mà, đây mới gọi là thức thì vụ giả vi tuần kiệt. Hiện tại, người có thể lần. " mũi ưng nam nhân xách thắt lưng, nghiêng đầu đối với đồng bạn nói: "Không nghĩ tới là chỉ nhuyển chân tôm (sợ vãi hà~~), là một uất ức. . . . "

"Phé " chữ còn không có nói ra, Mặc Phi Phàm thân thể đột nhiên động một cái, phút chốc đánh ra một quyền.

Một quyền này, thẳng trung mũi ưng mặt. Chỉ nghe xoạt xoạt một tiếng, mũi ưng nam tử mũi tại chỗ bị cắt đứt, bởi vì khí lực thật sự là quá lớn, mảnh xương vụn đều khảm vào trong da thịt, nhìn qua cả khuôn mặt đều bằng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Đánh mỹ nữ cái mông

Kèm theo kêu gào như giết heo vậy, mũi ưng nam tử bụng huyết khuôn mặt, đau đến trên mặt đất không ngừng lăn.

Những người này cũng không nghĩ tới, đối phương đi lên liền xuống tay nặng như vậy. Bọn họ cũng đã quên riêng mình công tử, chỉ muốn giáo huấn một chút hân khai báo. Những người này quơ trong tay tên, hướng Mặc Phi Phàm vây công mà đến. Những người này có thể làm người có tiền bảo tiêu, thân thủ tự nhiên không kém. Nhưng là, bọn họ ngày hôm nay đối mặt là Mặc Phi Phàm.

Đừng xem Mặc Phi Phàm dáng dấp gầy yếu ớt, hân chính là từ "Anh hùng " bộ đội đặc chủng đi ra tinh nhuệ (anh hùng bộ đội đặc chủng nhưng là được xưng bộ đội đặc chủng trong bộ đội đặc chủng).

Giống như vậy tiểu tràng diện, làm sao có thể sợ đến ở Mặc Phi Phàm. Mặc Phi Phàm không chút nào bối rối, ở đánh ngã tên kia mũi ưng nam nhân thời điểm, không dừng lại chút nào xuất thủ lần nữa. Chỉ thấy hân huy động một quyền, nghiêm khắc đánh vào một gã hân tử mặt tròn trên má phải.

Tên kia hân tử mặt tròn còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy trên mặt tê rần, sau đó chính mình liền té lăn trên đất, trước mắt lóe ra một mảnh sao Kim.

Một lát, hân mới phản ứng được. Hân cảm giác trong miệng có vật gì, oa mà một tiếng nhỏ bãi nước miếng. Cái này vừa phun đừng lo, bên trong cư nhiên xen lẫn hai khỏa máu răng hàm.

Chứng kiến mình răng hàm đều bị người cắt đứt, hân tử mặt tròn tức giận đến đỏ mặt tía tai, hú lên quái dị nói: "Các huynh đệ, cho ta vào chỗ chết làm, đánh chết tính cho ta. "

Kỳ thực không cần hân nói, những người còn lại thấy tên tiểu tử thái này như thế "Kiêu ngạo ", cũng định sử xuất toàn bộ sức mạnh, muốn đem Mặc Phi Phàm đánh ngay cả mẹ nó đều người không nhận ra.

Mặc Phi Phàm căn bản không cho đối phương cơ hội thờ dốt, liên tục hai cái bước xa, vọt tới một người phụ cận, đồng thời, một quyền kích ra, đánh về phía đối phương ngực.

Cái này hai quyền đầu đánh ra, dĩ nhiên treo tiếng gió thổi, chỉ nghe răng rắc một tiếng, tên kia tráng hân xương sườn bị hân một quyền đánh gãy hai cây, trước ngực lõm dưới tốt một cái lún hăm hại.

Đánh! Tráng hân phun ra một ngụm tiên huyết, hai mắt trắng dã, trực đình đình ngã xuống.

Mới vừa đánh ngã người này, lại có một người chạy tới. Mặc Phi Phàm mang cái ghế bên cạnh, chà xát vài cái thả người bay lên, sau đó nhanh chóng đau quần bụng dưới. Dựa theo người này cổ, chính là một cái sống bàn tay.

Ba! Tên này bảo tiêu cảm giác phảng phất một tòa núi lớn đặt ở trên vai của mình, hấn hai chân mềm nhũn, phác thông một tiếng quý trên mặt đất. Sau đó mất tối sầm lại, về phía trước khuynh ngã xuống, đầu trùng điệp đụng trên mặt đất, phát sinh một thân muộn hưởng, tại chỗ hôn mê bất tỉnh.

Thực lực của hai bên, căn bản là không cùng một cấp bậc trên. Mặc Phi Phàm thuần thực, liền đem vài bảo tiêu đã đảo. Đến khi sẽ đổi một tên sau cùng bảo tiêu động thủ thời điểm, người kia sợ đến tại chỗ quý trên mặt đất đầu hàng, quai hàm sưng lão Cao, khoát tay lia lịa khẩn cầu nói: "Không nên đánh, không nên đánh. "

Mặc Phi Phàm nín lấy cổ áo của hắn, lớn tiếng thăm vấn nói: "Âu Dương Thiên đâu, các người đem Âu Dương Thiên bắt đi nơi nào? "

Tên kia bảo tiêu nào dám giấu giếm, triệt để vậy hợp mồm thác xuất: "Hiểu lắm, đây đều là hiểu lắm. Âu Dương tiểu thư không có việc gì, nàng không có việc gì, đây là một cuộc hiểu lầm, một trò đùa. "

"Hiểu lắm? ! Vui đùa? ! Người đây là ý gì? " Mặc Phi Phàm ánh mắt sâu thẳm, tàn bạo nín chặt tên kia hộ vệ áo: "Cho ta nói, nếu là dám gạt ta một chữ, ta cắt đứt chân của người. "

"Là, là. " tên kia bảo tiêu khó khăn nuốt nước miếng một cái, đem nguyên ủy sự tình toàn bộ nói ra.

Thì ra, hay là bất cóc sự kiện, đều là Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhưộc Lam tự biên tự diễn một vở tuồng.

Vì không cho Mặc Phi Phàm lại làm cận vệ, không cho hắn lại làm theo đuôi, người trước cố ý tìm đến lưỡng người bạn học, làm cho bên cạnh bọn họ bảo tiêu hù dọa hắn một chút, mục đích ban đầu là muốn cho Mặc Phi Phàm biết khó mà lui, không muốn vướng bận. Ai biết, cái này Mặc Phi Phàm lợi hại trình độ viễn siêu dự liệu của bọn họ. Lấy một địch chúng, ngược lại vậy những thứ này hay là bảo tiêu, đánh cho ngay cả cha mẹ cũng không nhận ra.

Từ nơi này danh hộ vệ phản ứng cùng trong ánh mắt, thông minh Mặc Phi Phàm dám nói hắn nói xong không phải là nói dối.

Như vậy, hai nha đầu này thật là ghê tởm cực kỳ. Vì đem mình đuổi ra ngoài, đơn giản là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Cách ngôn nói "Nê Bô Tát còn có mấy phần tính năng của đất ", chính mình chẳng hề làm gì cả sai, lại lặp đi lặp lại nhiều lần mà lọt vào trêu đùa, thật sự là "Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục ". Mặc Phi Phàm nắm quả đấm một cái, lại hỏi: "Bọn hắn bây giờ ở nơi nào? "

"Ồ. . . Ở một phòng ăn phòng ăn tây. . . " không đợi người kia nói hết, Mặc Phi Phàm một cái sống bàn tay, trực tiếp đem chặt ngắt.

Mới vừa vừa mở cửa ra, từ báo cáo đại sảnh đi ra, Mặc Phi Phàm liền thấy về mặt lo lắng Kiều Nhưộc Lam.

Nói thật, Kiều Nhưộc Lam hiện tại cũng có chút hối hận, chuyện cười này mở quả thật có chút lớn. Nhất là đang nghe báo cáo trong phòng kịch liệt tiếng đánh nhau sau, càng là kinh sợ, lo lắng thực sự xảy ra chuyện gì.

Các loại Mặc Phi Phàm an toàn từ báo cáo Sảnh bên trong đi ra tới, nàng chỉ có thật dài thở phào nhẹ nhõm, trêu ghẹo nói: "Ai u, con cóc, người còn thật lợi hại nha, này cũng có thể đi ra. "

Mặc Phi Phàm không có nói tiếp, lưỡng đạo sắc bén như dao ánh mắt đầu bắn tới Kiều Nhưộc Lam trên mặt cửa. Lớn mùa hè, Kiều Nhưộc Lam lại biết cảm thụ được lạnh lẽo thấu xương. Nàng nhìn không được rung mình một cái, theo bản năng lui về phía sau hai bước, thất kinh nói: "Người. . . Người muốn làm gì? "

"Ta muốn giết người! " Mặc Phi Phàm khề cán môi, từ nha trong hàm răng bài trừ vài.

Kiều Nhưộc Lam hách liểu nhất đại khiêu, giật mình, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại: "Giết. . . Giết ai? "

Mặc Phi Phàm không có nói tiếp, mà là mại tạt tạt bước chân, hướng phòng ăn phòng ăn tây bước nhanh tới. Kiều Nhưộc Lam dự cảm đến xảy ra đại sự, nhanh lên lấy điện thoại di động ra cho Âu Dương Thiên gọi điện thoại, nhắc nhở nàng tiểu tâm.

Ai biết, đánh nửa ngày cư nhiên không ai tiếp. Không có biện pháp, Kiều Nhưộc Lam chỉ có thể bước nhanh theo sau, nỗ lực ngăn cản Mặc Phi Phàm làm chuyện điên rồ. Chỉ là nàng một cái tiêu cô nương, sao có thể theo kịp Mặc Phi Phàm bước chân của. Không có cùng bao lâu, liền theo mất rồi.

Kiều Nhưộc Lam lòng nóng như lửa đốt, sợ phải mau cho Âu Dương Mộc Ân gọi điện thoại. Gọi điện thoại sau câu nói đầu tiên dù cho: "Âu Dương gia gia, ta là Tiểu Lan. Người cho Thiên Thiên tìm chính là cái kia con cóc, không đúng, bảo tiêu. Hắn điên rồi, hắn muốn giết Thiên Thiên. "

"Cái gì? " Âu Dương Mộc Ân quả thực không thể tin vào tai của mình. Hắn tung hoành thương trường nhiều năm như vậy, tự tin sẽ không nhìn lầm người. Cái kia Mặc Phi Phàm tuy là tuổi không lớn lắm, nhưng nhân phẩm rất là không tệ, sao lại thế hảo đoan đoan muốn giết Âu Dương Thiên đâu.

Hắn vội vàng hỏi: "Đây rốt cuộc là chuyện gì? "

Việc đã đến nước này, Kiều Nhưộc Lam nào dám làm nhiều giấu giếm, áp ứng đem phát sinh ở Mặc Phi Phàm trên người sự tình báo cho rồi Âu Dương Thiên gia gia. Cũng ở phía sau cộng thêm một câu: "Chúng ta chỉ là với hắn đùa giỡn, ai nghĩ đến hắn sẽ tức giận! "

"Các ngươi nơi nào là đùa giỡn, đơn giản là vô pháp vô thiên. " Âu Dương Mộc Ân tức giận đến râu mép loạn chiến, hung hăng vỗ bàn một cái: "Ta thực sự là đem nàng cho làm hư rồi. "

Lại nói Mặc Phi Phàm bên này.

Đây là lần đầu tiên tới tây nam đại học, đối với mọi thứ đều là xa lạ. Hơn nữa, tây nam đại học giáo khu rất lớn, muốn tìm phòng ăn phòng ăn tây, cũng không dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Hoa hậu giảng đường bị đánh đòn rồi

Tuy là như vậy, nhưng cái này còn khó không được Mặc Phi Phàm. Ở sân trường các ngõ ngách trong, thụ lập tất cả lớn nhỏ mười mấy mặt bằng bản đồ. Dựa vào trí nhớ trong đầu, Mặc Phi Phàm không có mất bao công sức, liền tìm được một phòng ăn vị trí.

Một căn tin, là tây nam đại học lớn nhất căn tin. Trên dưới tổng cộng ba tầng, phía dưới cùng hai tầng, là học sinh phổ thông dùng cơm địa phương. Phía trên nhất một tầng, là giáo sư dùng cơm địa phương. Bởi vì trường học bình thường tiếp đãi một ít nước ngoài đại học văn hóa giao lưu đoàn, cho nên chỉ có phân nửa không gian là chân chính giáo sư dùng cơm cửa sổ, thừa lại nửa dưới không gian, là một cái lớn đặc biệt phòng ăn tây.

Cái này phòng ăn tây diện tích chung, khoảng chừng ở một ngàn năm trăm bình mét, nhưng đồng thời dung nạp năm trăm người cùng nhau dùng cơm. Phòng ăn tây lắp đặt thiết bị cùng bố trí, đều theo chiều từ điểm cấp năm sao quy cách tới, liền liền bên trong đại trù, cũng đều là từ một ít từ điểm cấp năm sao hậu trù giá cao đào tới được.

Vì tiết kiệm vận chuyển thành phẩm, nhà này nhà hàng bình thường cũng mở, chỉ là thái phẩm giá cao dọa người, tùy tùy tiện tiện ăn bữa cơm cũng phải năm nghìn đi lên.

Nói đi nói lại, tây nam đại học con em nhà giàu rất nhiều, chỉ cần xài được tâm, xấp xỉ một vạn một bữa cơm đối với bọn họ mà nói, căn bản liền không coi là cái gì.

Âu Dương Thiển làm tài sản mười tỉ họ Âu Dương tập đoàn tương lai người nối nghiệp, coi như ở chỗ, người khác cũng sẽ không góp ý bậy bạ.

Lại nói Mặc Phi Phàm bên này, hần chậm chậm trực tiếp từ lầu một bò đến lầu ba.

Mới vừa vừa lên lầu, một cái trên người mặc áo sơ mi trắng, hạ thân hắc sắc váy ngắn, siwa, lớn đến sắp vỡ quần đê vỡ mỹ nữ phục vụ viên lập tức tiến lên đón, cười tươi như hoa nói: "Chào người đồng học, mấy vị? "

Mặc Phi Phàm khoát khoát tay: "Ta là tới tìm người, người biết Âu Dương Thiển ở nơi nào không? "

Thấy sắc mặt hần âm trầm, giữa hai lông mày còn ẩn chứa một luồng hơi lạnh, mỹ nữ phục vụ viên không dám trực tiếp trả lời Âu Dương Thiển ở nơi nào, mà là hỏi ngược lại: "Người tìm nàng có chuyện gì không? Âu Dương tiểu thư đang dùng bữa ăn, nếu như người muốn tìm lời của nàng, ta có thể giúp người gọi điện thoại. "

"Không cần, tự ta đi tìm. " Mặc Phi Phàm trong con ngươi hàn quang bắn ra bốn phía, rất không khách khí cất bước, sẽ hướng bên trong xông.

Tên kia mỹ nữ phục vụ viên hách liểu nhất đại khiêu, nhanh lên tự tay đưa hần ngăn lại: "Ai ai ai, người vị bạn học này là chuyện gì xảy ra a, làm sao không có quy củ như vậy a. Bên trong còn rất nhiều người dùng cơm, như người vậy sẽ đánh quấy nhiễu đến mọi người dùng cơm. "

Mặc Phi Phàm đầu thêm được nhiều như vậy, cổ tay nhẹ nhàng chấn động, liền đem cô bán hàng tay đẩy qua một bên. Nữ phục vụ viên thấy mình thực sự ngăn không được hần, chỉ có thể lớn tiếng kêu cứu: "Người đâu, người đâu, có người muốn đánh người. "

Mặc Phi Phàm đối với cô bán hàng tiếng kêu mất điếc tai ngoi, nghĩa vô phản cố hướng bên trong vào. Liền tiếp đẩy ra bảy tám gian cửa bao sương, cũng không có phát hiện Âu Dương Thiển hạ lạc. Nhưng lại đem bên trong một ít người ăn cơm, cả kinh không nhẹ. Tâm nói từ đầu tới tên, lại dám tới trường học căn tin quấy rối. Nhìn dáng vẻ của hần, cũng không giống là người trong xã hội a.

Ở đây ra thứ chín gian bao sương cửa phòng lúc, Mặc Phi Phàm rốt cục phát hiện Âu Dương Thiển hạ lạc.

Ở cùng một cái ghế lổ trong, còn có cả trai lẫn gái bảy tám người, từ những người này quần áo cùng trên người sở đeo phôi sức nhìn lên, gia cảnh hẳn là đều rất giàu có.

Hôm nay là tựu trường ngày đầu tiên, cũng là Âu Dương Thiên cùng nàng các bằng hữu đã có hai tháng không gặp, lẫn nhau trong lúc đó đương nhiên có chuyện nói không hết.

Đang trò chuyện hài lòng đâu, Mặc Phi Phàm đột nhiên xông vào.

Hiện trường mọi người tập thể sùng sốt, bảy tám ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Mặc Phi Phàm, trong mắt đều là bất khả tư nghị.

Cảm thấy bất khả tư nghị nhất, dù cho Âu Dương Thiên cùng hai vị kia truy cầu của nàng nam sinh. Bọn họ và Kiều Nhược Lam bốn cái, là trực tiếp tham dự "Đánh đuổi theo đuổi " kế hoạch người. Theo lý thuyết, bảy tám danh lợi hại bảo tiêu, đối phó một cái mới từ trong bộ đội đi ra mao đầu tiêu tử, nên vấn đề không lớn.

Nhưng mà, hẳn cư nhiên biết hảo đoạn đoạn xuất hiện ở nơi này, điều này sao có thể.

Duy nhất có thể giải thích chính là, vài tên bảo tiêu toàn bộ thua ở trong tay của hắn.

Cái ý niệm này rạch một cái lại đây trong đầu của bọn hắn,

Ba thân thể người đều là chấn động.

Ba gã "Đầu số gây nên " trung, có một gã trên mặt dài không ít thanh xuân đậu thanh niên. Thấy đối phương nổi giận đùng đùng mà đến, có ý định ở Âu Dương Thiên trước mặt chuyển chuyển uy phong. Hắn lão đảo mà đứng lên, ngoẹo đầu bảy bát bình tám cái không cam lòng nói: "Người tới nơi này làm cái gì? Đây là như người vậy cùng quý tới địa phương sao, còn không mau rút đi. "

Mặc Phi Phàm vừa quay đầu, lưỡng đạo ánh mắt rơi vào thanh xuân đậu thanh niên trên mặt. Người sau run lên vì lạnh, sợ phải mau ngồi trở lại được vị trí trên, thùy cúi đầu không dám nhìn nữa ánh mắt của đối phương. Mặc Phi Phàm mắt thật sự là quá sáng, nhãn thần sắc bén thật tốt giống như khát máu liệt ung, nhìn nhiều, phảng phất đều phải thiếu một miếng thịt giống nhau.

Một tên thanh niên khác, so với vừa rồi người này còn muốn nhát gan, liền đứng lên dũng khí cũng không có.

Âu Dương Thiên nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, trong lòng vừa tức vừa phẫn. Hai tên khốn kiếp này, truy cầu mình thời điểm, thói ba hoa chích choè, nói như thế nào như thế nào vì mình lên núi đao xuống biển lửa. Không nghĩ tới, đụng tới một cái chính là Mặc Phi Phàm, cư nhiên kinh sợ bức thành cái dạng này.

May chính mình không có bằng lòng ngay trong bọn họ bất kỳ một cái, bằng không về sau có phế vật như vậy lão công, vẫn không thể đem mình tức chết.

Âu Dương Thiên quyết cái miệng nhỏ nhắn đứng lên, âm thanh nói rằng: "Mặc Phi Phàm, người tới nơi này làm cái gì? Muốn bảo hộ ta, cho ta đi ra bên ngoài coi chừng đi. Ta không có để cho người tiến đến, chớ vào. "

Nàng từ nhỏ đến lớn đều sinh hoạt tại cung chịu ở giữa, rất là lấy mình làm trung tâm. Mặc dù Mặc Phi Phàm đã cứu nàng, nàng nên không cảm kích như cũ không cảm kích, nên làm theo ý mình, như cũ làm theo ý mình.

Mặc Phi Phàm không có chính diện đáp lại, mà là nghiêm giọng đối với trong bao sương cái khác cả trai lẫn gái nói rằng: "Các người đều đi ra ngoài, ta có việc muốn tìm Âu Dương tiểu thư đàm luận. "

Cả trai lẫn gái chúng ta người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, người nào cũng không có di chuyển, cũng không dám lên tiếng.

Mặc Phi Phàm thấy thế, nắm lên trên bàn một bả dao ăn, nghiêm khắc đâm vào mặt bàn. Lực đạo của hắn cư nhiên như thử khủng bố cùng bất khả tư nghị, gỗ thiết chế tạo mặt bàn, cư nhiên bị hắn một đao đâm thủng: "Mau đi ra, bằng không cái này liền là kết cục của các người. "

"Má ơi! " những thứ này nhà giàu tiểu thư phú gia công tử ca, nơi nào thấy qua cái này, sợ đến lại kêu ba ba lại gọi mẹ, trốn giống như hướng phía ngoài chạy đi. Trong nháy mắt, trong bao sương bỏ chạy được chỉ còn lại có Âu Dương Thiên một người.

Lúc này, Âu Dương Thiên cũng cảm giác mình khi trước cách làm hơi quá đáng, có chút hối hận. Nàng sợ đến rúc vào góc, răng trên răng dưới răng run lập cập, lắp bắp nói: "Người. . . Người nghĩ. . . Người muốn làm gì? Người. . . Người không thể giết ta. . . Giết ta, gia gia hắn sẽ không bỏ qua người. "

"Ta không giết người ", Mặc Phi Phàm đi nhanh đến Âu Dương Thiên trước mặt: "Ta chỉ là muốn thay gia gia người quản giáo quản giáo người. Làm cho người biết rõ, cái gì vui đùa có thể lái được, cái gì vui đùa không mở ra được. "

Không đợi Âu Dương Thiên phản ứng kịp. Mặc Phi Phàm vừa nhấc chân, đem mình chân đặt ở trên bàn com. Lại một khoanh tay, đem Âu Dương Thiên thân thể cong thả ở trên đùi của mình, dùng một tay ngăn chặn.

Âu Dương Thiên vóc người cao vô cùng thiêu, s hình vóc người,, là một tiêu chuẩn mỹ nhân. Bình thường, cho người cảm giác là cao cao tại thượng, khó có thể cùng thân cận.

Có thể lúc này, lại giống như một hai ba tuổi phạm sai lầm gần bị phạt tiểu bảo bảo, bị người cường bách nhếch lên cái mõng của mình.

"Ba! " Mặc Phi Phàm mở bàn tay to, một cái tát vỗ vào nằng mọt mà kiềutun trên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ba ba ba

Đánh một cái tát, Mặc Phi Phàm còn cảm thấy chưa hết giận, lại đánh cái thứ hai, cái thứ ba, đệ tứ dưới. . . . Đương nhiên, mỗi lần hạ thủ hấn đều rất có chừng mực, đã có thể hảo hảo giáo huấn cái này ghét Đại tiểu thư, lại không đến mức đem nằng vô cùng nện mằng tiểuPP lộng thương.

Này vừa mới bị Mặc Phi Phàm oanh đi ra đồng học, đang nghe động tĩnh sau, lại nhanh lên lộn trở lại. Khi thấy Mặc Phi Phàm đang bùm bùm mà đánh tây nam đại học xinh đẹp nhất hoa hậu giảng đườngPG lúc, mỗi một người đều tròn tròn mắt. Rất nhiều người dụi dụi con mắt, quả thực không thể tin được đây là thật.

Âu Dương Thiên đó là người nào, đại danh đình đình họ Âu Dương tập đoàn chủ tịch Âu Dương Mộc Ân thân tôn nữ. Hàng vạn hàng nghìn sủng ái dưới, cho tới bây giờ chỉ có nằng khi dễ người khác, người khác dám khi dễ nằng.

Ai nghĩ được, nam sinh này lại có lá gan lớn như vậy, dám ở động thủ trên đầu thái tuế.

Hoa hậu giảng đường bị đánhPG, tin tưởng cái này nổ tính tin tức, sẽ rất nhanh oanh động toàn trường. Chưa tới một người tháng, đều sẽ trở thành các học sinh học trước sau khi ăn xong đề tài câu chuyện.

Các nam sinh, đối với Mặc Phi Phàm thái độ là lại tiện vừa hận. Hâm mộ là, hấn dám ở đường đường hoa hậu giảng đườngPG trên "Sờ tới sờ lui ". Hận chính là, tiểu tử này lại dám đi chuyên trong lòng bọn họ nữ thần, thật sự là quá không đem người khác để ở trong mắt.

Các nữ sinh, đối với Mặc Phi Phàm thái độ cùng nam sinh tuyệt nhiên tương phản. Các nằng ở giặt mình đồng thời, ngược lại rất thương thức Mặc Phi Phàm sở tác sở vi, cảm thấy nam sinh này không sợ cường quyền, dám làm dám chịu, rất có khí khái của nam tử hán. Không giống có chút nam nhân, vừa nghe nói Âu Dương Thiên ba chữ này, đầy đầu nghĩ là thể nào nịnh bợ, làm sao quyến rũ, hận không thể nằm sát xuống đất, đi liếm chân của nằng.

Âu Dương Thiên từ khi ra đời tới nay, cho tới bây giờ không có chịu qua đánh, cái này là lần đầu tiên có người đánh nằng, mà đối phương vẫn là cái kia bị nằng gọi "Làm người ta ghét, xấu xí " "Con cóc ", hơn nữa còn là ngay trước lấy nhiều như vậy bạn học mặt.

Nghĩ đến đây, Âu Dương Thiên trực cảm thấy một bụng ầy khuất. Nằng mũi đau xót, như thằng bé con từ giống nhau, lớn tiếng khóc, nước mắt ào ào xôn xao chảy ra ngoài.

Nằng khóc là thương tâm như vậy, dường như một cái không rành thế sự tiểu cô nương, rơi xuống một cái hơn 40 tuổi quái thúc thúc trong tay. Ngay cả Mặc Phi Phàm nghe, đều cảm giác mình phản ngược lại thành có lỗi trước nhất phương.

Hấn ngừng tay tới, thở hắt hắt nói: "Người nếu như thật không muốn để cho ta theo lấy, đại khái có thể làm cho gia gia người theo ta chính thức giải trừ hiệp ước. Chỉ cần hiệp ước vừa giải trừ, người sống hay chết, là bị người bắt cóc, bị người iq rồi, theo ta nửa len sợi quan hệ cũng không có. Nhưng nếu như ở hiệp ước có hiệu lực trong lúc, dùng loại này ngu xuẩn phương thức buộc ta ly khai, ta có thể rất rõ ràng mà nói cho người biết, làm không được. Lần này, chỉ là một giáo huấn. Lần sau còn dám tìm người tới thu thập ta, ta liền đem cổ của người nọ vụn gãy, lại đánh nát vụn ngườipigu. "

Ô ô ô ~~~~

Bị Mặc Phi Phàm cái này giữa cho một trận, Âu Dương Thiên khóc càng thêm thương tâm, lê hoa đài vũ, ta thấy mà yêu.

Kỳ thực Mặc Phi Phàm biết giận đến như vậy, không hoàn toàn đúng mình bị trêu cợt, nguyên nhân lớn nhất, vẫn là Âu Dương Thiên cư nhiên cảm an nguy của mình nói đùa. Sói đến đây cố sự, còn chưa đủ để lấy khiến người ta nghĩ lại sao. Nếu như một ngày kia, nằng thực sự bị bắt cóc, mà chính mình nghĩ làm nằng lại đang nói đùa, đối kỳ bỏ mặc, hậu quả kia quả thực không dám tưởng tượng.

Nói đi nói lại, Mặc Phi Phàm ngay trước ngoài cửa nhiều như vậy bạn học mặt, đánh Âu Dương Thiên pigu, quả thật có chút làm cho người sau không xuống đài được. Hấn cũng nghĩ đến điểm ấy, qua quýt gỡ gỡ tóc của mình, thực sự không biết tiếp theo làm sao bây giờ tốt.

Đối phó địch nhân, hấn có 100 chủng biện pháp. Có thể đối phó như vậy nữ nhân, hấn chính là một chút biện pháp cũng không có.

Trách không được tiếng người nói, nước mắt của nữ nhân là vũ khí lợi hại nhất đâu. Chỉ cần nữ nhân vừa mở tiếng khóc, người có lý đi nữa cũng biến thành không để ý tới rồi.

Nghe Âu Dương Thiên càng ngày càng lớn tiếng khóc, Mặc Phi Phàm khí thế rất nhanh thì yếu đi xuống phía dưới. Hắn sờ lỗ mũi một cái, nhẹ nhàng đem Âu Dương Thiên thân thể từ trên đùi của mình đỡ lên, lớn tiếng nói: "Được rồi được rồi, ta sai rồi, ta xin lỗi người, đừng khóc. "

Hắn vừa mới đem Âu Dương Thiên buông ra, Âu Dương Thiên đột nhiên mở cái miệng nhỏ nhắn, tàn bạo hướng Mặc Phi Phàm bả vai tấp tới.

Kỳ thực, Mặc Phi Phàm là có thể tránh cái này đây miệng, thế nhưng, hắn không có tránh, tùy ý Âu Dương Thiên hàm răng thật sâu dính ở trên vai của mình.

Đừng xem Âu Dương Thiên đáng đáp cố gắng gầy yếu, hàm răng lợi hại đến mức cùng lão hồ của giống nhau. Chỉ có không lâu sau, Mặc Phi Phàm bả vai mà bắt đầu chảy máu. Cái này cũng chưa hết, cô gái nhỏ này còn tại âm thầm tăng sức mạnh, rất có không cần xuống một ngụm thịt tới thể không bỏ qua ý tứ.

Đúng lúc này. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngọa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Đánh cuộc người gả cho ta

Đúng lúc này, Kiều Nhược Lan cầm điện thoại di động vội vã từ ngoài cửa chạy tới. Nàng còn thật sự cho rằng Mặc Phi Phàm tức giận đến muốn giết Âu Dương Thiên, chứng kiến trước mắt một màn này lúc, nhìn không được vỗ vỗ trước ngực, thật dài thở một hơi, cái này ghét tên coi như không có đánh mất lý trí.

Nàng giờ trong tay lên điện thoại, hướng về phía microphone nói: "Âu Dương gia gia, không sao, Mặc Phi Phàm không phải thật muốn giết Thiên Thiên. "

"Đó là đương nhiên, ta chọn người làm sao biết sai. " Âu Dương Mộc Ân ngoài miệng thì nói như vậy, kỳ thực trong lòng cũng là vô cùng khản trương. Quan tâm sẽ bị loạn, ở trên thương trường mặc kệ gặp phải bao nhiêu phong ba, hắn đều không để ý. Duy chỉ có bảo bối này tôn nữ, đây chính là hắn đầu quả tim lên thịt a, ngậm trong miệng sợ hóa, phùng ở trong tay sợ quăng ngã.

Âu Dương Mộc Ân chuyển khẩu lại hỏi: "Vậy bọn họ hiện tại đang làm gì đó? "

"Cái này. . . " Kiều Nhược Lan đương nhiên không có khả năng đem trước mắt Âu Dương Thiên cắn Mặc Phi Phàm chuyện nói thẳng ra, nàng cười ha hả nói: ". . . Bọn họ. . . Bọn họ ăn cơm đây. . . Được rồi Âu Dương gia gia, ta không phải nói chuyện với người rồi, ta cũng muốn ăn cơm. Tái kiến! "

Không đợi Âu Dương Mộc Ân tiếp tục câu hỏi, Kiều Nhược Lan nhanh lên đem điện thoại trong tay cắt đứt.

"Hô ~~~" Kiều Nhược Lan nhẹ nhàng lau trên trán mồ hôi, lấy cùi chó cùng cùi bèo bên cạnh đồng học, hỏi: "Người này không có đánh Thiên Thiên a!?"

Bị đâm người này, vừa vặn là hai gã giúp đỡ Âu Dương Thiên thu thập Mặc Phi Phàm công tử ca một trong. Hắn đầu tiên là cảnh giác nhìn thoáng qua Mặc Phi Phàm, sau đó đem miệng tiền đến Kiều Nhược Lan bên lỗ tai, nhỏ giọng thì thầm: "Tại sao không có. Chẳng những đánh, còn ăn Thiên Thiên tào phớ đâu. Nhiều bạn học như vậy đều thấy được, xã này dưới thổ báo tử, ngay trước chúng ta mặt, nghiêm khắc đánh Thiên Thiên cái mông, Thiên Thiên đều bị đánh khóc. . . . "

Đang nói chuyện, Mặc Phi Phàm trong con người một đạo tinh quang hướng bọn họ bên này xạ đi qua. Tên kia công tử ca toàn thân chấn động, dường như tiến vào một cái có 2,353 lịch vạn niên lịch sử trong hầm băng, lạnh đến hắn nhanh lên ngậm miệng lại, đầu lạc hướng một bên.

Hắn không nói, Kiều Nhược Lan còn thật không biết. Cái này vừa nói, Kiều Nhược Lan lập tức chú ý tới Âu Dương Thiên gò má trên còn treo móc lệ ngân châu.

Xem đến nơi này, Kiều Nhược Lan lập tức thì không chịu nổi. Nàng là Âu Dương Thiên tốt nhất khuê mật, thấy người sau chịu ủy khuất, nàng đương nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến, nàng vừa mắng Mặc Phi Phàm, một bên gương nanh múa vuốt nhào tới Mặc Phi Phàm trên người. Lại là cắn lại là bóp, nào có nửa điểm đáng về học sinh, hoạt thoát thoát một hỗn xã hội tiểu thái muội.

Mặc Phi Phàm ngược lại cũng kiên cường, dám dính không thả khiêng. Ngoài cửa người xem náo nhiệt càng tụ càng nhiều, trừ ăn cơm cả trai lẫn gái

chúng ta, ngay cả phòng ăn tây đại trù cùng phục vụ viên đều qua đây xem náo nhiệt.

Mọi người nồng nhiệt để nhìn xem "Đang ở thân thiết " ba người, dường như so với xem 4D điện ảnh còn muốn đã nghiền.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam lúc này cũng cảm giác không khí hiện trường có chút không đúng, chính mình từ lúc nào biến thành khiến người ta xem biểu diễn mã Hầu rồi.

Đều do tên quý đáng ghét này! Con cóc! Đều do hắn.

Hai người liếc nhau, ở trong lòng yên lặng mắng Mặc Phi Phàm một câu, lúc này mới tâm bất cam tình bất nguyện mà đem hắn đem thả mở.

Âu Dương Thiên lau mép một cái vết máu, dùng sức dậm chân, hung ác nói: "Chuyện của chúng ta, vẫn chưa xong. Nếu như ngươi nếu có thể ở nhà của ta gây người đủ nửa tháng, coi như ta thua. "

"Ân? " Mặc Phi Phàm lòng háo thắng bắt đầu: "Nếu như đợi được rồi thì thế nào? "

Kiều Nhược Lam kháp thất lung, tức giận ném ra một câu: "Ngươi nếu có thể gây người đủ nửa tháng, chúng ta gả cho ngươi. "

"Ý của nàng, sẽ là của ngươi ý tứ? " Mặc Phi Phàm biết Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam quan hệ tốt, nhưng cũng không nhịn được hỏi nhiều một câu.

Trước đây, Âu Dương Thiên bên người không phải là không có bảo tiêu, có thể mỗi người hộ vệ gây người thời gian đều rất ngắn, phương diện này chủ yếu có lỗi nguyên nhân.

Nguyên nhân thứ nhất là, Âu Dương Thiên quá khó khăn chung sống, động một chút là phát đại tiểu thư tính khí, người chỉ cần còn có một chút tôn nghiêm, liền chịu không được nàng ấy nhiều lần vô tình trúng tên.

Cái nguyên nhân thứ hai, Âu Dương Thiên mưu ma chước quỷ nhiều lắm, nàng ấy chút dần vật tay của người đoạn nếu như tổ hợp lại với nhau, có thể viết một bộ chính người bách khoa toàn thư rồi.

Có lúc trước người nhiều như vậy làm lẹ, Âu Dương Thiên sức mạnh rất đủ. Nàng lúc này gật đầu phụ họa nói: "Đối với, ý của nàng chính là ta ý tứ. "

Mặc Phi Phàm vốn không muốn cùng hai cái tiểu cô nương đánh đánh cuộc này, thế nhưng đối phương thật sự là quá kiêu ngạo. Mặc Phi Phàm nặng nề nói: "Tốt, chúng ta liền chờ xem tập bài hát, chờ xem! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Mập mập

"Hanh! " Âu Dương Thiên mũi tròng đập hừ một cái, lôi kéo Kiều Nhược Lam tay nhỏ bé vội vã ly khai phòng, ly khai nhà hàng.

Mặc Phi Phàm nhìn các nàng chậm rãi tiêu thất ở trong tầm mắt bóng hình xinh đẹp, trong con ngươi tình quang bắn ra bốn phía, xem bộ dáng là thực sự hạ quyết tâm nhất định phải đem hai người bọn họ cưới vào tay.

Hai người bọn họ vừa đi, xem náo nhiệt mọi người không có náo nhiệt nhìn, nhất thời cũng làm chim tước tán, nên ăn cơm tiếp tục ăn đem cơm cho, nên chọn món ăn tiếp tục chọn món ăn.

Lớn náo loạn một trận phòng ăn tây sau, Mặc Phi Phàm cũng không còn gì tâm tư ăn cơm.

Hắn đi xuống lầu, tìm được phòng tài chính, trước tiên đem tự trường làm xong thủ tục. Các loại vội vàng làm xong những thứ này bữa bọn sau đó, đã là một giờ chiều đồng hồ.

Một giờ rưỡi chiều đồng hồ, là tân sinh đánh dấu thời điểm. Mặc Phi Phàm không muốn vừa mới khai giảng, liền cho lão sư cùng học sinh lưu lại bị trễ không phải ảnh hưởng tốt, cho nên thật sớm đi.

Hắn đi sớm, có rất nhiều người so với hắn tới sớm hơn.

Đây là hệ khảo cổ 2015 cấp lần đầu tiên ban hội, các học sinh hứng thú cũng rất cao, đều phi thường hăng hái, có người mười hai giờ lại tới, theo còn không quá quen thuộc đồng học nói chuyện phiếm đánh rắm.

Mặc Phi Phàm một đường lui về phía sau đi, ở hàng cuối cùng tìm một vắng vẻ chỗ ngồi xuống.

Người thứ nhất học kỳ, Mặc Phi Phàm tổng cộng báo bát môn giờ học.

Theo thứ tự là < Trung Hoa Trung Quốc thông sử >, < trên thế giới Cổ lịch sử >, < Trung Hoa Trung Quốc khảo cổ học lịch sử >, < khảo cổ học lời giới thiệu >, < thời đại đồ đá khảo cổ > thời đại đá mới khảo cổ >, < hạ Thương Chu khảo cổ >, < Chiến quốc Tần Hán khảo cổ >.

Mặc Phi Phàm cầm tám bản trăm điện điện thư, bâng khuâng vô nhân duyệt đọc.

Mới vừa nhìn không bao lâu, phía trước truyền tới một hồi oa tảo tiếng cắt đứt suy nghĩ của hắn.

"Ai, các người nghe nói không, ngày hôm nay có người đem chúng ta hoa khôi của trường Âu Dương Thiên đánh. Nghe nói, bái quần đánh, tình cảnh kia được kêu là một cái hương diễm a. Đáng tiếc anh Mập thể nhưng không ở tại chỗ, bằng không ta nên toàn bộ hành trình theo dõi quay chụp, tuyệt không bỏ sót bất kỳ một cái nào màn ảnh. Ai, đáng tiếc a, đáng tiếc. " một cái mặc somi hoa quần cộc hoa mập mập liên tục rung cái đầu, liên thanh nói đáng tiếc.

Kỳ thực, Mặc Phi Phàm lúc đó vẫn chưa coi Âu Dương Thiên quần. Chỉ bắt quá lời đồn loại vật này, vốn là càng truyền càng lệch rời sự thật. Hơn nữa Âu Dương Thiên xuất thân hiền hách, xinh đẹp như hoa, là trường học nhân vật công chúng, rất nhiều người tận lực vận vẹo sự thực, thêm dầu thêm mỡ đem sự tình nói cho người khác nghe.

Truyền tới cuối cùng thành, có người trước mặt của mọi người dâm loạn rồi Âu Dương Thiên, chẳng những đem quần của nàng coi, còn đem trên người nàng khác coi quần áo hết sạch. Nếu không phải là bị các học sinh ngăn lại, suýt chút nữa trình diễn một bộ hiện trường bản 3D.

Ngay cả Mặc Phi Phàm đều không nghĩ tới, chuyện này biết tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy.

"Tình huống gì, cái gì tiểu tử thôi, cái gì hoa hậu giảng đường a? " chu vi không ít nam sinh nghe được "Hoa hậu giảng đường " cái từ này, lập tức liền hứng thú, mỗi người đưa cổ dài, xít tới.

Mập mập tựa hồ rất thích loại này như chúng tinh phùng nguyệt cảm giác, thần thái phần phần nói: "Ngay cả Âu Dương Thiên các người cũng không nhận ra, tới tây nam đại học để làm chi tới? ! "

Mọi người đều là đại học năm thứ nhất sinh viên mới, đừng nói không biết hoa hậu giảng đường là ai, ngay cả hiệu trưởng tên cũng không thể biết.

Nghe hắn nói như vậy, có người không phục, trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Ta nói làm bạn học, chúng ta đều là mới tới, tự nhiên cũng không nhận ra cái gì hoa hậu giảng đường. Người đối với cái gì hoa hậu giảng đường hiểu rõ như vậy, không sẽ là bởi vì lưu ban đi. "

"Đi đi đi, người chỉ có lưu ban rồi, miệng cùng phát tin máy móc tựa như, biết cũngbibi, không biết cũngbibi. Ta cho người biết, anh Mập cha mẹ ta đều là tây nam đại học, ta từ nhỏ ở nơi này chơi. Không phải khoác lác nói, hiệu trưởng cùng cái nào mấy nữ nhân lão sư có một chân, Phó hiệu trưởng ở bên ngoài bọc vải cái tình phụ, ta đều biết. " mập mập giọng lên mình mặt béo, phảng phất biết những thứ này có bao nhiêu tự hào giống nhau.

Thì ra tiểu tử này từ nhỏ thì ở toà này trường học lác lác, như vậy hắn đối với cái gì hoa hậu giảng đường giáo thảo chuyện hiểu rõ như vậy,

Cũng liền lại không quá bình thường.

Hiệu trưởng cùng cái nào mấy nữ nhân lão sư có một chân, Phó hiệu trưởng ở bên ngoài bọc vải cái tình phụ, việc này cùng đại gia không có quan hệ gì, hưng phấn của mọi người thủ cũng không lớn.

Duy chỉ có cái này hoa hậu giảng đường bị "Cởi quần " đánh đòn chuyện, đây chính là cùng toàn trường hết thầy bình thường nam sinh có quan hệ, loại này cực kỳ tàn ác chuyện, quả thực làm người ta giận sôi.

Mọi người khòe kỳ địa hỏi tới: "Có thể ở tây nam đại học loại mỹ nữ này như mây địa phương, rút ra thứ nhất, cái kia Âu Dương Thiên rốt cuộc có bao nhiêu xinh đẹp a? "

Mập mập tham lam nuốt nước miếng một cái, tiểu tâm dục dục từ trong túi lấy điện thoại di động ra, từ trong album ảnh điều tra một tấm hình, đưa cho mọi người xem: "Các người nhìn một cái vóc người này, các người nhìn một cái gương mặt này, nhìn một cái cái nàyPG, nhìn một cái cái nàynai, sách sách, mập gia đời này có thể lấy được nàng, kiếp sau làm thái giám đều được. "

Sau đó, mập mập điện thoại di động bắt đầu ở các vị nam sinh chuyển tay duyệt đứng lên. Mỗi người nhìn xong trên điện thoại di động ảnh chụp ah, con mắt đều cơ hồ trực, trước mắt người mỹ nữ này, thật là đẹp để cho người ta hít thở không thông, đẹp đến không thể tả. Nếu như có thể đạt được nàng, mặc dù giám thị hai mươi năm cũng đáng. "

"Mỹ a !. " mập mập lau mép một cái nước bọt, ba lạp ba lạp nói: "Có quan hệ với cái này Âu Dương Thiên, nàng nhưng là cái trường học này nhân vật truyền kỳ. . . . (nói này tình lược một vạn chữ) "

Mập mập nói một đại thông, đối với Âu Dương Thiên hết sức ca ngợi, miệng đều nhanh nói khô rồi.

Đinh trong chốc lát, uống một hớp, tiếp tục nói: "Nàng không phải ở trường học ở, mà là đang trường học phụ cận mua một căn biệt thự, bên trong ngoại trừ nàng bên ngoài, còn ở bốn vị quốc sắc thiên hương mỹ nữ. . . . "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Mỹ nữ phụ đạo viên

"Nói lên bốn vị này, vậy cũng là có lai lịch lớn, chúng ta đầu tiên từ tuổi lớn nói lên. Nói lớn tuổi, kỳ thực cũng không tính lớn, ba mươi tuổi xuất đầu, là một cực phẩm thiếu phụ. Tên của nàng là Trương Lâm, cùng bạn trai của nàng mở một nhà lớn đặc biệt tập đoàn công ty. Hai người nói chuyện năm sáu năm, đang chuẩn bị kết hôn, đáng tiếc đang lúc bọn hắn kết hôn cùng ngày, nam xảy ra tai nạn xe cộ, qua đời, để lại Âu Dương Thiên cùng lớn như vậy công ty. Từ đó về sau, Trương Lâm lại cũng không có đi tìm nam bằng hữu. . . . "

Nghe xong mập mạp này giải thích, Mặc Phi Phàm mới rõ ràng, thảo nào đêm qua chính mình lỗ thối cảm lúc, Trương Lâm khóc thương tâm như vậy, nói vậy là của mình tiếng đàn, xúc động Trương Lâm chuyện thương tâm của.

Mặc Phi Phàm rất tò mò là, cái tên mập mạp này lại là làm sao mà biết được. Hắn không nói gì, kiên nhẫn nghe hắn nói xong.

Nhìn xem chung quanh "Chúng ta " càng ngày càng nhiều, mập mạp càng thêm đặc ý.

Hắn gãi da đầu một cái, nuốt vài ngụm nước miếng tiếp tục nói: "Cái này vị thứ hai, tên gọi Ngô Trĩ. Ngô Trĩ là một trang phục một người mẫu, cũng là một diễn viên, trong nhà chính là mở công ty giải trí. Cái này nhân loại thích nhất xách tay hiệu nổi tiếng cùng xe thể thao, của nàng trong thẻ cho tới bây giờ không ít lại đây mười triệu nhân dân tệ, quang xe thể thao thì có ba chiếc. "

"Cái này vị thứ ba, địa vị càng lớn hơn, Thị trường thành phố đại nhân thiên kim, tên là Khanh Vũ Phi. Hơn nửa năm mới vừa tốt nghiệp, hiện nay nằm ở chờ sắp xếp việc làm trạng thái. Nghe một chút tên này, biết là nàng là một có nhiều nội hàm người. Hơn nữa người mỹ nữ này không thích Trương Dương, đặc biệt thanh thuần, nghe nói ngay cả * đều chưa có xem qua, càng chưa nói hiểu chuyện nam nữ rồi. Anh Mập ta liền thích loại này sạch sẽ mọi chi, ah, không đúng, loại này sạch sẽ tỷ tỷ. Ai nha, ta phát hiện chúng ta là tuyệt phối a. "

"Cút! " chúng sắc lang nhất tề hô lên một tiếng, mập mạp cái miệng này, đều có thể cho nhà cái bón phân rồi.

"Còn có một vị đâu?" lần này câu hỏi là Mặc Phi Phàm.

Đêm qua Trương Lâm nói, Kiều Nhược Lam tên hiệu "Nhón nháo ", là Âu Dương Thiên thân thiết nhất thân nhất khuê mật, nhưng chưa nói nàng là một lai lịch ra sao, biểu thị thật tò mò.

Mập mạp nghe được có người đặt câu hỏi, lại cô lỗ một cái uống một hớp, tự tay vỗ vỗ Mặc Phi Phàm bả vai, xấu xa nói: "Tiểu tử vẫn là tuổi còn trẻ, vừa nghe đến mỹ nữ liền trùng động a !. Không nên gấp gáp, nghe anh Mập từng cái nói tới. "

"Cái này vị cuối cùng nha, là Kiều Nhược Lam, cũng là tây nam đại học tài vụ hệ học sinh, là học tỷ của chúng ta. Muốn nói bắt đầu lai lịch của nàng, vậy cũng so với phía trên mấy vị này đều phải truyền kỳ nhiều. Ta nghe nói gia gia của nàng, nãi nãi, ba ba, mẹ mẹ, đều là trong bộ đội quan lớn. Từ nhỏ không sợ trời không sợ đất, là một cảm kỳ thư họa sẽ không, giặt quần áo làm cơm ngại một chút. Bất quá, cũng là một siêu cấp đại mỹ nữ, ngoại trừ ngực nhỏ điểmpp điểmnhỏ, ha ha. "

Mặc Phi Phàm lại hỏi: "Ngươi là làm sao biết những tin tức này? "

Mập mạp phách vỗ ngực: "Anh Mập ta là ai a, nhũ danh nhiều chuyện giới Vương Trung Vương, biệt hiệu mật thám, chỉ cần anh Mập muốn biết, không có không biết. Huống chi, lúc đó Âu Dương Thiên làm 'Tuyệt mỹ nhà trọ' thời điểm, vậy đơn giản là oanh động toàn bộ tây nam địa khu, anh Mập cũng đi, đáng tiếc bị quét xuống rồi, các nàng nói ta là nam, nói ta xấu! "

Nói đến đây, mập mạp làm bộ mà xoa xoa nước mắt, dường như bị bao lớn ủy khuất tựa như.

Chứng kiến cái kia phó tức cười đáng ghét, người chung quanh cũng không nhìn được nhạc lên tiếng. Có người đối với hắn lời vừa mới nói chính là cái kia "Tuyệt mỹ nhà trọ " vô cùng hiếu kỳ, vội vàng hỏi: "Cái gì gọi là tuyệt mỹ nhà trọ? "

"Tuyệt mỹ nhà trọ, kỳ thực chính là Âu Dương Thiên hiện tại ở bộ kia nhà trọ. Cái này Âu Dương Thiên có cổ quái, không phải dám một mình ngủ, cho nên muốn pháp tuyến mấy cái bạn cùng phòng cùng với nàng làm bạn. Người khác nướn phòng, cần phải bỏ tiền. Nhà nàng nướn phòng chẳng những

không cần tiền, trả lại cho tiền. Nghe nói, một tháng liền cho một hai vạn đầu. Lúc đó tin tức này truyền tới về sau, người lân cận đều điên rồi, đi vào tuyển dụng người tổng ra đi bốn năm con phố. Bất quá, phần lớn người đều bị quét xuống rồi, nguyên nhân là nếu như muốn vào ở nhà trọ, cần thỏa mãn ba cái phi thường điều kiện hà khắc. "

"Điều kiện gì? "

"Người thứ nhất, phải là nữ tính. Người thứ hai, phải là độc thân,

Người thứ ba, phải sở hữu chí ít một chiếc vượt lên trước năm triệu người Dân tiền xe thể thao. "

Cái này điều kiện thứ nhất, đại gia rất dễ hiểu. Âu Dương Thiển là nữ sinh, nếu như chiêu đi vào một đồng tâm hoài bất quý nam nhân, bằng đưa dê vào miệng cạp.

Nhưng là cái này người thứ hai, cùng cái điều kiện thứ ba, đại gia có chút hồ đồ. Đơn này thân không độc thân, có hay không xe thể thao, cùng vào ở không vào ở, có quan hệ gì.

Mập mạp giải thích: "Các người a, thực ngốc. Cái này có gì không thể hiểu được. Nếu như vào ở nữ hài tử có bạn trai, ắt sẽ trò chuyện một ít yêu yêu a, lên giường các loại đề, đây không phải là đem Âu Dương Thiển làm hư nha. Không đúng, còn lên lên hướng trong biệt thự mang nam bằng hữu, đây không phải là đem Âu Dương Thiển phòng ở trở thành miễn phíXXOO tràng sở sao. "

"Yêu yêu, lên giường? xxoo? " Mặc Phi Phàm nghe xong, suýt chút nữa cười phun, cái tên mập mạp này nói thật sự là quá trêu chọc.

"Về phần tại sao muốn chạy xe, nguyên nhân cùng cái này không sai biệt lắm. Có thể mua được xe thể thao người, không quá sẽ cùng một ít bữa bọn người tiếp xúc. Nghe nói Âu Dương Thiển lúc đầu dự định chiêu 10 cá nhân, kết quả đưa tới chiêu đi, chỉ tuyển được bốn cái hợp cách. Bốn người này, kỳ thực đều không phải là đi chiếm tiện nghi đi, đều có các suy nghĩ. Mượn Trương Lâm mà nói, ở nhiều người náo nhiệt trong hoàn cảnh, dễ dàng trị liệu tình tôn thương. Kiểu Nhược Lam, không thích ở nóng bức ký túc xá. . . . Ai, đáng tiếc a. Ngồi biệt thự kia chỗ ở tiểu khu các biện pháp an ninh tốt, anh Mập ta còn không có cơ hội hỗn vào xem. Nếu có thể ở căn biệt thự kia ở đây trên một đêm, sách sách sách. . . . Cảm giác kia khẳng định đẹp trai ngây người. "

Nghe xong lời của mập mạp, Mặc Phi Phàm cảm thấy phi thường giật mình.

Không nghĩ tới, chính mình chỗ ở biệt thự, lại còn có nhiều như vậy cổ sự. Hắn càng giật mình chính là, cái tên mập mạp này cư nhiên biết nhiều như vậy, đều sắp đuổi kịp trong bộ đội thu thập tình báo lính trinh sát rồi.

Đang trò chuyện náo nhiệt thời điểm, chuông vào học tiếng không đúng lúc vang lên. Đại gia ý do vị tân trở lại riêng mình chỗ ngồi, bắt đầu chuẩn bị mở học ngày thứ nhất lần đầu tiên ban hội.

Mang tiếng chuông, một già một trẻ hai già lão sư bộ dáng người đi đến.

Già vị này, là một hơn năm mươi tuổi lão giả, mang theo một bộ kính mắt gọng vàng, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, một bộ điển hình lão học giả cổ già phái đoàn. Cái này nhân loại, cũng là Mặc Phi Phàm chủ nhiệm lớp.

Trẻ tuổi vị này, là vị chừng ba mươi tuổi mỹ nữ.

Mỹ nữ một đầu tóc dài đen nhánh, vẽ nhàn nhạt yên huan trang mắt, ngũ quan vô cùng tinh xảo, khuôn mặt là cái loại này xinh đẹp tuyệt luân mặt trái xoan, thon dài hai chân găm ở một đôi đen có thể phản xạ ra tia sáng giày cao gót trên, toàn thân lộ ra một loại rất đặc biệt lãnh diễm vẻ đẹp.

Cái này, Mặc Phi Phàm nhận thức, chính là buổi sáng cô gái đẹp kia phụ đạo viên -- Tôn Thiển.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điêu Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Quyết không bỏ qua

Thấy được Tôn đại mỹ nữ, mập mạp cùng không ít nam sinh trợn cả mắt lên rồi, nhất thời đem cái gì hoa hậu giảng đường, thiếu phụ, cái gì mỹ nữ, cái gì nhà trọ toàn bộ quên mất.

Mặc Phi Phàm đã ở xem Tôn Thiển, bất quá là lấy thân sĩ ánh mắt đi thưởng thức. Con người của hắn rất thâm thúy, dường như một ngum không nhìn

thấy đáy hồ sâu.

Đám này nam sinh, đang càn rỡ ở Tôn Thiển trên người quét tước quét lui. Tôn Thiển chỉ so với đại gia năm thứ tư đại học giới, đám người này không phải xem nằng như lão sư xem, cũng là rất bình thường.

Tôn Thiển đứng đang bực giảng bên, nhìn chung quanh một vòng trong phòng học học sinh. Làm ánh mắt nhìn về phía bên này thời điểm, mập mạp các loại đám người có tất giặt mình, lập tức cúi đầu, làm bộ đọc sách. Duy chỉ có một người, con mắt còn không nháy mắt nhìn xem nằng.

Cái này đón nhận Tôn Thiển ánh mắt người, chính là Mặc Phi Phàm.

Cái này là hôm nay, Tôn Thiển lần thứ hai chú ý nam sinh này, lần đầu là ở báo cáo khi đó.

Không biết vì sao, Tôn Thiển luôn cảm giác nam sinh này cùng nam sinh khác không giống với, rất đặc biệt. Hấn đáng đáp cũng không tính đẹp trai, nhiều nhất chỉ có thể nói là thanh tú, lại ửng có một đôi không phù hợp hấn ở độ tuổi này nhân thâm thúy con mắt.

Đôi mắt này nước son đen như mực, vô cùng sạch sẽ, thỉnh thoảng lóe ra hào quang, lại phảng phất sở hữu nhiếp nhân Hồn Phách ma lực. Trên mặt của hấn có hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, làm cho loại này khí chất thần bí, lại thêm một tia khả ái.

Hai người cứ như vậy ngơ ngác xem ta, ta xem ngơ ngác, nhìn chòng chọc có chừng mười giây đồng hồ. Cuối cùng, vẫn là tên kia giáo thụ bắt đầu có một chút thanh âm, đem Tôn Thiển kéo về thực tế.

Kể tiếp bốn mươi lăm phút đồng hồ, hệ khảo cổ chủ nhiệm lớp bắt đầu rồi thao thao bất tuyệt diễn giải.

Từ khảo cổ học khởi nguyên, phát triển, vẫn nói đến hiện đại khảo cổ học chương trình học.

Tên này thầy giáo tri thức phi thường phổ biến, hơn nữa hài hước khôi hài, hiện trường không có một học sinh ngủ thậm chí là ngủ gà ngủ gật, đại gia nghe được nồng nhiệt.

Một tiết giờ học xuống tới về sau, đại gia đối với khảo cổ học có một cái bước đầu nhận thức. Dưới tiết khóa, là do Tôn Thiển phụ đạo viên sắp xếp chỗ cư trú vấn đề.

Mặc Phi Phàm không trọ ở trường, cũng sẽ không dự định tiếp tục ở lại nơi đó.

Thu thập mới vừa phát sách mới, đang chuẩn bị ly khai. Lúc này, một bóng người xinh đẹp phong phong hòa hòa đi vào phòng học, cao giọng quát: "Mặc Phi Phàm, lăn ra đây cho ta. "

Nói chuyện lúc này người mập mạp kia, đang đang đối với Tôn Thiển nhu mỹ bóng lưngYY. Đang muốn đến thời điểm mấu chốt, bị đột nhiên này một tiếng lại càng hoảng sợ, chợt nổ tung: "Ta Tào, người nàoTMD dám đến hệ khảo cổ mập địa bàn của ca tới dương oai, chán sống. "

Hấn vận vẹo một cái phi phi cái mông, vỗ bàn, từ ghế ngồi đứng lên, đưa cái kia lại gần vừa thô cổ bốn phía quan vọng. Các loại thấy rõ ràng người tới tướng mạo, cả kinh hấn cảm đều phải rớt xuống: "Kiều. . . Kiều Nhượng Lam học tỷ. "

Mập mạp thái độ tới một 180° bước ngoặt lớn, rồi ghé ngồi, vẩy tóc, về mặt cười lấy lòng mà nghênh hướng Kiều Nhượng Lam: "Ai nha, học tỷ, tới nơi này có gì muốn làm a, mập Đệ hữu cầu tất ứng. "

Kiều Nhượng Lam ngay cả mắt cũng không nhìn thẳng hấn liếc mắt, ứng tiền trước đầu ngón chân, trong phòng học qua lại xem. Rất nhanh, nằng liền phát hiện Mặc Phi Phàm. Mặc Phi Phàm nhìn lên cái này, không tránh thoát, chỉ có thể nhắm mắt lại.

Hấn ôm thư, bước nhanh đi tới Kiều Nhượng Lam bên người, kéo tay nằng, nhỏ giọng nói: "Đừng làm rộn, đây là phòng học, lão sư đều ở đây đâu, có chuyện gì đi ra ngoài hãy nói. "

Nhìn người tới cư nhiên điểm danh gọi cái kia khí chất rất đặc biệt nam sinh khác, Tôn Thiển nhẹ giọng hỏi: "Đồng học, có chuyện gì ta có thể giúp người không? "

Kiều Nhượng Lam nhìn thoáng qua Tôn Thiển, cảm giác tại nhiều như vậy lão sư cùng bạn học trước mặt náo, quả thực không quá thích hợp. Nằng nghiêng đầu lại, nghiêm khắc trừng mắt liếc Mặc Phi Phàm, tùy ý Mặc Phi Phàm lời đi.

Chờ bọn hấn đi một lúc lâu, mập mạp chỉ có như ở trong mộng mới tỉnh, vỗ bắp đùi dậm chân, hồi hận được suýt chút nữa cắn đầu lưỡi của mình: "Ta mắt mù a, tiểu tử này vách đá dựng đứng chính là cái kia đánh hoa hậu giảng đường Âu Dương Thiển cái mông tên, là tiền bối a. Ta còn đôi mắt - trông mong làm cho đi học đâu, ta thật là có mắt như mù a, cái này hai trông mắt phè đi a. "

Nói xong câu đó,

Mập mạp lúc này mới cảm giác không đúng, nguyên bản ồn ào phòng học, lập tức liền an tĩnh lại. Các học sinh đồng loạt nhìn về phía mập mạp, dường như đang nhìn một đầu tới từ cách xa thời đại bá vương heo.

Nếu không nói mỗi người mập mạp, đều có ánh để tiềm chất đâu. Trên mặt hấn mắt tự nhiên chợt lóe lên, nhanh chóng khôi phục bình thường: "Không có việc gì không có việc gì, huynh đệ ta cùng huynh đệ ta nữ bằng hữu gây gổ. " nói xong, nhanh lên chạy về chỗ ngồi ngủ.

Lại nói Mặc Phi Phàm cùng Kiều Nhượng Lam hai người ra phòng học, đi tới một cái đối lập nhau tương đối tĩnh lặng địa phương.

Không chờ Mặc Phi Phàm mở miệng trước, Kiều Nhượng Lam pháo liên châu tựa như chất vấn: "Người tại sao muốn đánh Thiên Thiên cái mông, còn. . . Còn ngay mặt của nhiều người như vậy. Người biết, chúng ta hệ hiện tại cũng truyền thành dạng gì, nói người là cời Thiên Thiên quần đánh, còn bắt của nàng, ngay trước người nhiều như vậy đối mặt Thiên ThiênS*M. . . "

Càng nói, Kiều Nhượng Lam càng thấy được xấu hổ, lại càng nói không được nữa.

Nàng lúc đầu cho rằng, Mặc Phi Phàm còn có thể có chút áy náy. Lại liếc mắt nhìn cái này lão huynh, chỉ thấy sắc mặt hần hồng nhuận, thần thái sáng láng, nào có nửa điểm áy náy cùng hối hận ý tứ.

Kiều Nhượng Lam từ nhỏ sanh ra ở quân đại viện, là gia đình quân nhân lớn lên, thích trực lai trực khứ, có cái gì thì nói cái đó. Nàng lúc này quát: "Người cái này con cóc, đã làm sai chuyện chẳng lẽ không nên xin lỗi sao, ta bắt kể, ta bắt kể, đi với ta giáo phát thanh thất, ta muốn người đem chuyện này nói rõ ràng. "

Mặc Phi Phàm ôm thư, nói một cách đơn giản rồi hai chữ: "Đẫn đường. "

Không nghĩ tới hần sáng khoái như vậy, làm cho Kiều Nhượng Lam khiến cho có chút không biết làm sao rồi. Nàng vừa muốn mở miệng, Mặc Phi Phàm liền đã đoạt ở phía trước của nàng, nhắc nhở: "Bất quá ta trước đó nói một chút, lời đồn vật này, là vừa tô vừa đen. Ta đi công khai xin lỗi không quan trọng, có thể bởi vậy, toàn trường khả năng liền đều biết, đến lúc đó đại gia còn không biết có bao nhiêu lời nói lạnh nhạt đâu. "

Bị Mặc Phi Phàm vừa nói như vậy, Kiều Nhượng Lam cũng ngây ngẩn cả người. Đúng vậy, nếu quả như thật đi làm cho hần đi phát thanh thất xin lỗi, Thiên Thiên danh tiếng khả năng liền toàn bộ bị hủy, chính mình hảo tâm ngược lại là làm chuyện xấu.

Nàng nắm chặt một cái đôi bàn tay trắng như phấn, giậm chân một cái: "Vậy phải làm gì? "

"Thuận theo tự nhiên, cái gì cũng không làm. Các loại trận này não nhiệt qua đi, liền cũng không có chuyện gì rồi. "

"Đây chẳng phải là lợi cho người quá rồi. Hanh, tối hôm nay về nhà, chúng ta năm phải thương lượng ra một cái phương án tới, vô luận như thế nào cũng muốn để cho người rút ra khỏi biệt thự. "

"Ha ha, có thủ đoạn gì vậy thì tới đi, chúng ta tiền đặt cược vừa mới bắt đầu. "

"Hanh, chỉ bằng người, cũng muốn cưới hai chúng ta, nằm mơ! " Kiều Nhượng Lam cũng sống mũi, giống như chỉ thích câu kinh Hà Lan tiểu trư, thờ phỉ phò chạy ra.

Mặc Phi Phàm nhìn xem nàng, bắt đắc dĩ lắc đầu. Chính mình thầm nghĩ lặng yên làm đệ tử tốt, làm xứng chức bảo tiêu, làm sao khó khăn như vậy đâu? ? ?

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Trương Lâm thực sự đã xảy ra chuyện

Mặc Phi Phàm đem sách mới bắt được trên xe, đang suy nghĩ dùng một loại phương thức gì tới đối mặt Âu Dương Thiên. Hần nếu là người sau bảo tiêu, phải thực hiện tốt chức trách của mình.

Đang ở hần do dự không quyết định thời điểm, trong túi điện thoại vang lên.

Mặc Phi Phàm lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, là một cái mã số xa lạ. Mang theo một tia hiếu kỳ, hần bóp lại nút trả lời máy. Không đợi hần há mồm, Kiều Nhượng Lam pháo liên châu lại tựa như thanh âm từ bên đầu điện thoại kia truyền tới: "Uy, con cóc, người đang ở đâu? "

Mặc Phi Phàm nhú mày một cái, hỏi đáp: "Ta ở bãi đỗ xe nơi đây, làm sao vậy? "

"Người ngây ngô nơi đó đừng nhúc nhích, chúng ta lập tức đến tìm người, xảy ra chuyện lớn. "

"Kiều tiểu thư, đồng dạng xiếc có thể hay không đừng đùa hai lần, người không ngăn ta còn dính đâu. "

"Người nào đùa với người đâu, là thật, là theo Lâm tỷ có quan hệ. Chúng ta ân oán trước để qua một bên, trước tiên đem Lâm tỷ chuyện xử lý tốt. Nàng nếu như xảy ra chuyện gì, ta không vòng qua được người. "

Mặc Phi Phàm nửa ngờ nửa tin: "Lâm tỷ xảy ra chuyện gì? "

"Trên đường lại nói, chúng ta lập tức đến bãi đỗ xe. "

"Vậy được a !, ta đang ở Âu Dương tiểu thư hai Lamborghini phụ cận. Các người đến sáng sớm chỗ đậu xe, là có thể chứng kiến ta. "

Kiều Nhược Lam lịch cách một cái cúp điện thoại.

Đội có chừng một phút, Âu Dương Thiên cùng Kiêu Nhược Lam mỗi người ôm một chồng sách mới tới rồi. Hai người cước bộ cực nhanh, trên mặt mang khuôn mặt u sầu cùng gấp gáp, xem ra quả thực không giống như đang nói dối.

Mặc Phi Phàm đoạt vị lên trước, đem sách của bọn hắn cầm ở trong tay, quan tâm nói: "Lâm tỷ, xảy ra chuyện gì? "

"Trên xe của người, trên đường nói. " Âu Dương Thiên cùng Mặc Phi Phàm gấp thoắt qua.

Cũng không biết là khí trời quá nóng hay là bởi vì nhớ tới buổi trưa sự tình xấu hổ. Sắc mặt của nàng chuyển ửng đỏ sặc, dường như một cái chín muối táo đỏ, khiến người ta có nhìn không được cắn một cái xung động.

Mặc Phi Phàm kinh ngạc một cái, nhanh lên tiểu bào chạy đến trước mặt các nàng, trước một bước mở cửa xe.

Ba người tiến nhập bên trong xe sau, "Phanh " được một tiếng, đóng cửa xe lại.

Mặc Phi Phàm đem ô tô đánh hỏa, hỏi: "Chúng ta đi nơi nào. "

"Nam Giang đường, Khải Tân Gers cơ cao ốc. "

Mặc Phi Phàm rất nhanh ởGPS hướng dẫn trên, đưa vào "Khải Tân Gers cơ cao ốc " sáu cái chữ, sau đó đề xuống hướng dẫn biểu hiện đường bộ, bắt đầu hướng mục đích chạy đi.

Ở hai người không ngừng mà dưới sự thúc giục, Mặc Phi Phàm đem khí xe lái được nhanh, bốn cái bánh xe đều phải cắt đứt đất khỏi khỏi.

"Lâm tỷ đến cùng xảy ra chuyện gì? " Mặc Phi Phàm xoa xoa mồ hôi trên trán, quan tâm nói.

Hắn đối với Trương Lâm cảm giác rất tốt, nhất là ở biết Trương Lâm ở kết hôn lúc đầu, vị hôn phu bởi vì xảy ra tai nạn xe cộ mà khứ thể gặp bị thảm tạo ngộ sau, đối với nàng càng là sinh lòng thương tiếc.

Quan tâm sẽ bị loạn, đừng xem Âu Dương Thiên cùng Kiêu Nhược Lam bình thường đa kiêu rất, dường như không đem bất luận kẻ nào để vào mắt. Có thể lúc nghe tỷ muội của mình xảy ra chuyện sau, về này chảo nóng con kiến vậy sôi ruột, quả thật làm cho người hai mắt tỏa sáng, khiến người ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

Có thể là bởi vì quá gấp nguyên nhân, hai người này ngữ tốc thật nhanh, người một lời ta một lời, trật tự từ rất là hỗn loạn.

Mặc Phi Phàm phi không ít tinh thần, mới đem các nàng lời nói, xâu chuỗi thành một hoàn chỉnh cố sự.

Thì ra, chuyện là như vậy.

Trương Lâm tập đoàn kỳ hạ công ty địa ốc, ba tháng trước mua một tòa nhà, mời một nhà công ty lắp đặt thiết bị chuẩn bị đem lầu này lắp đặt thiết bị thành nhà trọ độc thân, lại thuê.

Đến khi làm xong hôm nay, công ty phái vài cái chất kiểm viên đi vào nghiệm phòng, cái này một nghiệm đừng lo, lại tra ra trên trăm chỗ địa phương không hợp cách, sử dụng tài liệu, đại thể đều là đề đoan hoặc là giả mạo nguy liệt.

Cái này kết quả kiểm tra, đương nhiên không thể đi qua. Chất kiểm của này không có đi qua, công ty lắp đặt thiết bị liền lấy không được tiền.

Lúc đầu, loại tình huống này chỉ có thể làm lại làm lại. Nhưng đối phương thái độ dị thường ngang ngược, chẳng những đã thương vài tên chất kiểm nhân viên công tác, còn lấy khất nợ Nông Dân công phu tiền lương làm lý do, mang theo mấy trăm hào công nhân trực tiếp lên nhà kia công ty địa ốc thu hồi tiền lương.

Công ty địa ốc tổng giám đốc sợ đến tránh ở phòng làm việc không dám ra tới, nhanh lên cho phía trên đại lão bản Trương Lâm gọi điện thoại.

Trương Lâm sau khi lấy được tin tức này, lập tức mang theo tập đoàn một số người đi tới nhà kia công ty địa ốc xử lý chuyện này. Ai biết, đối phương ở biết Trương Lâm là nhà kia công ty địa ốc thầy cai sau, càng thêm không kiêng nể gì cả.

Ban đầu, song phương chỉ là ngôn ngữ xung đột, sau lại diễn biến thành động thủ. Công ty lắp đặt thiết bị bên kia người đông thể mạnh, rất nhanh thì đem

Trương Lâm các loại đám người vây lại rồi bên trong phòng làm việc.

Lúc này, công ty lắp đặt thiết bị lại đưa ra yêu cầu khác, ngoại trừ nguyên bản tiền gắn bên ngoài, còn muốn thêm vào một triệu tiền chữa bệnh (sau lại đại gia mới biết được, công ty sửa chữa này sở dĩ thái độ lớn lối như vậy, là bởi vì bọn họ lão bản cùng người xã hội người có chút cấu kết).

Trương Lâm bên này, báo cảnh sát. Cảnh sát cũng tới, nhưng đối với loại này Nông Dân công phu thảo luận án tử, cảnh sát cũng thúc thủ vô sách.

Nếu như giúp Trương Lâm bên này, xã hội dư luận sẽ rất lớn, sẽ nói bọn họ thu tiền đen, giúp đỡ kẻ có tiền đối phó không có tiền không có thể Nông Dân công phu. Nhưng nếu là giúp công ty lắp đặt thiết bị, như vậy vì bồi dưỡng pháp luật pháp quy.

Song phương nói nhao nhao thì thầm, từ xế chiều vẫn âm ỉ đến rồi buổi chiều. Mất thấy trời tối rồi, song phương cục diện giằng co không hề có một chút nào giảm bớt bộ dạng, ngược lại có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

Có người đưa ra, không bằng liền nộp hết rồi công ty sửa chữa tiền nợ, phân đang sửa chữa xong nhà trọ, là dùng để cho thuê, chất lượng thiếu chút nữa thì suýt chút nữa a !. Mặt khác, một triệu tiền chữa bệnh, đối với toàn bộ tập đoàn mà nói, cũng không phải là số lượng lớn gì.

Nếu là bởi vì chút tiền ấy, đem Trương tổng (Trương Lâm) người bị thương rồi, vậy cũng thật gọi tính không ra rồi.

Biện pháp này, nghe vào không sai, nhưng quật cường Trương Lâm cũng không đồng ý, nàng tuyệt sẽ không dung túng loại này lừa dối cùng đập người.

Nếu như Trương Lâm khẩu khí thả lỏng điểm, việc này còn dễ giải quyết. Hết lần này tới lần khác nàng lại là một nhận thức từ lý, đừng phải nam tường cũng không quay đầu lại nữ nhân.

Mặc dù Âu Dương Thiên muốn mời gia gia đứng ra, cũng không cách nào làm cho song phương đều hài lòng giải quyết chuyện này.

Cũng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, tức giận đến phẫn uất đều phải nỗ lực Âu Dương Thiên muốn, nếu như nhà kia công ty lắp đặt thiết bị còn không lùi bước, liền làm cho họ vệ của mình hảo hảo tìm công ty sửa chữa kia lão bản "Nói chuyện".

Không đồng ý, đánh liền đoạn hấn hai cái đùi. Lại không đồng ý, lại đánh đoạn hấn hai cái tay.

Mặc Phi Phàm suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, chuyện này chỉ dựa vào cậy mạnh, là giải quyết không tốt. Làm không cẩn thận, còn có thể đem sự tình làm lớn chuyện. Đối phương nếu dám chơi xấu, liền khẳng định có chỗ ý lại. Thật muốn đem bọn họ ép, Thiên biết sẽ làm ra chuyện xuất cách gì tới.

"Nói a, đến cùng có thể hay không đánh? Có phải hay không nhận tống." Âu Dương Thiên thấy Mặc Phi Phàm không nói gì, cho là hắn là sợ, thanh âm cũng so với bình thường cao vài lần: "Người có phải hay không người đàn ông, không phải là nam nhân, liền sớm một chút xuống xe, cút đi."

Mặc Phi Phàm không có cách nào khác cùng mất lý trí Âu Dương Thiên giải thích nhiều lắm, đơn giản gạt đầu, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền: "Xem ta một hồi đem hấn đánh cho ngay cả mẹ nó cũng không nhận ra."

"Vậy là tốt rồi, đừng để cho chúng ta thất vọng." Âu Dương Thiên thoáng yên tâm, nghiêm giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Cướp đi Kiều Nhược Lam nộ hôn đầu tiên

Nghe nói Trương Lâm xảy ra chuyện, Ngô Trĩ cùng Khanh Vũ Phi hai người cũng nhanh lên lái xe tới rồi. Thế nhưng trên đường đã xảy ra cùng nhau rất khốc liệt tai nạn xe cộ, bị vây lại rồi nửa đường trên.

Làm Mặc Phi Phàm ba người đạt được tòa nhà đồ sộ thời điểm, hai người bọn họ còn chưa tới.

Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam hai người oán khí liên tục, trong miệng không ngừng oán giận, ngày hôm nay thực sự là ngã huyết mỗi, không tốt sự tình đều đuổi đến cùng nhau.

Mặc Phi Phàm ngược lại ước gì các nàng không tới, có Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam hai người ở, đã quá rối loạn. Hơn nữa Ngô Trĩ cùng Khanh Vũ Phi, đó nhất định chính là loạn trung muốn loạn.

Bọn họ mới vừa xuống xe, một hồi tiếng huyền ảo tiếng ồn ào liền lập tức truyền vào bên tai. Thả mắt nhìn đi, hiện trường tụ tập năm, sáu trăm người.

Có ba bốn trăm là nỗi giận đùng đùng Nông Dân công phu, còn có một 200 là võ trang đầy đủ cảnh sát.

Trải qua cảnh sát từ đó điều đình, công ty sửa chữa Nông Dân công phu đã từ trong cao ốc rút lui đi ra.

Bất quá, bọn họ vẫn chưa đi xa, mà là tụ tập ở cao ốc bốn phía, áp dụng ngăn chặn kháng nghị phương thức, bức bách Trương Lâm chỗ ở tập đoàn lấy tiền.

Bọn cảnh sát cùng song phương hiệp nghị không có kết quả, chỉ có thể một bên duy trì trật tự, vừa muốn biện pháp tiếp tục cùng hai bên người phụ trách nói chuyện với nhau.

Ký giả đài truyền hình biết được tin tức này sau, cũng mở ra phòng vấn xe, cầm trường thương đoàn pháo qua đây phỏng vấn.

Bọn họ đến lúc này, bọn cảnh sát thì càng thêm không dám mạnh mẽ bị xua tan kháng nghị mọi người rồi, cứ như vậy vẫn kéo.

Âu Dương Thiên chứng kiến những người ở trước mắt, tức giận đến bộ ngực lúc lên lúc xuống, trên tay ví da đều sắp bị của nàng nắm đầu ngón tay bắt hồng. Chỉ thấy nàng dậm chân, ngọc diện đỏ bừng, tức giận nói: "Đám này ghét Nông Dân công phu, lại dám làm ta sợ Lâm tỷ, ta muốn làm cho gia gia đi tìm người, đem bọn họ mỗi một người đều bắt lại. "

Âu Dương Thiên thiên kim đại tiểu thư, bá đạo quán, căn bản là coi thường tầng dưới Nông Dân công phu. Vốn là đối với bọn họ không có cảm tình gì, bị bọn họ ngày hôm nay như thế nháo trò, càng là sâu hơn loại này quan điểm. Hiện tại, trong đầu của nàng chỉ còn lại có "Thô lỗ, dã man, thấp tổ chất, ác tâm. . . " những thứ này từ.

Âu Dương Thiên chưa bao giờ thiếu unction giả, tỷ như Kiều Nhược Lam chính là một người trong số đó. Kiều Nhược Lam lại nhậ đại, cũng trên cơ bản không có cùng tầng dưới người đánh qua rất sâu giao tế. Thấy Âu Dương Thiên như thế không định gặp những thứ này Nông Dân công phu, nàng cũng liên tu nói đúng, cũng cùng cái mũi nhỏ: "Đứng đứng đứng, bắt lại vẫn không tính là, nên từng cái kéo đến dã ngoại, bắn chết! "

Nghe xong hai nhân, Mặc Phi Phàm trực tiếp không nói, cái này hai cô gái nhỏ tuổi còn trẻ lệ khí cứ như vậy trọng, về sau trưởng thành còn cao đến đâu, đúng là hần là hảo hảo "Điều giáo điều giáo " rồi.

Mặc Phi Phàm khẽ lắc đầu một cái, đồng tình nói: "Kỳ thực, bọn họ cũng là người đáng thương, có gia có mệnh, liền chỉ chút tiền lương ăn. Tân tân khổ khổ làm lâu như vậy, lấy không được tiền, quả thực dễ dàng làm ra một ít chuyện vọng động. Việc này, muốn trách thì trách bọn họ chỗ ở công ty lắp đặt thiết bị, giám thị không phải nghiêm, ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, còn đem những công nhân này đẩy lên phía trước, thật là đáng chết. "

Hắn vừa nói như vậy, hai nàng lập tức không làm, trừng mắt mắt to tức giận phi thường nói: "Người tốt cuộc là bên kia, người đến cùng đang giúp ai nói. "

"Được rồi được rồi, người không phải kinh sợ sao, không dám đi thì cứ nói, chúng ta không bắt buộc. Nếu lam, hai chúng ta đi. "

Nữ nhân, nhất là đang đang tức giận nữ nhân, là không có bất kỳ đạo lý có thể nói. Càng giải thích, chỉ có thể làm cho các nàng càng căm tức.

Mặc Phi Phàm trước đây không có có yêu đương quá, nhưng cũng biết một ít cùng nữ sinh ở chung chi đạo. Hắn nhanh lên tự tay kéo hai người, nói rằng: "Hay là ta đi thôi, thật muốn động thủ, các người cũng đánh không lại bọn hắn. "

"Hanh. " hai nữ nhân khinh thường hừ hần một cái, trong lòng nghĩ nghĩ cũng là, những người này đều là người man rợ, vạn nhất đánh nhau, còn là mình chịu thiệt.

Thấy hai người nhất tề thẳng lại cước bộ, Mặc Phi Phàm sửa lại một chút y phục, đi ở phía trước. Hai nữ nhân liếc nhau một cái, cùng ở trước mặt bọn họ.

Muốn tìm công ty lắp đặt thiết bị bên này dẫn đầu người không khó, cảnh sát tối đa, công nhân dày đặc nhất chính là.

Mới vừa đi tới ngoại vi, hai nữ nhân liền không nhận được nhứ mảy, về mặt chê bỉu tình.

Những công nhân này quần áo lôi thôi,

Toàn thân đều là bụi, nhìn qua bao nhiêu năm không có tắm xong tựa như. Thật muốn chen đến bọn họ trung gian theo chân bọn họ lý luận, sợ rằng ngay người không phải thêm vài phần đồng hồ, phải bị hun thúi a !.

Mặc Phi Phàm nhìn thấu các nàng lo lắng, giới đoán ý người nói: "Ta tiên tiến đi tìm người phụ trách của bọn họ nói chuyện, nếu như không thể đồng ý, các người trở lên. "

Âu Dương Thiên lấy tay che mũi, gật đầu: "Hắn vẫn không đồng ý đem người mang đi, đem hắn hai cái đùi cắt đứt. Người yên tâm, coi như đem người đánh chết, gia gia ta khả năng đem người an toàn từ đồn cảnh sát cứu ra. "

Nàng đây không phải là đang khoác lác, lấy Âu Dương Mộc Ân ở tây nam thành phố thực lực, muốn trực cục kiểm cá nhân đi ra, theo trong thủy hang kiểm cái tiểu Kim ngư đơn giản như vậy.

Mặc Phi Phàm cũng không muốn nói với nàng nhiều lắm, gật đầu, cắt bước chen vào trong đám người.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam vốn tưởng rằng Mặc Phi Phàm lại kinh sợ, thế nào cũng phải cùng người phụ trách của bọn họ ầm ỹ vài câu a !, chỉ ít cũng các nàng trút giận một chút cũng được a. Ai biết, người này đi vào không có một phút đồng hồ, liền hiện ra.

Cái gì đánh lộn, cái gì cãi nhau, hết thảy không có.

Chứng kiến hắn đi ra, hai nữ đều tức bễ phôi. Vừa mới chuẩn bị mở miệng mắng chửi người, chỉ thấy Mặc Phi Phàm giờ giờ lên trong tay điện thoại di động. Đây là một con kiểu mới điện thoại di động samsung, giá thị trường ước chừng ba khoảng ngàn nguyên.

Chính là ba nghìn nguyên điện thoại di động, còn dám ở Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam trước mặt "Khoe khoang ", đây quả thực là ở hai lòng của người ta lửa cháy đổ thêm dầu.

Không đợi Mặc Phi Phàm đi tới, Kiều Nhược Lam dẫn đầu mắng: "Tốt người một cái con cóc, để cho người giết chết chuyện gì đi? Ta để cho người . . "

Kiều Nhược Lam cái này vừa mở tảng lập tức đưa tới hiện trường rất nhiều người chú ý. Mọi người đồng loạt nhìn sang, không biết chuyện gì xảy ra.

Nếu như bị nàng thì thầm đi ra, Mặc Phi Phàm kế hoạch liền không dễ dàng như vậy áp dụng. Dưới tình thế cấp bách, hắn vèo một tiếng lên đến Kiều Nhược Lam trước mặt, hướng về phía của nàng môi mỏng ép xuống.

Ông! Trong sát na, Kiều Nhược Lam nào hải trống rỗng. Nàng từ nhỏ đã là một Phong nha đầu, bá đạo tùy hứng, vậy nam sinh đừng nói hôn miệng của nàng, coi như kéo nàng một cái tay, đều sẽ bị nàng đánh cho chết khiếp.

Cho nên lớn như vậy, cũng không còn giao du bạn trai, cái này là nụ hôn đầu của nàng a, cái loại cảm giác này cư nhiên không ghét, thậm chí có chút tuyệt vời.

Người nào thiếu nam không phải chung tình, người thiếu nữ kia không có xuân, Kiều Nhược Lam tuy là vẫn đem mình làm đàn ông, thật là nên có người đàn ông như vậy mình mục trương đâm đích thân lên tới, nàng thiếu nữ một mặt cũng chợt phóng ra.

Hôn có lưỡng ba giây đồng hồ bộ dạng, Kiều Nhược Lam mới phản ứng được. Nàng nghiêm khắc đẩy ra Mặc Phi Phàm, dùng sức chùi miệng ba, cả giận nói: "Người một cái con cóc, người muốn làm gì? "

Bên cạnh Âu Dương Thiên nhìn đến đây, cũng tròn tròn mắt.

Cái này Mặc Phi Phàm, không phải gia gia phái lại đây tới bảo vệ của nàng, nhất định chính là lão Thiên phát tới dẫn vật của nàng. Trong vòng một ngày, hắn ngay trước mặt của nhiều người như vậy đánh cái mông của mình, hiện tại có trước mặt nhiều người như vậy, cướp đi nụ hôn đầu tiên. . .

Không đợi hai nữ nhân triệt để bão nổi, Mặc Phi Phàm một tay kéo một người vai, thấp giọng nói: "Đi mau. "

Một màn này, cũng đem hiện trường hơn trăm người xem choáng váng. Đại gia trong lòng đều ở đây nói thầm, tiểu tử này rốt cuộc là người nào, đi đến tận cùng là cái gì đào hoa, cư nhiên tọa ững hai đại mỹ nữ tuyệt sắc, đều nhanh đem bọn họ hãm mộ chết rồi.

Thực sự là hàng so với hàng được nhưng, cũng là đối nhân xử thế, vì sao giữa người và người chênh lệch lớn như vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Ta có chút sùng bái người

Lại nói Mặc Phi Phàm đem hai người bọn họ, mạnh mẽ mang tới vừa rồi đậu xe vị trí.

Sau đó nghiêm trang nói rằng: "Hai vị Đại tiểu thư, chúng ta nói chuyện chính sự trước, thân như Lam tiểu thư chuyện, hồi đầu lại xin lỗi người. Ta biết các người muốn hỏi cái gì, cái điện thoại di động này, là ta từ công ty lắp đặt thiết bị dẫn đầu trên thân người kia lấy tới. "

Thấy hắn giả thần giả quỷ dường như quả thật có chủ ý, hai nữ nhân chỉ có thể tạm thời đè xuống nóng tính, trước nghe một chút hắn nói như thế nào.

Mặc Phi Phàm dùng một chút, tiếp tục nói: "Ta vừa rồi quan sát, công ty lắp đặt thiết bị cái kia dẫn đầu không phải là cái gì lão bản, không hề có một chút nào lão bản khí chất, nhiều lắm coi là một bị người coi như dao nhỏ sử pháo hôi, chân chính lão bản hẳn là giấu đi, điều khiển từ xa chỉ huy. Chúng

ta được tìm được công ty sửa chữa lão bản, tìm được cái kia nói có phân lượng người, mới có thể đúng bệnh hốt thuốc, triệt để xử lý nguy cơ lần này. "

"Người muốn làm sao tìm được lão bản kia địa chỉ? Nếu như gọi nhắn tin, hẳn cho người gọi điện thoại, người há miệng liền lộ vùi lấp. " Âu Dương Thiên biểu thị rất lớn hoài nghi.

Mặc Phi Phàm cười cười, thần nhiên nói: "Vây thử một chút xem sao. " hẳn mở điện thoại di động lên trò chuyện ghi lại, tìm được gần nhất một nơi "Lý lão bản " người, gọi lại.

Hai nữ nhân lại càng hoảng sợ, người này nhất định chính là cái mãng phu.

Hắn tờ này cửa, chẳng phải là nói cho đối phương biết, thủ hạ mình điện thoại di động bị người khác cầm sao? Nếu như hắn không phải muốn gặp mình, làm sao có thể đem mình xác thực chỉ nói cho phe mình.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam khẩn trương đến tâm đều treo đến rồi cổ họng trên, nếu không phải là xem ở Mặc Phi Phàm một mực cho các nàng điệu bộ, nháy mắt, các nàng đã sớm tức giận đến kêu thành tiếng rồi.

Điện thoại rất nhanh chuyển được, trong loa truyền đến một hồi hùng hậu thanh âm của nam nhân: "Uy, lão Từ a, sự tình xử lý thế nào? Ta cho người biết a, ngày hôm nay nếu như không có bắt được tiền, các người cũng đừng đã trở về, ta ngược lại muốn nhìn một chút, người nào hao tổn lại đây người nào. "

Mà khi Mặc Phi Phàm vừa lên tiếng, nguyên bản vừa vội vừa tức Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam, nhất thời bị giật mình, triệt để há hốc mồm.

Chỉ nghe Mặc Phi Phàm dường như thay đổi một bộ lưỡi, thanh âm thô lỗ lại mang một ít nói lắp, còn có số ít nơi khác khẩu âm: "Lão bản. . . Bọn họ thỏa hiệp. . . Đồng ý giao tiền, nói phải phải cái đại biểu đi theo ngài làm thủ tục, đem tiền duy nhất thanh toán. Ngài. . . Ngài ở nơi nào kia mà, địa chỉ ta. . . Ta đã quên. "

"Ha ha, lão Từ, người việc này làm được không sai. Tháng sau, cá nhân ta thưởng cho người 1 vạn tệ. Ta ở, làm cho đại biểu của bọn họ đến đây đi. " cái kia Lý lão bản cư nhiên không có hoài nghi, điều này thật sự là thật bất khả tư nghị.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam nhìn xem hắn, thật giống như đang nhìn cái quái vật, tiểu tử này còn có bao nhiêu bản lĩnh, là mình không biết, điều này thật sự là thật là làm cho người ta chấn kinh rồi.

Mặc Phi Phàm đem Lý lão bản nói xong cái địa chỉ ghi lại, sau đó gật đầu: "Tốt, Lý lão bản, ta đây liền để cho bọn họ đi qua. . . Chúng ta đây bên này còn. . . Còn phải tiếp tục kháng nghị sao? "

"Kháng nghị, kháng nghị, lại không có bắt được tiền trước, các người đều cho ta đứng ở đó. Thông tri một chút đi, nếu ai dám đi, vậy hắn mấy tháng này tiền lương đừng muốn. " Lý lão bản ồm ồm, một bộ 'Ta là đại gia ta quyết định' tư thế.

Mặc Phi Phàm nịnh nọt cười cười: "Tốt, tốt, Lý lão bản tái kiến, Lý lão bản tái kiến. "

Nói xong, đem điện thoại cắt đứt.

"Thế nào, không có lời đuôi a !. " Mặc Phi Phàm đắc ý hoảng hốt điện thoại di động của mình, xông Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam cười cười.

Kiều Nhược Lam tựa hồ dường như đã quên đi rồi, nụ hôn đầu của mình vừa mới bị trước mắt cái này "Con cóc " cướp đi. Ngưng tiếng hỏi: "Trời ạ, người làm như thế nào, người nói nói làm sao có thể đem cái gì Lý lão bản đều lừa gạt được? "

Đúng vậy, cái điện thoại di động này chủ nhân, nếu là Lý lão bản phải tới được pháo thủ, hai người khẳng định biết rất nhiều năm. Khẩu âm của hắn, đối phương chắc chắn sẽ không xa lạ. Mặc Phi Phàm cư nhiên có thể cùng đối phương đối thoại, còn không cho đối phương phát giác ra có vấn đề gì, đây quả thực là không thể tưởng tượng.

Âu Dương Thiên thậm chí hoài nghi: "Người sẽ không trước nhận biết cái kia Lý lão bản a !,

Các người không sẽ là một phe a !. "

"Sao lại thế ", Mặc Phi Phàm đầu trên đỉnh trượt xuống ba cái hắc tuyến: "Ta cũng là lần đầu tiên thấy cái này nhân loại. "

"Bất quá ", Mặc Phi Phàm thoại phong nhất chuyển, bình chân như vại nói: "Ta ở bất cứ phương diện có vài phần thiên phú, vừa rồi ở cầm người kia điện thoại di động lúc, thuận tiện nghe xong nói một đồng lời nói nhảm, rất đơn giản liền học được nữa à. "

Hắn nói xong vẫn đậm phong khinh, có thể nhường cho Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam lường đại mỹ nữ lần nữa đối với hắn nhìn với cặp mắt khác xưa một bà. Không tới một phút, trộm tay của người ta máy móc, còn có thể học được người ta ngôn ngữ, đem cái gì Lý lão bản lừa dối giống như cái đồ ngốc tựa như.

Ở nơi này là con cóc, cái này nhất định là thiên tài a.

Hai nữ nhân không hẹn mà cùng một lần nữa quan sát Mặc Phi Phàm đứng lên, tựa hồ vẫn là chưa tin, người trước mắt này ngoại trừ có thể đánh bên

ngoài, còn có bản lãnh như vậy.

Thấy hai nữ nhân nhìn chăm chăm mặt mình xem, Mặc Phi Phàm sờ sờ mặt, lộ ra một đôi sâu đậm má lúm đồng tiền: "Làm sao vậy, trên mặt của ta trường hoa? "

"Dài quá, dài quá thật nhiều vải len sọc. " Âu Dương Thiên rốt cục lộ ra miệng cười, mở ra rồi vui đùa. Nàng nụ cười này, dường như nở rộ hoa mẫu đơn. Chính như trong thơ hình dung vậy "Chỉ có cây mẫu đơn thật quốc sắc, hoa nở tiết di chuyển kinh thành " .

Mặc Phi Phàm thấy đều có chút say, ngây ngốc nói: "Hoa gì? "

"Cây hoa cúc! " hai nữ nhân không hẹn mà cùng nói rằng, sau đó cười lên ha hả.

Mặc Phi Phàm trực tiếp không nói.

Hắn từ trong túi xuất ra điều khiển từ xa, nghiêm mặt nói: "Được rồi, trước không đùa nghèo rồi, làm chính sự quan trọng hơn. Chúng ta, sẽ đi gặp cái kia Lý lão bản. "

"Tốt, nếu là hắn không đồng ý, con cóc, đừng quên đem hắn đánh cho đầy đầu bao. " Kiều Nhược Lam giờ giờ nắm đầm trắng nhỏ nhắn, quyết cái miệng nhỏ nhắn nói.

Mặc Phi Phàm liếc nàng liếc mắt, không nói gì, nhảy lên xe.

Dựa theo Lý lão bản theo như lời được chỗ đó, Mặc Phi Phàm đám người lái xe dùng không đến năm phút đồng hồ, liền đến mục đích.

Đây là một cái cao cấp phòng ăn tây, phòng ăn tây bên trong thiết lập tại một cái nhà hơn hai mươi tầng tòa nhà đồ sộ trên lầu chót, mặt trên ngoại trừ bàn ăn cái ghế bên ngoài, cũng không thiếu che dù.

Bởi vì ... này tiệm ăn tây là mới vừa khai trương, sờ trong vòng cũng không có khách nhân gì.

Mặc Phi Phàm sau khi ra khỏi thang máy, đi vào nhà hàng, nhìn chung quanh nửa vòng, phát hiện ở phòng ăn góc tây nam, ngồi một cái bốn năm mươi tuổi đầu trọc.

Đầu trọc bụng phệ,... ít nhất ... Có 200 cân, trời đã tối rồi, còn mang theo một cặp kính mát, rất sợ người khác không biết hắn cùng heishe biết có quan hệ tựa như. Ở đầu trọc chu vi, còn đứng bốn cái nhân cao mã đại nam nhân, cái này bốn nam nhân cũng đeo kính mát, nhìn qua giống như là hộ vệ của hắn.

Vậy công ty lắp đặt thiết bị thầy cai, làm sao có thể lập tức xứng bốn người hộ vệ, xem ra người này xác thực là có chút lai lịch.

Thấy có khách vào được, một cái quần áo khéo, chừng hai mươi tuổi trẻ tuổi nữ phục vụ viên lập tức chào đón, ngọt tiếng hỏi: "Tiên sinh, mấy vị? "

"Ah, ta không phải tới ăn cơm, ta là tới tìm người. " Mặc Phi Phàm tay trái sắp đầu, một bộ thần nhiên đáng vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Đàm phán

Lúc này, cái kia hay là Lý lão bản, cũng chú ý tới Mặc Phi Phàm một nhóm ba người. Hắn ngừng đầu, vừa vặn cùng đi tới Mặc Phi Phàm ánh mắt đụng vào nhau.

"Người này tuổi còn trẻ, nhân thân thật là sắc bén a. " Lý lão bản nói thầm trong lòng một tiếng, sau đó cười ha ha một tiếng, nói rằng: "Người chính là Trương chủ tịch phải tới được a !, chi phiều đều mang tới sao? "

Mặc Phi Phàm bước lên trước, đi tới Lý lão bản trước mặt chỗ ngồi, nhắc tới ống quần ngồi xuống. Sau lưng Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam vừa định tọa, phát hiện trước mắt tên mập mập chết bầm này chính sắc mị mị mà nhìn mình, nhất thời cảm thấy không gì sánh được ác tâm.

Các nàng rất ấn ý đứng ở Mặc Phi Phàm phía sau, vẫn không quên đem y phục che kín lại.

Mặc Phi Phàm sau khi ngồi xuống, biểu hiện nhìn một chút người mập mập kia bên người bốn người hộ vệ, sau đó lại nhìn một chút cái kia hay là Lý lão bản, hí mắt nói: "Lý lão bản đứng vậy, ta là Trương chủ tịch đại biểu, ta gọi Mặc Phi Phàm."

"Ân, huynh đệ của ta nói với ta, các người sẽ tới. Thế nào, chi phiếu mang tới chưa?" nhắc tới tiền, đầu trọc mập mập lực chú ý, lập tức từ hai nữ nhân trên người chuyển dời đến Mặc Phi Phàm trên người.

Mặc Phi Phàm nhếch miệng lên, lắc đầu: "Không có, chúng ta chủ tịch vẫn là cái kia thái độ. Nếu như các người không quay lại công phu, không phải đạt được chúng ta kiểm tra đo lường tiêu chuẩn, chúng ta sẽ không ra một phân tiền."

Nghe lời này một cái, Lý lão bản mặt của lập tức liền âm xuống phía dưới. Hắn trừng hai mắt, âm trầm trầm nói: "Người đây là đang trêu chọc ta sao? Vậy các người chủ tịch tại sao muốn nói cho ta biết huynh đệ, nói các người đồng ý đưa tiền."

"Lý lão bản nói là người này sao?" Mặc Phi Phàm lại dùng cái kia ngữ điệu, trả lời một câu.

Cái này, đến phiên Lý lão bản cùng bên người hắn bốn vị bảo tiêu tròn tròn mắt. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ căn bản không tin tưởng thanh niên này thanh âm, cư nhiên cùng công ty lão Từ thanh âm giống như.

Lý lão bản lắc lắc đầu, dò xét tính mà hỏi thăm: "Gọi điện thoại cho ta không phải lão Từ, là người?"

"Lý lão bản cuối cùng là khai khiếu, không sai, cú điện thoại kia là ta đánh." Mặc Phi Phàm không có gì tốt xấu gì, trực tiếp giữa đường.

"Ba!" Lý lão bản một cái tát nghiêm khắc vỗ lên bàn, tại chỗ liền bạo nổ thô tục: "Người TMD dám đùa ta, có tin hay không lão từ để cho người có đầu ngủ, không có đầu rồi giường."

Trước khi tới, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhưặc Lam còn lời thề son sắt, nghĩa phần điền ung. Bấy giờ bị Lý lão bản hù dọa một cái như vậy, lập tức liền tung, sợ phải mau kéo lại Mặc Phi Phàm bả vai, nuốt chút nữa tiem kêu thành tiếng, toàn thân đều đang phát run.

Các nàng dù sao vẫn là học sinh, nơi nào thấy qua cái này a, biết cảm thấy hại chỉ sợ cũng chuyện hợp tình hợp lý.

Lý lão bản có thể dọa được ở lưỡng tên nữ sinh, nhưng sợ không ngã Mặc Phi Phàm.

Chỉ thấy Mặc Phi Phàm trước núi thái son sụp đổ mà không đổi màu, trong con người quang thái bốn phía, hai cái má lúm đồng tiền hãm sâu, buồn bã nói: "Ta tới nơi này, không phải tới đùa giỡn người, mà là tới đàm phán với người."

"Hanh, không trả tiền, chúng ta còn nói cái P." Lý lão bản nổi giận đùng đùng, tiếng hô nói rằng.

Bên cạnh bốn gã bảo tiêu cũng nhao nhao di động tiến độ, đem Mặc Phi Phàm, Âu Dương Thiên, Kiều Nhưặc Lam ba người vây vào giữa, giá thế kia, không để cho cái tốt thuyết pháp cũng đừng nghĩ rời đi nơi này.

Kể từ đó, hai nữ nhân thì càng thêm đem tất cả hy vọng đều bỏ vào Mặc Phi Phàm trên người rồi.

Mặc Phi Phàm vỗ nhẹ một cái hai người dựng ở trên bả vai mình tay, ý bảo các nàng yên tâm. Sau đó bình tĩnh như nước nói rằng: "Lý lão bản không nên gấp gáp, trước nghe một chút điều kiện của ta như thế nào."

"Hanh, ta ngược lại muốn nghe một chút người từ này trong miệng chó có thể phun ra cái gì răng ngà tới." Lý lão bản mũi trùng điệp hừ một cái, méo một chút miệng nói rằng.

Mặc Phi Phàm cười cười, nói rằng: "Chúng ta bên này yêu cầu là, Lý lão bản đem người của công ty sửa chữa bỏ chạy, đem không hợp cách địa phương làm lại thành hợp cách. Xem như trao đổi, ta cho người đáp một đường tia."

Lý lão bản: "Cái gì tuyến?"

Mặc Phi Phàm: "Người có nghe nói hay không lại đây họ Âu Dương tập đoàn?"

Lý lão bản: "Họ Âu Dương tập đoàn? Âu Dương Mộc Ân họ Âu Dương tập đoàn, tây nam thành phố có ai chưa nghe nói qua hắn."

Người nói lời này là có ý gì?"

Mặc Phi Phàm: "Biết họ Âu Dương tập đoàn chủ yếu kinh doanh là cái gì sao?"

Lý lão bản: "Phòng địa sản."

Mặc Phi Phàm: "Đối với, ta theo Âu Dương lão gia tử rất thuộc, có thể đem người giới thiệu cho hắn. Nể tình ta, không đúng có thể đem một vài nghiệp vụ giao làm cho người."

Lý lão bản thông suốt mà ngồi thẳng, khom người, đem tên đầu trọc kia đều nhanh tiến đến Mặc Phi Phàm trên mặt của rồi: "Người nói là sự thật, người thực sự nhận thức Âu Dương Mộc Ân, thật có thể cho ta đáp trên con đường này?"

Mặc Phi Phàm gạt đầu: "Chẳng lẽ không đi? "

Lý lão bản lại vỗ bàn một cái, đầu tiên là mỉm cười, sau dựa vào ghế ngửa mặt cười to: "Thái Hành rồi, nếu như Âu Dương tiên sinh có thể bán người mặt mũi này, thế nào cũng phải là mấy triệu buôn bán a. Trương chủ tịch về điểm này sự tình, liền căn bản cũng không coi là chuyện. "

Mặc Phi Phàm: "Vậy là người đáp ứng rồi? Sẽ không theo Âu Dương tiên sinh việc buôn bán, cũng đùa giỡn cái gì mờ ám a !? "

Lý lão bản lắc đầu liên tục: "Không có, ta nào có lá gan đó. "

Chỉ lát nữa là phải thỏa đàm, lúc này bên cạnh một gã bảo tiêu đưa lỗ tai, nhỏ giọng dặn dò: "Lão bản, không nên bị mắc lừa a. Tiểu tử này tuổi còn trẻ, làm sao có thể nhận thức Âu Dương Mộc Ân, ta xem hẳn đây là đang đùa giỡn cái gì thông minh, lại lừa gạt lão bản người, lão bản đã quên, tiểu tử này là làm sao bắt chước lão Tử thanh âm, đem chúng ta lừa xoay quanh rồi. "

Lý lão bản vỗ đùi, đúng vậy, suýt chút nữa bị cái này hoàng mao tiểu tử cấp cho.

Hắn điểm một điều xi gà, hướng ghế trên dựa vào một chút, hai chân tréo nguẩy, sắc mặt mà nhìn Mặc Phi Phàm sau lưng Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam nói: "Muốn cho ta đem người triệt hạ làm cũng được, làm cho phía sau người hai vị mỹ nữ theo ta cả đêm. Còn như làm lại sao, không có khả năng, mấy trăm hào công nhân theo ta ăn, ta cũng không thể để cho bọn họ làm sống đi ăn không khí a !. "

Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam quả thực rất đẹp.

Người trước chân mày lá liễu, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, mắt to như nước trong veo, pho như ngưng chi, mặt như bạch ngọc. Đặc sắc nhất, không ai bằng mí tâm của nàng một điểm mỹ nhân chí, khiến người ta nhìn xuân tâm nhộn nhạo, lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Loại này người cực đẹp, có thể gặp không thể cầu, không phải bên ngoài hoa hai cái tiền liền có thể tìm được.

Người sau trời sanh mặt con nít, hai ánh mắt linh động, vệt sáng vệt sáng như hai thanh cây quạt nhỏ lông mi, có vẻ đẹp dễ như vậy khả ái.

Càng xem, Lý lão bản trông mắt lại càng hăm ở trên người của hai người, không rút ra được. Thò tay ánh mắt ở hai người trên người du động rồi đã lâu, chỉ có ngoẹo đầu, cười âm thầm nói: "Hai vị mỹ nữ tên gọi là gì, có hứng thú hay không tới công ty chúng ta công tác a. Tiền lương, là các người công việc bây giờ gấp hai. "

Chứng kiến cái kia pho sắc mặt đáng vẻ, hai người ác tâm suýt chút nữa không có nhổ ra.

Nếu như không phải chứng kiến cái kia dầu mỡ khuôn mặt, các nàng sớm xông lên hung hăng bỏ rơi hẳn hai cái bàn tay. Lúc này, hai gã mỹ nữ còn có thể nhịn được không ra, thật sự là bị đối phương đột nhiên vỗ bàn dọa sợ.

Chứng kiến hai người gương mặt của bị ghen đến đỏ bừng, cộng thêm bộ ngực nhất khởi nhất phục, làm cho Lý lão bản nhìn càng thêm muốn lòng ngứa ngáy khó nhịn. Nếu như không phải cố kỵ đến Mặc Phi Phàm cùng tại chỗ nhà hàng nhân viên phục vụ, hẳn sớm cũng làm người ta đem hai người trói đến tử điểm trong phòng đi.

Mặc Phi Phàm ám thờ dài, xem ra có người chính là không thích ăn mồi rượu, thích ăn phạt rượu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Lâm tử hôn ta

Mặc Phi Phàm nhẹ nhàng gõ mặt bàn một cái, lẩm bẩm nói: "Vì sao trên thế giới, luôn luôn chút người ngu xuẩn, thích trang bị thông minh? Đụng với yêu trang bị người thông minh, nắm tay là để cho bọn họ nhận rõ chính mình phương thức tốt nhất. "

Lý lão bản nghe lời này một cái, nếu không không tức giận, ngược lại cười ha ha: "Tiểu tử thành nhãi con khẩu khí thật lớn a, chỉ bằng người, muốn đối với ta động quả đấm? Lão tử đi ra giành chính quyền thời điểm, người còn không biết ở nơi nào ănshi đâu. "

Mặc Phi Phàm méo một chút đầu, trong con người tinh quang bắn ra bốn phía, hai cái má kúm đồng tiền sâu lộ: "Làm sao, không tin? "

"Tốt, ta ngược lại muốn nhìn một chút người có bao nhiêu cân lượng. Cóc, người đi hảo hảo với hắn vui đùa một chút. " Lý lão bản hoảng hốt hoảng hốt kia khóa vừa sáng vừa tròn đầu, đối với bên cạnh một cái dài một tấm cóc khuôn mặt, nhìn qua không gì sánh được hèn mọn ác tâm nam nhân ra lệnh.

Cái kia gọi "Cóc " nam nhân mười đốt ngón tay cầm được cạc cạc rung động, bả vai run một cái, luân khởi hữu quyền hướng Mặc Phi Phàm mà phải nghiêm khắc ném tới.

Cóc khuôn mặt nam nhân nắm tay không nhỏ, cùng một tiểu tây qua không sai biệt lắm. Một quyền này đánh tiếp, Mặc Phi Phàm trong miệng trên dưới răng hàm sẽ cùng lợi nói gấp lại sau.

Ai biết, một quyền này đánh được chỉ có không khí. Ở cóc khuôn mặt nam nhân nắm tay sắp tiếp xúc được Mặc Phi Phàm mặt của lúc, Mặc Phi Phàm phản ứng nhanh như thiểm điện, nhanh chóng phiến diện đầu, tránh thoát một kích này.

Không đợi đối phương phản ứng kịp, thông suốt mà đứng lên khỏi ghế, dùng đỉnh đầu nghiêm khắc đánh về phía cóc khuôn mặt nam nhân cầm.

Mọi người đều biết, sọ là cơ thể con người cứng rắn nhất vài cái bộ vị một trong, cầm lại là cơ thể con người yếu ớt nhất vài cái bộ vị một trong.

Cộng thêm tốc độ nhanh, chuyện đột nhiên xảy ra, cóc khuôn mặt đại hán căn bản không thời gian né tránh.

Chỉ nghe "Xoạt xoạt " một tiếng, cóc mặt cầm tại chỗ bị đụng oai, nếu không phải là hán vận khí tốt, đầu lưỡi đều phải bị hàm răng của mình cho cắt đứt.

Cóc khuôn mặt thân thể lui về phía sau lao đảo một cái, bụng cầm thống khổ gào lên.

Không đợi hán gào hơn mấy câu, chỉ cảm thấy bụng dưới chột truyền đến một hồi ray rức đau nhức, nguyên lai là Mặc Phi Phàm quyền thứ hai đến rồi. Một quyền này, trực tiếp đem cóc khuôn mặt đại hán lật úp trên mặt đất. Cóc khuôn mặt nam nhân như bị trúng độc tựa như, không ngừng lăn lộn, lăn qua lăn lại, nhìn qua cực kỳ thống khổ.

Chứng kiến huynh đệ của mình cật liễu khuy, không cần Lý lão bản mở miệng, còn sót lại ba người liếc nhau, không hện mà cùng gia nhập vào chiến đoàn.

Bốn người này, kỳ thực đều không phải là chánh quy công ty bảo an xuất thân, ngay cả trong trường học mấy cái công tử ca bảo tiêu cũng không bằng. Bọn họ trước đây cũng là Nông Dân công phu, bình thường thật thích đánh lộn, có mấy cân cật mạnh.

Cùng Lý lão bản ngay người lâu về sau, chỉ có lăn lộn người hộ vệ như vậy đối lập nhau tương đối buông lỏng việc.

Lý lão bản sinh bọn họ tới người bảo đảm Tiêu, cũng không còn nhìn bọn họ thật có thể ở thời điểm mấu chốt, vì mình ngăn cản đao ngăn cản thương, trang bức chiếm rất lớn nhân tố. Bình thường, hù dọa một chút này làm ăn người thành thật tạm được, đụng với ngành tra tử, cái gì thì a phát niệu a, đều hiện lộ ra.

Không đến năm giây, ba người này cũng bị thả ngã xuống đất, nằm trên mặt đất không ngừng kêu rên, dường như chết cha ruột mẹ ruột khó chịu như vậy.

Chứng kiến bốn vị này hung thần ác sát bảo tiêu thành nhuyển chân tôm (sợ vãi hà~~), vẫn bị dọa đến không dám nói lời nào Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam lập tức tinh thần tỉnh táo.

Các nàng chỉ cao khí dương khắp thất lung, quyền cước như mưa rơi rơi ở trên người bọn họ.

Một bên đánh, còn vừa mắng: "Dám hù dọa bốn đại tiểu thư, dám đập lừa chúng ta Lâm tỷ, ta làm cho ngươi biết rõ sự lợi hại của chúng ta. "

Thương cảm cái này bốn cái nhân cao mã đại đại lão gia, bị hai cái gậy yếu nữ nhân, dọn dẹp không dám hoàn thủ.

Mặc Phi Phàm giải quyết rồi bốn người về sau, lẳng không nhảy, thân thể nhảy lên cái bàn, sau đó giơ chân lên đề ở Lý lão bản ngồi quang bóng lờng đầu trên đỉnh, không có dùng sức thể nào, đẩy về phía trước.

Chỉ nghe "Ầm " một tiếng, Lý lão bản mập mập thân thể theo cái ghế đồng thời mới ngã xuống đất.

Hắn rơi cũng không nặng, nhưng vẫn giả bộ té ra trọng thương, trong miệng y y nha nha mà nói nhỏ.

Mặc Phi Phàm động tác dứt khoát từ trên bàn nhảy xuống, một chân giẫm ở Lý lão bản bạch hoa hoa trên bụng,

Nghiêm giọng nói rằng: "Ta có phải hay không đã nói với ngươi, để cho ngươi ăn mời rượu không muốn uống rượu phạt? "

Nhũ danh của mình bóp ở trong tay đối phương, Lý lão bản nào dám nói nửa "Không phải " chữ a, khúm núm mà trả lời: "Phải phải. "

Mặc Phi Phàm: "Ta có phải hay không làm cho ngươi tốt nhất nói chuyện với ta, tốt để xử lý Trương chủ tịch chuyện? "

Lý lão bản: "Phải phải. "

Mặc Phi Phàm: "Ta có phải hay không tiểu bối thăng nhai con? "

Lý lão bản: "Là. . Là. . . "

Mặc Phi Phàm: "Àn? "

Lý lão bản nhanh lên đổi giọng: "Ah ah, không đúng không đúng, ta là tiểuubi thẳng nhãi con, ta là tiểuubi thẳng nhãi con, ta lão bức thẳng nhãi con. "

Mặc Phi Phàm: "Vậy ngươi bây giờ biết, chính mình nên làm như thế nào? "

Lý lão bản gật đầu: "Biết biết, ta đây cũng làm người ta từ Khai Tân Gers cơ cao ốc bỏ chạy. "

Mặc Phi Phàm: "Còn gì nữa không? "

Lý lão bản hồ nghi một hồi: ". . . . Còn có? "

Mặc Phi Phàm giẫm ở Lý lão bản trên bụng chân thoáng thêm chút lực, nặng nề nói: "Không có sao? "

Lý lão bản mới chợt hiểu ra, liên tục gật đầu: "Ah ah, còn có còn có, còn có chính là làm lại, làm lại, chúng ta nhất định làm xong, nhất định làm xong. "

"Àn, cái này còn tạm được. " Mặc Phi Phàm thoải mái gật đầu, đem chân từ Lý lão bản trên người lấy ra. Hắn là hỏa tiêu mất, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam hai người hòa con giận còn chưa tan đâu, đánh xong rồi bốn người hộ vệ, các nàng nhanh lên qua đây, muốn đánh Lý lão bản.

Hai người mỹ nữ này, là không sợ trời không sợ đất quán, không phải biết cái gì gọi là làm "Một vừa hai phải ", cái gì gọi là "Diêm vương tốt thấy tiểu quỷ khó đường ". Thật đưa cái này Lý lão bản con tức đánh đi lên, Thiên biết hắn biết làm chuyện xuất cách gì.

Thấy thế, Mặc Phi Phàm nhanh lên Trương tới bàn tay to, một tay ngăn lại một cái, khuyên nhủ: "Được rồi được rồi, hắn biết sai lầm, lại đánh sự tình sẽ làm lớn lên. Nể tình ta, thả hắn một lần có được hay không. "

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng chữ chữ dường như có ma lực thông thường. Vừa mới còn nổi trận lôi đình hai người, nghe xong lời của hắn sau, dĩ nhiên dần dần an tĩnh lại.

Thấy hai người bọn họ coi như nghe lời, Mặc Phi Phàm tán thưởng tính mà nhìn hai lần, sau đó từ trong túi cầm ra điện thoại di động của mình, bấm một số điện thoại.

"Uy, là Âu Dương lão gia tử sao? Là như vậy, ta có một người bạn gọi Lý lão bản. . . Hắn cùng Trương Lâm Trương chủ tịch có điểm hiểu lầm. . . . Hiện tại. . . " Mặc Phi Phàm đem chuyện bên này, nói một cách đơn giản qua một lần cho Âu Dương Mộc Ân nghe, nhất rồi nói ra: "Người xem có phải hay không có thể cho Lý lão bản tìm một buôn bán, cũng coi như bán hắn một phần nhân tình? "

Ở biết Trương Lâm tin tức sau, Âu Dương Thiên trước tiên liền cho Âu Dương Mộc Ân gọi điện thoại hỗ trợ. Âu Dương Mộc Ân rất yêu hắn cháu gái này, thấy tôn nữ bạn cùng phòng gặp nạn, đương nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến.

Hắn lập tức phát động quan hệ của mình, thậm chí không tiếc số tiền lớn, muốn bãi bình chuyện này.

Ai biết, cái kia gọi Trương Lâm tiểu nha đầu tính khí quật rất, dám uyển chuyển cự tuyệt hỗ trợ của hắn, còn nói cái gì không thể làm ác thế lực cúi đầu, lấp đặt thiết bị không hợp cách, tập đoàn tuyệt sẽ không lui nhượng một bước, điều này làm cho tung hoành thương trường nấy thập niên Âu Dương Mộc Ân cũng không thể tránh được.

Đạo này không thể thực hiện được, hắn chỉ có thể lại đi đường khác.

Hắn nghĩ có phải hay không trực tiếp tìm được công ty sửa chữa lão bản, sau đó lấy họ Âu Dương tập đoàn danh nghĩa tìm hắn gặp mặt nói chuyện, người nào biết rõ làm sao cũng tìm không được người kia.

Hắn không nghĩ tới, Mặc Phi Phàm cư nhiên tìm được hắn, còn đem sự tình xử lý không sai biệt lắm.

Đánh một cái tát, cho ... nữa cái táo ngọt!

Cái này là vô cùng cao minh Ngự nhóm người Sách.

Tuyệt đại bộ phận thanh niên nhân dụng với loại sự tình này, tìm được người đánh một trận xả giận thì xong rồi. Mặc Phi Phàm thanh niên nhân này, cư nhiên hiểu được "Tiên lễ hậu binh, binh lại chào ", quả thực không đơn giản.

Âu Dương Mộc Ân phi thường thương thức Mặc Phi Phàm, lại cười nói: "Ngươi đưa điện thoại cho cái kia Lý lão bản, ta có việc nói với hắn. "

Mặc Phi Phàm đáp đáp một tiếng, sau đó đưa điện thoại cho vừa mới bò dậy Lý lão bản.

Lý lão bản nhận lấy điện thoại di động, không biết là ai nghĩ nói chuyện với chính mình, chợt lá gan tiếng hô: "Uy. . . . "

"Ta là họ Âu Dương tập đoàn chủ tịch, Âu Dương Mộc Ân. "

"A? Ngài. . . Ngài. . . Ngươi là họ Âu Dương. . . Họ Âu Dương tập đoàn chủ tịch. . . Họ Âu Dương. . . " Lý lão bản khẩn trương đến nói đều nói

không lạnh lẽo rồi.

"Đối với, ta cũng là Trương Lâm chủ tịch bằng hữu. Nghe nói, người cùng Trương chủ tịch có chút hơi ma sát?" Âu Dương Mộc Ân thanh âm hùng hồn mạnh mẽ nói.

"A. . . Ngài là Trương chủ tịch bằng hữu a. Hiểu lầm a, hiểu lầm a, ta thật không biết Trương chủ tịch là bằng hữu của ngài a, ta muốn là biết. . . Chính là cho ta mượn một trăm cái lá gan, ta cũng không dám tìm Trương chủ tịch phiền phức a. "

"Thanh niên nhân muốn kiếm tiền, cái này ta hiểu, không phải quá ý định lên giá ở chính đạo trên, việc buôn bán không thể làm một chùy buôn bán, nếu là bởi vì một điểm đáng đầu tiểu lợi, liền đem một cái khách hàng lớn đắc tội, không khỏi quá tầm nhìn hạn hẹp rồi. "

"Phải phải, Âu Dương chủ tịch nói đúng, ta là trong chốc lát hồ đồ, trong chốc lát hồ đồ. "

"Được rồi, chuyện này cứ như vậy quá khứ, cũng coi như không hòa thuận. Công ty chúng ta vừa mới xây xong một nhà tửu điểm cấp năm sao, muốn cho người đi làm, không để cho ta thất vọng. "

"A. . . " Lý lão bản thụ sùng nhược kinh, hưng phấn thành nói lắp: "Ngũ. . . Cấp năm sao. . . . Ngài. . . . Ngài. . . . " hắn "Ngài ngài ngài " nửa ngày, cuối cùng vẫn là cắn răng một cái, giậm chân một cái, đem lời duy nhất nói ra: "Ngài thật là đại ân nhân của ta a. Ngài yên tâm, công ty chúng ta lắp đặt thiết bị trình độ, tuyệt đối là nhất lưu, giá cũng so với trên thị trường cái khác công ty lắp đặt thiết bị thấp hơn vừa đến hai thành. Giao cho ta, ngài yên tâm. "

Lý lão bản không phải người ngu, nếu như thật lấy xuống khoản này đơn đặt hàng lớn, năm nay ít nhất phải so với năm rồi nhiều kiếm ba chục triệu. Mặc dù thấp hơn 1-2 thành, cũng là rất có lợi nhuận.

Âu Dương Mộc Ân: "Không cần, nên giá bao nhiêu nên cái gì giá cả, tất cả dựa theo quy củ tới. Nếu như còn xuất hiện cái gì chất lượng vấn đề, người biết hậu quả. "

"Biết biết. " Lý lão bản cúi đầu khom lưng, cột nả mà nói tiếp: "Không lấy một xu. Ah, được rồi, nếu Trương chủ tịch là bằng hữu của ngài, ta lập tức kêu người ly khai, sẽ tìm người làm lại, nhất định làm được Trương chủ tịch hài lòng mới thôi. "

Không cần Âu Dương Mộc Ân nói, Lý lão bản chính mình nói ngay rồi.

Âu Dương Mộc Ân: "Ngày mai đến họ Âu Dương tập đoàn tổng bộ, tìm Hà giám đốc, ta sẽ trước giờ với hắn đã hảo chiêu hô. "

"Đa tạ Âu Dương chủ tịch, đa tạ Âu Dương chủ tịch. " các loại bên kia cúp điện thoại, Lý lão bản mới dám trả điện thoại đi động lại cho Mặc Phi Phàm.

Cái này, Lý lão bản thái độ triệt để tới một 180° bước ngoặt lớn, đối với Mặc Phi Phàm ba người là lại cung lại kính. Hắn thúc giục nằm dưới đất bốn vị bảo tiêu nói: "Đừng nằm trên mặt đất già chết rồi, còn không cho vị tiểu huynh đệ này cùng hai người mỹ nữ này xin lỗi. "

Bốn gã bảo tiêu không có biện pháp, chỉ có thể một bên cắn răng nhịn đau, vừa giãy giụa lấy đứng dậy, khom lưng hướng Mặc Phi Phàm ba người bồi tội.

Sau đó Lý lão bản mình cũng cúi đầu, mười phần thành ý nói: "Thật ngại quá, bị nhân trí nhớ tồi, có mắt như mù, tin vào tiểu nhân lời gièm pha, náo nổi lên hiểu lầm, thật sự là chết tiệt. Bĩ nhân chính thức hướng chư vị bồi tội. "

Nói đến "Tiểu nhân " hai chữ thời điểm, còn cố ý hung ton trùng trùng vừa rồi ghé vào lỗ tai hắn nói chuyện người nọ. Tên kia bảo tiêu sợ đến co rút lại cổ, nhanh lên cúi đầu.

"Không cần, không có chuyện gì chúng ta liền cáo từ. " Mặc Phi Phàm khoát khoát tay, nhanh lên lôi kéo Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam ly khai.

Lại ở chỗ này ở lâu một giây, dạ dày của hắn đều buồn nôn hơn được ói ra, răng đều muốn chua xót ngã.

Trở lên xe sau, hai nữ nhân vẫn còn có chút khí không phải thuận, rất không minh bạch nói: "Tên mập mập chết bầm kia chán ghét như vậy, tại sao còn muốn cho hắn tìm lộ số, làm cho hắn kiếm tiền, làm cho hắn chết sớm một chút được. "

Mặc Phi Phàm kế tiếp nói một câu nói, làm cho các nàng đều dàng hoàng ngậm miệng lại: "Chỉ dựa vào đánh, mặc dù có thể sinh trong chốc lát cực nhanh, có thể chiếm được nhất thời tiện nghi, chỉ có thể coi là hạ sách, không có cách nào khác giải quyết triệt để vấn đề. Mềm đều là thi, làm cho đối phương tâm phục khẩu phục, mới là thượng sách. Các người cũng không muốn cái này Lý lão bản, suốt ngày nín một tinh thần, đi mưu hại Lâm tỷ a !. "

. . .

Nói xong Mặc Phi Phàm bên này, lại đến nói một chút Trương Lâm bên này.

Đừng xem Trương Lâm biểu hiện ra kiên cường, tính khí quật cường, gặp biến không sợ hãi, một bộ nữ cường nhân phái đoàn, kỳ thực trong lòng cũng là rất sợ.

Ở nàng cảm giác tứ cố vô thân, không giúp thời điểm, Mặc Phi Phàm đi tới phòng làm việc của nàng.

"Lâm tỳ, phía ngoài công nhân rút lui, công ty lắp đặt thiết bị bên kia cũng đồng ý làm lại rồi, một triệu ngò công phí, tiền chữa bệnh cũng không cần. " Mặc Phi Phàm cười híp mắt lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền.

Trương Lâm một trận kinh ngạc, tựa hồ không tin đây là thật, nhẹ giọng nói: ". . . Các người. . . Vì sao? "

Không đợi Mặc Phi Phàm nói, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhục Lam liền đoạt mở miệng trước, kỹ kỹ tra tra đem ba người các nàng như thể nào trí đầu óc lão bản cổ sự nói ra.

Ở miệng các nàng trong, ba người nghiêm nhiên thành hành tẩu giang hồ, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ hiệp khách. Các nàng không sợ cường quyền, không sợ uy hiếp, chính diện nghênh chiến hắc ác thế lực cổ sự, quả thực hẳn là ghi vào sách lịch sử, muốn đời tán dương.

Lúc này, Trương Lâm mới hiểu được, nguyên lai là Mặc Phi Phàm cùng hai cái tỳ muội giải quyết rồi nguy cơ lần này.

Nàng trước hết để cho phòng làm việc những người khác đều ly khai, đợi sau khi đóng cửa, như thằng bé con từ giống nhau, ôm Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhục Lam lại hôn lại gặm, nước mắt là tả đi xuống đất chảy.

Thấy nàng khóc, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhục Lam cũng khóc.

Mặc Phi Phàm không khóc, hần nở nụ cười, cười đến rất xán lạn.

Đang ở hần ngốc lúc cười, Trương Lâm đột nhiên buông ra hai nữ nhân, hướng Mặc Phi Phàm bên này đánh tới, theo tới, còn có một trận say lòng người hương khí.

Mặc Phi Phàm sùng sốt, Lâm tỳ cái này là muốn làm gì? Sẽ không tới đoạt nộ hôn đầu của mình a !?

Ah, không đúng, là đệ nhị hôn, nộ hôn đầu tiên đã cho Kiều Nhục Lam rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thứ 2 hôn

Không đợi Mặc Phi Phàm phục hồi tinh thần lại, một cái rõ ràng dấu môi son lập tức khác ở Mặc Phi Phàm trên mặt .

Mềm mại cảm giác lóe lên một cái rồi biến mất, một mùi thơm thoang thoang bay vào Mặc Phi Phàm trong lỗ mũi.

Chỉ thấy Trương Lâm làm nũng lại tựa như nói: "Nộ hôn này là tỳ thương người, cảm tạ Phi Phàm đệ đệ cùng hai vị muội muội, giúp tỳ tỳ hiểu lần này vậy. Các loại Trĩ Nhi cùng Vũ Phi tới, tỳ tỳ mời các người ăn. "

"Tỳ! Người làm sao hôn hần a. " Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhục Lam chứng kiến trước mắt một màn này, âm điệu cũng thay đổi, trong lòng lão cảm giác khó chịu rồi.

Trương Lâm dừng lại chân đẹp, sắc mặt ứng đỏ, cười xấu hổ cười nói: "Cái này. . . Thật ngại quá a, hai vị muội muội, tỳ tỳ có chút hưng phấn hơi quá. "

"Lợi cho hần quá rồi. " Kiều Nhục Lam giậm chân một cái, hai con mắt chết nhìn chòng chọc Mặc Phi Phàm. Nếu như không phải biết nguyên do, người khác còn tưởng rằng nàng xem trên hần đầu.

Mặc Phi Phàm bị nàng nhìn có chút không biết làm sao, lòng nói cô gái nhỏ này lại muốn chơi cái gì yêu thiêu thân.

Cũng không biết vì sao, Mặc Phi Phàm trước đây thấy nhiều hung ác tội phạm, cũng sẽ không ngỡ.

Thấy nàng, lại có một loại khó nói lên lời chột dạ.

Lẽ nào, là bởi vì mình cướp đi nàng nộ hôn đầu tiên nguyên nhân? !

"Trời đất chứng giám a, ta cũng là nộ hôn đầu tiên, ai cũng không chiếm của người nào tiện nghi " Mặc Phi Phàm nói thầm trong lòng một tiếng, nắm lên trên bàn một cái ly nước uống một ngụm, muốn dùng phương thức này, che giấu chính mình biểu tình mất tự nhiên.

"Đó là của ta cái ly. " Trương Lâm ở trong lòng hô một tiếng, suýt chút nữa lên tiếng.

Thấy Trương Lâm sắc mặt hơi khác thường, Mặc Phi Phàm dường như hiểu cái gì, nhanh lên cầm trong tay chặn để xuống, đầu cấp thiết lạc hướng nơi khác, giả giả trang cái gì cũng không biết.

Trương Lâm thở khí như lan, nhìn một chút Mặc Phi Phàm, lại nhìn một chút biểu tình rất quái dị Kiều Nhượng Lam cùng Âu Dương Thiên, ngưng tiếng hỏi: "Làm sao vậy, nếu Lam muội muội, có phải hay không người nào khi dễ ngươi? "

"Cái này chết con cóc. Buổi trưa đánh Thiên Thiên cái mông, lúc xế chiều còn thân hơn rồi miệng của ta, hiện tại Lâm tỷ lại hôn hân. . . Quá tiện nghi cái này con cóc rồi, tuyệt đối không thể loại tình huống này tiếp tục xuất hiện, chúng ta phải nghĩ biện pháp đem hân đánh đuổi. "

Kiều Nhượng Lam càng nói càng tức, thanh âm cũng càng lúc càng lớn.

Trước đó, Kiều Nhượng Lam căn bản không dám tưởng tượng, có người có thể ở một ngày trong vòng, chiếm bên trong biệt thự ba phần năm mỹ nữ tiện nghi.

Cái này nhân loại nơi nào là cái gì bảo tiêu, nhất định chính là, là lão dân côn. Đem hân lưu tại biệt thự trong, nhất định chính là dẫn sói vào nhà, không đúng, nhất định chính là dẫn lang vào chuồng dê.

Từ trước rất sớm, Mặc Phi Phàm nghe nói câu nào, là "Nữ nhân là giỏi thay đổi động vật " .

Lúc đầu hân còn không hiểu, chứng kiến Kiều Nhượng Lam sờ tác sờ vì sau, hân lập tức ngộ hiểu.

Ở nửa giờ trước đây, mình cùng Lý lão bán đấu thời điểm, người kia vẫn là như vậy nghe lời, như vậy hiểu chuyện.

Lúc này mới không tới hai mươi phút, nàng nhưng thật giống như biến thành một người khác tựa như, trở nên ngang ngược vô lý còn nhớ thù, quả thực tương tự hai người. Điều này thật sự là quá kỳ quái, lẽ nào nữ nhân đều hân là là cái dạng này?

Chứng kiến Kiều Nhượng Lam đã mở miệng, thân là nàng đáng tin khuê mật Âu Dương Thiên đương nhiên không thể tiếp tục trầm mặc xuống phía dưới.

Nàng cũng hợp thời đứng ra, giúp Kiều Nhượng Lam nói: "Đối với, chính là cái này sắc lang, chiếm tiện nghi của ta. Làm hại ta bây giờ đang ở toàn trường trước mặt bạn học bêu xấu, ta tuyệt sẽ không dễ dàng như vậy buông tha hân. "

Nếu như trước chưa có tiếp xúc qua Mặc Phi Phàm, không biết hân là ai, Trương Lâm có lẽ sẽ lẫn nhau tin lời của các nàng .

Nhưng là bây giờ, nàng càng muốn tin tưởng Mặc Phi Phàm làm như vậy, có lý do của mình.

Nàng mặt mày cong cong, một cách tự nhiên vì Mặc Phi Phàm biện giải: "Không có hiểu lầm gì đó a !? "

"Không có hiểu lầm, không tin Lâm tỷ hỏi hân. " Kiều Nhượng Lam đưa ngón tay ra, chỉ chỉ Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm vội giải thích nhiều lần, ôm tay, ngưỡng mặt lên, trùng điệp thờ dài một hơi.

Hân mặc dù không có giải thích nhiều, nhưng Trương Lâm đã từ hân mới vừa thờ dài, chiếm được mình muốn đáp án.

Trương Lâm cười ha hả,

Thoại phong nhất chuyển nói: "Trì Nhi cùng Vũ Phi kệt xe làm sao chặn lâu như vậy, ta đi gọi điện thoại hỏi một chút. " nói, cất bước đi ra ngoài cửa. Đang cùng Mặc Phi Phàm sát vai thời điểm, hướng hân lộ ra một cái mỉm cười mê người.

"Ai, Lâm tỷ ~~~ "

Nửa giờ sau, kệt xe đến sắp tuyệt vọng Ngô Trí cùng Khanh Vũ Phi, còn như chạy tới Trương Lâm đoàn người chỗ ở Khải Tân Gers cơ cao ốc.

Cuối cùng từ Trương Lâm làm ông chủ, một nam ngũ nữ ở Khải cũng Gers cơ cao ốc phụ cận một tiệm cơm Tây, ăn bọn họ nhận thức tới nay bữa cơm thứ nhất.

Làm Trương Lâm dẫn bốn người muội muội cùng Mặc Phi Phàm đi vào phòng ăn tây lúc, phòng khách quán rượu bên trong khách nhân đều hướng Mặc Phi Phàm quăng tới ánh mắt hâm mộ, nhao nhao ở trong lòng muốn, tiểu tử này là làm gì, làm sao mỹ nữ bên cạnh làm sao một cái tái một cái xinh đẹp.

Bọn họ còn dự định nhiều quan sát quan sát, nhìn nàng một cái chúng ta đến cùng là quan hệ như thế nào đâu?

Đáng tiếc, nhân gia tốt là xa hoa nhất ghé lô. Những người này chỉ có thể lực bất tòng tâm, tăng thêm tâm lạnh rồi.

Phòng ăn tây rượu và thức ăn coi như không tệ, ngay từ đầu tràng diện còn hơi lộ ra có chút xấu hổ, nhưng đã uống vài ngụm rượu đỏ về sau, loại này cục diện khó xử lập tức liền tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Mặc Phi Phàm phát hiện, cái này ngũ cô gái đẹp, Ngô Trí tửu lượng tốt nhất, mấy chai rượu hạ đồ cũng không còn sự tỉnh. Trương Lâm, Âu Dương

Thiên tử lượng thứ hai, Kiều Nhược Lam tử lượng không tốt, hơi dính sẽ say, cho nên không dám uống nhiều, Khanh Vũ Phi không uống rượu.

Ăn uống linh đình, nâng ly cạn chén. Bất tri bất giác, bữa cơm này ăn có một tới giờ đồng hồ, tất cả mọi người ăn rất vui vẻ.

Sau khi ăn cơm xong, Trương Lâm đề nghị đi mua quần áo, lập tức chiếm được mặt khác từ nữ hai tay của tán thành.

Mua sắm đối với phụ nữ mà nói, là đến từ thiên tính,

Mua sắm đối với nam nhân mà nói, là diệt tuyệt nhân tính.

Mặc Phi Phàm làm vì trong các nàng duy nhất đàn ông, cu li nhân vật này dĩ nhiên là trừ hấn ra không còn có thể là ai khác rồi.

Đừng xem bình thường nữ nhân thể lực so ra kém nam nhân, nhưng nếu như shopping, mười người đàn ông cũng so ra kém một nữ nhân.

Chỉ có đi dạo hai cái thương trường, Mặc Phi Phàm trên người là thêm không dưới bốn mươi bộ quần áo, đồ trang sức, đồ trang điểm, so với hai mươi km việt dã còn mệt mỏi hơn.

Nhìn nữa cái này nằm vị trên mặt một cái tái một cái hồng nhuận, một cái so với một cái còn tinh thần hơn dồi dào, phảng phất không đem cái này phương viên mười km tất cả thương trường mua không, thể không bỏ qua.

Đội các nàng đi dạo xong bảy gia thương trường, trở lại biệt thự thời điểm, đã gần mười một giờ nữa. Chúng nữ nhao nhao đi tắm, Mặc Phi Phàm tọa ở trên ghế sa lon, nghỉ ngơi nửa giờ, chỉ có nghĩ quá mức tới.

Mặc Phi Phàm tắm, về đến phòng, đem ngày hôm nay mới vừa phát sách mới lấy ra phiên liễu phiên. Nhìn một chút, Mặc Phi Phàm cứ như vậy ôm thư đang ngủ.

Cũng không biết ngủ bao lâu, Mặc Phi Phàm bị một hồi không rõ thanh âm đánh thức. Hấn mở mắt, tỉ mỉ lắng nghe, phát hiện phòng khách dường như có người đang xem tỉ vi.

Thấy quỷ rồi? Lớn buổi tối, người nào đang xem tỉ vi.

Mặc Phi Phàm không phải tin có quỷ, hấn nhẹ nhàng nhảy xuống giường, sau đó cẩn thận từng li từng tí mở cửa phòng, nhẹ nhàng từng bước hướng phòng khách đi tới.

Ra huyền quan sau, Mặc Phi Phàm chứng kiến một người đang cầm một bao miếng khoai tây chiên, nồng nhiệt mà xem tỉ vi.

Trên tỉ vi truyền là trận bóng, cũng không biết trận banh này tái bao lớn ma lực, ngay cả Mặc Phi Phàm xuất hiện ở trong phòng khách, nàng không có nhận thấy được.

Người này, Mặc Phi Phàm đương nhiên nhận thức, chính là người mẫu xuất thân, vóc người quyến rũ cay Ngô Trĩ.

Chỉ thấy Ngô Trĩ quần áo thanh lương, trên thân chỉ mặc một cái hắc sắc đai đeo, hạ thân chỉ mặc cái quần cộc, tăng lớn tron trượt béo mập da thịt bại lộ ở trong không khí.

Nàng không để ý hình tượng bàn khởi chân bất chéo, thon dài không rãnh trên chân ngọc con kia dấp tùy ý run run, bách mị không ngờ, xinh đẹp hàng vạn hàng nghìn.

Mặc Phi Phàm tuyệt đối không phải cái gì lên đồ lãng tử, nhưng chứng kiến trước mắt quang cảnh, cũng sợ mình không cầm được, thân thể một cái bộ vị xuất hiện phản ứng. Chớ nên nhìn không nhìn, hấn nhanh lên dời ánh mắt mở, chuẩn bị xoay người trở về phòng.

Đúng lúc này. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đêm khuya bồi mỹ nữ xem banh

Đúng lúc này, Ngô Trĩ tựa như lâm lâm: "Là ta thi đấu banh đánh thức ngươi sao? "

Nàng mắt không hề nháy một cái mà nhìn chăm chăm TV, nếu như không phải phòng khách chỉ có hai người bọn họ, Mặc Phi Phàm thậm chí sẽ cảm thấy nàng đang cùng người khác nói chuyện.

Mặc Phi Phàm cười ngây ngô một hồi, bước nhẹ đi lên trước: "Trĩ tỷ ngày hôm nay đi dạo lâu như vậy đường phố, trễ như thế còn xem banh?"

"Không phiền lụy a, hơn nữa tối nay là cúp thế giới chung kết quyết tái, ta nhưng là đáng tin người mê bóng, làm sao có thể bỏ qua. Trong phòng khách TV lớn, nhìn xem thoải mái. Đệ đệ, nhanh đi tủ lạnh giúp ta cầm bình hồng nguru, chỗ đặc sắc nhất sắp tới, khổ cực đệ đệ." Ngô Trĩ hướng Mặc Phi Phàm rất nhanh ném một cái mị nhãn, nhãn thần rất nhanh lại tụ lại đến trên màn ảnh truyền hình.

Mặc Phi Phàm nhẹ nhàng đáp đáp một tiếng, xoay người đi.

Hắn đi nhanh, trở về cũng mau, không bao lâu, trong tay hắn đã sinh ra một vật.

"Trĩ tỷ, nâng cao tinh thần gì đó đến rồi." Mặc Phi Phàm đem một ly nóng hổi nước trà, phóng tới trước ghế sa lon mặt trên bàn trà.

Ngô Trĩ khom người, nữ nhân vị mười phần nói: "Àn? Ta không phải để cho ngươi giúp ta cầm hồng nguru sao, làm sao bắt hắn lại cho ta cái này?"

"Đêm đã khuya, uống lạnh đồ uống tổn thương dạ dày, uống trà a!, cũng có thể nâng cao tinh thần." Mặc Phi Phàm mỉm cười, lộ ra một đôi ký hiệu má lúm đồng tiền.

"Khanh khách", Ngô Trĩ bật cười, mị nhãn cong cong nói: "Đệ đệ, ngươi sẽ không là thích tỷ tỷ a!, làm sao đối với tỷ tỷ tốt như vậy?"

Ngô Trĩ vốn là đáng đáp phi thường quyến rũ, vóc người càng là tuyệt vời nhất, thuộc về cái loại này con mắt đều có thể câu nhân tiểu yêu tinh.

Nàng cái này lại cười, ngay cả Mặc Phi Phàm như vậy tự chủ rất mạnh hồn phách của nam nhân đều bị câu đi. Hắn nhất thời cảm giác trống rỗng, sau một lúc lâu, một đống lớn tạp thất tạp bát xung động như như nước suối dâng lên, loại này xung động là nhân loại phồn diễn sinh sống nguyên thủy nhất xung động.

"Xong đời, ở tiếp tục như vậy, ta cần phải phạm tội không thể." Mặc Phi Phàm âm thầm tự nói với mình không thể xung động, đây là đang xã hội văn minh, QJ là muốn trả pháp luật trách nhiệm.

Huống chi, ép buộc một nữ nhân làm chính mình chuyện không muốn làm, vậy cùng cỡi quần liền động đực lão vương bát đản không có phân biệt. Mặc Phi Phàm tự xưng là còn là một thân sĩ, tuyệt không thể làm ra như vậy chuyện khác người tới.

Hắn hít một hơi thật sâu, ép buộc chính mình tỉnh táo lại. Bốn năm gần đây, loại phương pháp này quả nhiên có hiệu quả, trong đầu này tạp thất tạp bát ý niệm trong đầu toàn bộ cũng bị mất.

Mặc Phi Phàm nuốt nước miếng một cái, lấy một đôi tinh thuần như nước con mắt một lần nữa nhìn về phía Ngô Trĩ, ôn nhu nói: "Trĩ tỷ nói đùa, ngươi về sau nhưng là phải biết được người mẫu đặc biệt, làm đại minh tinh. Ta một cái chẳng là cái thứ gì đệ tử nghèo, làm sao dám si tâm vọng tưởng đâu. Ngươi không phải đã nói rồi sao, ta là đệ đệ ngươi, đệ đệ đối với tỷ tỷ tốt, không phải chuyện thiên kinh địa nghĩa sao."

Nghiêm chỉnh mà nói, Mặc Phi Phàm so với Ngô Trĩ còn muốn lớn hơn một ít. Nhưng hắn bây giờ còn đang trên đại nhất, Ngô Trĩ cũng đã tốt nghiệp, từ hướng này bàn về nói, nàng tự xưng tỷ tỷ cũng không kỳ quái. Ngược lại làm đệ đệ cũng không mất mát gì, Mặc Phi Phàm cũng chỉ đành vui vẻ tiếp nhận rồi.

"Ai nha, ngoan đệ đệ, phía sau ngươi những lời này ta người như thế thích nghe đâu. Được rồi, ta nghe nói đệ đệ ngày hôm nay lập tức chiếm trong biệt thự ba mỹ nữ tiện nghi. . . ."

"Nhất định là Kiều Nhược Lam cô nàng kia đang nói hươu nói vượn". Mặc Phi Phàm trong lòng thầm nghĩ, nhanh lên giải thích: "Sự tình không giống là trĩ tỷ tưởng tượng dạng như, nó là. . . ."

"Bóng tốt." không đợi Mặc Phi Phàm giải thích rõ, Ngô Trĩ kích động hô một tiếng.

Trên ti vi, một cái ngôi sao bóng đá vừa mới chiếu vào một cái hạt tiến cầu, tràng diện bữa trước lúc nhảy căng hoan hô, bầu không khí chi náo nhiệt nóng này, ngay cả Mặc Phi Phàm cũng không nhịn được nhìn nhiều vài lần.

Các loại náo nhiệt tinh thần qua đi, Mặc Phi Phàm cũng không biết kể từ đâu rồi.

Ngô Trĩ thấy hắn Xử ở nơi nào, chớp chớp hai mắt thật to, nâng cằm lên nói, thần nhiên nói: "Lớn buổi tối một người xem banh buồn chán chết, trước ngươi không phải bộ đội đặc chủng nha, thiếu ngủ mấy giờ sẽ không có chuyện gì a!. Đến tối, ngươi theo ta xem banh, thuận tiện nói bảo hôm nay là thể nào chiếm các nàng ba cái tiện nghi, đem tỷ tỷ ta bồi cao hứng.

Không đúng tỷ tỷ cũng để cho ngươi chiếm chiếm tiện nghi, ha ha."

Mặc Phi Phàm tại chỗ mới ngã xuống đất.

Bất kể nói thế nào, Mặc Phi Phàm vẫn là giữ lại, bởi Ngô Trĩ cùng nhau xem ti vi. Bất quá, có thể không phải là vì thực sự muốn chiếm tiện nghi của

nàng, chỉ là muốn đem chân tướng của chuyện nói cho nàng biết. Tốt xấu mình cũng là người đàn ông, cả ngày bị người coi như là sắc lang và con cóc coi là chuyện gì xảy ra.

Hắn còn không dám cùng Ngô Trĩ ngồi gần quá, sợ mình dư quang của khoe mắt thấy cái không nên thấy đồ đặc, trong đầu lại thêm ra một ít không nên có ý niệm trong đầu.

....

"Ồ ô, không nghĩ tới đệ đệ còn rất lợi hại nha, cư nhiên có thể được Lâm tỷ chủ động dâng nộ hôn. Khi nào người cũng anh hùng cứu ta một hồi, ta cũng cho chẳng những cho người cái hôn nhẹ, trả lại cho người cái ôm một cái. "

Đừng xem Ngô Trĩ trang phục cùng phương thức nói chuyện rất tiền vệ, rất coi mở, trong xương kỳ thực cũng là một có nguyên tắc người.

Đây có lẽ là cùng với nàng hoàn cảnh lớn lên có quan hệ rất lớn, nhà nàng là mở công ty giải trí, từ nhỏ đối với vòng giải trí về điểm này sự tình mura đảm thắm đất, cho nên lời nói cử chỉ cũng có chút khoa trương cũng thuộc về bình thường.

Nàng lại là hàm chứa chìa khóa vàng lớn lên, tiền tài, danh vọng, địa vị tư không kiến quán, căn bản là đánh không nhúc nhích được nàng, muốn dựa vào những thứ này thường quy đồ đặc bắt tù binh nàng, là căn bản không thể.

Nói ra, sợ rằng không ai sẽ tin tưởng, Ngô Trĩ đến hiện tại vẫn còn thân xử tử.

Lúc đầu, Mặc Phi Phàm đã cảm thấy bầu không khí xấu hổ, bây giờ bị Ngô Trĩ vừa nói như vậy, khuôn mặt đang được một cái Hồng đến bên tai đi.

Hắn nhanh lên chuyển hoá trọng tâm câu chuyện, chỉ vào trong máy truyền hình một cái đầu trên nhuộm tám loại màu sắc ngôi sao bóng đá nói rằng: "Ài, người kia là ai a, cầu bị đá không sai a. "

Vừa nghe Mặc Phi Phàm hỏi cái này, Ngô Trĩ hứng thú lập tức từ "Hôn nhẹ, ôm một cái " trên, chuyển tới trên màn ảnh truyền hình chính là cái kia ngôi sao bóng đá trên.

"Cái này, đây là ta nam thần, đây là ta tình nhân trong mộng. " Ngô Trĩ bắt đầu thuộc như lòng bàn tay mà giới thiệu cái này nhân loại tới; ". . . "

Thấy nàng không có nhận thấy được chính mình nóng lên đỏ lên khuôn mặt, Mặc Phi Phàm âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hai người tọa ở trên ghế sa lon, vẫn chứng kiến trận bóng kết thúc.

Mặc Phi Phàm một nhìn đồng hồ đeo tay, đều hơn năm giờ, thiên đều có chút tăng sáng rồi.

"Đệ đệ, tỷ tỷ muốn đi ngủ ", Ngô Trĩ che miệng, đánh cái thật dài ngáp: "Có muốn hay không ngủ chung? "

Lại nói đùa!

Mặc Phi Phàm đầu trên đỉnh trượt xuống ba cái hắc tuyến, lão như thế bắt ta nói đùa, ta cũng trị một chút người.

Hắn nháy mắt một cái, nửa đùa nửa thật nửa xấu xa nói: "Tốt, ngủ chung. "

"Hắc ~~~" Ngô Trĩ lại đánh cái thật dài ngáp, mị nhãn mê ly mà giang hai cánh tay: "Tới a. "

"Cái gì tới a? " Mặc Phi Phàm đầu một mộng, người này sẽ không khốn hồ đồ a !.

"Tới ôm ta lên lâu a. " Ngô Trĩ nhắm mắt lại, làm ra một bộ hoan nghênh đáng vẽ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Mỹ nữ Bạch Tuyết Linh

Mặc Phi Phàm nào dám thật ôm nàng a, sợ đến nhưc đầu, nhanh lên nói tránh đi: "Ta đi cấp đại gia chuẩn bị bữa sáng, tỷ tỷ phần kia ta thả hòm giữ nhiệt trong. Ta. . . Ta đi làm việc trước. "

Không đợi Ngô Trĩ đồng ý, Mặc Phi Phàm trốn giống như ly khai phòng khách, chạy vào trù phòng giữ cửa khóa kín.

Chứng kiến hần xấu hổ đáng về chậ vật, Ngô Trĩ chớp chớp mị nhân, cười đùa nói: "Ta cái này tên quý nhất gan đệ đệ a, tỷ tỷ đùa với ngươi cũng không biết. Ồi~~ thật mệt nhọc, ngủ đi. "

Ngô Trĩ mang chữ nhân tha, lắc lắc mềm mại vòng eo, từng bước một chạy lên lầu.

Mặc Phi Phàm trong lòng tỏ chất tốt, nhưng đối mặt trong biệt thự các mỹ nữ luân phiên oanh tạc, vẫn còn có chút ăn không tiêu.

Hắn gõ một cái cái trán, nhắc nhở chính mình: "Ngươi chỉ là một người nhà nghèo hải từ, chỉ là một bảo tiêu, nghìn vạn lần muốn ổn định, ngàn vạn lần không nên rơi vào đi. "

Thật sâu hút tốt mấy hơi thở, sôi trào nổi lòng chỉ có thoáng bình phục một ít. Hắn mở ra cửa phòng bếp, trở lại phòng khách trước tắt tv, sau đó đem bừa bãi sơ pha, bàn trà thu thập một chút.

Lúc đầu, những thứ này gia vụ không cần hắn làm, mỗi ngày sẽ có Bảo Khiết a đi tới cửa quét tước, thế nhưng hắn ở trong bộ đội ngày người quen, thích đem chỗ ở, chỉnh lý được ngay ngắn rõ ràng.

Với hắn mà nói, làm gia vụ cùng làm cơm, nếu không không phải là cái gì cực khổ sự tình, ngược lại là món cố gắng hưởng thụ sự tình.

Thu thập xong gian nhà sau, Mặc Phi Phàm một lần nữa trở lại tại trù phòng làm cơm.

Lần này, hắn làm sáu người phân sữa đậu nành, sandwich cùng tảng thịt bò. Mang hoạt đại khái nửa giờ, mấy thứ này rốt cục toàn bộ làm xong. Hắn quét hết nha, tắm xong khuôn mặt, ăn trong đó một phần, đem lại còn dư lại năm phần hết thả bỏ vào hòm giữ nhiệt, bắt đầu tập chống đẩy - hít đất, luyện tập bất đánh nhau kịch liệt.

Chỉ chớp mắt, bảy giờ đồng hồ đến rồi. Bởi vì phải đi học, Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam dậy sớm nhất tới.

Các nàng không phải ăn điểm tâm quen, cũng không muốn lĩnh Mặc Phi Phàm tình, trực tiếp cầm thư đi ra cửa.

Mặc Phi Phàm rất tận chức tận trách mà lái xe đi theo xe của các nàng phía sau, yên lặng bảo vệ các nàng. Thẳng đến an toàn vào vườn trường, chỉ có cầm bắt đầu sách của mình, bắt đầu rồi ngày thứ nhất chương trình học.

Lớp thứ nhất là tất tu công cộng giờ học, nói được là < triết học mác nguyên lý >, bị các học sinh thân thiết gọi < Marx >, từ một vị chừng bốn mươi tuổi nam lão sư truyền thụ.

< Marx > cận đại lịch sử > vi phân và tích phân > cùng xưng đại học tam đại ngủ gà ngủ gật chương trình học, mặc dù là lớp thứ nhất, cũng có tăng lớn mảng lớn đồng học bị thôi miên, ghé vào trên bàn ngủ.

Này không ngủ đồng học, hoặc là đang len lén chơi điện thoại di động, hoặc là trên mí mắt dưới đánh cái.

Marx lão sư đối với loại hiện tượng này tư không kiến quán, cho nên cũng không ngại, vẫn như cũ thao thao bất tuyệt nói. Đây là mới vừa khai giảng, đại gia còn có thể cơ bản đến. Chờ thêm rồi một hai tháng, chân chính tới đi học học sinh cũng rất ít.

Trong đại học học tập chú ý cái tự giác tự chủ, chỉ cần ngươi kỳ thi cuối có thể qua, chương trình học điểm số có thể sửa đây, lão sư cũng lười quản nhiều như vậy.

Mặc Phi Phàm là số ít vài cái, cũng không chơi điện thoại di động, cũng có thể bảo trì chú ý lực học sinh. Bất quá, hắn không có đang nghe nhàm chán Marx, mà là đang xem khảo cổ chuyên nghiệp cái khác lớp phải học. Tỷ như < Trung Hoa Trung Quốc thông sử >, < Trung Hoa Trung Quốc khảo cổ học lịch sử >, < khảo cổ học lời giới thiệu > các loại thư.

Mặc Phi Phàm phi thường thông minh, chẳng những trí nhớ tốt, hơn nữa năng lực lĩnh ngộ siêu cường, cơ hồ là đã gặp qua là không quên được.

Vô dụng một tháng, hắn đã đem bốn năm đại học muốn học tri thức toàn bộ nắm giữ, lại giống như đói mà ra sức học hành các loại có quan hệ khảo cổ, phong thủy, ngũ hành bát quái còn có các loại số ít tên cổ xưa chữ viết thư, một năm qua, sờ đọc qua được thư tịch lại vượt lên trước sáu trăm bản, quả thực thành một máy xem cơ khí, một máy siêu cấp máy vi tính.

Cũng chính bởi vì ở nơi này đồng thời gian, đánh hạ tốt như vậy trụ cột, mới để cho hắn về sau ở sau này khảo cổ, trộm mộ các loại một loạt đặc sắc hoạt động kích thích trung, rực rỡ hào quang, giải khai mở một cái lại một cái bí ẩn. Đương nhiên, đây là nói sau, tạm không phải lắm lời.

Bất tri bất giác, Mặc Phi Phàm lại ngồi hơn ba giờ, buổi sáng cuối cùng một bài giảng đều kết bó buộc hơn mười phút rồi.

"Đồng học, còn không có đi không ăn a? " thấy hắn học nghiêm túc như vậy, bên cạnh một cái bạn học gái nhin không được hỏi.

Mặc Phi Phàm nghe tiếng, nghiêng đầu lại, đúng dịp thấy một tấm tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn.

Ngày hôm qua lúc ghi tên, Mặc Phi Phàm chỉ thấy lại đây nàng. Khảo cổ chuyên nghiệp nữ sinh ít vô cùng, hơn nữa này vóc người thực sự rất đẹp, mặc

dù không như trong biệt thự mấy vị kia, trên người lại có một loại rất tuyệt vời đáng về thư sinh chất, cho nên ấn tượng đối với nàng tương đối sâu.

Mặc Phi Phàm trên mặt lộ ra mỉm cười rục rờ, hai cái má lúm đồng tiền hăm sâu, lễ phép nói: "Cái này đi, người nữ?"

"Ta cũng đi, có muốn hay không cùng nhau?" nữ hài ôm túi sách, hơi có chút ngượng ngùng mà cúi thấp đầu tới, không tốt lắm ý tứ nói rằng.

Mặc Phi Phàm cũng không có nghĩ quá nhiều, gật đầu: "Tốt, chờ ta một chút, ta thu thập một chút thư."

Nữ hài mỉm cười gật đầu. Trầm mặc một lát, chỉ có thấp thanh âm nói rằng: "Người có phải hay không đã từng đi lính?"

"Ngạch, đây là người nào nói cho người biết?" Mặc Phi Phàm hiểu kỳ, chính mình lính đặc biệt thân phận, tuy nói không tính là cái gì cao cấp cơ mật, nhưng cũng không phải tùy tiện một người có thể biết, nàng là làm sao mà biết được.

Nữ hài ấp a ấp úng nói: "Ta. . . Ta thấy người ở đây báo cáo đại sảnh. . . Đánh người. . . Nhìn đáng về của người, như là đã từng đi lính."

"Người ở tại chỗ?" Mặc Phi Phàm lớn cảm thấy ngoài ý muốn.

Nữ hài thấy Mặc Phi Phàm âm điệu đều đều cao, còn tưởng rằng hấn nóng nảy, nhanh lên khoát khoát tay nói rằng: "Ta sẽ không theo lão sư nói, một xem bọn hấn liền không phải là cái gì người tốt. Ta chỉ là đi ngang qua báo cáo cửa sảnh cửa, nhìn mấy lần."

"Ha hã, được rồi, vậy thì cảm ơn người. Ta luyện qua mấy năm võ, sở dĩ phải điểm bắt đánh nhau kịch liệt. Thật ngại quá, để cho người chê cười, đánh lộn cho người ấn tượng luôn là không tốt." Mặc Phi Phàm không muốn người khác nhiều lắm mà biết mình thân phận, cho nên gán cái không tính là nói dối lời nói dối.

Ai biết nữ hài nếu không không ngại, ngược lại về mặt ngưỡng mộ nói: "Người thực sự luyện võ qua a, ta từ nhỏ đã ngưỡng mộ này biết võ nghệ cao cường đại hiệp, hắc hắc."

Mặc Phi Phàm nghe xong lời của nàng, không nhịn cười được. Tiểu cô nương này là xem tiểu thuyết thấy nhiều rồi a!, thực sự ngốc bạch điếm khả ái.

Hắn hí mắt cười, rất lễ phép mà nói rằng: "Chính thức giới thiệu một chút, ta gọi Mặc Phi Phàm."

"Ah ah, ta gọi Bạch Tước Linh." nữ hài vươn tay ra, cười đến rất vui vẻ.

"Tước Linh?! Tên rất hay." theo lễ phép, cũng đưa tay ra đi cầm tay của cô bé. Cái này nắm chặt đừng lo, Mặc Phi Phàm lại dường như cảm một đoàn hải miên. Tay của cô bé đặc biệt mềm, đặc biệt nhu, dường như không có đầu khớp xương giống nhau. Loại cảm giác này, quả thực như điện lưu xuyên qua thân thể, khác toàn thân lỗ chân lông cũng vì đó chấn động, thậm chí ngay cả hô hấp đều dừng lại.

Mặc Phi Phàm sợ mình thất thố, vội vàng từ tay nắm cửa từ tay của cô bé trung rút ra.

Bạch Tước Linh đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng rất tốt, tuy là hấn đáng đáp không phải cái loại này đặc biệt đẹp trai, đẹp trai đến cùng nữ nhân một dạng nam nhân. Thế nhưng, hấn toàn thân tản ra một loại đặc biệt khí chất, dường như có ma lực thông thường, vững vàng hấp dẫn lấy nàng.

Bạch Tước Linh cười khan một tiếng, thoải phong nhất chuyển nói: "Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm đi, ta mời người a, người nói cho ta một chút chuyện ngày hôm qua thôi."

"Dựa vào! Mặc đồng học, ta tát ngấm nước đi tiểu võ thuật, người lại đang tán gái, còn có nhường hay không trong lớp các nam nhân sống." đang nói chuyện, một cái cả tiếng mang theo nồng đậm ghen tuông thanh âm truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Cùng mỹ nữ Bạch Tước Linh ăn

Mặc Phi Phàm quay đầu nhìn lại, người nói chuyện chính là lớn đàm luận biệt thự các mỹ nữ như thế nào như thế nào tốt chính là cái kia thú vị mập mạp.

Mập mạp hỏn hỏn mang thờ gấp mà chạy tới, trước là đối Bạch Tước Linh, xiêm áo một bộ đáng yêu nhất tối suất khí nhất nụ cười sáng lạn. Quay người lại, lại lấy một loại ước ao muốn ánh mắt ghen tị nhìn xem Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm bị hấn thấy rất là không được tự nhiên, lòng nói: "Chúng ta dường như không có gì oán a !, người nhìn ta như vậy để làm chi " .

Hắn thở hắt hắt mấy cái, đột nhiên họa phong biến đổi, từ trong túi móc ra một bao mười đồng tiền cát trắng yên, đưa lên một cây cho Mặc Phi Phàm, biểu tình vừa tron kê lại nực cười nói: "Ca ca, tới một cây? "

"Cảm tạ không cần. " Mặc Phi Phàm khoát khoát tay, sau đó nghi hoặc không hiểu nói rằng: "Đồng học, người mới vừa nói được câu nói kia, là có ý gì? "

"Mặc đồng học, người. . Đã có hoa hậu giảng đường làm nữ bằng hữu, cũng không cần lại chân đứng hai thuyền rồi nha. Hệ khảo cổ cứ như vậy mấy đóa kim hoa, cũng nhường cho ta chúng ta đám này còn không có bạn gái quang còn điểm cơ hội tât. " mập mập mặt dày, vẻ mặt cười bi ối nói.

Vừa nghe mập mập lời này, Bạch Tuyết Linh sắc mặt lập tức liền khó coi.

Chỉ thấy nàng ngọc diện đỏ, bên tai cũng đỏ, ngay cả cái cổ đều đỏ.

Nàng áy náy khom người, thẹn thùng nói: "Thật ngại quá, ta không biết Mặc đồng học đã. . Có bạn gái. Cũng không cần cùng nhau ăn cơm rồi, để tránh khỏi gây nên hiểu lầm. "

Nói xong, như muốn đi trước.

Mặc Phi Phàm thấy thế, hô: "Bạch đồng học chờ một chút, khoan hãy đi. "

Hắn ngược lại không phải là nói không nên cùng Bạch Tuyết Linh cùng nhau ăn cơm, chỉ là không biết tên gì quý mập mập, đi lên liền một trận nói bậy, mình tại sao liền bắt cả hai tay rồi, đây nếu là bị người hiểu lầm, sau này mình còn muốn hay không ở nơi này trường học ngày người, phải ở ngay trước mặt chính mình, đem vấn đề này nói rõ ràng.

Bạch Tuyết Linh sóng mắt lưu động, không biết nguyên nhân gì, dĩ nhiên thực sự quý thần xui khiến giữ lại. Nàng cũng không biết mình vì sao như vậy tin tưởng Mặc Phi Phàm, chẳng qua là cảm thấy trước mắt nam sinh này, không sẽ là mập mập nói cái chủng loại kia người.

Nàng đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng tốt, nếu có cơ hội còn muốn thân cận hơn một chút, thậm chí có thể làm bạn tốt cũng khó nói. Nhờ vào đó, nàng cũng muốn làm rõ ràng, Mặc Phi Phàm đến cùng có bạn gái hay không.

Mặc Phi Phàm nhìn xem mập mập, nhử ngưng tiếng nói: "Đồng học, người là ai a? Cái gì ta bắt cả hai tay, cái gì ta có hoa hậu giảng đường làm nữ bằng hữu, đơn giản là mặc danh kỳ diệu. "

Mập mập hắng giọng một cái, cười khan một tiếng nói: "Ah ah, đã quên tự giới thiệu mình, ta gọi Trương Trường Cung, cũng là hệ khảo cổ học sinh mới của. Người nói người cùng hoa hậu giảng đường không quan hệ, ngày hôm qua đánh Âu Dương Thiên cái móng là người a !. Nếu không phải là bạn bè trai gái quan hệ, người dám ngay trước người nhiều như vậy đối với Âu Dương Thiên đùa giỡn lưu manh? "

"Cái này có quan hệ gì tới người? " Mặc Phi Phàm có chút tức giận.

Trương Trường Cung cười gằn: "Đương nhiên là có quan hệ, nếu như người đã có hoa hậu giảng đường làm bạn gái, liền không thể lại tai họa trong lớp muội chỉ rồi, cũng để cho trong lớp anh em có điểm hi vọng a. " nói đến phân nửa, hắn thoải phong nhất chuyển, nghiêng đầu qua chỗ khác đối với Bạch Tuyết Linh nói: "Ai, tiểu thư, người mặc áo người thứ ba nút áo mở rồi. "

Bạch Tuyết Linh sững sốt, nhanh lên cúi đầu kiểm tra. Cái này vừa cúi đầu, chỉ có phát hiện mình hôm nay mặc căn bản cũng không phải là áo somi, cũng căn bản không có nút buộc. Lại ngẩng đầu nhìn lên, đang đón nhận Trương Trường Cung tầm kia chất đầy nụ cười mặt béo.

Thì ra hắn đang nói đùa.

Người này thật đáng ghét! Bạch Tuyết Linh khuôn mặt còn hơn hời nẩy nữa đỏ gập đôi, ở nơi thầm trong lòng một tiếng, đôi mi thanh tú cau lại.

Cái tên mập mập này Trương Trường Cung kỳ thực không phải là cái gì phần tử xấu, chính là miệng thiếu điểm, thích mở tốt hơn ác vui đùa. Nếu như là với hắn hân thực, những thứ này vui đùa thì cũng chẳng có gì. Mấu chốt là hắn đối với người xa lạ như vậy, liền khiến người ta cảm thấy rất khó chịu rồi.

Mặc Phi Phàm quả thực cũng bị hắn gây thơ đánh bại, hắn trừng diệp nói rằng: "Việc này với người không quan hệ, vốn không dùng hướng người giải thích. Nhưng người đã như vậy để bụng, ta liền nói vài lời, cũng tốt làm cho người tuyệt vọng.

Đầu tiên, ta cũng không phải là Âu Dương Thiên nam bằng hữu, là nàng trước tìm một đám con đồ tới thu thập ta,

Ta chỉ có ta đánh cái móng của nàng, cho nàng một cái dạy dỗ nho nhỏ.

Thứ nhì, ta và Bạch đồng học là lần đầu tiên gặp mặt, căn bản không phải người nói cái gì chân đứng hai thuyền.

Cuối cùng, các người có cơ hội hay không đuổi tới Bạch đồng học, theo ta nửa xu quan hệ cũng không có. "

Hắn không muốn ở cái địa phương này ở thêm một giây đồng hồ, đối với Bạch Tuyết Linh nói: "Bạch đồng học, người còn đi ăn cơm sao? "

Bạch Tuyết Linh đứng im khoảng khắc, mặt giãn ra mà cười nói: "Tốt. "

Các loại hai người đi ra vài mét, Trương Trường Cung mới phản ứng được, vội dúi nhanh lên đuổi theo.

Vừa chạy còn một bên hô: "Thật ngại quá a, Mặc đồng học, Bạch đồng học, ta nói sai, ta bồi tội, ta bồi tội, ta mời các người ăn, ta biết người nào phòng ăn đem cơm cho ăn ngon. Ta mập mạp ở trường học này lẫn lộn đã bao nhiêu năm, ở đâu có ăn ngon, nơi nào cơm nước không có thể ăn, chúng ta nhí sạch a ~~~ "

Vừa mới bắt đầu, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh không quá nguyên ý để ý đến hắn, không chịu nổi tiểu tử này vương vãi.

Hơn nữa, cái này tiểu tử mập mạp phần thành ý, ý vị mà cho bọn hắn xin lỗi. Dù sao cũng là cùng học một trường, về sau cúi đầu tìm không thấy ngượng đầu thấy, Mặc Phi Phàm cũng không muốn trấn hệ khiến cho quá khản trương.

Cuối cùng tam phương tiêu tan hiềm khích lúc trước, cũng coi như không đánh nhau thì không quen biết.

Khoan hãy nói, cái tên mập mạp này tuy nói là một miệng thiếu gia hỏa, cũng là một rất thú vị hài lòng quả. Hắn vừa lên tiếng, luôn là có thể đem mọi người chọc cho cười ha ha.

Đây là Mặc Phi Phàm cùng Trương Trường Cung chân chính trên ý nghĩa lần đầu tiên quen biết, UU đọc sách www.uukanshu.net cũng vì hai nhân vật hậu các loại mạo hiểm kích thích thám hiểm, kéo lên màn mở đầu.

Một nhóm ba người ở căn tin đánh xong đem cơm cho, mập mạp đem bàn ăn để lên bàn, xa hoa nói: "Các người trước chờ ta một chút, ta đi mua mấy chai nước uống tới. "

Không đợi Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh nói, mập mạp phong phong hóa hóa đi. Chỉ chốc lát sau, mập mạp lại phong phong hòa hòa tới, còn mang về hai bình cacbon-axit đồ uống, một chai nước chanh.

Hắn cùng Mặc Phi Phàm hai người một người một chai cacbon-axit đồ uống, Bạch Tuyết Linh một chai nước chanh.

Trường học nhà hàng, là cái loại này tiêu chuẩn bốn tòa bàn ăn. Mập mạp trước hết là theo Mặc Phi Phàm tọa một hàng, mua xong đồ uống sau thì trở thành cùng Bạch Tuyết Linh một hàng rồi.

Hắn rất nhanh phát hiện, như vậy cảm giác vẫn là không đúng, mình ngồi ở Bạch Tuyết Linh đối diện, người sau còn đa đa thiếu thiếu có thể nhìn hắn vài lần.

Hiện tại, chính mình cùng mỹ nữ tọa một hàng, mỹ nữ hoàn toàn không có mắt nhìn thẳng hắn, vẫn quán quít lấy Mặc Phi Phàm hỏi lung tung này kia.

Hắn nhưc đầu, lại ngồi xuống Mặc Phi Phàm một hàng, sau đó có ý lớn tiếng cắt đứt nói chuyện của bọn họ: "Di, khảo cổ nhưng là ít lưu ý chuyên nghiệp, các người làm sao sẽ nghĩ lấy ghi danh cái này? "

Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh bị hắn bắt thình lình một tiếng nói, chấn đắc làm đau màng nhĩ, nhanh lên che lỗ tai.

Các loại hồi âm đi qua một lúc lâu, bọn họ mới đem đề tay dưới.

Mặc Phi Phàm đương nhiên không có khả năng nói mình là trong lúc vô tình đạt được một quyển sách cổ, bị trong cổ thư miêu tả "Tần Linh thiên long xuất động " kiểu đoạn hấp dẫn, muốn tận mắt nhìn đó là cái thứ gì. Hắn cười mà không lời, phản vấn Bạch Tuyết Linh: "Bạch đồng học, người là nghĩ như thế nào? "

"Gọi Tuyết Linh thì tốt rồi ", Bạch Tuyết Linh cười duyên một tiếng: "Bạch đồng học, nghe không tự nhiên. "

"Hắc hắc hắc, tốt Tuyết Linh, tốt Tuyết Linh. " mập mạp ưỡn lấy gương mặt mập kia, không biết xấu hổ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Làm bạn trai ta a !

Mặc Phi Phàm về mặt ghét bỏ mà liếc Trương Trường Cung liếc mắt, thầm nghĩ: "Cái này chứng kiến mỹ nữ liền đã quên chính mình họ gì gia hỏa. "

Bạch Tước Linh nhấp nhẹ lấy môi đỏ mọng, thâm tình nhìn thoáng qua Mặc Phi Phàm, nói tiếp: "Kỳ thực ở dự thi thời điểm, ta nguyện vọng 1 cùng đệ nhị chí nguyện, đều là truyền thông chuyên nghiệp, đệ tam chí nguyện mới là khảo cổ chuyên nghiệp. Khi đó xem < trộm mộ bút ký > mê muội rồi, liền thuận tay viết cái này. Không nghĩ tới đệ nhất, đệ nhị chí nguyện chưa từng trúng, trúng cái đệ tam chí nguyện. "

"A? " mập mập khoa trương tính mà há to mồm, sau đó vỗ bàn một cái: "Xem tiểu thuyết hại nhân a, khi nào các loại ta thấy nam phái tam thức, ta cần phải bắt đầu lâu lông của hán không thể, Linh nhi, bây giờ hối hận đi? "

Tên mập mập chết bầm này càng ngày càng không biết xấu hổ, chủ động theo cột leo lên. Vừa rồi gọi vẫn là Tước Linh, đảo mắt là được Linh nhi rồi. Dùng hiện tại một câu mốt mà nói, chính là "Người này tuy là J 8 không lớn, thể nhưng khẩu khí thật không nhỏ, không biết xấu hổ đáng vẽ, rất có hán lão tử năm đó phong phạm ".

"Không hối hận a ", Bạch Tước Linh bị lời của hán chọc cười, linh khí mười phần mà cười nói: "Ta cũng thật thích nghiên cứu lịch sử, Hoa Hạ năm ngàn năm văn minh, dù sao cũng phải yếu nhân đi đào móc truyền thừa. Mặc đồng học ngươi nì, ngươi là thể nào nghĩ đến phải báo kiểm tra Cổ cái này ít lưu ý chuyên nghiệp. "

"Ba ba ba! " Trương Trường Cung dùng sức vỗ tay, lại nhếch lên ngón tay cái khen ngợi: "Linh nhi, khí phách, thuần gia môn, ta đây mụ nói thích nhất như ngươi vậy con cháu. Ta cho ngươi biết a, ngươi cho rằng khảo cổ chuyên nghiệp, liền nghiên cứu lịch sử cái này đơn giản a, cái này tuy là rất ít lưu ý, nhưng làm xong, nhưng là có thể phát đại tài. "

"Cái gì? " Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tước Linh đồng thời cảm thấy hiếu kỳ: "Chưa nghe nói qua khảo cổ, cũng có thể phát đại tài a. "

Trương Trường Cung nhìn hai bên một chút, sau đó tiểu tâm dục dục thấp giọng nói: "Các người biết khảo cổ là cái gì không? Chính là cùng văn vật giao tiếp. Biết vì sao đài truyền hình này giám bảo loại tiết mục như vậy hóa sao, bởi vì muốn một đêm chột giàu quá nhiều người rồi. Càng nhiều người thích đồ chơi này, cái này khai lại càng lớn. Các loại tốt nghiệp một cái, trong nhà ra ít tiền mở đồ chơi văn hoá tiệm, khiến cho tốt một năm là có thể mua xe mua nhà. "

Mập mập nói cũng không khoa trương, nếu muốn dòng này lấn vào mở, ngoại trừ vận khí, cảm giác cùng kinh nghiệm bên ngoài, tri thức cũng là ít không thể thiếu.

"Còn có ", nói đến đây, thanh âm của mập mập ép tới thấp hơn: "Coi như không có tiền vốn cũng không quan hệ. Nước Hoa trên dưới năm ngàn năm lịch sử, lại từ trước đến nay tôn sùng hậu táng văn hóa. Ở phong thủy địa phương tốt tìm một Mộ, xuống đất một lần tiền kiếm, hai ba năm không kiếm sống đều được. Vận khí tốt, cả đời không lo ăn uống. "

"A? ! Ngươi nói là trộm mộ? " Bạch Tước Linh kêu lên sợ hãi: "Đây chính là phạm pháp. "

"Xuyt xuyt xuyt! " mập mập rất sợ người khác nghe được, ở môi ở giữa dựng thẳng lên một ngón tay, liên tục làm ra hư thanh động tác: "Ta tiểu cô nãi nãi, nói nhỏ chút có được hay không. Ta lại không nói cần phải đi, nói một chút mà thôi. "

Bạch Tước Linh nghe xong, chột: "Ah, ta cảm thấy được chuyện phạm pháp cũng không cần đi làm. Các loại tốt nghiệp, hảo hảo ở tại văn vật nghiên cứu bộ môn tìm một công tác, cũng tốt vô cùng. "

"Cắt. " mập mập có chút khinh thường nói: "Người nào đi làm việc, cho quốc gia làm công, cật lực không được cảm ơn. " không đợi Bạch Tước Linh khinh bỉ hán, mập mập nhanh lên đổi chủ đề, hỏi Mặc Phi Phàm: "Ai, Mặc đồng học, ngươi tại sao muốn ghi danh cái này chuyên nghiệp? "

Mặc Phi Phàm uống một ngụm đồ uống, cũng không tiện nói mình được một quyển sách cổ, đối với trong sách xưa nội dung cảm giác hiếu kỳ. Liền theo liền cười ha ha: "Ta theo Tước Linh đồng học giống nhau, cũng là muốn càng sâu sắc hơn hiểu rõ nước Hoa văn hóa, nói với người được không cảm thấy hứng thú. "

Trong miệng hán tuy là nói như vậy, thể nhưng đối với xuống đất loại chuyện như vậy, tràn đầy hướng tới và hiếu kỳ. Hán cảm thấy, chính mình chung quy có xuống đất một ngày.

Nghe được Mặc Phi Phàm cùng ý nghĩ của chính mình giống nhau, Bạch Tước Linh lộ ra ngượng ngùng nụ cười. Nàng ôm nước trái cây bình, nhẹ khề nhấp một miếng, trong lòng tràn ngập ý nghĩ ngọt ngào.

Một bữa cơm ăn tới, quan hệ của ba người đều tăng tiến không ít. Ăn rồi sau bữa cơm trưa, ba người cùng nhau trong sân trường tản một chút bước.

Khảo cổ chuyên nghiệp chương trình học, so sánh với những chuyên nghiệp khác mà nói, chương trình học ít hơn, Mặc Phi Phàm hơn ba giờ đồng hồ đã đi xuống giờ học.

Mới vừa vừa hết lớp, mập mập cầm thư cùng Mặc Phi Phàm lên tiếng chào, chạy như một làn khói. Bạch Tước Linh vốn cũng muốn lưu lại tiếp tục học tập, bị ngũ chung phòng mấy nữ nhân đồng học kéo đi dạo phố. Bạch Tước Linh cùng Mặc Phi Phàm lên tiếng chào, có chút lưu luyến rồi đi.

Mặc Phi Phàm ở lại phòng học có bậc thang, tiếp tục học tập đến 5 điểm hai mươi, lúc này mới ôm thư đi tới bãi đậu xe.

Năm giờ rưỡi, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam đứng giờ tan học. Ở trong xe các loại trong chốc lát, hai người mỗi người cầm bao, vừa nói vừa cười hướng bãi đỗ xe đi tới bên này.

Mặc Phi Phàm quay cửa xe xuống, hướng các nàng lên tiếng chào, sau đó cho xe chạy, đi theo các nàng phía sau xe hơi, phản hồi biệt thự.

Khai giảng ngày thứ nhất học tập, kết thúc như vậy.

Buổi tối, các loại người trong biệt thự đều trở về, Trương Lâm xin mọi người đến biệt thự phụ cận nhà hàng ăn. Đoàn người ăn cơm xong, cơm nước no nê, cùng đi quán bar uống rượu.

Cái này quán rượu, cũng là Âu Dương gia tộc sản nghiệp, đại gia cùng trong quán rượu nhân viên công tác đều rất thực, cho nên đều rất cởi mở, nên uống rượu uống rượu, nên khiêu vũ khiêu vũ, nên đánh bài thì đánh bài.

Mặc Phi Phàm không uống rượu, không phải từ lượng không được, mà là không dám uống. Thân là một cái bảo tiêu, phải tùy thời bảo trì đầu óc thanh tỉnh cùng đầy đủ cảnh giác. Hắn tuy nói chỉ là Âu Dương Thiên một người bảo tiêu, nhưng cũng là phải phụ trách ngũ đại mỹ nữ cơ bản an toàn.

Mặc Phi Phàm nhìn đồng hồ tay một chút, đã không sai biệt lắm mười hai giờ, đại gia ngày mai còn phải đi làm cùng đến trường, nên gọi đại gia trở về đi lúc nghỉ ngơi.

Đang muốn há mồm, lúc này một thân mặc đồ chức nghiệp, khí chất phi phàm Trương Lâm vi huân, sắc mặt hồng nhuận, còi ra cổ áo người thứ hai nút buộc, ngồi vào Mặc Phi Phàm bên người.

Nghe Trương Lâm trên người mùi thơm thoang thoảng cùng nhàn nhạt mùi rượu, Mặc Phi Phàm cũng giống người trước giống nhau, toàn thân đột nhiên tuôn ra một khô nóng cảm giác.

Mở tối hoàn cảnh, sống động âm nhạc, khiến người ta ý loạn tình mê mỹ nhân nhi. . .

Mặc Phi Phàm nuốt nước miếng một cái, nắm lên chỗ ngồi đồ uống lạnh, uống xong nửa chai.

Sau đó rất bình tĩnh, rất tự nhiên đối với Trương Lâm nói rằng: "Lâm tỷ, cái gì Lý lão bản, không có lại tới gây sự với người a !? "

Trương Lâm tuy là uống đi một tí rượu, nhưng thần chí vẫn là vô cùng thanh tỉnh. Nàng lấy tay lui về phía sau vuốt vuốt đầu kia phiêu dật hắc sắc mái tóc, hai mắt sáng quắc lại tựa như hai luồng nhiệt tình hỏa diễm, chăm chú nhìn Mặc Phi Phàm hồi đáp: "Không có. Được rồi đệ đệ, tỷ tỷ có thể hay không để cho người giúp một chuyện? "

Mặc Phi Phàm bị của nàng cặp kia đôi mắt - đẹp thấy toàn thân phát nhiệt, hắn lại nắm lên cầm chai bị uống cạn một nửa đồ uống lạnh, sâu uống một hớp, nói hàm hồ không rõ: "Lâm tỷ cứ nói đừng ngại, chỉ cần đệ đệ có thể giúp một tay, nhất định không chối từ. "

"Làm tỷ tỷ nam bằng hữu a !. " Trương Lâm trong con người nhu sóng bắt đầu khởi động, nhẹ nhàng nói.

"Phốc! " Mặc Phi Phàm một ngụm lãnh khí thủy trực tiếp phun ra ngoài, suýt chút nữa phun đến rồi đối diện đang ở chơi điện thoại di động Khanh Vũ Phi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Nhạc mẫu

Đối diện Khanh Vũ Phi nhìn một chút Mặc Phi Phàm, như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục chơi điện thoại di động. Thấy không có làm ra loạn gì, Mặc Phi Phàm lúc này mới hơi yên lòng một chút.

Hắn nghiêng mặt sang bên, lặp lại hỏi: "Lâm tỷ mới vừa nói cái gì? "

Biết Mặc Phi Phàm hiểu lầm, môi đỏ mọng ướt át, mặt hiện lên hoa đào Trương Lâm nhanh lên giải thích: "Không phải thật, là giả nam bằng hữu. Là như vậy, mẹ ta ở trên tivi chứng kiến ta bị công ty lắp đặt thiết bị vây công tin tức, rất là lo lắng, nói muốn đưa đến cùng ta ở cùng nhau, thuận tiện chiếu cố ta, vẫn đến khi ta tìm được nam bằng hữu mới thôi.

Ta cái nào có thể làm cho nàng ở chung với ta a, ba của ta thân thể cũng không tiện, cũng cần Chiếu cố cho nàng, cho nên liền tát một cái dúi, nói ta đã từ ban đầu trong bóng tối đi ra, cũng đã tìm được bạn trai, nam bằng hữu đối với ta rất tốt, cũng rất có năng lực, chính là hắn giúp ta hóa giải ngày đó nguy cơ.

Nhưng là mẹ ta không phải không tin, cần phải mù mịt tới xem một chút. Tốt đệ đệ, người liền theo tỷ tỷ diễn một tuồng kịch có được hay không. Được chuyện về sau, tỷ tỷ tuyệt đối sẽ không bạc đãi người. Liền một tuồng kịch, liền một ngày, người thấy thế nào? "

"Cái này? " Mặc Phi Phàm có chút do dự: "Việc này lớn, một phần vạn biến khéo thành vụng làm sao bây giờ? "

Trương Lâm nhìn ra Mặc Phi Phàm do dự, nếu không không tức nổi, ngược lại càng phát ra nhận định Mặc Phi Phàm là thí sinh tốt nhất. Phải biết rằng, cơ hội như thế là bao nhiêu người cầu còn không được, người khác muốn làm, còn không có cửa này từ đâu.

Trương Lâm đem miệng tiến đến Mặc Phi Phàm bên tai, thở khí như lan nói rằng: "Được chuyện về sau, tỷ tỷ sẽ không bạc đãi người. Thiên Thiên cùng nếu làm các nàng không phải muốn đuổi người ra biệt thự sao, ta có thể giúp người từ đó vòng quanh, đứng ở người bên này. Tốt đệ đệ, đã giúp tỷ tỷ chuyện này a !, coi như tỷ tỷ van người. "

Mặc Phi Phàm bị Trương Lâm trong miệng khí tức khiến cho bên tai thẳng ngứa, đường đường tập đoàn chủ tịch thành khẩn như vậy mà mời chính mình hỗ trợ, hơn nữa nàng nói lên điều kiện quả thật có sức dụ dỗ (chính mình nếu cùng Âu Dương Mộc Ân ký hợp đồng, nếu như bị nửa đường đuổi ra, không khỏi quá mất mặt cũng quá thật mất mặt rồi), nếu như còn không đáp ứng, không khỏi quá bất cận nhân tình.

Trải qua nhiều lần tự định giá, Mặc Phi Phàm rốt cục hạ quyết tâm, gật đầu nói: "Vây được rồi, bá mẫu lúc nào tới? "

"Chủ nhật, cũng chính là hậu thiên. Ngày mai ta dẫn người đi thương trường mua vài món đồ, mua chút trang sức tính gì đó. " Trương Lâm vừa nghe Mặc Phi Phàm đồng ý, cao hứng cười toe toét, diễn trò vai nam chính rốt cục xác định được.

Mặc Phi Phàm không dám nhiều lời, chất phác gật đầu.

Đang nói chuyện, mới vừa từ sân nhảy nhảy xong múa Âu Dương Thiên, Ngô Trĩ, Kiều Nhược Lam câu kiên đáp bồi trở lại ghế dài trên.

Vừa nhìn thấy Trương Lâm cùng Mặc Phi Phàm tọa đến cùng một chỗ, còn nằm cạnh gần như vậy, Âu Dương Thiên không biết từ đâu tới tâm hoá, chỉ vào Mặc Phi Phàm rất không khách khí mắng: "Người một cái nông thôn đến con cóc, người một cái nông thôn tới lónse lang, có phải hay không thừa dịp Lâm tỷ uống rượu, lại sàm sỡ nàng? Ta cho người biết, nếu như can đảm dám khi dễ trong căn hộ bất kỳ một cái nào nữ sinh, ta lập tức để cho người cút đi. "

Ngô Trĩ cùng Khanh Vũ Phi đồng loạt quay đầu, lòng nói cô gái nhỏ này là bị cái gì kích thích, nhân gia Mặc Phi Phàm cũng không làm gì sao a, làm sao đi lên không hời xanh đỏ đen trắng mà mắng người ta một trận.

Đừng nói là các nàng cảm thấy kỳ quái, ngay cả cùng Âu Dương Thiên quan hệ tốt nhất, coi là đáng tin khuê mật Kiều Nhược Lam, cũng hiểu được Thiên Thiên biểu hiện có chút quá khích.

Nàng thậm chí cảm thấy được Thiên Thiên giọng của trung ghen tuông, so với tức giận lớn hơn nhiều lắm. Chẳng lẽ, Thiên Thiên đối với người này có ấn tượng tốt đi.

Cái ý niệm này vừa ra, Kiều Nhược Lam dùng sức lắc đầu, liên tục nhỏ giọng thì thầm: "Không có khả năng, điều đó không có khả năng. "

Kiều Nhược Lam là Âu Dương Thiên đáng tin ủng hộ độn giả, tức thì biết rõ nàng không để ý tới, vẫn sẽ không chút do dự đứng ở nàng bên này. Chỉ nghe nàng kỹ kỹ tra tra nói rằng: "Chính là, nhà trọ tỷ muội, có thể hay không có thể bị người cái này con cóc tao đập. "

"Đập hư " một từ vừa ra, Mặc Phi Phàm cùng Trương Lâm sắc mặt đồng thời bá được biến đổi.

Một bên vốc người diêm dúa lèo lèo Ngô Trĩ mau chạy ra đây hoà giải: "Không có hai người các người nói khoa trương như vậy chứ,

Ta xem Phi Phàm là một chính nhân quân tử, không giống là các người nói như vậy. "

Trương Lâm ngay sau đó cũng ra đến giải thích, bộ dạng phục tùng lại cười nói: "Hai vị muội muội hiểu lầm, ta đang cùng Phi Phàm đệ đệ nói chuyện phiếm đầu, không phải là các người nói như vậy. "

"Hanh " Âu Dương Thiên tức giận nói rằng: "Vây hấn cũng không còn nghi ngờ hảo tâm. "

Nê Bồ Tát còn có ba phần tính nết của đất, càng chưa nói hơn hai mươi tuổi huyết khí phương cương tiểu tử. Mặc Phi Phàm là tính khí tốt không sai, nhưng cũng không thể tùy ý nàng duy nhất mà nhục mạ, trùng tên.

Cũng không biết là dùng khí từ đâu tới, lần này Mặc Phi Phàm cư nhiên không phải trầm mặc.

Hắn đưa tay ôm Trương Lâm vai, tư thế mập mờ nói rằng: "Hiện tại Lâm tỷ là bạn gái của ta, ta sàm sỡ nàng thiên kinh địa nghĩa, người quản được sao? "

"A? " ngoại trừ từ trước đến nay dịu dàng ít nói Khanh Vũ Phi không có gì quá phản ứng lớn, còn dư lại tứ nữ bao quát Trương Lâm ở bên trong, cả kinh cảm đều phải rơi trên mặt đất rồi.

"Lâm tỷ, đây là chuyện gì xảy ra? " Ngô Trĩ, Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam cùng kêu lên hỏi.

Trương Lâm cười ha hả, không lưu dấu vết đem Mặc Phi Phàm dựng ở trên bả vai mình tay lấy xuống, giải thích: "Đại gia hiểu lầm, chuyện là như vậy. . . "

Nghe xong Trương Lâm giải thích, tam nữ cuối cùng mới âm thầm thở phào.

Lúc đầu, đại gia cũng đều có chơi một hồi nữa nhí hứng thú. Bị Âu Dương Thiên như thế nháo trò, hứng thú gì cũng bị mất. Đại gia tâm sự nặng nề ly khai quán bar, lái xe quay trở về biệt thự. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Suốt đêm không nói chuyện, Mặc Phi Phàm vẫn là như hai ngày giống nhau, sớm rời giường rèn đúc, sau đó tắm làm điểm tâm.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam vẫn không có ăn điểm tâm, sau khi đánh răng rửa mặt xong, lái xe đi trường học. Sau khi tan học, Mặc Phi Phàm lại cùng xe của các nàng, quay trở về biệt thự.

Thứ sáu buổi tối, cũng chính là Trương Lâm mẫu thân đạt được tây nam thành phố đầu một buổi tối, Mặc Phi Phàm lái xe, mang theo Trương Lâm đi đến rồi tây nam thành phố một nhà quy mô lớn vô cùng thương trường. Đêm nay, nàng đem tự mình cho Mặc Phi Phàm chọn y phục, đồng hồ đeo tay, điện thoại di động, để cầu cho Trương mẫu lấy một cái ấn tượng tốt.

Nếu là diễn trò, tiền hí phải chuẩn bị đầy đủ, Mặc Phi Phàm không có ý kiến, theo Trương Lâm vào một nhà giữ độc quyền về... Cùng Điền tử liệu tiệm ngọc thạch.

Nghèo chơi cây tử, phú chơi ngọc, để nhũn vẫn còn ở chơi kim khí.

Giống như Trương Lâm trẻ tuổi như vậy một đại phú bà, ngoại trừ đồ trang sức y phục đều phải hàng hiệu bên ngoài, thượng hạng cùng Điền Dương chỉ ngọc cùng phi thủy, cũng là của nàng yêu nhất.

Vừa nhìn thấy Trương Lâm khí chất Phi Phàm, quần áo hoa lệ, tiệm ngọc thạch vài danh người bán hàng, lập tức vây quanh, thất chủ bất thiết nói rằng: "Nữ sĩ, tiên sinh, có thể giúp được ngài gì không?" "

"Người là cần hòa điền ngọc, vẫn là địa phương ngọc?" "

"Tiểu thư, tiệm chúng ta tân tiến một cái nhóm nguyên thạch, ngài có muốn nhìn một chút hay không chúng ta nguyên thạch?" "

"... "

Trương Lâm trên mặt thủy chung treo lễ phép mỉm cười, sau đó nhẹ nhàng kéo Mặc Phi Phàm tay, nhẹ nhàng nói: "Ta theo lão công trước tùy tiện nhìn, có nhu cầu sẽ gọi người chúng ta. "

Trước khi tới, Trương Lâm giống như Mặc Phi Phàm nói xong rồi, từ tiến nhập cửa hàng tổng hợp một khắc kia lúc, bọn họ mà bắt đầu tập luyện, mà bắt đầu lấy nam nữ nhân thân phận bằng hữu hiện người, xưng hô cũng đổi thành lão công (hoặc là lão bà).

Nếu như ngay cả phổ thông phục vụ viên đều không thể gạt được, còn nói gì giấu diếm được "Tương lai cha mẹ vợ".

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thạch tới vận chuyển

Thấy nàng đều nói như vậy, tiệm ngọc thạch phục vụ viên cũng không tiện lại vậy ở bên cạnh họ, lễ phép gật đầu sau, mỗi người vội vàng riêng mình đi.

Nhà này tiệm ngọc thạch, là chỗ ngồi này thương trường thậm chí phương viên mười km bên trong lớn nhất một gian đồ chơi văn hoá cửa hàng, chừng hơn một nghìn bình.

Cửa hàng cộng phân ba khối, phía trước một khối là thành phẩm khu, ở giữa một khối là hàng len dạ khu, tận cùng bên trong cuối cùng một khối khu vực, là gia công điều khắc khu.

Trương Lâm thân mật kéo Mặc Phi Phàm tay, cùng Mặc Phi Phàm vừa trò chuyện một bên đi dạo.

Đi qua nói chuyện phiếm, Mặc Phi Phàm phát hiện Trương Lâm đối với ngọc thạch thường giải khai, cái gì cùng Điền đoán a, Nga đoán a, mao mãnh mạch máu da a, nướng sắc da a, nói xong đạo lý rõ ràng.

Mặc Phi Phàm nhìn xem trong quầy rực rỡ muôn màu thành phẩm, không khỏi cảm thấy hiếu kỳ, hỏi: "Lão bà, dạng gì ngọc tốt nhất? "

"Toàn thế giới ngọc thạch rất nhiều loại, nhưng chỉ có nước Hoa ngọc long rắc thập sông cùng Điền Từ Liệu nhất quý báu. Cùng Điền Từ Liệu, dựa theo rất thừa thốt trình độ, lại phân đồ lên nhị hoàng ba hắc bốn mờ dề.

Đồ cùng Điền Từ Liệu, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, dự trữ cực nhỏ, ngay cả ta cũng chưa từng thấy qua.

Vàng cùng Điền Từ Liệu cũng rất ít thấy, trên cơ bản thuộc về có thành phố vô giá.

Màu mực cùng Điền Từ Liệu so với việc trước lưỡng chủng, nhiều hơn một chút, thế nhưng giá cũng tuyệt không thấp.

Còn như đệ tứ các loại Dương chi ngọc, đó chính là trung sinh ở trên hoặc là thạch si chỉ có biết chơi đồ. Ngọc thạch thứ này, cùng phi thúy giống nhau, cũng có phi thường lịch sử lâu đời, các triều đại quan to hiển quý, vương công quý tộc đều phi thường yêu tha thiết, muốn đem trong này môn đạo nói rõ ràng, ba ngày ba đêm cũng nói không hết. Người nếu như cảm thấy hứng thú, về sau ta chậm rãi với người nói. "

"Ah ", Mặc Phi Phàm đơn giản đáp đáp một tiếng, sau đó đi tới đi tới, liền đi tới tiệm ngọc thạch khu thứ hai.

Nơi đây, đều là nguyên thạch, là cái loại này còn không có mở ra cùng chế biến tảng đá, từ trên xuống dưới xiêm áo tầng bảy tầng tám, hơn một nghìn khối thạch đầu. Những đá này bề ngoài thoát nhìn cùng phổ thông tảng đá không có lưỡng dạng, nhưng bên trong rất có thể cất giấu tài sản to lớn.

Có rất nhiều ôm một đêm mộng phát tài người, nhất là thích tới nơi này mua nguyên thạch, kỳ thực cũng là đồ thạch.

Đánh cuộc ngọc cùng đánh cuộc phi thúy giống nhau, đều tồn tại 'Một đao nghèo một đao giàu' thuyết pháp. Những người này vì chọn một khối tốt tảng đá, có thể đứng tại chỗ cầm cương quang đèn pin xem một hai giờ.

Thấy nguyên thạch khu vây quanh người nhiều như vậy, Mặc Phi Phàm không khỏi hỏi: "Lão bà, loại đá này, thật có thể khai ra tốt tảng đá sao? "

Trương Lâm che miệng, lặng lẽ ở Mặc Phi Phàm tai vừa nói: "Có thể đặt ở thai diện thượng bán, cơ bản không mở ra thứ tốt gì. Đồ thạch thứ này, vận khí tuy là chiếm rất lớn một bộ phận, thế nhưng kinh nghiệm càng trọng yếu hơn. Có cao thủ, nhìn không đá vỏ ngoài, biết là phương diện này có hay không vật mình muốn. "

"Xem ra dòng này nước rất sâu a. " Mặc Phi Phàm cười nói.

Trương Lâm gật đầu, lời kéo Mặc Phi Phàm tay đi trở về, thân nhiên nói: "Ngày hôm nay lão bà đại nhân giấy tính tiền, mười vạn trở xuống ngọc, người tùy ý chọn. "

Mười vạn? !

Mặc Phi Phàm biết Trương Lâm rất có tiền, nhưng vừa lên tiếng chính là mười vạn gì đó, không khỏi cũng quá hào khí a !. Hắn theo sau giả kè tai nói nhỏ nói: "Lâm tỷ, có thể hay không quá mắc? "

"Không mắc, giá này tiền đã coi là rất bình thường rồi lập. Mẹ ta người này tương đối xoi mói, không thể để cho nàng xem ra ngựa gì chân. " Trương Lâm cười nhạt nói.

Nếu Trương Lâm đều đem nói nói đến nước này, Mặc Phi Phàm cũng không tiện nói gì nữa, các thứ chuyện kết thúc về sau, lại đem đồ vật trả lại cho nàng là được.

Mặc Phi Phàm ồ một tiếng, coi là là đồng ý rồi.

Cuối cùng, Trương Lâm tự mình cho Mặc Phi Phàm tuyển một khối chín chục ngàn tám điều trụ.

Khối này điều trụ rất có ý tứ, một con ngựa, mặt trên đứng một con rồng rất sống động, rất sống động Hào. Trương Lâm nói cái này gọi là "Lập tức phong ấn Hào ", ngụ ý tốt.

Xoát xong thẻ, Trương Lâm tại chỗ liền cho Mặc Phi Phàm mang theo. Khoan hãy nói, như thế một khối đồ vật đeo trên cổ, thật cho Mặc Phi Phàm bằng thêm vài phần quý khí.

"Đi, chúng ta lại đi mua y phục. " Trương Lâm kéo Mặc Phi Phàm tay,

Vô cùng cao hứng đi ra tiệm ngọc thạch đại môn.

Lầu một là bán đồ chơi văn hoá chuỗi đeo tay, hoàng kim các loại đồ trang sức vật quý trọng địa phương, trên lầu mới là bán quần áo địa phương. Nếu muốn đi lầu hai, nhất định phải lại đi hơn hai mươi mét, mới có thể đến đạt đến thang máy vị trí.

Đây là thương trường cố ý thiết trí, vì được chính là để cho người nhiều đi dạo mua thêm.

Hai người vừa ôn một bên đi về phía thang máy, nửa đường trên đột nhiên bị một hồi tiếng cầu khẩn hấp dẫn. Bọn họ theo tiếng đi, phát hiện phương hướng âm thanh truyền tới, là một nhà khoảng chừng chừng hai mươi bằng phẳng tiểu Văn chơi tiệm.

Nhà này đồ chơi văn hoá điểm quy mô, so với vừa rồi nhà kia muốn ít hơn nhiều, chỉ có nguyên thạch không có thành phẩm, tất cả lớn nhỏ tảng đá khoảng chừng có ba bốn trăm khối. Đất tiền nhất một khối, là ghi rõ mười ngàn chữ. Tiệm nghi nhất một khối, ghi rõ 200 chữ.

Ở trong khắp ngõ ngách, bày đặt một máy trần đầy bụi tiểu cát kim loại thạch máy móc. Từ nhỏ máy cát bộ dạng xem, sợ là hồi lâu chưa từng cát qua hòn đá, có thể thấy được nhà này sinh ý cũng không tốt.

Hai người đứng ở bên ngoài tò mò nghe trong chốc lát, biết đại khái bên trong chuyện gì xảy ra.

Thì ra, là một người cầm mấy khối nguyên thạch tới cửa đẩy mạnh tiêu thụ. Người nọ ra giá một vạn, điểm chủ chỉ nguyên ý ra một nghìn. Song phương chưa kịp giá tranh chấp không ngừng, nghe người kia giọng nói, hình như là trong nhà lão nhân ngã bệnh, cần dùng tiền gấp, lúc này mới đem chính mình nhiều năm trần tàng tảng đá lấy ra đòi ít tiền.

"Ra giá một vạn, còn tới một nghìn, người điểm chủ này có điểm quá tồi a !. " Mặc Phi Phàm nhin không được vì người nọ bất bình dùm.

Trương Lâm nghe xong, cười lắc đầu, thanh âm không lớn nói: "Người đây liền không hiểu a !, đồ thạch loại vật này, giá cao giá thấp toàn bộ bằng cảm giác của mình. Người cảm thấy có thể bán một triệu, trong mắt người khác có thể chỉ trị giá 100 khối. Hơn nữa, như loại này chủ động tìm tới cửa, tám phần mười là phiến tử. Dòng này mặc dù nói là món lãi kếp sù, thế nhưng giá trị chế tạo quá nhiều người rồi. Mỗi người đều có riêng mình nhập hàng con đường, thông thường không dám tùy tiện vào đồ của người lạ. Cho một ngàn, coi là không tệ rồi. "

"Như vậy a. " Mặc Phi Phàm sau khi nghe xong, bưng tỉnh đại ngộ.

Lúc này, cái kia quần áo đồng nát người thấy điểm chủ thật sự là đem giá ép tới quá thấp, cùng trong lòng của mình giá chênh lệch quá lớn, không thể làm gì khác hơn là cầm đồ đạc đi tới cửa tới.

Mặc Phi Phàm mặc dù sẽ không xem tảng đá, nhưng biết nhìn người.

Hắn cặp mắt kia, sắc bén như điện, đi qua trên người đối phương tán lộ cảm xúc, cơ bản có thể kết luận nam nhân đúng là gặp phải khó khăn, không phải là đang nói dối.

Thấy hắn thương cảm, Mặc Phi Phàm xuất phát từ hảo tâm, quyết định giúp hắn một chút. Hắn tiến lên một bước, hướng người nọ chào hỏi: "Chào người, người là muốn bán tảng đá sao? "

Người nam nhân kia lúc đầu tâm tình té ngã đáy cốc, nước mắt đều nhanh rớt xuống, vừa nghe có người hỏi thăm mình thời điểm, lập tức khôi phục sinh khí. Hắn trừng điệp gắt đầu: "Không sai không sai, ta là bán đá, lão bản người muốn nhìn ta một chút tảng đá sao? "

"Không cần, ta không phải là vì mua người tảng đá, là nghe được chuyện xưa của người, đồng tình người tao ngộ, muốn giúp người một cái. Người xem ta đi ra vội vàng, trong bao tiền chỉ có cái này ba nghìn đồng tiền, liền đều cho người a !. " Mặc Phi Phàm cầm ra ví tiền của mình, đem bên trong tiền giấy toàn bộ cầm ra đi.

Trương Lâm không muốn để cho hắn bị lừa, bản muốn mở miệng ngăn cản. Vừa nghe hắn lời này, thức thời ngậm miệng lại. Người này "Đần " là "Đần " một chút, "Ngốc " là choáng váng điểm, nhưng "Đần " được khá ái, cũng "Ngốc " được khá ái. Hiện tại giống như hắn như vậy có đồng tình tâm có lòng thương người người, cũng không thấy nhiều rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Thật có đồ

Nam nhân nghe lời này một cái, suyt chút nữa kích động đến cho hắn quỵ xuống. Cái gì gọi là "Xuất môn gặp quý nhân ", cái này kêu là làm "Xuất môn gặp quý nhân ". Hai tay hắn chiến chiến nguy nguy tiếp nhận Mặc Phi Phàm trong tay tiền mặt, viên mắt đỏ bừng, nước nỏ nói: "Không biết lão bản quý tính, chờ ta vượt qua cái cửa ải khó khăn này, nhất định gấp bội báo đáp người. "

Mặc Phi Phàm cười khoát khoát tay, đáp: "Không cần, một điểm tâm ý mà thôi. Được rồi, chúng ta tiếp tục shopping rồi, hữu duyên tái kiến a !. "

Thấy hấn muốn đi, nam nhân nhanh lên tự tay kéo Mặc Phi Phàm cánh tay, sau đó cầm trong tay một khối nhất đá lớn nhét vào người sau trong tay, trong mắt chứa đựng nước mắt nói: "Bình thủy tương phùng, ta cũng không thể chiếm tiện nghi của ngươi. Khối này nguyên thạch, là ta 20 năm trước 3500 đồng tiền thu, tặng cho ngươi, tặng cho ngươi. "

Các loại Mặc Phi Phàm phục hồi tinh thần lại lúc, nam nhân đã bước nhanh chạy ra.

Nhìn xem hấn vội vã đi bóng lưng, Trương Lâm càng thêm kết luận người đàn ông này có chuyện, đây không phải là có tật giật mình là cái gì. Đường nhiên, nàng cũng không còn không biết xấu hổ vạch trần, tiểu gia hỏa này có thể có phần này tâm, đã tương đối khá.

Nàng hàm tình mạch mạch mà lôi kéo đang ở sững sờ Mặc Phi Phàm cánh tay, làm nũng nói: "Lão công, ngươi bây giờ không tiền sao, về sau làm cho lão bà bao nuôi ngươi đi. "

"Không cần không cần, trong thẻ còn có chút, trong thẻ còn có chút. " Mặc Phi Phàm bị Trương Lâm lời nói mê có chút không rõ, sờ sờ đầu ngây ngốc cười nói.

"Ha ha, được rồi, đùa ngươi chơi đâu, chúng ta đi mua quần áo. " rút đi xí nghiệp lớn tổng tài thân phận, Trương Lâm kỳ thực cũng là một đã lại ý nhị lại mang điểm tính trẻ con nữ nhân.

Mặc Phi Phàm kén rồi kén trong tay đá lớn, cảm thấy cảm thật sự là có chút không có phương tiện. Vừa vặn, ở cửa thang máy có một cái rác rưởi thùng, hấn đang chuẩn bị đem tảng đá hướng bên trong nhưng.

Chứng kiến động tác này của hấn, Trương Lâm vội vã ngăn cản hấn: "Ngươi làm gì thể ném a? "

Mặc Phi Phàm hí mắt cười, lộ ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền: "Ngược lại không có ích gì, cầm ở trên tay cũng lạ lắm, không bằng ném. "

"Hoa ba nghìn đồng tiền mua gì đó, cứ như vậy ném? Ngươi coi như là hàng ti phú hào, cũng không thể như thế đốt bao a. " Trương Lâm đôi mắt - đẹp chăm chú nhìn Mặc Phi Phàm, đôi mi thanh tú thốt nhiên nhăn lại, tiếp tục nói: "Tuy là ta không coi trọng người kia, nhưng một phần vạn phương diện này thật sự có một khối tốt tảng đá đâu. "

"Ah ", Mặc Phi Phàm cân nhắc đá trong tay, đơn giản đáp một tiếng.

Trương Lâm ha ha cười, đưa tay tới: "Nếu không, đem tảng đá này đưa cho ta a !, coi như lễ gặp mặt. "

Mặc Phi Phàm có chút ngượng ngùng, xấu hổ nói: "Tặng đá kia không bao nhiêu tiền, lão bà muốn nó để làm chi? "

"Làm sao, còn luyến tiếc a? " Trương Lâm cố ý nói rằng.

Mặc Phi Phàm liền vội vàng giải thích: "Dĩ nhiên không phải, ta là lo lắng thứ này giá quá rẻ, không xứng với ngươi lớn tổng tài thân phận. "

"Sẽ không, là tối trọng yếu không phải thứ gì, mà là tâm ý. Ta lại không thiếu đồ chơi này, lại không chi lấy nó bán lấy tiền, quản nó đất không mất đâu. "

Nếu nàng đem nói tới mức này rồi, Mặc Phi Phàm cũng không tiện nói cái gì nữa. Hấn than nhẹ một cái, sau đó ngược mắt lên liêm, gật đầu: "Vậy được rồi, tiền ngươi. "

Ai biết, Trương Lâm chẳng những không có tiếp, ngược lại đem túi xách của chính mình đưa cho Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm ngây người, không hiểu được Trương Lâm đây là muốn để làm chi.

"Tên ngốc, giúp ta trang, cầm a. " Trương Lâm cười đùa nói.

Mặc Phi Phàm cũng cười làm lành một hồi, vội vàng đem bao nhận lấy, cầm ở trong tay.

Hai người vừa nói vừa cười ngồi lên thang máy, bắt đầu ở trong thương trường đi dạo đứng lên. Cái này đi dạo một vòng đứng lên, hai giờ sẽ không có. Các loại ngồi dưới thang máy lúc tới, Mặc Phi Phàm trong tay lại thêm bảy tám cái cái túi, trên người hấn cũng thay đổi một thân mới tinh trang phục màu tím.

Có lẽ là làm qua lĩnh đặc biệt duyên cớ, Mặc Phi Phàm khí chất lúc đầu có chênh lệch chút ít thâm trầm lệch lão luyện, tuy là hai cái má lúm đồng tiền cho hấn tăng thêm mấy phần khả ái, nhưng như trước không che giấu được hấn không như người thường khí thế ác liệt.

Thay cái này một thân từ Trương Lâm tự mình chọn lựa y phục sau, lập tức ánh mặt trời, nhẹ nhàng khoan khoái, lão luyện rất nhiều, nguyên lai khí chất cũng nhận được thăng hoa.

Ngay cả Trương Lâm cũng hiểu được, thay đổi giả bộ Mặc Phi Phàm trở nên càng thêm đẹp trai, càng thêm hấp dẫn người rồi. Trương Lâm thậm chí cảm thấy được, cái này nhỏ hơn mình rất nhiều tuổi đệ đệ, mặt mày đều cực kỳ giống chính mình bị tai nạn xe chết vị hôn phu.

Nàng thỉnh thoảng nhìn chăm chăm Mặc Phi Phàm xem, càng nhìn thời giờ càng lâu, cuối cùng con mắt đều hăm ở bên trong không rút ra được.

Bất tri bất giác, bọn họ chạy tới rồi lúc trước mua ngọc thạch nhà kia ngọc khí tiệm. Thấy Trương Lâm vẫn nhìn mình chăm chăm, Mặc Phi Phàm dừng

bước lại, hồ nghi nói: "Lâm . . Lão bà, trên mặt ta có phải hay không có vật gì? "

"Ah ah ", Trương Lâm tâm tư lập tức trở về đến hiện thực, vì che giấu bối rối của mình, nàng thuận miệng nói rằng: "Ta đang suy nghĩ, có phải hay không đem người đưa cho ta tảng đá kia cắt một cắt. "

"Từ bỏ a !. " Mặc Phi Phàm có chút ngưng ngừng, cau mày nói. Kỳ thực hắn trong lòng nghĩ là, một phần vận khí ra thật không có thứ tốt gì, vậy mất hồn rồi. Nếu như bị trong biệt thự nữ hài, nhất là Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam hai cái một nhọc yêu tinh đã biết, còn không biết các nàng biết làm sao chế ngao mình.

Trương Lâm không có nghĩ quá nhiều, lôi kéo Mặc Phi Phàm tay liền hướng trong vào: "Phân đang thời gian còn sớm, coi như phải giết thời gian. "

Không đợi Mặc Phi Phàm phản ứng kịp, người khác đã ở trong điểm.

Trước Trương Lâm đã tại tiệm này trong mua một khối chín chục ngàn tám ngọc, người bán hàng thấy bọn họ lại nữa rồi, càng khách khí. Nghe được bọn họ nói là tới cắt đá, vội vàng mang của bọn họ đi đến khu vực thứ ba, cũng chính là tảng đá cắt kim loại cùng chế biến địa phương.

Nghe người bán hàng giới thiệu nói, các nàng là khách hàng lớn, phụ trách cắt kim loại đá sư phụ không dám thờ ơ, nhanh lên thả dưới công việc trong tay nải, ngoại lệ trước cho bọn họ cắt.

Ngọc thạch loại vật này, cùng phi thủy giống nhau, đều là không gì sánh được quý trọng đồ đặc. Thông thường cắt đá sư phó, đều là ở bên cạnh mở một cái cửa sổ nhỏ, nhìn da phía dưới màu da. Nếu như bên trong thật khai xuất thứ tốt, xuống chút nữa dưới đao thứ hai.

Kèm theo mấy tiếng oanh minh, người sư phụ kia tiểu tâm dục dục ở trên tảng đá cắt ra một khối lớn chừng ngón cái vị trí.

Người thứ nhất "Chỗ trống ", là đá bình thường.

Người thứ hai "Chỗ trống ", cũng là đá bình thường.

Người thứ ba "Chỗ trống ", vẫn là đá bình thường.

Kết quả này Mặc Phi Phàm đã sớm đoán được, cho nên cũng không ngoài ý. Hắn đang định lôi kéo Trương Lâm ly khai, sư phó đệ tứ đao đã cắt xong.

Cùng ngày cửa sổ che mở ra về sau, tên kia cắt đá sư phó kinh ngạc kêu một tiếng: "Trời ạ, điều đó không có khả năng a. "

"Cái gì? " Mặc Phi Phàm không rõ sư phụ làm sao phản ứng lớn như vậy. Đầu tiên là nhìn một chút sư phụ, lại quay đầu nhìn một chút bên cạnh Trương Lâm, ngưng tiếng hỏi: "Lão bà, đây là thế nào? "

"Ta cũng không biết a. " Trương Lâm cẩn thận nhìn một chút khối thứ bốn chỗ trống vị trí, cũng không nhìn ra cái như thế về sau, khiêm tốn thỉnh giáo: "Sư phụ, có vấn đề gì không? "

"Tảng đá này đại hữu văn chương a. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Cùng Điền Hoàng Ngọc

Mặc Phi Phàm cùng Trương Lâm nghe xong lời này, trong lòng chợt kích động, chẳng lẽ có niềm vui ngoài ý muốn?

Hai người ngừng thở, kiên trì nghe cắt đá sư phó nói hết lời.

Sư phụ trên mặt lộ ra biểu tình ngưng trọng, không trả lời thẳng, mà là nhỏ giọng nói rằng: "Ta tiếp tục mở, các loại khí ra mới biết được suy đoán của ta có phải hay không chính xác. "

Trương Lâm gật đầu: "Mở a !, sư phụ chờ chút ý, đừng đem đồ vật cắt hỏng rồi là được. "

"Lương ông chủ cứ việc yên tâm, ta xong rồi dòng này mười lăm năm rồi, cho tới bây giờ không có ra khỏi đường rẽ. " sư phụ già hít sâu một hơi, ngoài miệng mặc dù là cái gì nói, nhưng trong lòng vẫn là mười phần khẩn trương. Nếu như suy đoán của mình thực sự chính xác, món đồ kia thật là không thể

cắt sai một điểm. Nếu như cắt sai một khối, bản mình cũng không thường nổi.

Hắn ở nơi này đi lẫn lộn nhiều năm như vậy, cũng không thể bởi vì ... này một tảng đá mà đập chiều bài của chính mình cùng danh tiếng.

Thấy hắn đem lời đã nói đến mức này, Trương Lâm cũng không tiện nói nhiều, trừng mắt to nhìn hắn kế tiếp mỗi một động tác.

Người sư phụ kia cầm tảng đá, nghiên cứu ước chừng bảy tám phút, cuối cùng mới rút cục lại hạ đệ ngũ đao.

Kèm theo máy tiếng oanh minh, đá thứ năm "Chỗ trống" rốt cục mở ra.

Cái này vừa mở, sư phụ lại kích động đến thẳng bóp bắp đùi của mình, tự nói với mình không phải đang nằm mơ: "Ông trời của ta a, lại là vàng ngọc, cùng Điền Hoàng Ngọc a. Lường ông chủ, các người tảng đá này bên trong có vàng ngọc a."

Có lẽ là bởi vì quá kích động, tên kia cắt đá sư phó ngay cả lời đều nói được không quá trôi chảy.

Vừa nghe có tảng đá khai xuất vàng ngọc, phụ cận bảy tám danh cắt đá cùng điều khác sư phụ đều vây quanh, đối với tảng đá nghị luận ầm ĩ. Ngay cả khu thứ hai cùng khu thứ nhất rất nhiều nhân viên mặt dịch, điểm trường đều phó điểm trường đều sang đây xem nào nhiệt.

Những người này có thể đại bộ phận là hành gia, vậy ngọc cái nào có thể vào được rồi pháp nhãn của bọn họ. Mặc Phi Phàm không hiểu ngọc, nhưng từ những người này hưng sư động chúng như vậy trong cử động, không phải khó nhìn ra, chính mình trong lúc vô tình lấy được tảng đá này, đúng là cái bảo bối.

Mặc Phi Phàm còn nhớ rõ, Trương Lâm trước đã nói với hắn ngọc thạch trung, có "Đỏ lên nhị hoàng ba hắc bốn mờ dề" thuyết pháp. Cùng Điền Hoàng Ngọc, chắc là gần với cùng Điền hồng ngọc tương đương hi hữu cùng đất giả ngọc thạch, chính mình lại lượm cái lớn lậu.

Ngoài ý muốn nhất, cao hứng nhất, không ai bằng Trương Lâm rồi. Nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, Mặc Phi Phàm người này hào tâm, lại có lớn như vậy phúc báo, vận khí thật sự là quá tốt rồi.

"Còn cắt sao?" cắt đá người sư phụ kia vì lý do cẩn thận, lặp lại hỏi.

Không đợi Mặc Phi Phàm cùng Trương Lâm hai người mở miệng, mọi người bên cạnh đã có hống tựa như hô; "Cắt, cắt, cắt." bọn họ cũng rất muốn biết tảng đá này hàm lượng rốt cuộc có bao nhiêu.

Trương Lâm bắt kể người khác thấy thế nào, chủ động trung cầu bắt đầu Mặc Phi Phàm ý kiến: "Lão công, người xem chúng ta còn cắt sao?"

Mặc Phi Phàm lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền: "Mục đích chung, vậy mở ra xem một chút đi."

"Àn, tốt, phiền phức sư phó." Trương Lâm nhỏ giọng nói rằng.

cắt đá sư phó đã sớm xoa tay, chờ chính là chỗ này câu.

Ở hơn hai mươi con mắt nhìn soi mói, sư phụ lại động thủ. Phía dưới cắt tốc độ, so với Top 5 đao nhanh hơn nhiều lắm.

Bất tri bất giác, nửa giờ trôi qua, bao vây đang bình thường trong đá cùng Điền Hoàng Ngọc đường nét rốt cục cùng đại gia gặp mặt. Tuy là bên ngoài còn lưu có không ít tạp tảng đá, nhưng lộ ra ngoài màu da đã đủ để làm cho người chung quanh nhìn với cặp mắt khác xưa.

Khối này cùng Điền Hoàng Ngọc, có nửa khối xà phòng thơm cao thấp, đá thịt thông thấu, nhẵn nhụi, dầu lớn, cường quang đèn pin đánh đi tới, có thể thấy rõ ràng bên trong kết cấu.

Điều này nói rõ, thứ này tạp chất thiếu, không có ngọc thạch trung thường gặp lông khi vân. Coi như nó không phải màu vàng, cũng là một khối thượng cấp cùng Điền dương chi bạch ngọc.

Thợ cắt phó cầm lấy một tấm vải, cẩn thận từng li từng tí đem bọc lên, sau đó cung kính phóng tới Trương Lâm trên tay.

Các loại tảng đá đập đập thật thật nằm Trương Lâm lòng bàn tay, hắn thở phào một hơi, cuối cùng là hoàn thành nhiệm vụ,

Cuối cùng là không có đường rẽ rồi.

Trương Lâm đem khối này vàng ngọc cầm ở trong tay, không che giấu được nội tâm kích động. Đồ chơi này từ trước đến nay phi thường rất thừa thớt, luôn luôn là có thể gặp không thể cầu. Đối với thích ngọc thạch người mà nói, có thể có một khối như vậy ngọc, đó chính là thân phận cùng tôn quý tượng trưng.

Trương Lâm giống như nâng một cái mới vừa sinh ra trẻ mới sinh, nhẹ nhàng xoay người lại, thần thái phấn chấn mà đối với Mặc Phi Phàm nói: "Xem, đây chính là hôm nay người lấy được bảo bối."

Mặc Phi Phàm đối với mấy thứ này, dốt đặc cán mai. Nhưng nhìn đến Trương Lâm dáng vẻ cao hứng cùng người chung quanh ánh mắt hâm mộ, cũng chợt cảm thấy rất là sung sướng.

Hắn không có đi đón, mà là vân đạm phong khinh cười nói: "Lão bà, nó bây giờ là bảo bối của ngươi rồi, ta không phải nói đùa cho ngươi nha, nam nhi làm lời nói đáng tin. "

A? Trương Lâm sững sờ, hắn biết Mặc Phi Phàm gia cảnh cũng không giàu có, bằng không cũng sẽ không đi làm người khác bảo tiêu. Nhưng là, đối mặt vật quý trọng như vậy, hắn cư nhiên vị nhưng bất động, thờ ơ.

Hắn chẳng lẽ, chính là trong truyền thuyết đã tuyệt tích cực phẩm nam nhân?

Ở Trương Lâm sững sờ đồng thời, chu vi xem náo nhiệt nhân viên cửa hàng, điêu khắc sư phó chúng ta nhìn không được thản nhiên.

Thở hào chính là tùy hứng, mấy triệu đồ đặc nói tiền sẽ đưa, cái này ân ái thanh tú được, thực sự là ngược chết độc thân chó nhíp điệu. Tại chỗ nữ nhân nhân viên cửa hàng chúng ta tập thể Tinh tinh nhân nhìn xem Mặc Phi Phàm, trong lòng đã tại reo hò: "Thật là đẹp trai, đây mới là thật đàn ông, đây mới là thuần nam người a. "

Một ít có bạn trai hoặc là đã kết hôn nữ nhân, hồi tưởng lại bạn trai của mình (lão công) bình thường ngay cả đoá hoa đều luyến tiếc tiền, trong lòng nhất thời một vụn dề đầu đàn Đà nhanh chóng chạy qua.

Lúc này, Trương Lâm mới rút cục hoảng quá thần lai. Nàng dùng sức lắc đầu, uyển ngôn cự tuyệt nói: "Lão công, cái này quá quý trọng, ta không thể nhận. "

Phốc! Hiện trường xem náo nhiệt mọi người suýt chút nữa bị nước miếng của mình ế đến, tiện nhân chính là già mồm, nữ nhân này là ý định giận mọi người a !, đồ tốt như vậy cư nhiên không muốn, đầu óc nước vào a !.

Mặc Phi Phàm biết của nàng lo lắng, ôm tay cười híp mắt nói: "Nếu như ngươi không muốn, vậy thì đưa cho người khác a !, ta xem vị này cắt đá sư phó cũng không tệ. Ngươi muốn thực sự không muốn, liền cho hắn a !. "

"Cái này. . . Cái này. . . " cắt đá người sư phụ kia khoát tay lia lịa, hắn nào dám thu lễ vật quý trọng như vậy, khẩu bất đối tâm nói: "Vô công bất thụ lộc, vô công bất thụ lộc, lão bản ngươi nói đùa. "

Trương Lâm đương nhiên không có khả năng đem đồ mắc như vậy, đưa cho một người xa lạ. Thấy Mặc Phi Phàm cố ý như vậy, nàng cũng chỉ đành tạm thời nhận lấy, nghĩ thầm, về sau xem từ lúc nào trả lại cho hắn.

"Ha ha, lão công ngươi quá tuyệt vời. " Trương Lâm vẻ mặt hạnh phúc, thật vui vẻ mà nhận tảng đá.

Hạnh? Giả trang cái gì a!

Nữ nhân nhân viên cửa hàng chúng ta nói thầm trong lòng một tiếng, lục tục xoay người, ly khai nơi này, phản hồi riêng mình cương vị, tiếp tục công việc.

Bọn họ đi, thế nhưng có một người không đi.

Cái này nhân loại, chính là chỗ này gia tiệm ngọc thạch điểm trường.

Thứ tốt, tất cả mọi người muốn, tên này điểm trường cũng không ngoại lệ.

Hắn vội ho một tiếng, lễ phép nói rằng: "Cùng Điện Hoàng Ngọc, quả thật rất ít thấy. Không biết nhị vị nhưng có xuất thủ ý nguyện, ta có hộ khách muốn kiếm cái này cùng Điện Hoàng Ngọc rất lâu rồi, tuyệt đối có thể ra một cái giá tiền hài lòng. Ngươi xem, ba triệu được chưa? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngọa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Cha mẹ vợ rốt cuộc đã tới

Ba triệu cái giá tiền này, mặc dù không là giá cao nhất, nhưng là coi như công đạo. Dưới bình thường tình huống, người mua là biết hướng thấp báo, cấp cho kẻ tiếp cò kẻ mặc cả lưu lại chỗ trống.

Người này cư nhiên đi lên liền báo một cái như vậy rất đúng trọng tâm giá, như thế chẳng khó phản ứng ra, hắn đích xác bức thiết hy vọng mua khối ngọc này, lúc này mới biểu hiện ra lớn như vậy thành ý.

Mặc Phi Phàm là tìm ba nghìn đồng tiền lấy được khối ngọc thạch này, đảo mắt liền tăng tới rồi ba triệu, tốc độ tăng gần một nghìn lần, bằng không sai biệt lắm bạch kiểm ba triệu, cùng trùng số giải nhất giống nhau.

Người bình thường, hận không thể hiện tại đã đem tảng đá này đổi thành bó lớn bó lớn tiền mặt rồi.

Chỉ là cái này ba triệu ở Trương Lâm trong mắt, căn bản liền không coi là cái gì. Hơn nữa, nàng coi như muốn thay Mặc Phi Phàm bán, cũng không phải hiện tại. Đồ tốt như vậy, nếu như cứ như vậy bán, không khối quá đáng tiếc. Nếu như tìm một đại sư cấp điều khắc sư hảo hảo điều khắc một phen, giá không đúng có thể tăng gấp đôi nữa.

Nàng nghĩ ngược lại thật tốt, có thể sau lại khi nàng đem điều khắc tốt ngọc thạch đưa đến Mặc Phi Phàm trước mặt, Mặc Phi Phàm như trước không muốn. Hắn thấy, đưa đi gì đó xa hơn trở về muốn, cùng đem nhô ra đem com cho xa hơn trở về nuốt giống nhau ác tâm.

Trương Lâm không lay chuyển được hắn, chỉ có thể thôi. Đương nhiên, đây là nói sau, tạm không làm nói.

Bên này, Trương Lâm còn chưa mở miệng từ chối, Mặc Phi Phàm liền đã nói tiếng xin lỗi, lôi kéo người trước tay vội vã ly khai nhà này tiệm ngọc thạch.

Nhìn hai người rời đi bóng lưng, tên kia điểm trường còn không hết hi vọng, tiếp tục tăng giá: "Ba trăm hai mươi vạn, lưỡng ông chủ xem ba trăm hai mươi vạn được không? Ba triệu năm trăm bảy chục ngàn, ba triệu năm trăm bảy chục ngàn. . . . "

Hai người bắt vì sò động, nhanh chóng biến mất ở trong tầm mắt.

"Ai. " điểm chủ phát sinh một tiếng nặng nề thở dài cùng tiếng hận, sau đó dường như đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì, mau đuổi theo đi ra ngoài: "Lưỡng ông chủ, cắt đá phí dụng còn không có cho đâu. "

Chỉ tiếc Mặc Phi Phàm cùng Trương Lâm đã ly khai thương trường, lên xe một cước chân ga không biết chạy đi đâu.

Nửa đường trên, Trương Lâm mới nhớ tới cái này tra, buồn cười, tâm hoa nộ phóng.

Thì ra, cùng tự xem phải trả cố gắng thuận mắt nam hài tử cùng nhau làm chuyện xấu cảm giác, cũng tốt vô cùng.

Hai người ly khai thương trường, đã khuya lắm rồi. Đến biệt thự trẻ hơn, trong biệt thự các mỹ nữ đã không có ở phòng khách xem ti vi, chắc là trở về phòng giấc ngủ.

Trương Lâm cùng Mặc Phi Phàm dạo một cái ngủ ngon, sau đó lên lầu tắm.

Tắm xong, Trương Lâm mặc đồ ngủ thích ý nằm thật to trên giường. Không biết vì sao, nàng thời gian dài đều ngủ không được, trong đầu một mực thả về lấy buổi tối cùng Mặc Phi Phàm ở chung với nhau mỗi phút mỗi giây, cái loại cảm giác này phi thường tuyệt vời, thật giống như môi tình đầu lúc mùi vị.

Ở vô tận mặc sức tưởng tượng cùng hà tư trung, Trương Lâm rốt cục ở trên giường hơn một giờ sau, mới chậm rãi tiến nhập mộng đẹp.

Kỳ thực, đêm nay không chỉ ... mà còn là Trương Lâm ngủ không được, trong biệt thự rất nhiều người đều ngủ không được.

Đại gia theo đuổi tâm tư của mình, cũng không biết suy nghĩ cái gì, Mặc Phi Phàm trực tiếp mất ngủ, đến rồi ba bốn giờ chỉ có híp một hồi.

Mùa hè buổi tối, luôn là như vậy được ngắn ngủi.

Chớp mắt một cái, dù cho sáng sớm ngày thứ hai rồi.

Mặc Phi Phàm lại là người thứ nhất lên, hắn theo thói quen sáng sớm rèn đức, tắm, sau đó làm điểm tâm.

Hắn hưởng thụ cái này sáng sớm thời gian tươi đẹp, lấy thiện ý đối đãi thế giới này.

Hôm nay là tuần lễ sáu, các mỹ nữ đều có nằm ý thói quen. Mặc Phi Phàm vốn tưởng rằng đại gia biết lên cố gắng muộn, ai biết chỉ có bảy giờ đồng hồ, Trương Lâm liền đã tỉnh.

Chỉ thấy Trương Lâm ăn mặc một cái màu tím đỏ ngủ, xuống đến lầu một. Nàng ấy đầu thác nước tựa như mái tóc tùy ý phi trên vai, chân ngọc thon dài phá lệ mê người.

Hơn ba mươi tuổi niên kỷ, còn được bảo dưỡng cùng mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ giống nhau, da căng mịn lại giàu có co dãn. Trong lúc giờ tay nhắc chân, đã có thiếu nữ linh động, cũng có nữ nhân thành thực ý nhị.

Bởi vì cùng Mặc Phi Phàm chung đụng rất tốt, Trương Lâm cũng không có cảm thấy đã biết sao xuyên, biết có gì không ổn. Nàng đi tới tủ phòng, từ hòm giữ nhiệt trong xuất ra bánh kem,

Trứng gà còn có sandwich, ưu nhã ngồi xuống trên bàn com.

"Phi Phàm đệ đệ, trước chó gấp, cùng tỷ cùng nhau ăn com, một hồi chúng ta xuất môn. " Trương Lâm trước uống một ngụm bánh kem, sau đó dùng dao nĩa cắt một khối nhỏ trứng gà, nhét vào trong miệng.

Mặc Phi Phàm rửa tay, cũng cầm từng phần bữa sáng, ngồi vào Trương Lâm trước mặt: "Lâm tỷ, chúng ta đi chỗ nào? "

"Đi nhà của ta. . . Ah, cũng không coi vậy đi, chỉ có thể coi là phòng của ta. Ngày hôm nay, chúng ta ở nơi nào thấy mẹ ta. "

"Ân? Không phải ở chỗ này? "

"Dĩ nhiên không phải lạ, thân phận của ngươi bây giờ là bạn trai ta, cùng nhất bang nữ hài tử ở cùng một chỗ coi là chuyện gì xảy ra. Ta ở thành bắc có một sáo phòng, là ta ba tháng trước đây mua, còn không có ở qua. Nhưng đồ dùng bên trong đầy đủ mọi thứ, chúng ta đi vào trong đó. "

"Ah, cũng là, nơi đây quả thật có rất nhiều chỗ không thích hợp. Chúng ta đây cần phải chuẩn bị điểm cái gì? "

"Không cần, ngày hôm qua ta đã sắp xếp người quét dọn qua rồi, ngươi chỉ phải dẫn theo ta đêm qua mua cho ngươi mấy bộ quần áo là được. "

"Mang y phục? "

"Đúng vậy, có thể sẽ ở nơi đó một đêm. Mẹ ta không thể ở chỗ này cả đêm thì đi đi,... ít nhất ... Cũng phải ngủ người một ngày. "

"Ngạch, ngươi là nói, ta cũng muốn với ngươi ở cùng nhau? "

Mặc Phi Phàm lớn cảm thấy ngoài ý muốn, hẳn còn tưởng rằng chính là bởi mẹ con các nàng hai ha ha đem cơm cho, đi dạo phố thì xong rồi đâu, không nghĩ tới còn muốn trình diễn loại này khảo nghiệm chính mình tự chủ tiết mục. Muốn là mình tự chủ không đủ mạnh, sẽ không diễn diễn, liền đùa mà thành thật a !?

Thấy hẳn có chút xuất thần, Trương Lâm dùng cơm đao gõ một cái khay, nửa đùa nửa thật nói: "Nghĩ vậy gì đây, cũng không phải ngủ ở trên một chiếc giường, chính là làm dáng một chút, để cho ta tự biết ta đã triệt để từ trong bóng tối đi ra, còn có một năng lực xuất chúng có thể bảo hộ bạn trai của ta, chủ yếu là để cho nàng yên tâm. Ta sáo phòng có rất nhiều căn phòng, trở lại mấy người đều ở được. "

"Ah, ta đây an tâm. " Mặc Phi Phàm làm ra một cái xả hơi động tác, tiếp tục ăn bữa sáng.

Trương Lâm nuốt chút nữa đem mới ngã xuống đất, làm sao làm được bản thân nhiều chiếm tiện nghi tựa như, mình là nữ sinh, là thua thiệt có được hay không.

Bất quá nói đi nói lại, nếu như Mặc Phi Phàm đối với lần này lúc biểu hiện quá mức tích cực, nàng ngược lại không dám đem hẳn mạng về nhà rồi.

Hai người này từ đầu tới cuối duy trì lấy khoảng cách thích hợp, lẫn nhau trong lúc đó sở hữu thuần khiết cách mạng hữu nghị. Mặc dù hai người cùng phòng, chỉ cần bất đồng giường, nên cái gì sự tình đều sẽ không phát sinh.

Nhưng nếu như có một người, từ đó thò một chân vào lời nói, loại này cách mạng hữu nghị có thể hay không thăng hoa, liền khó nói. Cái này nhân loại, không là người khác, chính là Mặc Phi Phàm "Tuong lai cha mẹ vợ" .

Hai người vội vã ăn xong điểm tâm, sau đó mỗi người quay ngược về phòng, đơn giản thu thập một chút.

Sau mười lăm phút, ăn mặc chỉnh tề Trương Lâm cùng Mặc Phi Phàm lần nữa chạm mặt, mọi thứ đều chuẩn bị thỏa đáng sau, hai người ly khai biệt thự.

Trò hay từ giờ khắc này bắt đầu, chính thức đăng tràng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Sớm thấy cha mẹ vợ

Ở nửa đường, Trương Lâm bắt đầu nhiều lần nhắc nhở Mặc Phi Phàm thân phận bây giờ: "Ngươi đã không phải là cái kia vẫn còn đang học sinh viên đại học năm thứ nhất rồi, ngươi năm kia tốt nghiệp từ tây nam đại học tài chính chuyên nghiệp, là tài chính học thạc sĩ, nửa năm trước nhận lời mời đến công ty ta trong tới, bởi vì biểu hiện xuất chúng, nhanh chóng thăng lên tập đoàn tài vụ Phó tổng giám vị trí. Tháng trước nữa, chúng ta chỉ có xác định quan hệ yêu thương.

. . . . . Mấy ngày trước, càng là hóa giải tập đoàn lần kia lớn nguy cơ. . . Còn có, mẹ ta cái này nhân loại tương đối khá nói, cũng rất lưu ý tuổi của mình.

Một hồi thấy nàng, ngàn vạn lần chớ nói nàng lão, ý vị khen nàng trẻ tuổi xinh đẹp, chuẩn không sai. Ta thay người mua mấy bộ hàng sang đồ trang điểm, một hồi người đưa cho nàng. . . . "

Mặc Phi Phàm trí nhớ tốt, vừa lái xe, một bên đem Trương Lâm lôi nói đủ số ghi ở trong lòng.

Bất tri bất giác, ô tô lái đến một cái hiện đại hóa tiểu khu hạng sang trước cửa.

Tiểu khu rất an tĩnh, người ra ra vào vào không coi là nhiều. Bên ngoài xem, không cảm thấy bao lớn, tiến nhập bên trong mới biết phương diện này bố cục không lồ, phạm vi nhìn trống trải.

Chẳng những có thành phần độc lập biệt thự, liên hợp biệt thự, ngay cả thật cao nơi ở lầu, cũng là hai ba trăm thước vuông một gian, cái này ở tác đất tác vàng tây nam thành phố mà nói, có thể nói đại khí. Trừ cái đó ra, bên trong còn có tầng lớn vườn hoa, cầu nhỏ, nước chảy, đặt mình trong trong đó, phảng phất thân ở một cái đại công viên.

"Lâm tỷ. . . Phòng của người ở nơi nào? " Mặc Phi Phàm đem tốc độ xe phóng tới chậm nhất, nghiêng đầu qua chỗ khác hỏi Trương Lâm. Trương Lâm suy nghĩ một chút, hồi đáp: " 17 đóng 16 tầng, 1603, cụ thể ở nơi nào, ta cũng xong rồi. Trước tiên tìm một nơi xe đỗ a !, xong chúng ta lại tìm địa phương. "

"Lâm tỷ cũng không biết ở nơi nào? " Mặc Phi Phàm không nói.

Trương Lâm ngượng ngùng cười cười: "Ta cũng mới đã tới mấy lần mà thôi. "

Hai người đình xong xe, tìm nửa ngày, cuối cùng cũng đem Trương Lâm phòng ở tìm được. Chính như Trương Lâm theo như lời, bên trong đầu tiên bị người quét dọn qua rồi, rực rỡ hẳn lên. Bị Trương Lâm ủy thác làm việc người kia rất dụng tâm, ngay cả trong tủ lạnh đều chất đầy rực rỡ muôn màu thức ăn, loại thịt, mới mẻ rau dưa.

Nơi này và gia khác biệt duy nhất, chính là không có người.

Hiện tại người đã trở về!

Nam nhân nữ nhân.

Nam chủ nhân, nữ chủ nhân.

Có nhân khí phòng ở, chợt tản mát ra nhà mùi vị, ôn nhu cùng ngọt hình.

Dựa theo hành trình suy tính, Trương Lâm mù mù đại khái mười hai giờ tả hữu về tới đây. Vì cho "Trương lai cha mẹ vợ " lưu dưới một cái ấn tượng tốt, Mặc Phi Phàm vén tay áo lên, tự mình xuống bếp, thi triển cái kia coi như không tệ trù nghệ.

Trương Lâm cái này đại tập đoàn lão tổng, cũng tan mất công tác lúc giới giang cùng uy nghiêm, tri kỷ mà giúp bên ngoài lên hạ thủ.

Người không biết, xem bọn hắn vừa nói vừa cười đáng vẻ, thật vẫn biết cho là bọn họ là một đôi mới vừa kết hôn vợ chồng son. Com nước làm được phân nửa, Mặc Phi Phàm lúc này mới nhớ tới, cho trương lai cha mẹ vợ lễ gặp mặt còn rơi ở trong xe, liền vội vã buông thái đao, chạy đi bãi đỗ xe.

Hắn cầm đồ đạc, đang đi trở về.

Nửa đường trên, đi tới một vị nhìn qua ba mươi bảy mươi tám tuổi nữ nhân. Nữ nhân mang theo một cái tinh xảo xách tay nhỏ, mang theo một bộ màu trà kính râm, trán, miệng hình, đường nét lại cùng Trương Lâm đều có chút cùng loại.

Lúc đó, Mặc Phi Phàm không có suy nghĩ nhiều như vậy, cũng không còn không quá để ý, hắn càng đoán không được nàng cùng Trương Lâm biết có quan hệ gì.

Nữ nhân thấy Mặc Phi Phàm hai cái tay dẫn theo tràn đầy gì đó, xem ra chắc là cái tiểu khu này người, liền lên tiếng hỏi: "Tiểu tử, người biết 17 tòa nhà ở nơi nào không? "

Mặc Phi Phàm là lần đầu tiên tới cái tiểu khu này, nếu như hỏi địa phương khác, hắn tuyệt đối không rõ ràng lắm. Nhưng này cái 17 tòa nhà, hắn hết lần này tới lần khác biết, bởi vì Trương Lâm chính là cái kia phòng ở đã ở 17 tòa nhà.

"Ah, biết, ta liền ở 17 đóng, ngài đi theo ta. " Mặc Phi Phàm dẫn theo đồ trang điểm, lễ phép nói rằng.

"Tốt, vậy thì cảm ơn người, tiểu tử. " nữ nhân xông Mặc Phi Phàm cười, mang giày cao gót chân đi theo.

Vừa đi, một bên vô tình hay cố ý kéo chuyện tào lao: "Ai nha, cái tiểu khu này quá,

Tìm nửa ngày cũng không tìm được 17 đóng ở nơi nào, nếu không phải là đụng với người, ta nên chuyển hôn mê, khổ cực người. "

"Đại tỷ, người nói chuyện quá khách khí, một cái nhắc tay mà thôi. Ngài là lần đầu tiên tới nơi này? Thăm người thân sao? " Mặc Phi Phàm theo lễ phép, đáp lại nói.

Nữ nhân vừa nghe tên tiểu tử này xưng hô chính mình "Đại tỷ", mừng rỡ cười toe tóe. Nàng sờ sờ mặt mình, rất ngượng ngùng cười nói: "Nhìn người cũng liền chừng hai mươi tuổi a!, phải gọi a di của ta lạc~."

"A di?" Mặc Phi Phàm ngần ra một chút, chẳng lẽ mình cũng có nhìn lầm thời điểm.

Nữ nhân phốc thử vui một chút: "Đúng vậy, ta hiện năm hết tết đến cũng năm mươi tuổi, làm sao không giống a?"

Mặc Phi Phàm quan sát toàn thể một lúc lâu, chỉ có phát ra từ phở phủ mà than thở: "A di, người xem lấy thật trẻ trung."

Lời này không giả, nếu như không phải nữ nhân chủ động nói ra tuổi của mình, Mặc Phi Phàm thực sự không thể tin được nàng có năm mươi tuổi. Có thể là bởi vì người rất xinh đẹp, hơn nữa bình thường chú ý bao nuôi, sinh hoạt áp lực tiêu, này mới khiến nàng từ trong tối ngoài tàn mát ra một người tuổi trẻ tinh thần phấn chấn.

Nữ nhân đều sợ thay đổi lão, nhất là nữ nhân xinh đẹp càng phải như vậy. Nghe vậy, trong lòng nàng nhạc khai liễu hoa, đối với Mặc Phi Phàm "Hào cảm" lại tăng lên vài phần.

"Ha ha." nữ nhân tiếp lấy vừa rồi Mặc Phi Phàm vấn đề kia hồi đáp: "Đúng vậy, ta tới nơi này xem nữ nhi, muốn cho nàng một kinh hi."

"Ha ha, ngài nữ nhi khăng định cũng đẹp vô cùng, theo ngài nha."

"Tiểu tử thật biết nói chuyện phiếm, kết hôn không có a, a di cho người đảm bảo cái môi giới."

"Cảm tạ a di ý tốt, ta có bạn gái, hơn nữa tình cảm của chúng ta tốt."

"Như vậy a, bạn gái người có phúc lạc~, tiểu tử người rất tốt nha."

"Người quá khen."

". . . . ."

Hai người câu có không có một câu mà trò chuyện, bất tri bất giác đã tới mười bảy tòa nhà cửa. Mặc Phi Phàm chỉ một cái trước mặt nhà này kiến trúc: "A di, đây chính là 17 đóng, thang máy ở bên trong, ngài đi bao nhiêu lầu a?"

"Ta đi 15 tầng." nữ nhân hồi đáp.

Mặc Phi Phàm gật đầu một cái: "Ta đi 16 tầng, thang máy ở bên trong, ngài là trực tiếp đi tới hay là cho ngài khuê nữ gọi điện thoại, để cho nàng tới đón người?"

Nữ nhân suy nghĩ một chút, hồi đáp: "Ta đã quên nàng ở 15 tầng cái nào căn phòng hiểu rõ, trước gọi điện thoại cho nàng a!".

"Tốt lắm, ta liền không đợi ngài, ta đi lên trước."

"Tốt." Mặc Phi Phàm bóp lại thang máy công tắc kiện, tiến nhập thang máy chúng ta, hướng nữ nhân phát phát tay.

"Cảm tạ tiểu tử a." nữ nhân cũng cười dung như hoa mà hướng Mặc Phi Phàm phát phát tay.

Cửa thang máy lập tức khép lại.

Vừa ra cửa thang máy, Mặc Phi Phàm liền chứng kiến Trương Lâm đang ở khóa cửa, xem ra thần sắc vội vội vàng vàng.

"Lâm tỷ, làm sao vậy?" Mặc Phi Phàm tò mò nói rằng.

Trương Lâm vội vàng đến rồi: "Mẹ ta sớm đến rồi, thì ở lầu một."

"Lầu một? Chẳng lẽ là vị kia dung mạo rất trẻ tuổi a di?" Mặc Phi Phàm tròn tròn mắt, chẳng lẽ vừa mới một mực cùng tương lai cha mẹ vợ nói.

Nhưng là, nàng không phải nói nàng đi 15 tầng sao?

Trương Lâm ở nhưng là 16 tầng.

Chương 33: Các người cái kia không có

"Làm sao vậy?" Trương Lâm thấy Mặc Phi Phàm thần tình hơi khác thường, tò mò hỏi.

Mặc Phi Phàm cũng không dám xác định người nọ có phải là nàng hay không, chỉ cần lắc lắc đầu: "Không có việc gì, mấy thứ này làm sao bây giờ?"

"Thà cửa a !, không có việc gì." Trương Lâm nói, bóp lại thang máy.

Mặc Phi Phàm gạt đầu, đem đồ vật phóng tới cửa nhà, sau đó cùng Trương Lâm cùng nhau ngồi dưới thang máy đến lâu một.

Leng keng một tiếng, cửa thang máy mở, bọn họ đi ra thang máy, Mặc Phi Phàm chứng kiến lúc trước cái kia hồi đường a đi vẫn còn ở.

"Mụ, người đã đến rồi."

"Tiểu Lâm, nhưng làm mụ mụ lo lắng gần chết, người không sao chứ?" "Di, tiểu tử, tại sao là người?"

"A di, ngài chính là tiểu Lâm mụ mụ?"

Hiện trường kinh ngạc tiếng nhất thời, ba người đều ngẩn ra.

Vẫn là Mặc Phi Phàm trước hết phản ứng kịp, ngưng giọng nói: "A di, ngài nói muốn tìm khuê nữ, đúng đúng là tiểu Lâm?"

Lúc này, Trương mẫu cũng tỉnh táo lại tới, ngạc nhiên nói: "Tiểu tử, người chính là tiểu Lâm bạn mới nam bằng hữu?"

"Đúng vậy, a di, ta gọi Mặc Phi Phàm, chào mừng ngài tới tây nam thành phố." Mặc Phi Phàm trong con ngươi lóe sáng, lộ ra hai cái rục rờ má lúm đồng tiền, cười híp mắt nói.

"Cảm tạ Phi Phàm." Trương mẫu đi lên liền gọi hắn là "Phi Phàm", dù thấy nàng đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng rất tốt.

Mặc Phi Phàm cười ha ha, tuyệt không cảm thấy xa lạ cùng xấu hổ: "A di ngài nói người muốn tìm ở 15 lầu, bằng không chúng ta liền trực tiếp đi lên."

"Ai, ta nhớ sai tầng trệt rồi."

"A di ngài lữ đồ khổ cực, bên ngoài nóng như vậy, cũng đừng ngại ngơ, đi lên lầu hóng mát hóng mát."

"Àn, tốt, tốt, tốt." Trương mẫu híp mắt một cái, cười nói.

Sau đó cùng Mặc Phi Phàm, vào thang máy.

Bọn họ cái này một nói chuyện phiếm, làm cho Trương Lâm lược ở một bên. Trương Lâm trầm mặc một lát, kinh ngạc nói: "Tình huống gì a, các người sớm nhận biết?"

"Ta theo a di mới quen đã thân, mới quen đã thân." Mặc Phi Phàm đầu đuôi gốc ngọn đem sự tình nói cho Trương Lâm nghe.

Trương Lâm không nghĩ tới, bọn họ sẽ như vậy xảo, ở nửa đường trên liền trò chuyện rồi. Bất quá như vậy cũng tốt, tiết kiệm được rất nhiều xấu hổ cùng phiền phức.

Trương Lâm vốn tưởng rằng mụ mụ sẽ đối với Mặc Phi Phàm có chút xoi mói, từ tình huống hiện tại xem, tình thế muốn so với chính mình tưởng tượng phải tốt hơn nhiều.

"Mụ, người làm sao đến sớm như vậy a, không phải buổi trưa mới có thể đến sao?" Trương Lâm đưa cho mụ mụ một ly ướp lạnh tây qua nước: "Đây là Phi Phàm mới vừa ép, người uống điểm hóng mát hóng mát."

Trương Lâm bất cứ thời khắc nào, ý tưởng nghĩ cách mà ở mẫu thân mình trước mặt, biểu hiện Mặc Phi Phàm tốt, do đó bỏ đi của nàng lo lắng.

Trương mẫu tiếp nhận ly thủy tinh, hơi chút oán trách giọng nói: "Ta lo lắng ta bảo bối an toàn a, cho nên một phút đồng hồ cũng không chờ được, ngồi sớm nhất nhất ban máy bay. Nhanh lên một chút làm cho mụ nhìn một cái, có hay không bị đám kia phần tử xấu sợ hãi."

"Mụ", Trương Lâm miễn cưỡng nằm trên ghế sa lon, nắm lên một cái quả táo cắn một cái nói: "Ta đều hơn ba mươi, không phải là con nít rồi, cái nào như vậy mà đơn giản bị hù ngã. Huống nữa, sự kiện kia Phi Phàm đã giúp ta xử lý tốt, một chút phiền toái cũng không có. Người liền đừng lo lắng, được rồi, ba của ta đâu, hắn hiện tại thế nào?"

"Chỉ cần còn chưa kết hôn, người ở đây mục trong lòng chính là đứa bé không chịu lớn, mục mục sao có thể không lo lắng. Ba người a, hẳn rất khỏe mạnh, không cần phải xen vào hẳn. " Trương mẫu đau lòng nói.

Đều nói thương cảm lòng cha mẹ trong thiên hạ, những lời này nói xong một chút cũng không sai.

Trương Lâm ngoài miệng không nói, nhưng cảm giác được trong lòng ấm áp. Nàng hất xì một cái cắn cửa quả táo, vừa nhai lấy vừa hướng Mặc Phi Phàm nói: "Phi Phàm, người không phải mua chút quà nhỏ cho mẹ ta sao, làm sao không phải lấy ra? "

Mặc Phi Phàm nghe vậy, vội vàng đem cửa mấy cái trang bị đồ trang điểm cái túi đề cập qua tới.

Hắn không quên trước Trương Lâm dặn dò qua, nhất định phải khen "Cha mẹ vợ " trẻ tuổi xinh đẹp, nếu có thể đem nàng hồng cao hứng, nên cái gì sự tình cũng mất.

"A di, ta cũng không biết ngài thích gì, thì tùy mua điểm đồ trang điểm.

Cái này là tu bồ nước, cái này là mỹ bạch, cái này là buộc chặt da. . . " Mặc Phi Phàm giống nhau giống nhau lấy ra, đặt ở Trương mẫu trước mặt.

Bởi vì là Trương Lâm giúp đỡ hẳn đặt mua, cho nên mỗi món đồ trang điểm đều có giá trị không nhỏ, quang trong đó một hộp phấn lót diện sương, liền xài tiếp cận năm nghìn nguyên.

Trương mẫu nhìn xem tương lai con rể chuẩn bị cho chính mình rồi đồ mặc như vậy, có chút ngượng ngùng nói: "Phi Phàm có lòng, bất quá ta đều cao tuổi rồi rồi, đồ tốt như vậy vẫn là lưu cho tiểu Lâm a !, cho ta có chút lãng phí. "

"Nào có, a di người xem lấy cũng liền ba mươi tuổi. Người chưa quên, ta vừa mới bắt đầu thấy ngài mặt thời điểm, quả ngài gọi đại tỷ a !. Ngài nếu như cùng tiểu Lâm cùng đi ra ngoài, người khác tuyệt đối sẽ không đem các người coi như hai mẹ con, tuyệt đối là coi như hai tỷ muội. Ngài còn trẻ như vậy, nhiều hơn bảo dưỡng là có cần phải, nữ nhân nếu là không đối với mình tốt một chút, liền quá có lỗi với chính mình rồi. "

Mặc Phi Phàm suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, vắt hết óc nói một trận lời hữu ích, đem Trương mẫu chọc cho cười ha ha, trong lòng mỹ tư tư.

Ngay cả Trương Lâm đều đối với Mặc Phi Phàm nhìn với cặp mắt khác xưa đứng lên, người này nói lên lời hữu ích tới, thật đúng là một bộ một bộ đầu.

"Nếu Phi Phàm nói như vậy, ta đây thu, cảm tạ phi phàm. " Trương mẫu nói tiếng cảm tạ.

Cha mẹ vợ xem con rể, càng xem càng thú vị. Trương mẫu thừa nhận, mình là có điểm "Thích " trên người con rể tương lai này rồi. Tiểu gia hỏa này thân sĩ, lấy giúp người làm niềm vui, kiên trì, còn giàu có hiếu tâm, bằng vào cái này bốn cái ưu điểm, cũng đủ để chứng minh tiểu Lâm chọn biết dùng người không sai.

"A di ngài quá khách khí. Như vậy đi, ta đi trước làm cơm, hai mẹ con các người đã lâu không gặp, đang dễ dàng hảo hảo tâm sự. " Mặc Phi Phàm vén tay áo lên, làm làm ra một bộ gần lớn làm một chuỗi động tác.

"Ta đi hỗ trợ. " Trương mẫu đứng dậy, đối với Mặc Phi Phàm nói.

Mặc Phi Phàm nào dám để cho nàng lão nhân gia tự mình động thủ, vội vàng nói: "A di không cần, ta một người là được, ngài nghỉ cho khỏe đi. " nói xong, còn cố ý hướng Trương Lâm đưa nháy mắt.

Trương Lâm hội ý, nhanh lên phụ họa nói: "Mụ, người cũng đừng đi cho Phi Phàm làm loạn thêm, đập đập thật thật cho ta ngây ngô. "

Trương mẫu: "Người hài tử này, làm sao có thể nói mục mục thêm phiền đầu. "

Trương Lâm không chút lưu tình vạch trần: "Thôi đi, ngài mấy lần ta còn không biết. Nếu không phải là ba ta nấu được món ngon, ta đều muốn với người đoạn tuyệt mẫu nữ quan hệ. "

Trương mẫu sắc mặt hơi trắng bệch, hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt Trương Lâm: "Người cái này xú nha đầu, làm sao với người mụ nói đầu, không có chánh hành. "

Mặc Phi Phàm vì không cho Trương mẫu quá mức xấu hổ, mau đánh giảng hòa: "A di, thực sự không cần, ta một người không có vấn đề. Ngài khỏe tốt nghỉ ngơi, ta đi làm việc trước. "

Không đợi Trương mẫu đồng ý, Mặc Phi Phàm vội vã phản hồi từ phòng. Việc đã đến nước này, Trương mẫu chỉ có thể thôi.

Bữa này bữa trưa, ba người ăn đều rất vui vẻ. Thừa dịp Mặc Phi Phàm ở từ phòng vệ sinh bộ đồ ăn võ thuật, Trương mẫu thần thần bí bí đem Trương Lâm gọi vào phòng ngủ, nhỏ giọng hỏi: "Tiểu Lâm, các người cùng phòng rồi không? "

Phốc! Trương Lâm đang uống nước có ga, trực tiếp một ngụm phun ra ngoài. Nàng lau miệng, nói lầm bầm: "Mụ, người nói cái gì a, ta nghe không hiểu? "

"Người cái này nha đầu chết tiệt kia, cùng ta giả vờ cái gì tồi, ý của ta. . . Các người cái kia không có? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giàng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Ngày mai chúng ta 1 bắt đầu rời giường

"Làm sao có thể. " Trương Lâm then thùng nói: "Ta làm sao có thể ở không có kết hôn trước, với hân cái kia. Coi như là a Hoa, ta cũng không còn. . . Ngai không phải từ tiểu sẽ giáo dục mẹ ta, nữ hài từ phải giữ mình trong sạch, ta vẫn là dựa theo ngai nói làm a. "

Trương mẫu thở dài một hơi, trùng điệp nói rằng: "Ai, nói mặc dù không tệ, có thể xưa đâu bằng nay. Người đã trưởng thành rồi, lại tha mấy năm đều phải tuyệt Kinh rồi, đến lúc đó muốn sanh đã sinh không ra ngoài. "

Trương Lâm nháy nháy mắt, làm ra một bộ "Ta sợ " biểu tình. Một lát, chỉ có tiếp tục nói: "Không có khoa trương như vậy chứ, ta mới bảy lớn a. "

"Người cho rằng người còn nhỏ? Hơn ba mươi. Trước kia là mụ mụ không đúng, vẫn quản người. Hiện tại người đã lớn rồi, phải có ý nghĩ của chính mình cùng tuyên trạch. Mụ mụ sống rồi hơn nửa đời người rồi, xem người xem không sai. Phi Phàm tiểu tử này rất tốt, là một đáng giá phó thác cả đời người. Hai người nhanh lên một chút cùng phòng, mụ mụ thật là nhớ sớm một chút ôm tôn tử. "

Trương Lâm một đầu mới ngã xuống đất, quyết miệng nói: "Ngai cũng quá quan tâm a !, chúng ta chỉ có thừa nhận quan hệ bao lâu a, thể nào cũng phải các loại cảm tình càng thêm lao cổ đi. "

Trương mẫu sâu ơ đĩnh, vẫn như cũ kiên duy trì ý kiến của mình: "Còn chờ cái gì các loại, đợi lát nữa rau củ vàng đều lạnh. Phi Phàm là đại học danh tiếng thạc sĩ, nhân phẩm lại không sai, hiểu được chiếu cố người, bây giờ tiểu cô nương hận không thể đi lên thiệp. Người một cái gái lơ thì, lấy cái gì cùng các tuổi trẻ dung mạo xinh đẹp tiểu cô nương so với. "

Lời này, Trương mẫu nói xong có hơi quá. Trương Lâm mặc dù là hơn - ba mươi không sai, nhưng đáng đáp động lòng người, cùng mười bảy hai tám tiểu cô nương không có phân biệt, thậm chí so với cái kia người còn nhiều hơn một loại nữ nhân thành thực ý nhị.

Vô duyên vô cớ mà bị nói thành gái lơ thì, Trương Lâm đương nhiên mất hứng. Nàng rất không khách khí lấy tay khê đẩy mẹ nàng ra khỏi phòng, một bên đẩy còn một bên oán giận: "Người là mẹ ruột sao, nói như thể nào người khuê nữ. Người nếu cảm thấy Phi Phàm tốt như vậy, ta đem hân tặng cho người được rồi. "

"Người cái này nha đầu chết tiết kia, nói cái gì mê sáng. " Trương mẫu nhẹ nhàng mà đánh một cái Trương Lâm bả vai: "Hảo hảo hảo, người đã khó nói chuyện như vậy, ta đi làm phi phạm tư tưởng công tác đi. Ngược lại, các người nếu là không sớm một chút sanh con, mụ mụ cũng sẽ không đi. " nói xong, từ trong phòng đi ra ngoài.

"Tùy người. " Trương Lâm đem mình té ở trên giường, tứ bình bát ỏn giàng hai cánh tay cùng hai chân, mắt nhìn trần nhà, lẩm bảm nói: "Mẹ kè, mẹ kè, thực sự là mẹ kè. Nghe nói quabi hôn, chưa nghe nói quabi cùng phòng. Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người có thể dấn vật lung tung ra cái gì yêu thiêu thân tới. "

Ăn no đem com cho, buồn ngủ lập tức liền lên tới. Trương Lâm nằm ở trên giường, bất tri bất giác liền ngủ mất rồi. Đợi nàng tỉnh lại, đã ba giờ rưỡi chiều rồi.

Nàng đuổi người, một cái lý ngư đã đỉnh từ trên giường đứng lên. Đi ra cửa, đi tới phòng khách, chứng kiến mẹ của mình đang theo Mặc Phi Phàm tiểu tử này trò chuyện.

Nhìn nữa Mặc Phi Phàm, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, trên trán thấm mồ hôi, nụ cười đều nhanh cứng lên, nói vậy bị mẹ của mình làm cho quá. Nàng đi tới, vội ho một tiếng: "Trò chuyện gì vậy, trò chuyện vui vẻ như vậy? "

Chứng kiến Trương Lâm tới rồi, Mặc Phi Phàm như trút được gánh nặng, nhanh lên đứng dậy: "Tiểu Lâm bắt đi, ta cho người ép tây qua nước, ướp lạnh rồi hơn hai giờ, hiện tại chính là uống ngon thời điểm, ta đi cấp người cầm. A di, ta cũng lấy cho ngai một ly. "

Nói xong, đi nhanh hướng tủ lạnh vị trí.

"Mụ, các người trò chuyện gì vậy? " Trương Lâm đi tới Trương mẫu bên tay trái trên ghế sa lon, đem hai chân vòng tại phía dưới mông, tò mò hỏi.

Trương mẫu: "Không có trò chuyện cái gì, tùy tiện tâm sự. Tiểu Lâm a, ta cảm thấy được Phi Phàm thực sự rất tốt. . . "

Thấy mình mụ mụ vừa chuẩn bị sắm vai bà mai nhân vật, bắt đầu thao thao bất tuyệt làm mới kéo thuyền rồi.

Trương Lâm nhanh lên tay, đem nàng nói cắt đứt: "Được rồi, mẹ, ta biết Phi Phàm tốt, bằng không ta cũng sẽ không tìm hắn làm bạn trai. Trước không nói chuyện cái này, mẹ mẹ người khó có được tới tây nam thành phố, một hồi chuẩn bị đi gì chứ? "

"Xứ nha đầu, biết là dùng lời chặn ta. " Trương mẫu thờ dài một hơi, xông Mặc Phi Phàm hô: "Phi Phàm, người một hồi muốn đi nơi nào? "

"Tiểu Lâm nói đi vào trong đó,

Ta liền đi nơi đó. " Mặc Phi Phàm lộ hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, hí mắt mỉm cười nói: "A di, tiểu Lâm, uống tây qua nước. "

Trương Lâm tiếp nhận tây qua nước, uống một ngụm, khen: "Không sai ah. Như vậy đi, một hồi chúng ta đi dạo phố, mua quần áo. "

"Người quyết định. " Trương mẫu không nặn không lật đáp một câu.

"Tốt, chúng ta liền đi dạo phố. " Mặc Phi Phàm phụ họa nói.

Ba người ít hôm nữa đầu hữu nghị đi một tí, liền đeo kính mát ra cửa. Bọn họ là bốn giờ chiều đi, vẫn đi dạo đến tám giờ tối nửa ăn, trong lúc còn tìm một cái gia Nhặt thức liệu lý ăn bữa cơm.

Mặc Phi Phàm phát hiện, cái này mua đồ, tuyệt đối là có đi truyền.

Trương Lâm, Trương mẫu hai người kia tảo hóa năng lực đây chính là nhất tuyệt, trước đó Trương Lâm cho Mặc Phi Phàm trong thẻ đánh 10 vạn đồng, đến cuối cùng hoa đều không khác mấy rồi.

Lúc đầu, Trương mẫu thì không muốn làm cho Mặc Phi Phàm tiêu tiền, dù sao Mặc Phi Phàm mới là một tài vụ Phó tổng giám, tiền lương mặc dù không ít cũng sẽ không nhiều lắm. Sau lại nghe nói mình khuê nữ trêu ghẹo nói cho hắn phát một món tiền thưởng, mới tính miễn cưỡng đồng ý.

Về đến nhà, đã là chín giờ tối, đại gia đi xuống trưa, một thân đều là hân, nhao nhao đi tắm.

Tắm xong, Trương Lâm đưa ra muốn cùng mẹ nàng ngủ chung, hai mẹ con đã lâu không gặp, vừa lúc thừa cơ hội này thân cận một chút.

Thế nhưng, Trương mẫu kiên quyết không đồng ý. Về phần tại sao, là bởi vì nàng có mình tính toán nhỏ nhặt.

Nếu nàng nhứt định không chịu, Trương Lâm cũng không còn rút lui.

Ôm máy vì tính xách tay, trốn được trong phòng ngủ xử lý chuyện của công ty đi, lưu lại Mặc Phi Phàm cùng mẹ mẹ ở trong phòng khách xem ti vi.

Không sai biệt lắm 11 giờ, Trương Lâm cửa phòng ngủ vang lên: "Tiểu Lâm, ta có thể vào không? "

"Vào đi. " Trương Lâm còn tưởng rằng Mặc Phi Phàm có chuyện gì, nói rằng.

Mặc Phi Phàm đẩy cửa ra, nhưng sững sờ ở cửa chậm chạp không có đi vào, hắn lo lắng cho mình cái này đi vào, tiếp theo bước vào vạn kiếp bất phục vực sâu rồi.

Dư quang cửa khước mắt thoáng nhìn hắn không nhúc nhích, Trương Lâm ngược mắt lên liêm, quay đầu, ngưng giọng nói: "Làm sao vậy? "

"Cái kia. . . Cái kia. . . A di đem trong phòng ta chìa khoá cầm đi. . . Phòng khách cũng không để cho ta ngủ. . . " nói đến đây, Mặc Phi Phàm về phía sau nhìn một chút, sau đó thấp giọng nói: "Người xem có thể hay không trước hết để cho ta tiến đến, ở chỗ này một hồi. Đợi nàng đang ngủ, ta lại đi lên lên đi phòng khách. "

"Vào đi. " Trương Lâm không có làm nửa điểm do dự, nàng đem Mặc Phi Phàm làm đệ đệ xem, cũng biết Mặc Phi Phàm cũng không phải cái loại này lên đồ lãng tử, tại chính mình khuê phòng ngay người cá biệt giờ đồng hồ, sẽ không có chuyện gì.

Mặc Phi Phàm hô thờ ra một hơi, lòng nói giả con rể không dễ làm, đụng với cái lợi hại cha mẹ vợ càng không dễ làm. Bên mình mặt không thể đắc tội cha mẹ vợ, ở một phương diện khác lại không thể xiếc diễn đập, cái này hai đầu cũng không tốt làm a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ý loạn tình mê

Mặc Phi Phàm dừng một chút, cuối cùng vẫn là nhấc chân bước vào, cẩn thận đóng cửa lại.

Không biết vì sao, có thuần khiết cách mạng hữu nghị hai người cùng ở một phòng, cũng sẽ cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Mặc Phi Phàm vội ho một tiếng, tới đến phòng ở giữa, ngồi trên chiếu.

Vì che giấu bối rối của mình, hắn tin tay cầm lên cách đó không xa một quyển tài chính chuyên nghiệp thư, bàng nhọc vô nhân đọc.

Trương Lâm vốn định nói với hắn nói, chứng kiến hắn nghiêm túc như vậy bộ dạng, cũng không tiện quấy rối.

Hai người cứ như vậy ai cũng bận rộn, dường như người của hai thế giới làm hoàn toàn bất đồng hai chuyện.

Chớp mắt một cái, mười một giờ rưỡi rồi.

"Lâm tỷ, bên ngoài dường như không có động tĩnh ", Mặc Phi Phàm vênh tai, nghe trong chốc lát: "A di chắc là đang ngủ, ta đi phòng khách, ngời cũng sớm nghỉ ngơi một chút a !. "

"Mẹ ta thói quen ngủ sớm sớm tỉnh, thông thường sáu giờ rưỡi sẽ bắt đầu, ngời. . . Sáu giờ rưỡi đồng hồ trước đây đến ta trong phòng tới, đừng lộ hãm "

"Ta minh bạch, Lâm tỷ, ngủ ngon. "

"Ân, ngủ ngon. " Trương Lâm hướng Mặc Phi Phàm khoát tay áo, môi đỏ mọng khẽ nhếch nói.

Mặc Phi Phàm khẽ vuốt cằm, sau đó nhẹ nhàng từng bước hướng phòng khách đi tới. Hắn cũng không dám bật đèn, tận lực không kinh động "Nhạc mẫu đại nhân " .

Cùng Trương Lâm cùng Trương mẫu hai người đi lâu như vậy đường, Mặc Phi Phàm thật sự là hơi mệt chút, nằm mềm mại trên ghế sa lon, lập tức điều hòa nhẹ nhàng mà thôi, Mặc Phi Phàm rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

Cũng không biết ngủ bao lâu, Mặc Phi Phàm cảm giác chu vi có người đi lại. Hắn là bộ đội đặc chủng xuất thân, mặc dù mệt mỏi nữa, cũng sẽ theo thói quen bảo trì cảnh giác.

"Là ai! " Mặc Phi Phàm đánh cho một cái đứng dậy, đoạn quát một tiếng.

"Ai nha, Phi Phàm, ngời làm sao ngủ nơi đây a? "

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu nhìn lên, đứng ở trước mặt mình không là người khác, chính là Trương Lâm mẫu thân, chính mình "Trương lai cha mẹ vợ " . Từ trong giọng nói của nàng, Mặc Phi Phàm nghe được giật mình, phần nộ còn có ngoài ý muốn.

Sợ bị nàng xem ra kẻ hồ, Mặc Phi Phàm suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, liền vội vàng nói: "Là như vậy a di, ta trong khoảng thời gian này có chút quan tâm, sợ lấy cho tiểu Lâm, cho nên liền chạy ra ngoài ngủ. "

Trương mẫu cũng không phải người ngu, sao có thể nghe không hiểu đây là mượn cớ. Nàng tức giận đi tới Trương Lâm trước cửa phòng, cạch cạch gõ cửa: "Nha đầu chết tiết kia, đi ra, đi ra. "

Trương Lâm ngủ được lấy, bị mẹ của mình như thế một âm ỉ, vô cùng không tình nguyện bật đèn, xuống giường mở rộng cửa.

"Mụ, ngời làm sao vậy? Lớn buổi tối còn có để cho người ta ngủ hay không. " Trương Lâm còn buồn ngủ, giả giả trang cái gì cũng không biết.

Trương mẫu chỉ vào trong phòng khách Mặc Phi Phàm, lý trực khí trắng nói: "Chiếu các ngời cái dạng này, mụ mụ từ lúc nào có thể âm ngoại tôn từ. Ngời có phải hay không còn không có từ a Hoa chết trong bóng tối đi tới? Chẳng lẽ, ngời cam tâm làm cho Phi Phàm cả đời ngủ sô pha? Ngời cũng bao lớn rồi, làm sao cũng không biết làm cho mụ mụ bớt lo a. "

"Này cũng cái gì cùng cái gì a, chúng ta đây không phải là vẫn chưa đi đến một bước kia nha, ngại cho ta chút thời gian a. " Trương Lâm nắm tóc, nhăn nhó có chút dăm dăm nói.

Trương mẫu: "Cái gì cho ngời thời gian, thời gian ta cho ngời còn chưa đủ sao. Bất kể như thế nào, Phi Phàm người con rể này ta nhận định, các ngời nhanh chút thời gian sanh con, sanh xong hài tử thích làm sao thế nào, mụ mặc kệ. "

"Còn ngời nữa, Mặc Phi Phàm. Ta buổi sáng là thế nào nói cho ngời được, để cho ngời chủ động điểm, ngời là thế nào đáp ứng ta, cái này lỗ tai vào, cái kia lỗ tai ra có phải hay không? "

Trương Lâm cùng trong phòng khách Mặc Phi Phàm nghe được mặt trên lời nói này, suýt chút nữa té xỉu.

Thăm nghĩ, thế đạo này là thế nào, thật là có mụ mụ bức lấy nữ nhi mình cùng người khác cùng phòng.

Kỳ thực, Trương mẫu đây cũng là sự tình xảy ra có nguyên nhân. Trương Lâm trên một đoạn ái tình, cho nàng đã kích quá. Nàng đã từng bởi vì vị hôn phu chết, còn tự sát nhiều lần, may mà cứu được đúng lúc, nhờ vậy mới không có gây thành đại họa.

Trương mẫu cũng biết, quên mất một đoạn cảm tình biện pháp tốt nhất, là vùi đầu vào một đoạn mới cảm tình trung. Nàng cũng nâng không ít người, giới thiệu không ít tuổi trẻ tài cao tiểu tử.

Có thể nàng đâu, hết thấy chương mắt, ngay cả ghét bỏ nhân gia nhân phẩm không được, bằng cấp không được, năng lực không được.

Mất thấy, khuê nữ niên kỷ càng lúc càng lớn, lại giống như vậy dây dưa mấy năm, liền thực sự thành tuổi sản phụ rồi. Đến lúc đó đừng nói rất khó có bầu hài tử, coi như mang bầu, phiếu lưu cũng là tương đối lớn, làm không cần thận một xác lương mệnh.

Hiện tại, vừa vặn có một tình đầu ý hợp, nhân phẩm năng lực cũng không tệ con rể xuất hiện, nàng đương nhiên phải nắm cơ hội này rồi.

Phương pháp tuy là đơn giản thô bạo một ít, nhưng cũng là quan tâm sẽ bị loạn, dụng tâm lương khổ.

Trương Lâm bị ép, cũng là muốn sớm một chút làm cho lỗi tai của chính mình Từ Thanh tỉnh thanh tỉnh. Nàng chấp hai tay, làm làm ra một bộ chịu thua bộ dạng: "Ta bại cho ngươi, mụ mụ, ta thực sự bại cho ngươi. Tốt, tạo tiểu nhân, chúng ta cái này tạo tiểu nhân được rồi. "

"Mặc Phi Phàm, vào phòng ngủ. " Trương Lâm xuất ra chủ tịch tư thế, nghiêm giọng nói rằng.

Mặc Phi Phàm nhức đầu, tâm nói mình cái này bị kéo lang xướng? Cái này không trâu bắt chó đi cày rồi? Đây cũng tình huống gì a.

Lúc này nói cái gì, đều là không tốt, trăm mặc mới là sáng suốt nhất.

Hắn hậm hực đi vào Trương Lâm căn phòng, không dám ở bên ngoài dừng lại lâu một giây đồng hồ.

Thấy mụ mụ còn đứng ở cửa, Trương Lâm tức giận nói rằng: "Thế nào, mụ mụ ngươi muốn nghe? "

"Nha đầu chết tiệt kia, làm cho mụ mụ thiếu làm điểm tâm, mụ mụ còn muốn sống thêm mấy năm nữa. " nói xong, xoay người rồi đi, trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Thình thịch!

Trương Lâm đem cửa phòng trùng điệp đóng cửa, một lần nữa khóa kín.

"Chỉ có một giờ, thật không ngại làm lại nhiều lần, ngủ đi. " Trương Lâm tin tưởng oản một cái dưới mái tóc, ngáp một cái, đối với Mặc Phi Phàm nói rằng.

Mặc Phi Phàm ồ một tiếng, trực tiếp tọa đến phòng ngay chính giữa lạnh như băng trên sàn nhà, nằm xuống.

"Ngươi làm sao ngủ chỗ này? " Trương Lâm trừng mắt mắt to, hiểu kỳ nói.

"Ta không ngủ chỗ này, ngủ nơi nào? " Mặc Phi Phàm không giải thích được nói.

Trương Lâm: "Sàn nhà lạnh, thôi cả đêm điều hòa thân thể sẽ không chịu nổi. Đến ngủ trên giường a !, chúng ta một người phân nửa vị trí. Nhớ kỹ ah, ngàn vạn lần không nên làm cử động gây rối gì, bằng không, ken két kệt! "

Trong tay của nàng không biết từ lúc nào nhiều hơn một cây kéo, cố ý ở Mặc Phi Phàm trước mặt khoa tay múa chân một cái. Dù sao Mặc Phi Phàm là mình mời đến giúp đỡ, muốn cho hắn cứ như vậy ngủ ở lạnh như băng trên sàn nhà, thật là có chút lương tâm trên làm khó dễ.

Mặc Phi Phàm tuyệt không phải là một đồ háo sắc, nhưng cũng là nam nhân bình thường, một phần vạn chính mình trong chốc lát xung động không khống chế được, bị nàng một cây kéo cho xoay xoay rồi, vậy quá oan uổng.

"Quên đi. " Mặc Phi Phàm lắc đầu, cự tuyệt nói: "Bảo mệnh quan trọng hơn, ta cũng không muốn ngay cả ba ba chưa từng làm, trực tiếp tấn cấp Thành công công. "

"Khanh khách ", Trương Lâm bị lời của hắn chọc cười: "Vay cho ta đàng hoàng một chút, đừng nhúc nhích cái gì ý đồ xấu. Được rồi, hiện tại, lên giường ngủ. "

Cũng không biết Trương Lâm lời nói có cái gì ma lực, Mặc Phi Phàm cư nhiên thực sự nghe lời của nàng, đàng hoàng nằm trên giường, nghiêng người mặt hướng phía ngoài.

Chương 36: Mộng xuân

Mặc Phi Phàm cảm giác được Trương Lâm nằm xuống, một nhàn nhạt mùi thơm của nữ nhân lập tức bay vào trong lỗ mũi của hắn.

Thứ mùi đó nhàn nhạt, không phải gay mũi, rất dễ chịu, dường như mê được giống nhau, làm cho người xương cốt toàn thân đều mềm.

Ở hoàn cảnh này, dưới loại tình huống này, muốn nói Mặc Phi Phàm một chút ý tưởng cũng không có, đó là không có khả năng. Chi bất quá, hắn tự chủ khác hẳn với thường nhân, mặc dù mỹ nữ ở bên, cũng sẽ bảo vệ ranh giới cuối cùng của mình, tuyệt sẽ không làm cái loại này chuyện cảm thú.

Nói đi nói lại, loại này tự chế, cũng là một loại dày vò. Nhất là làm thân thể một cái bộ vị có phản ứng, lại lo ngại mặt mũi không thể để cho người khác phát hiện, loại hành hạ này chỉ có đương sự tự mình biết.

Mặc Phi Phàm đem thân thể đi ra ngoài xê dịch, hít vào một hơi thật dài, để cho mình tỉnh táo một chút. Sau đó, ép buộc chính mình dời đi lực chú ý, làm cho trong não xuất hiện những hình ảnh kia, hết thấy biến mất.

Chờ thật lâu, Mặc Phi Phàm mới phát giác Trương Lâm cũng không có tắt đèn. Hắn thấp giọng hỏi: "Lâm tỷ thích mở ra đèn ngủ?"

"Người trước tiên ngủ đi, chờ người đang ngủ, ta mới có thể yên tâm ngủ." Trương Lâm cầm trên tay cây kéo, lại ken kết rồi hai cái.

Nàng trăm phần trăm tin tưởng Mặc Phi Phàm nhân phẩm của, bất quá không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. Mặc Phi Phàm dù sao cũng là một huyết khí phurong cương tiểu tử, nếu như trong chốc lát xung động, chính mình sao có thể phản kháng lại đây. Để cho an toàn, hay là muốn hù dọa hắn một chút.

Quả nhiên, nghe được Trương Lâm bên kia truyền đến thanh thúy cây kéo tiếng, Mặc Phi Phàm toàn thân đánh cái rùng mình. Hắn lại đi bên cạnh xê dịch, thân thể đều nhanh kê đến bên giường rồi, dường như tùy thời đều có thể ngã xuống.

Lúc này, hắn trong lúc vô tình chứng kiến từ trên đầu giường bày đặt một máy xinh xắn âm nhạc bá phóng khí, bá phóng khí trên còn cắm một cái ống nghe điện thoại.

"Lâm tỷ, cho người mượn bá phóng khí nghe một chút bài hát, được không?" Mặc Phi Phàm thỉnh cầu nói.

"Dừng a !." Trương Lâm hơi đỏ mặt, cảm giác mình lời nói mới rồi hơi quá đáng, có chút ngượng ngùng, thầm nghĩ áy náy nhưng không biết từ đâu mở miệng.

Mặc Phi Phàm đưa tay, nắm lên cơ khí, nhanh chóng đem ống nghe điện thoại nhét vào lỗ tai của mình trong. Trương Lâm hơn ba mươi tuổi rồi, thích nghe một ít bài hát cũ hết lần này tới lần khác Mặc Phi Phàm cũng là, vì vậy bá phóng khí bên trong bài hát rất đúng miệng hắn vị.

Nghe trong chốc lát, tim của hắn liền trầm xuống, trong đầu ý biến thái cũng không nên xuất hiện hình ảnh, cũng hết thấy biến mất không thấy. Không lâu sau, Mặc Phi Phàm bên này liền truyền đến đều đều tê tê tiếng hít thở.

Trương Lâm cũng không phải thần tiên, đã là phạm nhân, cũng có Phạm tư tưởng của người ta. Nếu như nói trong đầu không có một chút cùng Mặc Phi Phàm một dạng ý niệm trong đầu, đó là dối trá. Nàng không có Mặc Phi Phàm dạng như tự chủ, thế nhưng có nội tâm có cương thường luân lý có điểm mấu chốt, biết chuyện gì nên muốn, chuyện gì chớ nên muốn.

Cùng Mặc Phi Phàm nghe ca nhạc dời đi lực chú ý bất đồng, Trương Lâm dời đi chú ý lực phương thức tương đối đặc biệt -- đếm cừu.

Vẫn đếm tới 2743 con dê thời điểm, Trương Lâm mới phát giác được khốn cảnh đi lên. Nàng đem đầu nhọn phóng tới từ trên đầu giường, để ngựa buổi tối lúc ngủ, không cẩn thận thương tổn được người. Sau đó, tự tay tắt đi trong phòng đèn lớn, chỉ để lại một chiếc yếu ớt, ngọn đèn không phải như mất đèn bàn.

Đêm đã khuya, một vòng lại lớn vừa tròn ánh trăng, điểm chue màu xanh đen bầu trời đêm. Màu bạc trắng ánh trăng, rải trên mặt đất, khắp nơi đều có con dê mền thật thấp tiếng kêu. Đêm hương khí tràn ngập trên không trung, đan thành từng cái mềm mại vòng, đan dệt ra từng cái tuyệt vời mộng.

Đêm nay, rất nhiều người đều sẽ nằm mơ, bao quát Mặc Phi Phàm ở bên trong, cũng làm một cái rất tuyệt vời mộng.

Trong mộng, Mặc Phi Phàm thích một cô nương. Nàng có Trương Lâm thành thực, Âu Dương Thiên tướng mạo, Ngô Trĩ vóc người, Khanh Vũ Phi tính cách, Bạch Tuyết Linh linh động, thậm chí là Tôn Thiên lạnh lẽo cô quạnh.

Nói chung, trong mộng chính là cái kia nàng, là một cái hoàn mỹ được bất khả tư nghị nữ nhân.

Hết lần này tới lần khác người nữ nhân này, cũng rất thích hẳn.

Hai người yêu đương, dặt tay, hôn môi, cuối cùng rơi vào hương giường, cời áo nới dây lưng, khinh giải la thường, chuẩn bị sáng lập ái kết tình.

Liền ở người yêu của mình hoàn toàn đứng ở Mặc Phi Phàm trước mặt, Mặc Phi Phàm đem ôm vào trong ngực thời điểm.

Hắn đột nhiên từ trong mộng đẹp thức dậy,

Bởi vì hắn phát hiện mình va chạm vào gì đó, là chân thật như vậy.

Không đúng! Đây không phải là đang nằm mơ, Mặc Phi Phàm trong đầu hiện lên một vệt chớp tím, làm cho suy nghĩ của hắn từng bước rõ ràng.

Nương đầu giường ánh đèn yếu ớt, Mặc Phi Phàm chứng kiến nguyên bản cách thật xa hai người, thân thể cư nhiên chỉ có gang tấc khác biệt. Trương Lâm giống như một ngủ mỹ nhân giống nhau, gối lên Mặc Phi Phàm trong tay trái.

Nàng ngủ được là thơm như vậy ngọt, lông mi thật dài giống như hai thanh cây quạt nhỏ giống nhau, thùy ngay dưới mắt. Quần áo ngủ cổ áo, không còn cách nào che lại tầng lớn da thịt trắng nõn, Mặc Phi Phàm thậm chí có thể tưởng tượng chứng kiến Trương Lâm ngực đạo kia sâu đậmlugou, thật giống như về tới lần đầu tiên nhìn thấy Âu Dương Thiên, ở xe taxi tràn cảnh giống nhau.

Lúc này, Mặc Phi Phàm bỗng nhiên ý thức được một cái vấn đề tương đối nghiêm trọng -- tay hắn không thấy.

Không biết từ lúc nào, tay hắn cư nhiên đưa tới Trương Lâm trong áo ngủ. Càng phải chết là, bàn tay lớn kia còn bắt được một đoàn chó nên bắt được đồ đặc.

Nhất định là vừa rồi nằm mơ thời điểm, theo bản năng hành vi!

Mặc Phi Phàm chỉ cảm thấy trong thân thể khí huyết trong nháy mắt dâng lên, một cái lều nhỏ đột nhiên nhô lên.

Ồ tiếp tục như vậy, liền thực sự xảy ra đại sự.

Không được, chính mình tuyệt đối không thể làm cảm thú, tuyệt đối không thể!

Mặc Phi Phàm giống như điện giật mà lấy tay từ Trương Lâm trong áo ngủ rút ra, sau đó nhẹ nhàng đẩy ra gối tại chính mình trên cánh tay mỹ nữ, gần hơn, từ liền lần một vòng tư thế, từ trên giường lật tới dưới giường.

Tự giờ khắc này bắt đầu, Mặc Phi Phàm lại không nửa điểm buồn ngủ, vẫn trừng hai mắt, nhìn xem trần nhà.

Thật vất vả kẻ đến trời tờ mờ sáng lượng, Mặc Phi Phàm nhanh lên đứng dậy, từ Trương Lâm trong phòng chạy trốn chết.

Các loại Trương Lâm lúc tỉnh lại, đã là tám giờ sáng rồi. So với việc Mặc Phi Phàm dày vò khó ngủ, nàng nhưng lại ngủ ngon giấc.

Đứng lên về sau, Trương Lâm phát hiện bữa sáng đều làm xong.

Có mụ mụ sở trường nhất, chính mình thích ăn nhất hồi hương nhân bánh bánh bao, cháo bát bảo, bánh quẩy. Còn có Mặc Phi Phàm sở trường nhất tăng thịt bò, ngọc trứng gà so.

Trương Lâm đêm qua liền chưa ăn bao nhiêu, hiện tại cái bụng đã sớm có lỗ cô lỗ cô kêu loạn. Nàng nhanh lên đến buồng vệ sinh rửa mặt xong tất, sau đó ngồi trước bàn ăn, ăn ngon nghiền.

Thấy Trương Lâm tinh khí thần tràn trề, thần thái phấn chấn; mà Mặc Phi Phàm hốc mắt hăm sâu, một bộ không ngủ đủ bộ dạng, Trương mẫu ngay lập tức sẽ "Đoán được cái gì".

Nàng dò xét tinh mà hỏi thăm: "Khuê nữ a, đêm qua ngủ được thế nào a? "

Trương Lâm không nghĩ tới trong lời này còn có lời, đỉnh đặc nói rằng: "Đã lâu không ngủ lại đây như thế thực tế một cái thấy rồi, trước đây luôn là mất ngủ, lần này vừa cảm giác ngủ tới hừng sáng. "

"Vậy thì đúng rồi nha ", Trương mẫu cao hứng cười toe toét, lòng nói cô nam quả nữ cùng tồn tại một phòng, khó có thể không cọ xát ra châm lửa hoa, xem ra gừng đúng là càng già càng cay a. Khóe miệng nàng lau lại đây về đắc ý nụ cười, tiếp tục nói: "Sớm một chút có bầu hài tử, ta với người ba cũng có thể tiết kiệm một chút tâm. Còn người nữa, Phi Phàm, việc này quang một người dùng sức còn không được, được hai người phối hợp với nhau. "

Mặc Phi Phàm nghe được vân son sương mù lượn quanh, chỉ phải ý vị gật đầu phụ họa. Hắn một bên gặm bánh bao, một bên thờ dài nói: "A di, thù nghiệt của người thật tốt, bánh bao này ăn ngon thật. "

"Ai, người ăn rau họ nhân bánh, chó ăn hồi hương a. Rau họ đối với thân thể của người tốt, nhiều bồi bổ. " Trương mẫu cười cho Mặc Phi Phàm gấp vãi cái rau họ trứng gà nhân bánh bánh bao.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đụng vào mỹ nữ

Mặc Phi Phàm không rõ thế hệ trước đối với dưới đồng lứa "Quan tâm", nói tiếng cảm ơn a di, vui vẻ tiếp thu.

"Mụ mụ, người khi nào đi a?" Trương Lâm cử chỉ ưu nhã ăn hồi hương bánh bao, nói rằng: "Chúng ta hậu thiên sẽ đi làm rồi, đến lúc đó bề bộn nhiều việc, khả năng liền không thể bồi người." "

Nói bóng gió, chính là lão nhân gia ngại nhanh lên một chút về nhà chiếu cố ba ta a!, đừng xen vào chuyện của chúng ta rồi. Cái này diễn kịch diễn cái một hai ngày tạm được, nếu như diễn thời gian càng dài rồi, khó tránh khỏi không phải đùa mà thành thật. Đến đó một bước, không chỉ ... mà còn là đối với mình không phụ trách, đối với người ta Phi Phàm cũng không công bình.

Trương mẫu cũng nghe được khuê nữ "Ghét bỏ" ý, cau mày: "Người cái này nha đầu chết tiết kia, làm sao cùng mụ mụ nói chuyện, lần này qua đây, lúc đầu nghĩ tới đây trên mười ngày nửa tháng. . ."

Trương Lâm: "A?" "

"Bất quá", Trương mẫu trừng Trương Lâm liếc mắt, thoại phong nhất chuyển: "Các người đã ở cùng một chỗ, tiểu Lâm cũng đúng là không sao, mụ mụ ngốc tại chỗ này, cũng có chút dư thừa cùng ngại chuyện của các người. Ta nghỉ ngơi nửa một ngày, sáng mai đi mù mịt." "

"A di không ở lâu thêm vài ngày sao, cũng để cho tiểu Lâm nhiều hơn đối với ngài tận hiếu." Mặc Phi Phàm bất thành linh cảm qua đây một câu, hẳn không có ý tứ gì khác, thuần túy là muốn cho Trương Lâm hai mẹ con nhiều hơn ở chung ở chung.

Trương Lâm nghe vậy, suýt chút nữa đem trong tay cái này nửa cái bánh bao té Mặc Phi Phàm trên mặt đi, người này có phải hay không không biết cái này đang diễn trò sao? Lại lưu vài ngày, không biết còn có thể chính ra cái gì yêu thiếu thân tới.

"Ha ha", Trương mẫu vui vẻ, đồng thời lại liếc Trương Lâm giống nhau: "Hiện tại coi như, người không thấy cái này nha đầu chết tiết kia đều hạ lệnh trục khách sao. k hiện tại các người lên một lượt tiểu đội, ta ở chỗ này chưa quen cuộc sống nơi đây, ngây ngô cũng không có ý nghĩa. Các loại tiểu Lâm ngày nào đó mang thai, ta lại tới chiếu cố nàng." "

Mặc Phi Phàm lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, ngây ngốc nói: "A di hiểu lầm, tiểu Lâm không phải ý tứ này. . ."

Thấy bọn họ chuyện trò tiếp nữa, trời tối rồi. Trương Lâm cố ý dùng chiếc đũa gõ một cái chén kiêu, lớn tiếng nói: "Còn ăn cơm hay không?" "

"Đúng đúng, ăn." Trương mẫu tiếp lời tới, nói rằng.

Ăn cơm xong, Trương Lâm mang theo Mặc Phi Phàm, đi tây nam thành phố một cái rất nổi danh địa điểm du lịch du ngoạn. Mặc Phi Phàm lại là giúp của bọn hắn túi xách, lại là mua vé, chạy lên chạy xuống bận tới mảy mòi mặt.

Từ buổi sáng, vẫn đợi đến tám chín giờ tối đồng hồ, chỉ có lê thân thể mệt mỏi lái xe về nhà. Mặc dù mệt, nhưng qua được rất có ý tứ.

Bất tri bất giác, Trương Lâm đối với Mặc Phi Phàm hảo cảm lại tăng vào thêm vài phần.

Lần này, không cần Trương mẫu thúc giục, Trương Lâm liền chủ động đem Mặc Phi Phàm kêu tới mình gian phòng, cũng sẽ không dùng cây kéo hù dọa hắn.

Đồng dạng gian phòng, đồng dạng mỹ nhân, đồng dạng tuyệt vời buổi tối, đồng dạng mộng đẹp.

Sợ mình có nửa ngày hôm qua quá đáng động tác, lần này Mặc Phi Phàm chủ động yêu cầu ngủ thẳng Trương Lâm một bên khác, cùng người sau chân một đầu. Không biết vì sao, mặc dù là như vậy, Mặc Phi Phàm vẫn là ngủ được không thực tế, bình thường tính lại.

Đồng dạng, Trương Lâm ngủ được cũng không tiện, luôn cảm thấy so với đêm qua bớt chút cái gì.

Hai người thật vất vả làm lại nhiều lần đến sáu giờ đồng hồ, liền khăn cấp rồi giường.

Trương mẫu tám giờ máy bay, đặc tướng nàng sớm đưa đến sân bay.

Lên phi cơ trước, Trương mẫu lôi kéo Trương Lâm cùng Mặc Phi Phàm tay, lưu luyến nói: "Các người nhất định phải thật tốt, ngàn vạn lần không nên cãi

n nhau. Phi Phàm, tiểu Lâm có đôi khi tương đối bá đạo, người nhiều làm cho điểm ấy nàng. Trong công ty có cái gì nhân ngôn toái ngữ, không nên quá để bụng, ta biết người bây giờ ở tiểu Lâm thuộc hạ làm việc, khẳng định áp lực rất lớn.

Buông lỏng tinh thần, quần bọn hắn nói cái gì đó, người là cùng tiểu Lâm sống qua ngày, không phải theo chân bọn họ sống qua ngày, ta tán thành các người là được. Còn có, sớm một chút sanh con, không phải muốn nói gì sự nghiệp a, vội vàng a, đều là mượn cớ, kỳ thực sanh con cũng không giống các người tưởng tượng phiền phức như vậy, rất đơn giản. . . "

Trương mẫu nói rất nhiều rất nhiều, hai người từng cái xưng phải, không dám có nửa câu làm trái.

Thời gian đi qua rất nhanh, nhìn xem mục mục trải qua an kiểm,

Một chút hướng cabin phương hướng đi tới.

Vốn đang ngại mục mục cầu nhau Trương Lâm, trong lòng bỗng nhiên một tổn thương, mũi đau xót, nước mắt xôn xao mà liền lưu lại.

Nhìn xem Trương Lâm khỏe mắt nước mắt, Mặc Phi Phàm móc ra một bao khăn tay, từ bên trong quất ra hai tờ, nhẹ nhàng cho nàng lau đi: "Tiểu Lâm. . . Lâm tỷ, người làm sao vậy? "

"Phi Phàm đệ đệ, có thể hay không mượn bả vai làm cho tỷ dựa vào dưới? " Trương Lâm cúi đầu trừu khấp nói.

Mặc Phi Phàm đánh bạo, đem Trương Lâm ôm vào trong ngực, nhỏ giọng quan tâm nói: "Lâm tỷ, người không sao chứ? "

"Phi Phàm, ta có lỗi với ta mục, ta đều lớn như vậy, còn để cho nàng quan tâm. Ngày hôm nay ta đều thấy mẹ ta dài quá tóc bạc rồi, nàng lão liễu, già thật rồi. Kỳ thực ta không muốn lừa dối nàng, ta muốn để cho nàng ở chỗ này ở, thế nhưng ta thật sự là không cách nào. " Trương Lâm hồi hận, thật sâu vì mình sở tác sở vi tự trách.

Mọi nhà có nỗi khó xử riêng, đừng xem Trương Lâm thân là đại tập đoàn chủ tịch, ở bên ngoài phong quang vô hạn, luôn luôn lấy nữ cường nhân tư thế hiện người. Có thể nàng, cũng vẫn như cũ có phiền não của mình.

Mặc Phi Phàm rất có thể hiểu được cái loại cảm giác này, vô nhè nhẹ một cái sau lưng của nàng nói: "Lâm tỷ không nên tự trách, ái tình vật này là phải để ý duyên phận, mong ước Lâm tỷ sớm ngày tìm được một cái chính mình thoả mãn, lại tri tâm, thật tình, thành tâm người yêu của người. "

"Cảm tạ, tạ ơn Tạ đệ đệ. " Trương Lâm ôm chặt Mặc Phi Phàm, cảm kích nói.

Mặc Phi Phàm cảm giác được trước ngực mình dường như bị vật gì vậy chia vào tựa như, bỗng nhiên ý thức được cái tư thế này quá mập mờ.

Hắn mặt già đỏ lên, không dễ dàng gian đem Trương Lâm buông ra, cười nói: "Lâm tỷ, chúng ta cần phải đi, ta sáng hôm nay còn có lớp đâu, sách ta lên lên đặt ở cốp sau rồi. "

"Ah ah, ta ngược lại đem chuyện này đã quên. Đi thôi, tỷ tiễn người đi trường học, sau đó sẽ đi làm. " Trương Lâm xoa xoa nước mắt của mình, đem Mặc Phi Phàm buông ra.

Mới vừa xa nhau không có một giây đồng hồ, lại đột nhiên lại gần, hung hăng ở Mặc Phi Phàm gò má trên hôn một cái, nháy nháy mắt, từ lệ chuyển cười: "Lần này tạ ơn Tạ đệ đệ rồi, trợ giúp tỷ tỷ vượt qua cửa ải khó khăn, cái này môi thơm coi như báo đáp. "

Mặc Phi Phàm căn bản ngay cả một chút chuẩn bị cũng không có, chỉ cảm thấy gương mặt trong nháy mắt bắt đầu phát nhiệt, rất nhanh thì đỏ cùng hai khối nội khố giống nhau, ngay cả lời đều nói được không quá trôi chảy: "Không có. . . Không có việc gì, lần sau tỷ nếu như. . . Muốn là đừng phải loại sự tình này, trở lại gọi hỗ trợ là được. "

"Ta biết rồi. " Trương Lâm trong khóe mắt hiện lên mỉm cười, kiêu cưỡi rộ lên.

Hai người ở bình thường không có làm dừng lại quá lâu, Trương Lâm đem Mặc Phi Phàm đưa đến tây nam đại học cửa trường học sau, liền lái đi ra ngoài công ty.

Mặc Phi Phàm mới vừa mới vừa đi vào, liền đụng với trường học chuông vào học vang lên.

Đây là tuần này lớp thứ nhất, Mặc Phi Phàm không muốn cho mặc cho Hà lão sư một cái ảnh hưởng xấu, ôm sách nhanh chóng hướng phòng học có bậc thang chạy đi.

Ở chạy mau đến thang lầu khúc quanh thời điểm, tốc độ của hắn đã chậm lại. Đúng lúc này, đột nhiên từ phía trên chạy xuống một cái đi sắc thông thông mỹ nữ.

Chương 38: Có thể hay không giúp ta mua băng vệ sinh

Mỹ nữ tốc độ quá nhanh, lại là từ trên lầu vội vã chạy xuống, lập tức liền không thắng được rồi. Thân thể lệch một cái, chỉ lát nữa là phải đụng phải. Mỹ nữ giật mình, trong miệng phát sinh "A " được tiếng thét chói tai.

Mặc Phi Phàm là bộ đội đặc chủng xuất thân, tốc độ phản ứng có thể nói nhất lưu. Hắn theo bản năng thân thể một bên, cùng mỹ nữ vai khó khăn lắm lau qua.

Mỹ nữ là không có đánh lên Mặc Phi Phàm, có thể thân thể của hắn cũng mất đi cân bằng, trực tiếp hướng trên tường đụng tới, nếu thật là đánh lên, đầu cần phải nở hoa không thể.

Ở nơi này chỉ mảnh treo chuông thời điểm, Mặc Phi Phàm trên mặt đất dùng tốc độ khó mà tin nổi đổi thân thể, tiêu sái lấy tay đem mỹ nữ kéo. Mỹ nữ cái trán, khoảng cách tường còn có không đến một cm địa phương, dừng lại.

Chưa tính hồn mỹ nữ sợ đến hoa dung thất sắc, nửa ngày cũng không còn trở lại lời.

Vừa mở miệng, dù cho: "Tay người. . ."

Tay của ta? Tay của ta làm sao vậy?

Mặc Phi Phàm tay nắm cửa giật giật, cảm giác lòng bàn tay rất mềm mại. Loại cảm giác này, dường như khuya ngày hôm trước, mình làm mộng lúc sở cảm nhận được cảm giác giống nhau.

Mặc Phi Phàm cúi đầu, hận không thể trên mặt đất tìm một cái lỗ để chui vào. Thì ra người mỹ nữ này không là người khác, chính là trên tuần lễ cùng chính mình ăn cơm xong Bạch Tuyết Linh. Mà tay của mình sở thụ lực địa phương không phải bả vai cũng không phải cái bụng, mà là đối phương chắc bộ phận.

Hắn nhanh lên đem tay của mình mở, đồ mặt nói rằng: "Xin lỗi, Tuyết Linh, ta không phải cô ý. "

Bạch Tuyết Linh thấy là Mặc Phi Phàm, cũng không còn nhiều chú ý. Vốn muốn nói không có việc gì, lời đến khoe miệng lại bị nuốt trở vào, biểu tình hết sức thống khổ đáng vẽ. Nhìn kỹ, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng trắng bệch, hai cái tay ôm bụng, cùng trũng độc giống nhau.

Mặc Phi Phàm chú ý tới Bạch Tuyết Linh những biến hóa này, đem mới vừa xấu hổ tạm thời quên mất, gấp giọng hỏi: "Người làm sao vậy? "

"Ta. . . Không có việc gì. " Bạch Tuyết Linh ôm bụng, hai chân mềm nhũn, té quỵ dưới đất, cả người thần chí đã có chút không rõ ràng lắm rồi.

"Đi, ta dẫn người đi y viện. " Mặc Phi Phàm không dám thờ ơ, đem trên mặt đất sách nhặt lên hướng Bạch Tuyết Linh trong bọc sách nhét vào. Sau đó vội vàng từ trên mặt đất ôm lấy Bạch Tuyết Linh, ôm hông của nàng ra bên ngoài chạy.

Đừng xem Mặc Phi Phàm dáng dấp gầy yếu ớt, sức bật rất mạnh, lại vô cùng chịu đựng, ôm chừng trăm cân Bạch Tuyết Linh, cùng thối phồng quyền sách giống nhau. Lần này hắn không có mở xe qua đây, chỉ phải đón xe.

Hắn càng sốt ruột, xe taxi thật giống như càng tránh hắn tựa như. Đợi một hai phút, trên đường cái dừng nói xe taxi rồi, ngay cả chiếc có thể kéo nhân xe ba bánh cũng không có.

Đang ở hắn lo lắng được thẳng giậm chân thời điểm, một gã lão sư bộ dáng người lái một chiếc màu trắng bốn đời xe có rèm che nhích lại gần, quay cửa xe xuống quan tâm nói: "Đồng học, người làm sao vậy? "

Thấy được hắn, Mặc Phi Phàm dường như chớp được rom rạ cứu mạng giống nhau, liền vội vàng nói: "Lão sư, bạn học ta không biết tình huống gì, cái bụng đột nhiên đau, ta muốn mang nàng đi bệnh viện, nhưng là đánh không xe. Lão sư, có thể hay không giúp tiền chúng ta đi y viện a? "

Người lão sư kia cũng rất có sư Đức, ngay cả không hề nghĩ ngợi, vội vàng nói: "Mau lên xe, ta mang bọn người đi. "

"Hảo hảo. " Mặc Phi Phàm nhanh lên mở cửa xe, đem Bạch Tuyết Linh ôm vào đi.

Ô tô một đường chạy như bay, mười phút không đến liền chạy tới phụ cận một nhà cỡ trung y viện.

Trải qua bác sĩ khám và chữa bệnh, Bạch Tuyết Linh được không phải là cái gì bệnh nặng, là nữ hài tử thường thấy nhất đau bụng kinh. Chỉ bất quá, của nàng đau bụng kinh muốn so với thường nhân lợi hại hơn chút mà thôi, châm cứu thuốc giảm đau sau hóa giải không ít. Bất quá, tốt nhất là ở y viện quan sát nửa ngày, nếu như không có chuyện gì, mới có thể ly khai.

Nghe được lời của thầy thuốc, người lão sư kia cùng Mặc Phi Phàm đều là thờ phào một cái.

"Đồng học, các ngươi là khảo cổ chuyên nghiệp đúng vậy?" trên đường, người lão sư kia hỏi qua vấn đề này.

Mặc Phi Phàm gật đầu một cái, lộ ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền, hí mắt cười nói: "Đúng, lão sư. "

"Ta buổi sáng còn có lớp, sẽ không đến nơi đây cùng các ngươi rồi. Ta một hồi cho các ngươi phụ đạo viên gọi điện thoại, cho các ngươi xin nghỉ. " lão sư vừa nói,

Bên xuất ra ví tiền, từ bên trong rút ra một ít ngàn tiền mặt, đưa tới: "Tên kia bạn học gái vẫn còn ở trên giường bệnh, ngươi đi giúp nàng đem tiền thuốc men nộp a !. "

"Không cần ", Mặc Phi Phàm khoát khoát tay, luôn miệng nói: "Ta có. Nàng là bạn gái của ta, xem bệnh tiền làm sao có thể làm cho ngài ra đâu. "

Lão sư tâm ý, Mặc Phi Phàm tâm linh, thật sự là không muốn để cho hắn tốn kém nữa rồi.

Nghe hắn nói như vậy, người lão sư kia chỉ có thôi, đem tiền lần nữa tân trang vào ví tiền: "Vậy được rồi, ngươi chiếu cố nhiều hơn bạn gái ngươi a !. Để cho nàng nghỉ ngơi nhiều một chút, uống chút cháo nóng canh nóng, thì không có sao. "

"Đa tạ lão sư. " Mặc Phi Phàm nói lời cảm tạ.

"Ha hả, tiểu tử ngươi không sai. ta đi trước. " lão sư hướng Mặc Phi Phàm khoát khoát tay, cáo từ.

Mặc Phi Phàm mất tiền hắn rồi đi, sau đó cất bước đi tới Bạch Tước Linh chỗ ở phòng bệnh.

"Cám ơn ngươi, Phi Phàm. " Bạch Tước Linh vốn là đối với Mặc Phi Phàm có hảo cảm, hiện tại càng phải như vậy. Thanh âm của nàng như trước suy yếu, nhưng khí sắc đã khá hơn nhiều.

"Khách khí gì, chúng ta là đồng học nha, đôi bất cứ người nào chứng kiến, đều sẽ làm như vậy. "

Mặc Phi Phàm cười cười, từ đầu giường cầm một duy nhất cái ly, lại ở bên cạnh máy nước uống trên nhận một ly nước nóng: "Bác sĩ nói, để cho ngươi uống nhiều một chút nóng. Ngạch, cái này có hơi nóng rồi, để trước một hồi a !. "

"Cám tạ. Ah, được rồi, Phi Phàm cuối tuần không phải ở trường học ở sao? " Bạch Tước Linh thờ phào, tiếp tục nói: "Vẫn còn muốn với ngươi một khối học tập đâu, gọi điện thoại ngươi không có nhận. "

Ai nha! Ta đem điện thoại di động rơi tại biệt thự rồi. Mặc Phi Phàm đăm đăm đầu, cười ha hả nói: "Ta có chút sự tình, đi ra một chuyến. Được rồi, ngươi ăn không có ăn điểm tâm, bằng không ta cho ngươi đi mua một ít nóng cháo bát bảo? "

Bạch Tước Linh vốn muốn nói chính mình ăn, thế nhưng không chịu thua kém cái bụng không đúng lúc kêu lên. Nàng sờ bụng một cái, mím môi nhẹ nhàng ừ một tiếng.

"Ha ha, cái này có ngưng ngừng gì. " Mặc Phi Phàm đứng dậy, đang chuẩn bị đi.

Mới vừa đứng dậy, Bạch Tước Linh lại gọi hắn lại, ngọc diện đỏ bừng nói: "Phi Phàm, có thể hay không sẽ giúp ta mua ít đồ? "

"Có thể a, vật gì vậy? "

"Có thể hay không để sát vào điểm? " Bạch Tước Linh rất xấu hổ, đem đầu chôn vào cánh tay trong, thanh âm nhỏ chỉ có hai người có thể nghe được.

"Ah. " Mặc Phi Phàm cũng không nghĩ nhiều, đem lỗ tai xít tới.

Chỉ thấy Bạch Tước Linh ở bên lỗ tai của hắn trên nhẹ nhàng thổi lấy hương khí: "Có thể hay không, giúp ta mua một weisheng khăn. . . Muốn đem dùng cái chủng loại kia, ta. . . Ta hiện tại không tiện lắm. "

"Cái gì? " Mặc Phi Phàm bối rối, chính mình cho tới bây giờ không có mua qua a.

Đem dùng là cái gì? Muốn mua bao lớn nhỏ, muốn mua nhiều dày, muốn mua nhãn hiệu gì?

Đối với lần này, Mặc Phi Phàm hoàn toàn không biết.

Nghe được Mặc Phi Phàm thanh âm ê-xi-ben rõ ràng so với vừa rồi lớn, Bạch Tước Linh còn tưởng rằng hắn không vui. Đã cùng, làm cho một cái nam sinh (cũng không phải nam bằng hữu) mua cho mình như vậy đồ riêng tư, quả thực biết có chút ngưng ngừng.

Nàng vội vàng nói: "Không có việc gì không có việc gì, tính toán một chút, ta gọi điện thoại làm cho túc xá tỷ muội đưa tới a !. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Âu Dương lão gia tử phiền phức

"Ah ah, không có việc gì không có việc gì, không phải mua món đồ sao, bao lớn chút chuyện, ta đi một chút sẽ trở lại." Mặc Phi Phàm ngoài miệng nói như vậy, trong lòng cũng đang đánh trống, mua món đồ kia nhưng là đại cô nương lên kiệu -- lần đầu tiên a.

Quên đi, cùng lắm thì mặt dày hỏi một chút! Mặc Phi Phàm như thế tự nói với mình.

Rất sợ Bạch Tước Linh thật ngại quá, Mặc Phi Phàm vội vàng bước nhanh ly khai phòng bệnh.

Ở bệnh viện lâu một, thì có quầy bán quà vặt. Ma Tước tuy nhỏ ngũ tạng câu toàn, đồ vật bên trong rực rỡ muôn màu, ngoại trừ điện nhà bên ngoài, trên cơ bản đại hình thương trường có, nơi đây đều có.

Bác sĩ dặn dò qua, Bạch Tước Linh không thể ăn dầu mỡ, lạnh như băng đồ đặc, Mặc Phi Phàm trước từ ôn rương ở giữa, cầm một chai cháo bát bảo cùng một chai thủy, lại từ bên cạnh giá hàng trên cầm đi một tí kẹo sôcôla, cho nàng bổ sung năng lượng.

Đồ đặc là mua xong, có thể kế tiếp làm sao mua băng vệ sinh đâu?

Mặc Phi Phàm đi tới siêu thị nhỏ người cuối cùng giá hàng trên, phía trên này ngoại trừ các loại các dạng khăn tay bên ngoài, còn có các loại các dạng di khăn. Mặc Phi Phàm chưa bao giờ biết, đồ chơi này còn có nhiều như vậy trò gian trá.

Ngoại trừ bài tử bất đồng, còn có cái gì nhặt dụng, đêm dùng, mỏng dính, thêm dày, phòng vênh vào. . . .

Hắn ở bên cạnh giá hàng trước mặt đi bộ tới đi bộ đi, phảng phất tuyển trạch trắc trở chứng phạm vào, chậm chạp không biết mua cái kia tốt. Lúc này, có hai cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân cười cười nói nói hướng tới bên này, Mặc Phi Phàm nhanh lên né qua một bên, đưa tay cầm lên một bao khăn tay, trên dưới tra xét.

Nhìn qua, hắn là đang chọn khăn tay, trên thực tế đang len lén miếu đối phương.

Hai nữ nhân cũng không có chú ý nhiều lắm, tự tay đem hàng trên kệ lưng bao hắc sắc bao trang Tô phi băng vệ sinh cầm ở trong tay. Nhìn các nàng ăn mặc, coi như có thể, hắn là loại này bằng hiệu tương đối khá a !.

Mặc Phi Phàm rất cảm kích nhìn theo hai vị này "Anh hùng vô danh" ly khai, di chuyển bước chân, lấy can đảm cầm một bao đêm dùng Tô phi băng vệ sinh, làm bộ như không chuyện lạ đáng về ly khai.

Ở tính tiền thời điểm, Mặc Phi Phàm vĩnh viễn cũng không quên được, tên kia nữ nhân người bán hàng ánh mắt cùng muốn cười lại đành chỉ không thể cười bộ dạng.

Mặc Phi Phàm cảm mua đồ tốt, bước nhanh Bạch Tước Linh chỗ ở phòng bệnh đi tới. Đọc theo đường đi, Mặc Phi Phàm tận lực không cho món đồ kia bị người khác chứng kiến, toàn bộ hành trình so với hộ tổng quốc gia linhdao người còn phải cẩn thận một chút.

Rốt cục, Mặc Phi Phàm "Hữu kinh vô hiểm" mà đi tới Bạch Tước Linh chỗ ở phòng bệnh. Trong phòng bệnh còn có bệnh nhân khác, vì để tránh cho không cần thiết xấu hổ, cho tới khi đồ đặc cho Bạch Tước Linh thời điểm, hắn chỉ có như trút được gánh nặng thở phào thật dài một cái.

Bạch Tước Linh một đôi mắt đẹp nhìn xem Mặc Phi Phàm, thanh âm ngọt nói: "Phi Phàm đồng học, cảm ơn ngươi."

"Một cái nhắc tay. Được rồi, cháo bát bảo là nóng, nhân lúc nóng ăn chút đi, ta còn mua cho ngươi điểm kẹo sôcôla bổ sung chút năng lượng."

Bạch Tước Linh đang cảm nhiệt hồ hồ cháo bát bảo, trong lòng cảm thấy tốt ấm áp. Của nàng cánh tay trái truyền lấy dịch, muốn mở ra che, che nhưng thật giống như cứng rắn cùng với nàng đối nghịch tựa như, dám không mở ra.

"Nếu như không ngại, tới cho ngươi ăn a !." Mặc Phi Phàm đành đặc nói. Lời này vừa ra cửa, hắn liền hối hận. Cho ăn cơm loại này phi thường thân mật sự tình, trừ phi là thân nhân hoặc là bạn bè trai gái lắm, sẽ không có vẻ đột ngột.

Mình mới cùng Trương Lâm ở hai ngày, làm sao lại ở se tâm bành trướng đến loại này không biết xấu hổ trình độ.

Hắn cùng Bạch Tước Linh còn không phải là bất cứ cái gì đâu, có tư cách gì cho người ta một đại mỹ nữ cho ăn cơm, thật sự là quá đột ngột, quá bụng dạ khó lường, quá động cơ không phải thuần.

Vì che giấu bối rối của mình, hắn cố ý ho khan một tiếng, đổi chủ đề: "Ngày hôm nay khí trời cũng không tệ lắm nha, gió nổi lên, không phải rất nóng. "

"Đúng vậy ", Bạch Tuyết Linh mỉm môi khẽ run, mặc rồi ba bốn giây, sau lại lấy dũng khí, đem cháo bát bảo đưa cho Mặc Phi Phàm, thân nhiên nói: "Vậy phiền phức phi phàm. "

Mặc Phi Phàm ngạc nhiên đã lâu, còn lấy vì mình nghe lầm. Đợi chứng kiến Bạch Tuyết Linh đưa tới cháo bát bảo, mới ý thức tới chính mình cũng không có nghe lầm.

Mỹ nữ đưa tay một đoạn thời gian thật lâu, Mặc Phi Phàm mới đem cháo bát bảo lấy tới.

Nếu nói đều nói ra ngoài, Mặc Phi Phàm chỉ có kiên trì, ngồi ở mép giường, một cái muối một cái muối uy Bạch Tuyết Linh.

Trước ở phòng ăn thời điểm, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh ăn qua một lần đem cơm cho. Chỉ bất quá khi đó, bên cạnh có người mập mạp đang đánh rẻ, hơn nữa chăm chú nhìn nhân gia rất không lễ phép, Mặc Phi Phàm đều thấy không phải rất tỉ mỉ.

Lúc này đây, Mặc Phi Phàm muốn không phải nhìn kỹ cũng -- bởi vì khoảng cách của hai người quá gần.

Mặc Phi Phàm phát hiện, Bạch Tuyết Linh cùng trong biệt thự những người đó giống nhau, cũng là một địa địa đạo đạo mỹ nữ. Nàng mặc dù không có biệt thự những người đẹp xinh đẹp như vậy, nhưng toàn thân cao thấp bị một rất đặc biệt dáng vẻ thư sinh bao phủ. Cái loại cảm giác này, khiến người ta mê muội, làm say lòng người.

Bạch Tuyết Linh ăn rất chậm, nhắm nuốt thanh âm rất nhỏ, uống liền cháo động tác đều là như vậy ưu nhã. Đợi nàng đem trong miệng ăn xong rồi, Mặc Phi Phàm cho ... nữa nàng uy trên một muối.

Cái này hai ở bên cạnh "Đẹp để tình yêu ", đem bên cạnh một đôi vợ chồng hâm mộ quá.

Nằm trên giường bệnh thê tử biau môi, đối với bệnh giường nam nhân bên cạnh nói: "Lão công, ta cũng muốn uy. "

"Đừng làm rộn lão bà, ta mang cho ngươi bánh bao thịt, không thể uy a. "

"Vì sao không thể uy? "

"Nếu như dứt ngươi, người khác sẽ nói ta dùng bánh bao thịt đáng chó, ta cũng không hành hạ động vật. "

"Ngươi đi chết! "

". . . "

Bên này, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh coi như bên cạnh không có người vừa ăn vừa nói chuyện. Đảo mắt, lưỡng ba giờ trôi qua, Bạch Tuyết Linh ăn đồ đặc đánh treo châm, cảm giác tốt hơn nhiều.

Mặc Phi Phàm gọi tới hộ sĩ, đem kim tiêm nhỏ. Đồng hành bác sĩ quan sát một trận, nói cho nàng biết không có đại sự gì rồi, căn dặn một phen sau, liền có thể rời đi.

Mặc Phi Phàm đỡ Bạch Tuyết Linh, đi ra phòng bệnh. Đi mau đến phòng vệ sinh thời điểm, Bạch Tuyết Linh nói tiếng chờ ta một chút, sau đó cầm Mặc Phi Phàm mua cho nàng đồ đặc, nhanh như chớp đi buồng vệ sinh.

Các loại lúc trở lại, Bạch Tuyết Linh giống như biến thành người khác tựa như, ngay cả cước bộ đều trở nên dễ dàng hơn.

Hai người gọi xe, phản hồi trường học.

Lúc này, đã là một giờ chiều hai mươi, còn có mười phút liền đi học.

Mặc Phi Phàm cũng không còn đi căn tin ăn, mua cái sandwich, lót đệm cái bụng. Sau đó cùng Bạch Tuyết Linh một trước một sau, đi vào phòng học. Bởi vì là tan học thời gian, cũng không có chọc cho người khác chủ ý.

Đây hết thầy, không có tránh được mập mạp con mắt, đem mập mạp hâm mộ muốn chết.

Cái này mới đi học vài ngày, người này liền bắt lại hệ khảo cổ mấy đóa kim hoa một trong, còn cùng hoa hậu giảng đường Âu Dương Thiển, đại mỹ nữ Kiều Nhược Lam quan hệ "Thật không minh bạch ", tốt như vậy đào hoa, người không rơi xuống trên người mình đâu.

Chuông vào học vang lên, mập mạp cầm một quyển sách, đem một cục thịt nhét vào Mặc Phi Phàm bên người chỗ ngồi.

Thấy hắn khổ gương mặt, Mặc Phi Phàm tò mò hỏi: "Anh Mập, ngươi làm sao vậy, khó chịu? "

"Phàm ca, nhanh dạy một chút huynh đệ, ngươi làm như thế nào a? Lúc này mới vài ngày, là có thể Bạch Tuyết Linh đi mướn phòng, huynh đệ ta ăn xong. Tiền bối, xin chỉ giáo nhiều hơn. " mập mạp tề mi lộng nhân, biểu tình khoa trương nhỏ giọng đối với Mặc Phi Phàm nói.

Mặc Phi Phàm nghe vậy, suýt chút nữa bị nước bọt ể nói: "Người nói cái gì đó, chúng ta không phải như người tưởng tượng loại quan hệ đó. "

"Cát, còn không thừa nhận, không phải coi ta là huynh đệ? Người yên tâm, ta anh Mập mặc dù có sắc tâm, nhưng tuyệt không di chuyển huynh đệ nữ bằng hữu. Ta liền hiếu kỳ, người là thể nào thi triển mị lực của mình, đem Bạch đồng học mê xoay quanh, có phải hay không có cái gì đặc biệt thủ đoạn? "

Mặc Phi Phàm một đầu oai đảo ở trên bàn, bất đắc dĩ nói: "Ai, anh Mập người hãy tha cho ta đi, thật không phải là người tưởng tượng dạng như. "

"Hắc hắc, ta hiểu, người còn rất xấu hổ ", mập mạp thần thần bí bí từ trong túi nhảy ra một cái u mỡ, âm hiểm cười nói: "Anh Mập ta không cho người nói vô ích, chỉ cần người đem bí quyết nói cho ta biết, đồ vật trong này sẽ là của người. "

Nói xong, hắn cố ý nhàu lông mày.

Mặc Phi Phàm hoàn toàn không hiểu hắn có ý tứ, ngưng tiếng hỏi: "Đây là cái gì? "

"Cùng ta giả vờ tôi không phải, cái này là nam tinh thần của người ta lương thực a. 1 cáiT, tổng cộng hơn sáu trăm bộ phận. Có Hương Cảng, đại lục, âu mỹ, nhiều nhất là Nhật Hàn, cái gì cũng có. Đây chính là ta bảy tám năm tâm huyết a, thể nào, cái này buôn bán có lời a !. "

Mặc Phi Phàm lúc này mới hiểu được người này nói xong là có ý gì. Hắn liếc một cái, biết không nói điểm cái gì, mập mạp chắc là sẽ không từ bỏ ý đồ, hắn không phải từ bỏ ý đồ, chính mình ngay cả sách đều xem không thành.

Mặc Phi Phàm đi dạo trông mắt, bắt đầu bịa chuyện: "Vậy được rồi, người đã nói như vậy, ta thì tùy nói vài lời. Đầu tiên, nam nhân không thể lời thôi, không thể lời thôi lệch thề, người nếu như ngay cả hình tượng của mình đều làm không cẩn thận, nhân gia nữ sinh nào dám nhiều cùng thân cận. Không thân gần, sao có thể hiểu rõ hơn người. Sau đó, được có đồng tình tâm, có lòng thương người. Trên đường chứng kiến cái chó lưu lạc, người vén lên chân liền đá người gia một cước nam sinh, nữ sinh khẳng định không thích. Lại sau đó, người được có lòng cầu tiến, mỗi ngày không có việc gì, suốt ngày dựa vào Nhật bản Hàn quốc mấy cái nữ mình tinh sống qua nam nhân, có thể có cái gì tiền đồ. Nữ hài tử nhìn không thấy tương lai, mặc dù cùng với người rồi, cũng chậm sớm đắc phân thủ. Còn có. . . . "

Mặc Phi Phàm một ... hai ... Ba bốn ngũ, thao thao bất tuyệt nói hơn mười cái, trực tiếp đem mập mạp cho khản hôn mê.

Ngay từ đầu mập mạp còn rất hưng phấn, nghe xong Mặc Phi Phàm lời nói sau, toàn bộ trọn tròn mắt, những thứ này cái chính mình một cái cũng không phù hợp a, chẳng lẽ đã định trước độc thân cả đời?

Hắn giống như một sương đã đích gia tử, một bộ "Sinh không thể theo như, thể không thể yêu " bộ dạng, ngay cả tâm muốn chết đều có.

Hắn xoa xoa tay, một bộ tiện tiện đáng vẻ, đối với Mặc Phi Phàm nói rằng: "Ca, về sau ta với người hỗn. Ta nhất định hướng người học tập, tranh thủ trở nên cùng ngài giống nhau, thành vạn người mê. "

Hắn lại đem cái kiau mỡ đầy tới Mặc Phi Phàm trước mặt, nghiêm túc nói: "Ca, nhỏ nhỏ tâm ý, bắt thành kính ý còn xin vui lòng nhận. Kỳ thực, ta vừa mới nói dối, cái này không phải của ta toàn bộ, ta còn có năm dung lượng vì 1t phần cứng, bên trong cất hơn một nghìn bộ phận màn ảnh nhỏ. Các loại ngày nào đó có thời gian, toàn bộ dâng hiến cho lão nhân gia ngài. "

Mặc Phi Phàm nhìn thoáng qua, thuận tay nắm lên cái kiau mỡ, hướng ngoài cửa sổ ném đi: "Về sau đọc nhiều sách, xem nhẹ một ít bữa bọn điện ảnh. "

"Ah! " mập mạp thề lười, ngưng ngưng nói rằng.

Đối phó xong rồi mập mạp sau, Mặc Phi Phàm bắt đầu xem sách. Hắn căn bản không cần nghe lão sư giảng bài, mà là dùng phương pháp của mình, nhanh chóng lý giải cùng ký ức. Trí nhớ của hắn năng lực siêu cường, cơ hồ là đã gặp qua là không quên được.

Ba giờ rưỡi sau, hắn sẽ không lười, lại đã đồ thư quán mượn hơn mười bản khảo cổ phương diện thư tịch, chuẩn bị mang tới chỗ ở nghiên cứu.

Tại hắn mượn được rồi sách, mới vừa đi ra đồ thư quán thời điểm, vừa vặn ở cửa đụng tới Bạch Tuyết Linh.

"Này, người khá hơn chút nào không? " Mặc Phi Phàm chủ động quan tâm nói.

Bạch Tuyết Linh gật đầu, lộ ra đóa hoa vậy nụ cười: "Ta tốt hơn nhiều, cảm tạ Phi Phàm. Được rồi, đây là buổi sáng xem bệnh tiên, đa tạ phi phàm. "

"Ai, không cần, không biết bao nhiêu tiền, các loại ngày nào đó lúc rảnh rồi, mời ta ăn bữa cơm là được. " Mặc Phi Phàm cười từ chối nói.

Bạch Tuyết Linh vốn định kiên trì, nghe được hắn nói muốn chính mình mời ăn cơm, lập tức liền cải biến chủ ý. Nàng đem tiền thu hồi lại, theo lời của hắn nói rằng: "Vậy tối hôm nay a !, ta mời người ăn bữa tiệc lớn. "

"Đêm nay a, đêm nay không được ah. Ta không trọ ở trường, cái này liền định trở về. "

"Không trọ ở trường? Vậy người nghỉ ngơi ở đâu? " Bạch Tuyết Linh chớp chớp mắt to, tò mò hỏi.

"Cái này. . . ", Mặc Phi Phàm không tốt công khai chính mình hộ vệ thân phận, cũng không tiện nói mình ở ở một mỹ nữ như mây trong biệt thự, mà là cười ha ha: "Ta tìm việc làm, cho nhà trợ cấp trợ cấp chút gia dụng, ở ở bên ngoài thuận tiện một ít. "

"Ah, thì ra là vậy a ", Bạch Tuyết Linh là một phi thường đơn thuần nữ hài tử, không có suy nghĩ nhiều. Vốn định truy vấn, cũng hiểu được không thích hợp, đơn giản không hỏi.

Trên mặt của nàng khó nén thất lạc: "Vậy được rồi, các loại người chừng nào thì có thời gian, ta lại mời người ăn cơm. "

"Tốt. " Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh phát phát tay, nói tiếng tái kiến.

Đưa mắt nhìn Bạch Tuyết Linh đi vào đồ thư quán, hẳn chỉ có ôm thật đầy một chồng sách, đi tới bãi đậu xe.

Hắn biết Âu Dương Thiên bài học hôm nay trình cũng không nhiều, cho nên sớm một ít đi tới bãi đỗ xe chờ. Vẫn đến khi Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam tan học, ba người mới lên cùng một chiếc xe, ly khai vườn trường.

Ô tô chạy đến phân nửa, Mặc Phi Phàm mới phát giác được có cái gì không đúng. Hắn ngưng tiếng hỏi: "Họ Âu Dươngxiaojie, đây không phải là trở về chúng ta biệt thự đường a !. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) "

"Người nào nói cho người biết chúng ta phải về biệt thự, tự cho là thông minh. " hai ngày tìm không thấy, Âu Dương Thiên vẫn là cái kia đại tiểu thư tính khí, một điểm không cho người ta mặt mũi.

Bạn bè Kiều Nhượng Lam cũng ở bên cạnh phụ họa, quyết cái miệng nhỏ nhắn nói: "Chính là, chanh con cóc. Đừng tưởng rằng người giúp Lâm tỷ chiếu cố, chúng ta sẽ lĩnh tình của người. "

Mặc Phi Phàm nâng đỡ đầu, lòng nói cái này hai ngày hôm nay lại ăn thuốc súng a !, tính khí người như thế xong.

Nghe hắn nói, Âu Dương Thiên sức sống. Hắn không mở miệng, Âu Dương Thiên càng thêm tức giận. Chỉ thấy nàng hai tay cầm tay lái, trùng điệp nói rằng: "Còn không nhớ ra được nhớ kỹ, ta đã từng nói, muốn ở lương trong vòng một tuần, đem người đuổi ra biệt thự. "

"Nhớ kỹ, các người còn bằng lòng nếu là không kịp đi phải làm lão bà của ta đâu. " Mặc Phi Phàm nói trước hai chữ, nửa câu sau đến miệng bên lại trở thành: "Sau đó thì sao? "

"Một hồi ta dẫn người đi nhà của ta, người phải giúp ta hoàn thành một việc, không làm được có thể cõn đản, bánxiaojie bên người không lưu phế vật. Nếu như hoàn thành, ta có thể có thể suy nghĩ tạm thời bỏ qua cho người, để cho người tạm thời ở đi. " Âu Dương Thiên thần thần bí bí nói.

Biết đây nhất định không phải là cái gì chuyện tốt, Mặc Phi Phàm liền vội vàng nói: "Ta đây thì không đi được, không thể trêu vào người lần tránh bắt đầu người. "

"Người không đi không thể, bởi vì ta sẽ đi. "

"Cái này coi là lý do gì? "

"Bởi vì người thu gia gia ta tiền, phải theo ta. Ta đi nơi nào, người phải theo đi nơi nào. "

"? "

"Gia gia ta gặp phải đại phiền toái rồi, ta muốn giúp hắn giải quyết cái phiền toái này. "

Mặc Phi Phàm sùng sốt, Âu Dương gia tộc ở tây nam thành phố một tay che trời, còn có thể có Âu Dương Mộc Ân chuyện không giải quyết được?

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Tao ngộ bắt cóc

Đây đối với Mặc Phi Phàm là khảo nghiệm, cũng là một cơ hội. Mặt khác, Âu Dương lão gia tử đối với mình không sai, chính mình thật sự có giúp được một tay địa phương, ổn thỏa toàn lực ứng phó.

Mặc Phi Phàm chân mày hơi co lại, ngưng tiếng hỏi: "Xảy ra chuyện gì? "

"Ngày hôm qua buổi trưa, gia gia một cái lão bằng hữu, cũng là một nhà tập đoàn chủ tịch, ở về nhà trên đường bị người bắt cóc. Đúng phương hướng người nhà của hắn vợ vết tài sản ba cái ức, cũng dẫn bọn họ nhất định không thể báo nguy. Kết quả gia nhân kia một bên xoay tiền, một bên báo cảnh sát. Đến rồi ước định giao tiền chuộc thời điểm, đối phương chưa có tới. Kết quả sáng sớm hôm nay, liền phát hiện cái gia gia bị người cắt vỡ đầu, ném ở trên đường cái, cuối cùng là bị một cái công nhân làm vệ sinh phát hiện. . ." Âu Dương Thiên nói xong lời cuối cùng, đều nói không được nữa.

Bạn bè Kiều Nhục Lam thấy thế, lập tức tiếp lời tới: "Chuyện này còn không có cho hấp thụ ánh sáng, rất sợ đã thảo kinh xà. "

"Ta xem Âu Dương tiểu thư thần sắc không đúng, chẳng lẽ? " Mặc Phi Phàm nói đến phân nửa, há to miệng.

Kiều Nhục Lam lắc đầu: "Âu Dương lão gia tử ngược lại còn không có bị bắt cóc, bắt quá thu được một phong xảo trá tin. Trong thư, có lão đầu kia bị người giết hại lúc vài tấm hình. Theo ảnh chụp, phụ tặng một trang giấy, trên đó viết 'Chuẩn bị xong ba trăm triệu, không muốn báo nguy, bằng không người sẽ cùng hắn' . "

Mặc Phi Phàm sau khi nghe xong, ngược lại hít một hơi khí lạnh. Thảo nào Âu Dương Thiên biết khẩn trương như vậy, cảm tình là có người cảm gia gia năng mệnh để đổi tiền. Đối phương hung hãn như vậy, cho là thật không sẽ là vậy giật cướp.

Mặc Phi Phàm khẽ vuốt cằm, nghiêm mặt nói: "Người yên tâm đi, có ta ở đây, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào thương tổn lão gia tử nửa sợi lông. "

"Hy vọng người nói được thì làm được. " Âu Dương Thiên lạnh giọng nói rằng.

Ô tô một đường hướng nam chạy như bay, hành sử nửa giờ, rốt cục lái vào Âu Dương Thiên gia.

Nhà của nàng, ở một tòa cao chừng năm, sáu trăm mét trên sườn núi, trên dưới có một cái phóng khoáng, bằng phẳng đường xi măng. Hướng trên núi sửa đường xi măng, dùng tác đất tác vàng để hình dung không quá đáng, như thế chẳng khó nhìn ra Âu Dương gia tộc quả thực phi thường có tiền. Đây vẫn chỉ là Âu Dương gia tộc trong đó một chỗ sản nghiệp, tại bốn thị thậm chí toàn quốc các nơi còn có nhiều chỗ.

Âu Dương Thiên lái xe, một đường hướng về phía trước bay nhanh, rất nhanh đạt được trên sườn núi khu biệt thự trước.

Trước mắt cái biệt thự này dàn, diện tích vượt lên trước tám ngàn thước vuông, có tất cả lớn nhỏ hơn mười ngôi biệt thự, tràn đầy lãng mạn cùng trang nghiêm khí chất, thiêu cao tường viện và khí thế đại môn, hình tròn cùng cửa sổ cùng chỗ rẽ thạch thể, hiện ra hết ung dung hoa quý.

Từ xa nhìn lại, bạch sắc tro bùn tường kết hợp thiên hồng ngôi nhà, liên tục công vòm cùng hành lang gấp khúc, thiêu đồ sộ mặt cửa sổ phòng khách, làm cho tâm thần người nhộn nhạo.

Bạch mộc sách lan, tiêm từng hạt màu đỏ nóc nhà, xanh đậm mặt cỏ, tràn ngập dị quốc tình điều.

Chứng kiến Âu Dương Thiên lái xe rồi, trước cửa hai bảo vệ nhanh lên đẩy cửa ra, khom người hướng Âu Dương Thiên thi lễ: "Đại tiểu thư! "

Âu Dương Thiên ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn bọn họ, trực tiếp lái xe đi vào.

Âu Dương Thiên lái xe, dọc theo đường cái vẫn đi vào trong. Ném nửa vòng, Mặc Phi Phàm ấn tượng đầu tiên chính là "Lớn " . Bên trong quá, tốt có giống hay không biệt thự, trái ngược với một cái lớn trang viên.

Bên trong bảo an mọi người rất nhiều, ngoài lòng trong chặt, tổng cộng thiết trí vài trọng phòng ngự. Các loại mắt điện tử, giám không tham đầu tùy ý có thể thấy được, hơn nữa rất nhiều nơi đều cài đặt dụng vào thức thiết bị báo động, chỉ cần có một điểm gió thổi cỏ lay, đều không thể gạt được giám không thất mất.

Mặc Phi Phàm trước kia là bộ đội đặc chủng, đối với những trang bị này rất biết. Xem ra, Âu Dương lão gia tử đối với an toàn của nơi này rất là coi trọng, mặc dù là chính mình, cũng rất khó lạng yên không một tiếng động lên vào tiến đến.

Đang nghĩ ngợi, Âu Dương Thiên ô tô ở trong đó lớn nhất một ngôi biệt thự cửa ngừng lại.

Không đợi Âu Dương Thiên mở cửa xe, sớm có người nhanh lên qua đây kéo xe môn: "Đại tiểu thư, ngài đã trở về. "

"Kiều tiểu thư, chào người. Vị này chính là Mặc tiên sinh a !, hoan nghênh hoan nghênh. "

Kiều Nhục Lam không có lên tiếng, nhưng lại Mặc Phi Phàm lễ phép gật đầu, coi là làm đáp lại.

"Ông nội đâu? " Âu Dương Thiên mang theo một cái tay nhỏ bé bao, gấp giọng hỏi.

Một thanh âm cung kính đáp: "Chủ tịch đang ở phòng khách.

"

Âu Dương Thiên nghe vậy, mang theo Mặc Phi Phàm cùng Kiều Nhục Lam đi nhanh hướng phòng khách.

"Gia gia, người không sao chứ! " Âu Dương Thiên ba người đi vào trong phòng khách, chứng kiến mấy nam nhân đang cùng gia gia thảo luận cái gì.

Cái này mấy nam nhân, hoặc là gia gia bên người bảo tiêu đội trưởng, hoặc là trong biệt thự đội trưởng an ninh, hoặc là tập đoàn bảo vệ khắp nơi trường.

Chứng kiến không khí hiện trường quả thực khẩn trương, thần hồn nát thần tính, Âu Dương Thiên ý thức được chuyện nghiêm trọng, bước nhanh đi tới Âu Dương Mộc Ân bên người, nhìn chung quanh mọi người, lạnh lùng nói: "Các người đám phế vật này đến cùng nghiên cứu ra cái phương án không có, như thế nào mới có thể bắt được người. "

Mấy người này, so với Âu Dương Thiên lớn hơn hai đợt còn không ngừng, được cho Âu Dương Thiên thúc thúc bá bá thế hệ. Có thể đại tiểu thư tính khí nàng, bất kể nhiều như vậy.

Đối phương đã làm sai chuyện, hoặc là hành sự bất lực, lại hoặc là nàng cảm giác một việc thấy ngứa mắt, nên mắng như cũ mắng, giáo này giáo huấn như cũ giáo huấn.

Biết nàng từ nhỏ bị chủ tịch làm hư rồi, chính là chỗ này sao cái tính khí, đại gia cũng không để bụng, cũng không so đo, lúng túng cười ha ha.

Chứng kiến Âu Dương Thiên đột nhiên đã trở về, Âu Dương Mộc Ân là đã sợ vừa vui. Cả kinh là, nàng là làm sao biết mình bị xảo trá bị uy hiếp chuyện. Vui chính là, chính mình đau chỗ này nhiều năm tôn nữ không có uống phí đau, còn biết quan tâm an toàn của mình.

Quả thật biết Âu Dương Thiên trở về là quan tâm chính mình, thế nhưng lúc này trở về, có chút không ổn. Một phần vạn ở trên đường gặp kẻ xấu ám toán, vậy mình cần phải tan vỡ không thể.

Nghĩ tới đây, hần nhất thời lạnh xuống tiếng tới, nghiêm mặt, ánh mắt sắc bén tích nhìn khắp bốn phía hỏi: "Là ai, là ai cho Thiên Thiên gọi điện thoại? "

Hiện trường không ít người không dám nhìn thẳng ánh mắt của hần, hoặc cúi đầu, hoặc là mắt nhìn hướng nơi khác.

"Ba! " Âu Dương Mộc Ân nghiêm khắc đập một cái mặt bàn, thanh âm to, khí thế như hồng nói: "Còn không dám thừa nhận sao, lẽ nào để cho ta đi thăm dò? "

Vừa dứt lời, Âu Dương Mộc Ân bên người quản gia trong lòng run sợ mà tiến lên một bước: "Lão gia. . . Là ta nói. Ta chưa nói làm cho Đại tiểu thư trở về. . . Ta chỉ là nhắc nhở nàng trong khoảng thời gian này phải chú ý an toàn. "

Âu Dương Thiên thấy thế, nhanh lên thay quản gia biện giải: "Gia gia, chuyện này không thể trách Vu Thúc, là tự ta muốn trở về. Ai nha, hiện tại chuyện này không trọng yếu, các người đến cùng thương lượng thế nào, đến cùng làm sao bây giờ? "

Âu Dương Mộc Ân tung hoành thương trường vài thập niên, thường thấy những mưa gió. Hần vân đạm phong khinh nói rằng: "Không có người tương tượng nghiêm trọng như vậy, bất quá là một đám không biết trời cao đất rộng tiểu mao tặc, mới xuất đạo muốn tìm điểm tiền tiêu. Người xem ta đây không phải là hảo đoàn đoàn đứng ở chỗ này sao, về sau lúc ra cửa, nhiều chú ý một chút là được. "

Hần nói xong ngược lại thật ung dung, trên thực tế cũng không phải là có chuyện như vậy, lần này bọn cướp xa so với trước kia bao nhiêu lần, muốn hung hần muốn vô pháp vô thiên muốn hỏa lực mạnh hơn nhiều.

Lúc trước bị sát hại cái kia chủ tịch, bên người kỳ thực cũng không có thiếu bảo tiêu bảo vệ, nhưng là vẫn như cũ bị người bắt đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Âu Dương Mộc Ân nhà kho vũ khí

Âu Dương Thiên tính khí lớn, nhưng lại không ngốc. Nếu như sự tình không nghiêm trọng, có cần phải ngay cả tập đoàn bảo an chỗ trường phòng đều kinh động nha!

Nàng bất kể nhiều như vậy, quệt mồm nói: "Ta bất kể, ta không muốn gia gia gặp chuyện không may. Chuyện này, ta quản định rồi. "

Âu Dương Mộc Ân nghe xong, vui vẻ, về mặt từ ái nói: "Gia gia tiểu bảo bối, người một cái tiểu cô nương làm sao quản a, chuyện này không phải người có thể giúp được gì không. Nghe gia gia người nói, nhanh lên trở về trường học đi học a !. "

"Ta không phải ", Âu Dương Thiển vừa nghiêng đầu: "Đừng khinh thường người, ta đã trưởng thành. Tôn nữ của ngươi rất thông minh, sao lại thể đối phó rồi lấy tên bất cóc. "

"Ha ha ", Âu Dương Mộc Ân vui vẻ mà cười: "Tốt, bảo bối của ta cháu gái đều đã lớn rồi, gia gia lão lạc~. Thiển Thiển nói, ngươi có biện pháp nào? "

Nghe gia gia rốt cục làm ra thỏa hiệp, Âu Dương Thiển lười kéo ghế, đặt mông ngồi xuống, nói ra ý nghĩ của chính mình: "Đầu tiên, chúng ta không thể báo nguy, không thể đánh rắn động cỏ. "

"Đại tiểu thư nói đúng, chúng ta cũng là nghĩ như vậy. Đã có vết xe trước, chúng ta không thể lại đi chuyển sét. " họ Âu Dương tập đoàn bảo vệ khắp nơi trường, một cái chừng bốn mươi tuổi trung niên nam nhân tán dương.

Âu Dương Thiển bắt vì sở động, liếc mắt nhìn hần, tiếp tục nói: "Thứ nhì, chúng ta không thể cấp tiền. Nếu như đưa tiền, Âu Dương gia tộc coi tiền như rác mủ liền mang ôn, về sau là người hay quý cũng dám qua đây đập lừa chúng ta, chúng ta vĩnh cửu còn lâu mới có được quá thường ngày tử. Mất mặt không nói, còn có thể cổ vũ tên bất cóc đáng về bệ vệ. "

Đừng xem Âu Dương Thiển tuổi còn nhỏ, nói xong hai câu này, thật đúng là đều thiết trung yếu điểm, lệnh đang ngồi mấy người đều nhìn với cặp mắt khác xưa.

Ngay cả Âu Dương Mộc Ân ở bên trong, đều cảm thấy bất khả tư nghị. Chính mình trong ấn tượng tên tiểu tử kia, từ lúc nào trở nên như thế có thể một mình dám đương một phía rồi. Hần cười híp mắt hỏi: " Thiển Thiển phải làm gì? "

"Chúng ta đáp ứng trước lấy, các loại đưa tiền thời điểm, sẽ đem hần một lưới bắt hết. Bất quá đưa tiền cái này nhân loại, cần nhất định can đảm cùng vô thuật. Cho nên, ta đem Mặc Phi Phàm mang đến, làm cho hần đi làm chuyện này. " Âu Dương Thiển nghiêng đầu lại, hỏi Mặc Phi Phàm: "Con cóc, ngươi tỏ thái độ a !. "

Mặc Phi Phàm trong con ngươi lóe ra ánh sáng sắc bén, trên mặt lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, tiến lên một bước: "Âu Dương lão gia ở, chuyện này liền giao cho ta a !. Trước đây ta ở trong bộ đội thời điểm, cũng cùng không ít bọn cướp đã từng quen biết, tích lũy không ít kinh nghiệm, loại sự tình này hần là quen việc dễ làm, không khó hoàn thành. "

Lời này vừa nói ra, rước lấy ba gã bảo vệ đầu mục bất mãn.

Cái gì gọi là trẻ tuổi nóng tính, không biết trời cao đất rộng.

Ba người bọn hần ở bảo vệ chuyển đi này, lẩn lộn mấy thập niên, cũng không dám có khẩu khí lớn như vậy. Hần một cái mới từ trong bộ đội đi ra mao đầu tiểu tử, lại dám trước mặt mọi người khoe khoang khoác lác, thật không biết người nào cho hần lớn như vậy dũng khí.

Bất quá, hần là Âu Dương Thiển người, đại gia cũng không dám công khai phản bác hần.

Chỉ thấy Âu Dương Mộc Ân bảo tiêu đội trưởng ho khan một tiếng: "Đại tiểu thư trời sinh thông minh, lập tức liền nói đến điểm mấu chốt. Chúng ta thương lượng xong rồi sau, cũng hiểu được biện pháp này ôn hòa nhất.

Bất quá, Mặc đồng học dù sao tuổi còn trẻ, làm cho hần đi hoàn thành có chút không ổn. Cái này không là cháu đi thăm ông nội, thất bại một lần còn có thể một lần nữa. Lần này nếu như không thể đem bọn họ một lưới bắt hết, chúng ta đem vô cùng hậu hoạn. Chúng ta đã quyết định, chọn một cái kinh nghiệm, thân thủ, can đảm đều thượng cấp huynh đệ đi chấp hành nhiệm vụ này. "

Bảo tiêu đội trưởng ba lạp ba lạp nói như thế một đại thông, biểu hiện ra khách khí, trên thực tế giữa những hàng chữ tràn đầy coi thường và khinh thường.

Bộ đội đặc chủng làm sao vậy, bộ đội đặc chủng hần thấy nhiều lắm đi, tay mình dưới cũng không ít giải ngũ bộ đội đặc chủng. Hần một cái vẫn còn ở học đại học mao đầu tiểu tử, lên dám ở những thứ này người từng trải trước mặt, nói lời như vậy, thật sự là quá không để cho các tiền bối mặt mũi.

Kỳ thực, đây là bọn hần suy nghĩ nhiều. Mặc Phi Phàm chưa bao giờ cùng bọn chúng tranh công, cũng không có muốn cướp bọn họ danh tiếng ý tứ, thuần túy là muốn trợ giúp.

Âu Dương Thiển nghe được có chút chói tai, nằng trợn tròn cặp mắt, chặt chẽ nhìn xem cái kia nói chuyện bảo tiêu đội trưởng.

Nặng nề mà nói rằng: "Ngươi đây là ý gì, chương mắt ta đề cử người có phải hay không? "

"Đại tiểu thư, ta tuyệt đối không có ý tứ này. " bảo tiêu đội trưởng nói rằng: "Cái này là chuyện này sự tình quan trọng, chúng ta vẫn là ôn hòa tốt hơn. "

"Gia gia! " Âu Dương Thiển lắc lắc Âu Dương Mộc Ân cánh tay: "Mặc Phi Phàm năng lực, ngươi cũng là biết đến, hần nhất định có thể làm tốt. Ta muốn giúp gia gia vội vàng, cho gia gia phân ưu. "

"Hào hài tử ", Âu Dương Mộc Ân vươn có chút già nua tay, sờ sờ Âu Dương Thiển tóc: "Gia gia rất vui mừng ngươi quan tâm như vậy gia gia. Bất quá, chúng ta đã thương lượng xong. Huống chi, Phi Phàm là bảo vệ ngươi, nếu như xảy ra chuyện gì, ta đi nơi nào sẽ tìm như thế cái người thích hợp đi. "

Âu Dương Mộc Ân dù sao cũng là xí nghiệp lớn chủ tịch, nói chu đáo, làm cho hiện trường mỗi người nghe xong trong lòng đều rất thoải mái.

Âu Dương Thiển lúc đầu có một bụng oán giận, nghe xong Âu Dương Mộc Ân lời nói sau, lập tức liền tan thành mây khói.

Bất quá, chính mình thật xa đi một chuyến gia, cũng không thể một điểm vội vàng cũng không giúp. Nàng chuyển động con mắt, còn nói thêm: "Vậy để cho Mặc Phi Phàm theo ở phía sau, vạn nhất có cái gì có thể giúp một tay địa phương, cũng tốt hỗ trợ. "

"Vậy được rồi. " Âu Dương Mộc Ân cười cười, làm thỏa hiệp.

Hắn vỗ tay một cái, đối với sau lưng quần gia nói rằng: "Lão vu, đi cho Phi Phàm tìm một chút vũ khí tới. "

"Là. " quần gia đáp đáp một tiếng, khách khí đối với Mặc Phi Phàm nói: "Mặc tiên sinh, mời đi theo ta. "

Mặc Phi Phàm trong lòng hiếu kỳ, đến cùng Âu Dương Mộc Ân muốn cho mình cầm vũ khí gì, cất bước theo phía trước đi.

"Ta cũng muốn đi xem. " Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhượng Lam lưỡng người hiếu kỳ bảo bảo, cũng đuổi về phía trước.

Ở quần gia dưới sự hướng dẫn, ba người xuống đến tầng hầm ngầm. Phòng ngầm dưới đất thất quải bát quải, đi tới một gian xích hồng sắc cửa sắt trước mặt.

Thấy kia cái quần gia thần thần bí bí, Kiều Nhượng Lam lấy cùi chỏ thọt Âu Dương Thiển hông cửa, nhẹ giọng nói: "Thiến Thiến, phương diện này thả là thứ gì a? "

Trương Thiển suy nghĩ một chút, về mặt mờ mịt nói: "Hình như là thả tạp vật gian phòng sao, ta bình thường ở ở bên cạnh ngôi biệt thự kia, cũng chỉ ghé qua nơi đây một lần. "

"Ha ha, Đại tiểu thư, nơi này cũng không phải là tạp vật, nơi này là chúng ta kho vũ khí. Trước đây người tiểu, lão gia không muốn để cho người thấy mấy thứ này, cho nên người không biết. Hiện tại người trưởng thành, là được rồi. "

"Kho vũ khí? Nhà chúng ta còn có kho vũ khí? " Âu Dương Thiển về mặt bất khả tư nghị, nàng vẫn cho là nhà mình là làm giữa lúc buôn bán, không nghĩ tới lại còn có kho vũ khí.

Biết nàng hiểu lầm, quần gia liền vội vàng giải thích: "Không phải Đại tiểu thư nghĩ như vậy. Chúng ta không phải cầm mấy thứ này hại nhân, chỉ là vì bảo hộ tự thân mà thôi. Trong xã hội hiện tại ngạt quá nhiều người, không có chút vũ khí quá dễ dàng bị thua thiệt. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngọa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Trước khi đại chiến

Lúc nói chuyện, quần gia đã ấn xong trên cửa sắt mặt mã, cầm chìa khóa mở cửa ra.

Môn cột kẹt một tiếng, mở.

"Đại tiểu thư, Kiều tiểu thư, Mặc tiên sinh, cẩn thận một chút, tốt nhất không nên loạn đụng đồ vật bên trong " ở quần gia dưới sự hướng dẫn, ba dè dặt tiến nhập.

Ở mọi người trong tưởng tượng, kho vũ khí chắc là cái loại này rất trống trải, âm sâm sâm gian phòng. Gian phòng, ở giữa điểm một chiếc đèn, dưới đèn mặt có một tấm đáng dấp bàn gỗ, trên bàn bày đầy vũ khí đạn dược, ở góc phòng trong, còn lữ lữ vài cái trang bị vũ khí hòm gỗ lớn từ.

Có thể hết thấy trước mắt, hoàn toàn lật đổ mọi người tưởng tượng. Nơi đây nơi nào giống như vũ khí gì kho, rõ ràng chính là một cái tiểu gia nha. Bên trong ngọa thất, nhà hàng, trừ phòng, sofa đầy đủ mọi thứ, nhìn kỹ lại, căn bản tìm không được nửa món vũ khí tung tích.

"Nơi này chính là kho vũ khí? " Âu Dương Thiển ngưng thần hỏi.

Vưu Tinh quần gia cười gật đầu, đáp ứng nói: "Không sai, Đại tiểu thư, nơi đây chính là của chúng ta kho vũ khí. "

"Nhưng là ta cái gì cũng không thấy được a. " Kiều Nhượng Lam nói ra Âu Dương Thiển ý nghĩ trong lòng.

Lúc này, bên cạnh Mặc Phi Phàm đã mở miệng. Chỉ thấy hắn híp mắt, buồn bã nói: "Vũ khí liền ở trong căn phòng này, bất quá các người nhìn không

thấy mà thôi. "

"Con cóc, người đang nói cái gì, đứng ra về hiểu biết, người biết ở nơi nào? " Kiều Nhược Lam ôm tay, quyết cái miệng nhỏ nhắn mặt coi thường nói.

Mặc Phi Phàm khòe miệng hơi vênh lên, đi tới tổ màu đỏ sậm sô pha trước mặt, đem phía trên ghế sa lon hải miên cái đệm xốc lên.

Quả nhiên, dưới đệm mặt bày đặt một cái một lớn một nhỏ lưỡng cái rương. Trong cái rương lớn mặt có năm cây mới tinh Desert Eagle súng lục, trong cái rương nhỏ chứa hơn một nghìn phát đạn.

Ở sô pha trước mặt, có một mâm đựng trái cây, quả trên bàn bày đặt một ít bánh bích quy. Đem bánh bích quy lấy ra, phía dưới thỉnh thoảng nằm lưỡng trái lựu đạn.

Cái này cũng chưa tính cái gì, Mặc Phi Phàm đưa tay, từ TV phía sau lấy ra hai thanh sắc bén mã tấu. Lại từ trên vách tường một bộ lư nữ nhân tranh sơn dầu phía sau, tìm được một cái tủ. Mở ra ngăn tủ, bên trong là ba cây tã đan thương.

Cái này, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam thực sự xem choáng váng. Không phải là bị trong gian phòng đó vũ khí, mà là bị Mặc Phi Phàm động tác hoa cả mắt.

Đừng nói là Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam rồi, cả kia cái quân gia đều kinh hãi. Phòng này, nhưng là cố ý mời người thiết kế, người bình thường là không nhìn ra. Mà Mặc Phi Phàm, tuyệt đối là lần đầu tiên tới, hẳn làm sao biết đồ vật trong này để ở nơi đâu, ngay cả bức tranh phía sau tã đan thương đều có thể tìm tới, điều này thật sự là thật bất khả tư nghị.

Hai nữ nhân đứng ngẩn ngơ tại chỗ một lát, các loại phục hồi tinh thần lại, Âu Dương Thiên bất khả tư nghị nói rằng: "Mặc Phi Phàm, người là làm sao biết những chỗ này có thứ? "

"Ha ha ", Mặc Phi Phàm đi tới các nàng trước mặt, cười nói: "Có thể là nghịch súng chơi đao sinh ra a !, luyện được giác quan thứ sáu rồi. "

"Hừ hừ ", Âu Dương Thiên cũng cùng cái mũi nhỏ, nói lầm bầm: "Hy vọng người bắt tên bắt cóc thời điểm, có thể giống như bây giờ lợi hại, không để cho ta mất mặt. "

Vưu Tĩnh quân gia vội ho một tiếng: "Mặc tiên sinh giác quan thứ sáu, thật để cho người mờ rộng tầm mắt. Được rồi, Mặc tiên sinh muốn thiêu những binh khí kia? Chúng ta nơi này có toàn bộ súng tự động, súng máy bán tự động, súng lục,, súng ngắn, lựu đạn, dao găm, dao găm, đao, kiếm. . . . Thông thường trên chợ thường gặp khí giới đều có. "

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút: "Lần này là gần người chiến đấu, ta chỉ muốn hai thanh Desert Eagle súng lục, một ít viên đạn, một cây chùy thủ là được. Trừ cái đó ra, ta còn muốn một bộ lam nha dụng cụ truyền tin, ta muốn biết tình huống hiện trường. "

Nghe nói Mặc Phi Phàm muốn những binh khí này, vưu Lý quân gia không khỏi có chút bận tâm.

Hắn hảo tâm nhắc nhở: "Những người đó nhưng là tội phạm, khẳng định có vũ khí hạng nặng, liền mang như thế ít đồ, sợ rằng không ổn đâu? Nếu không, người cũng mang lưỡng cây súng trường hoặc là súng ngắn? "

Mặc Phi Phàm nghe xong vui vẻ: "Thương chỉ là phụ trợ, quan trọng nhất là dựa vào người. Nếu như người không được, lợi hại hơn nữa vũ khí cũng chỉ có thể là bài biện. Nếu như đồ đạc mang nhiều lắm, ngược lại bất lợi cho hành động.

"

Nếu hắn đều nói như vậy, vưu Tĩnh quân gia cũng không tiện nói cái gì nữa. Hắn gật đầu, khách khí nói: "Thương đang ở sô pha nơi đó, Mặc tiên sinh tùy tiện chọn, lam nha dụng cụ truyền tin, ta lập tức khiến người ta chuẩn bị. "

"Tốt. " Mặc Phi Phàm hít sâu một hơi, đi tới bên cạnh ghế sa lon, chọn vũ khí. Hắn lại không sai biệt lắm một năm không có sờ vũ khí, chứng kiến những thứ này khả ái bằng hữu, cảm thấy càng thân thiết.

Hắn từ đó chọn lựa hai thanh, ngay trước ba người nhanh chóng tháo dỡ trang bị, kiểm tra xong sau, lại nhanh chóng lắp ráp, trước sau vô dụng hai mươi giây đồng hồ.

Chứng kiến hắn thuận thực như vậy những động tác này, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam trong lòng hơi cảm giác vui mừng, hy vọng cái này ghét tên, không muốn làm cho tất cả mọi người thất vọng.

Một nhóm bốn người ở kho vũ khí ngay người có hai mươi phút bộ dạng, cuối cùng Mặc Phi Phàm mang lấy vũ khí của mình, về tới phòng khách ở giữa.

Còn dư lại, chỉ cần các loại bọn cướp gọi điện thoại cho bọn hắn rồi.

Chờ đấy chờ đấy, một giờ trôi qua, bọn cướp không có gọi điện thoại tới.

Lưỡng giờ trôi qua, bọn cướp còn không có gọi điện thoại tới.

Bất tri bất giác, đồng hồ báo thức đi đến rạng sáng một giờ vị trí. Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam vậy được không được, đã sớm đi đi ngủ.

Ngay cả Âu Dương Mộc Ân, cũng có chút mệt mỏi. Đang chuẩn bị ngủ, một chiếc điện thoại đánh tới. UU đọc sách www.uukanshu.net

Mọi người tinh thần chấn động, nhanh lên tinh táo lại.

Âu Dương Mộc Ân tự mình nghe điện thoại, hần tuy là đã tuổi già, vẫn trung khí mùi phần nói: "Uy? "

Một cái thô cuồng thanh âm của nam nhân truyền tới: "Uy? Xin hỏi là Âu Dương chủ tịch sao? "

"Là ta. " Âu Dương Mộc Ân đơn giản trả lời.

"Ha ha, ngưỡng mộ đã lâu Âu Dương chủ tịch đại danh ", thô cuồng nam nhân âm lãnh cười cười: "Ta là ban ngày cho các người tiền cái kia 'Quả nhỏ' người. "

Quả nhiên là hần!

Đại gia biết, hần chỉ quả nhỏ, đỉnh đúng là phong ấn có chứa đe dọa tính chất phong thư.

Âu Dương Mộc Ân sắc mặt không biến, lấy một loại thượng cấp rắn dạy hạ cấp giọng nói: "Bằng hữu, các người làm không khỏi quá không hợp quy củ a !. Các người chỉ là đòi tiền, hà tất sát nhân đâu? "

Biết chết lão đầu kia, cùng Âu Dương Mộc Ân quan hệ không tệ, thô cuồng nam nhân vẫn chưa chú ý.

Nghe vậy, hần nếu không không tức giận ngược lại cười ha ha. Nở nụ cười một hồi lâu sau, hần mới đem nụ cười vừa thu lại, nghiêm giọng nói rằng: "Chúng ta là cầu tài không sai, nhưng không phải chúng ta không hợp quy củ, mà là hần không hợp quy củ. Ta làm cho người nhà của hần không muốn báo nguy, người nhà của hần không phải không nghe, cho nên ta không thể làm gì khác hơn là vô quy củ của ta tới lạc~. "

"Ghe tôm! " Âu Dương Mộc Ân trừng điệp một búa sô pha tay vịn, ở trong lòng trừng điệp mắng một tiếng, lại nói tiếp: "Hảo một cái dựa theo quy củ của người tới. "

"Được rồi được rồi, rồi rãnh không nói nhiều trò chuyện, ta để cho người chuẩn bị ba trăm triệu tiền mặt chuẩn bị xong chưa? "

"Chính là ba trăm triệu tiền mặt, ta có. Bất quá ta rất ngạc nhiên, là ai cho người lớn như vậy tự tin, để cho người chỉ dựa vào một ít ảnh chụp, là có thể dựa dẫm vào ta lấy đi ba trăm triệu. " Âu Dương Mộc Ân thanh âm không lớn, nhưng khí thế mười phần.

"Là tín nhiệm, Âu Dương chủ tịch. " trong điện thoại, truyền ra một hồi thô cuồng nam nhân cười quái dị thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Đầu đường chém giết

Âu Dương Mộc Ân trầm giọng hỏi: "Người đây là ý gì? "

Thô cuồng nam nhân tự phụ nói: "Chúng ta tín nhiệm ngài, cho nên không có giống đi mời người cái kia lão bằng hữu giống nhau, đem ngài mời tới làm khách. Cũng hy vọng ngài tin mặc chúng ta, đem chúng ta cần tiền chuẩn bị xong. Sau khi chuyện thành công, chúng ta cam đoan đời này sẽ không trở lại quấy rầy ngài và nhà của ngài người. Con người của ta rất nói quy củ, nếu như người trước theo ta nói quy củ. "

Âu Dương Mộc Ân suốt chút nữa bị hần có chút tức giận: "Người cứ như vậy có tự tin? Bên cạnh ta bảo tiêu, cũng không phải là ngồi không. "

"Ha ha, Âu Dương chủ tịch nói giỡn. Bên cạnh người đám kia giả áo túi com, sung mãn sung mãn tràng diện, giả trang bị có thể, nhưng chỉ muốn giao thủ với chúng ta, chúng ta biết để cho bọn họ lập tức biết cái gì gọi là làm bất lực, cái gì gọi là từ vong cùng sợ hãi. Ta cũng không cùng người xa lạ nói đùa, không tin, chúng ta có thể thử xem. Bất quá, thử lần này nhưng là phải người chết. "

Thô cuồng nam nhân giữa những hàng chữ, tràn đầy mắt trí tuyên ngôn, nghe ngữ khí của hần cũng quả thực không giống đang nói đùa.

Âu Dương Mộc Ân là mở không thả, tất cả mọi người có thể nghe thấy. Nghe xong lời của đối phương, Âu Dương Mộc Ân những người hộ vệ kia suốt chút nữa không có bị tức chết, người này nhất định chính là không đem người khác để vào mắt. Dạng gì câu vật, lại dám như thế nói khoác mà không biết ngượng.

Nếu không phải là Âu Dương Mộc Ân vẫn dùng nhãn thần ngăn lại bọn họ, ở đây... ít nhất ... Có mấy chục người muốn chọc giận được chủ đồng.

Âu Dương Mộc Ân cảm thấy làm trò phải làm chân, hắn dừng một chút, giọng nói vừa thu lại, thần nhiên nói: "Ta không thích nói nói nhảm người, cũng là một rất người sợ phiền toái, chính là ba cái ức có thể tiết kiệm đi một đồng phiền phức, cuộc mua bán này rất tính ra. "

"Ha ha ha, Âu Dương chủ tịch thực sự là nói quy củ. " thô cuồng nam nhân cười to ba tiếng: "Ta cũng hiểu được cái này buôn bán tính ra. Chúng ta đây liền dừng chậm trễ, bắt đầu giao dịch a !. Ta muốn người của người ở trong vòng một canh giờ, đem tiền đưa đến Hiên Ni Thi đại đạo 32 hào, đệ thất cây cột giây điện phía dưới, có người biết ở nơi nào giao tiếp. Tiền tới tay sau, chúng ta tự nhiên sẽ vĩnh viễn tiêu thất. Nhớ kỹ, không muốn ra vẻ, không muốn không tuân theo quy củ. "

"Thanh niên nhân, đối nhân xử thế không muốn như thế điên cuồng, còn không người dám theo ta nói như vậy. "

"Ha ha, ta không rõ cái gì gọi là tuổi trẻ khinh cuồng, ta chỉ biết là người thắng làm vua. Không phải với người nhiều lời, trở về nói chuyện phiếm đi. " thô cuồng nam nhân ba một tiếng, cúp điện thoại.

Âu Dương Mộc Ân con mắt lạnh đến có thể chết còng một con voi, đối với trước mặt bọn bảo tiêu nói rằng: "Ta bất kể các người dùng biện pháp gì, nhất định phải đem đám hỗn đản kia liên căn diệt trừ. Nếu ai ở nơi này trảng đại trượng trung lập dưới đại công, ta lấy tập đoàn danh nghĩa thưởng cho hắn năm triệu nguyên. "

Có trọng thưởng tất có người dũng cảm, những thứ này võ trang đầy đủ bảo tiêu tiếng nổ nói rằng: "Là, chủ tịch. "

"Đi thôi, ta sẽ nhường người cho các người bày ra yến hội, cho các người đón gió. " Âu Dương Mộc Ân âm thanh như cổ nói.

Các vị bảo tiêu cùng hộ vệ nhất tề xin cáo lui, bắt đầu bận việc lái đi.

Dựa theo trước đó đặt trước kế hoạch, bọn họ an bài trước một cái tinh nhuệ lái xe mang theo tiền, đi vào đi gặp.

Mà những người khác, cùng tên kia tinh nhuệ vẫn duy trì vô tuyến điện liên hệ.

Chỉ cần đối phương lộ diện một cái, lập tức động thủ, giết hắn trở tay không kịp. Lấy Âu Dương gia tộc thế lực, giết mấy người ác đồ ngay cả nửa chút phiền toái cũng làm cho không hơn.

Bọn họ xuất phát về sau, Mặc Phi Phàm cũng lái xe động thân.

Không tính là Mặc Phi Phàm chiếc xe này, những người này tiền tiền hậu hậu cộng lại, tổng cộng bảy chiếc xe, tổng cộng hơn ba mươi người. Cái này hơn ba mươi người, hơn phân nửa đều có nhập ngũ từng trải, có vẫn là bộ đội đặc chủng. Còn dư lại những người đó, cũng đều là trà trộn giang hồ tay gài đôi.

Nhất là vận chuyển tiền giấy chính là cái kia người, càng là nguy. Người này chẳng những ở trong bộ đội ngay người rất nhiều năm, xuất ngũ về sau còn đánh qua hơn mấy năm hắc quyền, thắng không dưới trăm trảng quyền tái.

Chính là bởi vì có như thế rực rỡ màu sắc từng trải, Âu Dương Mộc Ân cùng hộ vệ của hắn đội trưởng mới đối với hắn ký thác kỳ vọng, đem nhiệm vụ trọng yếu nhất giao cho hắn.

Cái này bảy chiếc xe, vẫn duy trì bất đồng khoảng cách, hướng mục đích Hiên Ni Thi đại đạo 32 hào rất nhanh chạy tới.

Nửa đêm đầu đường, Hiên Ni Thi đại đạo cả con đường đều yên tĩnh.

Dừng nói người đi đường, ngay cả qua lại ô tô đều rất ít thấy. Không khí dường như muốn động lại thông thường, phiêu đảng nồng nặc khí xơ xác tiêu điều.

Người thường đi đến nơi đây, đều sẽ cảm thấy khác thường, càng chưa nói những nghề nghiệp này bảo tiêu, chức nghiệp đả thủ.

tiền giấy người kia, tên là Tôn Hồ. Tôn Hồ mở ra lớn xe vận tải, tìm được Hiên Ni Thi đại đạo 32 số đệ thất cây cột giây điện. Đợi có khoảng chừng mười phút đồng hồ, dừng nói người, ngay cả nửa quỹ ảnh cũng không có.

Đang ở hẩn chờ có chút tiêu lúc gấp, Âu Dương Mộc Ân gọi điện thoại tới: "Chấp đầu địa điểm thay đổi, biến thành Large cùng đường cái, thiêu quang tạp hóa thực phẩm bộ môn trước. "

Chờ hẩn lái xe, đến Large cùng phố lớn thời điểm, chấp đầu địa điểm lại đổi thành Thành trung thôn Hà Tây Thôn phụ cận.

Tôn Hồ đều sắp bị loại này trong phim ảnh lão sáo lộ bức cho điên rồi, hẩn giằng co tốt vừa lộn, chỉ có lái xe đến Hà Tây Thôn.

Giữa lúc hẩn cho rằng, đây cũng là sáo lộ thời điểm. Hẩn ám phía trước, đột nhiên sáng lên hai ngọn đèn xe.

Tôn Hồ đem xe vận tải, chạy đến xe hơi đối phương trước mặt không đến mười thước khoảng cách ngừng lại, hồ lớn nói: "Là tới đón Âu Dương chủ tịch hàng các huynh đệ sao? "

Đối phương trầm mặc một chút, sau đó một thanh âm phiêu đi qua. Nói là phiêu, là nguyên do bởi vì cái này thanh âm rõ ràng dường như không đủ, dường như có vật gì đứng im hầu tựa như, khiến người ta nghe vào nhất thời cảm thấy tóc gáy dựng lên, tê cả da đầu.

"Là chúng ta, hàng mang đến?"

Tôn Hồ đem tay phải cắm vào trong túi, làm bộ rất có thành ý nói: "Mấy ca, có thể anh em kết nghĩa ta làm lại nhiều lần chết, các người tổng tính ra. Mau tới kiểm hàng a !, cái này khổ sai sự tình xong xuôi, ta tốt về nhà sớm ngủ. "

Ở trong túi tiền của hắn, có một cây súng lục. Thương không lớn, nhưng lực sát thương cũng không nhỏ.

Hắn có tự tin, chỉ cần đối phương ngay từ đầu kiểm nghiệm tiền mặt, là hắn có thể nhân cơ hội bắt một, hai người. Lấy thêm người nọ cho rằng khiến thật, đem trình diện những người khác toàn bộ giết chết. Đến lúc đó, lại lưu một hai người sống, bức bách bọn họ đem còn lại dư đảng vị trí nói rõ ràng, kêu nữa trên phía sau các huynh đệ, đem một lưới bắt hết.

Cái thời gian đó, tiền thưởng, danh tiếng cái gì cũng có.

"Ha ha, người đã cảm thấy mệt mỏi, có thể về nhà sớm ngủ nha. " cái kia thanh âm quái dị, lại phiêu đi qua.

Tôn Hồ cảm giác lời này có điểm không đúng, vừa định há mồm trả lời, đối phương đột nhiên giơ súng lục lên, hướng về phía phòng điều khiển vị trí Tôn Hồ ngay cả mở mồm thương.

Tôn Hồ vụn vụn không nghĩ tới, đối phương ngay cả kiểm nghiệm tiền mặt cũng không có, trực tiếp liền giết người diệt khẩu. Biến cố đột nhiên xuất hiện, đem hắn giết mình. Đừng nói, Tôn Hồ thật đúng là thật sự có tài, cư nhiên bị hắn may mắn tránh được, cũng nhanh chóng mở cửa xe, từ phòng điều khiển nhảy xuống tới.

Vừa hạ xuống mà, hắn cả thân thể liền trên mặt đất lăn lông lốc ra 3-4m, để tránh mở đối phương đột thứ hai viên đạn.

Đúng lúc này, ba bốn đứng hàng súng trường viên đạn đồng thời quét tới. Những đạn này từ bốn phương tám hướng, giao nhau liếc she mà đến, liền là hướng về phía Tôn Hồ mệnh đi.

"Đám này wangba đàn, nói xong đường hoàng, quả thực một điểm quy củ giang hồ cũng không nói! " Tôn Hồ ở trong lòng nghiêm khắc mắng một câu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Toàn quân bị diệt

Hắn vừa định may mắn chính mình tránh được một kiếp, trong bóng tối đột nhiên bay tới một bả không gì sánh được sắc bén dao găm.

Dao găm bay tới tốc độ thật sự là quá nhanh, cộng thêm Tôn Hồ toàn bộ không phòng bị, cánh tay bị đâm rồi vừa vụn. Thanh chủy thủ kia lực đạo to lớn, cư nhiên đưa hắn cả cánh tay trực tiếp đâm xuyên qua.

Tôn Hồ ai nha một tiếng, chịu đựng đau đớn, phản xạ có điều kiện tính mà xoay tay lại ngay cả mở ba bốn thương.

Cái này ba bốn thương đừng nói đánh người, liên căn người tóc chưa từng đụng tới.

Chờ hắn nghiêng đầu lại thời điểm, trước mắt không đến 4-5m địa phương, đột nhiên xuất hiện một người.

Người này vóc người cao ráo, dài một tấm Lừa khuôn mặt, xấu xí bất kham, liếc mắt nhìn ba ngày đều ăn không ngon. Người này bên trái tay cầm thương, bên phải tay cầm đao, đứng ở đèn đường mờ mờ dưới, toàn thân cao thấp tản mát ra một nồng nặc sát khí.

"Đừng nhúc nhích, ta mới vừa cam đoan thương tuyệt đối không có ta nhanh. " Lừa khuôn mặt nam nhân buồn bã nói.

Tôn Hồ sững sờ đã lâu, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, lớn tiếng nói rằng: "Các người căn bản cũng không nói quy củ. "

Chuyện cho tới bây giờ, Tôn Hồ lại còn khờ dại nghĩ đối phương lòng từ bi, muốn mượn cơ hội đột hạ sát thủ.

Lừa khuôn mặt nam tử cười hắc hắc, lộ ra hai hàng màu trắng hàm răng, thanh âm tục tằng nói: "Quy củ, là ta định. Ta muốn nói liền nói, không muốn nói sẽ không nói."

"Hỗn đản." Tôn Hồ mắt hồ như điện, hận đến hàm răng ngứa. Hắn nhưng lại kiên cường, chịu đựng trên cánh tay đau nhức, đánh thương sẽ bóp cò.

Hắn nhanh, Lừa khuôn mặt nam tử nhanh hơn. Không đợi hắn ra chiêu, Lừa khuôn mặt nam tử đã phui phi thứ 2 thanh đao.

Một đao này, bay thẳng hướng Tôn Hồ vị trí trái tim.

Tôn Hồ đột được cảm thấy ngực mát lạnh, trên người khí lực dường như đột nhiên bị tháo nước giống nhau. Thân thể hắn chiến chiến nguy nguy tựa ở ô tô trên cửa xe, tay cũng không tự chủ buông ra, súng lục lạch cạch một tiếng rơi trên mặt đất.

Đúng lúc này, Tôn Hồ nghe được xa xa truyền đến một hồi kịch liệt súng vang lên. Trước sau vang lên không có nửa phút, liền ngừng lại.

Tôn Hồ nghe được động tĩnh bên kia, trong lòng bỗng dưng phát lạnh, đã đoán được cái gì.

Nhất định là ở phía sau phối hợp tác chiến huynh đệ, gặp mai phục, chắc là dữ nhiều lành ít.

Hắn vốn đang trông cậy vào các huynh đệ cho mình báo thù, chưa thấy ngay cả bọn họ cũng gặp đối phương đao.

Vừa nghĩ tới mình và các huynh đệ anh hùng ngay cả nửa điểm đất dụng võ cũng không có, Tôn Hồ lại sinh ra khí vừa đau buồn.

Hắn vốn định dùng hết một điểm cuối cùng khí lực, phát sinh trước khi lâm chung sau cùng rống giận cùng thanh âm tuyệt vọng, lại phát hiện mình làm sao đều kêu không được, chỉ có trong cổ họng phát ra thâm thì tiếng.

Hắn giống như than bùn nhão tựa như ngồi dưới đất, thân thể còn đang co quắp, con mắt mở thật to, nhìn về phía trước.

Lừa khuôn mặt nam nhân tiến lên mấy bước, đi tới Tôn Hồ trước mặt, cúi đầu nhìn xem hắn, nhin không được âm hiểm cười nói: "Ngươi còn rất có thể sống, muốn là như thế này còn có thể sống, ta tạm tha ngươi một mạng."

Vừa dứt lời, nam nhân nâng tay trái lên tay thương, hướng về phía Tôn Hồ đầu bắn một phát.

"Phanh!" Tôn Hồ ngay cả cổ họng chưa từng cổ họng, lên tiếng trả lời ngã xuống đất.

Trước sau không có lại đây một phút đồng hồ, Âu Dương Mộc Ân thủ hạ chính là chỉ này tình nhuệ nhân mã, liền bị triệt để tiêu diệt sạch sẽ.

Tuy nói những người này quá thường ngày từ quá lâu, nhưng tuyệt không đều là giá áo túi cơm. Ngày hôm nay sở dĩ bị bại nhanh như vậy, nguyên nhân lớn nhất ở chỗ, đám người này hạ thủ chẳng những tàn nhẫn, ác độc, còn cực kỳ chuyên nghiệp. Bọn họ động tác khẩn trương, hành động nhanh chóng, làm việc thẳng thắn, tuyệt không ướm ắt bắn thiu, phối hợp ăn ý.

Có thể thấy được, những người này không đơn thuần là tội phạm đơn giản như vậy.

Nhìn xem ngã vào vũng máu chính giữa Tôn Hồ, Lừa khuôn mặt nam nhân lộ ra hai cái răng nanh, âm thâm thâm nói: "Xem ra, ngươi vẫn không thể sống."

Giết hết rồi người, Lừa khuôn mặt nam nhân mới bắt đầu làm ngay từ đầu phải làm được công tác -- kiểm nghiệm tiền mặt.

Hắn đóng cửa tay chốt an toàn một điệu bộ, phân phó hai người thủ hạ, đem thùng xe mở ra.

lường tên thủ hạ ngược lại cũng trực tiếp, trực tiếp nổ súng đi thùng xe đóng cửa đánh nát, sau đó một người kéo một cánh cửa, đem thùng xe mở ra.

Tuy là nhân viên tương quan đều đã bị giết chết,

Nhưng những người này vẫn như cũ không dám thờ ơ, đoạt cửa nhất trí nhắm ngay đuôi xe phương hướng, rất sợ từ bên trong lại giết ra tới một nhóm võ trang đầy đủ sát thủ.

Làm cửa khoang xe mở ra một sát na kia, Lừa khuôn mặt nam tử đột nhiên hú lên quái dị, sau đó nhanh chóng vứt bỏ thương, quỳ trên mặt đất làm đầu hàng tư thế.

Nếu không phải là hắn kế tiếp một câu nói, người khác thật vẫn biết cho rằng bên trong giấu cái gì người đầu.

Chỉ thấy hỏa phong đột biến, hắn giơ cao hai tay, ngửa mặt lên trời ha ha cười nói: "Ba cái ức, ba cái ức nhẹ nhàng như vậy liền tới tay, ha ha, chúng ta phát tài!"

Nương chung quanh đèn xe quang, đầu mắt nhìn đi, chỉ thấy to lớn trong xe, tổng cộng con ngựa ba đồng tiền mặt. Mỗi đồng tiền mặt đều 1m5 vuông vắn, bị giữ tươi màng bao vây lấy, chồng cùng một chỗ cùng ba toà núi nhỏ giống nhau. Ngoại trừ tiền mặt, bên trong rỗng tuếch, ngay cả một người ảnh cũng không nhìn thấy.

Chúng tôi phạm đầu tiên là kinh ngạc một cái, lập tức cười ha ha.

"Ba trăm triệu tiền mặt, nhiều như vậy? " "Cái này chúng ta có thể phát tài, cái này cần hoa tới khi nào a? " "Thật là nhớ nằm chết dí mặt trên đi ngủ a. "

"Lời nói nhảm, không có từng va chạm xã hội gì đó, ném người của ta. " Lừa khuôn mặt nam từ liếc bọn họ liếc mắt, bình chân như vại nói: "100 triệu nguyên mới tỉnh trăm nguyên tiền giá trị lớn, thì có nặng một tấn. Nơi này có ba cái ức,... ít nhất ... Trọng 3 tấn. "

3 tấn? !

Tội phạm chúng ta giật mình suýt chút nữa cắn đầu lưỡi của mình, bọn họ vụn vụn không nghĩ tới, 100 triệu tiền mặt còn có thể nặng như vậy.

Hiện trường trầm mặc sau một lúc, lại bộc phát ra một hồi tiếng vỗ tay như sấm cùng đắc ý vô cùng tiếng cười.

"Đều lo lắng làm cái gì, còn không kiểm tra một chút tiền mặt có vấn đề hay không. " Lừa khuôn mặt nam từ trùng điệp nói rằng.

Mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, năm sáu người nhanh lên lên xe, cẩn thận kiểm tra.

"Lão đại, không thành vấn đề. "

"Ta bên này cũng không thành vấn đề. "

"Nơi đây cũng không thành vấn đề. "

Báo hi thanh âm, lục tục truyền đến.

Lừa khuôn mặt nam từ rất hài lòng gật đầu, cái này họ Âu Dương tập đoàn tài lực quả thực không chỉ một vậy hùng hậu, nói cầm ba trăm triệu mượn ba trăm triệu, ngay cả chân mày cũng không trát một cái.

Hắn đắc ý gian xảo bắt đầu một cây thuốc lá, đem châm lửa, vừa hút yên, một bên khiến người ta đem tiền mặt toàn bộ trang xa.

"Lão đại, vì sao không phải trực tiếp đem lái xe đi, cái này nhiều bớt việc a. " có người tò mò hỏi.

"Người ngu ngốc, đây chính là Âu Dương gia tộc xe. Một phần vạn hắn ở trên xe, trang bị cái gì định vị trang bị, chúng ta đây không phải triệt để xong đời. Được rồi, các người đừng tiền thời điểm, cũng phải chú ý, nhìn tiền bên trong có hay không khả nghi đồ đạc. "

"À, vẫn là lão đại nghĩ chu đáo. Đi, đem chính chúng ta lớn xe vận tải lái tới. "

". . . . . "

Thừa dịp dỡ hàng võ thuật, Lừa khuôn mặt nam nhân lấy điện thoại di động ra, thuận thực bấm một người điện thoại: "Uy, là đại tỷ lớn sao? "

Trong điện thoại, truyền tới một mềm mại giọng của nữ nhân: "Là ta, cái gì cũng lấy được? "

Lừa khuôn mặt nam nhân: "Lấy được, các huynh đệ đang ở dỡ hàng. "

Đại tỷ lớn: "Tốt, chuyện này làm khá lắm. Không có ra chuyện rắc rối gì a !? "

Lừa khuôn mặt nam nhân: "Không có, đại tỷ lớn liệu sự như thần. Âu Dương Mộc Ân mặc dù không có báo nguy, nhưng là ở người giao hàng phía sau, còn an bài một lớp nhân mã, ước đoán muốn đem chúng ta một lưới bắt hết. Ta ngay cả lấy thay đổi vài cái địa điểm, đem những người đó tình huống cơ bản làm rõ ràng, bọn hắn bây giờ đã đến điểm vương nơi đó đoàn tụ đi. Không nghĩ tới chuyện này thuận lợi như vậy, dễ dàng liền lấy được ba trăm triệu, sớm biết trước hết bắt hắn hạ thủ, uống phí hết chúng ta một cơ hội. "

Đại tỷ lớn: "Hiện tại cũng không chậm. "

Lừa khuôn mặt nam nhân: "Đại tỷ lớn có ý tứ là? "

Đại tỷ lớn: "Ha ha, hỏi lại hắn muốn ba cái ức. "

Lừa khuôn mặt nam nhân: "Cái này, sẽ có hay không có điểm không hợp đạo lên quy củ? Thỏ nóng này còn cần người đây, chó nói chi là thực lực hùng hậu Âu Dương gia tộc rồi. Nếu không, chúng ta lại đổi một nhà khác? "

Đại tỷ lớn: "Làm sao, người đang chất vấn quyết định của ta? "

Chương 45: Tránh thoát 1 cướp

Cũng không biết cái này bị gọi vì "Đại tỷ lớn" nam nhân, đến cùng có thù đoạn gì, cứ nhiên có thể khiến cho cái này như vậy tự phụ nam nhân, giống như một nô lệ giống nhau đối với nàng nghe lời răm rắp, ngay cả cũng không dám thở mạnh.

Lừa khuôn mặt nam nhân nghe lời này một cái, nhanh lên đổi giọng: "Không dám không dám, ta đây cứ dựa theo đại tỷ lớn phân phó đi làm."

Đại tỷ lớn: "Nếu như thất bại, chặt một tay tới gặp ta."

Lừa khuôn mặt nam nhân sợ đến run run một cái, vội vàng nói: "... Là."

Đại tỷ lớn không có lại nói tiếp, ba được một tiếng cúp điện thoại.

Lừa khuôn mặt nam nhân sợ đến hồn bất phụ thể, sờ một cái cái trán, lòng bàn tay tất cả đều là hàn. Liên tiếp rút ba cái yên, hân mới miễn cưỡng ổn định lại vừa rồi sôi trào nổi lòng, kiên trì cho Âu Dương Mộc Ân gọi điện thoại.

Lần đầu tiên cùng Âu Dương Mộc Ân trò chuyện, Lừa khuôn mặt nam nhân khá lịch sự, còn có hứng thú trước mặt giả nói cái gì có quy củ hay không vấn đề.

Lần này, khẩu khí của hắn trước mặt một lần hoàn toàn khác nhau, như là ăn thương hóa giống nhau.

Điện thoại vừa tiếp thông, dù cho bùm bùm chửi mắng một trận: "Âu Dương Mộc Ân, ngươi thật to gan, dám theo ta ngầm?"

Âu Dương Mộc Ân giật mình, ngoài miệng nhưng không có lên tiếng, lấy bất biến ứng vạn biến.

"Uy? Uy? Uy?" Lừa khuôn mặt nam nhân còn tưởng rằng tín hiệu không tốt, đối với điện thoại di động microphone liên tục quát.

Âu Dương Mộc Ân trầm ngâm một hồi, mới từ trong miệng văng ra hai chữ: "Nói."

"Ta còn tưởng rằng ngươi điếc đầu. Ngươi thật to gan, lại dám phỉ người nhiều như vậy tới giết chúng ta. Hiện tại, huynh đệ của ta chết hơn một nửa, bút trưởng này tính thế nào?" Lừa khuôn mặt nam nhân đỏ mặt tía tai, bắt đầu bịa chuyện.

Kỳ thực, người của hắn một cái không chết. Bởi vì đánh lén, Âu Dương Mộc Ân ngược lại thì từ thương thâm trọng.

"24h trong vòng, lại chuẩn bị cho ta ba trăm triệu, chuyện này liền dừng ở đây. Bằng không, ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là 'Trên cái thế giới này không có đã hối hận'." Lừa khuôn mặt nam nhân tục tăng tiếng lần nữa từ trong loa truyền đến.

Âu Dương Mộc Ân xứng đáng thấy qua gió to sóng lớn đại nhân vật, có trước núi thái sơn sụp đổ mà không đổi màu định lực.

Hắn ngữ điệu như thường, không có nửa điểm phập phồng, thân nhiên nói: "Thanh niên nhân muốn phát tài rất bình thường, nhưng nếu như đem người khác cũng làm ăn ở góc nhiều tiền ngu ngốc, khó tránh khỏi có chút quá đề cao mình. Phía trước ba trăm triệu, ta coi như nuôi chó rồi. Từ giờ trở đi, Âu Dương gia tộc sẽ không nhường đường nửa bước. Nếu trò chơi bắt đầu rồi, cũng đừng dừng lại, các ngươi rất tốt chơi với ta, muốn cho ta chơi cao hứng, để cho ta chơi được hài lòng."

Nói xong, ba được một tiếng bỏ xuống điện thoại.

Hắn cái này cúp điện thoại một cái, bên đầu điện thoại kia Lừa khuôn mặt nam nhân tròn tròn mắt. Chẳng lẽ là chính mình phương thức nói chuyện không đúng lắm, đem đối phương bị chọc giận.

Thấy hắn ở phạm ngay người, bên cạnh có người hiếu kỳ hỏi: "Lão đại, ngươi làm sao vậy?"

Nghe được có người gọi mình, Lừa khuôn mặt nam nhân chỉ có đem thu suy nghĩ lại đến hiện thực, hoảng liêu hoảng điện thoại di động trong tay, thờ dài nói: "Đại tỷ lớn để cho chúng ta xen vào nữa cái kia coi tiền như rác muốn ba cái ức, vừa rồi hắn ở trong điện thoại cự tuyệt."

"Ha ha, cự tuyệt là bình thường." người kia đảo tròn mắt từ, về mặt giáo hoạt nói: "Đến lượt ta, ta cũng sẽ cự tuyệt. Bất quá, nếu muốn làm cho hắn lấy thêm ra ba trăm triệu cũng không khó."

"Ách, chẳng lẽ ngươi có cái gì tốt biện pháp?" Lừa khuôn mặt nam nhân hỏi.

tên thủ hạ: "Đại ca, ta nghe nói Âu Dương Mộc Ân có một tôn nữ, đang ở tây nam thành phố lên đại học. Âu Dương Mộc Ân đối với bảo bối này tôn

nữ, cũng chịu được không được, muốn là chúng ta đem hẳn tôn nữ bất cóc rồi, đừng nói muốn ba trăm triệu, chính là ba tỉ, lão già kia cũng không dám nhiều cổ họng một câu. "

"Còn có loại chuyện thế này? " lúc đầu Lừa khuôn mặt nam tâm tình người ta còn có chút kiềm nén, vừa nghe thủ hạ nói như vậy, nhất thời rộng mở trong sáng, con mắt đều sáng.

Hắn ngửa mặt cười to vài tiếng: "Tốt lắm, ngày mai ngươi phái người đi điều tra một chút, chúng ta lại theo cái lão già đó hảo hảo vui đùa một chút. "

Hoa nở hai chi mỗi bên đồng hồ một đoá, nói xong bọn cướp bên này, lại đến nói một chút Âu Dương Mộc Ân bên này.

Sau khi cúp điện thoại, Âu Dương Mộc Ân lâm vào thật lâu trầm mặc.

Chờ nhìn hẳn trên mặt không có hiển lộ ra bất kỳ biểu tình biến hóa gì, muốn nói trong lòng một điểm không phải cách ứng, đó là gạt người.

Âu Dương Mộc Ân ở thương trường mặc ba cốn đã nhiều năm như vậy, thập sao nhân vật lợi hại chưa thấy qua, hiện tại cư nhiên bị vài cái không có mất thăng nhóc con làm cho từng bước lui lại, thực sự là sĩ khả nhẫn thực bất khả nhẫn.

"Lão vu, đám người kia giải quyết trước đây, trước đừng làm cho Đại tiểu thư cùng Kiều tiểu thư ra cửa. Trong nhà, tổng yếu so với trường học an toàn một ít. " Âu Dương Mộc Ân dặn dò.

Vưu Tinh quản gia gật đầu: "Lão gia yên tâm, ta sẽ nói cho Đại tiểu thư. "

Âu Dương Mộc Ân thở dài một hơi, tiếp tục nói: "Đi cho Tôn Hồ bọn họ gọi điện thoại, nhìn có người hay không nghe. "

Vưu Tinh quản gia đáp đáp một tiếng, tại chỗ lấy điện thoại di động ra, cho những người hộ vệ kia gọi điện thoại.

Một cái hai cái ba cái. . . . Vưu Tinh quản gia liên tiếp đánh hơn mười điện thoại, không có một điện thoại là thông suốt.

Dưới tình huống bình thường, loại tình huống này là sẽ không xuất hiện.

Trừ phi, những người đó đều gặp độc thủ. Hoặc là trọng thương, hoặc là chết.

Nghĩ đến đây, quản gia nhìn không được hít vào một ngụm khí lạnh, thực sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó.

Lập tức liền ăn hết hơn mười danh võ trang đầy đủ tinh nhuệ, đám người này sức chiến đấu rất cuộc là mạnh mẽ bao nhiêu, là có bao nhiêu không kiêng nể gì cả, vô pháp vô thiên.

Hắn cũng đi theo Âu Dương Mộc Ân bên người mấy thập niên, chưa từng có giống như lúc này đây giống nhau, cảm thấy sự tình nghiêm trọng như vậy.

"Ai. " Âu Dương Mộc Ân khẽ thở dài một tiếng, đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì, lại ngẩng đầu hỏi: "Mặc Phi Phàm thế nào? "

"Cũng đánh rồi, không có thông, ước đoán cũng gặp độc thủ a !. Ai, đáng tiếc, còn trẻ như vậy một tiểu tử. Hắn đã chết, muốn lại tìm một giống như hắn như vậy đáng tin bảo tiêu cho Đại tiểu thư, không dễ dàng. " quản gia không khỏi bóp cổ tay thở dài, ngay cả thay Mặc Phi Phàm cảm thấy không đáng giá.

Âu Dương Mộc Ân đỡ đầu, mũi thở rung động, bắt đầu dĩ ừ một tiếng: "Bảo nguy a !. Mặc kệ có thể hay không bắt được người, trước đem mọi người thi thể tìm về tới, xem xem có thể hay không cứu trở về vài cái. Những thứ khác, chúng ta đang nghĩ biện pháp. "

"Lão gia, nếu như báo cảnh sát nói, chúng ta Âu Dương gia tộc mặt mũi của có thể hay không khó coi? "

"Lúc này là lúc nào rồi rồi, vẫn còn ở tử cái gì mặt mũi không phải mặt mũi, ta để cho người nhanh đi. " Âu Dương Mộc Ân thanh âm cao vút, mang theo trách cứ, hai mắt hung ác trợn mắt nhìn một cái quản gia.

Vưu Tinh quản gia thấy thế, sợ đến rục cổ lại, nhanh lên gật đầu: "Dạ dạ dạ, ta đây đi làm ngay. "

Một mặt nói, hẳn một mặt lấy điện thoại di động ra, sẽ phải bigong cảnhhu trường gọi điện thoại.

Số điện thoại còn không có thông qua đi đâu, một chiếc điện thoại trước đánh tới.

Quản gia nhìn xem cú điện thoại này, không dám tin vào hai mắt của mình, nửa ngày không có tiếp.

"Làm sao vậy? " Âu Dương Mộc Ân thấy tâm tình của hắn có chút khác thường, ngược mắt lên liêm hỏi.

Quản gia cầm điện thoại di động, kích động nói: "Là Mặc tiên sinh, là Mặc tiên sinh đánh tới. "

"Cái gì? " Âu Dương Mộc Ân nhanh chóng từ quản gia trong tay đoạt quá điện thoại di động, đem điện thoại chuyển được: "Uy, là Phi Phàm sao, người không sao chứ, người bây giờ ở nơi nào? "

Bên đầu điện thoại kia, truyền đến Mặc Phi Phàm thanh âm thật thấp. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Thâm nhập long đàm

"Ta không sao, ta đang cùng truy tung đám kia nhi bọn cướp, hy vọng có thể tìm được nơi ở của bọn hắn. Còn có, rất xin lỗi, ta không làm đến gấp gáp cứu người của các ngươi. " Mặc Phi Phàm vô cùng xin lỗi nói.

Âu Dương Mộc Ân luôn miệng nói: "Hiện tại chỉ còn lại một mình ngươi rồi, ngươi nhanh lên trở về, ta không thể mất mở trường trường nhìn xem đi chịu chết. "

"Không cần lo lắng cho ta, ta có chừng mực. Nếu để cho đám người này tiếp tục làm xằng làm bậy, toàn bộ tây nam thành phố cũng phải rung chuyển bất an. Hơn nữa, ta đi qua Tôn Hồ huynh đệ tai nghe Bluetooth nghe được, bọn họ muốn đánh coi là đối với Âu Dương tiểu thư hạ thủ, cho nên ngài trước đừng báo cảnh sát, nghìn vạn lần không thể đánh rần động cỏ. " Mặc Phi Phàm dường như có thể biết bấm độn giống nhau, cư nhiên đoán được Âu Dương Mộc Ân dự định báo nguy.

Âu Dương Mộc Ân chấn kinh rồi, không nghĩ tới đám này bọn cướp lớn lối như thế, lại còn muốn đối với bảo bối của mình tôn nữ hạ thủ. Ánh mắt của hắn đăm đăm, siết thật chặt điện thoại di động, điện thoại di động đều sắp bị hắn bóp nát.

Do dự một lúc lâu, Âu Dương Mộc Ân chỉ có thỏa hiệp, thấp giọng nói: "Vậy ngươi muốn muôn vàn cẩn thận, ta bên này lập tức tổ chức đột thứ hai nhân thủ đi qua tiếp viện ngươi, nghe lời ngươi điều khiển. Ngươi đảm bảo nắm điện thoại di động thẳng đường, đám người tới ta khiến người ta gọi điện thoại cho ngươi. "

"Các loại thích hợp thời điểm, ta sẽ gọi điện thoại cho ngươi, vì đảm bảo lý do an toàn, ta trước tắt máy. " Mặc Phi Phàm tâm tư kín đáo, lớn nhỏ không bỏ sót. Vạn nhất đối phương có điện tử dò xét thiết bị, chính mình biết bởi vì dẫn theo bộ điện thoại di động này mà chết không có chỗ chôn.

Âu Dương Mộc Ân thấy hắn như thế kiên trì, gật đầu: "Vậy được rồi, nhất định phải cam đoan an toàn của mình. Chờ ngươi an toàn trở về, ta tự mình vì ngươi đón gió. "

Mặc Phi Phàm nói câu tốt, sau đó cúp điện thoại.

Lúc này, ba trăm triệu tiền giấy đã toàn bộ chuyển tới Lừa khuôn mặt nam nhân hàng của bọn ta của mình trên xe.

Lừa khuôn mặt nam nhân hài lòng nhìn xem xe vận tải khóa lại, sau đó cảnh giác hướng bốn phía nhìn. Nhìn hồi lâu, cũng không còn phát hiện cái gì. Hắn lúc này mới yên lòng lại, xõng tay chiêu tiếp theo tay, lộ ra hai hàng trắng tinh răng hàm, cười nói: "Các huynh đệ, chúng ta về nhà. "

"Là. " chúng bọn cướp sáng khoái đáp đáp một tiếng, rất nhanh lên xe.

Sau khi xe chạy, rất nhanh thì biến mất ở trong màn đêm.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, ở tại bọn hắn lúc rời đi, một chiếc không có lái xe đèn xe hơi, đang sò soạn đi phía trước không nhanh không chậm cẩn thận người theo dõi.

Chiếc xe này tài xế, cực kỳ có kinh nghiệm, cùng trước mặt xe cộ vẫn duy trì thích hợp khoảng cách, đã cam đoan đối phương không phải sẽ phát hiện, lại cam đoan không phải đã mất tích.

Người này không thể nói rõ đẹp trai, nhiều lắm tính toán rõ ràng thanh tú, hai con mắt sáng cùng ngọn đèn nhỏ ngậm nước giống nhau. Trên mặt của hắn có hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, cho hắn lúc đầu bén nhọn khí chất, bình thêm mấy phần khả ái.

Cái này nhân loại không là người khác, chính là Mặc Phi Phàm.

Bọn cướp chúng ta một đường hướng bắc, lái xe ra khỏi thành, thất quái bát quái rất cục ở một cái cũ nát thôn nhỏ ngừng lại.

Mặc Phi Phàm nhìn một chút đồng hồ đeo tay, khá lắm, bắt tri bắt giác nếu đi qua nửa giờ rồi, phải có hơn một trăm cây số.

Đề phòng địch nhân phát hiện, Mặc Phi Phàm len lén đem xe chạy đến cái địa phương bí ẩn, tắt lửa.

Nương bóng đêm yếm hộ, rón ra rón rén từ trên xe bước xuống, lặng lẽ hướng trong thôn tối gần.

Thôn này không lớn, cộng lại cũng liền chừng mười gia đình. Hôn nữa, mỗi nhà phòng ở đều cách đến rất xa, người nào cũng sẽ không ảnh hưởng đến người nào.

Bọn cướp chúng ta chỗ đặt chân, là thôn này lớn nhất một gian nhà trệt.

Nhà trệt trên dưới tổng cộng hai tầng, mỗi tầng chừng hai trăm thước vuông trước sau đều có sân. Bọn cướp chúng ta đem chiếc kia trang bị tiền giấy ô tô lái vào sân, những thứ khác xe cộ thì đứng ở phía bên ngoài viện.

Tối hôm nay, bọn cướp chúng ta đánh cái một cái thắng trận lớn. Chẳng những lấy được Âu Dương gia tộc ba trăm triệu người Dân tiền, tham gia hành động người càng không có một chút xiu thương vong, này bằng với bầu trời trực tiếp ngã xuống ba trăm triệu.

Chuyện vui lớn như vậy, làm sao có thể không phải ăn mừng đây.

Bọn cướp chúng ta ở trước sau hai cái trong viện, bày ra bảy tám chiếc bàn, mặt trên đồ đầy rượu thịt.

Người gặp chuyện tốt tinh thần thoải mái, cái này một vui vẻ, liền dễ dàng uống nhiều. Ngay từ đầu, đại gia còn rất quý củ một ly một ly uống bia.

Về sau, bia chưa hết hứng rồi, trực tiếp đổi rượu đế. Một ly một ly rượu đế còn không có uống xong, lại có người trực tiếp cầm lên rồi bát to.

Những người này vẫn làm lại nhiều lần đến rồi hai ba điểm, náo nhiệt hai đến ba giờ thời gian, trên bàn chỉ còn lại có canh thừa thịt nguội còn có vô số bình rượu.

Hon phân nửa người uống say, không có uống say, cũng trở về phòng giấc ngủ. Này uống say, có ghé vào trên bàn ngủ, có trực tiếp uống được rồi dưới đáy bàn, còn có một số ít ở vung quyền, bắt quá xem bọn hắn lung la lung lay bộ dạng, vậy cũng kiên trì không được bao lâu.

Mặc Phi Phàm phi thường có kiên trì, giống như chỉ mèo đêm giống nhau, hai mắt sắc bén lấy trốn phụ cận một viên rậm rạp trên cây to, xuyên thấu qua bóng cây quan sát bình phương cùng với trước sau hai cái sân động tĩnh.

Cái này ngắn ngủi, chính là hai đến ba giờ thời gian.

Hon nữa, bây giờ đang là giữa hè, nông thôn muỗi lại. Người thường, đừng nói muỗi người lâu như vậy, mặc dù muỗi người cái nửa giờ, cũng ăn không tiêu.

Thế nhưng hắn có thể, hắn trước đây ở Phi Châu chấp hành lại đây nhiệm vụ, cùng nơi đó muỗi so với, nơi này muỗi căn bản cũng không có nửa điểm lực sát thương. Đừng nói hai đến ba giờ thời gian, mặc dù lại ở lại hai đến ba giờ thời gian, cũng không nói chơi.

Cảm giác thời cơ không sai biệt lắm, Mặc Phi Phàm khinh phiêu phiêu từ trên cây dăng xuống dưới. Hắn rơi thanh âm nhẹ vô cùng, UU đọc sáchwww.uukanshu.net phẳng phát một con linh xảo mèo mun.

Từ cây thượng xuống tới về sau, Mặc Phi Phàm trực tiếp hướng chừng mười thước ra ngoài trước cửa viện rất nhanh sò lên.

Bọn cướp chúng ta mặc dù phần lớn uống hết đi rượu, nhưng cũng có một chút không có uống rượu, tỷ như phụ trách đại môn, xe chờ tiền an toàn một ít nhân viên.

Nếu để cho Mặc Phi Phàm lập tức đối phó năm sáu chục cái hung hãn bọn cướp, có chút vướng tay chân. Nhưng nếu là đối phó mười mấy không phòng bị chút nào xạ thủ cộng thêm một đám con ma men, cái này ắt có niềm tin sinh ra.

Ở tường viện bóng ma dưới sự che chở, Mặc Phi Phàm dẫn theo dao găm, tận lực làm cho thậm chí gần kề mặt đất, bước nhanh hướng cửa việnbi vào.

Cửa viện, có hai cái vai cổngAK 47 tráng hán.

Hai người một tả một hữu, thủ ở cửa, đang câu có không có một câu mà trò chuyện.

Bọn họ đang trò chuyện hăng say thời điểm, trong bóng tối đột nhiên bắn ra một đạo hắc ảnh. Bóng đen tốc độ cực nhanh, đảo mắt sẽ đến một người phía sau, sau đó một tay chặt bụng một gã tráng hán miệng, khác nhánh tay cầm dao găm ở cổ phía dưới rạch một cái.

Cột kẹt! Bởi vì lực đạo thật sự là quá lớn, tráng hán khí quản cùng động mạch cổ đồng thời bị cắt mở, tiền huyết như công tác lúc cô máy móc, phún ra ngoài bắn ra tiền huyết.

Một gã khác tráng hán vừa mới nói xong, đang chờ đối phương tiếp tra đầu.

Nhưng là đợi nửa ngày, cũng không có nghe được động tĩnh. Hắn tò mò vừa nghiêng đầu, cái này nhìn lên đừng lo, suýt chút nữa đem hân sợ đến hồn phi phách tán. Thì ra, huynh đệ mình phía sau, không biết từ lúc nào nhiều rồi một người nam nhân.

Nam nhân đang cầm một bả mạng máu dao găm, âm âm đối với hắn cười đầy. Nhìn nữa mình người huynh đệ kia, cái cổ bị người mở ra, huyết đang rầm

rầm phún ra ngoài đầu. . . .

"A ~~~~~ "

Đại hán sợ đến suýt chút nữa tè ra quần, há to mồm, đang còn lớn tiếng hơn kêu cứu.

Nếu như bị hán kêu thành tiếng, kinh động người ở bên trong, vậy không xong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Tiền viện

Mặc Phi Phàm ánh mắt lăm lệt, làm ra một cái phi thường hữu hiệu động tác.

Chỉ thấy hán phút chốc bay ra chúi thủ trong tay, ở giữa cổ họng của đối phương.

Tráng hán mới vừa lòi đến khoe miệng, bị sinh sôi ép trở về.

Mắt thấy tráng hán con mắt bắt đầu chậm rãi bịt kín một lớp bụi ảnh, sau đó thân thể mềm nhũn ngược lại ở một bên.

Mặc Phi Phàm từ người kia trong cổ họng, đem dao găm rút ra, ở người kia trên y phục cả cả trên chúi thủ vết máu, xách súng cẩn thận từng li từng tí đi vào giữa sân.

Trong viện có không ít uống say người, những người này trên cơ bản không có uy hiếp gì.

Mặc Phi Phàm cảm thấy cực kỳ có uy hiếp, là thủ hộ xe chờ tiền bốn người, bốn người này võ trang đầy đủ canh giữ ở xe bốn phía, ghim súng cảnh giác ở bốn phía tuần tới tuần đi.

Từ ánh mắt của bọn hán cùng lồi đứng xem, cũng đều là cao thủ.

Đối phó cao thủ, tốt nhất là nhất kích tất sát, người sau các loại đối phương chậm nhắm rượu khí tới, chết chính là mình.

Mặc Phi Phàm con người nhanh quay ngược trở lại, lòng nói làm sao có thể xuất kỳ bất ý tiếp cận bọn họ, trong thời gian ngắn nhất giết chết đầu.

Đang cân nhắc đầu, lúc này một con quỷ say lão đảo hướng xe chờ tiền phương hướng đi tới. Vừa đi, còn một bên hô lớn: "Tiền a, tiền a, từ lúc nào có thể chia tiền a? "

Đây cũng không phải là người đầu tiên, ở xe chờ tiền bên cạnh say khướt rồi. Ở một số tiền lớn như vậy trước mặt, người mất đi điểm lý trí là rất bình thường.

Thấy kia người cũng không có cái gì ác ý, hai người thở dài một hơi, lắc đầu mà cười nói: "Mau tránh ra, bị lão đại cùng đại tỷ lớn thấy được, có người quả ngon để ăn. "

Nghe được "Đại tỷ lớn " ba chữ này, người nhất thời tỉnh rượu phân nửa.

Hán dùng sức gõ một cái đầu, nói liên tục: "Ta uống say, ta đi nhầm, xin lỗi, xin lỗi. " vừa nói, một bên hơi lưu lưu ly khai.

Nhìn hán đi xa, hai người lại lần nữa trở lại cương vị của mình.

Thấy được hán, Mặc Phi Phàm sinh lòng nhất kế. Hán không biết từ nơi đó tìm đến cái mũi lưỡi trai, đề thấp vành nón, đem chính mình ngũ quan che khuất, sau đó giả bộ uống say rượu, say mà hướng xe chờ tiền phương hướng đi.

Vừa đi, bên rù rì nói: "Ta muốn tiền a. . Ta muốn lấy tiền đi tìm tiểu thư xinh đẹp a. . Ta muốn lấy tiền đi mua lớn ô tô, căn phòng lớn. . . "

Được! Lại một con quỷ say.

Hai gã burgak 47 tình nhuệ, tiến lên nửa bước, quát lên: "Trở về đi, người nên được phần kia, một phần đều không thể thiếu người. Kiên trì chờ đã, đại

tỷ lớn chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu chia tiền. "

"Ta không tin, nàng liền là một tên lường gạt. " Mặc Phi Phàm tiếp tục hướng mặt trước đi, nỗ lực kéo dài thời gian.

Quả nhiên, hai gã cao thủ sau khi nghe xong, sợ phải mau hướng bốn phía nhìn một chút, tiến lên trầm giọng khuyến cáo nói: "Người có phải muốn chết hay không a, người đã quên đại tỷ lớn những thủ đoạn kia rồi không? "

"Thủ đoạn gì, hanh, ta đã sớm nhìn nàng không hợp mắt rồi. "

Hai gã thủ hộ xe chờ tiền tình nhuệ lại càng hoảng sợ, nhanh lên bốn phía nhìn, sinh sợ đại tỷ của bọn hắn đại cương tốt đang ở phụ cận. Các loại xác định bốn phía quả thực không có người nào, bọn họ chỉ có thở phào nhẹ nhõm, thấp giọng nói: "Người cần rồi, làm sao có thể nói như vậy đại tỷ lớn, nàng có thể là đại tỷ của chúng ta lớn. "

"Không phải ", lúc này Mặc Phi Phàm chạy tới hai gã tình nhuệ trước mặt, đột nhiên ngẩng đầu, lộ ra một tấm tràn đầy cười tà mặt của: "Nàng là lão đại của các người, không phải của ta. "

Cùng Mặc Phi Phàm mặt của cùng nhau ngẩng, còn có một đem đen như mực súng lục.

Phốc phốc, tiếng súng vang lên!

Mang theo ống hãm thanh tay thương, không có phát sinh bao lớn thanh âm, hai người hét lên rồi ngã gục, tất cả đều là trong mi tâm đạn, một phát súng lấy mạng.

Giết hết rồi hai người kia, Mặc Phi Phàm ngay tại chỗ một nằm úp sấp, dùng dùng phui chính là hai phát súng, cái này lưỡng viên đạn, từ ô tô phía dưới bay đi, quét trúng ô tô bên kia hai người chân mắt cá, hai người a được hết thảy một tiếng, nhanh chóng ý thức được là có người kinh người tới.

Bọn họ nhanh lên nhấn đầu bánh xe bên cạnh, để ngửa lần nữa trúng đạn, sau đó hô to đứng lên.

"Chết tiệt. " Mặc Phi Phàm thảm máng một tiếng, trực tiếp lên xe định,

Sau đó lại thả người nhảy xuống.

hai gã tình nhuệ phản ứng cũng mau, mắt nhìn lên trước mặt một đạo hắc ảnh hiện lên, ngay cả nhắm cũng không nhắm, đánh thương đánh liền.

Lưỡng viên đạn, từ hai cái trái phải phương hướng, giao nhau mà đến. Trong đó một viên đạn từ Mặc Phi Phàm nách phía dưới lau qua, một viên đạn từ đỉnh đầu của mình lau qua. Nóng bỏng viên đạn, đem tóc của hắn đều đốt trụi một luồng. Nếu như viên đạn xuống chút nữa thấp một tấc, Mặc Phi Phàm hiện tại đã treo.

Có thể dưới tình huống như vậy, còn có thể có nhanh như vậy tốc độ phản ứng, mấy người này cho là thật không đơn giản.

Mặc Phi Phàm sợ đến rục cổ lại, lăn khỏi chỗ, đi tới bên trái dưới thân người, tiêu sái đỉnh đầu súng lục, làm cho súng lục để ở người kia cầm, bỗng nhiên nổ súng.

Ba, viên đạn xuyên qua cằm, trực tiếp đánh vào ròi trong đầu của người nọ. Mặc Phi Phàm nhìn liền cũng không cần xem, biết là người này không giữ được.

Cùng lúc đó, một người khác đã cầm trong tay AK 47, một băng đạn gào thét mà đến.

ak 47 độ chính xác mặc dù không cao, nhưng lực sát thương vĩ đại. Khoảng cách gần như thế, mặc dù Mặc Phi Phàm trốn người kia phía sau, viên đạn cũng có thể dễ dàng đánh xuyên qua thân thể hai người.

Mất thấy tránh cũng không thể tránh, Mặc Phi Phàm ngay cả không hề nghĩ ngợi, ngay tại chỗ "Ầm " một chuyển. Viên đạn nhanh chóng mà đến, lập tức đem Mặc Phi Phàm mới vừa giết chết thân thể của người kia đánh thành tổ ong vỡ vụn, toàn thân tiên huyết bốn phía.

"MD, ngay cả người mình cũng làm, thật không còn nhân tính. " Mặc Phi Phàm sau khi ngã xuống đất, nhanh chóng lăn lông lốc ra vài mét. Động tác này của hắn tuy là chậm vật, nhưng phi thường hữu hiệu, tránh cho đạn đợt thứ hai đã kích.

Chờ hắn tránh được một kiếp sau, Mặc Phi Phàm một cái lý ngư đã định, nhanh chóng từ dưới đất đứng lên. Nhưng hắn không có đứng, mà là nửa quỳ, giờ cao thương, hướng về phía đối phương liền nổ hai phát súng.

Chân chính lợi hại bộ đội đặc chủng, giết chết một tên địch nhân chưa bao giờ dùng mở hai phát súng, như vậy rất lãng phí viên đạn. Bất quá lần này, Mặc Phi Phàm nổ hai phát súng rồi, hắn có thể cảm giác được cái này nhân loại không đơn giản, vẫn là sớm một chút giết chết cho thỏa đáng.

Cái này hai phát súng, một thương bắn trúng đại hán mi tâm, một thương bắn trúng đại hán trái tim.

Dưới tình huống bình thường, hai địa phương này bị thương nặng người, sẽ ở một hai giây trong lúc đó mất đi ý thức, nhưng này người bốn năm giây sau đó chỉ có rồi ngã xuống, ở nơi này bốn năm giây trong lúc đó, vẫn còn gất gao ần xuống cò súng không thả.

Gào thét mà đến viên đạn, như một tấm hỏa lực dày đặc vồng, hướng Mặc Phi Phàm quét tới.

Mặc Phi Phàm phản ứng cũng rất nhanh chóng, dùng cuộc đời này tốc độ nhanh nhất, nhanh chóng trốn được ô tô phía dưới.

Các loại tiếng thương đoạn, xạ thủ một, hấn một ót, lòng bàn tay tất cả đều là hấn. Chống án đây hết thầy, nói thì chậm, kì thực nhanh, trước sau không có vượt lên trước mười giây đồng hồ.

Tuy là một tua này, Mặc Phi Phàm giết chết trong nhà này lợi hại nhất bốn người, nhưng mới vừa tiếng thương, vẫn là đem mọi người kinh động.

Bọn họ nhanh chóng bị thức dậy, kêu la om sòm rút ra thương tới, muốn biết đến cùng chuyện gì xảy ra.

Đang lúc bọn hấn thần chí vẫn không tỉnh là thái thanh, chóng mặt từ trên bàn lúc bò dậy, Mặc Phi Phàm lần nữa phản hồi tại chỗ, từ vừa rồi cảm trúng đạn tên sát thủ kia trong tay đoạt lại một bảAK 47, tìm một tương đối khá công sự che chắn, hướng về phía trong viện từ người thỉnh thoảng.

Mặc Phi Phàm thuật bắn súng khản trương, mặc dù bắn phá, độ chính xác cũng cao vô cùng.

Trong một sát na, trong viện hơn ba mươi người, thì có hơn hai mươi cái bị đánh ngã.

Những người này đều là thứ liều mạng, mới vừa nghe được súng vang lên biết là không đúng, lập tức phản ứng kịp, mỗi bên tìm công sự che chắn trốn tránh. Thế nhưng, bọn họ uống rượu sau, tốc độ cũng mất tiếp độ giảm bớt nhiều, không đợi tìm được thích hợp công sự che chắn, viên đạn liền gọi lại rồi.

Mặt khác, ak 47 lực sát thương vĩ đại, viên đạn đi vào là một cái lỗ nhỏ, đi ra dù cho một cái động lớn.

Đám này bọn cướp bị đánh trở tay không kịp, rất nhanh còn dư lại hơn mười người, cũng đều thấy Hồng.

Giải quyết xong rồi tiền viện nhân mã sau, Mặc Phi Phàm trực tiếp xuyên qua nhà trệt, giết hướng hậu viện. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ác chiến

Lại một trận đất tách tách viên đạn phun ra tiếng truyền đến, Mặc Phi Phàm bùng súng trường, đứng ở cửa sau liên tục đối với này uống say bọn cướp, không ngừng bóp cò.

Gào thét viên đạn, đem trên bàn chén đĩa, bình rượu đánh cho mảnh nhỏ văng khắp nơi. Cùng tiền viện này bọn cướp bắt đồng, hậu viện những thứ này bọn cướp đã nghe được động tĩnh, đã có người vô ý thức rút ra thương tới, muốn nhắm vào Mặc Phi Phàm, lại phát hiện làm sao cũng nhắm vào không được. Thì ra bọn họ uống quá nhiều rượu, ngay cả thân thể đều là đập gỗ, đâu còn có thể sát nhân.

Hơn nữa, Mặc Phi Phàm tốc độ thật nhanh, phần lớn người căn bản ngay cả rút súng thời gian cũng không có, liền bị đạn liếc lật trên mặt đất.

Đây quả thực không phải đánh với, đây quả thực là tàn sát!

Chỉ có năm sáu giây, trên mặt đất liền ngổn ngang té sáu bảy cỗ thi thể, nhiều người hơn người nằm trên mặt đất, giống như dương điên phong tựa như, không ngừng lăn, trong miệng đồng phát ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt tiếng.

Thẳng đến đem băng đạn bên trong viên đạn toàn bộ bắn sạch, Mặc Phi Phàm chỉ có ngừng tay.

Hấn vút bảAK 47, nhanh chóng thay súng lục của mình, trong lòng không khỏi mọc lên một cái ý niệm trong đầu "Tiền triển so với ta tưởng tượng muốn thuận lợi nhiều nha".

Cái ý niệm này, vừa mới lên thời điểm, liền thấy một cái dài Lửa mặt đại hấn từ trên lầu chạy xuống.

Cái này nhân loại, chính là lúc trước dẫn đội giết chết Tôn Hồ tên kia đầu mục. Hấn cũng uống rượu, thế nhưng không coi là nhiều, lúc đầu đang ngủ, nghe được lầu dưới động tĩnh sau, nhanh lên mặc quần áo tử tế, cầm tên lao xuống.

Động tác của hấn rất nhanh, từ nghe được tiếng thương khi đến lầu, trước sau bất quá một phút.

Nhưng ngay khi cái này trong thời gian ngắn ngủi, Mặc Phi Phàm trên cơ bản đem trước sân sau tửu rượu bọn cướp cho quét sạch. Mặc dù còn có người không chết, cũng bởi vì thụ thương mà hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

Lừa khuôn mặt nam nhân mặc dù không biết hiện tại trước sân sau tình huống thế nào, nhưng thấy người trước mắt này công khai đứng ở cửa sau, liền đã đoán được đại khái.

Hắn đoạn quát một tiếng, mắng: "Người TMđe là ai?" một tiếng này thô cuồng mà dài, đem Mặc Phi Phàm cũng lại càng hoảng sợ. Giật mình liền giật mình a!, kêu lớn tiếng như vậy để làm chi.

Mặc Phi Phàm trí nhớ rất mạnh, từ đối phương giọng nói không khó nghe ra, người này chính là cho Âu Dương Mộc Ân gọi điện thoại nam tử.

"Tìm đúng là người!" Mặc Phi Phàm trong con ngươi lờ mờ ra luồng đạo sắc bén tinh quang, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, âm hiểm cười nói.

Hai người gần như cùng lúc đó giờ cánh tay lên, bóp cò.

"Phanh!" "Đánh!"

Lưỡng viên đạn từ hai cái hướng ngược lại nộshe mà đến, cái này hai phát súng cũng như lưỡng binh giao chiến lúc thổi lên kèn lệnh, Mặc Phi Phàm cùng Lừa khuôn mặt nam nhân nhất thời triển khai bắn nhau. Mặc Phi Phàm thuật bắn súng tốt, Lừa khuôn mặt nam nhân cũng không yếu, song phương người tới ta đi, đánh cho không gì sánh được kịch liệt, tiếng thương bên tai không dứt, ai cũng không có chiếm được tiện nghi.

Đang ở hai người rơi vào giằng co thời điểm, trên lầu lại xuống tới bốn gã xạ thủ.

Bao quát Lừa khuôn mặt nam nhân tại bên trong, năm người, ngũ cây súng lục, trên cao nhìn xuống hướng Mặc Phi Phàm không ngừng trút xuống viên đạn.

Nếu như chỉ có Lừa khuôn mặt nam tử một người, Mặc Phi Phàm có thể vẫn có thể ứng phó qua đây. Có thể bây giờ đối phương có năm người, Mặc Phi Phàm tự giác có chút đáp ứng không xuê, bắt đầu có chút luống cuống tay chân.

Hắn vừa đánh vừa lui, vừa lui liền nghĩ biện pháp.

Đúng lúc này, hắn chú ý tới tường thể trên một cây phơi bày dây điện, cái này sợi giây điện, làm cho hắn nhất thời hai mắt tỏa sáng. Hắn nhẹ nhàng rút chủy thủ ra, nhắm ngay sợi giây điện vung.

Pặc!

Dao găm chuẩn xác không có làm đâm trúng sợi giây điện, bởi vì lực đạo quá lớn, dĩ nhiên thâm nhập tường nửa tắc có thừa, lưu tại trên tường. Bởi dao găm là kim loại làm, là có thể dẫn điện, thứ này cũng ngang với bởi vì mà cho dây điện làm một cái đường về.

Cơ hồ là cũng trong lúc đó, sợi giây điện đột nhiên bắn ra một đại đoàn hoa lửa, dây điện chập mạch sau, cầu chì lập tức bị đốt đứt, hiện trường nhất thời một mảnh đen nhánh.

Lừa khuôn mặt nam nhân một nhóm năm người, không nghĩ tới lại đột nhiên cắt điện, có chút không phản ứng kịp.

Đang lúc bọn hắn sững sờ thời điểm, Mặc Phi Phàm lần nữa giết trở về, dựa vào ký ức ngay cả mở mấy thương. Theo mấy tiếng kêu thảm thiết,

Có hai gã tội phạm đầu bị đánh nát, ba người còn lại cũng bị sợ dọa sợ không nhẹ, nhanh lên bứt ra né tránh.

Lừa khuôn mặt nam tử không đơn giản, tốc độ phản ứng cũng thật nhanh. Hắn ngay cả nhắm cũng không nhắm, nhanh chóng hướng về phía dưới bậc thang mặt, qua quýt bóp cò.

Một mặt là vì áp chế đối phương hỏa lực, cùng lúc cũng là vì xem xem có thể hay không gặp may mắn, đánh chết phía dưới cái kia phải chết hỗn đản.

Khoan hãy nói, Lừa khuôn mặt nam tử bữa tiệc này bắn loạn, không phải một chút hiệu quả không có.

Trong đó một viên đạn, thật là từ Mặc Phi Phàm trên cánh tay lau qua, lưu lại một đạo thật sâu lỗ thủng, tiên huyết rất nhanh thì chảy xuống, đưa hắn nguyên cả cánh tay nhuộm đỏ. Cũng may vết thương không sâu, không phải rất nghiêm trọng.

"Ai nha!" Mặc Phi Phàm khoa trương tính mà quát to một tiếng, nhanh chóng trốn thang lầu phía dưới.

Hắn tiếng hét thảm này, trên thang lầu Lừa khuôn mặt nam tử cùng hai gã khác xạ thủ cũng nghe được.

Trong lòng ba người nói thầm một hồi, chẳng lẽ đánh trúng? Bọn họ lại gia tăng bắn phá một phen, thẳng đến băng đạn bên trong viên đạn toàn bộ bắn hết, chỉ có lắng tai nghe rồi một lúc lâu, quả thực không nghe được có gì động tĩnh.

"Đi, tìm một đèn pin qua đây." Lừa khuôn mặt thanh âm nam tử nhỏ chỉ đủ hai người nghe được. Bên cạnh một gã xạ thủ gật đầu, nhẹ nhàng từng bước lên lầu, đi tìm đèn điện.

Hắn đi nhanh hơn, tới cũng mau, lúc trở lại, trong tay sinh ra ba cái đèn pin.

Đem đèn pin phân phát hoàn tất sau, ba dè dặt, chuyển hình chữ phẩm hướng dưới bậc thang mặt từng bước đi, đi đồng thời, đem lường cái lỗ tai dựng thẳng được thật cao, tùy thời chú ý khả năng xuất hiện động tĩnh.

Mười sáu cấp bậc cầu thang, bọn họ đi phẳng phát có một thế kỷ dài như vậy.

Bọn họ mới vừa xuống đến thang lầu, trước mắt đột nhiên hiện lên một đạo hắc ảnh. Ba người này không chút suy nghĩ, liên tục bóp cò, thỉnh thoảng tiếng thương liên thành một mảnh. Các loại bóng đen kia sau khi hạ xuống, ba người mỗi đều sắp tức điên rồi, thì ra vậy căn bản cũng không là ai, mà là một gian quần áo màu đen. Lúc này, bộ quần áo đã biến được thiên sang bách không.

"Không tốt, trúng kê! " Lừa khuôn mặt nam nhân đoạn quát một tiếng, nhanh lên thay đổi nòng súng.

Mặc Phi Phàm làm sao cho bọn hắn lại cơ hội nổ súng, hắn trượt chân một cái, thân thể dường như bóc ra thông thường trượt đi ra ngoài, né tránh đối phương họng súng đồng thời, vọt đến một gã đại hán bên cạnh thân. Đầu gối thật cao giờ lên, thuận thế đè ở đại hán eo.

Thân là lính đặc biệt hắn, bình thường cử tròn mọc phụ trọng huấn luyện, sức bật vốn là phi thường lớn. Hơn nữa thân thể vọt tới trước quán tính, cái này một đầu gối lực đạo không phải chuyen đùa.

Chỉ nghe "Rắc " vài tiếng, hai cây xương sườn lên tiếng trả lời mà đứt, thân thể ở cường đại lực trùng kích xông tới dưới, giống như như điều đứt dây giống nhau bay rớt ra ngoài. Khoảng chừng bay hai ba thước, đại hán đầu tựa vào rồi cửa sau trên khung cửa.

Một cái dụng này, ngay cả tường cement đều vì đó rung một cái, đại hán tại chỗ đã bị chấn động ngất đi, súng lục cùng đèn pin đồng thời té một bên. Nhìn kỹ, va chạm bộ vị đang rách rách mà chảy ra ngoài lấy tiền huyết.

Mặc Phi Phàm không có thời gian nhìn người thế nào, lập tức thay đổi đầu mâu, hướng về phía một gã khác đại hán tới nhất chiều gió mát quét lá rụng.

Đại hán né tránh không kịp, kêu thảm một tiếng, một đầu mới ngã xuống đất. Lại xem chân trái của hắn, đã thành hình, cư nhiên lập tức bị Mặc Phi Phàm quét gãy rồi. Người nọ nằm trên mặt đất, nằm trên mặt đất, rúc thành một đoàn, dường như một con nẫu chín tôm bự, tại chỗ liền mất đi sức chiến đấu.

Mặc Phi Phàm kỳ khai đắc thắng, liên tục đánh ngã hai cái đối thủ mạnh mẽ.

Đang chuẩn bị không ngừng cố gắng, đem Lừa khuôn mặt nam nhân cũng cùng nhau đánh phi thời điểm, Lừa khuôn mặt nam nhân giành trước làm khó dễ, một cước đá vào Mặc Phi Phàm trên bụng của. Mặc Phi Phàm không để ý, bị tại chỗ đẩy lui hai ba thước.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Màn bên trong nữ nhân

Đều nói người thường xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo. Liên từ Lừa khuôn mặt nam nhân vừa rồi một cước này, Mặc Phi Phàm thì nhìn ra, người này thân thủ không thua kém chi mình.

Mặc Phi Phàm thấy thế, chẳng những không có lui bước, ngược lại kích khởi hắn lòng háo thắng.

Hắn dùng tay phui phui quần áo lên bụi, đứng vững thân hình, xông Lừa khuôn mặt nam nhân ngoéo ... một cái tay, làm ra cái mời động tác.

Lừa khuôn mặt nam nhân nhượng mảy, vứt bỏ bán hết trường thương, từ trong túi móc ra dao găm, động tác tiêu sái quảng vài cái, ngưng tiếng hỏi: "Tiểu tử thôi, ngươi rốt cuộc là người nào, dám động thủ trên đầu thái tử, ai cho ngươi lá gan? "

Mặc Phi Phàm nụ cười dạt dào nói: "Người luôn là muốn vì hành vi của mình, trả giá thật lớn. Ngươi nói ta là người như thế nào, ta là tới diêm vương phải tới đòi mạng. "

"Hanh ", Lừa khuôn mặt nam nhân mũi thờ vỗ, trùng điệp hừ ra một tiếng: "Thai long đều chưa mọc đủ người, dám đến lão tử trước mặt đại ngôn không phải trảm. Tốt, ngươi nếu là diêm vương phái tới, ta đây liền cho ngươi thêm đi gặp diêm vương. "

Nói, quơ dao găm, hướng Mặc Phi Phàm chạy đi.

Lạnh lùng gian, Mặc Phi Phàm cảm thấy ác phong mặt tiền cửa hiệu. Hắn giật mình, vội vàng lác mình tránh né. Còn không có đứng vững, Lừa khuôn mặt nam nhân một đao từ trên xuống dưới, tà đâm tới.

Mặc Phi Phàm nói thầm một tiếng, thật là lợi hại. Hắn lại lóe lên, vậy mà đao này như ảnh tùy hành, liên tiếp, dường như Đại Hải chi sóng triều, một lớp ngay cả một lớp, không có đình chỉ, chỉ không hề ngừng bắt đầu. Hơn nữa, trong tay đối phương đèn pin, đang đưa Mặc Phi Phàm thẳng hí mất.

Mặc Phi Phàm tay không tác sát, chỉ có một thanh bắn hết đạn súng lục. Hắn không dám chính diện chống đỡ kỳ phong mang, trên dưới xê dịch, ngay cả tránh hơn mười chiêu, tùy thời cùng đợi cơ hội xuất thủ.

Kiên nhẫn người, biết đến khi vận khí tốt.

Rất cục, Mặc Phi Phàm chờ được cơ hội. Hắn thối lui đến nhà trệt phòng khách lúc, khoe mắt vừa vận liếc về phía sau cửa một bà thiết cái cào, liền lấy tốc độ nhanh nhất, chạy về phía nơi cửa chính.

Còn tưởng rằng hắn đánh không lại muốn chạy, Lừa khuôn mặt nam nhân nhanh lên đuổi theo. Tốc độ của hắn rất nhanh, đao mắt chạy đến Mặc Phi Phàm phía sau, luân khởi cánh tay, phát tay chính là một dao găm.

Người mượn dao uy, đao mượn nhân thế, đao không tới, đao phong đã tới trước.

Mất thấy cây chùy thủ này, tựu muốn đem Mặc Phi Phàm sau lưng của rạch ra.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Mặc Phi Phàm cũng cảm nhận được ác phong bất thiện, hắn lệch một cái thân thể, tách ra chùy thủ phong mang. Sau đó nắm lên thiết cái cào, tới một xinh đẹp 180° quay người.

Ầm ầm! Thiết cái cào phía trên cây gỗ giống như một máy máy đóng cọc, nhanh chóng đập hướng Lừa khuôn mặt nam nhân huyết Thái Dương.

Lừa khuôn mặt nam nhân vạn vạn không nghĩ tới, đối phương biết đem chiêu này ra. Hắn tới không kịp trốn tránh, chỉ cảm thấy đầu như là bị một đầu Ngưu đình một cái tựa như, Viêm Hoàng trong nháy mắt trống rỗng.

Đang ở hần sững sờ thời điểm, Mặc Phi Phàm bắt lại cái này cơ hội khó được, giơ lên một cước, điểm ở Lừa khuôn mặt nam tử trên bụng của, Lừa khuôn mặt nam tử cật lực không được, tại chỗ lui về phía sau hai ba thước.

Mặc Phi Phàm chiêu này "Lấy đạo của người trả lại cho người", đánh cho đẹp đặc biệt.

Vừa rồi Mặc Phi Phàm bị Lừa khuôn mặt nam tử đá bay, hiện tại Lừa khuôn mặt nam tử lại bị Mặc Phi Phàm đá bay, cũng coi như một thù trả một thù.

Lừa khuôn mặt nam tử không nghĩ tới, cư nhiên ở một tên mao đầu tiểu tử trước mặt, ăn thiệt thòi lớn như thế. Hắn sờ sờ nỏ tê đại huyết Thái Dương, huy động dao găm, lần nữa lần người mà lên.

Khí giới phở đã nói, "Nhất thốn Trường nhất thốn Cường, một tắc ngắn một tắc hiểm".

Nếu như là gần người chiến đấu, dao găm bởi vì linh hoạt khéo léo, là chiếm ưu thế. Nếu như hai người kéo đủ mờ, binh khí dài liền chiếm ưu thế.

Tình huống hiện tại, đang phù hợp loại sau tình huống.

Lừa khuôn mặt nam tử còn chưa tới Mặc Phi Phàm bên cạnh, người sau đã luân khởi trong tay thiếp cái cào, nghiêm khắc đập tới.

Bây cái bỏ cào đỉnh, bây vết thương, bây trí mạng vết thương.

Lừa khuôn mặt nam tử đã từng ảo tưởng vô số ly khai cõi đời này hình ảnh, hoặc bị thương đánh chết, hoặc bị đao đâm chết, hoặc bị địa lôi, lựu đạn nổ chết, thậm chí xuất môn bị khí xe đụng chết. Nhưng mà, hắn thấy không nghĩ tới, chính mình lại bị bỏ cào đỉnh cho đóng đinh.

Truyền thuyết,

Bị người đóng chặt người, sau đó tầng mười tám địa ngục, không bao giờ siêu sinh.

Hắn biết sao?

Hắn hội.

Hắn cặp kia tay dính đầy vô số tiên huyết, mặc dù không bị người đóng đinh, cũng sẽ dưới tầng mười tám địa ngục.

Mặc Phi Phàm nhìn hắn một cái, không muốn xem lần thứ hai. Hắn khom lưng, cầm lấy Lừa khuôn mặt nam tử chùy thủ trên tay, đèn điện, lại đem roi xuống ở cửa thang lầu súng rỗng nhặt lên, mạnh khỏe băng đạn.

Giết chết Lừa khuôn mặt nam tử, Mặc Phi Phàm biết sự tình cũng còn chưa có kết thúc. Nếu như hắn không có nghe lầm, Lừa khuôn mặt nam tử mặt

trên, còn có một cái cái gì "Đại tỷ lớn", hẳn muốn sẽ đi gặp nàng.

Đại tỷ lớn! Phải là một nữ a !.

Mặc Phi Phàm hít sâu một hơi, phạm vào khó. Mặc dù đối phương làm nhiều việc ác, nhưng thật nếu để cho hắn động thủ giết nữ nhân, hẳn vẫn còn có chút không hạ thủ.

"Đem nàng bắt lại, giao cho cảnh sát xử lý a !." Mặc Phi Phàm hít sâu một hơi, rốt cục tìm một có thể thuyết phục lý do của mình.

Hắn ngẩng đầu nhìn mặt trên, đen nhánh thang lầu phảng phất một cái quái vật há to miệng.

Trên lầu, còn không biết là tình huống gì đâu, bất quá việc đã đến nước này, không đi lên liền không nói được.

Hắn cố lấy một chút dũng khí, nhấc chân đi lên. Hắn đi rất chậm, tận lực đi qua giác quan thứ sáu, cảm thụ trong bóng tối địch nhân, tận lực cam đoan an toàn của mình.

Một tầng lầu, hai mươi hai cấp thang lầu, Mặc Phi Phàm giống như đi hai mươi hai năm lầu như vậy.

Làm cho hắn có chút hết ý là, con đường đi tới này vô cùng bình tĩnh, đừng nói người, ngay cả một con muỗi thanh âm cũng không có.

Tĩnh!

Tĩnh đáng sợ!

Mặc Phi Phàm thậm chí có thể nghe được buồm tim của mình, ở phác thông phác thông mà nhảy. Rốt cục, hắn đi tới lầu hai.

Mới vừa đến lầu hai, hắn liền thấy phòng khách chính giữa bày đặt một cái giường gỗ, trên giường bị một cái lớn màn đắp lại. Đi qua thật mỏng màn, Mặc Phi Phàm mơ hồ có thể chứng kiến một người -- một nữ nhân.

Ở nữ nhân bên giường, đứng hơn mười danh danh võ trang đầy đủ xạ thủ. Cái này hơn mười người, ngoại trừ có bốn người là hai nữ nhân ba mươi tuổi bên ngoài, còn thừa lại người là cao lớn vạm vỡ đại hán.

Không biết vì sao, Mặc Phi Phàm thấy như vậy một màn, phảng phất xuyên qua đến rồi Thanh triều, Từ Hi lão Phật gia buông rèm chấp chính thời điểm.

Làm cho hắn càng bất ngờ chính là, những thứ này xạ thủ chứng kiến chính mình sau tuy là trước mắt địch ý, nhưng cũng không có lập tức nổ súng.

Chẳng lẽ, đối phương là muốn chơi trò xiếc gì?

Mặc Phi Phàm không dám khinh thường, tùy thời chú ý người chung quanh động tĩnh.

Tại hắn một đôi mắt khắp nơi nhìn quét thời điểm, màn trong nữ nhân kia lên tiếng.

"Tiểu huynh đệ thật không sai a, dám một mình thâm nhập long đàm hổ huyệt, còn giết ta nhiều thủ hạ như vậy. Không biết, có cái gì chỗ đặc tội, có thể cho ngươi mạo lớn như vậy nguy hiểm, đối với chúng ta đuổi tận giết tuyệt." "

Thanh âm của nàng rất thanh thúy, như xuất cốc chim hoàng oanh, rất êm tai, thế nhưng Mặc Phi Phàm lại từ bên trong nghe được một loại cảm giác là lạ.

Hắn rất khó dùng cho ngôn ngữ để hình dung cái loại cảm giác này, chỉ là cảm giác phi thường khó chịu.

Mặc Phi Phàm háng giọng một cái, vội ho một tiếng nói: "Không phải ta muốn đuổi tận giết tuyệt, là các ngươi muốn đối với người ta đuổi tận giết tuyệt. Cảm tiền coi như, còn muốn giết người nhiều như vậy." "

"Ha ha, nguyên lai là Âu Dương gia tộc người." nữ nhân đưa tay, kéo ra màn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Đại tỷ lớn

Trên lầu chiếu sáng hệ thống cùng lầu dưới chiếu sáng hệ thống, là tách ra. Cho nên dưới lầu không có điện, trên lầu thật có điện.

Mặc Phi Phàm hí mắt nhìn lên, người nữ nhân này mặc một thân rất mỏng hắc sa y phục, phía dưới ăn mặc cái quần soóc nhỏ. Quần áo và quần soóc, vẫn là không che giấu được năng ấy nhu hòa mà rất khác biệt đồ thị, thon dài mà xinh đẹp chân.

Ở dưới đèn xem ra, da của nàng càng tựa như bạch ngọc, lỗ mũi của nàng thẳng tắp mà thanh tú.

Môi của nàng mặc dù rất mỏng, cũng rất có ý nhị, lúc không nói chuyện cũng mang theo động nhân biểu tình, nàng quả nhiên là một mỹ nhân.

Nhưng mà, Mặc Phi Phàm thấy nàng lúc, lại chỉ muốn thổ.

Vô luận bất luận kẻ nào nhìn thấy nàng, đều chỉ sẽ cảm thấy khả ái, như thế nào lại cảm thấy muốn ói đâu?

Thì ra, Mặc Phi Phàm từ nơi này tiếp cận thân thể hoàn mỹ trên, thấy được một ít không nên có đồ đạc.

Hầu kết! Rộng lớn bàn tay, bàn chân! Hơi quý dị nhô lên quần.

Mấy thứ này, mặc dù cũng không rõ ràng, nhưng nhìn như ung Chim cất vạ ánh mắt sắc bén, đã sớm thấy rõ một cái cắt.

Mặc Phi Phàm dám đánh cuộc, người trước mắt này tuyệt đối là tầng thứ hai nhân yêu.

(ở chỗ này nói rõ một chút, cái gì gọi là tầng thứ hai nhân yêu. Nhân yêu có ba cái trình tự:

Tầng thứ nhất: Thuần túy giả gái, hoàn toàn sinh lý cần, không có làm cắt bỏ gia công, đi nhà cầu vẫn là nhà vệ sinh nam. Tầng thứ này có chút giống mới vừa xuất gia tiểu sa di, lục căn còn không có thanh tịnh.

Cấp độ thứ hai: Đã bắt đầu dùng hoặc là tiêm vào Thư kích thích tố rồi, có thể kích thích lufang lớn lên, thanh âm biến nhỏ, thậm chí ngay cả ngũ quan cũng bắt đầu biến hóa, nhưng phía dưới vẫn có bình thường nam bộ phận sinh dục.

Cấp độ thứ ba: Chẳng những dùng tiêm vào Thư kích thích tố sinh dục, ngay cả bình thường nam bộ phận sinh dục cũng cắt bỏ rồi, người của tầng thứ này, dùng biến tính người để hình dung càng thêm thỏa đáng một ít, nếu như tỉ mỉ phân biệt, là hoàn toàn không nhìn ra cùng chân chính phái nữ khác biệt)

Khó trách hán vẫn cảm giác không đúng lắm, nữ nhân trước mắt này tuy là dung mạo rất xinh đẹp, nhưng thiếu khuyết trong biệt thự các nữ nhân thông có nữ nhân vị, thứ mùi này, không phải giả vờ, mà là từ trong ra ngoài tản ra.

Người trước mắt này, chỉ còn thiếu cái loại này chân thật cảm giác.

Thấy hán không nói gì, cái kia hay là đại tỷ lớn nói tiếp: "Là xem ta xem mê li rồi? Nếu như ngươi bây giờ theo tashangchuang, ta có thể tuyên trách không giết ngươi, còn có thể phân ngươi một nhóm lớn tiền, chúng ta xa chạy cao bay, lại đây vui vẻ thời gian. "

Vừa dứt lời, đại tỷ lớn bên người xạ thủ chúng ta đều nở nụ cười, cười đến rất quý dị.

Chứng kiến nụ cười của bọn hán, Mặc Phi Phàm càng thêm xác thực tin suy đoán của mình, hán đều muốn đem bữa cơm đêm qua ói ra. Nếu như là nữ nhân, hán thật đúng là không hạ thủ được. Nhưng đối phương là nhân yêu, vậy chớ bàn những thứ khác.

"Đừng nói nhảm ", Mặc Phi Phàm rất khó chịu mà hé mắt, không khách khí nói rằng: "Thức thời, nhanh lên cho ta đầu hàng, bằng không ta một cây đuốc đốt cái này bản thủ địa phương. "

Đại tỷ lớn nghe xong Mặc Phi Phàm lời nói, dường như nghe rồi một cái chuyện cười lớn. Sau đó, ánh mắt phát lạnh, oán khí tận trời đối với bên cạnh một gã tráng hán nói: "Tê Ngu, cái này người không biết phân biệt, ta muốn hán một tay. Đầu khẩu súng (thương) để xuống cho ta, ta muốn nhìn tận mắt hán chậm rãi bị hành hạ chết. "

Vừa dứt lời, trong đám người đi ra một người.

Người này thân cao không quá 1m6, nhưng vóc người càng chắc nịch, nhô lên khối cơ bắp, cùng kiện mỹ tiên sinh giống nhau. Cộng thêm da ngăm đen, thật là có vài phần Tê Nguu đáng đáp.

Tê Nguu đem súng trong tay, ném về phía một bên, sau đó đem ngón tay mười cái các đốt ngón tay, tách ra cạc cạc rung động. Hán một bên nện bộ ngực khối cơ bắp, một bên không ngừng vây quanh Mặc Phi Phàm chuyển.

Thấy xạ thủ chúng ta quả thực nghe xong cái kia cái gọi là đại tỷ lớn nói, đều khẩu súng (thương) cho buông xuống, Mặc Phi Phàm cũng khẩu súng (thương) cùng dao găm thu hồi, nắm chắc quả đấm của mình.

"Tiểu tử thôi, chúng ta đại tỷ lớn như thế thường thức ngươi, ngươi lại dám cự tuyệt. Đại tỷ lớn nói muốn ngươi một tay là nhẹ, cá nhân ta ngươi còn phải

một tay. " Tê Ngu ru quyến rũ tựa như, hướng về phía trên giường người kia cười nói.

Hiện trường người mở to hai mắt nhìn,

Mắt không hề nháy một cái mà nhìn chăm chăm hai người xem. Cũng rất tò mò, muốn biết cái này thoát nhìn gầy yếu ớt tiểu tử, là thế nào đem phía dưới người nhiều như vậy giết chết.

"Ta tới rồi. " Tê Ngu giành trước làm khó dễ, vén lên hai cái đá hậu, liều mạng hướng Mặc Phi Phàm đỉnh đi qua. đập phá thiên quan động tĩnh, đủ để cho rất nhiều người còn chưa khai chiến, liền trở nên sợ.

Mặc Phi Phàm thấy thế, chẳng những không có sợ, ngược lại lộ ra nụ cười sáng lạn. Đối phương chỉ biết là dùng cậy mạnh, một điểm kỹ xảo cũng không nói. Người như vậy, làm sao có thể là đối thủ của mình.

Mắt nhìn lấy Tê Ngu bèn chắc thân thể đứng tới, Mặc Phi Phàm thân thể vì vì một bên, tránh thoát công kích của đối phương.

Ở hai người sai vai mà qua thời điểm, Mặc Phi Phàm hướng Tê Ngu dưới chân đuổi một cái, mắt tự do một cái.

Phác thông! Tê Ngu nhất thời mất đi trọng tâm, mặt hướng dưới trực tiếp vừa ngã vào trên xi măng. Bởi vì tốc độ quá nhanh, hán bốn cái răng cửa lập tức bị mẻ rớt, tiền huyết lập tức từ trong miệng chảy ra.

Tê Ngu đau đến nước mắt đều mau xuống đây, nhưng vì không để cho đại tỷ lớn mất mặt, dĩ nhiên chịu đựng không lên tiếng. Hấn giùng giởng từ dưới đất đứng dậy, muốn tái chiến.

Mặc Phi Phàm biết, nếu như nếu như sử dụng chiến thuật xa luân, UU đọc sách www.uukanshu.net thể lực là mình đem gặp phải vấn đề lớn nhất. Bằng nhanh nhất, nhất tiết kiệm thể lực phương thức, giải quyết địch nhân, thành Mặc Phi Phàm trước hết muốn xem trọng.

Không đợi Tê Ngu từ dưới đất bò dậy, Mặc Phi Phàm đột nhiên một khuynh thân, lấy cùi chỏ trùng điệp áp hướng người trước cổ gót.

Cổ sau cây, là toàn bộ trung khu thần kinh yếu ớt nhất một trong những bộ phận. Tay hấn cùi chỏ lực đạo, vốn là rất lớn, hơn nữa thân thể trung niên, cái này lực đạo trong nháy mắt tăng đến rồi hai trăm cân đi lên.

Chỉ nghe "Xoạt xoạt " một tiếng, không gì sánh được yếu ớt cổ gót tại chỗ bị đè gãy, Tê Ngu toàn thân vừa kéo, trực tiếp bại liệt tại chỗ. Rất nhanh, Tê Ngu bắt đầu toàn thân co quắp, mắt trợn trắng, sùi bọt mép, mặc dù lúc này cứu được, cũng phải ở trên giường bệnh nằm hết nửa đời sau.

Chỉ dùng hai chiêu, liền đem thực lực không kém Tê Ngu cho làm gục xuống, hiện trường tất cả mọi người ngây tại chỗ, có chút trợn tròn mắt. Nhìn trước mắt cái này năm trước người, nghĩ thầm hán vẫn người sao, hạ thủ tối như vậy, so với bọn hán những thứ này thứ liều mạng còn muốn hung hãn.

Đại tỷ lớn, cũng bị Mặc Phi Phàm biểu hiện lại càng hoảng sợ. Hấn vạn vạn không nghĩ tới, cái này mới nhìn qua đáng đáp thanh tú, lại hào hoa phong nhã nam sinh, cư nhiên như thế vương tay chân tàn nhẫn. Thảo nào người nhiều như vậy, ngay cả lừa già (Lừa khuôn mặt nam tử) đều không có ngăn trở hấn.

Cái này nhân loại, cho là thật không đơn giản.

Đại tỷ sai lầm lớn ngạc một phen sau, rất nhanh phục hồi tinh thần lại. Hấn trùng điệp vỗ mép giường, mắng: "Đồ vô dụng, cho ta mất mặt xấu hổ, một hồi cho ta lỗi ra cho chó ăn. Rắn hổ mang, rắn đuôi chuông, bánh mì loại lớn, ba người các ngươi trên. Không đem tay hấn chặt xuống, ta liền đem tay của các ngươi chặt xuống. "

Bị điểm đến tên ba người, đồng thời run run một cái, vội vàng trả lời: "Chúng ta nhất định hoàn thành nhiệm vụ. "

Vừa mới đã trải qua mấy trận đại chiến, Mặc Phi Phàm thể lực đã sắp không chống đỡ được nữa, bây giờ đối phương lập tức xuất động ba vị cao thủ, Mặc Phi Phàm tình cảnh kham ưu. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Đánh nhau

Ba gã đại hán lẫn nhau xa nhau, chuyển hình quạt hướng phía Mặc Phi Phàm chậm rãi tiếp cận.

Bởi vì đã thấy được Mặc Phi Phàm khủng bố, ba người này ai cũng không dám tùy tiện xuất kích, cuối cùng đều đứng cách Mặc Phi Phàm hai ba thước địa phương, hai ánh mắt gắt gao nhìn thẳng hán, muốn nhìn một chút hán có thể hay không lộ ra sơ hở gì.

Bị ba người như vậy buộc, muốn nói một điểm khăn trương cũng không có, đó là gạt người.

Không lâu sau, Mặc Phi Phàm cái trán chỉ thấy rồi mồ hôi. Mồ hôi càng tụ càng nhiều, cuối cùng theo huyết Thái Dương đi xuống rơi, nhỏ vào trong ánh mắt của hán.

Nhưng hán không dám đi lau, trước mắt mấy tên địch nhân này, e rằng sẽ chờ hán đi lau mồ hôi, sau đó tốt nhân cơ hội hạ thủ đầu.

Hán có thể trầm trụ khí, mấy người khác có thể thiếu kiên nhẫn. Giằng co trong chớp lát sau, tên hiệu tên là bánh mì loại lớn nam nhân dẫn đầu hét lớn một tiếng, hướng Mặc Phi Phàm lướt đi.

Cái này nhân loại quả thực người cũng như tên, dài một chiếc bánh lớn khuôn mặt, trên mặt còn có một chút nốt ruồi đen, rất giống bánh mì loại lớn lên chi ma.

Bánh mì loại lớn khuôn mặt trên tay nam nhân không có lấy binh khí gì, hai cái đồng cát lớn bằng nắm tay, chính là của hán vũ khí. Một quyền vung ra đi, hồ hồ sanh phong, khí thế mười phần.

Mắt nhìn lấy đối phương một quyền trước mặt đánh tới, Mặc Phi Phàm khom lưng tránh thoát, thuận thế sử xuất nhất chiêu "Thần long bá vĩ", một cước nghiêm khắc đá về phía bánh mì loại lớn khuôn mặt nam nhân gương mặt đó.

Đừng xem Mặc Phi Phàm thể lực chống đỡ hết nổi, nhưng tốc độ như trước thật nhanh. Bánh mì loại lớn khuôn mặt nam nhân liền kêu tiếng cũng không có la đi ra, đã bị một cước quét trúng, ngay cả xương sống mũi đều thật sâu rơi vào rồi bộ mặt trong, thành danh chính ngôn thuận bánh mì loại lớn khuôn mặt.

Bánh mì loại lớn khuôn mặt con mắt đảo một vòng Bạch, tại chỗ hôn mê bất tỉnh.

Còn dư lại hai người thấy Mặc Phi Phàm hung ác như thế, không tự chủ được cảm thấy sợ. Tên đã trên dây, không phát không được, hai người chỉ có thể kiên trì nghênh liều thượng khứ.

Hai người đều là cầm đao mà đến, hán tử mặt tròn cầm trong tay mảnh nhỏ đao, hướng về phía Mặc Phi Phàm đầu lực phách Hoa Sơn nghiêm khắc chém xuống. Nếu như bị hán chém tới, Mặc Phi Phàm không chết cũng phải trọng thương. Trên tay hán bắt quả là một cây chủy thủ, dài ngắn chênh lệch quá lớn, không dám cùng chi phong mang đối kháng chính diện.

Chỉ thấy hán đầu tiên là bứt ra né tránh, tách ra cái này phải chết nhất chiêu. Sau đó ám cười một tiếng, một cước điểm ở hán tử mặt tròn cổ tay trên, hán tử mặt tròn bị đau không được, nhẹ buông tay, mảnh nhỏ đao "Leng keng" một tiếng rơi trên mặt đất.

Hán đầu đến tiếng kêu rên liên hồi, ôm bị thương cổ tay không được tru lớn, nhất thời ở giữa không môn đại khai.

Mặc Phi Phàm làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy, cầm trong tay đao găm, hướng về phía đại hán nách nghiêm khắc đâm xuống phía dưới.

Nách là cơ thể con người trọng yếu huyết vị, khoảng cách trái tim gần vô cùng. Mặc Phi Phàm một đao này, trực tiếp đưa tới trái tim nhanh chóng ngưng đập. Mặt tròn đại hán hừ một cái, thân thể lắc lư hai cái, phác thông một tiếng mới ngã xuống đất.

Không đợi đến Mặc Phi Phàm nghĩ khâu khí, Mặc Phi Phàm chỉ cảm thấy phía sau ác phong bất thiện, nguyên lai là tên thứ ba đại hán đến rồi.

Hán vô ý thức chột lách người, tên thứ ba đại hán một đao này mặc dù không có chém trúng chỗ yếu hại của hán, nhưng vẫn là đem hán phía sau lưng cắt ra một cái máu đầm đề lỗ hổng lớn.

Mặc Phi Phàm bị đau một hồi, sử xuất nhất chiêu đáy biển mò kim, đem trên một gã mặt tròn đại hán mảnh nhỏ đao sao ở trong tay, sau đó một đao chọc vào đi.

Phốc thử! Một đao này, thẳng trung tên thứ ba đại hán hầu. Đại hán vạn không nghĩ tới, đã biết sao nhanh liền bước bọn họ rạp khuôn theo.

"A?" hiện trường nào động một mảnh, không dám coi thường đến đâu cái này tầm thường thanh niên.

Không khí hiện trường vô cùng khẩn trương, một cỗ vô hình áp lực, ép tới tất cả mọi người không thở nổi. Mặc Phi Phàm lúc này thân thể đã lung la lung lay, bắt đầu hiển hiện ra thể lực chống đỡ hết nổi bệnh trạng. Hán không dám hỗn hên quá lớn tiếng, tận lực cam đoan đầu óc lãnh tĩnh, không phải bị quấy rầy. Hai chân của hán xa nhau chuyển bất tự trạng thái, tùy thời làm xong phòng thủ cùng tấn công chuẩn bị.

Trải qua một hồi lâu dài dòng trầm mặc sau, tên kia đại tỷ lớn rốt cục lên tiếng. Chỉ thấy hán đoạn quát một tiếng: "Một đám rác rưởi, các ngươi đều lên cho ta, giết hán đi."

Chờ chính là chỗ này câu, những người còn lại trong cơ thể máu nóng bị kích khởi, sợ hãi và cừ hận hóa thành lực lượng, hiện trường đao kiếm "Thương lạng" tiếng không ngừng, tiếng như rồng gầm.

Ngoại trừ bốn gã nữ tính bảo tiêu bên ngoài,

Còn dư lại nam tính bọn cướp toàn bộ xuất trận, phơi bày hình một vòng tròn, đem Mặc Phi Phàm đoàn đoàn bao vây ở.

Thấy đối phương từng bước chặtbì, Mặc Phi Phàm không dám chút nào sơ suất, nhãn quan bốn đường tai nghe bát phương, tùy thời đề phòng có người động thủ trước.

"Giết a! " một cái mũi ung thanh niên quát to một tiếng, xem như là thổi lên công kích tru lên.

Cơ hồ là cũng trong lúc đó, có ít nhất năm cây mảnh nhỏ đao, từ ngũ cái phương hướng bất đồng, hướng Mặc Phi Phàm công tới. Mặc Phi Phàm lấy ra bản lĩnh cuối cùng, lao lực cuối cùng là tránh khỏi. Không đợi hắn đứng vững, đợt thứ hai công kích lại đến. Lần này, lại có bốn thanh đao, chia ra tấn công vào Mặc Phi Phàm trái tim, dưới, cái cổ, đầu bốn cái bộ vị yếu hại.

Mỗi cái bộ vị, đều phi thường yếu đuối cùng trọng yếu, không cho nửa điểm có thất.

Mặc Phi Phàm ngay cả không hề nghĩ ngợi, ngay tại chỗ nằm một cái. Cái tư thế này mặc dù có chút chật vật, nhưng phi thường hữu hiệu, cuối cùng là trốn khỏi một kiếp. Nhưng mà, đợt thứ hai tiến công còn chưa kết thúc, đợt công kích thứ hai lại đến.

Những thứ này bọn cướp, cũng không phải là trên đường cái chỉ biết là khi dễ tiểu dân chúng tên côn đồ. Trong đó, không ít người trải qua nghiêm khắc huấn luyện, càng có tương đương một nhóm người là thứ liều mạng.

Mặc Phi Phàm tuy là xuất thân được xưng bộ đội đặc chủng trung bộ đội đặc chủng "Anh hùng " bộ đội, nhưng song quyền nan địch tứ thủ, tốt hồ không chịu nổi lang nhiều. Đối mặt với đối phương như thủy triều nhất ba hựu nhất ba, liên miên bất tuyệt thế tiến công, vẫn cảm nhận được áp lực vô tận.

Chỉ kiên trì rồi không lâu sau, hắn tựa như chạy ba mươi km việt dã giống nhau, thở hổn hển, mồ hôi như mưa rơi.

Mồ hôi, đem y phục của hắn triệt để sưng nước, tích tấp theo góc áo đi xuống.

Đây vẫn chỉ là những người này, còn có bốn cái thâm tàng bất lộ, không phải biết mức độ nữ nhân bảo tiêu cùng đại tỷ lớn.

Ta có thể kiên trì sao?

Mặc Phi Phàm đối với thực lực của chính mình sản sinh hoài nghi, trước mắt thậm chí bắt đầu xuất hiện huyền ảnh, hắn thậm chí cảm giác ngày hôm nay biết chết ở chỗ này.

Đang ở ý hắn chỉ bắt đầu chưa quyết định thời điểm, trong đầu xuất hiện một thanh âm.

Không phải, ta không phải có thể chết ở chỗ này, ta không thể chết được ở một đám tên bất cóc trong tay. Mặc dù muốn chết, ta cũng muốn chết ở chánh nghĩa trên chiến trường, tuyệt không thể chết được tại như vậy một đám đê tiện xấu xa tay của người trong.

Tín niệm vật này, rất khó dùng lời nói mà hình dung được, nó nhìn không thấy sờ không được, lại chân thực tồn tại.

Có cường đại tín niệm cùng quật cường nhân cách người, lão Thiên cũng nguyện ý xuất thủ giúp hắn một chút.

Cũng không biết nguyên nhân gì, hắn nhất thời cảm giác được toàn thân lại tràn đầy khí lực.

Mặc Phi Phàm hít sâu một hơi, điều hoà hô hấp, mang theo vô hạn tự tin, lần nữa đánh về phía chiến trường.

Chỉ thấy Mặc Phi Phàm trên dưới cuộn cuộn, bên trái vọt bên phải tránh, chợt hiện chuyển xê dịch, đem bình sinh có thể dùng đến chiêu thức, đều đầu đuôi gốc ngọn thi triển ra. Ở trong này, hắn không thể tránh khỏi kẻ bên không ít đao chặt, cái mũi ám sát, quyền đá cùng chân đá, trên người bị rạch ra không dưới mười cái chỗ rách cùng không dưới bảy tám cái vết chân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Kiên trì kiên trì

Vạn hạnh chính là, những vết thương này đều không phải là cái gì vết thương trí mệnh.

Hơn nữa, Mặc Phi Phàm quanh năm ở trong bộ đội lăn lộn, sức chịu đòn vượt qua xa người thường, thụ thương với hấn mà nói, quả thực cùng com thường không sai biệt lắm, hấn cũng không cảm thấy có cái gì đặc biệt khó chịu, hoặc là không tiếp tục kiên trì được tình huống.

Trái lại đám kia bọn cướp, sẽ không may mắn như vậy.

Vì tận khả năng mau sát thương hoặc là giết chết đối phương, Mặc Phi Phàm không lưu tình chút nào, đối với mỗi tên bắt cóc đều xuống tay độc ác. Rất nhiều người không phải đầu khớp xương bị cắt đứt, chính là gân mạch di vị, thậm chí ngũ tạng lục phủ bị đánh bạo nổ.

Đánh đến bây giờ, bọn cướp bên kia bị đánh ngã phân nửa. Còn dư lại những người đó, cũng là thờ hồn hèn, thể lực nghiêm trọng tiêu hao.

Đương nhiên, muốn nói tiêu hao trình độ cao nhất, vẫn là Mặc Phi Phàm. Mặc Phi Phàm toàn thân không còn chút sức lực nào, chủy thủ trong tay cùng mảnh nhỏ đao đường như có nặng ngàn cân, mí mắt cũng hình như có nặng ngàn cân.

Hiện tại, hấn muốn làm nhất, chính là tìm một tấm võng trắng vừa mềm giường lớn, nằm nó cái ba ngày ba đêm. Hấn quá mệt mỏi, đời này chưa từng mệt như vậy lại đây, thể lực bỗng thâu lại xuyên thấu qua.

Cái này cũng chưa tính cái gì, còn phải thời thời khắc khắc căng thẳng thần kinh, đề phòng có người đánh lén. Thật sự là quá đau khổ, quá thống khổ rồi.

Hết lần này tới lần khác, hấn lại không thể nhụt chí. Còn có thể đứng, hoàn toàn là dựa vào một cỗ cường đại tín niệm cùng ý chí cầu sinh, đang chống đỡ hấn.

Song phương bởi vì thể lực đều không nhàn, từ chiến đấu kịch liệt tạm thời đi vào tình trạng giằng co.

Trải qua mới vừa hỗn chiến, mọi người khuôn mặt đều bị mồ hôi cùng máu loãng tưới thành một vai mặt hoa, xem ra phi thường nực cười.

Nhưng ở hiện trường người, không có một có thể cười được, đây là người chết ta sống chiến trường, mà không là con nít đánh lộn, tiểu bằng hữu thái gia gia.

"Chuyện cho tới bây giờ, người còn không chịu chịu thua sao?" đại tỷ lớn nhìn ra được Mặc Phi Phàm đã là đến rồi nỗ lực hết đà, mở lời chất vấn.

Mặc Phi Phàm há mồm một cái, không nói gì. Hấn quá mệt mỏi, ngay cả khí lực nói chuyện cũng không có, cũng không nguyện ý đem khí lực lãng phí ở nói trên.

Đại tỷ lớn không có nghe được Mặc Phi Phàm trả lời thuyết phục, có lẽ người sau ánh mắt kiên định cùng trên mặt má lúm đồng tiền, chiếm được mình muốn đáp án.

"Vì sao luôn luôn ngu xuẩn, nỗ lực khiêu chiến ta điểm máu chốt?" đại tỷ lớn lơ lửng bụng, hoắc mắt đứng lên.

Ánh mắt của hấn biến đổi, trùng điệp nói rằng: "Các người đều nghe kỹ cho ta. Người nào chặt người này một đao, ta thưởng cho hấn hai trăm ngàn. Một cái tay của hấn giá trị năm trăm ngàn, một chân giá trị năm triệu, một cái đầu giá trị mười triệu. Vinh hoa phú quý đang ở trước mắt, tự xem các người có bản lĩnh hay không cầm. Ta muốn đem ngũ tạng lục phủ của hấn đào, phơi nắng thành thịt khô." "

Đều nói tới độc phụ nhân tâm, kỳ thực nhân yêu tâm so với phụ nhân còn độc hơn gấp mười gấp trăm lần. Bởi vì bọn họ vốn là trong lòng vạn vẹo, biến thái. Chọc giận bọn họ, liền cùng làm cho một ngọn núi lửa phun trào giống nhau.

Có trọng thưởng tất có người dũng cảm, đây là vạn năm đạo lý không thay đổi.

Một nghe được cái này người cư nhiên giá trị nhiều năm như vậy, này bọn cướp xem ánh mắt của hấn đều không giống nhau. Lúc đầu, trong ánh mắt của bọn họ còn có chút sợ, hiện tại chỉ còn lại đây mắt lửa giận cùng tham lam.

Làm có đồ chiến thắng sợ hãi, mất đi khí lực cùng tín niệm cũng đều trở về.

Những người này đỏ mắt, mắng nhie, râu tóc đều dựng, rống giận lần nữa hướng Mặc Phi Phàm đánh tới.

Mặc Phi Phàm cảm thụ được những thứ này người điên trên người tán phát cường đại khí tràng, ở trong lòng thăm hỏi một vạn lần nhân yêu các tổ tiên.

Lúc này, tranh đấu đã tiến vào người chết ta sống giai đoạn ác liệt. Mặc Phi Phàm khiến cho thân thể lão đạo muốn ngã, lần nữa tiến lên đón sáu bảy vị người điên.

Một người tốc độ nhanh nhất, luân khởi đao bổ về phía Mặc Phi Phàm sau lưng của. Mặc Phi Phàm có thể cảm nhận được đao phong phá không lúc phát ra chói tai bén nhọn thân, hấn muốn né tránh, nhưng ngang hông bấp thếp bởi vì không có đầy đủ năng lượng đứng chỗ, cư nhiên thôi nổi lên công phu.

Rào rào! Cương đao ở Mặc Phi Phàm phía sau vẽ ra một đạo dài hơn một thước lỗ hồng lớn.

"Hai trăm ngàn a!" đại hán đánh lén đắc thủ, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý. Nhưng là, nụ cười của hấn còn không có bảo trì một giây đồng hồ, liền cứng lại rồi.

Thì ra, Mặc Phi Phàm vung ngược tay lên mảnh nhỏ đao,

Ở trên cổ của hán xẹt qua. Đại hán sững sờ trong chớp lát, vừa muốn đại hán, lại phát hiện làm sao cũng không kêu được, nguyên nhân đúng là khí quản cùng động mạch cổ đồng thời bị cắt đứt.

Hán chợt cảm giác cái chết đến gần sát, sợ phải mau vút bỏ đao trong tay, lấy tay gạt gao bụng vết thương.

Nhưng mà động mạch cổ huyết áp, là hán muốn che là có thể muốn che đây. Hiện máu, vẫn là không lưu tình chút nào theo ngón tay của hán và chảy ra. Không bao lâu, trên mặt đất lại sẽ nhiều một cỗ thi thể.

Mặc Phi Phàm cảm giác phía sau đau rát, không đợi hán kiểm tra, mặt bên một cây đao sáng loáng địa thứ đi qua. Nếu như tránh tránh không khỏi, chỉ có thể mặc cho hán đâm trúng chính mình phần yếu.

Lúc này chân phải của hán đầu ngón chân trong lúc vô ý dẫm ở dưới chân một thanh cương đao chuôi đao, thân đao thụ lực nhếch lên, mũi đao xông lên.

Mặc Phi Phàm phản ứng cực nhanh, nhanh lên dùng chân tiêm thuận thế đi phía trước đưa tới.

Suru! Cương đao từ dưới đất bay lên, cắm thẳng vào đối phương phần bụng. Tên đại hán kia lại càng hoảng sợ, nhanh lên bứt ra tránh né. Hán cái này trốn một chút, cũng để cho Mặc Phi Phàm tránh được một đao.

Thừa dịp đối phương né tránh thời điểm, Mặc Phi Phàm vung chủy thủ trong tay, đem ghim vào thân thể của người kia trong.

Sáu gã bọn cướp, giết chết hai gã sau, còn dư lại bốn gã.

"Cái này thật bất khả tư nghị, dưới tình huống như vậy, còn có thể giết chết hai người, lẽ nào người này thật là không tử chiến thần? Thật chính là mình nghiệp chướng nhiều lắm, lão Thiên phái hán tới thu mạng sao? "

Bốn gã nữ nhân bảo tiêu cùng tên kia đại tỷ lớn trong lòng đồng thời toát ra một cái nghi vấn như vậy, không thể tin được cái này nhân loại cư nhiên như thế ngoan cường.

"Đại tỷ lớn, người này là không phải uống thuốc a, làm sao lợi hại như vậy. " một gã nữ nhân bảo tiêu ngưng tiếng hỏi.

Đại tỷ lớn hung ác tron mắt nhìn nàng liếc mắt, lớn tiếng nói rằng: "Ít nói nhảm. Lại nhiều loạn quân tâm, đừng trách ta đối với người không cần khách khí."

Tên kia câu hỏi nữ nhân bảo tiêu sợ đến rục cổ lại, nhanh lên ngậm miệng lại.

Kỳ thực, đừng nói các nàng không tin, ngay cả Mặc Phi Phàm cũng kỳ quái. Đối mặt nhiều như vậy cường hãn nhân vật, mình còn có thể kiên trì đến bây giờ.

Hán chưa kịp tìm nguyên nhân, mặt khác bốn người cũng sẽ không cho hán thời gian.

Có thể kiên trì đến bây giờ, đều là so với ngã xuống những người đó lợi hại hơn, sự chịu đựng càng thêm kéo dài, kháng đã kích người năng lực mạnh hơn.

Mặc Phi Phàm sâu nói một hơi thở, trùng điệp thở ra, kiên trì cùng bọn chúng giao chiến. Bốn người này tốc độ thật nhanh, hạ thủ cũng hắc, đao mắt đã đem Mặc Phi Phàm vây quanh, đem Mặc Phi Phàm làm cho liên tục rút lui.

Đánh đánh, thật sự là không đánh xuống được rồi. Bốn người này so với hán tương đương, muốn khó dây dưa nhiều, cũng hung ác nhiều. Hơn nữa có số tiền lớn tương dự, bọn họ phảng phất hưng phấn, một đao tiếp lấy một đao, dường như vĩnh viễn không biết mệt mỏi rồi tựa như.

Mặc Phi Phàm con người chuyển động, như vậy đánh tiếp không được, phải nghĩ một biện pháp mau sớm thoát khỏi bọn họ.

Lúc này, hán trong lúc vô tình thoáng nhìn một gã đại hán trước ngang hông hông một vật, động linh cơ một cái, nảy ra ý hay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Phản bội

Đây là một bả 5. 8mm đường kính 9. 2 thức súng lục, đạn dung sáu phát. Khuyết điểm là lắp đạn lượng ít, ưu điểm là độ chặt chẽ cao, lực sát thương lớn. Mà chính mình sử dụng súng lục, vừa rồi đang đánh nhau trung rót.

Hắn trong con người tình quang nổ bắn ra, một tay bỏ về phía tên đại hán kia bả vai. Đại hán không có nghĩ quá nhiều, vô ý thức đánh đao đón đỡ.

"Leng keng! " hai thanh khí giới va chạm sinh ra thanh âm, cũng không tính lớn. Đừng nói đại hán có thể đỡ được, coi như cái mười ba mười bốn tiểu hải tử cũng có thể tiếp được.

Đại hán cảm thấy có chút kỳ quái, làm sao đối phương khí lực nhỏ đi nhiều như vậy, chẳng lẽ hắn đã khí lực chống đỡ hết nổi?

Hắn vạn không nghĩ tới, Mặc Phi Phàm quơ đao là giả, đoạt súng lục của hắn mới là thật. Mặc Phi Phàm tự tay hướng đại hán bên hông một, súng lục liền rơi xuống người trước trong tay.

Đại hán phản ứng cũng coi như rất nhanh, chỉ hơi chút sững sờ lên đồng, lập tức ý thức được không tốt. Không đợi hắn làm ra phòng bị động tác, Mặc Phi Phàm tình quang trong mắt, đột nhiên biến thành lưỡng đạo âm khí bức người hung quang, không chút lưu tình gõ vang lên cò súng.

Phanh! Đại hán trong mi tâm đạn!

Trí mạng một thương!

Bên cạnh hai gã đại hán trong ánh mắt còn mang theo mê man cùng kinh ngạc, người đã thẳng tắp ngựa mặt ngã xuống.

"A. . . " hai người khác có nằm mơ cũng chẳng ngờ, tiểu tử này cư nhiên không theo sáo lộ xuất bài, nói xong dùng vũ khí lạnh độ sức, làm sao đột nhiên dùng thương.

Đây đương nhiên là bọn họ một phía tình nguyện, Mặc Phi Phàm cho tới bây giờ chưa nói qua, muốn theo chân bọn họ dùng thương độ sức. Vừa rồi sờ dĩ không nhúc nhích thương, là bởi vì đối phương hỏa lực quá mạnh mẽ, mười mấy người nếu như đồng thời nổ súng, Mặc Phi Phàm coi như toàn thân là thiết, cũng như cũ bị đánh thành một hì ba lạn.

Muốn trách, chỉ có thể trách bọn hắn cái kia hay là đại tỷ lớn quá tự phụ. Nàng cho rằng, chỉ bằng một mình hắn, làm sao có thể lập tức giết chết hơn mười người. Cũng là vì hết giận, nàng chỉ có để cho thủ hạ tạm bất động thương, vô hình trung cho Mặc Phi Phàm một lần xoay toàn cục cơ hội.

Còn dư lại hai gã đại hán lúc này chỉ có như ở trong mộng mới tỉnh, nhanh lên bật thương nghênh chiến. Mặc Phi Phàm trong lúc vội vàng, liền nổ hai phát súng, hai người đều là trúng đạn. Bất quá, bởi vì vội vàng, cái này hai phát súng chưa từng đánh trúng yếu hại bộ vị.

Mặc Phi Phàm đứng lúc lại bỏ hai phát súng, tu bỏ cái này hai phát súng, đều đánh vào lưng cái trái tim của người ta vị trí, cũng là trí mạng vị trí.

Tiếng súng vang lại đây, cuối cùng hai gã nam tính bọn cướp, cũng bước những người khác rạp khuôn theo, ngựa mặt mới ngã xuống đất. Lại xem bọn hắn, mặc dù không có chết tại chỗ, nhưng cũng là hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu, chỉ lát nữa là phải không được.

Mặc Phi Phàm trong khoảnh khắc, đánh ra ngũ viên đạn. Bắn đạn trong, còn dư lại một viên đạn.

Mà hiện trường, còn dư lại năm người. Một người là người yêu đại tỷ lớn, mặt khác bốn cái đều là là nữ tính bảo tiêu. Bất kể là từ năm người này tính, vẫn là địa vị, Mặc Phi Phàm đều chỉ có thể tuyên trách tên kia đại tỷ lớn.

"Nên kết thúc. " Mặc Phi Phàm thân hình vừa chuyển, nhắm ngay tên kia mép giường đại tỷ lớn bóp cò.

Ai biết, tên kia đại tỷ phản ứng lớn tốc độ cực nhanh. Mới vừa chứng kiến Mặc Phi Phàm nòng súng nhắm ngay hắn, hắn ngay cả không hề nghĩ ngợi, tiện tay kéo qua bên cạnh một gã nữ nhân bảo tiêu, đem nàng ngăn cản ở phía trước.

Các loại Mặc Phi Phàm ý thức được không tốt thời điểm, đã muộn.

Tiếng súng vang lên, một thương này không có đánh trúng tên kia đại tỷ lớn, ngược lại một thương đem tên kia nữ nhân bảo tiêu bẻ đầu.

Mặc Phi Phàm trong lòng bỗng dưng trầm xuống, thân thể chấn động, trong đầu lập tức xuất hiện một cái ý niệm trong đầu: "Ta giết nữ nhân, ta giết nữ nhân. "

"Người -- nên -- chết! " đại tỷ lớn không chút lưu tình đem ngón khuất trước mặt thi thể vút qua một bên, lấy tốc độ như tia chớp, lên đến Mặc Phi Phàm trước mặt, một cước điểm ở Mặc Phi Phàm trên bụng của.

Đừng nói hiện tại Mặc Phi Phàm là nỗ lực hết đà, coi như hắn bây giờ đang ở trạng thái tốt cùng, hắn cũng đỡ không được một cước này.

Quá nhanh, lực đạo quá! Mặc Phi Phàm thoáng như bị một chiếc bay nhanh xe vận tải va vào một phát, cả người bay ngược ra rồi năm sáu thước, cuối cùng vẫn là trùng điệp đánh vào trên tường, lúc này mới dừng lại.

Mặc Phi Phàm oa mà từ trong miệng thốt ra rồi một ngum máu tươi, cả người giống như một bãi bùn nhão giống nhau, ngò lì liệt ở chân tường dưới.

Chỉ nhất chiêu,

Đề Mặc Phi Phàm thấy được cái này đại tỷ lớn lợi hại.

Hiện tại, hẳn rồi cuộc mình bạch. Vì sao cái kia Lừa khuôn mặt hán tử, sẽ đối với một cái "Nữ nhân" như thế lễ độ cung kính, cúi đầu xưng thần. Ngoại trừ thủ đoạn lợi hại bên ngoài, võ công của người này cũng là nhất lưu. Coi như đem hẳn cùng Lừa khuôn mặt hán tử trối cùng một chỗ, cũng tuyệt đối không thể ở tay của người này dưới qua năm mươi chiêu.

Việc đã đến nước này, Mặc Phi Phàm cũng nhận mệnh, cũng rất thỏa mãn rồi. Có thể đem nhiều như vậy tội phạm đưa vào địa ngục, hẳn cảm thấy không phải oan.

Tiếc nuối là, hẳn lại cũng không trở về được biệt thự, nhìn không thấy này hoa chi chiêu triển các mỹ nữ. Lại cũng không về nhà được, phụng dưỡng song thân rồi.

"Động thủ đi." Mặc Phi Phàm lên tiếng, lộ ra miệng đầy huyết nha. Hắn đang cười, lộ ra một đôi ký hiệu má lúm đồng tiền.

Đại tỷ lớn giận không thể nuốt, từng bước một đi tới Mặc Phi Phàm trước mặt, bộc lộ bộ mặt hung ác nói: "Ta tần tần khổ khổ kéo lên chi này nhân mã, làm cho một mình ngươi liên tiêu diệt. Tốt, tốt, tốt, tốt. Ta sẽ không để ngươi chết như vậy, ta muốn để cho ngươi sống không bằng chết."

"Cây chùy thủ lấy tới cho ta, ta muốn chọn trước rồi tay hẳn gân cùng gân chân."

Cũng không biết là còn thân ở trong rung động, vẫn là nguyên nhân khác. Ba gã nữ nhân bảo tiêu chưa từng di chuyển, con mắt mở rất lớn nhìn xem Mặc Phi Phàm.

"Các ngươi điếc, đao găm!" đại tỷ lớn lặp lại mắng một tiếng.

Lúc này, ba gã nữ nhân bảo tiêu chỉ có như ở trong mộng mới tỉnh. Một người từ thon dài trên bắp chân, rút chùy thủ ra.

Đại tỷ đại cương muốn đi tiếp, ai biết tên kia nữ nhân bảo tiêu đột nhiên hướng về phía đại tỷ lớn cái bụng nghiêm khắc đâm tới.

Phốc thủ! Dao găm hoàn toàn thâm nhập đại tỷ lớn trong bụng, chỉ lưu lại một nhọc điểm.

Quá đột nhiên, đừng nói đại tỷ đại giác được khiếp sợ, ngay cả Mặc Phi Phàm đều cảm thấy bất khả tư nghị.

Đại tỷ lớn nghiêng đầu lại, trừng mắt tròn mắt nhìn người nọ, cất tiếng nói: "Ngươi đang làm gì thế?"

Tên kia nữ nhân bảo tiêu khó khăn nuốt nước miếng một cái, miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười: "Đại tỷ lớn, đừng trách ta, tỷ muội chúng ta đã sớm nhìn ngươi không hợp mắt rồi. Bất quá ngại vì ngươi đảm uy, không tiện phát tác. Hiện tại, rốt cục chờ đến cơ hội này. Ha ha, ba cái ức, bên ngoài bây giờ có ba cái ức. Ba người chúng ta tỷ muội, một người có thể chia được một cái ức, về sau rốt cuộc không cần lại đây đả đả sát sát thời gian, nửa phút trở thành hàng tỉ phú bà."

Tên này nữ nhân bảo tiêu nói xong, hát đầu, đối với hai gã khác nữ nhân bảo tiêu nói: "Còn chưa động thủ."

Hai gã khác nữ nhân bảo tiêu phản ứng cũng mau, cũng đều rất nhanh rút chùy thủ ra, nhắm ngay đại tỷ lớn thân thể, nghiêm khắc ghim xuống.

Một thân thể người run lẩy bẩy, bụng chùy thủ tay cũng run dữ dội hơn, nói năng lộn xộn nói: "Đại tỷ lớn. . . Ngươi. . . Ngươi chớ có trách ta. Ta. . . Ta không phải là hoàn toàn vì tiền. . . Vừa rồi, ngươi làm cho chị ruột của ta thay ngươi nạp mạng. . . Ta phải vì nàng báo thù. . ."

Lại một người sợ được sắc mặt tái nhợt, lắp bắp nói: "Là ngươi. . . Là ngươi dạy chúng ta. . . Đối nhân xử thế muốn không làm ... thất vọng chính mình. . ."

Ở khoảnh khắc quan đầu, đại tỷ lớn tao ngộ thủ hạ chính là liên tiếp phản bội, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu thất vọng đau khổ cùng phần nộ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 54: Tỉnh lại

Kỳ thực, điều này cũng không có thể trách các nàng, chính hấn đối nhân xử thế chính là như vậy, không có gì bất lợi, bình thường đối thủ hạ không đánh thì mắng, tính khí phi thường táo bạo, người thủ hạ là giận mà không dám nói gì.

Trừ cái này cái, các nàng phản loạn còn có một nguyên nhân khác.

Tục ngữ nói "Sạch rượu người tâm phúc mặt, hoàng kim động đạo tâm ". Bên ngoài trong xe ba cái ức, đủ để cho thế giới phần lớn người vì điên cuồng trở nên bí quá hoá liều.

"Các ngươi mấy cái này xúbiaozi, cho rằng như vậy thì có thể giết được ta sao? " đại tỷ lớn thanh âm đột nhiên bén nhọn, như cánh đồng bát ngát trong hướng về phía ánh trăng rên rỉ cô lang. Hấn đem thất vọng đau khổ cùng phẫn nộ, hóa thành lực lượng, đưa tay, nắm được phụ cận một người cái cổ.

Đừng xem đại tỷ lớn bề ngoài là nữ nhân, trong thân thể còn ở người đàn ông này. Khí lực của hấn cực đại, gần dùng ngón tay thốn kinh, đã đem tên kia nữ nhân hộ vệ cổ họng xương sụn bóp nát.

Tên kia nữ nhân bảo tiêu không có lực phản kháng chút nào, con mắt đảo một vòng, thân thể mềm nhũn mới ngã xuống đất.

"A ~~~" không nghĩ tới người này cư nhiên hung hãn như vậy, bị người thọc tam đao, còn lợi hại như vậy.

Khác hai gã nữ nhân bảo tiêu sợ đến nội khổ đều phải ướt, vội vàng rút đao rút lui. Hai người ước chừng lui 4-5m, mới tính đem thân thể ổn định, sau đó đây mặt hoảng sợ nhìn xem đại tỷ của các nàng lớn.

Chỉ thấy bụng hấn trên còn cắm một cây chủy thủ, tiên huyết đem nửa người dưới của hấn hoàn toàn nhuộm đỏ, đi theo huyết thủy trong ngâm nước lại đây giống nhau. Về mặt của hấn dữ tợn, ngũ quan vặn vẹo, tóc bay loạn, dường như thập điện Diêm La, khiến người ta sau cột sống không ngừng mạo hiểm gió mát.

Cùng nàng sợ như thiên nhân tiểu mị dung mạo, hình thành mảnh liệt đối lập.

Đại tỷ lớn trở tay đem trên bụng dao găm rút ra, tiếng nổ quát: "Ta giết các ngươi. " chớ nhìn hấn bị phải chết tam đao, tốc độ vẫn như cũ mau kinh người, rất nhanh thì vọt đến hai gã nữ nhân hộ vệ phụ cận, hai người ngay cả rút súng thời gian cũng không có.

Hai gã nữ nhân bảo tiêu lúc này đã không thể lui được nữa, chỉ có thể kiên trì nghênh chiến. Nếu như thua, các nàng sẽ chết. Nếu như thắng, sau này vinh hoa phú quý đem hưởng dụng bất tận.

Có thể, là cầu sinh cùng tham lamyu ngấm đồng thời có tác dụng. Hai nữ nhân cũng không biết từ đâu tới sức mạnh, liếc nhau sau, đồng thời cùng đại tỷ lớn đánh với đứng lên.

Ba người lấy nhanh đánh nhanh, gấp chiêu phá chiêu, giống như phi ngựa đèn ngon giống vậy xem.

Đại tỷ lớn sức chiến đấu cường thịnh trở lại, ở bên trong thân thể rồi tam đao, không có khả năng nói một điểm ảnh hưởng cũng không có. Không ngừng trôi đi tiên huyết, tới lúc gấp rút kịch tiêu hao hấn thể lực.

Ngay từ đầu, hai người không dám đề kỳ phong mang, tận lực nhường đường tiêu hao hấn thể lực.

Giữa các nàng tranh đấu, có điểm giống hai đầu sư tử, gặm ăn một đầu trâu rừng. Trâu rừng thể tích lớn, tứ chi cường tráng mạnh mẽ, có sừng trâu làm vũ khí, bị nó liệu trên nhất quyết tử, không chết cũng phải trọng thương.

Có thể nhược điểm của nó ở chỗ, hình thể quá mức cồng kềnh, lạc hướng đặc biệt không linh hoạt.

Có kinh nghiệm sư tử, biết áp dụng thăm dò cùng tạm thời nhường nhịn thái độ, từng bước tầm ăn lên, từng bước đem trâu rừng bức điên.

Ba người trong lúc đó dây dưa một lúc lâu, đại tỷ mở rộng ra thủy có chút gánh không được rồi, hấn thở hổn hển, mồ hôi như mưa rơi, chột đâm ra một đao, đem phía trước cái kia nữ nhân hộ vệ thể tiến công hóa giải.

Lúc này, một gã khác nữ nhân bảo tiêu len lén đi tới phía sau của nàng, hướng về phía của nàng gáy nghiêm khắc đâm xuống phía dưới. Kinh nghiệm phong phú đại tỷ lớn cảm giác được có người đánh lén, hấn dùng sức toàn lực, đem kích thước lưng áo vặn vẹo một cái.

Khoan hãy nói, thật bị hấn tránh khỏi. Nữ nhân bảo tiêu sửng sốt một chút, có chút không phản ứng kịp. Đợi nàng khi phản ứng lại, đại tỷ đại nhất nhớ "Gió thu cuốn hết lá vàng ", đem đánh ngã xuống đất, đồng thời gậy nàng ba cái xương sườn.

Trong cơ thể một cây gậy lia xương sườn, trực tiếp đâm xuyên qua trái tim của nàng. Nàng rồi ngã xuống về sau, sẽ thấy cũng không còn tỉnh lại.

Chứng kiến ba vị tỷ muội, chỉ còn sót một người. Cuối cùng còn sống cái kia nữ nhân bảo tiêu, có chút luống cuống.

Nàng nhanh lên vút bỏ chủy thủ trong tay, ầm một cái quỳ rạp xuống đại tỷ lớn trước mặt, thống khổ cầu khẩn nói: "Đại tỷ lớn, ta sai rồi, là ta đầu óc mê tiền, là ta tin vào lời gièm pha. Ta nguyện ý chịu thua, ta nguyện ý chịu thua, van cầu người không nên, van cầu người không nên.

Ta dẫn người đi y viện, người bị thương rất nặng, bị thương rất nặng, van cầu người cho ta cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời. "

Nghe lấy thủ hạ mình cầu xin, đại tỷ rất có chút do dự.

Nàng bắt đầu nghĩ lại, chết nhiều người như vậy, dù để thấy mình đối nhân xử thế có bao nhiêu thất bại. Các nàng trường thi phản bội, lẽ nào cùng chính mình một chút quan hệ cũng không có, mình có thể đem trách nhiệm này toàn bộ trốn tránh cho người khác sao?

Không thể!

Đại tỷ lớn do dự đã lâu, nâng cao chủy thủ hai tay chậm rãi để xuống. Hai hàng nước mắt, từ khóe mắt của hấn chảy xuống, nước nờ nói: "Có thể, ta từ vừa mới bắt đầu thì không nên hướng Âu Dương gia tộc đòi tiền, bằng không cũng sẽ không có hôm nay họa mất. "

Nói xong câu đó, hấn quay đầu nhìn thoáng qua Mặc Phi Phàm. Mặc Phi Phàm như trước ngồi liệt ở góc nhà, từng ngum từng ngum thở hổn hển. Bất quá, ánh mắt của hấn là như vậy lượng, như vậy lấp lánh hữu thần, dường như muốn đem trong lòng người hắc ám đều bị xua tan giống nhau.

Không biết vì sao, đại tỷ lớn đột nhiên không hận Mặc Phi Phàm rồi.

"Đứng lên đi, mang ta. . . . " đại tỷ lớn nghiêng đầu qua chỗ khác, "Đi bệnh viện " ba chữ còn không có nói ra. Mới vừa rồi còn quy ở trước mặt mình nữ nhân bảo tiêu, đột nhiên giống như biến thành một người khác tựa như.

Nàng từ lòng bàn chân rút ra một bả không lớn không nhỏ dài mảnh lưỡi dao, nhắm ngay đại tỷ lớn trái tim nghiêm khắc đâm xuống phía dưới.

Xi! Một dao này, trực tiếp đem đại tỷ lớn đâm lạnh thấu tim. Đại tỷ trong mắt to bật kín một tầng tuyệt vọng, đau nhức kêu một tiếng, dùng hết trên người một điểm cuối cùng khí lực, bắt lại tên kia nữ nhân hộ vệ cái cổ, dùng sức vừa chuyển.

Nữ nhân bảo tiêu không né kịp, cái cổ bị tại chỗ sai vị, ngã trên mặt đất. Nàng rồi ngã xuống về sau, tên kia đại tỷ lớn cũng trợn tròn mắt, ngã xuống trên người của nàng.

Lớn như vậy một cái tội phạm tổ chức, lại chết như vậy với tự giết lẫn nhau.

Mất thấy đây hết thấy Mặc Phi Phàm, không khỏi cảm thán, tiền có đôi khi thật không phải là đồ tốt, nó có thể khiến cho bằng hữu quyết liệt, làm cho thân nhân trở mặt thành thù.

Bất quá nói đi nói lại, cái này hoặc giả cũng là kết thúc bọn họ tốt nhất một loại phương thức a !.

Mặc Phi Phàm nuốt nước miếng một cái, khó khăn lấy điện thoại cầm tay ra, cho Âu Dương gia tộc gọi điện thoại. Điện thoại chỉ có một câu nói ngắn gọn: "Cát Trang, nhanh tới! "

Sau khi nói xong, hấn chậm rãi nhắm hai mắt lại. Hấn quá mệt mỏi, mí mắt dường như có nặng ngàn cân, toàn thân không có một chỗ không đau, đầu khớp xương dường như nhanh tàn giá nhất dạng.

Hấn hiện tại cái gì cũng không muốn làm, liền muốn ngủ.

Tìm một cái giường lớn. . . Ngon lành là ngủ trên ba ngày ba đêm. Nếu có trong biệt thự các mỹ nữ ở bên cạnh cùng, vậy thì càng tốt hơn.

Hy vọng vừa mở ra nhãn, liền đã gặp các nàng.

Nghĩ xong những thứ này sau, Mặc Phi Phàm liền ngủ mất rồi.

Cũng không biết ngủ bao lâu, chờ hấn khôi phục một ít ý thức sau, mơ hồ nghe được bên cạnh có người ở nói. Cái thanh âm này, là quen thuộc như vậy, là dễ nghe như vậy.

Hấn chậm rãi mở mắt, đầu tiên đập vào mi mắt, là một mặt màu trắng tường, trên tường còn chứa một cái rất sáng thể nhưng không phải như đèn lớn.

Ah, đây cũng là trần nhà a !.

"Ta ở đâu? " Mặc Phi Phàm giật giật miệng, nhẹ nhàng nói rằng.

"Tĩnh tĩnh, người rất cục tính, người bây giờ ở y viện, người hôn mê hai ngày hai đêm, nhanh đem chúng ta hủ chết. " một cái xinh đẹp giọng nữ truyền tới.

Tào Tam Thiếu quy cầu các huynh đệ cất dấu, đề cử, bình luận, sách mới cần các huynh đệ đại lượng chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Hôn nhẹ ta ôm ta một cái

Mặc Phi Phàm nghe được, đây là Âu Dương Thiên thanh âm. Hắn cho tới bây giờ không cảm thấy, Âu Dương Thiên thanh âm như hôm nay dễ nghe như vậy, như thể động nhân.

Sống, thật tốt.

Hắn mở mắt, ngây ngốc cười cười.

Kinh hai ngày nửa nghỉ ngơi, Mặc Phi Phàm tinh thần khá hơn nhiều.

Đừng xem Mặc Phi Phàm bị đưa vào y viện lúc, một thân huyết, nhìn qua phi thường dọa người. Kỳ thực, trên người phần nhiều là bị thương ngoài da, chi là bởi vì thể lực nghiêm trọng tiêu hao, lúc này mới ngủ mê man hai ngày. Hiện tại tinh thần bù lại, vết thương cũng khâu lại bằng bó kỹ, xuống giường đều không là vấn đề, coi như là vạn hạnh trong bất hạnh.

Mặc Phi Phàm giương mắt vừa nhìn, bên giường thật đúng là có không ít người. Ngoại trừ Âu Dương Thiên bên ngoài, trong biệt thự mặt khác bốn cô gái đẹp đều đến đông đủ. Có lẽ là thời gian dài không có nghỉ ngơi duyên cớ, ngũ vị mỹ nữ đều rất tiêu tụy, sắc mặt rất là tái nhợt, nhìn xem làm cho đau lòng người.

Hắn giùng giàng, muốn ngồi dậy.

Thấy thế, Trương Lâm liền vội vàng nói: "Đừng nhúc nhích, hảo hảo nằm."

"Ta không sao, không đau."

Trương Lâm thấy hắn rất kiên trì, thỏa hiệp. Khom người, đem hắn cẩn thận nâng dậy, còn nghĩ lường cái gối đặt ở phía sau lưng của hắn trên, ôn nhu ân cần hỏi: "Phi Phàm, người cảm giác thế nào rồi?"

Không đợi Mặc Phi Phàm mở miệng, quyền rũ Ngô Trĩ về mặt sùng bái, không kịp chờ đợi cướp lời.

"Phi Phàm đệ đệ, người có thể đem chúng ta hù chết. Chúng ta không nghĩ tới, người làm như thế một chuyện kinh thiên động địa, người thật là một đại anh hùng."

Ngay cả luôn luôn nghịch ngợm gây sự, điên điên khùng khùng Kiều Nhược Lam, cũng triệt để đối với Mặc Phi Phàm thay đổi cách nhìn triệt để lần nhau: "Hắc, con cóc, lần này biểu hiện rất tốt, cứu Thiên Thiên. Người đánh Thiên ThiênPP và hôn ta chuyện, ta liền không truy cứu. Nhanh lên một chút đem tôn thương dưỡng hảo, người còn phải tiếp tục cho chúng ta trông nhà hộ viện đâu."

Vừa mới tỉnh lại Mặc Phi Phàm nghe xong Kiều Nhược Lam lời nói, suýt chút nữa lại ngất đi, người này không biết dùng thành ngữ, cũng đừng dùng linh tinh.

"Ăn chút trái cây a!". Khanh Vũ Phi dùng tấm xia răng, đem một khối nhỏ quả táo, đưa đến Mặc Phi Phàm miệng bên cạnh.

Trong biệt thự bốn vị mỹ nữ, đều với hắn từng có "Ám muội" tiếp xúc, đều tương đối quen rồi. Duy chỉ có Khanh Vũ Phi, còn đối lập nhau tương đối xa lạ. Hiện tại Khanh Vũ Phi cư nhiên cho hắn ăn trái cây, Mặc Phi Phàm có chút thụ sủng nhược kinh.

Hắn cắn quả táo, nhẹ nói rồi tiếng cảm ơn.

Đem quả táo nuốt vào bụng sau, Mặc Phi Phàm nháy mắt một cái, ánh mắt lưu chuyển, nhìn một chút Âu Dương Thiên, nhìn nhìn lại giường bệnh hai bên Trương Lâm, Ngô Trĩ, Kiều Nhược Lam, Khanh Vũ Phi đám người.

Khỏe miệng hắn tác động, thử tươi sống hoạt động tứ chi, cười cười hồi đáp: "Ta đã không sao, cảm ơn mọi người quan tâm, hắn rất nhanh là có thể xuống giường."

Trương Lâm gật đầu, xem cái này ánh mắt của hắn dần dần toát ra vẻ u oán. Nếu như không phải nhìn hắn có vẻ bệnh mà nằm trên giường bệnh, nàng nhất định sẽ nhìn không được hướng hắn phát hỏa.

Hắn chẳng lẽ không biết, một người thâm nhập hang hổ nguy hiểm cỡ nào sao?

Nghe người ta nói, đối phương có bảy tám chục người, vẫn là một nhóm phi thường hung hãn tội phạm. Nhóm này tội phạm, đã từng mắc phải hơn mười

món thảm tuyệt nhân hoàn ngập trời lớn án kiện, ngay cả quốc tế hình cảnh đều không làm gì được bọn họ.

Hắn coi như là siêu nhân, cũng phải ảng chừng phân lượng của mình. Lần này là hắn vận khí tốt, lần sau nếu như còn đụng với chuyện như vậy, còn có thể vận khí tốt như vậy sao?

Trương Lâm ngẫm lại hiện tại cũng cảm thấy nghĩ mà sợ, sau cột sống thỉnh thoảng mạo gió lạnh.

Đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng cải biến lớn nhất, thật ra thì vẫn là Âu Dương Thiển.

Lúc đầu, Âu Dương Thiển một trăm chúm mắt Mặc Phi Phàm, cảm thấy hắn là nông thôn đến tiểu tử nghèo, là gia gia an bài đến bên cạnh mình giám thị của nàng. Càng làm cho nàng tức giận là, còn để cho mình tại làm sao nhiều trước mặt bạn học bêu xấu.

Mặc dù hắn lần trước trợ giúp Trương Lâm, giải quyết rồi công ty sửa chữa nguy cơ, nàng cũng không có cảm thấy thế nào.

Thế nhưng lần này, nàng là thật cảm nhận được Mặc Phi Phàm tốt rồi.

Một người nam nhân, vì một phần hứa hẹn, cam nguyện mạo hiểm nguy hiểm to lớn, đi theo một đám tội phạm đã đầu.

Tức liền biết mình khả năng một đi không trở lại, như trước giam chận tại chỗ về phía trước. Hiện tại trên thế giới này,

Có như vậy đảm đương cùng lòng trách nhiệm nam nhân, thật sự là lông phượng và sừng lân.

Nếu như không phải nhiều người như vậy ở đây, Âu Dương Thiển đều muốn hung hăng hôn hắn vài cái.

Chúng nữ thấy Mặc Phi Phàm rốt cục đã tỉnh, treo cao tâm rốt cục dễ xuống. Các nàng nhanh chóng tìm đến ghế, ngồi quanh ở Mặc Phi Phàm bên cạnh, tràn đầy phấn khởi mà đuổi theo hắn, muốn hắn nói tí mĩ đêm hôm đó chuyện phát sinh.

Mặc Phi Phàm bị ngũ vị mỹ nữ như chúng tinh phủng nguyệt vây chung chỗ, không biết muốn tiện sát bao nhiêu người bên ngoài.

Trời mưa xuống đánh hài tử, ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi, Mặc Phi Phàm liền đem nơi đó phát sinh ở trên người mình sự tình, đơn giản nói một lần.

Bởi vì vừa mới tỉnh lại duyên cớ, hắn ngữ tốc cũng không nhanh. Các loại nói xong những thứ này, đã là hai mươi phút sau đó.

Cuối cùng, hắn cười nói: "Sự tình chính là đơn giản như vậy. Nếu như không phải cuối cùng ba gã nữ nhân bảo tiêu lâm trận làm phản, ta hiện tại khả năng đã là một cỗ thi thể rồi. Cho nên a, tốt nhân hay là có hảo báo. "

Ngũ đại mỹ nữ nghe được kinh tâm động phách, trong lòng nói không rõ là tư vị gì. Mặc dù các nàng không có ở hiện trường, cũng có thể khắc sâu cảm nhận được ngay lúc đó cái loại này hoàn cảnh. Đại gia tập thể trầm mặc, nửa ngày cũng không nói chuyện. Nhìn kỹ, mỗi người mắt đều chứa đựng nước mắt.

Mặc Phi Phàm không hiểu nổi, làm sao vừa rồi tốt đẹp, đảo mắt đều khóc.

Hắn có chút áy náy mà nhức đầu: "Đại gia, làm sao vậy? "

"Ba! " Âu Dương Thiển nghiêm khắc một cái tát quát vào Mặc Phi Phàm trên má phải, nghiêm khắc mắng: "Người cái này ngu xuẩn hỗn đản. "

"Ghét con cóc! " Kiều Nhược Lam cũng tát một bạt tai.

Ngay cả Trương Lâm, Ngô Trĩ, Khanh Vũ Phi, cũng giống như Ma tựa như, một người cho hắn một cái tát, cũng may lực đạo không lớn lắm.

Mặc Phi Phàm liên tục đã trúng ngũ bàn tay, nhất thời có chút ngẩn ra. Hắn bụng nóng hừng hực khuôn mặt, một bụng ủy khuất nói: "Đại gia đây là thế nào? "

"Ô ô ô! " không nói lời gì, Âu Dương Thiển khẽ cong thắt lưng, ôm Mặc Phi Phàm đầu khóc rống lên.

Nữ nhân, vốn là phi thường cảm tính động vật, rất dễ dàng chịu ngoại giới bầu không khí cảm hoá. Càng chưa nói cảm động các nàng, là mình biết bằng hữu.

Khác tứ nữ chịu ảnh hưởng, nước mắt cũng xoát xoát từ viền mắt chảy xuống, song song trong con ngươi xinh đẹp nhiều hơn rất nhiều đồ đặc.

"Âu Dương tiểu thư. . . . Ngươi. . . Làm sao vậy? " Mặc Phi Phàm bị Âu Dương Thiển che đến nỗi ngay cả nói đều nói không rõ.

Hắn cảm nhận được Âu Dương Thiển bộ ngực mềm mại, mũi cũng ngửi được một nhàn nhạt, như lan tự xạ hương thơm, khuôn mặt nhất thời Hồng đến rồi sau tai cây.

Hắn nỗ lực giả dục, thế nhưng Âu Dương Thiển gắt gao đem đầu của hắn chôn ở trong ngực của mình, nửa điểm cũng không thể động đây, chỉ phải mập mờ không rõ nói: "Đại tỷ, ngươi là muốn giết tiền vẫn là cướp sắc a, ngươi tìm lộn người, ta không có tiền, đáng đáp cũng khó xem a. "

Chúng nữ nghe xong, phốc thử một tiếng, nín khóc mà cười.

Trương Lâm dùng khăn giấy xoa xoa nước mắt, đối với Âu Dương Thiên nói rằng: "Thiên Thiên, được rồi, người mau đem hần che chết, buông tha hần a !. "

Lúc này, Âu Dương Thiên mới ý thức tới, động tác này quả thực quá mập mờ. Vừa nghĩ tới còn có nhiều người nhìn như vậy, mặt của nàng cũng đỏ, kiểu kêu một tiếng: "Ta đi cấp gia gia gọi điện thoại, nói hần tỉnh. "

Nói xong, nhanh lên buông ra Mặc Phi Phàm, đỏ mặt trốn giống như ly khai phòng bệnh.

Nghe Âu Dương Thiên nói, Mặc Phi Phàm tỉnh, Âu Dương Mộc Ân nhanh lên buông trên đầu tất cả công tác, hướng y viện chạy tới. Cùng hần cùng đi đến, còn có mặt khác hai nhóm người!

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Thưởng cho

Vào lúc giữa trưa, Mặc Phi Phàm vừa mới ăn cơm trưa xong. Đang cùng ngũ vị nữ trò chuyện, cửa đột nhiên truyền đến một hồi mất trật tự mà gấp tiếng bước chân.

Mọi người nghe được động tĩnh sau, tò mò quay đầu nhìn lại.

Thì ra, là Âu Dương Mộc Ân chạy tới.

Cùng hần cùng nhau, tổng cộng có lưỡng loại người, trong đó có ba vị người xuyênji dùng người đàn ông trung niên, xem bọn họ cảnh phục, ở giữa cái kia chắc là cục trưởng, bên cạnh hai vị cũng đều là Phó cục trưởng.

Một loại người khác, già trẻ lớn bé tổng cộng bảy vị. Bảy người này quần áo đều không Phàm, nhìn kỹ đều là LV,, Pura đạt đến như vậy đắt giá lớn phẩm bài, trong lúc giờ tay nhắc chân trần đầy quý khí, bắt quả giữa hai lông mày lại tựa như quanh quẩn một thương cảm vẻ.

Chứng kiến bọn họ vào được, Âu Dương Thiên nhanh lên đứng dậy chào hỏi: "Gia gia tới, ân, Vương thúc thúc tốt, Tiền thúc thúc tốt. "

"Ai u, đây là Thiên Thiên a, một năm tìm không thấy, lại trưởng đẹp. " vị cảnh sát kia cục trưởng bộ dáng nam nhân, cười híp mắt nói rằng.

Bị Âu Dương Thiên gọi Tiền thúc thúc nam tử, nhọt nhạt cười cười, nhưng không nói gì.

Âu Dương Mộc Ân lộ ra tràn đầy nụ cười từ ái, ôn hoà mà sờ sờ Âu Dương Thiên đầu nhỏ nói: "Thiên Thiên, mang theo tiểu thư của người muội chúng ta, trước đi ra ngoài một chút, chúng ta cùng Phi Phàm có chút việc cần. "

"Nói chuyện gì, khiến cho thần bí như vậy. " Âu Dương Thiên vĩnh quyết cái miệng nhỏ nhắn, nói làm bầm.

Âu Dương Mộc Ân cười ha hả nói: "Tiểu hài tử cũng không cần hỏi thăm nhiều lắm, đây là chuyện của người lớn. "

"Cất, chúng ta đều thành niên rồi, người nào là con nít a. " Âu Dương Thiên biểu thị kháng nghị.

Trương Lâm thấy thế, kéo Âu Dương Thiên đi ra ngoài: "Được rồi Thiên Thiên, người không có xem người Vương cục trưởng thúc thúc đều tới sao, nhất định là có chuyện là không có phương tiện chúng ta nghe. Ngược lại hiện tại Phi Phàm đã không có việc gì, cũng ăn cơm rồi, chúng ta cũng đi ra ăn cơm a !. "

Kiều Nhược Lam sờ bụng một cái, phù hợp nói: "Đúng vậy, Thiên Thiên, cũng không có gì hay nghe, chúng ta đi ăn cơm đi. "

Thấy bọn tỷ muội đều nói như vậy, Âu Dương Thiên do dự một chút, cuối cùng cũng làm ra thỏa hiệp, gật đầu. Trước khi rời đi, vẫn không quên "Uy hiếp " gia gia của mình: "Sau này hãy nói ta là con nít, ta sẽ không gọi gia gia người rồi, bắt kẻ người gọi tiểu lão đầu. "

"Ha ha! " cái cục trưởng kia lớn tiếng nở nụ cười, đối với Âu Dương Mộc Ân nói rằng: "Âu Dương huynh, người cái này cháu gái nhỏ, thật sự là thật là đáng yêu. "

Âu Dương Mộc Ân vuốt vuốt râu bạc trắng, lại cười nói: "Đều bị ta làm hư rồi. "

Đội các nàng đi về sau, Âu Dương Mộc Ân mới mở miệng: "Hiện tại Phi Phàm mới vừa tỉnh, trong phòng bệnh không dễ quá nhiều người. Ngoại trừ Vương cục trưởng cùng Tiền tổng bên ngoài, những người khác đều ở ngoài phòng bệnh mặt hậu a !. "

Âu Dương Mộc Ân đức cao vọng trọng, nếu là hấn lên tiếng, đại gia cũng cũng không có ý kiến. Ngoại trừ cái kia Vương cục trưởng còn có Tiền tổng bên ngoài, những người khác đều thành thật thối lui đến bên ngoài phòng bệnh, phía sau nhất người kia, vẫn không quên đem cửa phòng mang theo.

"Âu Dương chủ tịch, chào ngài. " Mặc Phi Phàm chủ động chào hỏi.

Âu Dương Mộc Ân cười cười: "Ta rất khỏe. " sau đó vì Mặc Phi Phàm dẫn tiến nói: "Vị này chính là tây nam thị cục Vương cục trưởng, vị này chính là Tiền thị tập đoàn Phó tổng tài. "

"Các ngài khỏe. " Mặc Phi Phàm lễ phép chào hỏi: "Vương cục trưởng, Tiền tổng, các ngài đều tìm ta có việc sao? "

Lúc đầu, Mặc Phi Phàm còn tưởng rằng người cục trưởng này là tới bắt mình, dù sao mình giết người nhiều như vậy (tuy là giết được đều là người xấu). Nước Hoa là pháp trị quốc gia, mặc dù là thấy việc nghĩa hăng hái làm, cũng phải cần trả pháp luật trách nhiệm. Có thể nghĩ lại, nếu như hấn là người tới bắt, liền không phải biết khách khí như vậy. Huống chi, từ Âu Dương Mộc Ân cùng đi, cũng không đến nỗi tới bắt chính mình a !.

Âu Dương Mộc Ân trà trộn thương trường nhiều năm, người dày dặn kinh nghiệm, biết Mặc Phi Phàm ở lo lắng cái gì. Hấn cười cười: "Không cần lo lắng, Vương cục trưởng không phải tới bắt ngài dám làm việc nghĩa này tốt dân thành phố. "

"Ha ha ", Mặc Phi Phàm cười xấu hổ cười, sau đó chỉ chỉ bệnh mếp giường vải cái tọa ý: "Các vị tất cả ngồi xuống nói chuyện phiếm đi. "

"Ngồi một chút tọa, cũng đứng lấy Mặc đồng học cũng không thói quen. " tên kia Vương cục trưởng nhanh lên vừa cười vừa nói.

Âu Dương Mộc Ân cùng tên kia Tiền tổng liếc nhau một cái, nhắc tới ống quần, không khách khí ngồi xuống.

Ba người phân biệt sau khi ngồi xuống, Âu Dương Mộc Ân ho khan một tiếng, thanh âm to nói: "Ngày hôm nay ba người chúng ta tới nơi này, là có mấy người sự tình muốn cùng ngài nói. Đầu tiên đâu, chúng ta đại biểu họ Âu Dương tập đoàn, tây nam bót cảnh sát thành phố, Tiền thị tập đoàn, đối với Phi Phàm ngộ ý cảm ơn. Cảm tạ ngài, giúp giúp bọn ta diệt trừ một cái tai họa. "

Mặc Phi Phàm cười cười, khiêm tốn nói: "Ba vị khách khí. Ta trước kia là quân nhân, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ mà thôi. Ôi chào, cái này Tiền thị gia tộc là? "

"Cha ta, chính là cái kia bị trói Phi sát hại. Cảm tạ Mặc đồng học, vì gia phụ báo thù, cho chúng ta người một nhà xả giận. " Tiền tổng ách lấy thanh âm nói. Chắc là bởi vì cha đột nhiên qua đời, thương tâm quá độ sở trí.

Mặc Phi Phàm rất có thể hiểu được cái loại này sinh lý tử biệt cảm giác, trầm giọng nói rằng: "Tiền tiên sinh nén bi thương. Rất xin lỗi, không có có thể cứu Thượng Tôn phụ. "

"Mặc tiên sinh nói quá lời, việc này cùng ngài không quan hệ. Muốn trách, thì trách nhóm kia ghê tởm chết tiết hỗn đản. " Tiền tổng trừng điệp một nắm chặt quyền, tay phải nắm đầu ngón tay các đốt ngón tay cầm được cạc cạc rung động. Từ nơi này chói tai tiếng vang trung, không khó nghe ra sự phẫn nộ của hấn.

Mặc Phi Phàm thờ dài một hơi, tò mò hỏi: "Tra ra những người đó lai lịch sao? "

"Tra ra được ", Vương cục trưởng tiếp lời tới: "Chúng ta đột kích thăm vấn mấy người bị thương, hiểu được lai lịch của những người này. "

"Ah? Bọn họ là ai? " Mặc Phi Phàm ngưng tiếng hỏi.

Wương cục trưởng nói rằng: "Tên của bọn họ là 'Ngũ Quang Thập Sắc', lại gọi 'Độc Hạt' . Là xuất xứ từ nước Thái một cái hắc ác tổ chức, thủ lĩnh là Anh Cơ Nhi, cái này Anh Cơ Nhi là tên nhân yêu. Người này gia cảnh bần hàn, từ nhỏ đã đánh Thù kích thích tổ sinh dục đi ra ngoài làm xiếc, vì trong nhà trợ cấp gia dụng. Sau lại cũng không biết sao, theo một cái lão đại, làm hơn sát nhân bắt cóc sự tình.

Ba năm về sau, nàng đem tên lão đại kia giết chết, ngồi lên vị trí của hấn, cũng ở các nơi trên thế giới, phạm vào hơn mười cái cộc chấn động một thời đại án, bị tổ chức cảnh sát quốc tế sở phát lệnh truy nã. Lúc đâu, cái tổ chức này vẫn truyền lưu với Đông Nam Á vùng, không biết vì sao, làm sao chạy đến rồi nước Hoa. Vừa động thủ, liền chế tạo nghiêm trọng như vậy ác tính sự kiện, hơn nữa đối phương còn có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

Nếu không phải là Mặc tiên sinh, ta người cục trưởng này chỉ sợ cũng cũng nhanh làm chấm dứt. Thật không nghĩ tới, Mặc tiên sinh còn trẻ như vậy, một người là có thể đem Độc Hạt tổ chức toàn bộ phá hủy, thực sự là không thể tưởng tượng nổi, hậu sinh khả uý, hậu sinh khả uý a. "

Mặc Phi Phàm cười ha ha, không nói gì. Kỳ thực, bây giờ nghĩ lại, chính hấn đều cảm thấy bất khả tư nghị.

"Được rồi, đây là chúng ta bót cảnh sát đưa cho ngài 20 vạn nguyên thấy việc nghĩa hăng hái làm tiền thưởng, xin nhận lấy. "

Nếu là tiền thưởng, Mặc Phi Phàm cũng không có lý do cự tuyệt. Huống chi, hai trăm ngàn với hấn mà nói, nhưng là một số tiền lớn. Có số tiền này, ba mình mụ mụ sinh hoạt cũng có thể cải thiện một ít.

Hắn không có cự tuyệt, sáng khoái nhận lấy: "Cảm tạ. "

Vương cục trưởng khoát khoát tay, nói tiếng không cần cảm tạ, sau đó dừng một chút: "Còn có một việc, cần trưng cầu ý kiến của ngươi. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Ta không làm 0 vạn phú ông

"Xin mời ngài nói. " Mặc Phi Phàm nói.

Vương cục trưởng cao giọng nói rằng: "Là như vậy. Cái này 'Độc Hạt' là quốc tế xã hội thượng nổi danh hắc ác thế lực, tuy là ngươi lúc này đây một tổ đem bọn họ bùng, nhưng chưa chừng còn có một chút thế lực còn sót lại. Xuất phát từ mục đích bảo vệ ngươi, ta muốn liền không phải công bố ra ngoài tên của ngươi rồi, đã nói là của chúng ta một cái thám viên, nằm vùng đến Độc Hạt, sau đó nội ứng ngoại hợp, cùng nhau đem tan rã. "

Hắn làm như vậy, cũng không phải không có lợi. Phá huỷ "Độc Hạt", đây chính là hắn chức nghiệp đời sống một lần sự kiện quan trọng thức thắng lợi, đại biểu cho vô thượng vinh dự. Chuyện này với hắn về sau thăng chức tăng lương, đều cũng có chỗ tốt.

Nói đi nói lại, Mặc Phi Phàm cũng không quan tâm cái này. Hắn hiện tại chủ yếu nhất sự tình, là đưa cái này học đại học tốt, còn như ra không nổi danh, ngược lại cũng không sao cả, hắn càng không để bụng.

Mặc Phi Phàm ngay cả không hề nghĩ ngợi, đáp ứng vô cùng dứt khoát: "Đương nhiên có thể, nhiều Tạ cục trưởng tiên sinh phí tâm. "

"Ha ha ", Vương cục trưởng sờ sờ ngôi quang bóng lưng tóc, cười to nói: "Tiểu tử không sai, không kiêu không vội, mờ nhạt danh lợi, có tiền đồ. Về sau ở tây nam thành phố có nhu cầu ta giúp một tay, cứ mở miệng. Cái này là danh thiếp của ta! "

Mặc Phi Phàm nhận lấy từ Vương cục trưởng nơi nào đưa tới danh thiếp, phóng tới đầu giường, lộ ra hai cái rục rở má lúm đồng tiền: "Cục trưởng tiên sinh quá khen, ta chỉ là làm ta phải làm. "

"Ha ha ", Vương cục trưởng cười to một hồi, sau đó đối tả hữu Âu Dương Mộc Ân cùng Tiền tổng nói rằng: "Lại nói của ta xong, các ngươi nói các ngươi. "

Tên là Tiền tổng người đàn ông trung niên gật đầu, từ trong lòng móc ra bóp da, đem một tấm sớm chuẩn bị xong chi phiếu song song đưa tới. Ngừ điệu trầm giọng nói: "Cảm tạ Mặc tiên sinh vì gia phụ báo thù, đây là chúng ta Tiền thị gia tộc một điểm tâm ý, còn xin vui lòng nhận. "

Xuất phát từ hiếu kỳ, Mặc Phi Phàm cúi đầu tại tấm chi phiếu kia trên quét một cái. Cái này đảo qua, triệt để kinh hãi.

Mười triệu!

Nhìn xem chi phiếu trên liền tiếp chữ số, Mặc Phi Phàm tại chỗ liền ngây dại. Qua một lúc lâu, hắn chỉ có dùng sức lắc đầu, dùng sức đi phía trước đây: "Không được, ta không thể nhận, cái này quá quý trọng. "

Tiền tổng như trước kiên trì: "Mười triệu đối với chúng ta mà nói, không coi vào đâu, cùng cha ta tính mệnh so với, càng không coi là cái gì. Nếu như Mặc tiên sinh ngại ít, chúng ta còn có thể đuổi nữa muốn mười triệu. "

Phốc! Mặc Phi Phàm suất chút nữa bị nước miếng của mình ể nói, há miệng chính là hai chục triệu, đây cũng quá thổ hào a !. Đương nhiên, hắn cũng biết tiền này là mình chó nên cầm.

Hắn khoát tay lia lịa, từ chối nói: "Không phải, cũng không phải ý tứ này. Tiền tiên sinh tâm ý, ta tâm lĩnh, bất quá các ngươi thật không không cần như vậy, ta đó cũng coi là vì dân trừ hại, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ chuyện. Huống chi, ta hiện tại nếu như thu phục người một ngàn này vạn nguyên, ta về sau cũng không tâm tư đi học, cả ngày nghĩ xài như thế nào tiền. Các loại số tiền này đã xài hết rồi, con người của ta cũng liền phé đi. "

Tiền tổng không tin, một người như vậy, còn có thể không có điểm ấy tự chủ. Hắn là toàn tâm toàn ý muốn biểu đạt tâm ý của mình, thế nhưng Mặc Phi Phàm thái độ rất kiên quyết, hắn chỉ có thể xin giúp đỡ Âu Dương Mộc Ân: "Âu Dương lão gia tử, ngươi xem cái này. . . . "

Âu Dương Mộc Ân cười ha ha một tiếng: "Phi Phàm nói xong cũng không phải là không có đạo lý, lúc này cho hắn nhiều tiền như vậy, quả thực không thích hợp. Như vậy đi, tiền này để trước đến nơi này của ta. Mặt khác, chúng ta họ Âu Dương tập đoàn cũng xuất ra giá trị mười triệu làm đối với phi

phạm thưởng cho. Tổng cộng tính tổng cộng hai chục triệu, hồi đoái thành tương đồng giá trị Âu Dương gia tộc cổ phiếu, tồn đến hần người gửi tiết kiệm. Chờ hần từ lúc nào muốn dùng rồi, trực tiếp ra bên ngoài nói là được, Tiền tổng, người thấy thế nào? "

Hần đương nhiên là một nghìn cái một vạn cái tín nhiệm Âu Dương Mộc Ân, miệng đầy đáp ứng nói: "Vây phiền phức Âu Dương lão gia từ rồi. " nói, đem chi phiếu qua tay giao cho Âu Dương Mộc Ân trên tay.

Mặc Phi Phàm nhú mày một cái, ngưng giọng nói: "Âu Dương chủ tịch, như vậy không tốt, ta đã được hai trăm ngàn tiền thưởng, không thể lại muốn tiền của các người. "

"Ha ha ", Âu Dương Mộc Ân vỗ vỗ Mặc Phi Phàm bả vai: "Hai trăm ngàn, lạng phương cho tương thưởng của người.

Mười triệu, là Tiền thị tập đoàn thưởng cho. Người đuổi theo cho ta trở về ba cái ức, còn giúp chúng ta giải quyết rồi phiền toái lớn như vậy, chính là mười triệu lại tính là cái gì. Được rồi, vấn đề này đừng đang thảo luận rồi, cứ như vậy đi. "

Âu Dương Mộc Ân thanh âm không lớn, nhưng giữa những hàng chữ có một loại không cho cự tuyệt thần kỳ lực lượng. Mặc Phi Phàm còn trẻ, còn không còn cách nào giỏi hơn loại lực lượng này trên chỉ có thể bị động tiếp thu.

Khoan hãy nói, sau này cái này hai chục triệu, thực sự ở thời điểm mấu chốt, giúp Mặc Phi Phàm đại ân. Đây là nói sau, tạm không làm lắm lời.

"Được rồi, còn có một cái sự tình, ta phải nhắc nhở một chút Phi Phàm. Đừng xem người bây giờ có tiền, người theo ta hợp đồng vẫn có pháp luật hiệu lực, người phải tiếp tục bảo hộ Thiên Thiên, thẳng đến hợp đồng kỳ mãn. "

Mặc Phi Phàm hí mắt cười, má lúm đồng tiền hăm sâu, giữa hai lông mày lộ ra mấy phần khả ái: "Đây là đương nhiên, ta sẽ thực hiện tốt hiệp ước, hết tất cả nỗ lực, bảo hộ Âu Dương tiểu thư không bị thương tổn. "

"Tốt ", Âu Dương Mộc Ân vỗ vỗ Mặc Phi Phàm bả vai: "Người tốt nhất dưỡng thương, có chuyện gì lại gọi điện thoại cho ta. "

"Ân. "

Ba người ở Mặc Phi Phàm trong phòng bệnh ngây ngẩn một hồi nhi, sau đó cáo từ. Chờ bọn hần đi rồi, Mặc Phi Phàm lấy điện thoại di động ra, cho mình ở nông thôn ba mẹ gọi điện thoại, nói mình mua vé số, trúng hai trăm ngàn.

Hần không dám nói lấy hai trăm ngàn, là mình suýt chút nữa liều mạng, cảnh sát tương thưởng, vì chính là sợ bọn họ lo lắng. Nhị lão sau khi nghe xong, rất là cao hứng, ngoại trừ làm cho hần không nên trầm mê với mua vé số bên ngoài, còn căn dặn hần bảo quản thật tốt, không muốn lập tức toàn bộ đã xài hết rồi.

Mặc Phi Phàm lấy chính mình dùng tiền không chỉ huy làm lý do, lưu lại một vạn đôla tiền, mặt khác mười chín vạn điện hồi về với ông bà, từ bọn họ bảo quản. Nhị lão không nghĩ ngờ gì, đồng ý đề nghị của hần.

Thường xuyên qua lại, Mặc Phi Phàm bên người tuy là như trước không biết bao nhiêu tiền, nhưng nội tâm của hần chiếm được thỏa mãn cực lớn. Loại này thỏa mãn, dường như làm cho hần về tới trước đây ở trong bộ đội một thân hào quang khi đó.

Hần rất hưởng thụ loại cảm giác này, rất thích loại cảm giác này.

Mặc Phi Phàm ở y viện lại nằm rồi hai ngày, chỉ có trở về trường học đi học. Lúc đầu, hần cùng ngày có thể xuống giường, về điểm này bị thương ngoài da với hần mà nói quả thực không coi là cái gì. Thế nhưng trong biệt thự ngũ vị mỹ nữ cùng bác sĩ, đều không đề nghị hần lập tức xuất viện.

Không có biện pháp, hần dám ở trên giường bệnh nằm hai ngày.

Ở dưỡng thương mấy ngày nay, có ba người cho Mặc Phi Phàm gọi điện thoại tới.

Đầu tiên một cái, là Mặc Phi Phàm phụ đạo viên -- cái kia băng mỹ nhân Tôn Thiên. Thấy hần liên tục hai ngày chưa từng đi lên giờ học, cố ý gọi điện thoại hỏi một chút.

Thứ nhì một cái, là mập mạp Trương Trường Cung. Tiểu tử này vài ngày không thấy Mặc Phi Phàm, không có hướng hần thỉnh giáo "Tán gái tuyệt học ", trông mòn con mắt, chờ đần cũng phải nát rồi.

Người cuối cùng, là đúng Mặc Phi Phàm có hảo cảm Bạch Tuyết Linh. Nữ nhân, luôn là có kỳ lạ giác quan thứ sáu, năng cư nhiên đoán được Mặc Phi Phàm đã xảy ra chuyện.

Mặc Phi Phàm trả lời bọn họ, đều là cùng một cái lý do: "Ba ba ngã bệnh, về với ông bà một cái chuyến, mấy ngày gần đây trở về. "

Làm Mặc Phi Phàm một thân băng vải, giống như một xác ướp giống nhau, ở trường chúng ta hoa hậu giảng đường Âu Dương Thiên, bướng bỉnh quý Kiều Nhục Lam, quyền rũ Ngô Trĩ, thanh thuần Khanh Vũ Phi cùng với khí phách ngạo tỷ Trương Lâm ngũ đại mỹ nữ dưới sự hộ tống, xuất hiện ở náo nhiệt vườn trường lúc, toàn bộ vườn trường đều oanh động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Giấy không thể gói được lửa

Tây nam đại học, mỹ nữ như mây, là các nam nhân thánh địa. Nơi này mỹ nữ cũng không ít, nhưng đều là không có bước vào xã hội sinh viên, mặc kệ ăn mặc và khí chất trên, đều hơi chút non nớt một ít.

Mà ngũ cô gái đẹp, ném đi Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam không nói. Khanh Vũ Phi, Ngô Trĩ, Trương Lâm, nhưng là một cái so với một cái xinh đẹp, một cái so với một cái có mị lực có nội hàm.

Khanh Vũ Phi, sạch sẽ thuần khiết, một bộ mới ra đại học môn học tỷ bộ dạng. Nàng trên người mặc nhất kiện thật tốt tuất, nửa người dưới ăn mặc một cái ngắn quần jean, trên tóc bầy đặt một bộ màu lam nhạt kính râm. Phát tùy ý trải tại trên vai thom. Nàng cả người không phải thi phần trang điểm, làm cho người ta cảm thấy tao nhã thuần khiết cảm giác. Một cái nhãn mày một tiếng cười, khiến người ta như một xuân phong.

Ngô Trĩ, dài một bộ minh tinh khuôn mặt. Vóc người của nàng nóng bỏng, xinh đẹp quyến rũ, khuôn mặt tinh xảo. Khiến người ta nhất động tâm là nàng ấy hai mị nhãn, tròn mắt màu đen cộng thêm thon dài lông mi, khiến người ta nhìn, thật có một loại ủng nàng vào ngực xung động.

Trương Lâm, một bộ bá đạo nữ nhân tổng tài phái đoàn. Ngày hôm nay, nàng như trước mặc đồ chức nghiệp. Phía trên là áo somi màu trắng, phía dưới là màu đen váy ngắn, dưới chân trùm mắt một đôi màu đen đáy dốc giày cao gót. Tóc dài xõa vai, trong lúc giờ tay nhấc chân tản ra một loại nữ nhân thành thực phong vận. Trong trường học học sinh, nhất là này học sinh nam, nơi nào thấy qua cái này, lập tức liền bị bắt làm tù binh rồi, con mắt hăm đến bên trong đều không rút ra được.

Liền cái này năm vị, mặc kệ đứng ở chỗ nào, cũng sẽ là tiêu điểm.

Mặc Phi Phàm có chút không quá thích ứng chu vi hâm mộ và ghen ghét ánh mắt, dừng bước lại, đối với Trương Lâm đám người nói: "Lâm tỷ, muốn không phải chỉ đưa tới đây a !. Ở hướng bên trong vào, trường học nên tặc oa. "

"Không được! " ngũ nữ cùng kêu lên nói rằng.

Trương Lâm đầu tiên nói: "Đệ đệ, người bây giờ nhưng là chúng ta đại anh hùng a, đại anh hùng bị thương, lý nên đạt được đặc thù chiếu cố a. "

"Phải đem người an toàn hộ tống đến lớp học, thương thế của người còn chưa khỏe, nếu như ở trên đường té một cái, đem vết thương sụp đổ, vậy làm sao bây giờ? " Ngô Trĩ vậy một cái mái tóc, tư thế nghìn vạn đạo.

Hai người này, tại biệt thự trong đều thuộc về "Đức cao vọng trọng " người. Các nàng nói, chính là khác tam nữ muốn nói.

Cách đó không xa vài cái bạn học trai chứng kiến Ngô Trĩ liễu tóc động tác, suýt chút nữa bị điện giật, thầm nghĩ: "Mụ mụ a, đây là nơi nào chạy tới tiêu yêu tinh, thực sự là mê hoặc chết. "

Cũng có người hâm mộ và ghen ghét bắt đầu Mặc Phi Phàm: "Tiểu tử này đến cùng lai lịch ra sao, lập tức tọa ủng ngũ vị mỹ nữ, là người nào đại lão bản công tử, người nào phú nhị đại a !. "

"Xem trên người hấn những vết thương kia, nhất định là cùng người khác đoạt nữ bằng hữu, bị người đánh a !. Đáng đời a, làm sao không đem hấn đánh chết. "

"Người so với người làm người ta tức chết, nhân gia tùy tùy tiện tiện thì có ngũ vị mỹ nữ bên người, chúng ta có cái gì, chỉ có Ngũ cô nương, cường liệt hôi phi yên diệt a. "

". . . . . "

Rừng vốn lớn loại chim nào cũng có, người một nhiều cái gì cũng nói.

Mặc Phi Phàm dù sao đang còn muốn trong trường học này gây người, có thể không muốn làm quá rêu rao.

Hấn hoạt động một chút tứ chi, vừa cười vừa nói: "Các người xem, ta đều không sao. Được rồi, mỗi bên vị mỹ nữ, các người còn có riêng mình chuyện bận rộn, chỉ đưa tới đây a !, ta nên đi học. "

Các mỹ nữ người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, thấy hấn quả thực giống như người không có sao giống nhau, cũng đích xác cảm thấy động tĩnh này có chút lớn.

Âu Dương Thiên dò xét tính mà hỏi thăm: "Ngươi không sao thật, không cần chúng ta tiễn ngươi đi phòng học?"

"Ngươi xem, ta không sao thật. " Mặc Phi Phàm hoạt động một chút cánh tay, làm ra rất thoải mái động tác.

Kiều Nhược Lam ở một bên lú lú nói: "Con cóc, ngươi có thể không nên cậy mạnh, nếu như vết thương lại bị vỡ, ta cũng không tha cho ngươi. "

"Không có chuyện gì ", Mặc Phi Phàm nhìn đồng hồ tay một chút, thúc giục: "Nhanh đi học, Lâm tỷ các ngươi trở về a !. "

Trương Lâm do dự một chút, thỏa hiệp nói: "Vậy được rồi, có chuyện gì đúng lúc gọi điện thoại cho chúng ta. " "Cũng gượng chống lấy ah, tiểu đệ đệ. " Ngô Trĩ tự nhiên cười nói, trên dưới nhìn lướt qua, phong tư nghìn vạn đạo.

"Tốt.

" Mặc Phi Phàm từ Kiêu Nhược Lam trên tay tiếp lại đây một cái ba lô, trong túi đeo lưng là hán đi học muốn sách. Sau đó vội vã cùng các nàng đạo cá biệt, đi lại tuy chậm nhưng rất ổn kiện mà hướng phòng học phương hướng đi tới.

Làm Mặc Phi Phàm tiến nhập phòng học thời điểm, lại đưa tới một lần oanh động không nhỏ. Bất quá lúc này đây mọi người tiêu điểm, là ở Mặc Phi Phàm toàn thân tổn thương trên. Đại gia đều đang suy đoán, đây là thế nào, làm sao bị thương thành như vậy.

Ngày hôm nay lớp thứ nhất, là ban hội giờ học, phụ đạo viên Tôn Thiên đã ở.

Nàng quan sát toàn thể một cái Mặc Phi Phàm, biểu tình như cũ lạnh lẽo cô quạnh: "Mặc đồng học, ngươi làm sao? "

Mặc Phi Phàm cũng không thể nói mình vừa mới đoạn một cái hắc ác tổ chức a !, liền tùy tiện tìm một lý do: "Về với ông bà một cái chuyến, xảy ra chút xe đẩy Họa. "

"Ngươi không sao chứ? "

"Không có việc gì, đều là chút bị thương ngoài da, nhìn xem tương đối dọa người, kỳ thực không chuyện gì lớn, tạ ơn lão sư quan tâm. "

"Ân, vậy là tốt rồi. Mau tìm cái chỗ ngồi xuống a !, sẽ điểm danh. "

"Tốt. " Mặc Phi Phàm tìm một lát đáy vị trí ngồi xuống.

Tôn Thiên bắt đầu điểm danh: ". . . "

Một lớp này, Mặc Phi Phàm nghe được coi như chăm chú, không có tự mình đọc sách. Hết giờ học, với hắn quan hệ coi như tốt mập mập cùng Bạch Tuyết Linh đều đã đi tới, hỏi Mặc Phi Phàm thương thế.

Mặc Phi Phàm thật sự là không tốt theo chân bọn họ nói nói thật, cũng không muốn làm sợ các nàng, cho nên như trước dùng xảy ra tai nạn xe cộ lý do này qua loa tắc trách.

Mập mập dễ gạt gẫm, tùy tiện nói mấy câu đem hắn lừa dối quá khứ. Hắn đang theo vài cái bạn học trai trò chuyện bóng rổ trò chuyện hùng hực, cho nên chuông vào học vừa vang lên, hay là trở về đến rồi quyết định ban đầu chỗ ngồi.

Bạch Tuyết Linh cầm sách, ngồi xuống bên người của hắn, trong ánh mắt dường như nhiều một chút kiểu khác đồ đặc.

"Phi Phàm, ngươi có phải là có chuyện gì hay không gạt ta? " Bạch Tuyết Linh nhỏ giọng nói rằng. Lời này vừa ra cửa, nàng lại cảm thấy không thích hợp, lời này nghe vào tương đối ám muội.

Vì che giấu bối rối của mình, nàng miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, cười cười: "Không có việc gì, ta chính là làm bằng hữu, quan tâm quan tâm ngươi. "

Mặc Phi Phàm nhưc đầu: "Tại sao sẽ đột nhiên hỏi như vậy? "

Bạch Tuyết Linh do do dự dự, lắp bắp nói: "Cái kia. . . Cái kia, đi học trước. . . Ta thấy. . . Ta thấy mấy vị đại mỹ nữ. . . . Nhìn các nàng quan tâm đáng về. . . . Ngươi cùng với các nàng. . . "

Cũng không biết sao, nguyên bản một bụng nói, đến miệng bên làm thế nào cũng cũng không nói ra được.

Mặc Phi Phàm trong lòng hơi hơi hộp một chút, giấy không gói được lửa, huống chi, hắn nhìn ra được Bạch Tuyết Linh là cái rất thông minh cô nương, có thể lửa gạt được nàng trong chớp lát, lửa không được nàng một đời.

"Thật muốn biết? " Mặc Phi Phàm thấp giọng hỏi.

Bạch Tuyết Linh gật đầu, từ trong miệng khó khăn phun ra một chữ: "Muốn. "

Mặc Phi Phàm cầm trong tay bút để xuống, nhỏ giọng nói: "Ta đây một thân tổn thương, cũng không phải là xảy ra tai nạn xe cộ, mà là lấy chồng đã đầu đi, ta giết rất nhiều người. "

"A! " Bạch Tuyết Linh sợ đến tại chỗ kêu lên, đầy lớp học người đều bị tiếng kêu của nàng hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Tổ tình

Bạch Tuyết Linh lập tức ý thức được sự thất thố của mình, nhanh lên che miệng, làm bộ cúi đầu đọc sách. Thấy nàng không có chuyện gì xảy ra, các học sinh trong lòng một hồi hồ nghi, lúc này mới nghiêng đầu sang chỗ khác, nên chơi điện thoại di động tiếp tục chơi điện thoại di động, nên nói chuyện trời đất tiếp tục nói chuyện phiếm, nên nghe giảng bài tiếp tục nghe giảng bài.

Trong lớp, lần nữa an tĩnh lại. Các loại ánh mắt của mọi người đều không ở nơi này rồi, Bạch Tuyết Linh chỉ có lại lần nữa dò xét bắt đầu Mặc Phi Phàm. Nàng cảm thấy, Mặc Phi Phàm tuyệt không phải là một hung hãn ác độc người, phương diện này nhất định là có nguyên nhân.

Lớn hơn nữa sợ, cũng không chịu nổi hiếu kỳ. Nàng lấy dũng khí, tiếp tục hỏi: "Giết cái gì người? Ta không tin người là khoe dũng đấu độc ác người. "

Mặc Phi Phàm rất sợ nàng lại nhất kinh nhất sợ, thuận miệng nói rằng: "Không phải là cái gì chuyện tốt, còn không nói cho người biết. "

Bạch Tuyết Linh không làm, đừng xem cô nương này nhìn xem cố gắng vẫn tĩnh một người, thật là có vài phần tánh bướng bỉnh.

Ở của nàng không ngừng truy vấn dưới, Mặc Phi Phàm cuối cùng bất đắc dĩ thỏa hiệp, nhỏ giọng đưa hân như thế nào diệt trừ "Ngũ Quang Thập Sắc " chuyện nói thẳng ra. May bọn họ phụ cận không có tọa cái gì đồng học, bằng không bị người khác nghe, vẫn không thể đem mọi người đều bị dọa sợ.

Hân cái này vừa mở miệng, mọi thứ đều chân tướng rõ ràng.

Bạch Tuyết Linh chẳng những đã biết hân trước kia là bộ đội đặc chủng, còn biết hân vì sinh hoạt, làm thuê thiệp thân bảo hộ Âu Dương Thiên chuyện. Mặt khác, trên người của hân những vết thương này, căn bản cũng không phải là xảy ra tai nạn xe cộ, mà là cùng một cái hắc ác tổ chức hơn mười hảo tội phạm quyết tử đấu tranh lúc lưu lại.

Nàng nghe xong về sau, trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh.

Cùng lúc, nàng kính nể Mặc Phi Phàm là một thấy việc nghĩa hăng hái làm, hết lòng tuân thủ hứa hẹn, hữu dũng hữu mưu đại anh hùng.

Ở một phương diện khác, nàng lại không thể tiếp thu hân được thời thời khắc khắc, cùng một vị thậm chí vài vị mỹ nữ sớm chiều ở chung.

Trong lòng của nàng phảng phất đồ ngũ vị bình, trong lòng chua ngọt đắng cay mặn, các loại tư vị đều có. Đương nhiên, loại cảm giác này nàng lại khó có thể mở miệng, dù sao nàng cùng Mặc Phi Phàm vẫn chỉ là đồng học, nhiều lắm coi là người bằng hữu, cũng không phải bạn bè trai gái.

Bạch Tuyết Linh đột nhiên không nói, Mặc Phi Phàm còn tưởng rằng nàng bị lời của mình lừa dối, áy náy mười phần nói: "Thật ngại quá, đem người sợ hãi a !, ta xin lỗi người. Trước ta lừa người nói không có đã từng đi lính, là có nỗi khổ của mình, cũng xin lý giải. "

"Không có. . . Không có việc gì ", Bạch Tuyết Linh miễn cưỡng cười vui nói: "Thì ra ta biết lợi hại như vậy một người bạn học, có thể một cái đánh mười mấy cái, về sau nếu ai khi dễ ta, người có thể phải giúp ta xuất đầu ah. "

Tâm tư cô gái là khó khăn nhất đoán, thấy nàng nói như vậy, Mặc Phi Phàm cũng không suy nghĩ nhiều. Hân gật đầu, lộ ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền, cười nói: "Nhất định nhất định, được rồi, thân phận của ta cùng công tác, cũng xin Tuyết Linh giúp ta bảo mật, ta không muốn làm mọi người đều biết, ta hiện tại thậm chí hạo hạo mà làm học sinh. "

"Ân. " Bạch Tuyết Linh đơn giản đáp đáp một tiếng, không dám lại đi xem Mặc Phi Phàm, làm bộ cầm sách lên nghe giảng bài. Kỳ thực, nàng căn bản không tâm tư nghe giờ học, đầu óc vẫn lơ đãng, đến tiếng chuông tan học vang lên, mới thanh tỉnh lại.

Tự chuyện này về sau, Bạch Tuyết Linh cũng rất ít cùng Mặc Phi Phàm ngồi chung một chỗ đi học. Ở trong phòng học chạm mặt, cũng chỉ là gật đầu đơn giản chào hỏi mà thôi. Mặc Phi Phàm cho nàng, cùng bạn học khác lại không khác biệt.

Mặc Phi Phàm còn tưởng rằng là xuất thân của chính mình cùng từng trải, đem Bạch Tuyết Linh lừa dối. Mặc dù có chút tiếc hận cùng tiếc nuối, lại cũng

không có nghĩ đi hòa tan cách ở giữa hai người tòa kia ẩn hình bằng son, dù sao mình là ở trong đồng người chết bỏ ra ngoài bao nhiêu lần người, người bình thường kính nhi viễn chi cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Loại tình huống này, vẫn giằng co hai tháng.

Ở hai tháng này, Mặc Phi Phàm ngoại trừ hộ tống Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam trên dưới học cùng với ngủ bên ngoài, phần lớn thời gian, đều tốn ở đọc sách trên. Ngán ngủ hai tháng, hần thì nhìn không dưới ba mươi bốn vốn có quan khảo cổ phương diện sách, cơ hồ là hai ngày một quyển.

Trí nhớ của hần kinh người, hơn nữa có thể học một biết mười, suy luận.

Mở đầu khóa học trước, hần vẫn cái ngay cả nước Hoa có bao nhiêu cái triều đại cũng không biết người. Chỉ có hai tháng, đã đem các triều các đại, các thời kỳ lịch sử,

Có cái nào nhân vật lịch sử, những đại nhân vật này làm qua cái gì sự tình, đều biết nhất thanh nhị sở.

Ngay cả Trương Lâm đều nói, nàng tiếp xúc nhiều như vậy trong tình anh, còn chưa từng có xem qua có người, có thể có Mặc Phi Phàm như vậy trí nhớ, quả thực là một thiên tài.

Hàng năm tháng mười một, trường học đều sẽ cử hành giữa kỳ khảo thí.

Đây là đại học năm thứ nhất sinh viên mới lần đầu tiên tầm quan trọng sát hạch, liên quan đến bản học kỳ điểm số, tất cả mọi người không dám khinh thường. Bất kể là đồ thư quán, phòng học, vẫn là căn tin, đều nhiều hơn không ít chuyên tâm đi học người.

Ngay cả cùng Mặc Phi Phàm ở đồng nhất chuyên nghiệp mập mạp Trương Trường Cung, đều chánh kinh, ôm quyển sách điên cuồng gặm.

Có chỗ không hiểu, còn "Kiềm tốn " hướng xinh đẹp nữ lão sư cùng bạn học gái "Thịnh giáo " . Đương nhiên, ở "Thịnh giáo " đồng thời, cũng không thiếu được liếc vài lần các nàng mạn diệu vóc người. . . .

Mặc Phi Phàm thật sớm liền đem trên sách học những kiến thức kia đều nắm giữ, trong lòng nắm chắc, không hề giống bọn họ gấp như vậy.

Cái này thiên ba giờ chiều, Mặc Phi Phàm không có lớp, mà Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam còn phải lên tới 5 điểm.

Vừa vặn, hần đọc sách thấy mệt mỏi, tự ra tới đi tản bộ một chút.

Mới vừa đi tới vườn trường thao trường đại thụ dưới, bỗng nhiên trong tầm mắt xuất hiện một cái quen thuộc cái bóng. Mặc Phi Phàm định nhân vừa nhìn, trong lòng nhất thời "Lộp bộp " một cái dưới.

Thì ra, cái kia quen thuộc cái bóng không là người khác, chính là Bạch Tuyết Linh.

Hôm nay Bạch Tuyết Linh ăn mặc rất là tao nhã, thanh sắc là nàng toàn thân quần áo chủ yếu sắc điệu, thân dưới mặc một cái màu lam nhạt váy, làm cho người ta cảm thấy thanh lệ cảm giác.

Nụ cười của nàng ôn nhuận thanh đậm, cả người ngoại trừ cổ tay trái hệ một cái màu đỏ dây nhỏ bên ngoài, toàn thân cao thấp không có nửa điểm dư thừa đồ trang sức. Trên sống mũi một bộ thật to kính mắt, cho nàng tăng thêm không ít sách sức sống, khiến người ta xuân tâm mạnh động.

Ở bên cạnh nàng, còn theo một cái nam sinh, hai người hữu thuyết hữu tiếu, xem ra trò chuyện rất thoải mái.

Nam sinh này thân cao một thước tám nhiều, thật cao gầy teo, người mặc quần áo thể thao, đáng đáp coi như ánh mặt trời đẹp trai, đứng ở Bạch Tuyết Linh bên người, vừa vặn cao hơn nàng ra một cái đầu.

Ngoại nhân xem ra, nếu như cái này hai nếu như tình lữ lời nói, ngược lại cũng xứng.

Tháng mười một đã gần đến Thu, trên cây hoàng diệp bắt đầu là chĩa đi xuống, rơi vào hai người trên vai, bên chân, Thu Phong từ từ gọi lên, dường như thế giới nhi đồng giống nhau.

Cũng không biết vì sao, Mặc Phi Phàm chứng kiến nam sinh này, thật giống như chứng kiến một đầu Ngưu ở một đóa hoa tươi bên cạnh lối đồng cắt trâu, thấy thế nào làm sao chúm chịt, thấy thế nào làm sao trong lòng khó chịu.

Đương nhiên, hần cũng không còn đem loại tâm tình này biểu hiện ra ngoài. Hiện tại sinh viên đại học năm thứ nhất nói yêu thương người nhiều hơn nhều, chính mình không phải là Bạch Tuyết Linh ba mẹ, cũng không phải bạn trai nàng, có cái gì ngăn cản người khác yêu quyền yêu.

Không thoải mái thì khó chịu, nhưng Mặc Phi Phàm vẫn là ôm chúc phúc nhân thân, nhìn về phía Bạch Tuyết Linh cùng người nam sinh kia.

Nhìn một hồi, Bạch Tuyết Linh còn không có chú ý tới Mặc Phi Phàm, Mặc Phi Phàm liền đã chuẩn bị ly khai.

Nhưng mà, đang ở hần tức đem lúc xoay người, hần thấy được như vậy một màn. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Bạch Tuyết Linh làm bạn gái ta a !

Chỉ thấy tên kia nam sinh vừa nói chuyện, tay phải vô tình hay cố ý hướng Bạch Tuyết Linh kiềutun trên sò soạn.

Cái này còn cao đến đâu, ban ngày ban mặt đùa giỡn lưu manh a? Thật to gan.

Mặc Phi Phàm nhất thời liền phẫn nộ rồi.

Bên này, Bạch Tuyết Linh cũng kinh ngạc với nam sinh làm càn cùng mạo phạm động tác, sợ đến hét lên một tiếng: "Ngươi muốn làm gì? "

Thanh âm của nàng rất lớn, có thể bốn phía đi ngang qua cũng không có nhiều người, cũng không có gây nên quá lớn oanh động.

Chợt có người chú ý tới nơi đây, cũng đều cho rằng đây là tình lữ ở cãi nhau, dù sao đây là ở trong sân trường mặt, bạn bè trai gái gây gổ tình huống thật sự là quá phổ biến.

Thanh niên nhìn hai bên một chút, thấy chung quanh không có gì khác thường, lá gan càng phát to rồi.

Hắn đột nhiên đưa tay, thật chắc ôm lấy Bạch Tuyết Linh, tinh thần chợt trở nên vô cùng kích động, phảng phất phát tình trâu đực: "Linh nhi, làm bạn gái ta a !, ta nhất định sẽ đối tốt với ngươi. Ta rất ưa thích ngươi, thực sự. . . "

"Ngươi buông! " Bạch Tuyết Linh dụng hết toàn lực, đem nam sinh đẩy ra, sau đó thờ phì phì phát tay áo đi.

Thanh niên trong thân thể yu hỏa đã đốt cháy, nàng càng là không đáp ứng, hắn càng lòng ngứa ngáy khó nhịn, hận không thể lập tức đem nàng xô ngã xuống đất.

Hắn cười không buồn cười, không hề có một chút nào thành ý mà xin lỗi: "Linh nhi, ta sai rồi, mới vừa rồi là ta trùng động. Ta hướng ngươi bồi tội, ta mời ngươi ăn cơm đi, ngươi thấy thế nào? "

"Ta không muốn. " Bạch Tuyết Linh muốn mau rời đi đất thị phi này, cho nên hướng phía nữ nhân túc xá phương hướng, bắt đầu tiểu chạy tới.

Bạch Tuyết Linh chạy nhanh lúc, có chút địa phương run lên một cái, đem thanh niên con mắt đều nhìn thẳng.

Hắn âm thầm nuốt nước miếng một cái, mau đuổi theo, đoạt ở Bạch Tuyết Linh trước mặt, tự tay ngăn lại người sau lối đi, thờ hồn hèn nói rằng: "Linh nhi, ngươi không nên tức giận, ta thực sự thật không có ác ý. Chúng ta quen biết đã nhiều năm như vậy, ngươi không trả nổi giải khai ta là người như thế nào sao? "

Bạch Tuyết Linh tức giận nói: "Nhận thức ngươi nhiều năm như vậy, không nghĩ tới ngươi là người như thế. "

Thanh niên: "Linh nhi. . . "

Hai người đang dây dưa, lúc này có một người đeo mắt kiếng nam sinh nhìn thấy không thích hợp, nhanh lên chạy tới. Trước nhìn một chút chưa tính hồn Bạch Tuyết Linh, lại nhìn một chút cao to lực lưỡng, nhìn sẽ không giống như người tốt xa lạ thanh niên, chỉ vào người sau mũi trầm giọng quát lên: "Ngươi là ai, ngươi muốn làm gì? Dám tới trường học đùa giỡn nữ học sinh. "

Thanh niên nghe vậy, sắc mặt trong nháy mắt trở nên đỏ lên, hai mắt ứa ra hung quang, nhìn thẳng người đeo mắt kiếng nam sinh.

Tên này vị thành niên 1m8 nhiều, thân thể cường tráng. Mà cái kia đeo mắt kính nam sinh, sợ rằng 1m6 không đến, gầy đến cùng một con gà con tựa như. Song phương vừa so sánh, hoàn toàn không phải một cái trọng lượng cấp.

Đeo mắt kiếng nam sinh ngược lại cũng cường gan, dù sao cũng là tại chính mình trường học, có thể khí, không sợ hãi chút nào hướng về phía ánh mắt của hắn.

"TaTMD cùng bạn gái của ta cãi nhau, ngươi quản được sao, xen vào việc của người khác. "

Đeo mắt kiếng nam sinh nghe vậy, như cũ không công nhận: "Coi như là bạn gái ngươi, thậm chí là phu thê, cũng phải lẫn nhau tôn trọng. Như ngươi vậy động thủ động cước, tính là gì nam nhân. "

Thanh niên gật đầu, ngoe miệng, đối với đeo mắt kiếng nam sinh nói rằng: "Tiểu tử, coi như ngươi có loại. "

Vừa nói chuyện, hắn nửa quay người lại, xem bộ dáng là biết khó mà lui phải đi, lại đột nhiên vừa quay người, luân bắt đầu nắm tay, không hề có điềm báo trước đối với đeo mắt kiếng nam sinh gương mặt chính là một cái trọng quyền.

Quyền này đánh cho quá nhanh, cũng quá đột ngột, đeo mắt kính nam sinh chút nào không phòng bị, cũng không nghĩ tới đối phương dám đối với tự mình động thủ, khi hắn ý thức được không tốt thời điểm, lại muốn né tránh đã không còn kịp rồi.

Chỉ nghe bộp một tiếng, thanh niên cái này quả đấm đánh thẳng ở đeo mắt kiếng nam sinh trên lỗ mũi, người sau kinh hô một tiếng, đứng thẳng không đủ, liền lùi lại tam đại bước, sau đó thân thể lay động vài cái, đặt mông ngồi dưới đất.

Đeo mắt kiếng nam sinh nhất thời bối rối, một lát mới phản ứng được, hắn duỗi tay lần mò mũi, máu tươi chảy rồi hắn một tay -- mũi cứ nhiên bị đánh chảy máu.

Cái này, nhưng làm hắn chộc giận, tại chỗ nang kêu lên: "Nhanh người đến, có người đánh người, có người ở trường học đùa giỡn lưu manh. "

Thanh niên thật cũng không nghĩ thế nào hắn, chỉ bắt quá muốn giáo huấn một chút hắn. Không nghĩ tới, người này ầm một cái cổ định trên, cứ nhiên đùa giỡn bắt đầu vô lại tới, còn nói mình tới trường học đoạt nữ sinh.

Lời này, có thể triệt để đem thanh niên chọc tức. Hắn nhìn hai bên một chút, từ bên cạnh trong bồn hoa nhặt lên một cây hai ngón tay to một cây mọc điều, hướng về phía người nam kia bạn học cánh tay, làm bộ sẽ đập xuống.

Nếu thật là đập trúng, người sau cánh tay khả năng liền chặt đứt.

Ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, thanh niên cánh tay bị người đột nhiên chế trụ. Đối phương thoáng dùng sức một cái, thanh niên cánh tay liền cùng qua điện tựa như, nguyên cả cánh tay đều ở đây tê dại, cái kia một cân tới nặng một điều đều bắt không được rồi.

Cũng trong lúc đó, Bạch Tuyết Linh cùng tên kia đeo mắt kiếng nam sinh, đồng loạt nhìn về phía thanh niên phía sau.

Thanh niên chậm rãi xoay qua chỗ khác, nhìn thấy phía sau mình chẳng biết lúc nào tới một gã vóc người trung đẳng thanh niên.

Thanh niên dáng dấp không đẹp trai, ngũ quan nhiều lắm tính toán rõ ràng thanh tú, nhưng cặp mắt kia phi thường khiến người ta khắc sâu ấn tượng. Rất sáng, sáng tựa như một cây đao, có thể trực tiếp xen vào nội tâm của người ở chỗ sâu trong.

Người này hơi nhếch khóe môi lên bắt đầu, trên mặt lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền.

Lúc đầu, má lúm đồng tiền đại biểu cho khả ái thân cận. Có thể ở người thanh niên này xem ra, nó lại tựa như đại biểu cho hai cái ngập trời vòng xoáy, không hề ý cuốn vào trong đó, liền cũng không thể ra ngoài được nữa.

Không khỏi, thanh niên gật mình rung mình, ngay cả chính hắn đều cảm thấy kỳ quái, trước mắt người thanh niên này dung mạo không sâu sắc, vóc người lại không lạ thường, tại sao mình sẽ cảm thấy khủng bố đâu?

"Phi Phàm? " Bạch Tuyết Linh mừng rỡ hô lên.

Người đến, không là người khác, chính là Mặc Phi Phàm.

Hắn tới, tới cũng không muộn.

Mặc Phi Phàm tay chương, như là một chỉ dẫn theo điện kim sắt, gắt gao chế trụ tên thanh niên kia cánh tay.

Người sau ngay từ đầu là cảm thấy một cánh tay tê dại, rất nhanh, đã cảm thấy nửa người đều không hề được khí lực. Hắn cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể ở nơi đó gào khóc kêu to.

"Mau buông, buông. "

Mặc Phi Phàm không có canh đồng năm liếc mắt, đen kịt sâu thẳm hai tròng mắt nhìn xem Bạch Tuyết Linh, quan tâm nói: "Ngươi không sao chứ? "

"Ta không sao. "Bạch Tuyết Linh như xuất cốc chim hoàng oanh, thanh âm linh duyệt hồi đáp.

Mặc Phi Phàm hỏi lại: "Ngươi biết cái này nhân loại sao? "

Bạch Tuyết Linh gật đầu: "Nhận thức, hắn là ta cùng nhau lớn lên bạn chơi, cũng là ba ta công tác điểm trưởng con trai. Lần này tới tây nam thành phố du ngoạn. . . Tới. . . Tới tìm ta. "

Có thể bởi vì nhìn thấy Mặc Phi Phàm khẩn trương thái quá, Bạch Tuyết Linh một đôi tay cũng không biết để ở nơi đâu tốt.

Lúc này, người chung quanh đã càng tụ càng nhiều.

Các học sinh chứng kiến bị được đánh ngời dưới đất tên kia đồng học, lại nhìn thấy bị Mặc Phi Phàm chế trụ tên kia vóc dáng cao thanh niên, cũng hiểu đại khái, không khỏi khí phần điên ung, kêu to muốn đem hắn trước đánh một trận, cho nữa đến đồn cảnh sát.

Mặc Phi Phàm ah một tiếng, tự tay lôi kéo tay của thanh niên, sau đó lại một cái tát ở người phía sau miệng trên, lúc này mới đem hắn buông ra, sau đó hét lớn một tiếng: "Cái này hai cái, là thay Bạch đồng học cùng vị này bị chịu đòn đồng học đòi lại công đạo. Mau rút. Nếu như còn dám tới quấy rầy Bạch đồng học, ta phé bỏ ngươi. "

Đừng xem Mặc Phi Phàm cái này vẫn đậm phong khinh quăng hai cái, lại đem tay của thanh niên kéo trật khớp, răng cửa cũng bị phiến rớt bốn viên.

Cái này vẫn là cho Bạch Tuyết Linh mặt mũi, bằng không tiểu tử này cần phải bị người mang đi ra không thể.

Đối mặt với như vậy một cái hung hãn ôn thần, còn có bốn phía càng tụ càng nhiều, nỗi giận dùng dùng đồng học, tên thanh niên kia nào dám lại dùng lại, sợ phải mau cụp đuôi chạy.

Mặc Phi Phàm xuất ra ví da, từ bên trong rút ra một ít xấp trăm nguyên tiền giá trị lớn, đưa cho tên kia dám làm việc nghĩa đồng học: "Đi bệnh viện nhìn tổn thương, cảm tạ đồng học trọng nghĩa xuất thủ, cứu bạn gái của ta. "

"Đồng học khách khí, chúng ta là đồng học, không có việc gì. " tên kia đeo mắt kiếng học sinh không có muốn, dùng tay áo xoa xoa mũi, nhặt lên cách đó không xa sách, yên lặng ly khai.

Vậy xem các học sinh thấy không có náo nhiệt hãy nhìn, rất nhanh thì đi tứ tán.

"Nữ bằng hữu? " Bạch Tuyết Linh đầu một mòng, ừm ừm tâm đều muốn sốt sáng được từ cổ họng nhảy ra ngoài.

Cái này là lừa gạt, còn nằm mòng?

"Làm bạn gái ta, có được hay không? Ta thích ngươi! "

Đang ở nàng suy nghĩ lung tung thời điểm, Mặc Phi Phàm lại nói một câu, trên mặt mang nụ cười sáng lạn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Áo tắm hai mảnh

Bạch Tuyết Linh giật mình, hai mảnh đôi môi thật mỏng run rẩy, đầu đầu tầm đường cáp treo: "Ngươi. . . Ngươi nói cái gì? "

"Ta nói ", Mặc Phi Phàm dùng cái kia hai vừa đen vừa sáng mắt, chân thành mà nhìn Bạch Tuyết Linh đôi mắt đẹp, gần từng chữ một: "Làm bạn gái ta, có được hay không. "

Bạch Tuyết Linh đã hưng phấn lại xấu hổ, thì thầm nói: "Làm sao đột nhiên nói lên cái này. . . Ta. . . Ta còn không có có chuẩn bị tâm lý. "

Mặc Phi Phàm nháy mắt mấy cái, dàng hoàng nói: "Bởi vì ta muốn bảo hộ ngươi, bởi vì ta gặp lại ngươi bị người khi dễ, trong lòng biết đau, thực sự rất đau. Ta cảm thấy được, đây chính là thích, ngươi chính là người ta yêu. Ta là quân nhân, không quá biết nói cái gì xinh đẹp nói, trong lòng có cái gì thì nói cái đó, ta là thật thích ngươi, bằng lòng ta được không? "

Mặc Phi Phàm đưa tay tới, đem Bạch Tuyết Linh xanh nhạt vậy tề tề để tay tại chính mình rộng lớn trong lòng bàn tay.

Bạch Tuyết Linh tay ở Mặc Phi Phàm trong lòng bàn tay ngăn ngắt một hồi nhi, đột nhiên rút đi về. Không đợi Mặc Phi Phàm phản ứng kịp, Bạch Tuyết Linh đã cúi đầu, nhanh như chớp chạy về phía ký túc xá đại môn.

Mặc Phi Phàm cho tới bây giờ không có có yêu đương quá, không biết đây là ý gì?

Cái này chẳng lẽ chính là cự tuyệt? Cứ như vậy liền cự tuyệt.

Mặc Phi Phàm hận không thể tát mình một bạt tai, ngươi gấp gấp như vậy để làm chi, để người ta dọa sợ. Hiện tại được rồi, vốn đang có thể làm bạn, hiện tại ngay cả bằng hữu chưa từng phải làm rồi.

Đang ở hần suy nghĩ lung tung thời điểm, nhanh đến nữ sinh cửa túc xá Bạch Tuyết Linh, đột nhiên dừng người lại, lộn lại, xồng Mạc Phi Phàm nói thán nhiên nói: "Giữa kỳ khảo thí, người thành tích tổng hợp nếu có thể được năm người đứng đầu, ta liền suy nghĩ một chút. "

Nói xong, về mặt hạnh phúc mà chạy vào ký túc xá.

Kỳ thực, từ lúc khai giảng lúc ấy, Bạch Tuyết Linh liền đối với Mạc Phi Phàm sinh ra hảo cảm.

Chỉ bất quá khi đó nghe xong Mạc Phi Phàm những lời này, có chút không tiếp thụ được hẳn được cùng những cái khác nữ sinh cùng ở một cái dưới mái hiên. Nữ hài từ da mặt vốn là mỏng, hơn nữa Mạc Phi Phàm cũng không còn chủ động đi tìm nàng, nàng cũng không không có không biết xấu hổ chủ động đi cải biến loại này cục diện lung tung.

Hai người, cứ như vậy như người dùng nước lã, đảo mắt liền qua hai tháng.

Cũng phải thua thiệt có cái này gần hai tháng, làm cho Bạch Tuyết Linh nghĩ thông suốt rất nhiều, cũng hiểu rất nhiều.

Nàng có thể nhìn ra được, Mạc Phi Phàm không phải cái loại này nhìn xem ăn trong bát nhìn trong nồi hư hại từ, hẳn là cái có nguyên tắc người, tuyệt sẽ không làm cái loại này hai chân đạp sáu cái thuyền sự tình.

Trọng yếu nhất là, vừa rồi Mạc Phi Phàm giáo huấn cái kia đáng ghét gia hỏa bộ dạng, thật sự rất tốt đẹp trai tốt đàn ông thật có cảm giác an toàn. Thẳng đến trở lại phòng ngủ, Bạch Tuyết Linh một hồi tưởng lại Mạc Phi Phàm biểu tình cùng động tác, còn có thể phát sinh mê gái vậy cười ngây ngô. Cửa nàng các bạn cùng phòng đều thấy, còn tưởng rằng cô gái nhỏ này phát tình đầu.

Người nào thiếu nam không phải chung tình, thiếu nữ nào chẳng mộng mơ, còn trẻ là người chưa tình nói mới, phong hoa là Thiêu tẫn miền cực lạc.

Tại chỗ đứng ngăn ngó thật lâu, Mạc Phi Phàm mới phản ứng được, đây không phải là cự tuyệt, đây không phải là cự tuyệt.

Hắn nhảy một cái, cao hứng giống trộm gia gia giấu ở hộp cuối cùng hoa quế kẹo tiểu hài tử tựa như.

Mạc Phi Phàm có tự tin, giữa kỳ khảo thí thành tích tổng hợp nhất định có thể vào lớp học vị trí thứ năm. Có tự tin, nhưng nên ôn tập, còn phải ôn tập. Mạc Phi Phàm nhặt lên ném qua một bên ba lô, đi tới trong xe hơi, mở ra điều hòa nồng nhiệt mà ôn tập bắt đầu trước đây.

Bất tri bất giác, đã là hơn sáu giờ đồng hồ rồi. Thẳng đến Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam, gõ Mạc Phi Phàm xe hơi cửa kiếng xe, Mạc Phi Phàm một nhìn thời giờ, cư nhiên đã trễ thế này.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam ô tô, đều đưa đi bảo dưỡng. Máy ngày nay, đều là do Mạc Phi Phàm đưa đón các nàng.

Mạc Phi Phàm đem sách cất xong, cười đối với chỗ ngồi phía sau hai vị mỹ nữ nói: "Buổi tối đi nơi nào ăn a? "

"Vũ Phi ở đế quốc cao ốc KTV mở ra rồi ghé lô, phía chúng ta hát vừa ăn đồ đặc. " Âu Dương Thiên nghi tiếng nói: "Người sẽ không ngay cả Vũ Phi sinh nhật đều quên a !, trên tuần lễ không phải theo như người nói sao? "

"A, hôm nay là Vũ Phi tỷ sinh nhật ", Mạc Phi Phàm gõ một cái đầu: "Ta thật quên,

Trong khoảng thời gian này đọc sách đem người đều xem choáng váng. Một hồi, ta đi cấp nàng mua một quà sinh nhật a !. "

Một bên Kiều Nhượng Lam toét miệng cười không ngừng: "Đàn cóc. "

Mạc Phi Phàm nhú mày, trêu ghẹo nói: "Ta nói Kiều đồng học, người trả thế nào gọi con cóc a. Trước là ai nói, 2 tuần lễ không có đánh đuổi ta, liền làm lão bà cho ta? Ta muốn là con cóc, người chính là mẫu con cóc. "

Đây đương nhiên là nói đùa, Mạc Phi Phàm nhưng cho tới bây giờ không dám nói thật muốn đem cái này hai vị tổ tông lấy về nhà. Nếu như thật lấy về nhà, không cần hai ngày, phòng ở cũng phải cho các nàng tháo dỡ.

"Cút đi! Người mới là mẫu con cóc, bản tiểu thư là thiên nga, người một cái cóc mà đòi ăn thịt thiên nga. " Kiều Nhượng Lam tính tình lớn, xách thắt lưng cùng với đối chọi gay gắt nói.

Mạc Phi Phàm lắc đầu mà cười, có đôi khi hắn thật muốn chạy đến Kiều Nhượng Lam ở trong thân thể đi, nhìn phương diện này là không phải trang bị cái thùng thuốc súng.

Hắn không muốn ở ở trên mặt này tìm không thoải mái, nhanh lên đổi chủ đề, tò mò hỏi Âu Dương Thiên: "Âu Dương đại tiểu thư cho Vũ Phi tỷ chuẩn bị gì lễ vật a? "

Âu Dương Thiên cười thần bí, lộ ra hai hàng trắng muốt hàm răng: "Người đoán một chút xem, đoán trúng có thưởng. "

Mạc Phi Phàm: "Ngạch, như thế đoán cái nào đoán được lấy a, cho chút ít nêu lên. "

Âu Dương Thiên: "Liền cho người một điểm nhỏ nêu lên. Là nữ hài tử bình thường biết dùng đến, thiếp thân, rất thoải mái, có rất nhiều chùng nham sắc, cũng có rất nhiều kiểu dáng. Người tuy là rất đàn, nêu lên nhiều như vậy cũng hẳn biết a !. "

"Bình thường dùng đến, thiệp thân, rất thoải mái, có rất nhiều chủng màu sắc, cũng có rất nhiều kiểu dáng? " Mặc Phi Phàm đem mấy thứ này xuyên đến cùng nhau, trong đầu văng ra ba chữ "Áo tắm hai mảnh ", chỉ sợ cũng chỉ có áo tắm hai mảnh, có thể toàn bộ phụ họa những điều kiện này rồi.

Có thể nghĩ lại, sinh nhật nào có tiền áo tắm hai mảnh đồ lót.

Hắn vắt hết óc, cũng không nghĩ ra cái như thế về sau, chỉ phải chịu thua: "Ta không đoán ra được, không sẽ là son môi a !. "

"Ngu ngốc, đàn cóc, Vũ Phi thiên sinh lệ chất, chưa bao giờ dùng miệng đồ, suy nghĩ lại một chút. " bên cạnh Kiều Nhược Lam cười khanh khách nói.

Mặc Phi Phàm lại thúc đẩy suy nghĩ, tỉ mỉ suy nghĩ một chút: "Đây chuyện? "

"Ngu ngốc, là áo tắm hai mảnh. Người chưa thấy qua Vũ Phi xuyên áo tắm hai mảnh bộ dạng a !, chúng ta cũng chưa từng thấy qua, cố ý mua được để cho nàng ăn mặc vui đùa một chút, hình ảnh kia khẳng định rất hương diễm. " Âu Dương Thiên xấu xa cười nói.

Mặc Phi Phàm nghe xong, một ngụm lão huyết suýt chút nữa phun tới, kinh ngạc, thật đúng là. Hai người này thật đúng là não động mở rộng ra, thật là một hại chết người không đền mạng.

Không thấy trong biệt thự, còn ở một cái thờ hồn hèn nam nhân bình thường sao.

"Kiều tiểu thư đâu, người sẽ không cũng mua áo tắm hai mảnh nội y cho Vũ Phi tỷ làm lễ vật a !. "

"Ta chỉ có không thì sao, Thiên Thiên tặng, ta trả thế nào biết tiền ", Kiều Nhược Lam quyết quyết miệng, cười đều nói: "Đàn cóc, người đoán một chút nữa ta. Đoán trúng, bốn đại tiểu thư cũng có trọng thưởng. "

Mặc Phi Phàm: "Vậy cũng cho điểm nêu lên a !. "

Kiều Nhược Lam: ". . . "

ps: Sách mới công bố, Tào Tam Thiếu cần muốn sự ủng hộ của mọi người cùng cổ vũ, lăn cầu cát dẫu, đề cử, khen thưởng, bình luận sách, làm ấm giường, đầm lưng. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62: Người muốn đi gặp người nào bày tỏ

Nghĩ một hồi sau, Kiều Nhược Lam chỉ có mở miệng nói: "Nó vóc người tốt, có cơ bụng sáu múi, rất tuần tú rất săn sóc, thích hợp nhất buổi tối ôm ngủ. Càng khó lường là, nó còn đánh nữa thôi hoàn thủ, năng không nói lại, so với người cái này đàn cóc mạnh hơn nhiều. "

Mặc Phi Phàm gương mặt bắp thịt kéo ra, hoạt kê. Nửa ngày, chỉ có dò xét tính mà hỏi thăm: "Người sẽ không cho Vũ Phi tỷ tìm một nam nhân a !? "

"Người nghĩ gì thế? " Kiều Nhược Lam dùng sức gõ một cái Mặc Phi Phàm đầu: "Là ôm gối, là một cái lại lớn lại trắng hừng hực ôm gối. "

Mặc Phi Phàm suýt chút nữa thổ huyết, còn có cơ bụng sáu múi gấu ôm gối? Đây cũng cái gì cùng cái gì a.

Sự thực chứng minh, thực sự là Mặc Phi Phàm cô lậu quả văn, người nếu như sống được lâu, cái gì yêu nghiệt đều có thể nhìn đến.

Làm Mặc Phi Phàm lái xe, đi tới một nhà cửa hàng bán tặng phẩm trước cửa lúc, liếc mắt liền thấy được Kiều Nhược Lam đặt hàng - đó thật là một cái 1m7 cao, có cơ bụng sáu múi màu rám nắng ôm gối gấu.

Đoán trúng có thưởng cho, đoán không trúng không thể thiếu Kiều Nhược Lam một trận đôi bàn tay trắng như phấn. Mặc Phi Phàm không thể làm gì khác hơn là thừa nhận, mình quả thật là ngu ngốc con cóc.

Đem con kia lớn gấu trang xa cũng nhẫn nhục chịu đựng mà nhìn một trận Kiều Nhược Lam chà đạp sau, Mặc Phi Phàm gấp khăn, đến cùng cho Khanh Vũ Phi mua cái gì quà sinh nhật đâu.

Hắn lái xe, mang theo Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam một đường đi dạo, đúng lúc này, chứng kiến một nhà đại hình cửa hàng tổng hợp trước

cửa treo một cái hoành phi. Hoành phi trên, viết "Khai trương hai mươi năm lễ mừng, mua sắm tiền ô tô " và cái chữ to.

Ở thương trường trước cửa, thật đúng là bày đặt một chiếc treo đỏ thắm hoa tươi từ sắc xe có rèm che.

Xe có rèm che phụ cận, cũng không thiếu khác lễ vật, xem ra có giá trị không nhỏ. Hiện trường rất nhiều người, vây quanh ba tầng trong ba tầng ngoài, đều là cảm tiểu nhóm, chờ đẩy rút thưởng người.

Loại chữ viết này trò chơi, là thương gia thường dùng xúc tiêu xiếc. Sau cùng giải thưởng lớn, thông thường đều là do bọn họ nội bộ người lĩnh đi, chẳng qua là đi cái đi ngang qua sân khấu, hấp dẫn người lưu mà thôi.

Mặc Phi Phàm đề nghị, đi thương trường đi dạo một chút. Hẳn ngược lại không phải là hướng về phía cái gì giải thưởng lớn đi, mà là thời gian cấp bách, nhà này cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ lại nhìn xem tương đối mắc tiền, phải có một ít thích hợp lễ vật. Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam vừa nghe muốn shopping, trông mắt đều sáng.

Mua sắm, là bản tính của phụ nữ, nhất là làm có một miễn phí sức lao động ở bên cạnh thời điểm, trong cơ thể nguyên thủy nhất hồng hoang lực đem trong nháy mắt thả ra ngoài. Ngược lại tối hôm nay sẽ ởKTV trong chơi có gắng thời gian dài, tối nay đi thật cũng không sự tình.

Cứ như vậy, hai nàng tràn đầy phấn khởi, hưng cao thái liệt theo Mặc Phi Phàm đi mua lễ vật.

Nói là theo chân Mặc Phi Phàm đi, có thể sự thực cũng là, các nàng phản ngược lại thành mua đồ nhân vật chính.

Các nàng từ lâu một đi dạo đến lâu bốn, Mặc Phi Phàm trong tay theo thưởng lệ sinh ra mười mấy cái túi.

Năm tầng, là giữ độc quyền về... Nữ sĩ đồ dùng địa phương, trang phục, đồ trang sức, đồng hồ đeo tay, giày đầy đủ mọi thứ, hơn nữa đều là có chút lớn phẩm bài. Thấp mấy ngàn nguyên, cao mấy vạn nguyên đến mấy trăm ngàn nguyên không đợi.

Hai tháng này, Mặc Phi Phàm tiền lương cùng tiền thưởng chưa từng dùng như thế nào, trên đầu coi như dư dả, mua một cao đẳng lần, không tục khí lễ vật, cũng có thể tiêu phí bắt đầu.

Trước đây, hẳn cảm thấy cho Khanh Vũ Phi mua một bao hoặc là mua một đồng hồ đeo tay, là được rồi. Ai có thể nghĩ, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam hai cái này xoi mói quý đều chê muốn chết.

Hoặc là nói cái này bao nhan sắc cũ, kiểu dáng lão, hoặc là nói khối này đồng hồ quá lớn, khó coi, không xứng Khanh Vũ Phi khí chất.

Mặc Phi Phàm thực sự có chút phát sầu, hẳn cho tới bây giờ chưa cho nữ hài tử khác chọn lại đây đồ đặc a. Hẳn chọn được này bao a, đồng hồ đeo tay a, cũng không rẻ, khách phục cũng giới thiệu nói là sản phẩm mới, làm sao lại khó coi không thích hợp.

Không có biện pháp, hẳn chỉ có thể làm cho các nàng giúp đỡ lựa chọn, kết quả bị các nàng một câu nói suýt chút nữa cho nghẹn chết: "Chúng ta cho chọn, vậy còn coi như người mua sao, bản tiểu thư chỉ có không phải làm miễn phí cố vấn nhân viên. "

Mặc Phi Phàm dạo qua một vòng, cũng không mua được cái gì đồ thích hợp.

Đang phát sầu đầu, một cái thanh âm dễ nghe truyền tới.

"Tiên sinh, nữ sĩ, có hứng thú hiểu một chút tiệm chúng ta mới ra mấy khoản đồ trang sức sao? "

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu nhìn lên,

Là một vóc người rất cao gầy, vẻ nùng trang nữ tử. Cô gái số tuổi thật sự, hẳn là so với nhìn qua trẻ hơn một cái, dáng dấp ngược lại cũng đáng đáp không tệ.

"Có thể. " Mặc Phi Phàm nhắc chân, đi vào nhà kia tiệm nữ trang trong. Đây là một nhà chuyên môn bán hoàng kim, bạch kim cùng bảo thạch tiệm.

Cửa hàng rất lớn, nhưng không có mấy người khách nhân, nhìn xem có chút vắng vẻ. Cái này cũng không kỳ quái, như loại này hạng sang tiệm, làm mấy đơn sinh ý cũng so với dưới lầu những trang phục kia tiệm một ngày doanh nghiệp ngách phải nhiều.

Trong điểm có bảy tám người phục vụ viên, không có việc gì mà trò chuyện. Thấy có khách tới, lập tức dừng lại, đứng thẳng người, lộ ra nghề nghiệp nụ cười.

Tại nơi danh đàn bà trang điểm quá lộ dưới sự hướng dẫn, Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam đi tới trước một cái quầy.

Trong quầy, để rực rỡ muôn màu đồ trang sức, có nhẫn, cũng có dây chuyền, thủ trạc những vật này.

Ở giữa một cái chế tác tinh xảo, rất khác biệt bạch kim khảm nạm Từ nha ô bảo thạch cây từ đẳng hình trái tim điều trụ, đưa tới Mặc Phi Phàm chú ý của. Hẳn vươn tay, gạt một cái quầy hàng: "Thứ này nhìn xem không sai a. "

Đàn bà trang điểm quá lộ tự nhiên cười nói: "Tiên sinh hảo nhân lực. Đây chính là chúng ta tiệm mới ra mấy khoản chiêu bài đồ trang sức trong một cái, là do Italia đỉnh cấp hàng mỹ nghệ đại sư hôn tạo, chủ yếu có bạch kim, Từ nha ô còn có từ long tinh điều khắc mà thành, tượng trưng cho tình yêu ngọt

ngào. "

"Ái tình? ! " Mặc Phi Phàm nhức đầu: "Ta là dùng bằng hữu, tượng trưng cho ái tình có chút không quá thích hợp a !. "

Đàn bà trang điểm quá lò rất nhìn sắc mặt nghe lời nói biết người, nhanh lên đề cử bên cạnh một cái, hình thức cùng số tiền này không sai biệt lắm điều trụy: "Cái này đồ trang sức, cũng là chúng ta tiệm mới đẩy ra một cái để bán sản phẩm, vừa có thể lấy tiền bằng hữu, cũng có thể tiền người nhà. "

Mặc Phi Phàm nhìn một chút, cảm thấy cũng không tệ lắm, nghiêng đầu qua chỗ khác hỏi Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam ý kiến: "Các người cảm thấy thế nào? "

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam tỉ mỉ nhìn một chút cái này một cái đồ trang sức, lớn một chút đầu: "Cái này cũng không tệ lắm, không tầm thường, giá cũng còn công đạo. "

Khó có được, hai vị này Đại tiểu thư đều nói vật này không tệ. Mặc Phi Phàm yếu ớt cười, lộ ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền, hài lòng nói: "Vật này a !, làm phiền ngài giúp ta bằng một chút. "

"Tốt, cái này một vạn tám, ngài là cà thẻ vẫn là tiền mặt? " đàn bà trang điểm quá lò lễ phép nói.

Mặc Phi Phàm thuận miệng nói tiếng, cà thẻ, sau đó vừa chỉ chỉ vừa mới đó hình trái tim điều trụy, cười nói: "Thuận tiện đem cái này cũng bọc lại a !. "

"Cái này là 15,000. Ngài tính tổng cộng tiêu phí vượt qua ba chục ngàn nguyên, có thể bớt mười phần trăm. " đàn bà trang điểm quá lò môi đỏ mọng trương liễu trương, nói rằng.

Mặc Phi Phàm gật đầu, từ trong bao tiền lấy ra một tờ chi phiếu đưa tới: "Có thẻ. "

Đàn bà trang điểm quá lò hai tay tiếp nhận, đối với Mặc Phi Phàm nói: "Xin ngài đến bên này truyền dưới mặt mã, chúng ta lập tức cho người đóng gói. "

"Ân, tốt. " Mặc Phi Phàm theo tên kia nhân viên công tác, đi quầy thu tiền trước tính tiền.

Bên cạnh Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam kinh ngạc liếc nhau, đều ngăn ra. Mặc Phi Phàm đây là muốn để làm chi, đây là muốn hướng người nào bày tỏ a?

Là Trương Lâm tỷ?

Ngô Trĩ tỷ?

Còn là mình, hay hoặc giả là Thiên Thiên (xanh thắm).

Không biết vì sao, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam trong lòng đột nhiên điên cuồng nhảy dựng lên, ngọc diện cũng bắt đầu có chút nóng bỏng. Các nàng không hẹn mà cùng ngừng đầu, nhìn về phía nơi khác, lấy che giấu bối rối của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Ngày hôm nay không phải lễ tình nhân

Rất nhanh, Mặc Phi Phàm liền giao hoàn tiền, trong tay lại thêm hai cái trang bị đồ trang sức cái túi.

Âu Dương Thiên nhìn trên tay hân lương cái hộp, thần thần bí bí xit tới: "Ai u, đây là muốn hướng người nào bày tỏ a. Nói nhanh lên, ta tới giúp người tay cầm quan. "

Mặc Phi Phàm xấu hổ cười, cười ha hả: "Không có, chính là nhìn xem thật đẹp mắt, giữ lại cho ta sau này vợ. "

Chuyện hoang đường của hắn, ngay cả quỷ đều không lừa được, càng chưa nói người.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhượng Lam ngẫm hiểu lẫn nhau, cảm thấy hân nhất định là coi trọng trong biệt thự người nào, muốn trộm lấy bày tỏ, cho người nọ một kinh hi.

Hai nữ nhân lúc này trong lòng phi thường quẩn quýt cùng tâm thần bất định, các nàng nghĩ nhiều nhất là,

"Nếu như hần hướng ta bày tỏ, ta có đáp ứng hay không hần? Không được, tuyệt không có thể bằng lòng hần, hần chỉ là một con cóc mà thôi, làm sao xứng đôi đã biết dạng gia cảnh tốt, thiên nga trắng. "

"Nhưng nếu như hần hướng người khác bày tỏ, phải nên làm như thế nào làm? Ta có thể mất mở trùng trùng nhìn hần, đi tai họa trong biệt thự cái khác tỷ muội sao? "

". . . "

Chính như ca từ trong hát như vậy "Lòng của cô bé nghĩ người đừng đoán, người đoán tới đoán lui cũng không đoán đúng ", bên cạnh Mặc Phi Phàm căn bản không biết mình bên người hai cô bé này, trong lòng đến cùng suy nghĩ cái gì, chỉ cảm thấy các nàng lập tức liền an tĩnh, dường như đáng về tâm sự nặng nề.

Mặc Phi Phàm nghiêng đầu một cái, hỏi: "Làm sao đột nhiên không nói? "

"Ah ah, không có việc gì, đi dạo được hơi mệt chút, chúng ta đi thôi. " Âu Dương Thiên phục hồi tinh thần lại, một vãn Kiều Nhược Lam cánh tay, bước nhanh đi tới cửa.

Mặc Phi Phàm như muốn đi trước, lúc này cái kia về nùng trang điểm lệ nữ tử vội vã chạy tới, trong tay còn nắm bắt một tấm đôi tặng phẩm chứng từ: "Tiền sinh, tiền sinh, chúng ta thương trường ngày hôm nay lại sống động di chuyển. Mỗi tiêu phí một nghìn đồng, có thể ở cửa hỏi đổi một tấm khoán. Hạng nhất tương, là một chiếc hơn 20 vạn ô tô ah, đi thử một chút vận may a !. "

Mặc Phi Phàm cũng không còn đem cái này coi ra gì, thuận tay đem tấm kia đôi tặng phẩm chứng từ, nhét vào trong túi, đuổi vội vàng đuổi theo.

Một đường không nói chuyện, ba người dẫn theo đồ đạc, đi tới thương trường trước mặt bãi đậu xe lộ thiên.

Tháng mười một ngày, tối rất nhanh.

Bọn họ sau khi vào cửa, ngày còn rất sáng. Các loại lúc đi ra, ngày đã tối hẳn. Phố đèn đuốc sáng choang, lui tới người đi đường và số lượng xe nói liền không dứt. Thương trường trước mặt đôi tặng phẩm hoạt động, như trước tiến triển hùng hực khí thế, đôi tặng phẩm người chỉ tăng không giảm.

Mặc Phi Phàm đồ trên tay, toàn bộ mà phóng tới trong chớp mắt, sau đó đem lấp sau đắp lên.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam đã lên xe, Mặc Phi Phàm cũng chuẩn bị trở về buồng lái vị trí, đi ô-tô ly khai.

Đúng lúc này, một cái mười ba bốn tuổi tà hữu, về mặt dơ bẩn tiểu cô nương lôi kéo Mặc Phi Phàm y phục, đáng thương nói: "Đại ca ca, đại ca ca, lưỡng vị tỷ tỷ xinh đẹp như vậy, cho các nàng mua cánh hồng hoa a !, chỉ còn lại hơn hai mươi chỉ. "

Mặc Phi Phàm sinh lòng thương hại, ngồi xổm người xuống, cười nói: "Tốt, bao nhiêu tiền một số a? "

"Mười đồng tiền một số! " tiểu cô nương nhút nhát nói rằng, chỉ sợ Mặc Phi Phàm không mua.

Hiện tại cũng không phải lễ tình nhân, mười đồng tiền một số quả thật có chút đắt.

Bất quá, chút tiền ấy đối với Mặc Phi Phàm mà nói, còn không coi là cái gì. Hần từ trong túi xuất ra ví tiền, từ bên trong xuất ra năm cái trăm nguyên tiền giả trị lớn, đưa tới, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, về mặt xán lạn nói: "Dem những này hoa đô bán cho ca ca có được hay không? "

Tiểu cô nương rõ ràng cảm thấy thật bất ngờ, nàng sững sờ trong chớp lát, sau đó trùng điệp gật đầu, vươn tràn đầy dơ bẩn tay nhỏ bé, đem năm cái trăm nguyên tiền giả trị lớn nhận lấy, cũng đem trên tay một bó hoa toàn bộ đưa cho Mặc Phi Phàm, lộ ra ngây thơ nụ cười: "Lưỡng vị tỷ tỷ thực sự là thật hạnh phúc a, có tốt như vậy một người đại ca ca. "

Mặc Phi Phàm cười ha ha một tiếng: "Nói cho ca ca, người tên là gì có được hay không? "

"Ta gọi Trương Mộng Hàm. " nữ hài tiếng non nớt tính trẻ con nói.

Mặc Phi Phàm gật đầu: "Mộng Hàm, về nhà sớm a !, một hồi ngày sẽ rất lạnh.

"

"Ân, ta đây liền về nhà, cảm ơn ca ca. "

Mặc Phi Phàm sờ sờ Trương Mộng Hàm tiểu cô nương đầu, cầm lấy bó hoa tươi nói: "Không cần khách khí. "

Hần cầm hoa, lên xe, đem ô tô phát động: "Hai vị đại nỹ nữ, đây là mua cho các người hoa hồng, thu cất đi. "

"Ai ư, không nhìn ra được a, đàn cóc còn rất có lòng thương người nhà. " mặt con nít Kiều Nhược Lam khanh khách cười không ngừng, không khách khí tiếp nhận hoa hồng.

Ô tô khởi động, Mặc Phi Phàm cười lắc đầu: "Một cái nhấc tay mà thôi. "

"Ai người xem cái tiểu cô nương kia, trong tay tại sao lại nhiều hơn một bó hoa hồng hoa, người bị gạt. "

Âu Dương Thiên đi qua xe hơi kính chiếu hậu, chứng kiến vẫn là cái tiểu cô nương kia, trong tay vẫn là cầm hơn hai mươi đóa hoa hồng, lại một khuôn mặt đáng thương hướng những cái này lái xe nam nhân đẩy mạnh tiêu thụ giả trong tay mình hoa hồng.

Lúc này, Âu Dương Thiên liên tưởng đến chính mình cư nhiên bị một cái mười ba bốn tuổi tiểu mao hài tử lừa, đại tiểu thư tính khí lập tức nói lên tới liền lên tới. Nàng có chút tức giận nói: "Nhìn người làm đây gọi là chuyện gì, cấp thấp người chính là không đáng đồng tình. "

Nàng lời nói này hơi quá đáng, bất quá Mặc Phi Phàm biết tính tình của nàng, đã thành thói quen.

Hắn không nói gì, mà là đem ô tô trở về ngược lại. Chứng kiến hắn chuyển xe, Âu Dương Thiên còn tưởng rằng hắn muốn tìm cái kia tiểu bản đũa bé phiền phức đầu. Ai biết, hắn đem xe ngược lại sau này trở về, ngược lại xuống xe kiên nhẫn cùng cô bé kia kiên trì hàn huyên.

Tiểu cô nương cũng cảm thấy mình làm sai rồi, chân tay co cứng, Mặc Phi Phàm hỏi một câu nàng đáp một câu, dường như sai một câu Mặc Phi Phàm tự muốn đem nàng lừa bán tựa như.

Phút cuối cùng, Mặc Phi Phàm lại cho nàng nẩy trăm đồng tiền, đem tiểu cô nương trong tay đệ nhị bó hoa cho mua. Trừ cái đó ra, còn tiện tay đem tấm kia đồi tặng phẩm quyền cho nàng.

Làm về mặt ánh mặt trời Mặc Phi Phàm, ôm thối phòng hoa hồng trở lại ô tô lúc, Âu Dương Thiên nhìn không được trách cứ đứng lên: "Người đáng thương, tất có chỗ đáng hận. Người như thế giúp nàng, nàng còn lập đi lập lại nhiều lần mà lừa người. Thực sự là du mục não đại, ngu không ai bằng. "

"Ta biết nàng đang gạt ta a ", Mặc Phi Phàm đem hoa hồng đưa tới Âu Dương Thiên trước mặt: "Không phải qua một cái mười mấy tuổi tiểu cô nương, lớn tuổi tới đi ra bán hoa, khẳng định có nỗi khổ của nàng, một cái nhấc tay mà thôi. Được rồi, Đại tiểu thư của ta, đừng nóng giận. Vừa rồi một bó hoa không phải là chia bất bình sao, hiện tại được rồi, một người một bó. "

Âu Dương Thiên nghe được Mặc Phi Phàm nói như vậy, tâm hỏa nhất thời tiêu mất hơn phân nửa. Nàng liếc một cái Mặc Phi Phàm, hừ hừ nói: "Chỉ người kẻ ba phải. Còn có, người có hay không tính sổ, chúng ta trong biệt thự tổng cộng năm vị tỷ muội, một người một bó, người có phải hay không còn kém ba bó? " ngoài miệng tràn đầy khinh thường, tay cũng đã không tự chủ đưa tới.

Mặc Phi Phàm trên mặt lộ ra một cái viết kép "Khô " chữ, khô sở nói: "Đại tiểu thư a, người lẽ nào muốn để cho người khác hiểu lầm ta là hoa tâm đại la bạc sao. Lập tức cho ngũ vị mỹ nữ hoa tươi, người nào lá gan như thế đã? "

"Hừ hừ, ta đây nhìn người làm sao cùng Lâm tỷ các nàng khai báo. " Kiều Nhược Lam lại nghĩa vô phản cố đứng ở Âu Dương Thiên bên này.

Lúc này, Mặc Phi Phàm trong lúc vô tình nhớ tới cái tiểu cô nương kia trên người một chi tiết, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Nữ sắc lang

Tay của tiểu cô nương trên cánh tay, dường như từng có tàn thuốc nóng qua vết tích. Chẳng lẽ, nàng cũng không phải như nàng nói gia cảnh bản hàn, mà là bị người hiếp bức. Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn căng thẳng.

Hắn xem qua không ít loại này đưa tin, có bọn buôn người đem nhi đồng buôn bán sau, cũng không ra tay, mà là bức bách bọn họ đi bán hoa, ăn xin, thậm chí là trộm đạo. Bọn buôn người biết mỗi ngày cho những hài tử này chế định nhiệm vụ, nếu là không có kiếm đến đầy đủ tiền, sẽ chịu khổ chà đạp.

Chẳng lẽ, cái kia Trương Mộng Hàm tiểu bằng hữu cũng là loại tình huống này?

Hắn trước đây muốn lại quay đầu lại đi qua, đem vấn đề hỏi rõ. Nghĩ lại, lại sợ hỏi như vậy không ra cái nguyên do, còn dễ dàng dả thảo kinh xà. Tình hạ tâm lai suy nghĩ một chút sau, hắn lấy điện thoại di động ra, cho cục cảnh sát thành phố cục trưởng gọi điện thoại.

Hai tháng trước, Mặc Phi Phàm bằng sức một mình, đem quốc tế hắc ác tổ chức "Độc Hạt " diệt trừ, còn phần này công lao bằng trời, chấp tay nhường cho cái kia Vương cục trưởng.

Vương cục trưởng coi là thiếu Mặc Phi Phàm một cái nhân tình, hẳn nói, có chuyện gì chỉ cần gọi điện thoại cho hẳn là được.

Mặc Phi Phàm vừa lái xe, vừa lấy ra điện thoại di động, bấm cái kia Vương cục trưởng điện thoại của.

Vừa nghe là Mặc Phi Phàm đánh tới, Vương cục trưởng lại ngoài ý muốn lại cao hứng. Hẳn hiện tại, có thể nói đường làm quan rộng mở, bởi vì Độc Hạt chuyện, thượng cấp đang chuẩn bị đề bạt hẳn làm Phó tỉnh trưởng đầu. Đây hết thầy, nhờ vào Mặc Phi Phàm hỗ trợ.

Hắn cười ha hả nói rằng: "Nguyên lai là Phi Phàm lão đệ a, nghĩ như thế nào cho lão ca gọi điện thoại a. "

"Ha hả, Vương cục trưởng, là như vậy, ta ở thiên địa mới thương trường cửa, thấy được một đứa bé gái bán hoa, có thể là bị người kèm hai bên, có thể hay không làm phiền ngài phải hai cái cánh viên điều tra một chút. " Mặc Phi Phàm thỉnh cầu nói.

Giống như loại tình huống này, ở mỗi thành phố đều rất phổ biến. Phó lớn ngõ nhỏ ăn xin tiểu hài tử nhiều hơn nhiều, nếu như đem thời gian đều lãng phí trên phía trên này, cảnh sát cũng sẽ không dùng làm khác rồi.

Bất quá, nếu là Mặc Phi Phàm chủ động nói ra, cái kia Vương cục trưởng cũng không thể không bán hẳn mặt mũi này, rất sáng khoái mà đáp ứng nói: "Không thành vấn đề, ta đây đề phụ cận tuần tra cảnh viên đi xem. "

"Vậy thì cảm ơn Vương cục trưởng rồi. "

"Lão đệ khách khí, lão ca về sau nếu là có đề cho người giúp một tay địa phương, cũng không nên từ chối ah. "

"Đương nhiên đương nhiên, Phi Phàm có cái gì có thể giúp được đến với vàng địa phương, Vương cục trưởng cứ nói đừng ngại. "

"Được rồi, không phải tán gẫu, ta đây phải đi sắp xếp người nhìn, thường liên hệ. "

"Ân, tái kiến. "

Vương cục trưởng cái này không điều tra đừng lo, một điều tra cư nhiên dắt ra một cái bốn mươi người kích thước đặc biệt lớn buôn bán nhân khẩu đội. Nhóm người này thuần một sắc đều là hơn 40 tuổi phụ nữ trung niên, trình độ văn hóa phổ biến không cao, ở toàn quốc truyền lưu gậy, bán, khát, lừa gạt, trộm hàng dài, điên cuồng gây hai ba trăm bắt đầu, bị người hại cao tới hơn ba trăm người.

Vô hình trung, Mặc Phi Phàm lại giúp cái kia Vương cục trưởng một đại ân.

Cái này còn không là chủ yếu nhất, quan trọng nhất là, Mặc Phi Phàm trời xui đất khiến cứu chính là cái kia gọi Trương Mộng Hàm mười ba tuổi nữ hài, cư nhiên lại lịch phi thường không bình thường, trong tương lai một năm, thậm chí trở thành Mặc Phi Phàm trong cuộc đời là tối trọng yếu một trong những nữ nhân.

Đương nhiên, đây chỉ là nói sau, tạm không làm nói.

Đánh xong điện thoại, Mặc Phi Phàm thở dài nhẹ nhõm.

Hắn là thư tức giận, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam nhưng là ăn xong tức giận, tiểu tử này thực sự là chết vận chết vận vất, nói như thế nào làm sao không nghe. Các nàng cũng lười với hẳn so đo nữa, bằng không cho Khanh Vũ Phi sinh nhật hứng thú mất ráo.

Một nhóm ba người đạt được đế quốc KTV lúc, Trương Lâm, Ngô Trĩ, Khanh Vũ Phi đều đến.

Trừ cái đó ra, còn có Khanh Vũ Phi vài cái bạn nữ giới, đại gia chơi được đều rất này, đang vừa ăn đồ đặc, một bên gây dựa thân thể của chính mình, tận tình khiếu vũ hát bài hát.

"Honey, đây là ta tiền lễ vật cho người, mong ước người mỗi ngày hài lòng. " Âu Dương Thiên xấu xa đem bộ kia áo tắm hai mảnh nội y đưa cho Khanh Vũ Phi. Khanh Vũ Phi mở túi ra liếc nhìn, ngọc diện ngay lập tức sẽ đỏ. Hiện trường quá nhiều người, nàng hay là làm bộ như dường như không có việc ấy nói: "Cảm tạ Honey Thiên Thiên.

"

Kiều Nhược Lam cho Khanh Vũ Phi một cái to lớn ôm, chán ngán nói: "Vũ Phi tỷ, sinh nhật vui vẻ, đây là ta tiền lễ vật cho người, thích a !. " nói xong, cho bên cạnh Mặc Phi Phàm nháy mắt ra dấu: "Con cóc, còn không đem lễ vật lấy tới. "

Mặc Phi Phàm mang theo cái kia to lớn hùng hực ôm gối, tiến lên cười nói: "Vũ Phi tỷ, sinh nhật vui vẻ. "

"Cảm tạ Lam Lam, cảm tạ Phi Phàm. " Khanh Vũ Phi ở Kiều Nhược Lam trên khuôn mặt nhỏ nhắn hôn một cái, tỷ muội tình thâm.

Lúc này, Ngô Trĩ nâng một ly rượu đỏ tới rồi, tư thế xinh đẹp động nhân: "Tiểu soái ca, người cho Vũ Phi tỷ chuẩn bị gì lễ vật a? "

Mặc Phi Phàm nhúc nhích đầu, từ trong túi xuất ra một cái cái hộp nhỏ, đẩy tới: "Vũ Phi tỷ, đây là lễ vật cho người, mong ước người càng ngày càng xinh đẹp, thật vui vẻ, vô ưu vô lự. "

"Cảm tạ Phi Phàm."

"Yêu ôi, cho ta xem xem", Ngô Trĩ nhanh tay, tự tay giành trước đem lễ vật cảm tạ. Nàng mở ra xem, kinh hô: "Thật xinh đẹp a, Vũ Phi, Phi Phàm đệ đệ đối với người thật tốt, mua lễ vật quý trọng như vậy đâu."

Mặc Phi Phàm ngượng ngùng cười cười: "Vũ Phi tỷ nói đùa, ta chỉ là một học sinh, sao có thể với các người đám này nữ nhân phú bà so sánh với. Không muốn ngại đồ đặc thô tục giá rẻ là được."

Ngô Trĩ vẻ mặt hăm mộ nhìn một chút trên tay điều trụ, đem đưa cho Khanh Vũ Phi, cười nói: "Vũ Phi, người xem một chút thứ này thích không?"

Khanh Vũ Phi nhìn một chút, giữa lông mày đều là tiểu ý: "Ta rất thích, rất thích, cảm tạ Phi Phàm."

"Nhân gia Phi Phàm đều như thế đỏ máu, người còn không phải bày tỏ một chút a." Ngô Trĩ chớp chớp lấy trường như cây quạt nhỏ vậy lông mày, trực câu câu nhìn xem Mặc Phi Phàm nói.

Khanh Vũ Phi hàm kiều lời nói nhỏ nhẹ nói: "Làm sao biểu thị a?"

Ngô Trĩ cười một tiếng, vỗ tay một cái: "Bọn tỷ muội, đại gia nói Vũ Phi ứng với làm như thế nào biểu thị a?"

"Hôn một cái, hôn một cái!" Khanh Vũ Phi mang tới này tiểu tỷ muội rõ ràng cho thấy xem nào nhiệt không sợ phiền phức lớn, vỗ tay, giục giã Khanh Vũ Phi.

Ở nơi này là tiệc sinh nhật a, rõ ràng chính là nữ sắc lang công mở Party.

Mặc Phi Phàm thân thể không tự chủ được lui về phía sau rụt, khoát tay lia lịa: "Không được, không được, như vậy sao được."

Khanh Vũ Phi khả năng cũng là uống một chút rượu, mang một ít men say, cư nhiên không có biểu thị phản đối, chỉ là ở nơi nào ngây ngốc nhìn xem hần.

Chứng kiến Khanh Vũ Phi thờ ơ, của nàng này tiểu tỷ muội dường như được cái gì bày mưu đặt kế tựa như. Mấy người chen nhau lên, lại là lâu cánh tay, lại là lâu thất lưng, cư nhiên ôm chân. Bốn năm người, cứ như vậy nganh sinh sinh đem Mặc Phi Phàm đánh ngã ở phụ cận trên ghế sa lon.

Nếu như cái này bốn năm người, đều là đàn ông, Mặc Phi Phàm vậy dễ làm, một cước một cái trực tiếp đá bay. Có thể các nàng, tất cả đều là nữ lưu, cũng đều là quần áo cổ găng bại lộ mỹ nữ. Một quyền một cước đánh tới, còn không đem những này hoa tươi trực tiếp đánh gãy.

Có người nhất định phải nói, nếu trừng phạt không được đá không được, vậy đẩy a, giãy dụa a, một cái đại lão gia chẳng lẽ còn đâu không lại 4 5 cái cô gái yếu đuối.

Vừa nói chuyện người, đó là đứng nói không đau eo.

Đẩy, hướng nơi nào đẩy?

Trên người nữ nhân khắp nơi đều là bộ vị nhạy cảm, nếu như sơ ý một chút, đẩy tới chớ nên đẩy địa phương, Mặc Phi Phàm có thể là được trước mặt mọi người đâm loạn đại sắc lang a.

Hiện tại, Mặc Phi Phàm nhưng là đâm lao phải theo lao, hoàn toàn không có gãy giữa cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Tình cờ gặp nữ lưu manh

Mặc Phi Phàm tay chân không thể di chuyển, nhưng ngoài miệng còn có thể nói. Hần luôn miệng nói: "Được rồi, được rồi, mỗi bên vị mỹ nữ, vui đùa liên lái tới chỗ này, đại gia tiếp tục hát khiêu vũ a!, đừng cảm ta trên ghẹo."

"Hôn một cái, hôn một cái." đám này "Nữ nhân thổ phi" chúng ta tiếp tục ồn ào.

Khanh Vũ Phi thấy tràng diện quả thật có chút xấu hổ, vội vàng cười hướng đại gia vẫy tay: "Được rồi, được rồi, các người cũng đừng cảm Phi Phàm nói

giờn, nhất bang nữ thần kinh. "

Đại gia chơi tính đã lên, sao có thể dễ dàng như vậy buông tha các nàng. Cũng không biết là người nào khởi đầu: "Vũ Phi không muốn hôn, chúng ta đây lột hân quần chơi có được hay không. "

"Tốt, tốt! "

Nói thế lập tức gây nên mấy vị khác tiểu muội hưởng ứng, thật là có một cái thần kinh không ổn định nữ hán tử, tự tay cười Mặc Phi Phàm dây lưng.

Lúc này, Trương Lâm, Ngô Trĩ, Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam đều sùng sốt, lòng nói Vũ Phi đám này tiểu tử muội lúc này đói khát đã bao lâu, chơi được lớn quá rồi đó. Các nàng bản muốn mở miệng thay Mặc Phi Phàm giải vây, thế nhưng chính mình cùng với các nàng cũng không quen, cũng không tiện mở miệng.

Trương Lâm hướng Khanh Vũ Phi đưa nháy mắt, ý là người nhanh lên suy nghĩ chút biện pháp a, bằng không Mặc Phi Phàm không muốn ở trước mặt nhiều người như vậy để lộ nội tình rồi. Khanh Vũ Phi cũng thông minh, rất nhanh liền nghĩ đến biện pháp. Nàng đi tới Mặc Phi Phàm trước mặt, cười nói: "Vây đến cái tỷ muội thức hôn nhẹ a !. "

Không đợi Mặc Phi Phàm hiểu được cái gì gọi là "Tỷ muội thức hôn nhẹ " đâu, Khanh Vũ Phi cặp môi thơm đã nhẹ nhàng dán tại Mặc Phi Phàm trên má phải.

"Hào hào hảo! " đám này tiểu người điên thấy thế, lúc này mới đem Mặc Phi Phàm tay chân buông ra. Mặc Phi Phàm sờ sờ hóa thiêu tựa như khuôn mặt, nửa ngày cũng không phản ứng kịp.

Dừng một lúc lâu, hân chỉ có nhìn hai bên một chút, cũng may đại gia lúc này tiêu điểm đã lạc hướng nơi khác đi, Mặc Phi Phàm lúc này mới lạng lẽ thở một hơi.

Nói tóm lại, Khanh Vũ Phi lần này tiệc sinh nhật, đại gia vẫn là chơi được rất vui vẻ. Duy chỉ có Mặc Phi Phàm, là bài hát cũng sẽ không hát, múa cũng sẽ không nhảy, chỉ có thể ở một bên chơi điện thoại đi động.

Hân cũng không dám uống quá nhiều rượu, dù sao còn gánh vát hộ tổng mấy vị mỹ nữ về nhà nhiệm vụ. Nhanh tan cuộc thời điểm, theo lẽ thường thì hứa nguyện ăn bánh ga-tô cùng với bánh ga-tô đại chiến, Mặc Phi Phàm không ngoài sở liệu trở thành bị lau được nhiều nhất cái kia.

Đại gia vẫn đến tai nhanh hai giờ sáng, chỉ có nổi lên buồn ngủ, nhớ tới về nhà.

Ngô Trĩ tửu lượng tốt nhất, cho nên không có say. Khanh Vũ Phi ít uống rượu, ngày hôm nay vui vẻ cũng chỉ uống hơi có chút điểm, cũng sẽ không say. Ngoại trừ Mặc Phi Phàm, Ngô Trĩ, Khanh Vũ Phi bên ngoài, còn dư lại bảy tám người hầu như tất cả đều uống say.

Ba người đơn giản thương lượng một chút, từ Khanh Vũ Phi ở phụ cận tửu điểm mở hảo một cái 'phòng cho tổng thống', an trí của nàng mấy cái tiểu tử muội.

Ngô Trĩ mang theo Trương Lâm, Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam phản hồi biệt thự.

Bởi vì là ở xa lạ tửu điểm, lại là vài cái cô gái xinh đẹp, Khanh Vũ Phi sợ các nàng không an toàn, cố ý đem Mặc Phi Phàm giữ lại.

Các loại Mặc Phi Phàm cùng Khanh Vũ Phi tìm được quán rượu thời điểm, bốn năm người đều đã ở đang ngủ, là Mặc Phi Phàm từng cái đem các nàng ôm vào phòng. Thu xếp ổn thỏa về sau, đã là rạng sáng hai giờ rưỡi rồi.

Mặc Phi Phàm tọa ở trên ghế sa lon, từ gian phòng trên giá sách xuất ra một quyển sách tùy ý liếc nhìn.

"Thật ngại quá a, Phi Phàm, ngày hôm nay khổ cực người. " Khanh Vũ Phi như rơi vào phạm trần tiên tử, nếu như gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn Bạch Liên đi tới Mặc Phi Phàm bên người, liên thanh thanh âm đều như vậy nhẹ nhàng khoan khoái, phảng phất không ăn nhân gian pháo hoa giống nhau.

Trong tay của nàng, bưng lưỡng ly cà phê, đưa cho Mặc Phi Phàm một ly.

Mặc Phi Phàm cười tiếp nhận: "Vũ Phi tỷ khách khí, một cái nhắc tay mà thôi. "

"Người tặng quà sinh nhật cho ta, ta rất thích, ta nhất định sẽ hảo hảo giữ lại, cảm tạ. " Khanh Vũ Phi khách khí nói.

Mặc Phi Phàm lộ hai cái má lúm đồng tiền, có chút xấu hổ nói: "Thích là tốt rồi, ta còn sợ người không thích đâu, vậy cũng không coi vào đâu vật quý trọng, còn không tội bằng người tùy tiện tiện một cái túi. "

Khanh Vũ Phi khiết bạch vô hạ trên mặt lau lại đây một chút mắt mắ, lại tựa như đang làm bầm lâu bầu nói: "Đồ đặc đất không quý trọng,

Không ở chỗ nó tự thân giá trị, mà ở với tiền nó tâm ý của người ta. "

"Làm sao vậy, Vũ Phi tỷ nhìn qua có tâm tư. " Mặc Phi Phàm rất thua thiệt xem người, hân có thể nhìn ra Khanh Vũ Phi bên trong tâm có chút mất mát cùng cô đơn.

Khanh Vũ Phi khẽ thở dài, chính mình đã lâu không có tìm người khuynh thuật rồi. Có lẽ là cảm thấy Mặc Phi Phàm người cũng không tệ lắm, Khanh Vũ Phi chậm rãi liền mở ra máy hát, hai người tọa ở trên ghế sa lon, giống như hai cái bao năm không thấy hảo bằng hữu, vừa giống như hai cái hoàn toàn không nhận biết người xa lạ.

Khanh Vũ Phi nhỏ giọng nói rằng: "Ba ba của ta Thị trưởng thành phố, mẹ của ta là xí nghiệp lớn gia. Ba mẹ ta vâng chịu 'Nữ hài muốn phú dưỡng' lý niệm, cho nên, từ nhỏ đến lớn, ăn mặc dùng đều phải tốt nhất, nhưng bọn hắn cho ta tình thương của cha tình thương của mẹ cũng rất ít. Ngay cả hôm nay sinh nhật, bọn họ cũng không có thời gian theo ta lại đây, chỉ là hướng ta trương mục lại đánh năm triệu. Người khác cho là ta là công chúa, là minh châu, cảm thấy cuộc sống của ta nên là không buồn không lo, thế nhưng Phi Phàm, người biết không, ta qua được tuyệt không hài lòng. Ta thiếu hụt đồ đạc, là tiền mua không trở lại. . . "

Nói nói, Khanh Vũ Phi cư nhiên nhẹ nhàng khóc thút thít. Nữ hài tử vốn là cảm tính gì đó, nói đến xúc động nội tâm đồ đạc, nước mắt liền không ngừng được đi xuống.

Mặc Phi Phàm có thể hiểu được Khanh Vũ Phi tâm tình, đồng thời hắn phát hiện trong biệt thự nữ hài tử, đều có chưa từng bị người phát hiện yếu ớt một mặt. Mỗi khi đụng tới chuyện như vậy, cách làm tốt nhất chính là kiên trì lắng nghe còn có đưa khăn giấy.

Khanh Vũ Phi xoa xoa nước mắt, dừng một chút, lại bắt đầu gián đoạn nói ra.

Nửa giờ sau, Khanh Vũ Phi cuối cùng đem trong bụng nước đắng toàn bộ đổ ra, nhất thời cảm giác dễ chịu sinh ra. Nàng lau khô nước mắt, đứng dậy, ngưng ngưng nói: "Cảm tạ Phi Phàm, nghe ta ở chỗ này mùa nhấc tới. Người tặng ta một món lễ vật, ta cũng trở về tặng người một món lễ vật a !. "

"Không cần, Vũ Phi tỷ, ta lại không đến sinh nhật. " Mặc Phi Phàm khoát khoát tay.

Khanh Vũ Phi không nghe: "Trước đây chúng ta mặc dù đang một cái dưới mái hiên, thế nhưng nói chuyện số lần cũng không nhiều, ngày hôm nay chúng ta xem như là trọng nhận thức mới rồi, cho người cái tiểu lễ gặp mặt. "

Mặc Phi Phàm mới vừa muốn tiếp tục mở miệng, Khanh Vũ Phi lại bổ sung một câu: "Không cho phép cự tuyệt, ngày hôm nay ta là thọ tinh, ta lớn nhất, cũng phải nghe lời của ta. "

Mặc Phi Phàm trong chốc lát ngữ ế.

Khanh Vũ Phi tìm được mình túi xách, ở bên trong lật lung tung một cái thông, cuối cùng, rốt cuộc tìm được một cái màu đỏ cái hộp nhỏ.

"Tìm được ", Khanh Vũ Phi cao hứng hô một tiếng, sau đó cầm cái kia cái hộp nhỏ đi tới Mặc Phi Phàm trước mặt, đưa tới: "Đây là đưa cho người. "

Mặc Phi Phàm hai tay tiếp nhận, mở ra, biểu tình ngay lập tức sẽ cứng lại rồi, giật mình: "Đây là? "

"Đây là một cái lão bá đưa cho ta, ta cảm thấy được đây là nam hài tử gì đó, cho nên không thể nào thích, vừa vặn, đưa cho người, xin đừng ghét bỏ ah. " Khanh Vũ Phi mặt như nụ hoa chớm nở đào hoa, có một phen đặc biệt kinh diễm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Tham Lang Thạch

Mặc Phi Phàm cúi đầu nhìn một chút trên tay biểu diễn, đây là một bả cùng loại chìa khóa đồ đạc, lại có chút giống như mã tấu tiểu mô hình, còn giống như là một điều trụ.

Thứ này nhìn qua rất cổ xưa, phi thường nhẹ nhàng, nhưng cảm giác tính chất cứng rắn, không biết là đá gì làm. Đầu mắt nhìn đi, làm cho một loại phi thường thần bí cùng xa xôi khí tức.

Mặc Phi Phàm không hiểu hỏi: "Vũ Phi tỷ, đây là vật gì a? "

"Cái này gọi là Tham Lang Thạch, là một bùa hộ mệnh, là ba ba ta một người bạn tốt ở ta mười tuổi sinh nhật lúc đưa cho ta, nói là có thể đảm bảo bình an, còn nói thứ này liên lụy đến một cái bảo tàng lớn. Ta cảm thấy cho nó khó coi, vẫn không mang. " Khanh Vũ Phi mỉm cười nói.

Mặc Phi Phàm nói thảm một tiếng: "Tham Lang Thạch? Cái gì gọi là Tham Lang Thạch? "

Khanh Vũ Phi từ chối cho ý kiến, hỏi ngược lại: "Người biết buổi tối ở đình đầu chúng ta trên, sáng nhất mấy cái sao tên gọi là gì sao? "

Mặc Phi Phàm điểm ấy thường thức vẫn phải có: "Gọi bắc đầu thất tinh, còn có sao bắc cực. "

Khanh Vũ Phi: "Vậy người biết thất tinh bắc đầu bảy vì sao đều tên gọi là gì sao? "

Mặc Phi Phàm trước ở một quyển khảo cổ phương diện trong sách xem qua, tỉ mỉ hồi tưởng một chút, liền nói liên tục: "Phân biệt thiên xu, thiên tuyên, thiên cơ, thiên quyền, ngọc hành, khai dương, điều quang, nhưng là cũng không có người nói tham lang a. " .

Khanh Vũ Phi nghe xong, nhú lông mày, nhìn với cặp mắt khác xưa nói: "Không nghĩ tới, kiến thức của người còn rất uyên bác nha. Không sai, cận đại là gọi như vậy, nhưng còn có một cái càng thêm cổ xưa cách gọi. "

Mặc Phi Phàm không nói gì, kiên nhẫn nghe nàng nói.

Chỉ thấy Khanh Vũ Phi từ trước ghé sa lon bàn trà trên bàn trong rổ hoa quả xuất ra bảy kẹo, trước tiên bỏ xuống một viên: "Bắc đầu đệ nhất ngôi sao, cũng gọi là bắc đầu đệ nhất Cung -- tham lang ngôi sao, bắc đầu đệ nhị Cung -- sao Văn Khúc, bắc đầu đệ tam Cung -- sao Vũ khúc, bắc đầu đệ tứ năm sáu bảy Cung, theo thứ tự là phá quân, liên trinh, quân môn, lộc tồn. "

Đội nàng nói xong, trên mặt bàn xuất hiện một cái bắc đầu thất tinh cái muống đáng dấp.

Từ trong miệng của nàng phun ra, không chỉ có là đơn giản vài cái văn tự, còn có đã lâu văn hóa khí tức.

Mặc Phi Phàm nhìn một chút trên bàn cái kia mô hình, đem cái này mấy cái tên ghi ở trong lòng, suy nghĩ một chút: "Vật này quý trọng như vậy, ta đây càng không thể muốn, nếu là bùa hộ mệnh, Vũ Phi tỷ nên bảo quản thật tốt, không thể tặng bảy người. "

Khanh Vũ Phi cười duyên nói: "Ta là kẻ vô thần, vậy mới không tin mấy thứ này đâu. Thứ này thả ở bên cạnh ta nhiều năm như vậy, ta cũng không cảm thấy nó có cái gì bùa hộ mệnh tác dụng, hiện tại, người chỉ có là của chúng ta bùa hộ mệnh. "

Mặc Phi Phàm nhú nhú mày, khổ sở nói: "Có thể đây là người trưởng bối tiền lễ vật cho người, người muốn như thế tặng người, quá không thích hợp. Người mới vừa rồi còn không phải nói, thứ này liên lụy đến một cái bảo tàng lớn sao, đồ quý trọng như vậy, ta càng không thể muốn. "

Khanh Vũ Phi che miệng cười: "Ngược lại bọn họ cũng không để ý ta, yêu có thích hợp hay không, ta vui vẻ là được. Huống chi, ta vẫn cảm thấy cái kia bá bá là một tên lương gạt, nếu như thứ này thực sự liên lụy đến một cái bảo tàng lớn, hẳn để làm chi không phải chính mình giữ lại. "

Mặc Phi Phàm: "Có thể vậy cũng là người ta một phần tâm ý a. "

Khanh Vũ Phi bắt vì sở động: "Ngày hôm nay ta là sinh nhật, sinh nhật lớn nhất, ta muốn làm cái gì thì làm cái đó, người lại nói ta đã nổi giận rồi. "

Mặc Phi Phàm: "Vậy được rồi, ta không nói. "

Khanh Vũ Phi: "Lúc này mới ngoan, tới, ta tới cấp cho người mang theo. "

Không nói lời gì, Khanh Vũ Phi đi tới Mặc Phi Phàm trước mặt, đem một sợi giấy đỏ đeo vào trên cổ của hắn, Mặc Phi Phàm lập tức cảm thấy một thấu xương thanh lương. Không phải hàn lãnh, chỉ là thanh lương, khiến người ta cảm giác thật thoải mái.

Việc đã đến nước này, Mặc Phi Phàm cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp thu. Hắn sờ sờ trên cổ Tham Lang Thạch, nói cảm tạ: "Cảm tạ Vũ Phi tỷ tiền ta lễ vật quý trọng như vậy. "

Khanh Vũ Phi khoát khoát tay, lộ ra nụ cười sáng lạn. Nàng che miệng, ngáp một cái: "Phi Phàm, ta mệt nhọc, ta đi buồng trong nghỉ ngơi một hồi, người cũng tìm một chỗ nằm một chút a !. "

"Ta liền ở trong phòng khách, các người an tâm ngủ đi, không có việc gì. " Mặc Phi Phàm đem trên bàn kẹo một viên một viên thu vào mâm đựng trái cây trong, giải sầu nói.

Khanh Vũ Phi nói tiếng cực khổ, sau đó lê thân thể mệt mỏi đi buồng trong đi ngủ. Mặc Phi Phàm nhìn xem bóng lưng của nàng, lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Suốt đêm không nói chuyện, các loại Khanh Vũ Phi lúc tỉnh lại, đã là chín giờ sáng đồng hồ. Của nàng này tiểu tỷ muội, cũng đều nằm ở trên giường khô khô ngủ say.

Khanh Vũ Phi một nhìn đồng hồ đeo tay, một cô lỗ từ trên giường bò dậy, trực tiếp mặc đồ ngủ, vội vã liền ra khỏi phòng: "Phi Phàm, Phi Phàm, mười giờ, người nên đi học. "

Mặc Phi Phàm mới vừa từ trong phòng vệ sinh giặt xong tay đi tới, đang ở bỏ rơi tay, trả lời: "Vũ Phi tỷ không cần lo lắng, ngày hôm nay mười giờ rưỡi mới có giờ học, còn kịp. "

"Vậy người cũng đi nhanh lên đi, người còn phải đi đón Thiên Thiên cùng Nhục Lam các nàng đâu. "

"Vậy các người bên này? "

"Cái này trời đã sáng rồi, sẽ không xảy ra chuyện gì, người đi nhanh đi. "

"Vậy được rồi, có việc mang cho ta điện thoại, ta trước xuất phát. " Mặc Phi Phàm nắm lên trên ghế sa lon áo khoác, rời khỏi phòng, lái xe phản hồi biệt thự đón người.

Kể tiếp một tuần lễ, tất cả mọi người qua được bề bộn nhiều việc. Mặc Phi Phàm, Âu Dương Thiên, Kiều Nhục Lam vì kế tiếp giữa kỳ khảo thí, khẩn trương chuẩn bị. Trương Lâm cũng vì tập đoàn bận chuyện được sút đầu mẻ trán, Ngô Trí cùng Khanh Vũ Phi vì chuyện công tác, bắt đầu bận rộn.

Âu Dương Thiên, Kiều Nhục Lam, cũng tựa hồ đã quên, Mặc Phi Phàm ở Khanh Vũ Phi tiệc sinh nhật ngày đó còn mua rồi một món lễ vật chuyện.

Lại một tuần lễ sau, giữa kỳ khảo thí thành tích hiện ra, Mặc Phi Phàm không có có bất kỳ huyền niệm gì, lấy được bản chuyên nghiệp thành tích tổng hợp đệ nhất danh.

Hôm nay bảy giờ tối, Mặc Phi Phàm không có lớp, vẫn như cũ ở lại trống rỗng 302 trong phòng học hàng cuối cùng. Tối hôm nay Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhục Lam có một chuyến công khai giờ học, muốn từ bảy giờ tối vẫn lên tới mười giờ.

Thời gian ba tiếng, cũng đủ chỗ hần để ý một ít "Cá nhân " vấn đề.

302 trong phòng học trừ hần ra bên ngoài, còn có một người -- Bạch Tuyết Linh.

Hai người cách xa nhau một cái chỗ ngồi, nói không xa, lại phảng phất người của hai thế giới. Bọn họ cũng không nói chuyện, tựa như hai cái người hoàn toàn xa lạ, mỗi người làm riêng mình tác nghiệp, nhìn mình sách.

Cũng không biết qua bao lâu, phảng phất một thế kỷ dài như vậy, vẫn là Bạch Tuyết Linh đầu tiên phá vỡ cái này an tĩnh cục diện.

Chỉ thấy Bạch Tuyết Linh lấy tay đem trước mặt một túm lưu hải đẩy đến lỗ tai phía sau, cái miệng anh đào nhỏ nhắn triển khai, lộ ra bên trong trắng như tuyết hàm răng, tươi mát di nhân: "Phi Phàm, ta có một đạo đề không biết rõ, có thể hay không giúp ta giải đáp một cái a? "

Làm hệ khảo cổ giữa kỳ khảo thí đệ nhất danh, Mặc Phi Phàm tự nhiên trở thành Bạch Tuyết Linh tìm xin giúp đỡ đối tượng.

Mặc Phi Phàm trên mặt lộ ra ký hiệu má lúm đồng tiền, sáng khoái đáp ứng nói. Hần từ sau đứng hàng đi vòng qua Bạch Tuyết Linh bên phải, thoáng Cung hạ thân tử, hỏi: "Là cái nào một đề nhân a? "

Vừa mới đề sát vào Bạch Tuyết Linh, Mặc Phi Phàm trong lỗ mũi lập tức liền bay vào một hương vị. Đó là từ Bạch Tuyết Linh trên người tản mát ra mùi thơm ngát, chỉ cần ngửi trên một chút, liền có thể khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Nếu như yêu ta liền hôn hôn ta

Dưới đèn xem mỹ nhân, càng xem càng thêm tinh thần. Hôm nay Bạch Tuyết Linh đẹp vô cùng, một thân trắng tinh váy liền áo, quần trắng, dưới chân đi một đôi trắng tinh Bạch giày. Da của nàng vốn là phi thường tốt, trắng toát, dường như một đóa con nít bằng sành.

Mặc Phi Phàm là đứng, Bạch Tuyết Linh là đang ngồi, trên cao nhìn xuống, dư quang của khóe mắt khó tránh khỏi quét Bạch Tuyết Linh cổ phía dưới mảng lớn da thịt. Bất quá, Bạch Tuyết Linh là cái rất thuần khiết bảo thủ người, cũng không thể nhìn thấy càng thâm nhập địa phương.

"Nhìn lung tung cái quái gì? " Bạch Tuyết Linh trong con người xinh đẹp mang theo oán trách mà nhìn Mặc Phi Phàm. Mặc Phi Phàm nhưc đầu, lộ ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền, đang hoàng nói: "Tuyết Linh, người thật đẹp. "

Nữ hài tử đều thích người khác khen chính mình xinh đẹp, nhất là người mình thích. Bất quá, có người sẽ lập tức biểu hiện ra ngoài, có người biết làm bộ sức sống, Bạch Tuyết Linh là thuộc về loại sau.

Bạch Tuyết Linh cố ý trừng Mặc Phi Phàm liếc mắt, tức giận nói rằng: "Lại nhìn lung tung, ta không hỏi người vấn đề. "

Nàng nhìn qua thật sự là sức sống, nhưng một điểm sinh khí giọng của cũng không có.

Mặc Phi Phàm cũng hiểu được có chút xấu hổ, nhúc nhủ, thoải phong nhất chuyển nói: "Được rồi, không nhìn, xem đề. Có cái gì đề không hiểu? "

"Ah, là này đạo. . . . " Bạch Tuyết Linh hàm răng khễ mở, ôn nhu nói.

Mặc Phi Phàm nhìn một chút đề mục, sau đó giải thích: "Đạo đề này có chút vượt lên trước phạm vi, đây cũng là đại nhất học kỳ sau nội dung. Nó chính xác giải thích chắc là. . . . "

Mặc Phi Phàm rất có kiên trì, cũng giải thích được phi thường cặn kẽ.

Bạch Tuyết Linh nghe xong hần giải đáp, nhìn không được lần nữa đối với hần nhìn với cặp mắt khác xưa đứng lên. Nói nói, Bạch Tuyết Linh tâm tư cũng không ở đề mục lên, hoàn toàn chuyển tới Mặc Phi Phàm trên người.

Chờ hần nói xong, Bạch Tuyết Linh ba được một cái hôn ở tại Mặc Phi Phàm trên mặt .

Mặc Phi Phàm đầu tiên là sững sốt, sau đó thụ sững nhược kinh, cuối cùng ngốc cười rộ lên. Hần bụng bị hôn khuôn mặt, lảm bảm nói: "Ta đây là đang nằm mơ sao? "

Bạch Tuyết Linh cười không lộ răng, dùng sức quơ quơ đầu. Trong ánh mắt của nàng đầy ngẫm mong đợi, dường như đang đợi Mặc Phi Phàm nói cái gì.

Mặc Phi Phàm coi như là ngu ngốc muốn tên ngốc, lúc này cũng nên biết Bạch Tuyết Linh ám hiệu. Hần lấy dũng khí, lấy can đảm, tâm tình vô cùng khẩn trương nói: "Tuyết Linh. . . Ngươi cho ta nói yêu cầu ta làm xong rồi. . . Có thể hay không. . . Có thể hay không làm bạn gái ta? "

Một lát, Bạch Tuyết Linh mới nhẹ nhàng ừ một tiếng. Sau đó ngồi thẳng thân thể, đưa cổ dài, nhắm hai mắt lại.

Nhìn xem Bạch Tuyết Linh kiều diễm ướt át đáng vẽ, Mặc Phi Phàm trong lồng ngực máu nóng thẳng trào trên trán. Hần cúi người, nhẹ nhàng hôn lên Bạch Tuyết Linh trên môi.

Trong sát na, Bạch Tuyết Linh cảm nhận được một bài son đảo hải lực đạo, nhất thời cảm giác được một loại đến từ sâu trong linh hồn run rẩy, dường như muốn hít thở không thông thông thường.

Đây là hai người lần đầu tiên hôn sâu, động tác còn rất đông cứng, không đủ quy tắc, tin tưởng ở trong cuộc sống sau này, hai người biết càng ngày càng quen thuộc.

Hôn xong qua đi, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh đều lâm vào thật lâu trầm mặc. Hai người mặt của, đều giống bị nóng lại đây vậy Hồng, không biết nên người nào mở miệng trước, cũng không biết nên nói cái gì.

Cũng không biết qua bao lâu, Mặc Phi Phàm đột nhiên nhớ lại một việc. Hần từ trong túi lấy ra một cái hộp trang sức, dùng một cái một cái mở ra nắp: "Tuyết Linh, đây là ta đưa cho ngươi vật đính ước, thích ngươi hy vọng. "

Bạch Tuyết Linh rũ xuống tầm mắt, nhìn lại. Chỉ thấy đây là một cái tinh vi tỉ mỉ, đẹp vô cùng điều trụ.

Điều trụ lên cây từ đằng cùng đá quý màu tím, dường như hai cái ân ái tình nhân, gặt gao triền miên cùng một chỗ. Bên cạnh bạch kim, cho cái này điều trụ bình thêm rất nhiều xa hoa.

Bạch Tuyết Linh liếc mắt thích vật này, nhưng là đoán được thứ này giá trị. Nàng lắc đầu liên tục, từ chối nói: "Ta không thể nhận, cái này quá quý trọng. "

"Nha đầu ngốc, những thứ này vật ngoài thân nào có ngươi quý trọng. Ta là ta cảm tiền lương của mình mua, ngươi liền yên tâm cầm a !. " Mặc Phi Phàm thái độ rất là kiên quyết, không cho Bạch Tuyết Linh cự tuyệt.

Bạch Tuyết Linh quán quyết đã lâu,

Chỉ có cuối cùng thu xuống dưới. Nàng suy nghĩ một chút: "Ta đây cũng tiễn ngươi một cái quà nhỏ a !, bắt quá đầu tiên nói trước rồi, ta có thể cũng không như ngươi vậy phú, không nên chê hắc. "

"Ha ha, ta là cái loại này điệu bộ người sao. Lễ vật gì a, nhanh cho ta xem. " Mặc Phi Phàm không kịp chờ đợi hỏi.

Bạch Tuyết Linh nghịch ngợm hương Mặc Phi Phàm thề lưỡi, thần bí nói: "Ồ ta trên chân, chính ngươi cỡi xuống a !. "

"Ồ trên chân? " Mặc Phi Phàm mang theo hiếu kỳ, chậm rãi ngồi chồm hổm xuống.

Hần nhẹ nhàng vén lên Bạch Tuyết Linh váy, phát hiện Bạch Tuyết Linh trên chân ngọc, có một cái thủ công bện giấy đỏ, giấy đỏ có ngón tay út lớn như vậy, mặt trên có rất nhiều xinh đẹp văn lộ, vừa nhìn chính là tổn không ít tâm tư cùng thời gian biên.

Giấy đỏ ở mắt cá chân vị trí, cho vốn là thanh tú chân bó, thêm rất nhiều khả ái và xinh đẹp.

Mặc Phi Phàm ngừng đầu, ngưng tiếng hỏi: "Tuyết Linh, đây là ngươi biên? "

"Đúng vậy, hai thứ này theo ta ba bốn năm, coi là của ta thiếp thân vật, có thể hay không không tốt lắm?" Bạch Tuyết Linh lắc lắc môi, trong lòng đột nhiên tuôn ra một không rõ tự ti. Nàng vội vàng đem chân rụt trở về, về mặt lúng túng nói: "Quên đi, ta tổng biệt a !. "

"Ta cảm thấy rất tốt, so với bên ngoài mua gì đó có ý nghĩa sinh ra. " Mặc Phi Phàm trên mặt lộ ra rục rờ má lúm đồng tiền, hí mắt cười nói: "Ta chọn cái này. "

Nói, không nói lời gì, bá đạo nắm lên Bạch Tuyết Linh chân ngọc, cẩn thận đưa nàng chân phải sợi giấy đỏ đón lấy. Trước đây, Mặc Phi Phàm cũng muốn bộ ở trên chân của mình, thế nhưng chân của mình quá lớn, cái nào có thể so với Bạch Tuyết Linh chân ngọc tinh tế.

Thấy hần nửa ngày cũng mang không hơn quần bách dáng vẻ, Bạch Tuyết Linh nhin không được ha ha mà cười: "Ngu ngốc a, mang trên tay không phải thì xong rồi. "

"Đúng vậy, ta làm sao không nghĩ tới. " Mặc Phi Phàm vỗ đầu một cái, ở trên tay so với vạch mấy cái. Thật đúng là đừng nói, nhỏ vừa vặn, thật giống như đặc biệt vì hần may giống nhau.

Các loại mang được rồi, Mặc Phi Phàm nhìn một chút trên tay tay thùng, rất hài lòng nói rằng: "Thật không sai a, vừa vặn thích hợp. "

"Khanh khách ", Bạch Tuyết Linh Yên Nhiên mà cười nói, sau đó đột nhiên khí phách nói: "Có không có nhân lực giá cả a? "

Mặc Phi Phàm ngửa mặt mà cười, từ hộp trang sức trong xuất ra cái kia điều trụ, giống như tân lang cho cô dâu kết hôn lễ vật giống nhau, động tác ưu nhã chậm rãi cho hần mang theo.

Từ giờ khác này, Mặc Phi Phàm cũng là có bạn gái người.

Lãng mạn là cái gì? Là tặng hoa? Trong mưa bước chậm? Trước lầu đứng lặng không đi? Nếu như hai người lẫn nhau ái mộ yêu nhau, chuyện gì cũng không làm, lẳng lặng đối lập nhau đều sẽ cảm giác là lãng mạn. Bằng không, cho dù hai người ngồi vào trên mặt trăng hẹn hò, cũng là không - cảm giác lãng mạn.

Xin tin tưởng chân thành của ta, ta là thật nguyện ý dùng một đời tôi để cho người nhân chứng, nhân chứng ta đối với người mến mộ cùng khoan dung, nhân chứng ta quý cùng tôn trọng. Honey, mời cầm ta mong đợi hai tay, từ nay về sau cộng cảm cuộc sống hạnh phúc!

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 68: Giận dữ

Kể từ cùng Mặc Phi Phàm hôn qua về sau, Bạch Tuyết Linh mặt của vẫn mắc cỡ đỏ bừng, cũng không cách nào an định lại học tập.

Thấy nàng cũng không có tâm tư gì xem sách, Mặc Phi Phàm đề nghị đi trường học phụ cận một cái chợ đêm chịu chút bữa ăn khuya. Đề nghị này, lập tức liền được Bạch Tuyết Linh hai tay của hoan nghênh.

Hai người cỏ rồi thật là lớn dũng khí, chỉ có dắt tay cùng một chỗ, sau đó ngọt ngào rời đi phòng học, đi cắt dạ tiêu đi.

Theo lý thuyết, Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam là mười giờ tan học. Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh chín giờ rưỡi trở về, thời gian vẫn là vô cùng đầy đủ. Có thể vạn vạn không nghĩ tới, các nàng sớm nửa giờ tan lớp.

Trùng hợp là, bốn người vừa vặn đang dạy học của lầu bắt gặp.

Nương giáo học lầu trước cửa ngọn đèn, Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam lập tức liền thấy Bạch Tuyết Linh trên cổ cái tâm đó hình điều trụ -- cái này lúc đó các nàng tưởng tiên cho mình điều trụ, sắc mặt lập tức liền khó coi.

Có thể nói, tâm lập tức liền chìm đến rồi đáy cốc, hai người ánh mắt lạnh đến dường như có thể chết cồng một con voi.

Mặc Phi Phàm mặc dù là Âu Dương Thiển cận vệ, nhưng cũng không phải người sau tài sản tư hữu.

Hơn nữa, hần chính là nam nhân bình thường, in a relationship cũng là rất bình thường. Hần không cảm thấy cái gì không thích hợp, tiến lên chào hỏi: "Hai người các người làm sao sớm như vậy rơi xuống, không phải nói mười giờ nha? "

Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam tốt như không nghe đến tựa như, căn bản phản ứng đều không để ý hấn. Hai người không hẹn mà cùng nhìn về phía Bạch Tuyết Linh, ánh mắt kia làm cho Bạch Tuyết Linh toàn thân không được tự nhiên.

Nàng lơ đãng tay nắm cửa từ Mặc Phi Phàm trong lòng bàn tay rút ra, mang theo một ít xấu hổ, nhút nhát cười nói: "Hai vị nói vậy chính là Phi Phàm trong miệng họ Âu Dương học tỷ cùng Kiều học tỷ a !, các người khỏe. "

Âu Dương Thiển nghe tiếng, rất không khách khí liếc mắt một cái, không coi ai ra gì, ngạo mạn nói: "Mặc Phi Phàm, gia gia ta tiêu nhiều tiền như vậy mời người tới là bảo vệ ta, không phải để cho người tán gái, làm xong người bản chức công tác, đừng làm cho bản tiểu thư nhìn xem chướng mắt. "

Làm Âu Dương Thiển trung thành nhất ủng hộ độn giả, Kiều Nhược Lam luôn là ở thời điểm mấu chốt, không chút do dự đứng ở người trước một bên.

Nàng vĩnh quyết cái miệng nhỏ nhắn, thái độ so với Âu Dương Thiển còn muốn ngạo mạn nói: "Con cóc chính là con cóc, chẳng những người hình dáng không ra sao, ánh mắt còn thiếu cạn. Đừng tưởng rằng tìm nàng tiểu thái muội, là có thể đem thân phận của mình đã quên, chết bảo tiêu, mau cút đi lái xe. "

Nói xong, lời kéo Âu Dương Thiển tay, tránh ôn thần tựa như đi về phía trước.

Mặc Phi Phàm mặc dù tự chủ hơn người, nhưng cách ngôn nói "Nê Bồ Tát còn có ba phần tính năng của đất ", càng chưa nói giống như hấn như vậy huyết khí phương cương người tuổi trẻ. Hấn mặc dù không có phát tác tại chỗ, thế nhưng trên mặt âm tình biến ảo chậm chạp, xem bộ dáng là bị chọc tức.

Đội các nàng đi ra một khoảng cách, Mặc Phi Phàm thở ra một hơi, thoải mái Bạch Tuyết Linh nói: "Tuyết Linh, thật ngại quá, để cho người cũng tiếp không ít nước bẩn, những nước này vốn là bát ta. "

"Không có việc gì không có việc gì ", Bạch Tuyết Linh gọi đoán ý người nói: "Các nàng có lẽ có nguyên nhân khác, tâm tình không tốt a !. Người là nam nhân, chớ cùng nữ hài tử sức sống, nhanh đi bảo hộ các nàng a !, ta ở trong trường học không có việc gì, đến rồi gọi điện thoại cho ta. "

Mặc Phi Phàm không nghĩ tới Bạch Tuyết Linh như thế thông tình đạt lý, trong lòng một giòng nước ấm bắt đầu khởi động.

Hấn ở Bạch Tuyết Linh trên mặt nhanh hôn một cái, sau đó hướng nàng khoát khoát tay: "Tốt, ta đây đến rồi gọi điện thoại cho người. Được rồi, sách của ta còn ở trong phòng học, giúp ta nhận lấy. "

"Tốt. " Bạch Tuyết Linh trên mặt lộ ra ôn thuận nụ cười. Nhìn Mặc Phi Phàm bóng lưng, khe khẽ thở dài, hai cái này Đại tiểu thư tựa hồ không tốt lắm ở chung, Mặc Phi Phàm cùng với các nàng cùng một chỗ, cũng thực sự là khó khăn hấn.

Nói xong bên này, lại đến nói một chút Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam bên này.

Hai người là qua Chủy nghiệm không sai, nhưng tâm tình cũng không tốt, thậm chí ngay cả các nàng mình cũng cảm thấy, lời nói mới rồi hơi quá đáng. Mặc Phi Phàm cũng không có làm sai bất cứ chuyện gì, muốn trách thì trách các nàng phản ứng quá kịch liệt.

Các nàng là nhà giàu thiên kim, từ nhỏ đến lớn đều bị làm hư rồi, trong tự điển chưa từng có xin lỗi hai chữ này.

Muốn các nàng hướng Mặc Phi Phàm nói tiếng "Xin lỗi ",

Vậy căn bản chính là so với lên trời còn khó hơn. Mặc Phi Phàm bản thân sẽ không sai, cho nên lại không biết xin lỗi.

Cho nên, từ trường học đến biệt thự đoạn đường này, ba người đều rơi vào trầm mặc trạng thái. Từ lên xe khi đến xe, trong xe lâm vào một mảnh đáng sợ an tĩnh ở giữa.

Vào biệt thự về sau, Âu Dương Thiển ngay cả tắm cũng không tắm, thẳng lên lầu, tránh ở trong phòng sanh muộn khí, đập đồ: "Có gì đặc biệt hơn người a, khoe khoang cái gì a, vạn thanh đồng tiền đồ đặc khoe khoang cái gì, ta muốn là muốn, có thể mua một xe. Chết tiệt Vương bát đản, không cố gắng làm hộ vệ cho ta, đi ra ngoài thông đồng hồ ly tinh, hỗn đản hỗn đản. "

Nàng vừa mắng, một bên nhéo trên giường mao nhung con nít, bởi vì khí lực quá lớn duyên cớ, lưng cái lỗ tai đều bị nàng nhéo rớt.

Kiều Nhược Lam nhưng lại không có lên lầu, nhưng tọa ở trên ghế sa lon vẫn chờ ra.

Của nàng tên hiệu gọi "Nhôn nháo ", trong ngày thường điên điên khùng khùng, trách trách vu vu, hoạt thoát thoát một cái tiểu người điên. Như loại này an tĩnh tình huống, cũng chỉ có ở nàng sinh bệnh hoặc là tới kinh nguyệt không thoải mái thời điểm có thể chứng kiến.

Mà Mặc Phi Phàm, nhìn qua cũng không đứng tinh thần.

Tránh trong phòng vệ sinh đánh ước chừng hơn nửa canh giờ điện thoại của, thanh âm rất thấp, ngoại nhân căn bản nghe không được nội dung điện thoại. Các loại từ phòng vệ sinh đi ra, cúp điện thoại, hấn ngay cả ngủ ngon chưa từng cùng đại gia nói, trực tiếp trở về phòng.

Ba người loại này không thích hợp, rất nhanh thì bị tâm tế Ngô Tĩ đã nhận ra.

Trương Lâm trước đây cũng đã nhận ra, nhưng nàng trong khoảng thời gian này quá bận rộn, toàn thân mệt mỏi đều nhanh thành mảnh nhỏ, vừa đến gia hạn không thể ngay cả tắm cũng không tắm, y phục cũng không cởi, trực tiếp ngã xuống giường ngủ.

Nàng cũng không còn quá dễ bụng, cảm thấy tiểu niền khinh cùng một chỗ ngay người lâu, não điểm mâu thuẫn rất bình thường, mấy ngày nữa thì không có sao, cho nên cũng không có hỏi cặn kẽ rõ ràng.

Mà Khanh Vũ Phi, lại chỉ như với cái loại này không ăn nhân gia lửa khói tiên nữ, không quá biết chú ý tới hồng trần trong những thứ này phân tạp tâm tình.

So với việc hai người bọn họ, Ngô Trĩ sẽ rồi rảnh nhiều, cũng bớt quái nhiều.

Nàng vừa mới đắp mi ngon lành, người mặc thật mỏng đai đeo đồ ngủ liền hiện ra.

Bây giờ là trung tuần tháng mười một, bên ngoài đã bắt đầu lạnh, nhưng trong biệt thự hệ thống sưởi hơi rất đủ, coi như cời hết cũng sẽ không quan tâm, cho nên loại này trang phục cũng tịnh không kỳ quái.

"Thiên Thiên, xem ta mặt nạ dưỡng da xếp hợp lý có hay không?" Ngô Trĩ chỉ mình mặt của, bắt đầu một thoại hoa thoại.

Kiều Nhượng Lam ngẩng đầu nhìn liếc mắt, mặt không chút thay đổi nói: "Xếp hợp lý rồi. "

Ngô Trĩ: "Vậy là tốt rồi, ngươi có muốn tới hay không một tắm, ta mới mua, Pháp vừa ráp xong vào bên, hiệu quả rất tốt. "

Kiều Nhượng Lam vẫn là bộ kia miễn cưỡng biểu tình, từ trong miệng đựng tới vài: "Không có hứng thú. "

Nếu mở ra máy hát, Ngô Trĩ lúc này mới tốt đem đề tài hướng chính mình tò mò địa phương trên dẫn. Nàng đặt mộng ngồi Kiều Nhượng Lam bên người, bàn trứ chân tỏ mò hỏi: "Làm sao vậy, tâm tình không tốt, có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?"

"Không có việc gì, ta tới kinh nguyệt rồi. " Kiều Nhượng Lam thuận miệng có lệ một tiếng, phòng má bọn nói: "Không muốn nói chuyện. "

Của nàng điểm ấy chuyện ma quỷ, cái nào có thể lừa gạt được Ngô Trĩ. Ngô Trĩ làm bộ kỳ quái một tiếng: "Không đúng, ta nhớ được cuộc sống của ngươi không phải lúc này a?"

"Ai nha, Trĩ tỷ, ngươi cũng đừng hỏi ta, ta không muốn nói chuyện, ta đến lầu thượng đi ngủ. " Kiều Nhượng Lam đứng lên, ngay cả nàng thích nhất < Đại Đầu Nhi Tử Tiểu Đầu Ba Ba > cũng không nhìn rồi, trực tiếp chạy lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Cùng Ngô Trĩ thổ lộ tình cảm

Thấy nàng cử chỉ quái dị như vậy, Ngô Trĩ càng cảm thấy phương diện này có việc. Nàng nhẹ yêu kiều đi tới Mặc Phi Phàm trước cửa, gõ cửa phòng: "Phi Phàm ở đây không, ta có thể đi vào sao?"

Mặc Phi Phàm nghe được là Ngô Trĩ thanh âm, sáng khoái đáp trả lời một câu: "Trĩ tỷ, cửa không có khóa, vào đi. "

Ngô Trĩ dán một tấm màu trắng mặt nạ dưỡng da, đẩy cửa phòng ra, chứng kiến Mặc Phi Phàm đang xem sách, trêu ghẹo nói: "Đại tài tử đang làm việc hả?"

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu nhìn lên, khá lăm, suýt chút nữa không có bị Ngô Trĩ bộ dạng dọa cho giật mình. Hắn chậm chậm nổi lòng, đáp ứng nói: "Trĩ tỷ tìm ta có việc sao?"

"Không có chuyện thì không thể tìm ngươi tán gẫu một chút a. " Ngô Trĩ tìm cái ghế ngồi xuống, ưu nhã hai chân treo nguẩy. Hôm nay Ngô Trĩ như trước phi thường gọi cảm, chân ngọc thon dài có nửa đoạn lộ ở trong không khí, s hình vóc người ở dưới ngọn đèn tàn mất ra mê người ý nhị.

Mặc Phi Phàm đục lỗ nhìn một chút Ngô Trĩ, nhân thân trước sau như một sạch sẽ, thâm thúy. Hắn lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, cười cười: "Đương nhiên có thể, Trĩ tỷ muốn trò chuyện cái gì?"

"Ta xem ngày hôm nay ba người các ngươi đều không quá cao hứng, có phải hay không chuyện gì xảy ra rồi?" Ngô Trĩ nói thẳng, nói thẳng ra nghi ngờ

trong lòng.

Mặc Phi Phàm dùng hai ngón tay sờ trán một cái, trầm ngâm chốc lát: "Có thể là các nàng cảm thấy, ta tìm nữ bằng hữu, sẽ ảnh hưởng công tác a !. Kỳ thực lo lắng của các nàng có chút hơi thừa rồi, ta không phải cái loại này không chịu trách nhiệm người. "

"Người mới vừa nói cái gì? " Ngô Trí kinh ngạc, đem trên mặt mặt nạ dưỡng da vừa rút lui, lộ ra một tấm trắng nõn ướt át gương mặt.

Không nghĩ tới Ngô Trí sẽ phản ứng kịch liệt như vậy, Mặc Phi Phàm dừng một chút, biểu tình có chút cứng ngắc, lập lại: ". . . Ta nói lo lắng của các nàng có chút dư thừa, ta cũng không phải là cái loại này không chịu trách nhiệm người, ta sẽ giống như trước giống nhau, hảo hảo bảo hộ các nàng. "

Ngô Trí thời gian lắc đầu: "Ta hỏi là nửa câu trước. "

Mặc Phi Phàm: "Ta tìm nữ bằng hữu. . . . "

"A ", Ngô Trí vừa kinh ngạc mà há to miệng: "Người nói người tìm nữ bằng hữu, là chuyện khi nào, ta làm sao không biết? Cô bé kia là làm gì? "

Mặc Phi Phàm ngượng ngùng nhúc nhúc đầu, cười nói: "Là hôm nay xác nhận quan hệ. Nàng là ta bạn học trong lớp, tên là Bạch Tuyết Linh. "

Ngô Trí giật mình, một lát mới khôi phục mới vừa biểu tình, nửa đùa nửa thật nói: "Ah, thì ra là vậy a. Cái kia gọi Bạch Tuyết Linh tiểu cô nương hạ thủ còn rất nhanh a, ta còn dự định đuổi ngược người làm lão công đầu, để cho người cho ta sinh một đồng tiểu con khi đâu, hiện tại xem ra không có cơ hội lạc~. "

Mặc kệ nàng nói xong thật hay giả, Mặc Phi Phàm là càng thêm ngượng ngùng.

Ngô Trí thấy thế, cười tươi như hoa nói: "Ai u, còn xấu hổ a, cái này có gì xấu hổ. Nói như vậy, Thiên Thiên cùng nhón nháo cũng biết? "

"Ân, ta theo Tuyết Linh mới vừa ăn xong bữa ăn khuya trở về, vừa vận dụng tới các nàng tan học. Ta cũng không biết vì sao, các nàng nhìn thấy Tuyết Linh, nói một chút mạc danh kỳ diệu rất không khách khí, sau đó trở về sẽ không để ý đến ta rồi. Không đúng, chính xác ra, đang nói những lời này sau, sẽ không để ý đến ta rồi. "

Ngô Trí trong nhà dù sao cũng là mở công ty giải trí, đối với loại này tình yêu nam nữ, thấy nhiều lắm. Nàng nâng tay, nghỉ lại, đột nhiên tính ra một cái khiếp sợ kết luận: "Thiên Thiên hoặc là nhón nháo, không sẽ là đều thích trên người a !, các nàng đây là đang nói máu ghen a. "

Phốc! Mặc Phi Phàm suýt chút nữa bị nước miếng của mình ế nói.

Phản ứng đầu tiên, điều này sao có thể.

Hai người bọn họ như vậy cao cao tại thượng, sao lại thể chọn trúng chính hấn một ở trong miệng các nàng "Con cóc " "Thỏ bao tử " .

Ngô Trí lơ đãng, giải thích: "Người đây liền không hiểu, nữ hài tử có đôi khi bình thường khẩu thị tâm phi. Người xem hai người bọn họ tại sao phải vô duyên vô cớ phát hỏa, cũng không phải thật xảy ra chuyện gì thế, khả năng lớn nhất, chính là các nàng đối với người đã có ý tứ. Hiện tại người đột nhiên tìm người bạn gái, còn là một đối với các nàng gia cảnh tốt, đối với các nàng ưu tú, thậm chí đối với các nàng xinh đẹp tiểu cô nương, hai người bọn họ đương nhiên tâm lý biết rất không cao hứng rồi.

Ai u, không nhìn ra a,

Người tiểu tử này là lúc nào bắt tù binh hai cái này tiểu bại hoại tâm. Chẳng lẽ, là ở Lâm ty bị công ty lắp đặt thiết bị vây khốn lần kia, còn là nói người lẻ loi một mình thâm nhập long đàm hồ huyết một lần kia. "

Mặc Phi Phàm nghe được có chút loạn mộng, tuy là Ngô Trí nói xong đạo lý rõ ràng, người trước vẫn như cũ cho rằng người sau suy đoán có chút hoang đường.

Đây hết thảy đều là nàng vô căn cứ tưởng tượng, không có chứng cứ xác thật, là không thể coi là thật.

Hắn lắc đầu mà cười: "Coi như hết, ta có thể không chịu nổi cái này hai tổ tông. Không phải bắt kể các nàng là nghĩ như thế nào, ta hiện tại đã có bạn gái, sự thật này không phải sẽ cải biến. Về sau, ta sẽ như trước làm xong ta bản chức công tác. Còn như những thứ khác, ta sẽ không cũng không phải đi suy nghĩ nhiều. "

"Tiểu đệ đệ, người lời nói này có điểm mâu thuẫn rồi. Người có thể xác định, về sau nhất định có thể cùng cái tiểu cô nương kia đến già đầu bạc? "

". . . . "

"Ta cho người biết, đừng ngây thơ, 100 đối với sinh viên tình lữ, chỉ một cặp có thể kiên trì đến cuối cùng, người cảm thấy người chúng ta chia tay có khả năng bao lớn? "

Mặc Phi Phàm ánh mắt kiên định, leng keng nói: "Nếu quả thật là như vậy, chúng ta đây chính là duy nhất một đôi. "

"Ha ha, ta không tin, hãy đợi đấy. Về sau chờ người lúc chia tay, cũng gục tỵ tỵ trong lòng khóc nhè. " Ngô Trí ôm tay, quỳn rữ nói rằng.

Mặc Phi Phàm trầm mặc một hồi, không biết như thế nào nói tiếp.

Thấy hần không nói, Ngô Trĩ đi tới Mặc Phi Phàm tiếng trước, khom người, buồn bã nói: "Phi Phàm đệ đệ, người có thể phải chú ý. Hai thằng nhóc này, cũng không phải là dễ dàng như vậy chịu thua chủ, các nàng không đúng biết liên hợp lại cướp người, cũng có thể biết làm tầm trọng thêm trả thù người. Còn có còn có, nếu như ta ngày nào đó nhảm chán, cũng sẽ gia nhập vào ah, người không biết, tỷ tỷ cũng là rất thích người, ha ha. "

Mặc Phi Phàm đầu trên đỉnh trượt xuống ba cái hắc tuyến, nói lầm bầm: "Trĩ tỷ, người cũng đừng cảm lão đệ người treu đùa rồi, ta bây giờ là một cái đầu, năm lớn, trong lòng loạn cực kỳ. "

"Cái này có gì loạn, người khác có phúc khí này, chết yếu ngày cho tổ tông thấp hương rồi. "

"Thôi đi, ba nữ nhân thành một cái chợ, ta cũng không muốn mỗi ngày sinh hoạt tại não loạn trong cuộc sống, ta chỉ muốn đập đập thật thật, qua hết đại học mấy năm này. "

"Người trong giang hồ, thân bất do kỷ. Được rồi, không quấy rầy người học tập, ta tiếp tục làm mặt của ta mòng đi. Có muốn hay không cũng cho người tới một mảnh? "

"Không cần, cảm tạ Trĩ tỷ. " Mặc Phi Phàm khách khí nói.

Đội nàng đi sau, Mặc Phi Phàm lâm vào thật lâu trầm tư.

Lẽ nào, thực sự như nàng nói như vậy, chính mình vô hình trung làm thương tổn hai cô bé? Tuy là các nàng có chút lạ tính khí, nhưng bản tính cũng không xấu, nếu như làm thương tổn các nàng, thật đúng là không đành lòng.

Nhưng là, nói đi nói lại, mình cũng là vô tâm. Bất kỳ một cái nào nam nhân bình thường, đều phải có yêu đương, quyền theo đuổi hạnh phúc. Càng không thể bởi vì lo lắng hai người bọn họ, thương tổn vô tội Tước Linh.

Mặc Phi Phàm càng muốn đầu óc càng loạn, cuối cùng đơn giản không muốn, học lên rồi đà điều, đem đầu chôn ở trong cát, dùng cái này tới tránh né phiền phức.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Mập mạp phiên phức

Bắt đầu từ hôm nay, Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam lâm vào cố gắng thời gian dài chiến tranh lạnh. Ba người mặc dù ở một cái bàn, ăn một dạng cơm nước, cũng sẽ không nói thêm nữa câu.

Mặc Phi Phàm ngược lại muốn hòa hoãn hòa hoãn loại này cục diện lúng túng, nhưng là hai gã Đại tiểu thư cũng không cảm kích, trực tiếp đem Mặc Phi Phàm cho rằng người trong suốt, mặc kệ hần nói cái gì, hai người đều như không nghe đến giống nhau.

Trương Lâm, Ngô Trĩ mấy người cũng bất lực, các nàng biết Thiên Thiên cùng nhón nháo tính khí, cái này hai đều thuộc về cố chấp lừa, tính khí đi lên, người nào khuyên cũng không nghe. Chỉ có chờ các nàng tâm tình tốt, khuyên chỉ có dùng được.

Mặc Phi Phàm trong lòng mặc dù không thoải mái, nhưng cũng không có biện pháp, chỉ có tận lực làm tốt chính mình bản chức công tác, bảo vệ tốt Âu Dương Thiên, tiện thể Kiều Nhược Lam an toàn.

Một bên khác, hần cùng Bạch Tước Linh cảm tình nhanh chóng ấm lên, ở trong trường học thành đôi vào đối với, toàn bộ tiểu đội người đều biết quan hệ của bọn họ.

Hệ khảo cổ những nam sinh kia là đã ước ao lại đổ kỵ.

Ước ao Mặc Phi Phàm dáng dấp cũng không phải nói đặc biệt đồ sộ uy mãnh, đặc biệt đẹp trai, cũng không phải nói đặc biệt có tiền, làm sao chỉ có hai tháng, liền đem hệ khảo cổ hoa khôi của ngành liền đoạt tới tay, cái này cũng quá nhanh a !, ngay cả cho đại gia nhiều huyền tượng một trận cơ hội cũng không cho.

Các học sinh loại phản ứng này ngược lại cũng không kỳ quái, nhưng lại cùng Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tước Linh giao hảo mập mạp Trương Trường

Cung, rất là kỳ quái.

Trong khoảng thời gian này, tinh thần hần ngẩn ngơ, thường xuyên không yên lòng, ngồi trong lớp đờ ra. Hỏi hần chuyện gì, hần cũng không nói, thỉnh thoảng còn mặt mũi bầm dập, giống như là bị người đánh qua tựa như.

Vừa mới bắt đầu, Mặc Phi Phàm cũng không biết mập mạp chuyện gì xảy ra, thẳng đến có một ngày bởi Bạch Tuyết Linh ở sân trường sau lưng trong rừng cây nhỏ, trong lúc vô tình đụng phải mập mạp cùng một đám người đang nói cái gì.

Đám người này đều mặc lòe loẹt y phục, trên đầu nhuộm đủ mọi màu sắc nhan sắc, mỗi người đeo kính mát, vừa nhìn chính là xã hội thượng cái loại này chơi bởi lêu lổng tên côn đồ.

Mặc Phi Phàm cảm thấy kỳ quái, mập mạp làm sao trong môi chào người như thế rồi.

Ôm trong lòng tò mò, bọn họ dừng lại lắng nghe.

Mặc Phi Phàm giác quan thứ sáu kinh người, tuy là cách cố gắng xa, nhưng vẫn mơ hồ nghe được giữa bọn họ nói chuyện.

"Hồ ca, gia hạn thêm hai ngày, ta rất nhanh thì đem tiền gộp đủ, lập tức còn, lập tức còn. " mập mạp cúi đầu khom lưng, khúm núm nói.

Bên kia cầm đầu, là một trên cổ treo một cái lớn giấy chuyển vàng côn đồ, dài xấu xí, Thiên Lôi miệng thanh niên.

Thanh niên oai ngậm thuốc lá quyền, một bộ vành vào hồng hách đáng vẻ. Hần đưa tay ra, bóp mập mạp mặt béo, bộc lộ bộ mặt hung ác nói: "NgườiTMD khi ta là Hầu đầu, trêu chọc ta chơi đâu? "

"Không dám không dám ", mập mạp cười ha ha, bày ra một cái tự nhận là nhất nộ cười chân thành: "Ta nào dám lừa gạt ngài a, ta mới là Hầu, ngài là trò khi người, nếu không, ta cho các vị huynh đệ biểu diễn cái xiếc khi, làm cho mọi người vui ah nhạc ah. "

"Đi ngườiM, còn muốn kéo dài thời gian ", bên cạnh một tên côn đồ một cước đá vào mập mạp trên bụng của, mập mạp lui về phía sau lao đảo hết mấy bước, mới miễn cưỡng đứng lại. Một cước này đau đến hần ngũ quan đều vận vận biến hình, nước mắt suýt chút nữa rớt xuống.

Một lát, hần chỉ có khôi phục lại, hự một tiếng, ho khan kịch liệt một hồi, miễn cưỡng cười vui nói: "Mấy vị ca ca, ở thư thả một ngày, liền một ngày, ta đã ở tận lực mượn, liền một ngày, người xem được không? "

Thiên Lôi miệng thanh niên dùng sức nắm đầu của hần lại phát, nói rằng: "Thảo, lão tử ban đầu là mắt bị mù, sao lại thể đem tiền cho người mượn cái này nghềobi, khi chết ta rồi, người đến, cho ta hung hăng đánh hần một trận, cho ta trút giận một chút. "

Vừa dứt lời, hần không khách khí chút nào quăng mập mạp một bạt tai. Bên người hần các tuổi trẻ tên côn đồ cũng không chút khách khí, chen nhau lên, hướng về phía mập mạp chính là một trận gỗ chân đá.

Rừng cây nhỏ rất an tĩnh, bình thường không có người nào, nhiều lắm có mấy đôi tân bộ tình lữ. Chứng kiến bọn họ đánh lộn, sợ đến nhanh chân chạy, rất sợ chọc sự tình.

Một màn này, bị Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh hai người thu hết vào mắt. Bạch Tuyết Linh dù sao cũng là nữ hài tử, sợ đến cũng không dám thờ mặt,

Thật chắc bắt lại Mặc Phi Phàm tay, sợ hãi nói: "Phi Phàm, chúng ta nên làm gì, phải giúp mập mạp sao? "

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút, lắc đầu: "Vẫn là yên lặng theo dõi kỳ biến tốt, hiện tại chúng ta tình huống gì cũng không rõ ràng lắm, tùy tiện xuất thủ khả năng làm cho sự tình trở nên càng thêm không xong. Trừ phi là mập mạp có nguy hiểm tánh mạng, bằng không chúng ta không cần thiết di chuyển tay này. "

Bạch Tuyết Linh cái hiểu cái không gật đầu, trốn Mặc Phi Phàm phía sau, một cặp mắt thật to vụt sáng vụt sáng lầy.

Đánh có một phần tới đồng hồ, đám người kia rốt cục cũng đã ngừng tay. Cầm đầu Thiên Lôi miệng thanh niên hung hăng hướng trên mặt đất nhỏ bãi nước miếng, lớn tiếng mắng: "Liền sẽ cho người một ngày, ngườiTMD lại góp không đến tiền, lão tử đem người ném xuống sông mặt làm mồi cho cá. Chúng ta đi! "

Thiên Lôi miệng thanh niên cùng đám kia tên côn đồ cứ như vậy ly khai.

"Một hồi đi làm gì a? " "Tán gái a, ta mới quen một cáiD cái lồng tiêusao hàng, công phu trên giường miễn bàn thật tốt rồi, trở về tiếp lấy thoải mái. " "Thảo, có cái này chuyện tốt anh em kết nghĩa đều quên hết, khi nào ngoạn nị, làm cho các huynh đệ cũng thỏa nguyện một chút lạc~. " "Thảo, coi ta là người nào, nữ nhân còn có thể cùng huynh đệ đánh đồng, đi, ca cái này mang bọn người đi. " "Ai nha, vẫn là Lưu ca thượng nghĩa a, ha ha. . . "

Từ thanh âm của bọn họ phán đoán, bọn họ đã đi xa. Mập mạp lúc này mới sờ sờ máu mũi cùng máu trên mặt chỗ rách, giùng giàng từ dưới đất bò dậy. Hần tìm khóa cây khô dựa vào, chiến chiến nguy nguy từ trong túi lấy ra một bao trứ trứ ba ba cát trắng yên, lại từ mặt khác một cái túi tiền trong lấy ra một con cái bặt lửa, ba một tiếng đem châm lửa.

Tê~~~ mập mạp dùng sức toát một cái, một phần tư liều thuốc liền đốt rụi.

Một đại đoàn yên vụ từ vòm miệng của hắc tiến nhập, ở trong phổi đánh một vòng, lại từ hai cái trong lỗ mũi phun tới.

Yên thứ này mặc dù đối với thân thể tai hại, nhưng có đôi khi ma túy thần kinh, giảm bớt áp lực cũng là có tác dụng không nhỏ. Mập mập dùng tay áo xoa xoa máu mũi, hai ngón tay cầm điều thuốc, bốn hai năm độ nhìn xem ngày, lại tiếp lấy toát một cái.

Hô ~~~ mập mập tâm tình bình tĩnh một ít, con mắt chỗ trống, tựa hồ suy nghĩ cái gì.

Giữa lúc hắc tâm tư phiêu hốt, không biết chạy đến địa phương nào thời điểm, một thanh âm đột nhiên từ bên cạnh vang lên: "Người vẫn ổn chứ? "

Mập mập dọa run run một cái, ngón tay run lên, một mảng lớn khói bụi "Ba " mà rơi trên chân của hắc.

"Ai u. " mập mập nhanh lên luống cuống tay chân phui khói bụi, lại định nhân vừa nhìn, chính mình thảng trước mới mua quần jean đốt ra một cái không lớn không nhỏ động, đem mập mập đau lòng món gan đều run.

Hắc còn không thấy rõ người, mở miệng liền mắng: "TM ai vậy, trách trách hô hô, đập a hay là thế nào? "

Chờ hắc thấy rõ ràng là Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh hai người, thanh âm lúc này mới thấp xuống: "Ah, là các người a, các người làm sao sẽ tới nơi đây? "

Bạch Tuyết Linh nói rằng: "Chúng ta ở chỗ này tản bộ. Mập mập, vừa rồi những ngừng người kia người nào, bọn họ đánh như thế nào người a? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Quỷ dị án trộm cắp

"Vừa rồi, cái gì vừa rồi, vừa rồi ở đâu có người. " mập mập hút cái thứ ba khói, nhân thần phù phiếm, hàm hồ nói.

Mặc Phi Phàm mắt như lẳng tinh, tinh quang bắn ra bốn phía nói: "Mập mập, chúng ta có thể cái gì đều thấy được, nói một chút coi, người sao lại thể chọc những người đó? "

Thấy thật sự là không dối gạt được, mập mập lại hít một hơi thuốc, thở dài: "Mượn điểm cho vay nặng lãi, không nghĩ tới lợi cồn lợi nhanh như vậy, hiện tại không tốt trả lại. Mượn lần bằng hữu thân thích, còn chưa đủ cân nhắc. "

"Làm sao hảo đoan đoan, sẽ đi mượn cho vay nặng lãi? " Mặc Phi Phàm thật sự là không hiểu nổi.

Hắc nhớ kỹ mập mập đã từng nói, ba mẹ của mình đều là giáo sư đại học, theo lý thuyết giáo sư đại học hắc là kiếm được còn rất nhiều, làm sao cũng không trở thành luân lạc tới đi mượn cho vay nặng lãi a !.

Mập mập nhúc đầu, ngượng ngùng nói rằng: "Ngày đó cùng vài cái bạn thân đi đi dạo đồ chơi văn hoá thị trường, nhìn trúng một cái Tổng đại khay. Mấy cái bạn thân đều nói đồ chơi này một chút tốt, cho nên ta liền mua. Thế nhưng a !, lúc đó trên người ta không có nhiều tiền như vậy, một người bạn nói, nhận thức một cái khoản tiền cho vay, liền hỏi cái kia người mượn chút. Vốn muốn qua tay kiếm một khoản, lại đem tiền trả lại rồi, ai biết đó là một đồ dỏm, mẹ kiếp , quá xui. "

Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh sau khi nghe xong, đều cảm thấy khó hiểu.

Mặc Phi Phàm: " đồ bao nhiêu tiền, mượn bao nhiêu? "

Mập mập áp ứng nói rằng: "Mười vạn, chà năm chục ngàn thẻ tín dụng, mượn năm chục ngàn. "

"Cái gì? " Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh đều cảm thấy phi thường khiếp sợ: "Người tìm mười vạn mua một cái khay, người điên rồi a? Bọn họ rõ ràng cho thấy thông đồng, cùng nhau lừa người tên ngu ngốc này. "

Kỳ thực mập mập bây giờ nghĩ lại, cũng hiểu được có chút vấn đề. Bất quá khi đó, bị những người đó người một lời ta một lời nói bối rối.

Lòng người đều là tham lam, tất cả mọi người nói thứ này tốt, cái gì bao tương a, hoá sĩ a, đều là hàng thật, nội tâm cái kia cảnh giác dây trong chốc lát không có căng ở, liền thực sự tin. Mua đồ thời điểm, mập mập còn rất đặc ý, điểm chủ nói quy củ, nếu là tự xem lên, chỉ bán cho mình, cảm tình đều là

sáo lộ a.

Bạch Tuyết Linh nhỏ giọng hỏi: "Mua hàng giả, chẳng lẽ không có thể lui sao? "

"Ta tiểu cô nãi nãi, đồ chơi văn hoá thứ này nào có lui a, bị thua thiệt chỉ có thể coi là nộp học phí. 10 vạn đồng, ta nhận, đám khốn kiếp kia, ta cũng không có ý định cùng lui tới. Hiện tại liền muốn trả tiền lại, cùng lắm thì bán cái thận. "

Nghe hắn nói máu thịt be bét, Bạch Tuyết Linh lại càng hoảng sợ: "Ba mẹ nguoi đâu, bọn họ biết không? "

"Bọn họ biết a, cho ta còn năm chục ngàn khối thẻ tín dụng, thế nhưng ta không dám nói cho bọn hắn biết ta mượn cho vay nặng lãi, bằng không bọn họ cần phải theo ta ân đoạn nghĩa tuyệt không thể. " mập mập về mặt bất đắc dĩ nói.

Mặc Phi Phàm lắc đầu: "Như nguoi vậy cũng không phải sự tình, hiện tại còn thiếu bao nhiêu? "

"Ta mượn năm chục ngàn, còn kém năm chục ngàn. "

"Nguoi không phải chỉ có mượn năm chục ngàn cho vay nặng lãi sao, tại sao lại biến thành một trăm ngàn? " Bạch Tuyết Linh giật mình nói, ở trong ý thức của nàng, năm chục ngàn đồng tiền có thể có mười ngàn lợi tức, cũng đã rất cao.

Mập mập cười khỏ một hồi: "Lợi còn lợi a, hiện tại đã lật tới một trăm ngàn. "

Mặc Phi Phàm thờ dài một hơi, nên tên ngu ngốc này cái gì tốt. Xem mập mập trong ngày thường cùng mình, Bạch Tuyết Linh quan hệ không tệ, hắn hiện tại quả là là thương cảm, Mặc Phi Phàm không có làm quá nhiều do dự, từ trong bao tiền quất ra một tấm thẻ ngân hàng tới: "Nơi này có năm chục ngàn khối, vốn là ta toàn lấy ứng với cần dùng gấp, nguoi trước cầm đi còn a !. Loại sự tình này, về sau nhiều tưởng tượng, đừng kích động một cái, đã bị quý mê tâm hồn, cái gì cũng chẳng ngó ngàng gì tới. "

Mập mập nghe xong Mặc Phi Phàm lời nói, nước mắt không tự chủ xoát mà chảy xuống. Hắn nín hồi lâu, phuong nhẹ giọng nói: "Nguoi, nguoi thật muốn cho ta mượn năm chục ngàn khối? "

"Nguoi cảm thấy, ta như là ở đùa giỡn với nguoi sao? Cầm trước a !, vượt qua cái cửa ải khó khăn này, nguoi thậm vẫn là giữ đi, ngược lại thua thiệt, cũng bán không đến vài đồng tiền. " Mặc Phi Phàm lộ ra hai cái má lúm đồng tiền, nói rằng.

Bạch Tuyết Linh nghe xong, không khỏi ha ha nở nụ cười.

Hắn đang nói đùa, trong ngày thường thích nói giỡn mập mập,

Lúc này làm thế nào lấy cũng cười không nổi.

Hắn xoa xoa nước mắt, nức nở nói: "Cảm tạ Phàm ca cứu ta một mạng, đại ân đại đức trọn đời khó quên. Về sau, chỉ cần Phàm ca một câu nói, ta mập mập lên núi đao xuống biển lửa, không chối từ. "

"Được rồi được rồi ", Mặc Phi Phàm vỗ vỗ bả vai của mập mập: "Đừng chinh cùng sinh ly tử biệt tựa như, trước đem tiền trả lại đi, về sau đừng để đi trêu chọc những người đó. "

"Ân ân ", mập mập dùng sức gật đầu: "Tiền này coi như ta cho nguoi mượn, chờ ta khi nào có tiền nguoi, nhất định sẽ trả lại nguoi. "

Mặc Phi Phàm buồn bã nói: "Có trách trợ giúp lẫn nhau, e rằng ngày nào đó ta còn có vợi vàng để cho nguoi bang đầu. "

Mập mập dùng sức cắn môi một cái, đem nước mắt nhịn trở về, hắn hít sâu một hơi nói rằng: "Tốt, thật phải đến khi đó, mập mập nhất định đem hết toàn lực, không chối từ. "

Sau lại, mập mập chung quy không trả rồi cái này năm chục ngàn đồng tiền. Thế nhưng hắn còn phải là thứ khác -- một bộ hiệp can nghĩa đảm, hai khóa hừng hực hồng tâm.

Chưa bao giờ sẽ có không khỏi ơn trạch, cũng sẽ không có không khỏi mối họa, nhĩ trông cái gì bởi vì, kết chính là cái đó quả.

Về sau, mập mập theo Mặc Phi Phàm đông chạy tây giết, nam chinh bắc chiến, giữa hai người huynh đệ nghĩa, tình huynh đệ, hòa tan núi non sông ngòi, cuộn cuộn trường tồn với giữa thiên địa.

Bình thản, làm cho Mặc Phi Phàm cảm giác rất ấm tâm. Hắn gật đầu: "Đi bệnh viện đem vết thương khử trùng một chút đi, đừng lây. "

"Không cần, không cần, ta đi trước đem tiền trả lại rồi, trở về lại cùng các nguoi cố gắng nói chuyện phiếm. " mập mập nhắc nhở một cái, hướng hai người tỏ cáo cá biệt, sau đó nhanh nhanh rời đi rồi.

"Tuyết Linh, chúng ta cũng đi thôi ", Mặc Phi Phàm nắm chặt Bạch Tuyết Linh tay, tràn đầy tình yêu mà nhìn nàng. "Ân. " Bạch Tuyết Linh như chim nhỏ nép vào người, ôi y tại Mặc Phi Phàm trên vai.

Hai người ly khai rừng cây, tản biệt bước, đi học tiếng chuông reo.

Bọn họ đi tới lớp học, đang chuẩn bị đi học.

Đột nhiên, cửa phòng học vừa mở, hai người mặc cảnh phục, một người trung niên, một vị trẻ tuổi hai nam nhân đứng ở trước cửa phòng học.

Lớn tuổi chính là vị này cảnh sát đối với đang định đi học lão sư nói nói: "Lão sư, cắt đứt một cái, xin hỏi các người nơi này có không có một gọi Bạch Tước Linh học sinh? "

Đi học lão sư xuất ra danh sách nhìn một chút, gật đầu: "Quả thật có một vị gọi Bạch Tước Linh học sinh, cảnh sát đồng chí, có chuyện gì? "

"Là như vậy, chúng ta đang điều tra cùng nhau vườn trường vụ án mất trộm, cần Bạch Tước Linh đồng học phối hợp chúng ta điều tra một chút. " hơi lớn tuổi vị này cảnh sát nói rằng.

Xôn xao! Cả sảnh đường đi học học sinh, đồng loạt nhìn về phía ngời trên chỗ ngồi phía sau Bạch Tước Linh, trong mắt tràn đầy kinh nghi. Chẳng lẽ, xinh đẹp như vậy một vị hoa khôi của ngành, còn cùng vườn trường án trộm cắp có quan hệ, cái này thật bất khả tư nghị.

Bạch Tước Linh nhất thời cũng bối rối, chính mình cái gì cũng không còn làm a, sao lại thế liên lụy vào cái gì vườn trường án trộm cắp món đầu.

Cảm thụ được chu vi đồng học ánh mắt nóng hừng hực, Bạch Tước Linh người thứ nhất muốn giải thích người là Mặc Phi Phàm: "Phi Phàm, ta cái gì cũng không còn làm a? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Vào nữ sinh ký túc xá

Mặc Phi Phàm tự nhiên là tin tưởng Bạch Tước Linh, hần trùng điệp gật đầu, tốt tựa như nói: "Không có việc gì, ta tin tưởng người, tất cả có ta. "

Bạch Tước Linh từ Mặc Phi Phàm trong đôi mắt của thấy được tín nhiệm, treo cao tâm nhất thời xuống phía dưới phân nửa. Nàng khẽ vuốt cằm, cau mày đứng lên: "Ta chính là Bạch Tước Linh. "

"Xin phối hợp chúng ta điều tra một chút! " tên kia lớn tuổi chính là cảnh sát bản trú một lá bài xì phé khuôn mặt, nói rằng.

Bạch Tước Linh ồ một tiếng, sau đó vừa khấn trương lại lo lắng mà từ trong chỗ ngồi đi ra. Nhìn lại, Mặc Phi Phàm cũng cùng ở bên cạnh mình, nhất thời yên tâm sinh ra.

Hai người ly khai lớp học sau, đi học lão sư nói nói: "Chỉ là phối hợp điều tra, các học sinh không nên suy nghĩ quá nhiều, được rồi, chúng ta tiếp tục đi học. "

Nói xong, còn cô ý đi tới cửa bên, đóng cửa lại.

Lưỡng tên cảnh sát nhìn một chút Bạch Tước Linh, lại nhìn một chút cùng ở sau lưng nàng chính là cái kia bạn học trai, nhú mày một cái: "Người là ai? "

Mặc Phi Phàm: "Ta là bạn trai nàng, cũng là các người Vương cục trưởng bằng hữu. " Mặc Phi Phàm không phải cái loại này mượn người quang trang bức người, nhưng lúc này nói những lời này không thể nghi ngờ phi thường thực dụng cùng thỏa đáng? "

"Người là Vương cục trưởng bằng hữu? " lưỡng tên cảnh sát tựa hồ có hơi không thể tin được, cục trưởng sao lại thế nhận thức như thế cái bừa bãi vô danh tiểu tử.

Mặc Phi Phàm gật đầu: "Không tin, người có thể gọi điện thoại cho hần, ta gọi Mặc Phi Phàm. "

"Mặc Phi Phàm? ! " hai người đồng thời lấy làm kinh hãi, ngoại nhân khả năng có lẽ không biết tên này, nhưng ở bên trong hệ thống cảnh sát bộ phận, tên này có thể nói như sấm bên tai. Chính là hần, một mình đầu Ma Yết tổ chức, giết chết hơn mười hảo cùng hung cực ác sát thủ. Cũng là bởi vì hần, bọn họ vừa mới phá được một cái đại hình buôn bán dân đội.

Trong khoảng thời gian này, toàn bộ tây nam bát cảnh sát thành phố có thể nói quảng chịu khen ngợi, báo chí tạp chí truyền thông đem bọn họ miêu tả thành chân chính vì nhân dân người phục vụ. Nhiều như vậy vinh quang, không thể rời bỏ một người, cái này nhân loại chính là Mặc Phi Phàm.

Hai người thấy hắn không giống như là đang nói dối, bởi vì ngoại nhân là không quá có thể biết chuyện này, trừ phi là Mặc Phi Phàm bản thân. Bọn họ nhất thời thái độ tới một 180° bước ngoặt lớn, vui vẻ nói: "Người chính là Mặc Phi Phàm, học sinh kia? "

"Ân ", Mặc Phi Phàm gật đầu, ngưng tiếng hỏi: "Cảnh sát tiên sinh, đây rốt cuộc là chuyện gì, bạn gái của ta sao lại thế liên lụy đến cái gì án trộm cắp trung? "

Lớn tuổi chính là tên cảnh sát này nói chậm rãi nói rằng: "Là như vậy, chúng ta nhận được báo án, đối phương tự xưng là tây nam sinh viên đại học, nói mấy vi tính xách tay của mình bị trộm. Hắn ở đồ thư quán đọc sách thời điểm, phát hiện hệ khảo cổ Bạch Tước Linh đồng học sử dụng mấy vi tính xách tay, rất giống hắn, cho nên mời chúng ta lại đây đến điều tra một cái. "

"Nhất định chính là hoang đường ", Mặc Phi Phàm thờ phỉ phò nói: "Bạn gái của ta mấy ngày này vẫn ở chung với ta, nàng làm sao có thể sẽ đi trộm mấy vi tính. Nếu như nàng muốn mấy vi tính, ta mua cho nàng trên nườì đài đều được, nhất định chính là vu oan hãm hại. "

Trẻ tuổi tên cảnh sát kia thấy thế, vội hỏi: "Mặc đồng học trước không nên kích động, chúng ta cũng không nói Bạch đồng học nhất định chính là tiểu thâu. Chúng ta qua đây, chỉ là lại đây tới tìm hiểu tình huống một chút, làm ghi chép. "

Lớn tuổi chính là tên cảnh sát kia cười ha ha: "Đúng vậy, chỉ là làm ghi chép, không hơn. "

Bạch Tước Linh không muốn đã biết sao bắt thanh bắt bạch, nàng chủ động mời lưỡng tên cảnh sát đi phòng ngủ của mình: "Nếu như ta thực sự trộm người khác mấy vi tính, hiện tại đi ta phòng ngủ lục soát ta một chút là được. Nếu như không có, ta hy vọng hai vị cảnh quan ở sự tình rõ ràng sau đó, ở các bạn học của ta trước mặt đưa ta một cái thanh bạch. "

Bất kể là ai, đều rất coi trọng danh tiếng của mình hòa thanh danh tiếng, Bạch Tước Linh cũng không ngoại lệ.

Mặc Phi Phàm cũng đồng ý: "Cảnh sát đồng chí, sẽ đi ngay bây giờ Tước Linh phòng ngủ xem một chút đi. Các người cũng tốt báo cáo kết quả công tác, chúng ta cũng tốt chứng minh sự trong sạch của mình. "

Thấy bọn họ kiên trì như vậy, lưỡng tên cảnh sát liếc nhau sau, gật đầu: "Vậy được rồi, sẽ đi thăm xem. "

Bạch Tước Linh ở phía trước dẫn đường: "Mời đi theo ta. "

Cứ như vậy, bốn người trực tiếp hướng Bạch Tước Linh chỗ ở phòng ngủ đi tới.

Trên đường, Mặc Phi Phàm vô tình hay cố ý hỏi: "Cảnh sát tiên sinh, cái kia báo án người, rốt cuộc là người gì, có thể nói cho ta một chút nha? "

"Cái này ", trẻ tuổi người cảnh sát kia có chút do dự: "Mặc đồng học, dưới tình huống bình thường, cái này là không thể nói cho người, bởi vì ... này dính đến báo án nhân tư án cùng an toàn. "

Lớn tuổi chính là người cảnh sát kia dù sao gặp qua bộ mặt thành phố, biết mọi việc đều có trường hợp đặc biệt vừa nói, nguyên do bởi vì cái này đặc tội cục trường bằng hữu, có chút không thể nào nói nổi. Hắn cười ha ha, tiếp lời tới: " 110 báo nguy đài tặng lại tới được tin tức, đó là một cô gái, tự xưng Trương Mộc Thanh, tài vụ tài chính chuyên nghiệp sinh viên năm thứ hai đại học. "

Trương Mộc Thanh?

Mặc Phi Phàm tinh tế phân biệt rõ một cái dưới tên này, trong đầu thăm dò một phen. Ở trong ấn tượng của hắn, cái này là lần đầu tiên nghe nói qua tên này. Tài vụ chuyên nghiệp, sinh viên đại học, chẳng lẽ là theo Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam một ngành?

Hắn tiếp tục hỏi: "Có thể hay không đem người kia số điện thoại cho ta? "

Hai cảnh sát lúc này biểu hiện có chút do dự: "Như vậy không tốt a, nếu như gây ra loạn gì, trên người chúng ta bộ cảnh phục này liền khó giữ được. "

Mặc Phi Phàm biết bọn họ đang lo lắng cái gì, trấn an nói: "Yên tâm, ta sẽ không đối với một nữ hài tử sử dụng dùng vũ lực, ta chỉ là muốn biết, người kia có phải hay không cùng bạn gái của ta từng có quan hệ gì? "

Mặc Phi Phàm xem người sẽ không sai, Bạch Tước Linh tuy là gia cảnh thông thường, nhưng tuyệt sẽ không làm trộm đạo việc, hắn cũng sẽ không tìm một tiểu thâu làm nữ bằng hữu.

Hai người làm tốt một phen đấu tranh tư tưởng, cuối cùng ở Mặc Phi Phàm nhiều lần dưới sự bảo đảm, vẫn là đem số điện thoại cho hắn.

Mặc Phi Phàm cầm số điện thoại này cho Bạch Tước Linh xem: "Tước Linh, người biết cú điện thoại này sao? "

Bạch Tước Linh cẩn thận nhìn một chút, sau đó dùng sức lắc đầu: "Không biết, cho tới bây giờ chưa thấy qua. " nàng lại lấy điện thoại đi động ra, đối chiếu phía trên danh bạ, cũng không có tìm được người thích hợp.

Mặc Phi Phàm nhú mày một cái, lòng nói người này rốt cuộc là người nào: "Trước hết để cho hai vị cảnh quan đi phòng ngủ nhìn, bước tiếp theo chúng ta xem có phải hay không có thể đưa cái này Trương Mộc Thanh hẹn đi ra, trước mặt tâm sự. "

Bạch Tước Linh đối với Mặc Phi Phàm trăm phần trăm tín nhiệm, hắn nói cái gì, chính mình liền làm như thế đó.

"Ân. "

Rất nhanh, một nhóm bốn người tới nữ sinh cửa túc xá trước.

Ngay từ đầu, mở cửa bác gái không phải làm cho ba người bọn hắn đại lão gia vào, nói nam nhân không thể tiến nhập nữ sinh ký túc xá đây là quy định, coi như người mặc lưỡng thân cảnh phục cũng không được.

Lưỡng thân cảnh sát cầm ra bản thân cảnh quan kiểm chứng thậm chí là công tay súng lục, vẫn là không được. Không có nghĩ tới cái này bác gái chết như vậy vậy, khó nói chuyện như vậy. Cái này, lưỡng thân cảnh sát triệt để giận, trực tiếp vào phòng thường trực, lấy tội làm trở ngại công vụ muốn đem tên kia bác gái công.

Bác gái thấy thế, sợ, cái này mới rốt cục mở một mặt lưới, cho phép bọn họ tiến nhập nữ sinh ký túc xá.

Bất quá, hai mươi phút phải xuống tới, bằng không nàng biết hướng học giáo phản ứng, làm cho trường học đi trách cứ.

Mặc Phi Phàm không quá có thể hiểu được, đến cùng là nguyên nhân gì, làm cho một cái coi cửa a di thái độ kiên quyết như vậy, ngay cả cảnh sát cũng dám ngăn cản ở bên ngoài. Đi vào bên trong túc xá sau, hắn rất nhanh liền hiểu.

Việc này, thật đúng là không thể trách nhân gia a di.

Thì ra, nữ sinh ký túc xá là cái bộ dáng này.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Nữ sinh nhà trọ nguyên lai là hình dáng này. . .

Ở Mặc Phi Phàm trong cảm giác, nữ sinh nhà trọ, chắc là cái loại này rất sạch sẽ, rất rõ sáng, khắp nơi đều là bồn cảnh, lá xanh địa phương. Tùy ý có thể thấy được, là ôm thư vội vã ra cửa phòng ngủ, hoặc là quần tam tụ ngủ trở về phòng ngủ ngủ nữ học sinh.

Chỉ ít, nữ nhân ký túc xá nếu so với nam ký túc xá sạch sẽ hơn, mùi vị muốn khá hơn một chút.

Nhưng mà, đi vào bên trong về sau, một màn trước mắt làm cho Mặc Phi Phàm mở rộng tầm mắt.

Đại học nữ sinh ký túc xá, cũng không có so với nam sinh ký túc xá tốt hơn chỗ nào. Bên trong hôn ám, ánh mặt trời chiếu không vào đi, trong không khí tràn ngập ẩm ướt mùi vị, trên hành lang cũng không thiếu giọt nước.

Ở hành lang trên trần nhà, có mấy trăm cây ống tuýp, mặt trên lạnh nhạt thờ ơ đếm không hết y phục. Sắc sờ nội khóa,, quần jean, thậm chí là tất chân, giày, cứ như vậy treo ở ống tuýp trên kệ áo.

Cách ngôn nói, nam nhân tại nữ nhân dưới đài quần hoặc là dưới quần chui qua, biết hồng bet. Nếu như cách ngôn là nói thật, bọn họ cái này ba cái khả năng không thấy được mặt trời của ngày mai, bởi vì con đường đi tới này, bọn họ chui qua hơn mười hào cô gái quần.

Đây đương nhiên là câu vui đùa, cái này cũng chưa tính cái gì.

Còn có ăn mặc tùy ý, thậm chí không ít người trực tiếp xuyên cái quần lót cùng hung y, tán loạn lấy tóc, đến phụ cận phòng ngủ xuyên môn, hoặc là đi ra gọi điện thoại nữ học sinh, tình cảnh kia là một cái. . .

Tới ở trong không khí mùi vị đó, cũng không cần nói, ngược lại nghe thấy phi thường khó chịu.

Bạch Tuyết Linh thấy ba người sắc mặt đều có chút biến hóa, có chút thẹn thùng nói: "Túc xá này đã có hai mươi năm lịch sử, thông gió hiệu quả, chiếu sáng cũng không tốt, buồng vệ sinh vẫn là dùng chung, hơn nữa nhiều người, cho nên hoàn cảnh không tốt lắm. Các loại sống quá một năm này, chúng ta là có thể dời đến Ký túc xá mới trong đi, nơi đó điều kiện có thể sánh bằng nơi đây muốn tốt hơn nhiều. "

"Đã tới chưa? " tên kia cảnh sát trẻ tuổi nhin không được niết lên mũi, hỏi.

Bạch Tuyết Linh gật đầu: "Lập tức tới ngay. "

Đang khi nói chuyện, đoàn người rớt cục đi tới Bạch Tuyết Linh chỗ ở nữ sinh ký túc xá. Nàng móc ra chìa khoá, đem cửa túc xá mở ra.

Cùng bên ngoài so sánh với, trong này hoàn cảnh sẽ thật tốt hơn nhiều.

Trong túc xá tổng cộng ở bốn cô gái, tường thể tuy là nhìn qua tương đối cũ nát, giường cũng có địa phương tróc sơn rồi, nhưng dọn dẹp vô cùng sạch sẽ. Thụ tịch, chần, thùng nước đều xếp chồng chất được phi thường chỉnh tề, trên bệ cửa sổ, còn bày đặt vài cái chậu hoa, bên trong trồng ba loại màu sắc bất đồng cây tiên nhân chuông.

Càng khó hơn chính là, trong không khí còn có một cỗ nhân nhạ giặt quần áo dịch mùi vị.

"Cảnh sát tiên sinh, đây chính là ta giường chiếu. Các ngài tùy tiện kiểm tra, nhìn ta một chút đến cùng có hay không bắt người ta máy vi tính xách tay. " Bạch Tuyết Linh chỉ chỉ gần bên trong bên tay trái cái kia chỗ nằm.

Mặc Phi Phàm ở bên cạnh hỏi: "Cảnh sát tiên sinh, cái kia gọi với một quả niệm người nói mình ném cái gì máy vi tính sao? "

"Nàng nói, ném một cái màu trắng Sony máy vi tính, là năm nay mới nhất khoản, giá trị một vạn hai ngàn nguyên. Ở máy vi tính xách tay mặt trên, còn dán một cái hải miên bảo bảo thiếp giấy. "

Bạch Tuyết Linh: "Vậy ngài hảo hảo tìm xem, nhìn nơi đây đến cùng có cái gì ... không màu trắng Sony máy vi tính. "

Một phen tra tìm sau, lưỡng tên cảnh sát tự nhiên không có tìm được cái gì hải miên bảo bảo thiếp giấy Sony máy vi tính, thậm chí ngay cả Sony máy vi tính đáng về cũng không thấy. Hơn nữa Bạch Tuyết Linh bộ đáng ra về vô tội, lớn tuổi chính là tên cảnh sát kia cơ bản có thể kết luận, là có người ở nói xạo cảnh sát.

Sự tình đến nơi đây, đương nhiên còn chưa xong. Nếu bọn họ đều tới, tự nhiên không thể cứ như vậy đi.

Tên kia tuổi nhỏ hơn một chút cảnh sát lấy điện thoại di động ra, trở về gọi này cái tự xưng với một sạch cô gái điện thoại. Điện thoại vừa tiếp thông, cảnh sát lúc này biểu lộ thân phận của mình, để cho nàng đi ra trước mặt cùng Bạch Tuyết Linh giảng co.

Cô gái kia ngay từ đầu áp ứng, sau lại lại nói mình nhìn lầm rồi, mình máy vi tính tìm được. Cũng mặc kệ cảnh sát nói như thế nào, nàng chính là không chịu lộ diện. Cuối cùng, thật sự là nói không được nữa, đơn giản trực tiếp cúp điện thoại.

Lại đây tới, đối phương đã tắt điện thoại.

"Bạch đồng học, sự tình đến bây giờ đã rất rõ ràng,

Đây là có nhân trò đùa dai, ngươi là vô tội. " Lớn tuổi chính là tên cảnh sát kia nói rằng: "Một hồi ta với ngươi đi phòng học, hướng đại gia làm sáng tỏ một cái. "

Nghe được câu này, Bạch Tuyết Linh ỷ khuất nước mắt lập tức rơi xuống. Mặc Phi Phàm nhìn xem không nổi, lấy ra một tờ khăn tay cho nàng lau đi nước mắt.

"Cảnh sát tiên sinh, có thể thông qua hay không trường học, tra tìm dưới cái này nhân loại, ta muốn nàng tự mình hướng bạn gái của ta xin lỗi. Ta còn muốn biết, nàng tại sao muốn làm như vậy? " Mặc Phi Phàm trong ánh mắt lóe ra quang mang, kiên trì nói.

Yêu cầu này, cũng không quá phận.

Mặt khác, xem ở hần vì bớt cảnh sát bỏ khá nhiều công sức mặt trên, hai người không sợ người khác làm phiền, đồng ý yêu cầu của hần.

Đến giáo hậu càn phòng làm việc một điều tra, tài vụ tài chính chuyên nghiệp, căn bản cũng không có người như vậy, thậm chí, toàn bộ trường học cũng không có gọi với một quả niệm người.

"Mặc đồng học, không sẽ là ngươi đắc tội cái gì người, bọn họ hủy bạn gái ngươi danh tiếng tới trả thù ngươi đi. " như vậy lớn tuổi chính là cảnh sát đột nhiên đề ra một cái giả thiết.

Bọn họ có thể nhìn ra được, cái này gọi Bạch Tuyết Linh học bắt sinh, là cái loại này tính khí người rất tốt. Thông thường, không quá sẽ cùng đồng học trở mặt. Hơn nữa, nàng vừa mới nhập học hai ba tháng, không đến mức chọc phía ngoài nhân tạp nhân viên.

Mà Mặc Phi Phàm lại bất đồng, nghe nói hần cùng Âu Dương gia tộc ngàn giờ còn có vãng lai, sợ rằng phương diện này có một chút bọn họ chưa từng hiểu được tình huống.

Một lời đánh thức người trong mộng!

Mặc Phi Phàm đột nhiên nghĩ tới lúc đầu, Ngô Trĩ câu nói kia.

Của nàng nguyên thoại là: "Phi Phàm đệ đệ, ngươi có thể phải chú ý. Hai thằng nhóc này, cũng không phải là dễ dàng như vậy chịu thua chủ, các nàng không đúng biết liên hợp lại cướp người, cũng có thể biết làm tâm trọng thêm trả thù ngươi. . . . "

Chẳng lẽ, là các nàng? !

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút, quyết định đi tìm các nàng hỏi rõ ràng. Hắn cũng không còn nói thẳng tự mình nghĩ đi làm cái gì, chỉ là đối với lưỡng tên cảnh sát nói rằng: "Cảnh sát tiên sinh, sự tình đã làm rõ ràng, làm phiền người chúng ta nhị vị, đi kíp chúng ta làm thanh minh, bang bạn gái của ta chứng minh dưới thanh bạch. "

"Cái này đương nhiên, chút lòng thành. " lưỡng tên cảnh sát đáp ứng thẳng thắn.

Mặc Phi Phàm: "Ta đột nhiên có chút chuyện nhỏ phải xử lý, sẽ không với các người quá khứ. " Mặc Phi Phàm hướng Bạch Tuyết Linh lên tiếng chào, nói cáo từ.

Bạch Tuyết Linh xem thần sắc hắn vội vã, lo lắng nói: "Làm sao vậy, Phi Phàm, là nghĩ đến cái gì người hiểm nghi rồi không? "

"Không có ", Mặc Phi Phàm lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, vẻ mặt nụ cười sáng lạn nói: "Tự nhân một chút chuyện nhỏ, chờ trở về lại nói cho người. Người trước theo hai vị cảnh quan đi qua đi, ta sau đó liền đến. "

Cùng bọn chúng sau khi tách ra, Mặc Phi Phàm trực tiếp đi 1 giáo 507.

Ngày hôm nay, Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam một ngày đều ở cái kia phòng học đi học, đi vào trong đó, nhất định có thể tìm được các nàng.

Như vậy, chuyện này, rốt cuộc là có phải hay không Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam làm? Bởi vì chuyện này, Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam quan hệ lại sẽ đi theo con đường nào?

Đặc sắc, kính xin đợi!

Tào Tam Thiếu, quý cầu các huynh đệ phiếu đề cử, cất dấu, khen thưởng! ! !

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Rốt cuộc là người nào đang làm chuyện xấu

Mặc Phi Phàm đến lúc đó, chính là tan học thời gian. Vừa mới đến năm tầng, còn không có mảnh nhỏ tìm phòng học, vừa may ở trên hành lang chứng kiến cùng mấy nữ nhân đồng học nói chuyện trời đất Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam.

Hai người lúc này cũng nhìn thấy hắn, dường như có chút có tật giật mình, lại thích giống như không định gặp hắn tựa như, bước nhanh hướng phòng học đi tới.

Các nàng như thế chẳng bằng lòng gặp đến Mặc Phi Phàm, khiến người ta không thể không tin tưởng phương diện này có chuyện.

"Âu Dương Thiên, người đứng lại đó cho ta. " Mặc Phi Phàm la lớn.

Bất thành linh một tiếng nói, đem bạn học chung quanh giật nảy mình. Hơn mười hai tò mò con mắt, đồng loạt nhìn về phía hắn.

Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam cũng ngây ngẩn cả người, không biết cái này con cóc có phải hay không uống lộn thuốc gì, làm sao đột nhiên điên cuồng.

Âu Dương Thiên dừng bước lại, xoay quá thân, tức giận hỏi: "Gọi ta làm gì? "

Mặc Phi Phàm tiến lên đây, đang muốn lớn tiếng chất vấn, nói đều đã đến miệng bên, lại chậm chạp không có nói ra, dường như trong cổ họng chặn rồi vật gì vậy tựa như.

Hắn không phải là không muốn nói, mà là cảm giác mình hỏi như vậy lời nói, thật sự là quá lỗ mǎng, cũng quá mạo thất.

Vết thương trên người dễ dàng khép lại, trong lòng tổn thương cũng rất khó khép lại. Một phần vạn không phải hai người bọn họ làm, ba người giữa khe hở cùng hiểu lầm biết càng sâu, về sau tự vô pháp cùng các nàng chung sống.

Nếu không nói Mặc Phi Phàm không đơn giản đâu, nhiều năm tham gia quân ngũ từng trải, làm cho hắn càng có thể khống chế ở tâm tình của mình.

Hơn nữa, ngay trước nhiều người như vậy đối với hai cái tiểu cô nương đại hồng đại khiêu, thực sự không phải là cái gì thân sĩ cử chỉ.

Hắn thu liễm sắc mặt, thanh âm nhất thời thấp xuống, mỉm cười nói: "Không có việc gì, ta chính là muốn hỏi một chút, tối hôm nay có thời gian hay không, ta muốn mời các người ăn."

"Không có việc gì sum xoe, không gian tức đạo. Con cóc, người sẽ không nín cái gì tâm tư xấu a!?" Kiều Nhược Lam không cảm kích nói.

Mặc Phi Phàm cười xấu hổ cười: "Ta nào có lá gan đó, chỉ là cảm giác gần nhất ba người chúng ta có hiểu lầm gì đó, muốn mượn cơ hội tu bổ một cái."

"Người nói mời chúng ta ăn, chúng ta phải đi a, chúng ta đây chẳng phải là thật mất mặt." Âu Dương Thiển lạnh lùng nói.

Kiều Nhược Lam cũng ở bên cạnh nói chêm chọc cười: "Chính là, muốn mời khách ăn, mang người con kia mẫu cóc đi không được sao. Mau rút đân, đừng để cho chúng ta gặp lại người."

Mặc Phi Phàm ngẩn người, cuối cùng nhúc nhúc đầu, hơi lưu lưu trốn.

Chờ hắn đi, Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam liếc nhau, người sau đột nhiên nở nụ cười: "Tiểu tử này xem ra đã thấy được thủ đoạn của chúng ta, bắt đầu hướng chúng ta khuất phục."

Âu Dương Thiển hanh mà một tiếng: "Cái này cũng chưa hết, bản tiểu thư không có được đồ đặc, người khác cũng đừng nghĩ đạt được."

Kiều Nhược Lam nháy nháy mắt, rù rì nói: "Người... Người thực sự... Coi trọng cái kia con cóc?"

Âu Dương Thiển từ chối cho ý kiến, hỏi ngược lại: "Lam Lam, người không phải đối với cảm giác của hắn cũng không tệ nha."

Kiều Nhược Lam cúi đầu, ngượng ngùng nói: "Nào có, ta... Chỉ có không thích con cóc."

Âu Dương Thiển: "Thích cũng không còn sự tình. Chúng ta trước tiên đem ngoại nhân đánh đuổi, còn dư lại chúng ta hai tỷ muội thương lượng lại lấy làm sao bây giờ."

Kiều Nhược Lam ". . . . ."

"Ai nha, tiểu tử này là ai vậy, tốt như vậy phúc khí, cư nhiên có thể được chúng ta Thiển Thiển cùng Lam Lam hai vị đại mỹ nữ đồng thời ưu ái." bên cạnh bạn học gái hết sức tò mò nói.

Âu Dương Thiển: "Một cái trạch nam."

Kiều Nhược Lam: "Đối với, một cái cặn bã con cóc."

Bạn học gái chúng ta trêu ghẹo cười nói: "Ha ha, thế đạo này a..."

>>>>>>>>>>

Mặc Phi Phàm ly khai 1 giáo học lâu sau, trong lòng nổi lên vô số nghi vấn, báo giả án kiện chuyện này, rốt cuộc là có phải hay không Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhược Lam làm đâu?

Từ tình huống trước mắt đến xem, hai người bọn họ làm có khả năng lớn nhất.

Nhưng là, việc này như thế nham hiểm, lại không phù hợp hai người phong cách. Các nàng là Đại tiểu thư không sai, nhưng cũng không trở thành làm ra như vậy mục vô pháp kỷ chuyện.

Mang theo đầy mình nghi hoặc,

Mặc Phi Phàm về tới hắn đi học phòng học.

"Tước Linh, hai vị kia cảnh quan cùng các học sinh giải thích sao?" Mặc Phi Phàm trực tiếp đi tới chỗ ngồi phía sau, đặt mông ngồi Bạch Tước Linh bên cạnh.

Bạch Tước Linh gật đầu: "Đã giải thích, là có người trò đùa dai."

"Ah ah, vậy là tốt rồi", Mặc Phi Phàm mới vừa nói xong, nhãn thần rơi xuống Bạch Tước Linh bên cạnh một cái bọc trên: "Có chuyện phát nhanh?"

Bạch Tước Linh mặt mang mờ mịt: "Là ta tên và số điện thoại, nhưng ta không có mua đồ a, không biết là người nào gửi."

Mặc Phi Phàm hồ nghi một hồi, đem bao vậy lấy tới, thuần thực mà mở ra.

Cái này vừa mở ra thùng lo, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh suất chút nữa giật mình kêu lên. Thì ra, bên trong lại là một bó trăm nguyên tiền giá trị lớn, chừng năm chục ngàn nguyên cả. Ở trăm nguyên tiền giá trị lớn phía dưới, còn có một trang giấy.

Trên đó viết: "Honey Tuyết Linh, ta là của người bạn trai cũ Đại Đông, ta hiện tại đã kiếm tiền, không muốn lại ghét bỏ ta là kẻ nghèo hèn có được hay không, chúng ta bắt đầu lại có được hay không. . . . "

Nhìn xong tờ giấy này, Mặc Phi Phàm sắc mặt cũng thay đổi, xem ra sinh khí.

Bên cạnh Bạch Tuyết Linh chỉ ngây ngốc nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, lấy lại tinh thần chuyện thứ nhất, chính là vội vàng hướng Mặc Phi Phàm giải thích: "Phi Phàm, người phải tin tưởng ta, ta căn bản không nhận thức cái gì Đại Đông, cũng cho tới bây giờ không có giao lại đây cái gì nam bằng hữu, thư này tiền này, ta thật không biết là từ đâu tới a. "

"Nha đầu ngốc, ta đương nhiên tin tưởng người ", Mặc Phi Phàm vỗ nhẹ một cái Bạch Tuyết Linh lỏng lẻo, trong con người tinh quang thoáng hiện, an ủi: "Ta sức sống không phải là bởi vì người, mà là bởi vì trò đùa dai người. Hơi quá đáng, thực sự là hơi quá đáng. "

Bạch Tuyết Linh thờ phào một hơi, sau đó tò mò hỏi: "Lẽ nào, người biết là ai? "

"Có đối tượng hoài nghi, thế nhưng không có chứng cứ xác thực. Như vậy đi, lại cho ta mấy ngày, ta sẽ tốt dễ xử lý chuyện này. " Mặc Phi Phàm mắt như lẳng tinh, con mắt lóe sáng giống như hai cái ngọn đèn nhỏ ngâm nước giống nhau.

Kể tiếp ba ngày, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh đều qua được không yên ổn.

Đầu tiên, cái kia tự xưng Bạch Tuyết Linh bạn trai cũ người, một ngày một cái bọc hướng Bạch Tuyết Linh nơi đây gửi.

Mỗi lần ngoại trừ tiền mặt, xa xỉ phẩm bên ngoài, còn có dài ngắn không đồng nhất tin.

Tin một phong so với một phong trường, viết đồ đặc một phong so với một phong cảm động. Nghiễm nhiên đem mình nói thành cái khác khổ phấn đấu, trung tâm một lòng nam nhân tốt, lại từ mặt bên phản ánh Bạch Tuyết Linh bội tình bạc nghĩa, hiềm bần ái phú hiệu quả và lợi ích nữ nhân.

Nếu như không phải Mặc Phi Phàm có phi phàm sức phán đoán, sớm đã bị cái này từng phong từng phong thông báo tin, tức giận đến giận sôi lên rồi, một cước đem Bạch Tuyết Linh bị đá văng rồi.

Cái này cũng chưa tính cái gì, để cho người không thể nhận được nữa là.

Luôn có người ba phen hai đầu báo nguy, vừa nói Bạch Tuyết Linh cùng phần tử kinh khủng có lui tới, hai nói nàng phiến du, ba nói nàng bányin. Khiến cho phòng ngừa bạo lực bộ đội, tập độc đại đội, cảnh giác liên tiếp tìm tới cửa.

Nếu như không phải Mặc Phi Phàm từ đó hợp lý chu toàn, cũng vận dụng trí tuệ tìm ra kẻ hở, Bạch Tuyết Linh sớm bị bọn họ mang đi vặn hỏi. Đây cũng không phải là trò đùa dai rồi, đã kẻ khả nghi trái pháp luật cùng phi báng tội.

Tuy là đến cuối cùng đều xác định, đều cũng có người nói xạo cảnh sát, trò đùa dai, cũng ở trước mặt mọi người làm làm sáng tỏ.

Nhưng như vậy ba lần bốn lượt làm lại nhiều lần, các học sinh xem Bạch Tuyết Linh ánh mắt cũng thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Say rượu thổ chân ngôn

Trước đây không ít bạn học trai xem nàng như nữ thần, hiện tại cũng xem nàng như ôn thần, ngay cả chủ nhiệm lớp đều nhiều lần tìm nàng nói chuyện, điều này làm cho Bạch Tuyết Linh thống khổ và khổ não không thôi.

Mặc Phi Phàm thấy như vậy một màn, cũng phi thường sốt ruột, nhưng là khổ nỗi không có chứng cứ.

Thẳng đến ngày thứ tư, sự tình rốt cục có chuyển cơ.

Hôm nay, Bạch Tuyết Linh lệ cũ thu được một cái bọc, bên trong cái bọc chỉ có một phong thư.

Giấy viết thư không có gì kể hồ, dùng là tiêu chuẩn A 4 trang giấy, tự thể là máy móc đánh chữ Khai.

Gây nên Mặc Phi Phàm chú ý là, là nội dung bức thư. Trong thơ vị trí chính giữa có nhất đoạn văn: "Người phải giữ vững thanh tình cùng lý trí, không nên bị con cóc lừa. "

Ngoại nhân xem ra, những lời này cũng không có gì kể hồ, nhiều lắm cảm thấy có chút kỳ quái. Nhưng Mặc Phi Phàm biết, người bình thường là không biết dùng cái chức vị này. Tiếng xưng hô này cùng cái này giọng nói chuyện, cùng Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhượng Lam hai người tương tự kinh người. Hơn nữa, mấy ngày nay Bạch Tuyết Linh nhận được tiền mặt cùng lễ vật giá trị hơn trăm ngàn, người bình thường là không có thù bút lớn như vậy.

Chuyện cho tới bây giờ, đáp án hồ chỉ dục xuất.

Mặc Phi Phàm không thể lại trầm mặc đi xuống, hẳn phải tìm hai người nói chuyện.

Buổi chiều sau khi tan học, Mặc Phi Phàm lái xe, chở Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhượng Lam hướng biệt thự phương hướng chạy tới (Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhượng Lam xe đưa đi làm bảo dưỡng còn không có đuổi về, trong khoảng thời gian này vẫn là Mặc Phi Phàm đưa đón, mặc dù đang một cái trong xe, hai nàng cùng Mặc Phi Phàm giao lưu hầu như là số không).

Nhanh đến biệt thự thời điểm, Mặc Phi Phàm đánh tay lái, đem ô tô đứng ở một nhà phòng ăn Trung cửa.

"Tối hôm nay, ta mời các người ăn. " Mặc Phi Phàm đem xe hơi dừng lại tới, quay đầu lại đối với lưỡng người nói.

Hai người dự cảm đến chuyện gì muốn phát sinh, quả nhiên cự tuyệt: "Không đi. "

Mặc Phi Phàm hé mắt, nghiêm mặt nói: "Nếu như các người không đi, ta liền hướng Âu Dương lão gia tử xin giải ước, mặc dù bởi cái táng gia bại sản, mặc dù cái này đại học không hơn, về với ông bà làm ruộng, ta cũng sẽ không đang đến gần cái nhà kia một bước. "

Âu Dương Thiển trầm mặc một hồi lâu, khó được thỏa hiệp. Nàng im lặng không lên tiếng, đẩy cửa xe ra hướng tiệm ăn tây kia trong vào. Kiều Nhượng Lam một bộ muốn nói lại thôi đáng vẻ, suy nghĩ một chút cũng mau bước đi theo.

Mặc Phi Phàm đi ở cuối cùng, trong tay còn mang theo một cái đựng quần áo cái túi.

Ba người tìm một cái đối lập nhau an tĩnh thuê chung phòng, Mặc Phi Phàm gọi vài món thức ăn, một ít nước trái cây, mấy chai rượu đế.

Ở đem cơm cho món ăn lên trước, trong phòng chung an tĩnh đáng sợ. Mặc Phi Phàm lúc đầu có một bụng nói, lúc này nhưng không biết kể từ đâu, nhân thân cũng biến thành rất âm đạm.

Thẳng đến các loại đem cơm cho món ăn lên rồi, Mặc Phi Phàm chứng kiến trên bàn rượu đế, con mắt lần nữa sáng lên.

Hắn đứng lên mở chốt, rầm rầm uống nửa chai, sau đó hung hăng ngồi xuống, lấy hết dũng khí nói: "Hai vị Đại tiểu thư, xin không cần chơi nữa Tuyết Linh rồi, mấy ngày nay nàng đều phải bị các người khiến cho thần kinh chết. Thỉnh cầu các người, có cái gì đối với ta bất mãn, hướng về phía ta tới là được, không muốn tái chỉnh nàng, được chứ? "

Vì duy trì quan hệ tốt, Mặc Phi Phàm thanh âm tận lực đè thấp, không để cho Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhượng Lam lấy "Xung quan giận dữ vì hồng nhan " không hảo cảm thấy.

Hắn phân tâm ý này, Âu Dương Thiển cùng Kiều Nhượng Lam lĩnh hội tới rồi không?

Hiển nhiên không có.

Âu Dương Thiển nghe vậy, trong lòng bỗng dung trầm xuống, mũi ê ẩm, sắc mặt của nàng buồn bã, trầm mặc không nói gì.

Kiều Nhượng Lam mặt của da so với Âu Dương Thiển muốn dày một ít, nghe xong những thứ này, chết không nhận: "Người người này nói, làm sao mặc danh kỳ diệu, bốn đại tiểu thư rất bận rộn, người nào cam tâm tình nguyện chơi cái kia mẫu con cóc. Ah, cũng liền người cái này công con cóc để ý nàng. . . "

Mặc Phi Phàm đã sớm dự liệu được những thứ này, cho nên sớm có chuẩn bị. Hắn đem mấy phong thơ một phong một phong bày ra trên bàn, lại đem nhận được tiền cùng lễ vật toàn bộ bày trên bàn, thờ dài nói rằng: "Lẽ nào, mấy thứ này không phải là của các người sao? "

"Dĩ nhiên không phải, chúng ta có thể không biết cái gì Đại Đông. . . " cái này vừa nói, Kiều Nhượng Lam liền hối hận, đây không phải là giấu đầu lòi đuôi sao.

Mặc Phi Phàm từ đầu đến cuối, nhưng cho tới bây giờ không có đề cập qua cái gì "Đại Đông " .

Nàng theo bản năng ngậm miệng lại, một bộ không có chủ kiến đáng vẻ nhìn về phía bên cạnh Âu Dương Thiển.

Âu Dương Thiển trừng nàng liếc mắt, dường như đang nói: "Chỉ người lạnh mồm lạnh miệng. "

Việc đã đến nước này, lừa gạt cũng không dối gạt được. Âu Dương Thiển cũng học Mặc Phi Phàm bộ dạng, cô lỗ cô lỗ uống xong nửa chai rượu đế,

nương tửu kính, vỗ bàn quát: "Là bồn đại tiểu thư làm làm sao vậy. Ngươi là hộ vệ của ta, là người của ta, ai cho phép ngươi nói yêu thương, ai cho phép ngươi cùng người khác nói yêu thương. Ta cho ngươi biết, không cho phép chính là không cho phép. "

Kiều Nhượng Lam thấy hai người sau khi uống rượu xong, đều hình như ngươi có thay đổi, nói thầm trong lòng một tiếng: "Rượu này hiệu quả tốt như vậy? Ta đây cũng uống điem. "

Kiều Nhượng Lam tửu lượng cũng không tốt, thuộc về cái loại này nửa chén sẽ say cái chủng loại kia. Lần này nàng nắm lỗ mũi uống trọn một ly, chừng hai ba lưỡng rượu. Cái này ba lưỡng rượu hạ đồ, suýt chút nữa không có đem nàng ngũ tạng lục phủ thiêu nát rồi.

Nàng toàn thân run lập cập, trực tiếp nhảy lên cái bàn, như một cái đầu đường người đàn bà chanh chua thông thường: "Chính là, hai chúng ta về điem này so ra kém cái kia nấu con cóc rồi. Muốn vốc người. . . " Kiếu Nhượng Lam cúi đầu nhìn một chút mình ngực phẳng, không có không biết xấu hổ nói xong.

Nàng phản ứng cũng mau, quay đầu nhìn lại bên cạnh Âu Dương Thiển, rất nhanh thì đem lời tiếp theo: ". . . Chúng ta Thiển Thiển có thân hình, đòi tiền chúng ta có tiền, muốn gia cảnh có gia cảnh, muốn xe có xe, muốn phòng có phòng, làm sao lại so ra kém một cái xã dưới nha đầu. "

Các nàng uống là 60 nhiều độ rượu mạnh, tửu kính rất nhanh liền lên tới.

Âu Dương Thiển cũng không cần đoán Đại tiểu thư cái giá, nương tử kính, bá đạo nói: "Bồn đại tiểu thư nói cho ngươi biết, ngươi coi như muốn tìm, cũng phải ở chúng ta trong biệt thự tìm. Phân thủy không phải lưu ruộng người ngoài, ngươi cái này ác tâm lại ghét Vương bát đản, đồ hỗn hào, có thể hay không để cho ta tiết kiệm một chút tâm. "

Kiều Nhượng Lam tửu lượng so với Âu Dương Thiển còn kém, đầu đã bắt đầu say xe, miệng lưỡi cũng không quá quan tâm rõ ràng, nói: "Coi như muốn tìm, cũng phải đem chúng ta Thiển Thiển làm phòng lớn, người nọ nhiều lắm coi là tiểu tam. . . "

"Ân? " Âu Dương Thiển nghiêng đầu lại, trừng mắt một cái Kiếu Nhượng Lam. Người sau sợ đến lập tức che miệng, không dám nói lời nào.

Mặc Phi Phàm nghe rồi lời của các nàng , suýt chút nữa ngã mặt mới ngã xuống đất. Nếu như hắn vừa rồi còn có cái gì con tặc, hiện tại liền tất cả đều tiêu mất. Hắn còn có thể nói cái gì đó, hai cái này Đại tiểu thư bá đạo như vậy, đáng yêu như vậy, nếu như mình truy cứu tiếp nữa, không khỏi quá không phải thứ gì rồi.

Hắn nhúc nhích, xấu hổ nói: "Ái tình vật này, là dựa vào duyên phận. Ai, quên đi, chuyện này liền dừng ở đây a !, các ngươi cũng đừng náo loạn nữa. Nếu có tình duyên cùng tình cảm, chúng ta thì sẽ cùng một chỗ. Nếu như không có bờ không có phân, coi như cùng một chỗ cũng sẽ không hạnh phúc. Về sau, các ngươi cũng đừng gửi đồ đặc cùng nói xạo cảnh sát rồi, nhiều làm lại nhiều lần a. Nếu như các ngươi từ lúc nào không cao hứng, trực tiếp đánh ta một trận hết giận là được. "

"Chúng ta đã sớm muốn đánh ngươi. " Kiếu Nhượng Lam văng đầu lạc hướng, bắt đầu xấn tay áo.

Âu Dương Thiển thật không có kích động như vậy, mà là nghi ngờ nói: "Cái gì nói xạo cảnh sát, chúng ta không có nói xạo cảnh sát a? "

Mặc Phi Phàm sững sờ: "Không phải là các ngươi? "

"Không biết ngươi đang nói cái gì quý. "

Tìm của hắn đột nhiên căng thẳng, chẳng lẽ. . . Còn có người khác.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Bạch Tuyết Linh bị bắt cóc

Kỳ thực, Mặc Phi Phàm vẫn có hoài nghi. Âu Dương Thiển cùng Kiếu Nhượng Lam mặc dù là đại tiểu thư tính khí, nhưng bản tính bất phôi. Không đến mức vì đem nàng chen đi, đi báo giả án kiện, đây cũng không phải là các nàng phong cách hành sự.

Mặc Phi Phàm đảo tròn mắt, lúc này, trong đầu đột nhiên chọt hiện qua một cái người, cảm thấy hắn hiem nghi mới là lớn nhất.

Cái này nhân loại, chính là lúc đầu ở trong trường học vướng víu bạn gái mình cái vị kia. Lúc đó, chính mình đem hắn đá thương, hắn sẽ thấy không có tin tức.

Từ báo giả án kiện chuyện này xem, quả thực rất giống là đang trả thù.

Nghĩ tới đây, Mặc Phi Phàm trong con người tình quang bỗng nhiên biến, nếu quả thật là tiểu tử này, mình nhất định cấp cho hắn đẹp.

Bữa cơm này, ba người ăn cũng không tính hài lòng, Mặc Phi Phàm thậm chí ngay cả chiếc đũa chưa từng làm sao di chuyển. Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam cũng không còn làm sao ăn cái gì, chỉ nhớ rõ chính mình uống thật nhiều rượu, cuối cùng ngay cả mình là ai cũng không biết.

Đương nhiên, bữa cơm này cũng không phải một chút tác dụng cũng không có. Chỉ ít Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam đem mình muốn nói tất cả nói, Mặc Phi Phàm cũng biết tâm ý của các nàng.

Tối cho các nàng về sau sẽ như thế nào, chỉ có tạm gác lại thời gian đi chứng thực.

Chứng kiến hai người đều có men say rồi, Mặc Phi Phàm vén màn, một tay một cái, đem các nàng nâng đến trên xe. Sau đó lái xe, đem hai người mang về trong biệt thự nghỉ ngơi.

Các loại thu xếp ổn thỏa các nàng về sau, Mặc Phi Phàm lấy điện thoại di động ra, cho Bạch Tuyết Linh gọi điện thoại: "Linh nhi, ta biết là ai cho người đưa bao gồm."

Bạch Tuyết Linh nghi vấn hỏi: "Là ai?"

Mặc Phi Phàm khẽ thở dài một hơi: "Là Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam lường người xấu."

Bạch Tuyết Linh: "Chính là lần trước chúng ta thấy hai cái học tỷ? Các nàng tại sao muốn như vậy nói đùa a."

Mặc Phi Phàm đương nhiên không dám đem chân tướng của chuyện nói ra, áp a áp ứng nói láo: "Có thể là sợ chúng ta nói yêu thương, ảnh hưởng đến công tác của ta a!."

Bạch Tuyết Linh là đơn thuần, nhưng cũng không ngốc, nhất là nữ nhân trời sinh có một loại rất lợi hại trực giác. Bất quá, nàng cũng không nói ra, Mặc Phi Phàm bị nhiều như vậy ưu tú nữ hài tử thích, điều này nói rõ ánh mắt của mình không sai. Tuy là trong lòng cảm thụ không được tốt cho lắm, nhưng nàng cũng không phải là cái lộn người, nàng càng muốn tin tưởng Mặc Phi Phàm làm người.

Nàng thanh âm ôn uyển, động nhân nói: "Ah, vậy được rồi, về sau chúng ta liền khiêm tốn một ít a!, tận lực chớ chọc hai vị học tỷ không cao hứng."

Bạch Tuyết Linh như vậy thông tình đạt lý, làm cho Mặc Phi Phàm vô cùng thoải mái. Hắn ừ một tiếng, sau đó thoại phong nhất chuyển, nói rằng: "Còn có một việc điều tra rõ. Nói xạo cảnh sát, không phải hai người bọn họ?"

"Không phải?" Bạch Tuyết Linh kỳ quái: "Kia là ai?"

Mặc Phi Phàm dừng một chút, từ từ nói: "Ta hoài nghi một người."

Bạch Tuyết Linh: "Là ai?"

Mặc Phi Phàm: "Trước cái kia quấy rầy người vị thành niên, có thể là hắn làm."

Bạch Tuyết Linh lấy làm kinh hãi: "Người là nói Vũ ca, thế nào lại là hắn? Vũ ca không phải người như vậy a!, chúng ta quen biết đã nhiều năm như vậy, hắn không đến mức hại ta a!?"

Mặc Phi Phàm: "Tri nhân tri diện bất tri tâm, tuy là ta bây giờ còn chưa có chứng cứ xác thật, nhưng cẩn thận một chút vẫn là tốt. Nếu như người trong khoảng thời gian này có cái gì tin tức của hắn, mau nói cho ta biết dưới."

Bạch Tuyết Linh chính là một đơn thuần ngốc bạch điếm, Mặc Phi Phàm nói cái gì, nàng liền nghe cái gì. Nghe vậy, nàng gật đầu: "Ta biết rồi, một có tình huống, ta lập tức gọi điện thoại cho người."

Mặc Phi Phàm gật đầu, cùng Bạch Tuyết Linh lại hàn huyên một hồi nhân bánh thiên, lúc này mới lưu luyến mà cúp điện thoại.

Mặc Phi Phàm tắm rửa một cái, nhìn mấy giờ thư, lúc này mới nằm trên giường bắt đầu nghỉ ngơi.

Cái này thấy, ngủ được cũng không thực tế, bởi vì trong mộng ảo xuất hiện hắn nói xạo cảnh sát tiểu tử kia tà ác sắc mặt.

Như vậy, Mặc Phi Phàm suy đoán, rốt cuộc là có phải hay không phỏng đoán đâu?

Đáp án, hiển nhiên không giống tốt đẹp như vậy.

Từ lần trước bị Mặc Phi Phàm đánh cho một trận sau, cái kia gọi a vũ trẻ tuổi người vẫn lòng mang oán hận.

Hắn là con một, gia cảnh rất giàu dụ, ba mẹ bình thường bận về việc.. Công tác,

Cũng không thể nào quản hần, chỉ có dùng bó lớn tiền tài bồi thường hần. Bởi vì không có trường bồi ước thúc, hần rất nhanh thì cùng xã hội thượng một ít không đứng đắn người dính lứu quan hệ rồi.

Đánh lộn, ẩu đả, piaochang thậm chí là hấp độc, qj, việc này trên cơ bản đều làm qua, nhất định chính là vô pháp vô thiên. Bất quá có thể là bởi vì may mắn, hần phạm việc này, đến nay không có chịu đến luật pháp nghiêm phạt. Càng là như thế, tính cách của hần càng thêm quái đản, quả thực tự cao tự đại, đem cái gì đều không để vào mắt.

Hần từ nhỏ nuôi chiều từ bé, ở bên ngoài người khác đều là Vũ ca Vũ ca mà gọi hần, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám đánh như vậy chính mình. Huống chi, còn ở cửa mình thích trước mặt nữ nhân, cụp đuôi chạy, làm cho hần mất hết mặt mũi.

Cái này oán khí, thật sự là không nuốt trôi, chờ hần tu bổ được rồi nha, tiếp hảo tay, mà bắt đầu mưu đồ bí mật kế hoạch trả thù.

Vì làm được vạn vô nhất thất, hần dự mưu rồi đã lâu, chẳng những tìm tới nhất bang hỗn xã hội hồ bằng cầu hữu, còn điều tra được Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tước Linh quan hệ.

Biết bọn họ bây giờ là bạn bè trai gái về sau, a vũ càng là tức giận đến hàm răng ngứa, cần phải làm cho tiểu tử này đoạn mấy chân, mới có thể xuất một chút trong lòng cái này oán khí.

Lúc đầu, kế hoạch của hần là, dùng nói xạo cảnh sát phương thức, làm cho Bạch Tước Linh ly khai trường học, đã có thể dời đi ánh mắt, lại có thể giáo huấn một chút cái này "Dễ dàng thay đổi ghê tởm nữ nhân". Còn có thể thừa dịp nàng cùng Mặc Phi Phàm tách ra trong khoảng thời gian này, nửa đối Mặc Phi Phàm động thủ.

Có thể sau lại phát hiện, mỗi người báo mấy lần giả cảnh, Bạch Tước Linh đều bình yên vô sự, làm như thế nào đọc sách như cũ làm sao đọc sách, làm như thế nào ở chung, như cũ làm sao ở chung.

Kế sách này hay sao, hần liền khác muốn nhất kế Sách, đó chính là "Mang đi" Bạch Tước Linh, dùng cái này dụ dỗ Mặc Phi Phàm đi ra.

Đương nhiên, hần cũng biết, nếu như cứ như vậy tùy tiện gọi điện thoại, nàng là không quá sẽ ra tới.

Vì thế, hần nghĩ tới một cái tuyệt cao chú ý.

Hần bỏ ra nhiều tiền tìm người, phục chế Bạch Tước Linh ba thẻ điện thoại, dùng cú điện thoại này thẻ cho Bạch Tước Linh phát đi tin nhắn ngắn.

Nội dung tin nhắn rất đơn giản: "Linh nhi, ba ba tới tây nam thành phố nhìn ngươi rồi, đến tây nam đại học cửa chính rồi, ngươi tới tiếp ba ba a !. "

Bạch Tước Linh quá đơn thuần, nào biết đâu rằng xã hội thượng có bao nhiêu hiểm ác đáng sợ. Nàng mừng rỡ, căn bản không suy nghĩ nhiều, trực tiếp một đường tiểu bào đi tới cửa.

Đến rồi cửa, lại không phải phát hiện mình ba thân hình.

Nàng mới vừa muốn lấy điện thoại đi động ra, gọi lại, bên cạnh một lượng diện bao xa đột nhiên thẳng gấp ở trước mặt nàng. Bởi vì là đi học trong lúc, cửa trường học cũng không có quá nhiều người. Hơn nữa, cao lớn diện bao xa chặn giáo an ninh giữ cửa ánh mắt.

Không đợi Bạch Tước Linh phản ứng kịp, diện bao xa cửa xe đột nhiên lòi kéo, từ bên trong nhảy ra bốn vị thanh niên. Nàng mới vừa kinh hoảng hơn kêu to, liền bị người bịt lại miệng mũi, mạnh mẽ lòi vào trong xe tải.

Diện bao xa cửa xe lòi kéo, tài xế đạp cần ga, lập tức liền rời đi tây nam đại học.

Trước sau cộng lại, không có vượt lên trước ba giây đồng hồ. Đừng nói người đi đường, ngay cả Bạch Tước Linh đều không phản ứng kịp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Người được dựa theo ta nói làm

Các loại diện bao xa lái ra khỏi tốt một khoảng cách, tầm kia chặt che cùng với chính mình miệng mũi bàn tay to, mới rút cục buông ra. Bạch Tước Linh định nhìn vừa nhìn, những người này dường như đều có chút quen mặt, tỉ mỉ nghĩ lại, đều là bình thường đi Vũ ca trong điểm ăn cơm những người đó.

Bất quá những người này, cũng không giống là người tốt lành gì.

Bạch Tuyết Linh sợ đến một thân mồ hôi lạnh tất cả đi ra, thét to: "Các người muốn làm gì, các người muốn đem ta mang đi nơi nào? "

"Tuyết Linh, đừng sợ, là ta. " ngồi ở vị trí kế bên người lái người kia nghiêng đầu lại, lộ ra một tấm cao lớn đẹp trai khuôn mặt.

Cái này nhân loại, Bạch Tuyết Linh không thể quen thuộc hơn nữa, chính là cái kia từ nhỏ cùng với nàng chơi đến lớn Vũ ca.

Bạch Tuyết Linh sợ được toàn thân run, chưa tính hồn nói: "Vũ ca, người muốn làm gì, ba ba ta đâu? "

Chuyện cho tới bây giờ, nàng cứ nhiên còn chưa rõ qua đây, hay là "Ba ba ", kỳ thực chính là bọn họ người này.

Tên là Vũ ca đẹp trai nam tử cười ha ha một tiếng: "Linh nhi, ba ba người không có tới, là ta cho người phát tin nhắn ngắn. "

"A? " Bạch Tuyết Linh ý thức được sự tình không đúng, hét lớn: "Vũ ca, người muốn làm gì a? "

Vũ ca sờ sờ chính mình vừa mới tu bổ tốt răng cửa, hai tròng mắt đột nhiên bắn ra hung ác ánh mắt: "Ta muốn cái kia Mặc Phi Phàm, quy ở trước mặt ta gọi cha ruột. "

"Người không thể như vậy, người đây là phạm pháp. " Bạch Tuyết Linh nghe được đối phương muốn hại mình nam bằng hữu, mồ hôi hạt lớn chừng hạt đậu đều trên trán lăn xuống, tích ở bên cạnh ghế ngồi, tâm càng là trực tiếp treo đến rồi cổ họng trên.

Vũ ca khê cần mồi, đột nhiên một bạt tai luân quá đi: "Xúbiaozi, đến bây giờ người còn che chở hắn. "

"Ba! " một tát này nghiêm khắc đánh vào Bạch Tuyết Linh tề bạch trên mặt , đau đến nàng nước mắt không ngừng được nhảy xuống, ô ô khóc lên.

Vũ ca giống như người bị bệnh thần kinh người giống nhau, thái độ lại nữa rồi cái 180° bước ngoặt lớn. Hắn đưa tay ra, một bộ đại ca ca quan tâm tiểu muội muội bộ dạng: "Thật ngại quá, Linh nhi, là Vũ ca trùng động, là Vũ ca trùng động. "

Bạch Tuyết Linh bất vì sợ động, khóc lớn tiếng hơn. Cái này cũng không kỳ quái, giống như nàng như thế cái không rành thế sự nữ hài tử, nơi nào thấy qua cái tràng diện này, sợ hãi kêu khóc là phản ứng tự nhiên.

Nhưng là, tiếng khóc của nàng đưa tới bên trong xe những người khác bất mãn. Một cái trên lỗ tai đánh nhĩ đỉnh thanh niên nghiêng cổ, đối với Vũ ca nói rằng: "Vũ ca, không thể lại để cho nàng khóc, bằng không nên gây nên sự chú ý của người khác rồi. "

Vũ ca dùng sức nắm tóc, lại cùng phát bệnh tâm thần giống nhau: "Đem nàng mê đi, đem nàng mê đi. "

"Được liệt ", nhĩ đỉnh thanh niên học trong TVhei lão đại đáng vẽ, một cái sống bàn tay chém vào Bạch Tuyết Linh cổ sau cây. Có thể là vị trí cùng độ mạnh yếu không đúng, Bạch Tuyết Linh thống khổ kêu một tiếng, cũng không có ngã đi.

Hắn tự giác có chút không xuống đài được, lại nhanh lên bổ một đao, một đao này rất cục chặt được rồi vị trí. Bạch Tuyết Linh chỉ cảm thấy cổ gót tê rần, tiếp theo nên cái gì cũng không biết.

Vũ ca thấy nhĩ đỉnh thanh niên hành hạ như thế Bạch Tuyết Linh, một cái tát tai đánh tới, mắng liệt liệt nói: "NgườiTMđ chó đem nữ nhân của ta đánh hư. "

Nhĩ đỉnh thanh niên bị đánh có chút ngẩn ra, nửa ngày không phản ứng kịp.

Diện bao xa một đường hướng nam, thẳng đến tây nam thành phố vùng ngoại ô. Đến rồi vùng ngoại ô sau đó, hạ chủ đạo, lái vào gấp gềnh không bằng phẳng đường đất, lại đi khoảng chừng gần hai mươi phút, chỉ có ở một chỗ hẻo lánh địa phương vắng lặng ngừng lại.

Nơi này một bên tràn đầy cỏ hoang cùng rơi sạch rồi lá cây cây cối, một bên khác là một tòa cùng loại áp lều một dạng kiến trúc. Chỗ ngồi này "Áp lều " nhìn cách đi hoang phế nhiều năm rồi rồi, hơn dặm cỏ dại rậm rạp, ít có người tới. Xem bọn hắn khinh xa thực lộ tìm được cái chỗ này, nói rõ động thủ trước liền đạp lên khay thăm qua đường.

Xác định phụ cận không có người theo dõi sau, Vũ ca để cho mình đám kia hồ bằng cầu hữu đem Bạch Tuyết Linh tay chân trói trên, để ngừa chạy trốn. Lại dùng một cái khăn lông chặn kịp miệng của hắn, để ngừa nàng kêu thành tiếng.

Các loại tất cả chuẩn bị ổn thỏa sau, xuất ra Bạch Tuyết Linh điện thoại di động, cho Mặc Phi Phàm gọi điện thoại.

Bạch Tuyết Linh ly khai phòng học thời điểm,

Trùng hợp Mặc Phi Phàm đến đồ thư quán trả sách đi. Các loại lúc hắn trở lại, phát hiện Bạch Tuyết Linh không có tới đi học, đánh nàng điện thoại, tắt điện thoại.

Lúc này, Mặc Phi Phàm liền có một loại dự cảm xấu. Hắn hết giờ học Đường, bắt đầu ở một vài chỗ (cùng loại nữ sinh ký túc xá, đồ thư quán) chuyển động, xem xem có thể hay không tìm được nàng.

Giữa lúc hấn gấp đến độ như trên chảo nóng con kiến thời điểm, điện thoại di động trên người vang lên.

Hấn mừng rỡ lấy điện thoại di động ra, thấy là này chuỗi quen thuộc dãy số, nhanh lên ấn vang lên nút trả lời, không ngừng bận rộn nói rằng: "Uy, Tước Linh, người đang ở đâu? "

"Ha ha, người đoán a. " bên đầu điện thoại kia, một cái âm dương quái khí thanh âm của nam nhân truyền tới. Mặc Phi Phàm vừa nghe, trong lòng bỗng nhiên hơi hồi hộp một chút, tâm khó mà nói.

Lúc này, xung động cùng lỗ mẫn, chỉ có thể làm cho tình thế trở nên càng thêm không xong.

Mặc Phi Phàm trấn định một cái, giả vờ vân đạm phong khinh nói rằng: "Vị bằng hữu này, Tước Linh hiện tại thế nào? Bất kể là đòi tiền vẫn là hết giận, đều hướng ta tới, đối với một cái tiểu cô nương động thủ, thực sự không phải một người đàn ông cách làm. "

Nghe Mặc Phi Phàm thanh âm, nam tử kiềm nén lửa giận, âm thầm cắn răng, trong lòng cả giận nói còn rất trấn định, ta xem người một hồi còn có thể hay không thể giống bây giờ trấn định như vậy.

Hấn cười âm hiểm một tiếng: "Người yên tâm, ta chiếu cố nàng tốt, hiện tại cũng sẽ không di chuyển nàng một sợi lông. Bất quá, tiếp qua mấy giờ cũng không biết. "

Mặc Phi Phàm lạnh nhạt nói: "Người đây là ý gì? "

Nam nhân cười ha ha: "Ta chỗ này có rất nhiều huynh đệ, Tước Linh lại xinh đẹp như vậy, một phần vạn ta một vui vẻ, dùng hết rồi, đem nàng thưởng cho các huynh đệ đâu, ha ha. . . "

Hấn đây đương nhiên là nói đùa, bất kể như thế nào, Bạch Tước Linh cũng là hấn thích nữ nhân. Coi như muốn lên, cũng là độc hưởng, không có khả năng phân cho người bên cạnh. Nhưng này câu nói đùa, bị người bên ngoài nghe xong đi, thật là có người tưởng thật.

Mặc Phi Phàm nghe xong, trong con người bắn ra vạn đạo tinh quang, răng đều muốn cắn nát, ngón tay đều trừ vào trong thịt. Hấn hít một hơi thật sâu, ép buộc chính mình tỉnh táo lại: "Người gọi điện thoại tới, nên không chỉ là vì khoe khoang a !, nói đi, để cho ta làm cái gì? "

Nam nhân: "Trên phủ bắc đại nói, từ phương Bắc ra khỏi thành, đến rồi địa phương, lại liên lạc, chúng ta rất tốt nói chuyện. Ta cảnh cáo người, không muốn ra về, lại càng không phải báo cảnh. Ta có khả năng, người không chơi nổi. "

Mặc Phi Phàm không có nói nhiều, đơn giản đáp một câu đã biết, sau đó cúp điện thoại.

Sau khi cúp điện thoại, Mặc Phi Phàm đi về phía trước một bước, đi tới một cái hòm thư bên cạnh, nhắc tới chân đem mấy trăm cân hòm thư đá cái lộn chồng vó lên trời, ngay cả đồng da đều sụp xuống tốt một khối to.

Vừa may bên cạnh một gã lão sư đi qua nơi này, chỉ vào Mặc Phi Phàm nói rằng: "Vị bạn học này, người đang làm gì, tại sao muốn hư hao tài sản công cộng. "

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu một cái, một đôi mắt sáng sát khí mắt nhìn hướng người lão sư kia. Người lão sư kia lập tức hách liểu nhất đại khiêu, toàn thân lông tơ đều đứng lên rồi. Hấn cảm giác mình không giống như là bị người nhìn chăm chăm, ngược lại giống như bị một đầu cự đối lang nhìn chăm chăm, sau cột sống không ngừng mạo hiểm gió mát.

"Khái khái. " lão sư ho khan một tiếng, làm bộ không thấy được tựa như, từ bên cạnh chạy trốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Nguy cơ

Dừng có mấy giây, Mặc Phi Phàm xoay người lại, lấy điện thoại di động ra bấm Âu Dương Thiên điện thoại của. Hấn lạnh nhạt nói: "Ba giờ sau, nếu như ta chưa có trở về, giúp ta báo nguy. "

Âu Dương Thiên nghe được mạc danh kỳ diệu, ngưng giọng nói: "Xảy ra đại sự gì? "

Mặc Phi Phàm không có biểu hiện ra sự tình nghiêm trọng đến mức nào, giọng nói bình thản như nước, đạm nhiên cười nói: "Không có việc gì, đi xử lý

chút ít sự tình, nhớ ở của ta nói là được. "

Nói xong, cúp điện thoại.

Các loại Âu Dương Thiên lại gọi lại, bên đầu điện thoại kia truyền tới ngữ âm là: "Điện báo nhắc nhở vì ngài phục vụ, đối phương đã đi vào ngữ âm hòm thư, chúng ta đem lấy tin nhắn ngắn phương thức thông tri đối phương, lần này trò chuyện miễn phí. . . "

Âu Dương Thiên đôi mi thanh tú khẩn túc, biết Mặc Phi Phàm chắc là chọc đại phiền toái rồi. Nàng nhanh lên đổi đi động gọi nữa, như trước như vậy.

Bên này, Mặc Phi Phàm sau khi cúp điện thoại, trực tiếp đi tới bãi đỗ xe, lên chính mình chiếc kia màu đen bốn đèn thương vụ xe có rèm che. Xe có rèm che chạy, dọc theo Phụ đường tiến nhập phủ bắc đại nói, hướng về phương Bắc đi ra khỏi thành.

Trên đường, vừa vận trái qua một nhà văn phòng phẩm thương điểm. Hắn dừng xe, mua một bả gọt bút máy dùng dao nhíp. Dao nhíp không tính lớn, dễ dàng giấu kín, hơn nữa rất sắc bén.

Hắn ném 100 đồng tiền, cũng không còn làm cho lão bản thói tiền lẻ, liền ra cửa, lên xe.

Hắn đem xe lái được nhanh, bốn cái bánh xe đều nhanh cút lấy thuốc lá ra rồi, chẳng mấy chốc, liền ra khỏi thành. Lúc này, hắn lại lấy điện thoại đi động ra, cho đối phương gọi điện thoại: "Ta ra khỏi thành, các người người đâu? "

"Nhanh như vậy đã đến? Tiểu tử người không có báo nguy a !. " Vũ ca dò xét tính mà hỏi thăm.

Mặc Phi Phàm trong lòng gấp đến độ trăm trào cào tràng, bất quá giọng nói vẫn như cũ giữ vững bình tĩnh: "Không có, ta sẽ không cảm Tước Linh an toàn nói đùa. Ta bây giờ đang ở cái kia Yến kinh bia lớn chiều bài phía dưới, phía dưới làm như thế nào đi? "

Vũ ca suy nghĩ một chút, lắng vừa nói nói: "Người đứng ở nơi đó đừng nhúc nhích, cho lão tử chờ đấy, lão tử rất nhanh thì phái người qua đây. "

Mặc Phi Phàm: "Tốt, ta chờ người. Ta lái là một chiếc màu đen bốn đèn thương vụ xe có rèm che, giấy phép là * "

Nói xong bài của mình chiếu dãy số sau, đối phương cúp điện thoại.

Mặc Phi Phàm đưa điện thoại đi động thu hồi, len lén đem thanh kia trên đường mua dao nhíp, giấu ở giày của mình trong. Chuẩn bị ổn thỏa sau, kế tiếp chính là dài dòng chờ đợi.

Cái kia Vũ ca nói lập tức liền tới đây, có thể Mặc Phi Phàm đợi sắp đến một giờ, cũng không thấy được bóng người.

Đang ở Mặc Phi Phàm chờ nhanh nếu không có kiên nhẫn thời điểm, phía trước một lượng diện bao xa đột nhiên lái vào Mặc Phi Phàm tầm mắt.

Từ diện bao xa giấy phép đến xem, đây không phải là bốn địa xe cộ, mà là vùng khác.

Ngay từ đầu, chiếc xe này cũng không phải gây nên Mặc Phi Phàm chú ý của, bởi vì chiếc diện bao xa kia vẫn chưa ở Mặc Phi Phàm trước mặt dừng lại, mà là trực tiếp từ trước mặt hắn quên quá khứ.

Qua có gần mười phút bộ dạng, diện bao xa lại lái về.

Lúc này, Mặc Phi Phàm mới biết được đám người kia dụng ý, bọn họ là đang quan sát có phải hay không có cảnh sát theo dõi.

Mặc Phi Phàm lòng nóng như lửa đốt, nhưng lại không thể biểu hiện ra ngoài. Sắc mặt hắn bình tĩnh mở cửa xe, từ trong xe chậm rãi đi ra.

"Tiểu tử người chính là Mặc Phi Phàm? " từ bánh mì trên xe xuống bốn người tuổi trẻ, trong tay đều dẫn theo sáng loáng cương đao.

Mặc Phi Phàm đối với trong tay bọn họ vũ khí làm như không thấy, nếu như hắn muốn động thủ, chỉ bằng mấy cái này dạng không đứng đắn, còn chưa đủ hắn nhét kẻ răng.

Bất quá, hắn lại không thể mạo hiểm, không thể cảm Bạch Tước Linh an toàn mạo hiểm. Coi như muốn động thủ, cũng phải các loại xác định Bạch Tước Linh an toàn về sau.

Mặc Phi Phàm gạt đầu, hé mắt, đơn giản đáp: "Là ta. "

Dẫn đầu cái kia đánh nhĩ đỉnh thanh niên ngoẹo đầu, kén rồi kén trong tay cương đao: "Tiểu tử người còn rất có loại, vì nữ nhân, biết rõ núi có hổ a, như ta như ta, ha ha. "

Mặc Phi Phàm không muốn cùng hắn quá nói nhảm nhiều, dứt khoát nói: "Bạn gái của ta đâu? "

Nhĩ đỉnh thanh niên liệt liệt chửi: "Ta lập tức liền dẫn người đi thấy bạn gái người. Bất quá, như người vậy đi không được đi.

Các huynh đệ, đem hắn trói lại. "

Bên cạnh hai cái tóc nhuộm đủ mọi màu sắc thanh niên xuất ra đã sớm chuẩn bị xong một cây dây ni lông, một tá một hữu hướng Mặc Phi Phàm qua đây.

Mặc Phi Phàm hít sâu một hơi, nhin xuống không có phát uy, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Nhìn hần làm ra một bộ thức thủ đọi buộc bộ dạng, hai gã tên côn đồ cũng không một điểm khách khí, đi tới đem Mặc Phi Phàm trói kết thật thật. Sau đó, Mặc Phi Phàm tiền trên người bao, điện thoại di động, chìa khóa xe toàn bộ bị lục soát đi.

Trừ cái đó ra, trên đầu của hần còn bị phủ lên một cái màu đen cái chụp mắt. Cái chụp mắt rất dày, ngoại giới quang một chút cũng chiếu xạ không vào đi, đương nhiên cũng liền nhìn không thấy phía ngoài tất cả.

Thấy hần còn thật đàng hoàng, cái này mấy tên côn đồ cũng không có khó khăn hần, đưa hần đẩy lên diện bao xa, nghênh ngang mà đi. Có khác hai gã tên côn đồ cầm Mặc Phi Phàm xe hơi chìa khóa xe, lái xe theo ở phía sau.

Ô tô một đường điên bá không biết bao lâu, rốt cục cũng ngừng lại. Mặc Phi Phàm chỉ nghe bên tai truyền đến xuống xe thanh âm, sau đó bị người thôi táng xuống xe.

Lúc này, Mặc Phi Phàm bị người hái được cái chụp mắt, cường quang trong nháy mắt xạ đi qua, làm cho ánh mắt của hần rất không thích ứng. Con mắt híp một lúc lâu, chỉ có thích ứng tia sáng.

Mặc Phi Phàm liếc mắt nhìn đi, hiện trường trừ cái này bốn người bên ngoài, còn có năm người. Năm người này ngồi vây chung một chỗ đánh bài tứ-lo-khơ, bên cạnh còn tán lạc ông tuýp, mảnh nhỏ đao các loại công cụ.

Một người trong đó, chính là lần trước chính mình dạy dỗ cái kia thanh niên cao lớn. Bất quá, hần cũng không nhìn thấy Bạch Tước Linh.

Lúc này, có người đem Mặc Phi Phàm trên miệng khăn mặt lấy xuống, làm cho hần mở miệng nói chuyện.

Mặc Phi Phàm trực câu câu nhìn xem cái kia Vũ ca, lạnh lùng nói: "Bạn gái của ta đâu? "

"Người đến, đem người mang tới, làm cho hần trước khi chết thấy một lần cuối. " Vũ ca hướng bên cạnh hai cái tiểu đệ làm cái nháy mắt.

Hai gã tiểu đệ hội ý cười từ bụi cỏ bên phải cái kia áp bằng lý, đem trói chặt tay chân, ngăn chặn miệng Bạch Tước Linh mang đi qua.

Lúc này, Bạch Tước Linh đã thanh tỉnh. Chứng kiến cách đó không xa Mặc Phi Phàm, trên mặt nhất thời lộ ra nét mừng. Có thể cái nụ cười này không có bảo trì một giây đồng hồ, thay vào đó là kinh hãi cùng sợ, bởi vì nàng biết hiện tại ở tình cảnh của bọn họ là có bao nhiêu nghiêm trọng.

Miệng của hần bị ngăn chặn, chỉ có thể hô lên ô thanh âm ô ô, nước mắt giống như mở áp hồng thủy giống nhau, không ngừng được đi xuống đất chảy. Lớn chừng hạt đậu giọt nước mắt liên thành tuyến, tích tấp mà rơi trên mặt đất.

Mặc Phi Phàm đánh đầu quan sát toàn thể một cái, Bạch Tước Linh nhìn qua cũng không tệ lắm, chí ít không giống như là gặp tội hoặc là bị xâm phạm đáng về.

Nhìn đến đây, Mặc Phi Phàm thoáng thờ phào nhẹ nhõm, nhãn nhin của mình cuối cùng là đạt được một ít hồi báo.

Mặc Phi Phàm ở Bạch Tước Linh trên người ngừng một lúc lâu, chỉ có chuyển tới bên cạnh cái kia tên là Vũ ca thanh niên trên người, thân nhiên nói: "Có tức giận gì, hướng ta đến đây đi, thả nàng đi. "

"Nơi đây ", Vũ ca dùng ngón tay chỉ chỉ dưới chân, về mặt hung tướng nói rằng: "Bây giờ là ta quyết định. Người đến, đem hần đề lại, lão tử phải thật tốt trút giận một chút. "

Hai gã tên côn đồ cười gần đáp đáp một tiếng, tự tay muốn nắm ở Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm trên thân bị trói được kết kết thật thật, thể nhưng dưới chân là bình thường. Thấy hai người chậm rãi hướng chính mình áp sát tới, Mặc Phi Phàm trong đầu chưa từng làm nhiều cân nhắc, quyết định nên xuất thủ tự ra tay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Đánh nhau chết sống

Hắn thi triển nhất chiêu gió xoáy đá, một cước điểm ở một tên trong đó tên côn đồ trên bụng của. Tên côn đồ ngay cả chuyện gì xảy ra cũng không biết, sau đó trùng điệp tè ngã xuống đất.

Mặc Phi Phàm nhất chiêu đắc thủ, rất nhanh đứng dậy, nghẹn sức chân khí, hét lớn một tiếng, chợt hướng một gã khác tên côn đồ đánh tới.

Xoạt xoạt! Mặc Phi Phàm đầu cùng tên kia tên côn đồ mũi tới một thân mật tiếp xúc. Sợ, là cơ thể con người cứng rắn nhất đầu khớp xương một trong theo một tiếng rõ nét tiếng xương vỡ vụn, tên kia tên côn đồ mũi dĩ nhiên hoàn toàn rơi vào khuôn mặt trong.

Tên côn đồ một mũi, thấy được đầy tay tiên huyết, sợ đến tại chỗ lại khóc, che mũi thống khổ kêu lên: "Lỗ mũi của ta, lỗ mũi của ta không có. "

Mặc Phi Phàm đối với tiếng kêu của hắn mất điếc tai ngơ, nhanh chóng chạy về phía Bạch Tước Linh. Hắn sợ nhất chính là, đối phương lợi dụng Bạch Tước Linh tới áp chế tự mình tiến tới đầu hàng.

Vì không cho tình huống này phát sinh, Mặc Phi Phàm đem tốc độ nhắc tới nhanh nhất, phảng phất một trận vừa muốn từ trên đường chạy cắt cánh phi cơ trực thăng.

Hai gã Bạch Tước Linh tên côn đồ vụn vụn không nghĩ tới, trên đường thoát nhìn lão lão thật thật Mặc Phi Phàm, nỗi con giận cư nhiên dường như một con mãnh hổ.

Hai người sợ đến vô ý thức lui về phía sau nửa bước, bọn họ lui về phía sau tốc độ dù sao cũng có hạn, nơi nào hơn được Mặc Phi Phàm tốc độ đi tới. Mặc Phi Phàm thuần thực, lạnh lợi sẽ đem hai cái tên côn đồ đánh ngã.

"Tước Linh, cùng ở bên cạnh ta. " Mặc Phi Phàm hít sâu một hơi, hai mắt như Báo vậy vẫn ngắm nhìn chung quanh vây công bày sói. Chờ nhìn hắn hiện nay chiếm phía, đối phương đã có năm tên tay cầm công cụ tên côn đồ tràn tới. Hơn nữa, Mặc Phi Phàm hai tay của bị trói chặt, còn phải bảo hộ Bạch Tước Linh an toàn, cái này quá khó khăn rồi, phải đã khởi một trăm hai chục ngàn phân thêm tinh thần.

Bằng không không để ý, tiếp theo đi vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.

"Mẹ kiếp , người dám động thủ. " Vũ ca tức giận đến giận sôi lên, lúc đầu Mặc Phi Phàm đã thành hắn trên thót thịt. Có ở cái này thời gian một cái nhảy mất, tình thế dĩ nhiên hoàn toàn nghịch chuyển.

Đột nhiên này chuyển biến, làm cho Vũ ca cùng hắn đám này đám bạn xấu đều không thể thích ứng. Chờ hắn sau khi thích ứng, lúc này mới quát to một tiếng, nặng nề nói: "Bắt lại tên khốn kiếp này, ta cho các người thêm một người năm chục ngàn khối. "

Có trọng thưởng tất có người dừng cầm, những lời này là vạn năm đạo lý không thay đổi.

Nghe được bắt hắn lại, có thể có năm chục ngàn khối, đám này côn đồ con mắt đều đỏ. Ngay cả mới vừa rồi bị đánh ngã xuống đất vài tên côn đồ, cũng tạm thời quên được đau xót, giung giăng đứng dậy tới phân khối này bánh ngọt lớn.

Mặc Phi Phàm thấy đám người này đều cặp mắt đỏ lên, nói thầm một tiếng khổ cũng. Nếu như là một mình hắn, tay không, cái này dĩ nhiên không thành vấn đề. Có thể hiện tại ở loại tình huống này, thật sự là song quyền nan địch tứ thủ, tốt hồ không chịu nổi lang nhiều.

Việc đã đến nước này, chỉ có thể không đếm xỉa đến.

Mặc Phi Phàm tránh thoát đâm đầu vào ba cây mảnh nhỏ đao, tại chỗ nhảy bắn lên, quét ngang một cước, thẳng quét về phía một gã tay của tên côn đồ nhỏ cánh tay.

Tên kia tên côn đồ hách liểu nhất đại khiêu, nhanh lên thu đao, vội vàng giơ cánh tay lên, ngăn cản ở đầu của mình sườn.

Phanh! Mặc Phi Phàm quét ngang một cước thành thành thật thật kén tại nơi danh tay của tên côn đồ nhỏ trên cánh tay. Một sát na kia, tên côn đồ cảm giác mình không giống như là bị một người lui quét trúng, càng giống như là bị một chiếc chạy vội trong xe vận tải đánh lên.

Cường đại lực đạo, cuốn tới, lệnh thân thể của hắn hoành trượt đi ra ngoài. Thân thể hắn ở trên cỏ quay cuồng một hồi, cho đến đụng qua một bên áp lều, phát sinh "Oanh " một tiếng vang trầm, mới tính dừng lại.

Sau đó, hắn cánh tay kia đã hoàn toàn không còn tri giác, tê tê phảng phất mới vừa bị điện cao thế điện lại đây.

Cái này nhân loại thật là lợi hại! Núp ở phía sau Vũ ca khó có thể tin nhìn xem Mặc Phi Phàm, ba hồn bảy vía sợ đến chỉ còn lại có nhất Hồn nhất Phách. Hắn đánh giá quá cao mấy phe thế lực, cũng quá đánh giá thấp Mặc Phi Phàm thực lực.

Đang ngăn người thời điểm, Mặc Phi Phàm lại đánh ngã một người. Hơn nữa, từ hắn ra chiêu lực đạo xem, trên căn bản là nhất chiêu xuống phía dưới, người trong thời gian ngăn liền không bỏ dậy nổi.

Đương nhiên, Mặc Phi Phàm không có khả năng vẫn vận tốt như vậy. Vừa mới đã đảo một người sau, bên cạnh một gã xấu xí thanh niên đột nhiên quát to một tiếng,

Nhảy người lên dùng sức đá ra một cước.

Lúc này, Mặc Phi Phàm không cách nào nữa làm ra né tránh. Hắn cũng không có thời gian né tránh, chỉ có thể dùng lồng ngực đón đỡ lấy một cước này.

Mặc Phi Phàm hự một tiếng, ngũ tạng lục phủ nhất thời sôi trào. Không đợi hắn nghĩ khẩu khí, bên cạnh tên kia đánh nhĩ đỉnh thanh niên bắt đầu tự tay đi kéo Bạch Tước Linh. Chỉ cần Bạch Tước Linh bị chính mình chế trụ, sẽ không sợ hắn không đầu hàng.

Nghe được Bạch Tước Linh hét lên một tiếng, Mặc Phi Phàm trong lòng hơi hồi hộp một chút, ngay cả không kịp thở, nhanh lên xoay người lại đi nghĩ cách cứu viện người trước. Hắn nhưng lại giúp đỡ người sau thoát khỏi tên kia nhĩ đỉnh thanh niên, có thể phía sau lưng lại bị kết kết thật thật đã trúng một gậy.

Một cơn này tử, trực tiếp đem Mặc Phi Phàm đánh cho phun ra lão đại một búng máu.

Chứng kiến Mặc Phi Phàm ói ra huyết, tên kia gọi Vũ ca thanh niên tựa hồ là nhìn thấy gì hy vọng. Hắn hét lớn: "Tiểu tử này bị thương, mọi người cùng nhau tiến lên, đem hắn đánh ngã. "

Nghe xong lời của hắn, cũng chứng kiến Mặc Phi Phàm máu tươi trên khóe miệng, những tên côn đồ các kẻ nhất thời lòng tin tăng vọt đứng lên. Xoay vòng tên, như bầy sói gặm ăn lạc đà thông thường, chen nhau lên.

Chứng kiến Mặc Phi Phàm bị thương, bị kinh sợ Bạch Tước Linh đã sớm khóc lê hoa đại vũ, nước mắt ràn rụa vết.

Cùng lúc, nàng thật cao hứng Mặc Phi Phàm để ý như vậy chính mình. Ở một phương diện khác, nàng lại cảm thấy Mặc Phi Phàm đàn. Biết rõ nơi đây rất nguy hiểm, hắn tại sao còn muốn tới.

"Không nên đánh, không nên đánh. " Bạch Tước Linh cực kỳ bi ai thiên địa mà khóc, nhưng mà bởi vì miệng bị chặn, chỉ có thể phát sinh mập mờ không rõ khóc điều.

Tiếng khóc của nàng, không để cho Vũ ca đoàn người dừng tay, ngược lại để cho bọn họ càng thêm điên cuồng. UU đọc sách www.uukanshu.net

Ngay từ đầu, Mặc Phi Phàm còn có thể ổn định đầu trận tuyến. Theo tranh đấu tiến hành, hắn càng ngày càng cảm thấy áp lực vĩ đại, phản kích cũng không bằng vừa rồi như vậy sắc bén.

Hắn cái này lúc sau đã là hết toàn lực, thử nghĩ dưới, một cái nửa người trên bị vững vàng trời chặt, tay không tác sát nam nhân, ở chống đỡ bảy, tám cây gậy gộc cương đao đồng thời, còn phải bảo hộ nữ nhân mình yêu thích, người bình thường làm sao có thể làm được.

Mặc Phi Phàm dụng hết toàn lực, đem sáu gã tên côn đồ đánh ngã. Vì đem bọn họ đánh ngã, Mặc Phi Phàm cũng bỏ ra cái giá rất nặng nề. Hắn trên người mình cũng nhiều chỗ thụ thương, chỉ là vết đao cũng không dưới chung quanh. Càng thêm phải chết là, hắn thể lực nghiêm trọng tiêu hao, hai chân đã bắt đầu đập gổ.

Mất nhìn lấy Mặc Phi Phàm không được, tên kia nhĩ đỉnh thanh niên bắt lại cái này lỗ hổng, dùng bả vai dùng sức hướng Mặc Phi Phàm trên người va chạm

Mặc Phi Phàm mất nhìn lấy đối phương dụng tới, lại không hề lực phản kích.

Rào rào! Trong nháy mắt, Mặc Phi Phàm đã cảm thấy đầu ông một cái tiếng, trước mắt ứa ra sao Kim, đầu óc nổ, thiên toàn địa chuyển, ngã người về phía sau, lão đảo rời khỏi ba bốn bước, cuối cùng vẫn là không đem thân hình ổn định, phác thông một tiếng mới ngã xuống đất. Ngay cả bên cạnh Bạch Tước Linh cũng bị mang ngã xuống đất.

"Tước Linh, Tước Linh, ngươi không sao chứ. " Mặc Phi Phàm thất kinh mà hô lên.

Tên kia nhĩ đỉnh thanh niên đặt ở Mặc Phi Phàm trên người, trong miệng đã ở kêu, bắt quá hắn kêu cũng là: "Người tới đây mau, ta đem hắn đánh ngã. "

Hai cái vừa dứt lời, Vũ ca cùng một gã khác còn đứng tên côn đồ nhanh chóng phản ứng, nhanh lên nhào tới. Cái này hai người tới Mặc Phi Phàm bên cạnh sau, vô cùng ăn ý mà một người bấm lên Mặc Phi Phàm một chân.

Mặc Phi Phàm quá sợ hãi, biết nếu như mình chân bị khống chế, hạ tràng đem là dạng gì.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, sử xuất bú sữa mẹ khí lực, ra bên ngoài đá một cái.

Phốc!

Chương 80: Vô cùng nhục nhã

Vũ ca cùng tên kia tên côn đồ bị đá trúng cái bụng, suýt chút nữa đau đến nghẹn quá khí đi. Hai người hơi có vẻ dừng lại sau, lại chịu đựng đau đớn nhào tới. Rất sợ tay ấn không được, bọn họ đơn giản đem thân thể đặt ở Mặc Phi Phàm hai cái đùi trên, đem vững vàng không chế trên mặt đất.

Trong chốc lát, Mặc Phi Phàm cảm giác lưỡng ngọn núi lớn, đặt ở chính mình trên hai chân. Hắn sử xuất khí lực toàn thân, muốn từ cái này lưỡng ngọn núi lớn trong, đem chân rút ra. Vừa mới bắt đầu, hai cái đùi còn có thể di chuyển, nhưng đột nhiên gian, hắn hai cái chân lại cũng không động được, thậm chí đều không thể tách rời rồi.

Thì ra, Vũ ca thừa dịp ôm lấy hắn hai chân võ thuật, đã xuất ra một cây dây ni lông, đưa hắn hai cái chân mắt cá gấu khóa lại.

"A! " Mặc Phi Phàm phát sinh thú bị nhốt vậy cảm giác. Chỉ là ở ba gã nam tử trưởng thành ba bốn trăm cân dưới áp chế, thật sự là khó có thể tránh ra khỏi.

Trải qua một phen triển đấu sau đó, Vũ ca ba người cuối cùng cũng dùng sợi dây khốn trụ liễu Mặc Phi Phàm hai chân, chế phục nhìn qua không thể nào cường tráng, lại sức bật cực mạnh mãnh thú.

Đem Mặc Phi Phàm cột chắc về sau, ba người đã mệt được tình trạng kiệt sức, ướt đầm mồ hôi toàn thân quần áo và đồ dùng hàng ngày, bọn họ nhao nhao nằm phụ cận trên cỏ, miệng lớn thở phì phò, phảng phất trước mắt thiên địa cũng bắt đầu xoay tròn.

Nghỉ ngơi đã lâu, bọn họ mới hồi phục tinh thần lại, chậm rãi từ dưới đất bò dậy. Nhìn nữa hiện trường, một mảnh hỗn loạn, đồng hành năm sáu danh huynh đệ nằm trên mặt đất rên rỉ thống khổ, nửa ngày cũng không bò dậy nổi.

Vũ ca nhìn thấy cái này quang cảnh, giận không chỗ phát tiết. Thân thể hắn chiến chiến nguy nguy cúi xuống đi, từ dưới đất nhặt lên một cây ống tuýp, sẽ hướng về phía Mặc Phi Phàm cái bụng nghiêm khắc đập xuống.

Tốc độ của hắn đã quá nhanh, nhưng có tốc độ của con người so với hắn còn nhanh hơn. Người này, chính là tên kia nhĩ đỉnh thanh niên.

Người bị thương, đại bộ phận đều là hắn mang tới huynh đệ. Nhĩ đỉnh thanh niên hét lớn một tiếng: "cnm. " sau đó nắm tay giày da đồng thời hướng Mặc Phi Phàm trên người cùng trên mặt đá tới.

Không lâu sau, Mặc Phi Phàm đã bị đánh miệng mũi vọt huyết, vết thương chồong chất.

Vũ ca cũng không còn nhân rồi, sững sờ trong chốc lát sau, cũng nhặt lên ống tuýp hung hăng ở Mặc Phi Phàm trên bụng của rút vài cái, sau đó nắm tay giống như mưa sa đập về phía Mặc Phi Phàm.

Người bình thường, gặp mạnh như vậy độ hành hung một trận, mặc dù bất tử, cũng đã hôn mê,

Mặc Phi Phàm là bộ đội đặc chủng xuất thân, bị nghiêm khắc huấn luyện, sức chịu đòn rất mạnh, mặc dù bị đánh thổ huyết, cũng không còn nói một tiếng, kêu nửa câu cầu xin tha thứ.

Đánh một lúc lâu, Vũ ca cùng cái kia nhĩ đỉnh thanh niên chỉ có ra được rồi khí. Hai người liếc nhau, cười cười, ăn ý cời ra dây lưng, móc ra món đồ kia, hướng về phía Mặc Phi Phàm đi tiểu.

"Ha ha, lão tử rửa cho ngươi tắm rửa! " nhĩ đỉnh thanh niên nắm bắt cái kia vừa bắn vừa chán ghét biểu diễn, hướng về phía Mặc Phi Phàm trên người một hồi lâu kết thủy. Tên kia gọi Vũ ca thanh niên càng là quá phận, trực tiếp nhắm ngay Mặc Phi Phàm đầu.

Nóng bỏng nước tiểu, chiếu vào Mặc Phi Phàm trên người, Mặc Phi Phàm trong lòng rất hàn quang càng sâu, con mắt đỏ đều nhanh nhỏ máu.

Đối với nam nhân mà nói, bị người tưới phát niệu là vô cùng nhục nhã, Mặc Phi Phàm ở trong lòng âm thầm thề, nhất định phải để cho hai tên khốn kiếp này, trả giá gấp mười lần gấp trăm lần đại giới.

Một lúc lâu, Vũ ca cùng tên kia nhĩ đỉnh thanh niên lực chú ý, mới từ Mặc Phi Phàm trên người dời đi. Bọn họ đỡ, đem này anh em bị thương từng cái đỡ dậy.

Thừa dịp cái này lỗ hổng, khóc tiếng nói đều cảm Bạch Tuyết Linh, ngọa nguậy thân thể, gục Mặc Phi Phàm bên người tới. Nước mắt của nàng đều chảy khô, con mắt cũng khóc sưng lên, khóe mắt đều giống như muốn khóc ra máu, thân thể bởi vì đau khổ mà co quắp không ngừng.

Miệng của hắn như trước chận, nhưng Mặc Phi Phàm vẫn có thể từ nàng mập mờ không rõ miệng trong, nghe được "Phi Phàm, Phi Phàm " mấy chữ này.

Mặc Phi Phàm ngược lại thoải mái bắt đầu Bạch Tuyết Linh tới, lộ ra ký hiệu hai cái má lúm đồng tiền, nhân thân kiên định nói: "Tuyết Linh, ta nhất định sẽ đem khu vực an toàn trở về, nhất định."

Bạch Tuyết Linh lúc này đã không ôm cái gì trở về hy vọng, nàng ở trong lòng hạ quyết tâm, cho dù chết, cũng phải cùng Mặc Phi Phàm chết cùng một chỗ.

Mặc Phi Phàm là đàn ông, là đỉnh thiên lập địa nam nhân.

Là nam nhân, liền không thể xem thường buông tha, nhất là ở nữ nhân yêu mến trước mặt.

Mà làm cho hắn có cơ hội xoay thế cục trước mắt, là trong giầy thanh kia gọt bút máy dùng gấp tiểu đao. . . .

Vừa rồi, sức chú ý của đối phương một mực trên người mình, chính mình không có cơ hội đem lấy ra. Hiện tại, đám người này chú ý của lực đều dời đi, mới cho Mặc Phi Phàm một lần cơ hội khó được.

Bên này, Vũ ca cùng tên kia nhĩ đỉnh thanh niên cuối cùng cũng đem đám người bị thương đều đỡ.

Vũ ca từ trong túi móc ra một hộp Trung Hoa yên, một người đưa một cây đi qua.

Nhĩ đỉnh thanh niên xuất ra cái bật lửa, ba một cái, đem thuốc lá châm lửa, hít một hơi, sau đó chậm rãi đối với Vũ ca nói rằng: "Huynh đệ, khi nào làm cho các huynh đệ nhạc ah nhạc ah a?"

Vũ ca vẻ mặt mờ mịt, không hiểu hỏi: "Người nói cái gì?"

Nhĩ đỉnh thanh niên ra bên ngoài ới ra cái vành mắt, cười đều nói: "Vũ ca trước không phải nói, trước thoải mái xong, lại để cho các huynh đệ sung sướng sao?"

Vũ ca nghe vậy, khuôn mặt lập tức liền trầm xuống: "Ta đó là cùng tiểu vương bát con bê đùa giỡn, Bạch Tuyết Linh là nữ nhân của ta, làm sao có thể tùy tiện để cho người khác thoải mái? Muốn chơi gái, ca bỏ tiền, đi trong thành muốn tìm dạng gì, liền tìm dạng gì."

Nhĩ đỉnh thanh niên cũng không cảm kích, cười gằn nói: "Ta có thể thì nhìn trúng nàng đâu. Huynh đệ như tay chân, nữ nhân như y phục, cho ta mượn xuyên hai ngày làm sao vậy."

Bên cạnh tên côn đồ, nhiều lấy nhĩ đỉnh thanh niên như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Sợ dĩ mạo lớn như vậy hiểm, cùng cái này hay là Vũ ca tới nơi này làm vi pháp sự tình, chủ nếu là bởi vì tiểu tử này có tiền, đi theo hắn có thể ăn có thể uống. Giữa bọn họ, chưa nói tới cái gì nghĩa huynh đệ khí.

Nghe được nhĩ đỉnh thanh niên nói như vậy, những tên côn đồ các ké cũng cũng bắt đầu tiếp lời phụ xướng: "Chính phải chính phải, cũng không thể làm cho các huynh đệ một chuyến tay không a!. Có sẵn đại mỹ nữ, ye chiến đấu, vẫn là luôn luôn, nhiều có ý tứ a."

"Ha ha, chính là, ngẫm lại đều kích thích."

"Nhanh lên một chút a!, chúng ta đều đợi không nổi."

". . ."

Nghe tên côn đồ hi hi ha ha nói, Vũ ca mặt mày là không có, đột nhiên trở mặt. Chỉ thấy hắn dùng sức thuốc lá đầu ném xuống đất, nặng nề nói: "Ta là lão đại các người, ai dám đánh đại tẩu chú ý?"

"CA 0, cho người mặt mũi rồi đúng vậy." nhĩ đỉnh thanh niên ưỡn nổi giận lên, đầu thềm được nhiều như vậy. Tự tay chính là một cái miệng rộng, nghiêm khắc quát đi tới.

"Ba!" một tát này đem Vũ ca đánh cho tại chỗ vòng vo nửa vòng, má trái như là bị nóng lại đây giống nhau, đau rất.

Vũ ca mới vừa muốn phát tác, nhĩ đỉnh thanh niên đột nhiên ánh mắt phát lạnh, luân khởi một bả mảnh nhỏ đao, lớn tiếng nói rằng: "Người TMD còn dám theo ta lời nói nhảm, lão tử làm người."

Vũ ca nghe xong lời này, sợ đến toàn thân run run một cái. Cái này không đang nói đùa, hắn đã từng tận mắt thấy tiểu tử này, đem tay của một người cho bỏ xuống.

Rất sợ Vũ ca không tin, nhĩ đỉnh thanh niên lại bồi thêm một câu: "Tiểu tử này xe, cũng có thể bán cái hơn mười hai trăm ngàn, lão tử cũng không còn một chuyến tay không, không ngại trên tay dính chút máu."

"Nếu Vũ ca thương hương tiếc ngọc, Kim ca người liền không nên miễn cưỡng hắn, chúng ta tự đi." mới vừa cùng Vũ ca bấm lên Mặc Phi Phàm hai chân người thanh niên kia cười xen vào nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: 0 quân 1 phút

Nhĩ đình thanh niên cười ha ha, dùng sức vỗ tay một cái: "Ta đây sẽ không khách khí, các huynh đệ, một hồi đều có phần. Đi, đem vị mỹ nữ kia cho ta tha qua đây. "

Vũ ca nhìn bề ngoài lấy hung ác độc địa bá đạo, trên thực tế là một ngoài mạnh trong yếu kinh sợ bao. Nếu là không có tiền, đám này tên côn đồ ngay cả nhiều liếc hần một cái cũng không muốn.

Thấy mọi người thật muốn đối với Bạch Tuyết Linh hạ thủ, Vũ ca đầu bắt đầu ông ông tác hường, phóng hạ giá tử, thỉnh cầu nói: "Các huynh đệ, các huynh đệ, đại gia muốn chơi kiểu nữ nhân gì, ta bao hết. Vạn cầu đại gia, không nên đối với Tuyết Linh hạ thủ, chúng ta từ nhỏ đã biết, thật không có thể làm như vậy a? Một phần vạn cảnh sát điều tra, chúng ta cũng phải ngồi chồm hổm đại lao. "

"U ah ", một gã xấu xí, bị Mặc Phi Phàm cắt đứt tay tên côn đồ cười cười: "Vũ ca khi nào làm bắt đầu tốt người đến, ha ha, người có thể là lão đại của chúng ta, chuyện này nhưng là người cầm đầu phát khởi, nếu như chúng ta xử mười năm, người phải xử không hèn. Nếu như chúng ta xử không hèn, người chính là từ hình, vẫn là lập tức thi hành cái loại này. "

Vũ ca bị lời nói này sợ đến đều nhanh tè ra quần, hần lấp bấp nói rằng: "Ta. . . Ta chỉ là muốn giáo huấn một chút Mặc Phi Phàm. . . Không phải. . . . "

Xấu xí thanh niên ngắt lời nói: "Đừng TM ngây thơ, bắt cóc, cố ý thương tổn, người cho rằng đây đều là tiểu tội. Người, nhất định là không thể lưu lại, khó chịu dưới trước, thật sự là có lỗi với chúng ta huynh đệ a. "

Vũ ca run run một cái, kinh hãi nói: "Các người. . . Các người muốn giết bọn họ. "

Lúc này, nhĩ đình thanh niên vỗ vỗ Vũ ca bả vai, lại tựa như đang an ủi nói: "Trời biết đất biết người biết ta biết, huynh đệ cũng không phải không nói nghĩa khí người, một hồi chơi xong, sẽ đem nằng để lại cho người. "

Vũ ca trường kịp lắc cùng trống bỏi giống nhau, ngây ngốc nói: "Không được, không được. "

"bi dân. " nhĩ đình thanh niên nhìn không được mắng một tiếng, một chương đem Vũ ca phủ định trên mặt đất, hung ác nói: "Vậy người cứ nhìn a !. Các huynh đệ, đem người mang tới a !. "

"Ha ha, được liệt. " những tên côn đồ cắc kè hi hả, đem Bạch Tuyết Linh từ Mặc Phi Phàm trên người tha đi qua.

Lúc này, có người đề nghị, nếu như chặn miệng chơi không có ý nghĩa, phải nương nằng kêu thành tiếng, thanh âm càng lớn, lại càng kích thích. Tên biến thái này đề nghị, đạt được tất cả mọi người nhất trí đồng ý.

Có người, đem Bạch Tuyết Linh miệng khăn mặt cầm xuống dưới.

Đã không có khăn mặt, Bạch Tuyết Linh rốt cục lên tiếng khóc rống lên. Nàng đâu chịu ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, thân thể cuộn lại thành một đoàn, đem hết toàn lực muốn bảo trụ sự trong sạch của mình.

Nhĩ đình thanh niên cười hắc hắc, đi vòng qua Bạch Tuyết Linh bên người, một cước đưa nàng lật lại, để cho mặt hướng dưới, đưa lưng về dưới. Sau đó, chọt xé ra. Chỉ nghe "Đâm rồi " một tiếng, Bạch Tuyết Linh trắng tinh quần ngoài lập tức tuột đến rồi phía dưới mông.

Chứng kiến bên trong tử sắcneiku, còn có mảng lớn da thịt, tại chỗ những tên côn đồ cắc kè con mắt đều nhìn thẳng, nhìn không được hai mắt phun lửa.

Bạch Tuyết Linh thanh âm lại còn hơn hồi nãy nữa muốn bén nhọn vài lần, trong miệng không ngừng hô: "Không muốn, không muốn. "

Nơi này là vắng vẻ hoang dã, có rất ít người lại muốn tới nơi này, mặc dù nàng gọi rách cổ họng, cũng là bất kể dùng.

Bi thương tiếng kêu, chẳng những không có ngăn cản đám này tên côn đồ hung ác, ngược lại càng phát ra kích khởi bọn họ đáy lòng nguyên thủy nhất xung động cùng dục vọng. Nhĩ đình thanh niên cười ha ha, đối với xa xa Mặc Phi Phàm nói: "Tiểu tử, trọn to hai mắt nhìn cho thật kỹ hắc, xem chúng ta làm sao chiếu cố bạn gái người. "

"Ha ha! " người chung quanh hống tiếng mà cười.

Mặc Phi Phàm không nói gì, vừa giận nộ lại ánh mắt sắc bén nói rõ tất cả. Nếu như nhân thân có thể giết người nói, đám người này đã sớm chết rồi mười

ba ngàn bảy tám chín mười tám lần rồi.

Nhĩ đình thanh niên không có đình chỉ thủ hạ chính là động tác, thuần thực, đem Bạch Tước Linh trên người áo khoác quần ngoài toàn bộ lột, trên người chỉ còn lại có nhất kiện màu tím nội y cùng nhất kiện màu tím nội khó.

Chúng kiến Bạch Tước Linh hoàn mỹ không một tí vết da thịt, chung quanh thanh niên từng cái bị ngọn lửa dục vọng cháy sạch toàn thân phát nhiệt, không ít người bắt đầu cởi quần áo, giải bí đái, chuẩn bị đối với Bạch Tước Linh thực thi thú tính.

Nhĩ đình thanh niên xếp hạng người thứ nhất,

Hắn một bên huyết sáo, một bên cởi quần của mình, quỳ trên mặt đất, dùng sức đem Bạch Tước Linh hai cái đùi một phần.

Hắn vừa muốn thực thi động tác kế tiếp, Mặc Phi Phàm rút cục cắt tay chân thân thể. Không có trời buộc thanh niên, giống như một đầu mối vừa vừa ra khỏi lồng cương sự.

Chỉ thấy hắn bước nhanh đi tới nhĩ đình thanh niên phía sau, hai mắt đăm đăm, ôm người sau đầu vừa chuyển.

Xoạt xoạt! Nhĩ đình thanh niên đầu trong nháy mắt bị thay đổi 180°, khuôn mặt đều đến phía sau tới. Nặng như thế đánh, đừng nói là người, mặc dù là một đầu bá vương long, cũng không chạy thoát từ vòng điều xấu.

Chỉ thấy nhĩ đình thanh niên đầu lưỡi duỗi một cái, con ngươi trừng, người tại chỗ liền không tức giận.

Mặc Phi Phàm một cước đem hắn đá bay, đem Bạch Tước Linh tay chân dây thừng cắt đứt, một tay đem nàng kéo lên, tiếng nổ quát: "Tới a, tới a. "

Một tiếng này dao động sau, giống như một đầu cự thú viễn cổ, phóng ra trong cơ thể hồng hoang lực.

Chung quanh tên côn đồ sợ đến hai chân như nhũn ra, có tám hai ba người trực tiếp té quỵ dưới đất. Bọn họ thủy chung không nghĩ ra, nguyên bản yểm yểm nhất tức Mặc Phi Phàm, tại sao sẽ đột nhiên giống như người không có sao giống nhau đứng lên, hắn lại là thể nào tránh thoát giây thừng.

Những tên côn đồ các kẻ người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, cuối cùng thật sự là không có can đảm lại theo hắn độ sức. Nhanh lên giống như đụng phải quỷ giống nhau, sợ đến chạy trốn chết, hận cha mẹ cho mình thiếu sinh hai cái đùi.

Mặc Phi Phàm đương nhiên không thể như vậy thả bọn họ đi, nhất là cái kia đầu sỏ gây nên Vũ ca, còn có cái kia bám lên bấp đùi mình tên côn đồ. Mặc Phi Phàm thuần thực đuổi theo, nhắm ngay hai người kia chính là một trận bị đánh một trận, tại chỗ đem bọn họ đánh trọng thương. Coi như chữa bệnh tốt, đời này cũng đừng nghĩ lại xuống giường.

Còn dư lại những tên côn đồ các kẻ thấy thế, sợ đến hồn phi phách tán, rất sợ Mặc Phi Phàm tìm cùng với chính mình, nhanh lên ra bên ngoài chạy, liền xe cũng không dám mở.

Bọn họ chạy ra không có bao nhiêu thời gian, xa xa liền truyền đến còi cảnh sát thanh âm.

Nghe được thanh âm này, Mặc Phi Phàm biết là Âu Dương Thiên dẫn người tới cứu mình rồi. Thân thể hắn lập tức đã bị tháo nước khí lực tựa như, mới ngã xuống đất. Vừa mới mặc y phục, ngay cả nước mắt đều không làm đến gấp gấp lau Bạch Tước Linh hách liêu nhất đại khiêu, liền thanh kêu lên: "Phi Phàm, Phi Phàm. "

"Ta không sao, ta chỉ là mệt mỏi, muốn nghỉ một lát. " Mặc Phi Phàm mạnh mẽ cổ nặn ra vẻ tươi cười, chậm rãi nói.

Bạch Tước Linh quỳ trên mặt đất, ôm Mặc Phi Phàm hô to nói: "Cảnh sát tiên sinh, cảnh sát tiên sinh, chúng ta ở chỗ này, chúng ta ở chỗ này. "

Không có lại đây hai phút, rất nhiều cảnh sát liền chạy tới. Đồng hành, còn có Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam cùng với Âu Dương gia tộc một vị Phó tổng. Ngay cả tây nam thành phố đồn cảnh sát cục trưởng Vương cục trưởng, cũng đều tự mình đến rồi.

Hiện trường vừa nhìn thì có kịch liệt vật lộn vết tích, Vương cục trưởng nhanh lên chạy lên, quan tâm hỏi: "Các người không có sao chứ. "

"Cảnh sát tiên sinh, nhanh đi bắt người, còn có mấy người chạy. " Bạch Tước Linh mang theo lệ ngân, khàn giọng nói rằng.

Wương cục trưởng trừng điệp gât đầu, nhanh lên phân phó: "Nhanh, lập tức phong tỏa thông nhau yếu đạo, nghiêm khắc điều tra nhân viên khả nghi. "

ps: bác nào có nguyệt phiếu hay kim đầu thì ủng hộ mình nha.

Chương 82: Đem Bạch Tước Linh tiếp nhận ở

Bên người chúng cảnh quan như ở trong mộng mới tỉnh, nhanh lên lấy điện thoại di động ra thông tri thủ hạ đuổi bắt trốn chạy nhân viên, cũng thông tri bọn họ ở khẩn yếu quan khẩu thiết lập.

Lần này bắt cóc sự kiện, Mặc Phi Phàm giết một người, trọng thương hai người, có khác sáu người chạy trốn.

Trong sáu người ba người bị đuổi tới, một người đến đồn cảnh sát tự thú, còn có hai người núp vào. Hai người này ở bên ngoài né sắp si một năm, cuối cùng thật sự là không nhận được nội tâm dày vò, cũng đến đồn cảnh sát tự thú.

Ngoại trừ vừa chết lượng nặng tổn thương bên ngoài, khác sáu người bởi vì phạm bắt cóc tội, tội cố ý tổn thương, QJ chưa toại tội, bị xử ba năm đến tám năm tù có thời hạn. Đây đương nhiên là nói sau.

"Xin hỏi, người là Mặc tiên sinh người nào, có thể hay không đem chuyện đã xảy ra nói cho ta biết?" Vương cục trưởng nhìn xem Bạch Tước Linh, hỏi.

Bạch Tước Linh đỡ Mặc Phi Phàm thân thể, trừu khấp nói: "Ta gọi Bạch Tước Linh, là Mặc Phi Phàm nữ bằng hữu. Là như vậy. . ." Bạch Tước Linh một bên khóc một bên đem nguyên ủy sự tình nói ra.

Bên cạnh Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam nghe xong, thật có một cái tát chết đây đối với "Mạng chó uyên ương" xung động.

Bất quá, xem ở tại bọn hắn làm bộ đáng thương đáng về, cuối cùng cũng vẫn là nhận được.

Hai nữ lồng ngực đều là trên dưới phập phồng, xem ra sinh tức cảnh hồng. Cái này cũng khó trách, nữ nhân ghen tuông một ngày đi lên, rất dễ dàng gây nên adrenalin tăng.

Các nàng khí Mặc Phi Phàm, khí chính hắn không muốn sống, khí hắn tìm một đồ chơi gì một chút, rước lấy một đồng bừa bọn người, thiếu chút nữa đem mệnh ném.

Các nàng càng khí Bạch Tước Linh, hồng nhan họa thủy, không đúng, là "Gái xấu nhiều tác quái", lúc này mới giao du vài ngày, liền đem Mặc Phi Phàm suýt chút nữa hại chết. Người như vậy, thật là sống lấy lãng phí không khí, chết lãng phí thổ địa.

Đây đương nhiên là nói lấy, hai nữ nhân bản tính cũng không hồng, nhiều nhất tính cách có chút tùy tiện, trời sinh có một loại cảm giác về sự ưu việt mà thôi.

Không thể hướng bọn họ phát hỏa, Âu Dương Thiên đem con giận đều trút lên đồng hành cảnh sát cùng cái kia Âu Dương gia tộc Phó tổng trên người.

Đừng xem nàng niên cấp tiểu, bối phận nhỏ, nổi nóng lên, vậy cũng thật gọi một cái chiếu cổ đầu không để ý vỹ, có sao nói vậy.

Chỉ nghe nàng hùng hùng hổ hổ nói: "Các người một đám rác rưởi, người đóng thuế tiêu nhiều tiền như vậy, cho người nhiều như vậy tiền lương có ích lợi gì, ngay cả một người tìm nửa ngày. Nếu như con cóc lại chết như vậy, ta và các người không để yên. "

Ở đây không ít người, đều là Âu Dương Thiên thúc thúc hoặc là đời ông nội, cũng đều biết nàng chính là chỗ này sao cái tính khí. Tuy trên mặt thoát độ thoát trắng, có chút mất mặt, xem ở gia gia nàng mặt mũi của, cũng háng giọng không tốt.

Hiện trường trầm mặc một lúc lâu, rất là xấu hổ.

Một lát sau, tên kia Vương cục trưởng chỉ có vội ho một tiếng, đánh vỡ loại cục diện này, đối với Bạch Tước Linh nói rằng: "Bạch tiểu thư, chỉ sợ người được theo chúng ta trở về đồn cảnh sát một chuyến, làm cận kề ghi chép. "

"Nhưng là, Phi Phàm hắn. . ." Bạch Tước Linh tâm hệ Mặc Phi Phàm thoải mái, lưu luyến.

Wang cục trưởng an ủi: "Người yên tâm đi, chúng ta ngay lập tức sẽ tiễn hắn đi bệnh viện. Ta mới vừa nhìn, trên người có một ít vết thương, nhưng đều không phải là cái gì vết thương trí mệnh, không nên quá lo lắng rồi. "

Bạch Tước Linh xoa xoa nước mắt, lại Liên Liên nói: "Bạn trai ta biết ngồi tù sao? "

Wang cục trưởng suy nghĩ một chút: "Từ trước mắt ta hiểu được tình huống xem, Mặc đồng học thuộc về tự vệ, vậy cũng không tồn tại tự vệ quá. Người yên tâm đi, ta theo Mặc đồng học là bạn vong niên, ta sẽ đem hết toàn lực bảo toàn hắn. "

Tuy là nghe được Vương cục trưởng nói như vậy, thế nhưng Bạch Tước Linh còn không miễn có chút bận tâm.

Âu Dương Thiên liếc nàng liếc mắt, âm thầm nói: "Được rồi, đừng khóc mất, hối tức chết rồi. Ta đây cũng làm người ta tiễn hắn đi bệnh viện, người muốn là muốn cho hắn thiếu một chút phiền toái, liền đem ghi chép làm xong, đừng đến ta theo trước chướng mắt. "

Bạch Tuyết Linh hít mũi một cái, cũng không ngại Âu Dương Thiên giọng của. Nàng mở to một đôi xinh đẹp mắt to, nước nờ nói: "Cảm tạ học tỷ. "

"Đi thôi. " Vương cục trưởng tiện tay đem Bạch Tuyết Linh kéo lên.

Đội nàng đi rồi, Âu Dương Thiên mắt lập tức liền ướt át. Nàng cuối cùng là giận,

Một cái tát ở tại Mặc Phi Phàm trên mặt , chỉ là một tát này lực đạo cũng không nặng.

Âu Dương Thiên trong ánh mắt chứa đựng nước mắt, nhỏ giọng giận trách: "Hỗn đản, ngươi tại sao không đi chết, cho ta chết coi như, lại vì như vậy một nữ nhân đi tìm chết, ngươi thật muốn đem ta cho tức chết có phải hay không? "

Đang hôn mê Mặc Phi Phàm dường như nghe được cái gì, khóe miệng giật một cái.

Đây là Mặc Phi Phàm cái này học kỳ, lần thứ hai vào y viện.

Lần trước, là vì Âu Dương Thiên, lần này là vì Bạch Tuyết Linh.

Mặc Phi Phàm lần này bị thương không tính là trọng, nhưng cũng không tính là nhẹ.

Bác sĩ nói, ít nhất phải ở nằm bệnh viện trên hai tháng, mới có thể xuống giường.

Thế nhưng, Mặc Phi Phàm cũng không nhìn như vậy, bác sĩ tổng là ưa thích hù dọa người.

Hắn bị vô số tổn thương, lần này chỉ có thể coi là trong đó rất nhẹ một lần, nhiều lắm ở y viện ở thêm một tuần lễ, lại đến nhà an dưỡng một tuần, liền lại có thể trở về đi học.

Bạch Tuyết Linh hướng lớp học xin nghỉ, tới chiếu cố Mặc Phi Phàm. Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam cũng bình thường không lên lớp, tới y viện vấn an hắn. Lúc đầu, các nàng cũng dự định xin nghỉ bồi giường, thế nhưng bên cạnh còn Xử lý một cái Bạch Tuyết Linh, nhân gia chỉ có là của hắn chính quy nữ bằng hữu, chỉ có thể thôi.

Ngoại trừ các nàng bên ngoài, hệ khảo cổ mập mạp, cũng cơ hồ là cách một ngày liền tới một lần.

Mặc Phi Phàm năm chục ngàn đồng tiền giúp đại ân của hắn, hiện tại hắn cũng không cần mỗi ngày chờ đợi lo lắng, chính mình ngày đó gãy tay rồi, chân không có, cho nên đối với người trước càng cảm kích.

Cũng là lúc này, mập mạp mới biết được, Mặc Phi Phàm trước đây lại là bộ đội đặc chủng. Không khỏi đối với hắn tức nhiên khởi kính cùng nhìn với cặp mắt khác xưa. Có mập mạp cái này hải lòng quả ở, Mặc Phi Phàm phòng bệnh cũng nhiều hơn rất nhiều hoan thanh tiểu nữ.

Bạn học trong lớp, biết hắn vì nữ bằng hữu, thân bị thương sự tình sau, cũng tới tập thể thăm một lần. Còn như trong biệt thự mấy cái khác mỹ nữ, cũng là một cái tiểu đội hoặc là vừa ở không, liền hướng y viện chạy, thường thường mang chút hoa tươi, hoa quả, loại thịt qua đây.

Thời gian rất nhanh, trong nháy mắt liền đi qua một tuần.

Ở trong một tuần lễ này, đại gia chiếm được một cái tin tốt cùng tin tức xấu.

Tin tức tốt là, ở Vương cục trưởng cùng Âu Dương gia tộc đặc sứ luật sư dưới sự trợ giúp, viện kiểm sát nhận định Mặc Phi Phàm thuộc về tự vệ, cho nên không cần trả pháp luật trách nhiệm

Tin tức xấu là, có hai cái tên côn đồ chạy, đến bây giờ còn chưa bắt được (trốn đông trốn tây một năm sau, bọn họ mới có thể tự thú).

Phía trước một tin tức tốt, thật không có ở Mặc Phi Phàm trong lòng gây nên cơn sóng quá lớn. Nhưng lại phía sau tin tức kia, làm cho Mặc Phi Phàm phi thường lo lắng. Hắn sợ nhất hai người kia, vì đại ca của bọn họ biết trở lại cùng Bạch Tuyết Linh tới trả thù.

Chính mình ban ngày ở trường học, mới có thể bảo vệ được các nàng ba cái an toàn. Có thể là buổi tối đâu, buổi tối hắn giống như Âu Dương Thiên cùng Kiều Nhược Lam hai cái phản hồi biệt thự ở lại. Cái này quá muốn chết, vạn nhất đối phương thừa cơ mà vào, chính mình ngay cả đã hối hận cũng mua không được.

Hơn nữa, liên tưởng đến Bạch Tuyết Linh một người ở tại làm sao kém địa phương, Mặc Phi Phàm liền lòng có không đành lòng.

Khi lấy được cái kia tin tức xấu sau, Mặc Phi Phàm liền ở trong lòng nổi lên một cái ý nghĩ.

Hắn muốn đem Bạch Tuyết Linh nhận được trong biệt thự tới ở!

ps: bác nào có nguyệt phiếu hay kim đầu thì ủng hộ mình nha.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Mặc Phi Phàm tính toán nhỏ nhặt

Vấn đề là, nếu như cứ như vậy đưa ra, đem Bạch Tước Linh nhận được trong biệt thự tới ở, Âu Dương Thiên chủ nhân của biệt thự này chắc chắn sẽ không bằng lòng, Bạch Tước Linh chính mình có thể đáp ứng hay không cũng không biết.

Hắn đảo tròn mắt, lòng nói phải tìm một làm cho các nàng khó có thể lý do cự tuyệt mới là.

Đầu tiên, hắn được được Bạch Tước Linh đồng ý.

Hôm nay, tất cả mọi người đi học đi học, đi làm đi làm, chỉ có Bạch Tước Linh một người ở phòng bệnh.

Mặc Phi Phàm buông nhìn hơn nửa canh giờ thư, hí mắt ẩn tình mà nhìn Bạch Tước Linh khuôn mặt chăm chú đọc sách, gò má đẹp đẽ, lộ ra hai cái rục rờ má lúm đồng tiền. Sau đó cố ý thờ dài, lắc đầu nói nói: "Tước Linh, ta dự định cái này một hai ngày làm thủ tục xuất viện, về nhà tĩnh dưỡng."

"Nhưng là, bác sĩ nói, người được nằm một hai tháng mới được a." Bạch Tước Linh đẩy một cái trên sống mũi kính mắt, đem thư để xuống, lo lắng nói.

Mặc Phi Phàm nhếch mép, hoạt động một chút gân cốt: "Bệnh viện mùi vị quá khó khăn nghe thấy, ta không thích, hơn nữa ăn mặc ở đây đều không có phương tiện, hay là trở về biệt thự tĩnh dưỡng tốt nhanh hơn."

"Ah." Bạch Tước Linh rất đơn thuần, có tâm sự gì lập tức biểu hiện ở trên mặt. Nàng khó nén thất lạc, cúi đầu. Nàng biết, nếu như Mặc Phi Phàm trở về biệt thự ở, chính mình liền không thể 24h cùng hắn. Mặt khác, nếu như trong biệt thự này tỷ tỷ chiếu cố không tốt hắn làm sao bây giờ.

Thấy nàng lại lo lắng lại thất lạc đáng vẽ, Mặc Phi Phàm thông thả mà cười, hắn vươn tay ra, sờ sờ tóc của nàng: "Theo ta trở về biệt thự ở, tiếp tục chiếu cố ta."

"Trở về biệt thự ở?" Bạch Tước Linh ngẩng mặt, giữa hai lông mày hiện lên vẻ kinh ngạc niềm vui. Có thể rất nhanh, loại vui sướng này lại bị bắt đắc dĩ thay thế. Nàng lần nữa cúi đầu, nhẹ nhàng hoảng hốt hoảng hốt: "Học tỷ là sẽ không đồng ý, ta nhìn ra được, nàng không thích ta."

"Nha đầu ngốc, ta chỉ hỏi người một câu, người có nghĩ là cùng ta ở cùng một chỗ?"

"Ngủ cùng chỗ?" Bạch Tước Linh khuôn mặt nhỏ nhắn bá được liền đỏ, ngay cả lỗ tai tất cả cút nóng. Nàng nhấp máy cặp môi thom, đưa bốn ngón tay của mình, thẹn thùng nói: "Chúng ta còn không có. . . Không có kết hôn đâu, không phải có thể ở cùng một chỗ a!."

Mặc Phi Phàm sùng sốt, rất nhanh phản ứng kịp, thì ra tiểu tử kia hiểu lầm. Hắn nhúc nhích đầu, vội ho một tiếng: "Trong biệt thự phòng trống rất nhiều, người có thể tùy tiện ở một gian. Như vậy, nếu thuận tiện chiếu cố ta, cũng có thể không cần trở về cái kia bản loạn, hoàn cảnh cũng không tiện tức xá."

Hồ! Bạch Tước Linh nhẹ nhàng một hơi thở, càng cảm thấy xấu hổ. Nàng vươn cây hành tựa như ngọc thủ, đem trước mặt lưu hải đẩy đến lỗ tai phía sau, lấy che giấu mình thật ngại quá.

Thấy nàng không nói gì, Mặc Phi Phàm khẽ nhíu mày: "Làm sao vậy, không muốn?"

Bạch Tước Linh đáy lòng đương nhiên là nguyện ý, bất quá, nàng đích xác có chút sợ cái kia bá đạo học tỷ. Một phần vạn nàng không đáp ứng, chẳng phải là quá ngượng ngùng.

Mặc Phi Phàm biết hắn lo lắng, cho nàng cổ động nói: "Người không cần lo lắng Âu Dương Thiên bên kia, ta sẽ nghĩ biện pháp để cho nàng đồng ý. Ta hiện tại chỉ hỏi người một câu, có nguyện ý hay không?"

Bạch Tước Linh chậm rãi ngẩng đầu, đón nhận Mặc Phi Phàm chân thành ánh mắt. Ở thứ ánh mắt này dưới ảnh hưởng, của nàng này lo lắng hết thấy bị đuổi tan ra, quên mất.

"Nguyện ý!" Bạch Tước Linh nhỏ giọng đáp ứng một tiếng, thanh âm nhỏ đến so với muỗi tiếng lớn hơn không được bao nhiêu.

Mặc Phi Phàm nghe được, sau khi nghe xong, hắn ngửa mặt cười ha ha: "Tốt lắm, còn dư lại liền xem ta."

Bạch Tước Linh không nói gì, mà là đem cả khuôn mặt vui vào một quyển cận đại lịch sử bên trong sách.

Mặc Phi Phàm ngoài miệng nói xong rất tự tin, trong lòng cũng không phải có vô cùng chi mười năm chặt.

Then chót Âu Dương Thiển người này quá khó khăn trao đổi, nếu muốn để cho nàng đồng ý Bạch Tuyết Linh vào ở biệt thự, nhất định phải ở một cái thời cơ thích hợp, tìm một lý do thích hợp, dùng một loại thích hợp phương thức nói với nàng.

Rốt cục, Mặc Phi Phàm chờ đến cơ hội này. Hôm nay, Mặc Phi Phàm dám kiên duy trì ý kiến của mình, làm thủ tục xuất viện, lý do là trong nhà tỷ thí y viện càng thêm tốt hơn dưỡng thương, cũng càng thêm thuận tiện.

Nghe nói hẳn ngày hôm nay phải ra khỏi viện, trong biệt thự ngũ vị mỹ nữ cố ý tới đón hẳn về nhà.

Tuy là lần này Mặc Phi Phàm không phải là vì trong biệt thự tỷ muội bị thương, nhưng hẳn nam nhi khí, lần nữa chinh phục giống như Trương Lâm, Ngô Trí mỹ nữ như vậy.

Đại gia ba chân bốn cẳng, dùng xe đẩy thúc Mặc Phi Phàm ra y viện, sau đó cẩn thận từng li từng tí đưa hẳn đỡ lên xe. Bạch Tuyết Linh cảm Mặc Phi Phàm thư tịch cùng một đồng tâm xong phơi khô quần áo và đồ dùng hàng ngày, theo ở phía sau.

"Tuyết Linh muội muội cũng lên đây đi. " Trương Lâm đứng đối nhau ở khí bên cạnh xe, do dự không tiến lên Bạch Tuyết Linh vừa cười vừa nói. Nàng dù sao tuổi còn trẻ lớn nhất, cũng đàm luận qua một lần oanh oanh liệt liệt yêu đương, lòng dạ so với Âu Dương Thiển, Kiều Nhưặc Lam tiểu cô nương như vậy lớn hơn nhiều lắm.

Hơn nữa, đi qua cái này hơn một tuần lễ ở chung, Trương Lâm cảm thấy tiểu cô nương này cũng không tệ lắm, phi thường đơn thuần, hơn nữa rất cần cù.

Bạch Tuyết Linh gật đầu, nói một tiếng đa tạ tỷ tỷ, sau đó cẩn thận mở ra xe trước cửa xe, rất câu nệ ngồi kế bên người lái, chỉ đem nửa cái mông đặt ở xe chỗ ngồi.

Chiếc xe này là bốn tòa chạy bằng xăng, phòng điều khiển ngồi Trương Lâm, kế bên người lái đang ngồi là Bạch Tuyết Linh. Phía sau, ngồi Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiển.

Bên trong xe ba nữ nhân, cùng Mặc Phi Phàm nhiều hoặc ít đều có chút quan hệ.

Trương Lâm, đã từng là Mặc Phi Phàm giả mạo lão bà, hai người còn cùng giường ngủ hai ngày nữa, mặc dù không có phát sinh cái gì.

Âu Dương Thiển, là Mặc Phi Phàm cố chủ, cũng là hẳn người ái mộ, thậm chí là người theo đuổi.

Bạch Tuyết Linh, là Mặc Phi Phàm hiện giữ nữ bằng hữu.

Như vậy ba nữ nhân ngồi cùng một chiếc xe trong, phải nhiều xấu hổ có bao nhiêu xấu hổ. Ô tô mở thật lâu một đoạn đường, bên trong xe một cái nói chuyện cũng không có.

Mặc Phi Phàm nhìn hai bên một chút, đối với chỗ ngồi kế bên tài xế Bạch Tuyết Linh nói rằng: "Tuyết Linh, đem điện thoại di động của ta đưa cho ta. "

Bạch Tuyết Linh ồ một tiếng, từ trong bọc sách, đem điện thoại di động đưa cho Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm tiếp nhận, bắt đầu nồng nhiệt chơi đùa điện thoại di động. Thấy hẳn bắt đầu chơi điện thoại di động, Âu Dương Thiển cũng chơi bắt đầu điện thoại di động.

Xoát trong chốc lát, cảm thấy không có ý nghĩa, Âu Dương Thiển tò mò nghiêng đầu tới, muốn nhìn một chút hẳn đang nhìn cái gì, chơi được cao hứng như thế. Cái này nhìn lên đừng lo, nhìn lên Âu Dương Thiển cảm thấy đây mình nghi hoặc.

Nàng ngưng tiếng hỏi: "Con cóc, ngươi ở đây tìm phòng ở? Cái này liền chuẩn bị mua phòng ốc rồi? "

Mặc Phi Phàm không ngẩng đầu, lẩm bẩm nói: "Không phải a, ta chuẩn bị thuê một phòng nhỏ. Được rồi, chúng ta tiểu khu có nhà cho mướn sao? "

Cái này, đừng nói Âu Dương Thiển kỳ quái, ngay cả Trương Lâm cũng không đoán ra rồi. Trương Lâm nghiêng đầu qua chỗ khác, Yên Nhiên hỏi: "Phi Phàm, ngươi muốn mướn phòng sao? Cho ai thuê a, chính ngươi vẫn là bằng hữu? "

Mặc Phi Phàm cũng không giấu giếm, nói rằng: "Là như vậy, không phải có hai cái tên còn đồ chạy sao, ta lo lắng bọn họ sẽ trở về trả thù Tuyết Linh, cho nên liền định đem nàng từ trường học tiếp ra, sẽ ở chúng ta tiểu khu tìm một căn phòng, đôi ta thuê cùng một chỗ, như vậy đã mới có thể bảo vệ được Thiển Thiển, cũng có thể tiện đường bảo hộ Tuyết Linh. "

"Hất xì! " Trương Lâm nghe xong, đột nhiên tới một thẳng gấp.

Tào Tam Thiếu quy cầu các huynh đệ cắt đứt, đề cử.

Chương 84: Vào ở mỹ nữ nhà trọ

"Thuê cùng một chỗ, hai người các người muốn ở chung?" Trương Lâm cùng Âu Dương Thiên phản ứng một cách lạ kỳ nhất trí, đều là há to mồm, tròn to hai mắt, kinh ngạc nói.

Mặc Phi Phàm ngưng ngưng nhúc nhủ: "Không phải là các người tưởng tượng như vậy, chính là cùng chúng ta như vậy, cùng ở một cái dưới mái hiên. Ta đang ở phụ cận tìm một phòng ở, các người có chuyện gì, gọi ta là một tiếng là được. "

"Không được, tuyệt đối không được. " Âu Dương Thiên cự tuyệt thẳng thắn: "Gia gia ta dùng nhiều tiền mời thiếp thân bảo hộ ta, thiếp thân biết là có ý gì sao, có thể không đơn thuần là tiền ta đến trường dưới học đơn giản như vậy. . . Một phần vạn. . . Một phần vạn ta buổi tối lúc ngủ, tiến đến phần tử xấu làm sao bây giờ. "

Trương Lâm cũng khuyên: "Đúng vậy, Tước Linh đồng học là bạn gái của người không giả, chúng ta cũng là bằng hữu của người a. Người cái tên này, không thể thấy sắc quên hữu a. "

Mặc Phi Phàm làm làm ra một bộ biểu tình khổ sở, lẩm bẩm nói: "Vậy làm sao bây giờ. Ngược lại Tước Linh trường học là không thể ở, ta cũng không thể để cho nàng đi ở trên đường cái đi thôi. "

Trương Lâm ngẫm lại, Mặc Phi Phàm nói xong quả thật có đạo lý. Giả như hần thực sự cùng Bạch Tước Linh thuê ở cùng một chỗ, lấy hai người bọn họ thân phận bây giờ, không phải phát sinh quan hệ thế nào mới là lạ. Nàng đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng tốt, tuy là phát triển hay sao bạn bè trai gái. Bất quá, nhìn hần cùng nữ hài tử khác cùng nhau ở chung, nàng trong lòng vẫn là biết bắt đầu sinh ra nòng nặc ghen tuông.

Âu Dương Thiên bất kể nhiều như vậy, dùng sức lắc đầu, bá đạo nói: "Ta đây không xen vào, ngược lại chúng ta là ký hợp đồng. Ở hợp đồng trong lúc, người phải bảo đảm nhân thân của ta an toàn, bằng không ta là sẽ không bỏ qua người. "

Mặc Phi Phàm đoán được Âu Dương Thiên rất khó đối phó, không có đoán được nàng cũng khó dây dưa như vậy.

Cũng là lời tiếp lời, Mặc Phi Phàm quyết tâm liều mạng, ngưng mắt quyết tuyệt nói: "Nếu như người thật sự là không đồng ý, ta đây cũng không có biện pháp khác. Ta còn có một chút công ty của các người cổ phiếu, cũng lắm thì ta đem cổ phiếu ném, toàn bộ thưởng cho người chúng ta được rồi. Ta không thể bởi vì sao chó má hợp đồng, nhìn xem Tước Linh rơi vào nguy hiểm ở giữa. "

"Vậy người nhắm tâm xem chúng ta rơi vào nguy hiểm ở giữa?" Âu Dương Thiên nói nói, đột nhiên con mắt đã uрон ướn.

Mặc Phi Phàm chứng kiến Âu Dương Thiên chảy nước mắt rồi, dụng tâm lập tức liền mềm nhũn. Suy nghĩ kỹ một chút, dùng biện pháp như thế bảo hộ bạn gái của mình quả thực không gì đáng trách, bất quá, cái này cũng đúng Âu Dương Thiên quá không công bình. Chính mình bằng yêu cầu gì người khác, đi tiết kiệm không phải nguyện ý làm là. Hơn nữa, lợi dụng loại thủ đoạn này, thật sự là uổng là nam tử hán.

Hần rất hối hận, đối với Âu Dương Thiên dừ dội như vậy.

Mặc Phi Phàm gục đầu xuống tới, nói xin lỗi: "Xin lỗi! "

Chỗ ngồi kế bên tài xế Bạch Tước Linh thấy thế, mau chạy ra đây hoà giải: "Không có việc gì không có việc gì, ta ở trong trường học rất tốt. Phi Phàm, người tiếp tục bảo hộ học tỷ a !, dù sao cùng với nàng ký hợp đồng, người được làm người ta phụ trách an toàn. "

Nghe xong Bạch Tước Linh như thế thiện giải nhân ý nói, Âu Dương Thiên bắt đầu cảm thấy có chút xấu hổ. Nàng không nói gì, quay đầu đi chỗ khác, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Trương Lâm không hổ là đại tập đoàn chủ tịch, am hiểu xử lý quan hệ xã hội nguy cấp.

Nàng nhũu mày khoảng khắc, tìm được một cái điều hòa biện pháp: "Như vậy đi, Tước Linh dời đến chúng ta trong biệt thự ở, ngược lại lâu ba còn rất nhiều không cần phòng, nhiều người cũng không còn sự tình. Như vậy, Phi Phàm đã mới có thể bảo vệ được Tước Linh bạn học an toàn, cũng mới có thể bảo vệ được an toàn của chúng ta, nhất cử lưỡng tiện. "

Đây là biện pháp tốt nhất, nhưng bây giờ từ Trương Lâm trong miệng nói ra, Mặc Phi Phàm cảm giác đặc biệt chói tai. Hần cảm thấy, chính mình quá không phải thứ gì rồi.

Nói đi nói lại, cái này ngược lại không có thể chỉ trách Mặc Phi Phàm. Bên ngoài còn chạy hai cái tên côn đồ, hần không thể không vì Bạch Tước Linh an toàn nói suy nghĩ. Hần điểm nhỏ này bản tính, cũng đã có quả thật có chút không làm sao được.

Nói thật ra, Âu Dương Thiên là đánh đay lòng không muốn để cho cái kia Bạch Tước Linh vào ở. Nhưng là, nếu như không cho nàng vào ở, Mặc Phi

Phàm sẽ cùng với nàng đi phòng cho thuê ở chung, điều này thật sự là quá không thể tiếp nhận rồi. Cùng với làm cho các nàng muốn làm gì thì làm, còn không bằng tha đến mí mắt của mình từ dưới, cũng tốt không chế không chế.

Nàng xuất ra khăn tay, xoa xoa nước mắt, bủn rủn nói: "Có thể, ta có thể cho Bạch Tuyết Linh vào ở bên trong biệt thự,

Nhưng ta muốn ước pháp tam chương. "

Mặc Phi Phàm giặt mình, không nghĩ tới nàng cứ nhiên đáp ứng rồi.

Tâm tình của hắn phức tạp cùng Bạch Tuyết Linh liếc nhau một cái, sau đó gật đầu: "Người nói. "

Âu Dương Thiên nói: "Đệ nhất, hai người các người không thể làm, biệt thự là nơi công cộng, không phải dạ tổng hội. "

Cái này, đương nhiên một chút vấn đề cũng không có, hai người vẫn có ranh giới cuối cùng.

Hai người bọn họ ngay cả nhân thân cũng không có trao đổi một chút, không hẹn mà cùng nói: "Không thành vấn đề. "

"Đệ nhị, ta không cần nàng giao tiền thuê nhà. Nhưng nếu như nàng làm cái gì để cho ta không thể nhẫn nhịn chuyện, ta lúc nào cũng có thể sẽ để cho nàng ly khai. "

Không đợi Mặc Phi Phàm mở lời, Bạch Tuyết Linh đoạt trước trả lời: "Cảm tạ học tỷ, cái này có thể. "

Mặc Phi Phàm thấy nàng đều đáp ứng rồi, cũng không tiện nói cái gì nữa, gật đầu.

"Đệ tam", Âu Dương Thiên nhìn một chút Mặc Phi Phàm, Bạch Tuyết Linh cùng Trương Lâm, sau đó lấy hết dũng khí nói: "Chúng ta muốn cạnh tranh công bình. Ở các người không có kết hôn trước đây, ta đều cũng có truy cầu chính mình hạnh phúc quyền lợi. "

Ông! Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh đầu đồng thời ông một cái dưới. Mặc Phi Phàm sợ nhất cái này, có cô bé nào, nguyện ý nhìn mình nam nhân, lúc nào cũng có thể bị so với chính mình ưu tú xinh đẹp gia cảnh hoàn hảo nữ hài tử cướp đi.

Bạch Tuyết Linh cũng lâm vào do dự ở giữa, trước hai cái ngược lại dễ nói, chính là chỗ này ngày thứ ba, quả thực gây khó cho người ta.

11

Thấy bọn họ đều không nói, Âu Dương Thiên lại lấy ra Đại tiểu thư phái đoàn, trùng điệp nói rằng: "Nếu như không đồng ý, vậy cho dù vì ước. Ta muốn nói cho gia gia, làm cho hai người các người đều lên không được học, ở tây nam thành phố đều sinh sống không nói. "

Nàng đây cũng không phải là khoác lác, Âu Dương gia tộc ở tây nam thành phố mảnh khoẻ thông thiên. Bọn họ kết giao những bằng hữu kia, hầu như trải rộng các ngành các nghề. Chỉ cần Âu Dương gia tộc đối ngoại tuyên bố, không cho phép cho hai người kia cung cấp công tác, ai dám coi trời bằng vung, đi đắc tội Âu Dương gia tộc.

Bạch Tuyết Linh vừa nghe, thực sự luống cuống. Nàng thật vất vả thi đậu tây nam đại học, lúc này mới một cái học kỳ không đến, liền lên không được, thực sự không có cách nào khác hướng người nhà khai báo. Nàng tin tưởng, Mặc Phi Phàm cũng là như vậy.

Bạch đúng là một cô nương tốt, ở một ít dưới tình huống hiểu được cúi đầu. Nàng mình an ủi mình: "Nếu như bạn trai của mình như vậy mà đơn giản bị người đoạt đi, nói rõ mị lực của mình không được, hay hoặc là nói ánh mắt của mình có chuyện. Nếu quả như thật có một ngày, hắn không thương mình, đó cũng là do thiên định. "

Suy nghĩ một chút, nàng rốt cục gật đầu: "Tốt, ta đồng ý. "

Mặc Phi Phàm bắt ngờ trong lòng đau xót, cau mày nói: "Tuyết Linh, người. . . "

"Có thể đi cùng với người, liền là trọng yếu nhất. " Bạch Tuyết Linh thanh âm mang theo cung chịu, tiếp tục nói: "Ta tin tưởng người. "

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút, cuối cùng cuối cùng cũng gật đầu, cùng Âu Dương Thiên ký kết một cái bất bình đẳng điều ước. Từ đó, Bạch Tuyết Linh chính thức vào ở mỹ nữ nhà trọ.

Như thế rất tốt, trong biệt thự có sáu vị đại mỹ nữ. Hơn nữa theo thời gian trôi qua, sáu nữ nhân dĩ nhiên hoà mình, bắt đầu thay đổi đầu mâu, khi dễ Mặc Phi Phàm, điều này làm cho Mặc Phi Phàm là vô luận như thế nào cũng không có nghĩ tới.

Chương 85: Sợ quỷ

Trương Lâm muốn một nhà công ty dọn nhà, Bạch Tuyết Linh rất nhanh thì mang vào, cũng không nhất định ở nơi kia vừa dơ vừa loạn trong tức xá rồi. Trọng yếu hơn chính là, Mặc Phi Phàm còn có thể bảo đảm an toàn của hắn.

Đi qua cái này mấy lần thụ thương, Mặc Phi Phàm cũng bắt đầu ý thức được một vấn đề, chính mình vạn nhất ngày nào đó ra chút chuyện, lại vào ở y viện, trong biệt thự các nữ hài tử an toàn lại không chiếm được bảo đảm.

Từ nơi này lúc bắt đầu, Mặc Phi Phàm bắt đầu vô tình hay cố ý giáo các mỹ nữ luyện tập bắt thuật cận chiến. Có Mặc Phi Phàm cái này tuyệt cao sư phụ ở, các mỹ nữ tiến bộ thần tốc. Ước đoán không cần mấy tháng, là có thể bảo vệ mình rồi.

Thời gian trôi qua cực nhanh, Mặc Phi Phàm tại biệt thự trong tu dưỡng một tuần lễ sau, có thể bình thường đi học.

Tối hôm đó, từ Mặc Phi Phàm làm ông chủ, đem trong biệt thự sáu cô gái đẹp cùng cùng chính mình giao hảo mập mạp kêu lên, ở Kim Lăng tiệm cơm một phòng ăn lớn bên trong, làm một cái đáp tạ tiệc rượu.

Thứ nhất, là chúc mừng chính mình khôi phục, thứ hai là cảm tạ đại gia khoảng thời gian này chiếu cố.

Rượu lại đây ba tuần, đồ ăn lại đây ngũ vị, mập mạp không biết từ nơi này lấy ra một cuốn sách bại hoại, bắt đầu khoe khoang: "Phàm ca, mỗi bên vị mỹ nữ, mập mạp ta về sau phải dựa vào cái này phát tài. Biết đây là cái gì ư? "

Mọi người nhìn tân kỳ, một đôi lại một hai mắt to xinh đẹp nhìn về phía mập mạp trên tay thư.

Kiều Nhục Lam đưa tay, trực tiếp từ mập mạp trên tay đoạt lại, chu mỏ nói: "Cho ta xem, cho ta xem. "

Trong khoảng thời gian này thụ thương, mập mạp không ít đến xem Mặc Phi Phàm. Ở cộng thêm hắn thích nói đùa, rất nhanh thì cùng đại gia chỗ rất thuộc. Đương nhiên, loại này rất thuộc giới hạn với bằng hữu phương diện, cũng không có ý tứ gì khác.

Mập mạp cũng tự biết mình, biết mình có bao nhiêu cân lượng, huống chi, đây là nhân gia Phàm ca "Các nữ nhân", hắn làm huynh đệ, đương nhiên không thể đề ý các nàng.

"Ai ư, ta tiểu cô nãi nãi, cẩn thận một chút, đây chính là mập mạp ta tìm đại giới tiền mua được. " mập mạp đau lòng dường như sụt sịt cân thịt.

Kiều Nhục Lam bạch liễu tha nhất nhãn, xen một tiếng, tùy tiện phiên liễu phiên: "Cái này cuốn sách bại hoại có thể đáng giá mấy đồng tiền? Cũng không biết người từ đâu cái đồng rác người ném đi ra? "

Mập mạp lớn miệng, có chút men say nói: "Đừng khinh thường người, quyển sách này nhưng là ta tìm một nghìn đồng tiền, từ bằng hữu nơi nào đào tới, là thật dả thật dân quốc hàng, cách nay tám chín mươi năm. "

"Một nghìn đồng tiền mua cuốn sách bại hoại, mập mạp là ngu ngốc. " Kiều Nhục Lam phiên liễu phiên, cảm thấy không có ý nghĩa, đem ném cho một bên Âu Dương Thiên. Âu Dương Thiên đang uống sữa chua, liếc mắt một cái, lắc đầu: "Nhìn xem thật bản, ta chỉ có không nhìn. "

Ở nàng ngồi bên cạnh Bạch Tuyết Linh, Bạch Tuyết Linh là hệ khảo cổ học sinh, đối với văn vật có rất hứng thú nồng hậu: "Cho ta xem xem đi. "

"Xem đi. " Âu Dương Thiên không mặn không lạt nói câu.

Bạch Tuyết Linh dùng trước trên bàn ẩm ướt khăn tay xoa xoa tay, sau đó trong túi lấy ra một bộ cái bao tay, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí cầm lấy quyển sách kia, nhẹ nhàng lật xem.

Mập mạp nhìn nàng cái bộ dáng này, nhìn không được tầm tã tán thán: "Nhìn một cái, đây mới là chúng ta nhân sĩ chuyên nghiệp cách làm chính xác. Mang theo cái bao tay, có thể đề phòng ngứa mồ hôi ô nhiễm trang giấy. Đến tới, hoa khôi của ngành, ta đại biểu vĩ đạimao gia gia mời người một ly. "

Nói xong, nắm lên trước mặt Bạch ly rượu, sâu uống một hớp.

Bạch Tuyết Linh một bên xem, vừa gật đầu: "Xem nội dung, ngược lại giống như dân quốc. Bất quá, kiến thức của ta trình độ còn còn thiếu hòa hậu, không thể phán đoán thứ này chân giả. Nói người trà thế nào dám loạn mua đồ a, lần trước đồ sử chuyện này, còn không được giáo huấn a. "

Vừa nhắc tới lần trước lần kia, mập mạp liền không nhìn được nhếch miệng. Hắn nhức đầu, cười gượng một hồi: "Ta đã không phải cùng đám kia lui tới, lần này ta tìm một đáng tin. Hơn nữa, còn cảm thứ này đến vài cái đồ chơi văn hoá thị trường chuyên động, có người ra giá đến ba nghìn khối ta đều không có bán đâu. "

Bạch Tuyết Linh tương đối kinh ngạc: "Vậy người vận khí tốt vô cùng nha. "

"Đó là đương nhiên, lần trước là mập mập ta đực lỗ, lần này sẽ không. Không phải, về sau cũng sẽ không, ta hướng vĩ đại Mao gia gia phát thế. " mập mập gio lên lưỡng cái ngón giữa,

Lời thề son sắt nói.

Mặc Phi Phàm mỉm cười một hồi, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, nhin không được xú hấn: "Được rồi, mập mập, ngài cũng đừng làm lại nhiều lần lão nhân gia ông ta, làm cho lão nhân gia ông ta hảo hảo ở tại thiên đường nghỉ ngơi đi. Nếu như đem lão nhân gia ông ta làm cho tức giận, đem người kêu lên đi cùng nhau chơi cò, người sẽ khóc a !. "

"Cái này không thể được, ta chỗ * nam đâu,... ít nhất ... Phải nhường ta cười trên mười tám cái vợ, sinh hai ba chục cái tiểu bản tử. " mập mập lấp bắp nói.

"Ha ha. " Mặc Phi Phàm nhin không được ngửa mặt mà cười: "Nhìn người về điểm này tiền đồ, có thể hay không có điểm lý tưởng? "

Mập mập uống rượu, trong miệng sẽ không cá biệt cửa rồi: "Có a, lý tưởng của ta chính là đào tấn cổ đại đám kia tham quan ô lại phần mộ, đem bọn họ cướp đoạt dân chúng mồ hôi nước mắt nhân dân, hết thầy dòi đến nhà của ta đi. "

"Trộm mộ? " Trương Lâm ngừng đầu kinh ngạc nói: "Người cái tên này cũng tốt xấu là tây nam đại học hệ khảo cổ cao tài sinh, làm sao có thể nghĩ làm vi pháp sự tình đâu. "

Mập mập không cho là đúng, cười thâm: "Đây chính là dưới đất, trên đất pháp luật là không quản được. Muốn biết phía dưới kia có cái gì sao? "

Trương Lâm, Khanh Vũ Phi, Bạch Tuyết Linh tam nữ một đoàn chính là này thầy khô a, xác ướp các loại, ngừng lại đã cảm thấy toàn thân sợ hãi, cùng kêu lên nói rằng: "Không muốn. "

Âu Dương Thiên, Kiều Nhược Lam, Ngô Trì ba cái, thi thần kinh tương đối lớn cái, trợn to hai mắt, đầy cõi lòng mong đợi nói: "Nói một chút, nói nhanh một chút. "

Mập mập nhìn hai bên một chút, đột nhiên hạ giọng, âm dương quái khí nói rằng: "Có bánh chưng, còn có yêu quái. "

Bánh chưng? Yêu quái?

Trong phần mộ, làm sao có thể có mấy thứ này. Cái này, sáu nữ nhân đều bị lời của hắn hấp dẫn tới: "Đến cùng cái gì là bánh chưng, cái gì là yêu quái a? "

Mập mập âm hiểm cười một hồi: "Bánh chưng chính là cương thi. Yêu quái, liền là sinh hoạt ở trong huyết mộ, dựa vào ăn thi thể sinh hoạt động vật. Thật giống như. . . . Các người. . . . Phía sau con kia. "

"A? " sáu nữ nhân vô ý thức quay đầu nhìn lại, trong đầu đồng thời hiện ra, chính mình nội tâm kinh khủng nhất hình ảnh, nhin không được sợ đến tê cả da đầu, lớn tiếng hét rầm lên.

Đã gặp các nàng hoa dung thất sắc bộ dạng, mập mập cười hắc hắc: "Đùa các người đùa, các người phía sau vật gì cũng không có. "

"Cút đi! Mập mập chết bầm. " Âu Dương Thiên phát giác mình bị lừa, từ Bạch Tuyết Linh trong tay đoạt lấy quyển sách kia, dùng sức hướng mập mập trên đầu ném tới.

Mập mập sớm có chuẩn bị, lệch một cái đầu tránh khỏi, lắc lắc mập mập thất lung nói: "Hắc hắc, không có đập phải. "

"Hắc, anh Mập, xem xem người thư. " Mặc Phi Phàm quay đầu, xông mập mập chép miệng.

Mập mập quay đầu nhìn lại, chỉ thấy quyển sách kia đang an an ổn ổn nằm ở một cái thùng nước trong. Thùng nước là dùng để tiếp điều hòa nước, bên trong tràn đầy có nửa thùng.

Làm mập mập đem quyển kia ướt đầm lão thư từ bên trong xách lúc thức dậy, khoe miệng mà bắt đầu co quắp. Chỉ thấy hắn vẻ mặt đưa đám nói: "Tỷ a, ta ba nghìn đồng tiền a. Lúc đầu muốn mượn quyển sách này hàm ngư phiên thân, không nghĩ tớiTmd dính nổi rồi. Người nói ta đây là cái gì mệnh a, ta số khổ a. . . . "

Bữa cơm này sau, ăn coi như hải lòng, ngoại trừ mập mập.

Các loại trở lại biệt thự sau, đã là mười giờ tối rồi. Mặc Phi Phàm đang xem thư, đột nhiên, cửa phòng mở rồi.

Chương 86: Mê tình

Loại khác: Những tiểu thuyết khác tác giả: Tào Tam Thiếu tên sách: Ta điều ngoa hoa hậu giảng đường lão bà _ ta điều ngoa hoa hậu giảng đường lão bà vô dạn song _ ta điều ngoa hoa hậu giảng đường lão bà chương mới nhất

Mặc Phi Phàm để sách xuống tới, nói một tiếng: "Vào! "

Nói xong, môn hất xì một tiếng, đẩy ra, Bạch Tước Linh ôm mấy cuốn sách, vào được: "Phi Phàm, còn có hơn hai mươi ngày sẽ cuộc thi kỳ cuối, người chuẩn bị thế nào? "

Mặc Phi Phàm giờ giờ lên sách trong tay: "Ta hiện tại đang xem năm thứ tư đại học chương trình học. [toàn chữ xem] năm thứ nhất đại học những kiến thức kia, hẳn là đều nhớ. "

"Oa, thật tốt quá, ta vừa lúc có mấy đạo đề sẽ không, người dạy ta. " nói, Bạch Tước Linh nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Bạch Tước Linh nhẹ yêu kiều đi tới Mặc Phi Phàm bên cạnh, ngồi xuống.

Hôm nay Bạch Tước Linh, cho người cảm giác đặc biệt trắng trong thuần khiết, toàn thân mặc đồ ngủ, dưới chân đi một đôi khà ái thỏ dếp, trên mắt cá chân giấy đỏ, dường như vụn điệp trong buổi rậm nhất điểm hồng, khiến người ta cảm thấy phi thường tươi mát rất khác biệt.

Thác nước tựa như tóc dài xõa vai, toàn thân tản ra một mê người hương thơm.

Mặc Phi Phàm hít mũi một cái, ngửi một cái, cảm giác cả người đều phải say.

"Người làm gì thế đâu? " Bạch Tước Linh thần nhiên nói.

Mặc Phi Phàm như ở trong mộng mới tỉnh, nhức đầu: "Người những đề mục nào không hiểu? "

"Những thứ này, những thứ này, còn có những thứ này. " Bạch Tước Linh từng cái chỉ cho Mặc Phi Phàm xem.

Mặc Phi Phàm nhìn xem đề, kiên nhẫn cho nàng giải đáp giả. Bất tri bất giác, tay hắn đáp ở tại Bạch Tước Linh eo nhỏ trên. Có lẽ là nghe đề mục nghe được quá chăm chú, Bạch Tước Linh cư nhiên không có nửa điểm phản ứng.

Mặc Phi Phàm lá gan lớn hơn một ít, hắn chậm rãi vươn tay, đem nàng toàn bộ thắt lưng ôm, cũng ở lỗ tai của nàng bên xuy khí, xấu xa nói: "Chúng ta đem cách mạng hữu nghị thăng hoa một cái có được hay không? "

Bạch Tước Linh bị hắn thổi toàn thân tê tê đại đại, dường như bị điện giật tựa như.

Nàng nhăn nhó một cái, để quyển sách trên tay xuống, xoay người lại, đã ở Mặc Phi Phàm bên lỗ tai xuy khí: "Không được, chỉ có thể hôn nhẹ, không thể làm cái kia. "

"Chúng ta đều thành niên rồi, có gì phải sợ. " Mặc Phi Phàm cười hắc hắc, hai cái tay đem nàng vây quanh ở.

Bạch Tước Linh dùng sức đẩy thân thể hắn, lại phát hiện càng đẩy hai người dựa càng gần, nàng rõ ràng nghe được Mặc Phi Phàm hô hấp bắt đầu tăng thêm.

Người nào thiếu nam không phải chung tình, thiếu nữ nào chẳng mộng mơ, muốn nói Bạch Tước Linh không có một chút cái loại này ý tưởng, đó là không có khả năng.

Bất quá, xuất thân thấp hèn nàng cũng rất tự ti, nàng biết mình có thể vào ở nhà này vừa đẹp lại thoải mái lại hoa lệ biệt thự, là cỡ nào không dễ dàng.

Bạch Tước Linh cắn môi một cái, rừ rừ nói: "Phi Phàm, người đã quên nửa tháng trước, học tỷ theo chúng ta ước pháp tam chương sao? Trong đó là tối trọng yếu một cái, chính là. . . Chính là. . . Thì là không thể tại biệt thự trong làm. . . Làm loại sự tình này. . . "

"Không có chuyện gì, các nàng đều giấc ngủ. " Mặc Phi Phàm tính trẻ con đi lên, hắn mặc kệ nhiều như vậy, đưa tay vào rồi Bạch Tước Linh trong áo ngủ.

"Không muốn! " Bạch Tước Linh hạ giọng, rừ rừ nói.

Mặc Phi Phàm bá đạo tay, đang ở bên trong lục lọi, đột nhiên trên cửa lại truyền tới một hồi tiếng gõ cửa dồn dập: "Mặc Phi Phàm, mở rộng cửa. "

Là Âu Dương Thiên!

Thế nào lại là cái này "Nữ ma đầu" !

Mặc Phi Phàm đầu một hồi loạn mộng, giống như điện giật vội vàng đem tay rút về tới, sau đó điều chỉnh hô hấp, hỏi: "Ai vậy? "

"Là ta. . ." môn ngoài truyền tới một hồi khiếp sinh sinh còn lộ ra sợ hãi thanh âm.

Thừa dịp lúc này, Bạch Tuyết Linh nhanh lên sửa lại một chút có chút xóc xệch quần áo, làm bộ cầm bút lên đọc sách.

Ầm ầm! Ngoài cửa sổ đột nhiên xẹt qua một tiếng sấm, Đông mưa bùm bùm mà gọi lại. Nguyên bản còn mây đen giăng đầy bầu trời, lập tức mưa xối xả mưa tầm tã.

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ, dự báo thời tiết nói đêm nay có cá lớn, không nghĩ tới mưa thực sự càng rơi xuống càng lớn.

Hắn nhanh lên đứng dậy, đi tới cửa bên mở cửa ra. Môn vừa mới mở, một cái thất kinh người lập tức liền đụng vào Mặc Phi Phàm trong ngực.

Nàng toàn thân run, liên thanh thanh âm đều nói không lạnh lẽo: "Quý, ta trong phòng có quý, có khô lâu. "

Vừa nói, hai cái tay còn chặt chẽ bắt lại Mặc Phi Phàm cánh tay, đều phải đem cánh tay hắn bóp từ rồi.

"Cái gì? " Mặc Phi Phàm hồ nghi một hồi, "Trên cái thế giới này nào có quý a? "

"Thật sự có quý, bên cạnh cửa sổ thật sự có quý. " Âu Dương Thiển sợ đến hoa dung thất sắc, âm thanh run rẩy nói.

Mặc Phi Phàm nhúc nhúc: "Mang ta đi nhìn. "

Âu Dương Thiển đem đầu lắc cùng trống bỏi giống nhau, hai mắt đầm lệ nói: "Ta không đi, ta không đi. "

"Tuyết Linh, giúp ta chiếu nhìn một chút nàng, ta đi liền tới. " Mặc Phi Phàm muốn đem Âu Dương Thiển xa nhau, thế nhưng nàng giống như một bạch tuộc giống nhau, gắt gao quấn ở Mặc Phi Phàm trên người.

Mặc Phi Phàm không có biện pháp, chỉ có thể tạm thời đem nàng ôm đến trên giường, tiến hành thoải mái.

Bạch Tuyết Linh đứng ở một bên, là ly khai cũng không tiện, lưu lại cũng không tiện, tràng diện vô cùng xấu hổ.

Đội nàng thân chỉ hơi chút bình thường một ít, Mặc Phi Phàm mới yên tâm mà đem Âu Dương Thiển giao cho Bạch Tuyết Linh chăm sóc, đi người trước trong phòng kiểm tra tình huống.

Hắn đi nhanh, trở về cũng mau. Đi thời điểm, trong tay rỗng tuếch, lúc trở lại, trong tay nhiều hơn một cái cũ nát mũ.

Hắn cười cười: "Không có việc gì, không biết từ nơi này treo tới mũ mào tử, rơi vào người cửa sổ trên lan can sắt. Cộng thêm người rèm cửa sổ lên đó án, thật đúng là như một người đứng ở bên cửa sổ. "

"Nhanh lấy ra, nhanh lấy ra. " Âu Dương Thiển hét to, còn giống như ở vào to lớn sợ hãi ở giữa.

Mặc Phi Phàm ồ một tiếng, xuất môn đem mũ ném tới phòng bếp trong thùng rác.

Nàng cái dạng này, nhất định là không có cách nào khác để cho nàng trở về nữa. Mặc Phi Phàm không thể làm gì khác hơn là để cho nàng tạm thời lưu ở gian phòng của mình.

"Phi Phàm, ta. . ." Bạch Tuyết Linh khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nhìn qua cũng bị Âu Dương Thiển ảnh hưởng đến. Cũng khó trách, lớn buổi tối đụng tới như thế sự kiện, hơn nữa bên ngoài sét đánh trời mưa, nữ sinh tự nhiên mà vậy biết hướng những thứ ngồn ngang kia địa phương muốn.

Mặc Phi Phàm giống như Bạch Tuyết Linh con giun trong bụng tựa như, gật đầu: "Tuyết Linh cũng lưu lại bồi Dưỡng Dưỡng a !. "

"Ân ân. " Bạch Tuyết Linh tiểu mỗ thóc lại tựa như gật đầu.

Ngay từ đầu, hai người bọn họ cũng đều sợ đến không dám ngủ. Sau lại thật sự là khôn cực, trực tiếp ngã vào Mặc Phi Phàm ngủ trên giường rồi, ngay cả giày chưa từng cởi.

Mặc Phi Phàm hồi tưởng lại Âu Dương Thiển xông tới lúc hình ảnh, nhìn nhìn lại trên giường truyền ra đều đều hô hấp hai cái đại mỹ nữ, lắc đầu mà cười: "Ai, là ta quá nóng lòng a !. Xem ra, thời cơ còn chưa tới a, ông trời cũng không nhìn nổi. "

Hắn bên tự giễu, liền nhẹ nhàng đem hai nữ giày cởi, sau đó đem các nàng để nằm ngang, đắp chăn.

Lão Thiên, sẽ không tổng nhìn không được, một ngày nào đó, cách mạng tình nghĩa biết thắng hoa.

Chỉ là Mặc Phi Phàm không nghĩ tới, ngày này sẽ đến được nhanh như vậy.

Thời gian như Bạch ký lại đây khe, lóe lên một cái rồi biến mất.

Đào mất, hơn hai mươi ngày trôi qua, kèm theo kỳ thi cuối kết thúc, người thứ nhất học kỳ cứ như vậy kết thúc.

Nghỉ đông vừa đến, Bạch Tuyết Linh, Kiều Nhược Lam đều phải về nhà, Trương Lâm cũng dự định năm nay sớm một chút về với ông bà cùng ba mẹ ăn tết.

Còn như Khanh Vũ Phi cùng Ngô Trĩ, thì dự định thừa dịp trong khoảng thời gian này, ra ngoại quốc du ngoạn. Hai người bọn họ, nhưng thật ra là không có nghỉ đông và nghỉ hè nói đến, bất quá là tìm lý do, đi ra ngoài chơi một chút mà thôi.

Mà Mặc Phi Phàm, sẽ không có dễ dàng như vậy.

Dựa theo hợp đồng, hắn chỉ có mười ngày nghỉ thời kỳ. Cũng liền nói, nghỉ đông một tháng, hắn còn phải hầu ở Âu Dương Thiên bên người hai mươi ngày.

Đương nhiên, hai người cũng không cần tiếp tục lưu ở tại nơi này gian trong biệt thự rồi, có thể trở về nhà ở.

Biết mình ly khai biệt thự, phải một tháng về sau tái kiến Mặc Phi Phàm rồi. Bạch Tuyết Linh có chút lưu luyến, ở trước khi lên đường một ngày đem Mặc Phi Phàm kêu lên, thần thần bí bí nói: "Phi Phàm, ta muốn. . . Tiễn ngươi nhất kiện đại lễ. " thanh âm càng già càng tiều, cuối cùng ngay cả mình đều nghe không được.

Nàng môi đỏ mọng khẽ nhếch, mặt như đào hoa, kẻ ngu si cũng biết nàng là chỉ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Lễ vật kia

Trải qua hơn hai tháng ở chung, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh cảm tình cũng ổn định sinh ra. Hắn chính là cái nam nhân bình thường, nếu Bạch Tuyết Linh chủ động nói ra muốn đưa hắn một vật, hắn cũng không cần thiết che che giấu giấu.

Muốn!

Để làm chi không muốn, bạn gái mình cho để làm chi không muốn.

Sáng sớm sáu giờ đồng hồ, trời mới vừa tờ mờ sáng. Thừa dịp trong biệt thự các mỹ nữ còn đang ngủ, Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh len lén chuẩn bị biệt thự. Các mỹ nữ sớm nhất cũng phải tám giờ rưỡi bắt đầu, hai giờ rưỡi thời gian, cũng đủ Bạch Tuyết Linh tặng quà, cùng Mặc Phi Phàm hưởng thụ tiếp thu lễ vật quá trình này.

Bọn họ cũng không dám lái xe, rất sợ xe hơi động cơ tiếng, thức tỉnh người trong biệt thự. Mà là len lén bộ hành, từ đại môn chạy ra ngoài. Phút cuối cùng, Mặc Phi Phàm không quên đóng cửa lại.

Cách bọn họ chỗ ở khu biệt thự chừng ba trăm thước địa phương, có một nhà tửu điểm cấp năm sao. Mặc Phi Phàm sớm gọi điện thoại đặt phòng trước, giao tiền xong, cầm lên thẻ mở cửa phòng, mang theo Bạch Tuyết Linh hướng lầu sáu nào đó căn phòng đi tới.

Đây là hai người lần đầu tiên, không khỏi trong lòng có chút tâm thần bất định. Mặc Phi Phàm tâm bang bang nhảy không ngừng, Bạch Tuyết Linh mặt của càng là nắc cở giống như một tấm vải đỏ, nửa ngày cũng không còn rớt xuống sắc nhĩ.

Mở cửa phòng, bật đèn, khóa lại, tất cả chuẩn bị ổn thỏa.

Hai người ngồi trên giường lớn hai bên, nửa ngày không có tiếp theo động tác. Cũng không nói chuyện, ngồi xuống chính là tốt mấy phút.

Mặc Phi Phàm chỉ cảm giác mình hai cái tay ở nhỏ nhẹ run rẩy, lòng bàn tay tất cả đều là hãn, mặc dù đối mặt với hơn mười hảo côn đồ cùng hung cực ác, hắn cũng không còn giống bây giờ khăn trương như vậy lại đây.

Hắn nuốt một ngụm nước bọt, từ trong túi móc ra một gói thuốc lá, quất ra một cây, đặt ở trên miệng. Nhưng là, sờ nửa ngày cũng không có mò lấy cái bật lửa.

Thấy thế, Bạch Tuyết Linh giống như con mèo nhỏ giống nhau bò tới, nhẹ nhàng đem trên miệng của hân mùi thuốc lá lấy xuống, nhu tình như nước nói: "Bớt hút yên, hút thuốc đối với thân thể không tốt. "

Mặc Phi Phàm ngơ ngác gật đầu, lấp bắp nói: "Tuyết Linh. . . Người không phải. . . Không phải nói muốn đưa ta lễ vật. . . Lễ vật. . . Lễ vật gì. "

Người này còn đang giả bộ!

Bạch Tuyết Linh hai tay bùng đỏ lên nóng lên mặt của, quyết cái miệng nhỏ nhắn nói: "Lễ vật quên dẫn theo, ngày hôm nay không cho được rồi. "

"A?" Mặc Phi Phàm nhất thời nửa khắc còn chưa phản ứng kịp. Lòng nói, lẽ nào Tuyết Linh chỉ "Lễ vật ", không phải cái kia, chỉ do mình cả nghĩ quá rồi?

Cái này lúng túng, vậy làm sao xuống tới đài a.

Mặc Phi Phàm miệng giật giật, ta ta ta nửa ngày, cũng không còn đem cả câu nói nói ra.

"Ta đi tắm, người có muốn đi chung hay không?" Bạch Tuyết Linh chậm rãi từ trên giường đứng lên, cười hi hi nói.

Mặc Phi Phàm nhúc nhủ: "Ta đêm qua tắm, liền. . . Thì không đi được. "

Bạch Tuyết Linh liếc mắt nhìn hân, trong miệng lẩm bẩm một tiếng: "Tên ngốc. "

Sau đó quay lưng lại, đem y phục trên người từng món một cởi, toàn thân không một vật mà đi vào trong phòng tắm. Tuy là Bạch Tuyết Linh là công Mặc Phi Phàm cởi quần áo, nhưng này âm thầm dưới ánh sáng tuyệt đẹp đồng thể, hãy để cho Mặc Phi Phàm hô hấp bị kiểm hãm, Viêm Hoàng xuất hiện thiếu dưỡng khí cảm giác.

Không lâu sau, phòng tắm liền truyền đến tiếng nước chảy. Mặc Phi Phàm chỉ cảm giác mình huyết dịch của cả người hướng đầu vọt tới, hân mấy lần suýt chút nữa từ trên ghế salon đứng lên, sau đó vọt vào phòng tắm.

Nhưng chung quy vẫn là nhìn được, hân chính mình cũng không biết vì sao.

Rất cực, ở dài dằng dặc cùng dày vò trong khi chờ đợi, bên trong phòng tắm tiếng nước chảy kết thúc, Mặc Phi Phàm thần kinh cũng buộc chặt đến rồi cực hạn. Sau một lúc lâu bình tĩnh sau, cửa phòng tắm mở ra, Bạch Tuyết Linh vây quanh một cái khăn tắm từ bên trong đi ra.

Ánh đèn nhu hòa, chiếu xạ ở nàng ấy tuyệt đẹp mặt trên, mặc cơ đồ bùng khuôn mặt không chút nào có thể che giấu vẻ đẹp của nàng.

Lông mi thật dài dưới, một đôi đôi mắt - đẹp lóa ra linh khí.

Của nàng đủ là trắng như vậy, như vậy hoàn mỹ, đã mềm mại lại bạch khiết, phảng phất vừa xuất dục tiên từ giống nhau. Còn như áo choàng tắm vật phía dưới, Mặc Phi Phàm tuy là nhìn không thấy, nhưng cơ bản nhớ lại hiện ra.

Lúc này, Mặc Phi Phàm rất cực lấy hết dũng khí, tiến lên từ phía sau đem ôm lấy,

Đi hôn cổ của nàng. Cái kia hai tay run rẩy từ trên xuống dưới, bắt đầu chậm rãi tìm kiếm cái gì.

Rất cực, tìm thấy được.

Mặc Phi Phàm cùng Bạch Tuyết Linh toàn thân thần kinh lại một lần nữa căng tỉnh thần, nồng đậm tiếng hít thở bắt đầu tràn đầy cả gian phòng.

"Phanh!" Mặc Phi Phàm ôm lấy Bạch Tuyết Linh, hai người trùng điệp ngã ở trên giường.

Bạch Tuyết Linh đem đầu nhỏ dựa vào Mặc Phi Phàm ngực rộng trên, nói mớ nói: "Phi Phàm, thích lễ vật này sao?"

Mặc Phi Phàm háng giọng một cái, trùng điệp nói rằng: "Àn, thích. "

Bạch Tuyết Linh như mộng ảo thanh âm vang lên lần nữa: "Một hồi điểm nhẹ. . . Có được hay không. . . Nhân gia, nhân gia vẫn là lần đầu tiên. "

Mặc Phi Phàm đầu lại bắt đầu ông ông tác hưởng rồi, hân đều không biết mình là không phải nói "Àn ", chỉ cảm thấy một mực gật đầu.

Bạch Tuyết Linh nhắm mắt lại, cắn Mặc Phi Phàm lỗ tai, nhẹ nhàng nói rằng: "Vậy liền bắt đầu a !, tên ngốc. "

Cô lỗ! Mặc Phi Phàm nuốt một ngụm nước bọt, bắt đầu chính thức tiếp thu lễ vật. Động tác của hân rất chậm, rất lịch sự, rất nho nhã -- hân đang hưởng thụ tiếp thu lễ vật mỗi cái quá trình.

Theo lễ vật truyền tống, một ít chỗ thần bí bại lộ ở trước mắt mình, Mặc Phi Phàm mắt càng mở càng lớn, cuối cùng viền mắt đều lại tựa như ở băng liệt.

Bạch Tuyết Linh nhẹ khê cắn môi, đang chuẩn bị ngheh tiếp kế tiếp một lần kia khắc cốt mình tâm đau đớn. Có thể bọn nàng : nàng chờ rồi nửa ngày,

cũng không có chờ được. Nếu không như vậy, ngay cả bị âu yếm động tác đều giống như ngừng lại.

"Làm sao vậy? " Bạch Tuyết Linh thanh âm nhu hòa nói rằng.

Mặc Phi Phàm hít sâu một hơi, sau đó trùng điệp hô đi qua: "Tuyết Linh, người tới thân thích. "

"A? " Bạch Tuyết Linh một cái cô lỗ từ trên giường ngồi dậy, cúi đầu nhìn một chút. Có thể không phải, trên giường một mảnh đỏ bưng, như nhiều đóa huyễn lệ chói mắt cây hoa hồng hoa.

Hai người kia lại không có kinh nghiệm, nóng đi nữa huyết dâng lên, cũng biết thân thích đến thăm trong lúc, là không thể sinh hoạt vợ chồng.

Bạch Tuyết Linh cũng tròn mắt, lẩm bẩm nói: "Làm sao đột nhiên đã tới rồi đây, theo lý thuyết còn có ba ngày a. "

Mặc Phi Phàm nơi nào hiểu những thứ này, hắn đem y phục đi xuống kéo kéo, lấy che giấu chính mình sống động một cái bộ vị: "Không có biện pháp lạc~, chỉ có thể chờ đợi người thân thích đi về sau, đón thêm chịu lễ vật này rồi. "

Tặng quà chuyện này, là Bạch Tuyết Linh giỡn dựa suy tính đã lâu, cũng là nàng lấy hết dũng khí nói. Thiên thời địa lợi nhân hoà, tất cả đều chuẩn bị xong, không nghĩ tới bị một cái thân thích đột nhiên đến thăm, toàn bộ cho làm rối loạn.

Bạch Tuyết Linh khó tránh khỏi có chút ngoài ý muốn, như một con nai con bị hoảng sợ, lầu bầu nói; "Khi đó ta đã đến nhà. Xem ra, chỉ có khai giảng hơn nữa. "

"Chỉ có thể như thế. " Mặc Phi Phàm nhanh lên cho Bạch Tuyết Linh đắp lên áo choàng tắm: "Đừng để bị lạnh. "

Bọn họ ở trong phòng ngồi nửa giờ, liền mặc quần áo từ tể, hơi lưu lưu trả phòng.

Cuộc sống sau này, không có khi bọn hắn nhớ tới tới hôm nay chuyện này thời điểm, tổng hội nhện không được thoải mái cười to, ông trời thật là cái thích nói giỡn lão đầu.

Chuyện này, thật giống như cho tới bây giờ chưa có phát sinh qua giống nhau. Trừ bọn họ ra, lại người thứ ba biết.

Vào lúc ban đêm, Mặc Phi Phàm lái xe, tiễn Bạch Tuyết Linh đến trạm xe lửa. Vẫn các loại người sau lên xe lửa, xe lửa chạy, người trước chỉ có xoay người rời đi. Hai người gặp lại, cũng phải một tháng sau đó.

Hắn đi, Mặc Phi Phàm xác thực tin chính mình một tháng kể tiếp hắn là không thu được "Lễ vật " rồi, nhưng không nghĩ. . . .

Đặc sắc kính xin đợi, mời các huynh đệ nhiều hơn cất dấu đề cử. Cất dấu đề cử càng nhiều, Tào Tam Thiếu động lực cũng liền càng đủ, đổi mới cũng càng nhiều, ha ha ha. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Cơm tất niên

Trường học nghỉ sau, đầu tiên là Kiều Nhược Lam về nhà. Chưa tới hai ngày, Khanh Vũ Phi cùng Ngô Trĩ cũng đi ra ngoài du lịch. Trong biệt thự, chỉ còn lại có Trương Lâm, Âu Dương Thiên cùng Mặc Phi Phàm ba người.

Lúc đầu, Âu Dương Thiên cùng Mặc Phi Phàm nghỉ sau, chính là muốn về nhà ở. Thấy Trương Lâm một người tại biệt thự quá đáng thương, liền lưu lại theo nàng vài ngày.

Hiện tại, là nông lịch mười hai tháng hai mươi. Khoảng cách tân niên, còn có mười ngày.

Năm rồi, Trương Lâm đều là năm hai mươi chín, hoặc là đêm 30 về nhà.

Năm nay, nàng dự định về sớm một chút bồi ba mẹ, có ý định rồi hai mươi mốt về máy bay.

Lúc đầu, Trương Lâm ba mẹ, rất muốn làm cho Trương Lâm đem Mặc Phi Phàm cái này "Con rể " mang về nhà ăn tết. Bất quá, Trương Lâm nói dối, nói Mặc Phi Phàm một năm cũng không còn về nhà, hãy để cho hắn về với ông bà nhìn phụ mẫu cùng đệ đệ a !.

Trương mẫu, Trương phụ cũng là người thông tình đạt lý, hướng chỉ, hai người bây giờ còn chưa có chính thức kết hôn, cứ như vậy đi nhà gái gia lễ mừng năm mới, quả thật có chút không thể nào nói nổi.

Chỉ có thể nói, chờ sau này khi kết hôn về sau, lại an bài.

Trương Lâm còn cố ý căn dặn Mặc Phi Phàm, sau tết, nhất định phải cho Nhị lão đánh chúc tết điện thoại, nếu như thật sự là vội vàng hoặc là không tốt lắm ý tứ, gọi cái tin nhắn cũng được.

Đây là chuyện đương nhiên, Mặc Phi Phàm nửa điểm cũng không do dự, miệng đầy bằng lòng.

Tối hôm nay, là ba người năm nay sống chung một chỗ người cuối cùng buổi tối. Qua ngày hôm nay về sau, đại gia chỉ có thể năm sau gặp lại sau.

Tây nam thành phố, là người bên ngoài viên vào bến tỉnh lớn.

Vừa đến cửa ải cuối năm, những thứ này nơi khác người làm việc liền chuyển nhà, phản hồi về với ông bà lễ mừng năm mới. Quá khứ, năm hai mươi bốn về sau về nhà nhiều người. Nghe nói, năm nay tây nam thành phố rất nhanh sẽ có một đặc biệt đại hàn lưu dừng mãi vào, cho nên phản hồi Hương triều trước giờ một tuần lễ đã tới rồi.

Bọn họ vừa đi, trên đường phố lập tức không trống rỗng, trong ngày thường náo nhiệt Phi Phàm siêu thị, nhà hàng, quán bar, cũng không còn thấy mấy người ra vào. Các ngành các nghề người đều muốn sớm kết thúc một chút công việc trong tay, cũng không nhìn thấy ngày xưa khí thế ngất trời làm việc sức mạnh.

Cả thế giới, phảng phất đều chậm lại.

Trương Lâm quanh năm suốt tháng đều phi thường vội vàng, hiếm có hiện tại hảo hảo nghỉ tạm thời gian.

Nàng quyết định, tự mình làm một trận phong phú bữa cơm khao khao Âu Dương Thiên cùng Mặc Phi Phàm, coi như bữa cơm này là cơm tất niên.

Ba người từ sáng sớm đi ra ngoài, buổi chiều mới vừa về. Nguyên bản trống rỗng ô tô, lúc trở lại, chất đầy các loại các dạng tranh tết câu đối, đèn lồng. Còn có các loại các dạng mỹ thực cùng với lễ vật.

Tối hôm nay, chính là các nàng ba người niên kỉ ăn khuya.

Sau khi trở về, ba người liền phân công nhau bận việc mở.

Mặc Phi Phàm bắt đầu bố trí cả ngôi biệt thự, thiếp song cửa sổ, đèn treo tường lồng, thiếp câu đối, nghiêm nhiên một bộ nam đáng điệu chủ nhân. Trương Lâm thì cột lên khăn quàng cổ, bắt đầu ở tại trú phòng bận việc ra. Âu Dương Thiên cái này thiên kim đại tiểu thư biểu hiện cũng không tệ, cư nhiên cầm lấy một khối khăn lau, bắt đầu lau bàn.

Một nhà ba người, vui vẻ hòa thuận, khắp nơi đều tràn đầy tình cảm ấm áp.

Tám giờ tối đồng hồ, biệt thự trên bàn, sinh ra mười mấy món thức ăn.

Trong đó, có bốn cái là rau trộn, theo thứ tự là quyết cây phấn, Giang Nam nước sốt áp, chua xốt anh đào ngọt cây cải đỏ, dưa chuột trộn trứng muối.

Tám cái là thức ăn nóng, theo thứ tự là Tây hồ dấm chua ngư, hồng thiêu nhục(thịt kho tàu), Bạch cất kê, cà xào người ái mộ, dầu muện tôm bự, rau cần xào thịt, tái bạng, ngũ vị hương thịt bò.

Còn có hai món canh, theo thứ tự là đậu ngâm nước nóng cùng táo tía trứng gà canh.

Đồ ăn, đều rất phổ thông, đều là chút bình thường đồ ăn. Không ít đồ ăn là Trương Lâm lần đầu tiên, hướng về phía thực đơn làm. Khả năng mùi vị không chính tông, nhưng đây cũng là nhà mùi vị.

Mỗi bàn thái, đều tỉ mỉ dùng giữ tươi màng phong ấn tốt, để phòng ngừa phía trước làm xong thức ăn thay đổi lạnh. Trừ cái đó ra, trên bàn còn có hai bình 82 năm rượu đỏ.

Trương Lâm cần lao bận việc, Mặc Phi Phàm cũng không có nhàn rồi, đưa cái này gia dọn dẹp rục rờ hẳn lên, khắp nơi đều là lễ mừng năm mới Hồng, khiến người ta hai mắt tỏa sáng.

Tuy là ngày hôm nay cũng không phải thật sự là trên ý nghĩa giao thừa, ba người còn là dựa theo giao thừa lại đây.

Âu Dương Thiên, cố ý tìm đến đầu một năm liên hoan mừng năm mới tiệc tối video, xây dựng một loại càng thêm nồng nặc bầu không khí.

Khoan hãy nói, bị như thế một phen mê mẩn, ngay cả ba người bọn họ đều hăm sâu trong đó, đồng thời sinh ra một loại ảo giác, đây chính là lễ mừng năm mới.

Trước khi ăn cơm, Mặc Phi Phàm cố ý đưa đến ba cái pháo hoa, thả tại biệt thự trước cửa châm lửa.

Rực rỡ màu sắc pháo hoa, một viên tiếp lấy một viên đang xông dựng lên, tiếp lấy quang mang ở dưới bầu trời đêm nở rộ.

Đẹp quá, đẹp quá!

Trương Lâm cùng Âu Dương Thiên đều thấy say, các nàng ước mơ, đang mong đợi.

Thả xong pháo hoa về sau, lòng của mọi người đều hoàn toàn chạy xe không rồi. Ba người trở lại trong biệt thự, bắt đầu hưởng dụng Trương Lâm làm được bữa tiệc lớn.

Mặc kệ Trương Lâm làm đồ ăn như thế nào, Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên đều rất bán thể diện của nàng, ý vị khen Lâm tỷ đích tay nghề không sai, đem Trương Lâm cao hứng phảng phất một đóa tách ra hoa mẫu đơn.

Trương Lâm giờ lên một chén rượu, thâm tình nói rằng: "Đầu tiên, ta phải cảm tạ Thiên Thiên. Cảm tạ Thiên Thiên cung cấp cho ta tốt như vậy một cái gia, làm cho ta có thể quên mất đi qua, bắt đầu lại cuộc sống bây giờ. Một chén này, ta mời người. "

"Hắc hắc, Lâm tỷ quá khách khí. " Âu Dương Thiên cũng bung lên trước mặt rượu đỏ, nhẹ nhàng cùng Trương Lâm đụng một cái. Hai người hứng thú đi lên, đem nửa ly rượu đỏ uống vào.

Mặc Phi Phàm ở bên cạnh quan tâm nói: "Hai vị mỹ nữ, uống chậm một chút. "

"Không có việc gì, rượu đỏ mà thôi, không uống say ", Trương Lâm lại rót cho mình nửa chén, giờ lên: "Sau đó thì sao, ta cũng muốn kính Phi Phàm một ly. Tuy là người chỉ tới nơi này hơn bốn tháng, lại là chúng ta một phòng tỷ muội thân bảo vệ. Không có người, chúng ta năm nay chắc chắn sẽ không qua được giống bây giờ như thế thuận, nhận thức người là chúng ta vinh hạnh lớn nhất. "

Đây là lời nói thật, cũng là lời trong lòng của các nàng .

Mặc Phi Phàm mắt như lờ mờ, trong con ngươi lóe ra quang mang, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, đứng lên cùng trước mặt Trương Lâm vừa đụng ly: "Lâm tỷ khách khí, có thể nhận thức các người, mới là đời ta vinh hạnh lớn nhất. Lâm tỷ, ta mời người. "

Nói xong, ngửa cổ một cái, đem rượu đỏ trong ly uống một hơi cạn sạch. Kỳ thực, làm hộ vệ Mặc Phi Phàm, thì không muốn uống rượu.

Nhưng là hôm nay ngoại lệ, hần cũng không muốn phá hư bây giờ loại không khí này. Chỉ là cái này vừa quá, liền không dừng lại được.

Không phải hần muốn uống, mà là Trương Lâm cùng Âu Dương Thiên buộc hần uống, cái gì chúc mừng phát tài uống một chén, cái gì năm sau thật vui về uống một chén, cái gì tiền lì xì đem ra uống một chén, ngược lại đều là hảo từ.

Chỉ có hơn nửa canh giờ, một ly một ly, Mặc Phi Phàm... ít nhất ... Uống hơn mười ly.

Đương nhiên, đây là rượu đỏ, hơn mười ly cũng không say nổi người.

Hết lần này tới lần khác, lúc này, Trương Lâm đưa ra một cái đề nghị.

Chính là cái này kiến nghị, làm cho Mặc Phi Phàm phạm vào một cái không còn cách nào tha thứ lệt lệt.

Sự sai lầm này, cũng thức đẩy hần lần đầu tiên xuống đất tầm bảo.

Như vậy, đây là một cái dạng gì kiến nghị?

Mặc Phi Phàm lại tái phát lỗi gì đâu?

Đặc sắc, kính xin đợi. Các huynh đệ nỗ lực lên cát dấu cùng đề cử, nếu như số phiếu không tệ, nay mười hai giờ khuya tả hữu, còn có một Trương. Tào Tam Thiếu cảm kích cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Say rượu

Trương Lâm cũng là trong chốc lát nổi dậy, đề nghị vùng quyền trợ hứng. Trương Lâm ở trên thương trường lăn lộn nhiều năm như vậy, mưa dầm thấm đất, cũng biết những thứ này. Đương nhiên, năng bình thường sẽ không cùng đại gia cụng rượu, như vậy đã mất thân phận cùng khí độ, cũng dễ dàng cho người khác lấy chiếm tiện nghi cơ hội.

Bất quá, ngày hôm nay nàng hoàn toàn không lo lắng cái này. Thậm chí ở rượu còn gây tê dưới, Trương Lâm chơi được so với ai khác đều điên.

Lúc đầu, các nàng bắt đầu hay là uống đỏ, cuối cùng đỏ cũng không biết từ lúc nào biến thành trắng mao đài.

Mặc Phi Phàm chỉ nhớ rõ mình và Âu Dương Thiên thua rất nhiều lần, uống rất nhiều rượu. Cuối cùng, nên cái gì cũng không biết.

Ngày thứ hai, Mặc Phi Phàm từ trong ngủ say tỉnh lại.

Hắn mở mắt, chứng kiến chính là mình giường, gian phòng của mình.

Vỗ vỗ chính mình đầu nặng trĩu, lầm bầm: "Ai, ngày hôm qua thật không nên uống nhiều rượu như vậy, uống say tư vị thật khó chịu."

Lúc này, phía ngoài thái dương đã thẳng được rất cao, ánh mặt trời ấm áp đi qua rèm cửa sổ cùng rèm cửa sổ giữa khoảng cách, xuyên thấu qua bản vào, Mặc Phi Phàm cảm giác trong mền có chút nóng nóng, hắn vén chăn lên.

Cái này một hiện dường lo, hắn giật mình phát hiện mình toàn thân lơ lửng, nhưng lại không có một vật.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì? Ta đêm qua không phải uống say sao? Làm sao trên người một bộ y phục cũng không có, là ai cởi?"

Giữa lúc Mặc Phi Phàm nỗ lực nhớ lại chính mình tối hôm qua xảy ra chuyện gì thời điểm, chính mình vừa rồi đang đắp chăn, cư nhiên giật mình, bên trong còn truyền đến một hồi trở mình thanh âm.

Có người!

Mặc Phi Phàm lại càng hoảng sợ, vô ý thức nào hải trợn lại đây tên của một người.

Âu Dương Thiên!

Trong biệt thự chỉ có Trương Lâm cùng Âu Dương Thiên hai nữ nhân, Trương Lâm tự nhiên không cần phải nói, đó là đại tỷ lớn, làm việc ôn trọng, chắc chắn sẽ không làm loại sự tình này. Mà Âu Dương Thiên, nàng nhưng là thiên kim đại tiểu thư, làm việc từ trước đến nay bất chấp hậu quả, nhưng lại vẫn tuyên bố thích chính mình.

Nàng rất có thể, thừa dịp cùng với chính mình đêm qua uống say, qj rồi chính mình. Nói đi nói lại, hiện tại cũng không có nhà gáiQJ nhà trai vừa nói. Đây cũng chính là nói, là mình ở vô ý thức trung, qj rồi Âu Dương Thiên.

Mặc Phi Phàm đầu nhất thời trống rỗng, chính mình không có thu được Tước Linh lễ vật, lại bỏ vào Âu Dương Thiên lễ vật. , hắn lập tức liền ném được phản bội tư vị, cảm thấy xin lỗi Bạch Tước Linh.

Hắn dùng sức bấm bóp bắp đùi của mình, muốn chứng minh đây là đang nằm mơ.

Nhưng mà, bị bóp địa phương lập tức truyền đến ray rức đau đớn.

Đây căn bản cũng không phải là mộng, đây là thật.

Cái này nên làm cái gì bây giờ, cái này nên làm cái gì bây giờ?

Mặc Phi Phàm nhất thời cảm thấy chân tay luống cuống, trên trán mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu đánh tóc đánh tóc đi xuống đất mặt chảy, ở trên chiến trường hắn là dũng sĩ, là anh hùng. Mặc dù rơi vào hung ác nhất trong tay địch nhân, hắn đều có thể gặp nguy không loạn.

Có thể trở về đô thị, hắn lại là một cái gì cũng không hiểu Tiểu Bạch. Nhất là ở ái tình phương diện, hắn căn bản là tên quý nhất gan cùng rùa đen rút đầu.

"Cô lỗ", Mặc Phi Phàm nuốt nước miếng một cái, kiên trì, tự tay đi kéo chăn trên giường. Có thể thử mấy lần, đúng là vẫn còn không có dũng khí, đem chăn nhấc lên.

Cũng không biết qua bao lâu, phía dưới chân người tựa hồ tỉnh. Nàng duỗi cái chặn ngang, đem hai trắng như tuyết tay đưa ra ngoài. Sau đó, chỉ có là đầu của nàng.

Khi thấy người này tướng mạo lúc, Mặc Phi Phàm chỉ cảm giác mình hỗn độn trên đầu, lại bị người khác đánh một cái muộn côn.

Cái này. . . .

Người này căn bản cũng không phải là Âu Dương Thiên.

Nàng. .

Nàng . .

Nàng lại là Trương Lâm.

Mặc Phi Phàm thấy thế, quả thực không dám tin vào hai mắt của mình, hấn hứ lên quái dị: "Lâm tỷ. "

Trên giường Trương Lâm, vốn là còn chút mơ hồ. Bị một tiếng này Lâm tỷ, lập tức liền thức tỉnh. Nàng hoắc mắt ngồi dậy, phát hiện trần trường Mặc Phi Phàm, cũng phát hiện chính mình trần như nhộng mà nằm Mặc Phi Phàm trên giường.

Rất nhanh, nàng liền cảm giác mình phía dưới có một loại khó nói lên lời đau đớn. Nàng là một phụ nữ,

Rất rõ ràng cái loại này đau đớn đại biểu cho cái gì.

Trương Lâm, là cái rất bảo thủ nữ nhân, mặc dù cùng vị hôn phu quan hệ như vậy thân mật, như trước từ đầu tới cuối duy trì lấy một đạo phòng tuyến cuối cùng.

Bây giờ, cái này một đạo phòng tuyến cuối cùng cư nhiên thất thủ. Hơn nữa, vẫn bị nàng cho rằng bản tính thuần lương đệ đệ. Trước đó, Trương Lâm vẫn đối với Mặc Phi Phàm ấn tượng tốt, cảm thấy hấn đích xác là một người đáng giá phó thác chung thân.

Nhưng bây giờ, này ấn tượng tốt hoàn toàn không tồn tại nữa.

Lúc này, Trương Lâm trong lòng dâng lên hết lửa giận, đỏ mắt, ôm chần, phui chính là một cái tát. Trong miệng mắng: "Hỗn đản. "

Nói xong, ôm chần, ô ô ô thống khổ.

Một tát này, đánh cho vậy cũng thật gọi một cái thật. Rất nhanh, Mặc Phi Phàm trên mặt liền lộ ra một cái rõ ràng đau năm ngón tay. Mặc Phi Phàm tự giác xấu hổ không chịu nổi, hấn ngay tại chỗ nửa ngày, đột nhiên từ trong tủ đầu giường tìm ra một cây chủy thủ, đi tới Trương Lâm trước mặt, trịnh trọng nói: "Lâm tỷ, ta say rượu hỏng việc, làm bẩn thanh bạch của ngươi. Cái này lấy cái chết tạ tội! "

Nói xong, chiếu lấy buông tim của mình cắm tới. Hấn đây không phải là cố làm ra vẻ, mà là thật ôm tạ tội liều chết tâm.

"Chậm đã! "

Không nghĩ tới Mặc Phi Phàm nói tự sát liền tự sát, Trương Lâm hách liêu nhất đại khiêu. Đang ở Mặc Phi Phàm mũi đao khoảng cách trái tim còn có không đến ngũ centi mét thời điểm, người sau đột nhiên đưa tay, kéo lại Mặc Phi Phàm cổ tay.

Đây quả thực bất khả tư nghị, Mặc Phi Phàm là bộ đội đặc chủng xuất thân, khí lực to lớn không cần nói cũng biết.

Trương Lâm một cái cô gái yếu đuối, cư nhiên có thể ở chỉ mình treo chuông cực kỳ, đem tay hấn nắm lấy, điều này nói rõ người đang nguy cấp dưới tình huống bùng nổ tiềm năng là không gì sánh được kinh người.

Mặc Phi Phàm kinh ngạc, không rõ Trương Lâm tại sao muốn cứu một người làm bẩn chính mình trong sạch người.

Kỳ thực, Trương Lâm cứu hấn không phải là không có nguyên nhân.

Nàng lúc này Lưu Dật Hoa nhớ lại, đêm qua hình như là chính mình chủ động, bởi vì Mặc Phi Phàm uống rượu, xa so với chính mình muốn nhiều hơn.

Người khác cho là nàng là cao như vậy cao ở trên, khó có thể tới gần, ai nào biết, nàng lợi hại hơn nữa, cũng bất quá là một nữ nhân bình thường mà thôi. Nàng so với bạn cùng lứa tuổi càng thêm khát vọng tình yêu lam dụ, chỉ bất quá mấy năm nay, vẫn không có đụng tới cái người thích hợp mà thôi.

Nếu quả thật là như vậy, hấn chết thật sự là quá oan uổng. Nghĩ tới đây, Trương Lâm tâm hòa nhất thời xuống phía dưới phân nửa.

Hai người cứ như vậy giằng co đã lâu, cuối cùng, vẫn là Trương Lâm nghĩ thông suốt, nàng xoa xoa nước mắt, đã mở miệng: "Say rượu chuyện, cũng cũng không thể trách, hai người đều có trách nhiệm. "

Mặc Phi Phàm ánh mắt lẫm nhẫm nói: "Lâm tỷ. . . "

Trương Lâm giờ lên khuôn mặt mị lực mười phần khuôn mặt, đôi mắt đẹp không nháy mắt đối với Mặc Phi Phàm nói: "Chuyện ngày hôm nay, đối với người nào cũng không thể tiết lộ, ngươi cũng không thể chết, bằng không, ta lập tức từ công ty chúng ta tòa nhà đồ sộ tầng cao nhất nhảy xuống. "

Mặc Phi Phàm giật mình, ngờ ngác gật đầu.

Hấn lúc đầu muốn nói "Lâm tỷ, ta sẽ đối với ngươi phụ trách ", nhưng những lời này đến rồi bên mép mấy lần, đều bị hấn nuốt trở vào.

Đây là bởi vì hấn ý thức được, chính mình căn bản không có tư cách nói những lời này. Những lời này nói ra, ngược lại khiến người ta cảm thấy đối trá, chán ghét.

"Giúp ta đem y phục tìm đến a !. " Trương Lâm từ Mặc Phi Phàm trong tay bắt dao găm, nhẹ giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Trộm mộ

Mặc Phi Phàm ở một tiếng, trước rất nhanh mặc quần áo tử tế, sau đó đem tán lác tại trên giường, trên sàn nhà, trên bàn, Trương Lâm các thức quần áo và đồ dùng hàng ngày thu thập cùng một chỗ, toàn bộ đặt ở bên giường. Hắn quay lưng lại, đợi Trương Lâm mặc quần áo xong.

Các loại Trương Lâm sau khi mặc quần áo xong, hai người nhẹ nhàng từng bước nhẹ nhàng mở cửa phòng. Bọn họ có tật giật mình, chỉ sợ Âu Dương Thiên phát hiện điểm cái gì.

Đội xác định trong phòng khách không có động tĩnh sau, mới nhẹ nhàng đi ra.

Trương Lâm có chút mất tự nhiên lôi kéo y phục trên người, thanh âm nói thật nhỏ: "Ta đi xem Thiên Thiên thế nào, người đi làm chút bữa sáng a !, thuận tiện trông trị cái bàn. "

Mặc Phi Phàm còn không có từ chuyện vừa rồi trung nhảy ra, lưng ta lúng túng gật đầu.

Chuyện này, đối với Mặc Phi Phàm kích thích rất lớn, tuy là Trương Lâm sau lại cũng không có truy cứu lỗi lầm của hắn, bắt quá hắn vẫn không quá trong lòng mình cửa này.

Vận hạnh chính là, Âu Dương Thiên vẫn chưa phát hiện hai người sự việc của nhau. Làm Trương Lâm tìm được nàng thời điểm, nàng đang nằm ở trong phòng của mình khò khò ngủ say.

Trương Lâm không có quấy rầy nàng, an tĩnh lui trở về. Ăn điểm tâm về sau, Trương Lâm liền thu thập xong hành lý, lái xe ly khai biệt thự. Mặc Phi Phàm lúc đầu nói đưa tiễn nàng, bị người sau uyển chuyển cự tuyệt.

Nhìn Trương Lâm chậm rãi bóng lưng biến mất, Mặc Phi Phàm trừng điệp thờ dài, một bộ dáng vẻ tâm sự nặng nề.

Âu Dương Thiên một cước ngủ thẳng buổi trưa, lúc này Mặc Phi Phàm đã đem tối hôm qua canh thừa thịt nguội thu thập xong ném đi. Hai người ăn qua loa bữa cơm, sau đó thu dọn đồ đạc, khóa cửa, lái xe về nhà.

Âu Dương Thiên còn ngờ Mặc Phi Phàm, không có đem nàng kêu, khiến cho ngay cả Lâm tỷ khi nào thì đi được cũng không biết. Mặc Phi Phàm khoe miệng giật một cái, không nói gì.

Nông lịch mười hai tháng hai mươi một đến nông lịch mười hai tháng hai mươi lăm, Mặc Phi Phàm ở Âu Dương Thiên gia liên tục ở năm ngày.

Cái này năm ngày thời gian, Âu Dương gia tộc tộc nhân đều Mặc Phi Phàm đều phi thường tốt, thường thường tiễn chút quà tặng qua đây. Như cái gì sa hoa yên, rượu mắc tiền, nhân sâm a, lộc nhung a, càng là còn nhiều mà.

Đây đương nhiên là xem ở Âu Dương Mộc Ân cùng Âu Dương Thiên mặt mũi của. Mặc Phi Phàm lúc đầu không muốn, thế nhưng thịnh tình không thể chối từ.

Ngày người năm ngày sau đó, Mặc Phi Phàm rốt cục có mười ngày đích ngày nghỉ.

Chờ hắn ly khai Âu Dương gia tộc khu biệt thự lúc, trong xe ngoại trừ phòng điều khiển cùng kế bên người lái thành phố vị trí tương đối rảnh rỗi, địa phương khác sớm bị các loại các dạng quà tặng cho chất đầy.

Hắn đang chuẩn bị lái xe về nhà.

Lúc này,

Đột nhiên nhận được mập mạp điện thoại.

Mập mạp: "Phàm ca, vẫn còn ở tây nam thành phố sao, họp gấp thôi? "

Mặc Phi Phàm: "Ồ a, ở nơi nào tụi. "

Mập mạp: "Cửa trường học, mùi vị xuyên a !. "

Mặc Phi Phàm: "Người đã tới chưa? "

Mập mạp: "Ta đại khái hai mươi phút đến. "

Mặc Phi Phàm: "Ta đại khái nửa giờ. "

Mập mạp: "Tốt, ta chờ người. "

Nửa sau, Mặc Phi Phàm đứng giờ xuất hiện ở đây gia "Mùi vị xuyên a ! " nướng xuyên tiệm.

Nhà này nướng xuyên tiệm mùi vị chính tông, giá cả vừa phải, hơn nữa láng giềng tây nam đại học, cổ sinh ý phi thường nóng nảy. Từ mười giờ sáng khai trương, đến mười hai giờ khuya không tiếp tục kinh doanh, tới nơi này ăn xuyên uống bia người nổi liền không dứt.

Ngày hôm nay, lại phi thường quanh quẽ. Ngoại trừ điểm lão bản cùng lão bà hấn bên ngoài, bọn tiểu nhị đều về nhà ăn tết đi.

Mập mạp ngồi trên bàn nhỏ chơi điện thoại di động, chứng kiến trước cửa chạy hơn một chiếc xe, vô ý thức ngẩng đầu nhìn. Nhưng sau cửa xe vừa mở ra, một bóng người quen thuộc từ trên xe đi xuống.

"Phàm ca, ở chỗ này, ở chỗ này. " mập mạp liên tục hướng hấn vẫy tay.

Mặc Phi Phàm mấy ngày này tâm tình vẫn luôn không phải là rất tốt, cho nên chỉ xông hấn gật đầu, không nói gì.

Mập mạp đưa tay, ôm Mặc Phi Phàm bả vai: "Ai, ta còn tưởng rằng người về với ông bà nữa nha. Lão bản, chọn món ăn, chọn món ăn. "

Nướng xuyên điểm lão bản đưa ra một đầu: "Tiểu tử, muốn ăn cái gì? "

Mập mạp rõ ràng cho thấy tiệm này khách quen, ngay cả thái đôn cũng không cần xem, mở miệng liền tới: "Tới hai mươi gân thịt, mười cái lớn thận, năm cánh gà, muốn chất mật a. Sinh hào tới mười cái, con hào tới mười cái, ngư tiên tới hai cái, còn có rau hẹ, kim khâu nấm, mỗi bên tới năm. "

Mô phạm cùng nghe xong, liếc hấn: "Mua nhiều như vậy bỏ thận để làm chi, tiểu tử người còn có thể thận hư? "

"Đây là cho người điểm, ta sợ người thận hư a, nhiều mỹ nữ như vậy. " mập mạp cười hắc hắc, phút cuối cùng không quên đối với lão bản nói rằng: "Nhiều thả cay, ta muốn biến thái cay. "

Mặc Phi Phàm nói lầm bầm: "Biến thái người ăn biến thái cay. "

"Đồ uống muốn cái gì? " lão bản không quên cho mình nhiều kéo chút kinh doanh.

Mập mạp cũng rất cho khuôn mặt, sinh ra năm ngón tay đầu: "Muốn ngũ lon bia đá rượu, ken kết đóng băng cái loại này. Lớn mùa đông uống bia đá, thoải mái nhất rồi. "

"Được liệt. " lão bản đáp đáp một tiếng, liền bận việc liền đối với lão bà mình nói rằng: "Vợ, cho hai vị suất ca trước tiên đem bia cười, ngũ lon bia đá. "

"Đã biết. " một người trung niên phụ nữ đáp đáp một tiếng. Không lâu sau, năm bình lạnh như băng bia liền đặt tới rồi hai người trước mặt.

Mập mạp dùng răng cắn lưỡng chai bia nắp bình, lưu lại cho mình một chai, cho Mặc Phi Phàm một chai.

"Phàm ca, tâm tình không tốt? Cùng tẩu tử gây gổ? " mập mạp thấy Mặc Phi Phàm vẫn trầm mặc ít nói, tò mò hỏi.

Mặc Phi Phàm lắc đầu: "Không phải. "

Mập mạp cô lỗ một ngụm bia đá, sáng khoái nói rằng: "Vậy làm sao rồi? "

Mặc Phi Phàm vẽ mặt thành thật nói: "Anh Mập, nếu như người làm nhất kiện làm thương tổn bằng hữu mình chuyện tình cảm, vậy người sẽ làm sao? "

Mập mạp nhúc đầu: "Ta à. Phải xem người bạn kia theo ta quan hệ thế nào. Nếu như là vậy bằng hữu, thương tổn liền làm thương tổn thôi. Anh Mập ta cái gì chỉ thiếu, liền bằng hữu không thiếu. "

Mặc Phi Phàm: "Nếu như là cái loại này phi thường tốt vô cùng bằng hữu đâu? "

Mập mạp suy nghĩ một chút, dương khởi hạ ba nói rằng: "Nếu như là vô cùng tốt bằng hữu nói, ta sẽ hướng hấn nói xin lỗi, đem tình huống nói rõ một chút. Nếu có cần phải, để cho ta quý xuống đều được. Còn như tha thứ hay không, là của hấn sự tình, ta đã làm chính mình có thể làm được, cũng không hối hận. "

Bị mập mạp vừa nói như vậy, Mặc Phi Phàm thật là có chút đẩy ra vãn vụ thấy thanh thiên cảm giác.

Hắn trừng điệt gắt đầu: "Ta hiểu được. "

Mập mạp: "Nếu như ngươi tâm tình không tốt, lại không muốn nói với ta nói, ta mang ngươi đi một nơi giải sầu một chút, thế nào? "

Mặc Phi Phàm: "Đi chỗ nào? "

Mập mạp nhìn chung quanh một chút, hạ giọng, một bộ thần thần bí bí nói: "Ta và mấy người bằng hữu tổ một cái lữ hữu đoàn, đi một cái phong cảnh tú lệ, thật lâu không có ai đã đến địa phương thần bí, đi tìm bảo. "

Mập mạp nói tâm bảo, kỳ thực chính là trộm mộ. Chỉ bất quá, hiện tại Mặc Phi Phàm còn không biết mà thôi.

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút, có chút do dự: "Có thể ta đã đáp ứng rồi, năm nay về nhà ăn tết a. "

Mập mạp: "Năm nha, hàng năm đều có. Nếu như bỏ qua cơ hội này, lần sau còn không biết là lúc nào đâu? Theo ta cùng đi chứ, chơi rất khá. "

ps: bác nào có nguyệt phiếu hay kim đầu thì ủng hộ mình nha.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Khởi hành

Mập mạp cái miệng này, có thể cày mả. Ý chí người kiên cường nữa, cũng không chịu nổi hắn lừa dối. Huống chi, Mặc Phi Phàm lúc này quả thực muốn đi ra ngoài giải sầu một chút.

Hắn tỉ mỉ suy nghĩ một chút, cuối cùng đáp ứng rồi: "Vậy được rồi, chúng ta bao lâu xuất phát? "

Mập mạp vỗ đùi: "Được liệt ngài liệt, mập mạp ta liền thích Phàm ca cái này sáng khoái tinh thần. Hậu thiên a !, sáng ngày mốt ta muốn gọi ngươi. "

Mặc Phi Phàm: "Ta cần phải chuẩn bị vật gì không, tỷ như lều vải các loại. "

Mập mạp hắc hắc xoa xoa đôi bàn tay, liếm mặt béo nói: "Cái gì cũng không dùng, chỉ là. . . Hắc hắc. . . Nếu như Phàm ca có thể tài trợ điểm thì tốt rồi, ngươi cũng biết, ta không biết bao nhiêu tiền, còn thiếu ngươi năm chục ngàn khối không biết khi nào còn đâu. "

Mặc Phi Phàm chột, cảm tình mập mạp này là lấy chính mình làm kim chủ a. Người trước bấu môi: "Muốn tài trợ bao nhiêu? "

Mập mạp đưa ra một ngón tay, lúc đầu muốn nói 1 vạn tệ. Lờ đến khóe miệng, lại cảm thấy có điểm cao, lập tức đổi giọng: "Năm nghìn khối, hai người chúng ta phí dụng, những thứ khác Phàm ca cái gì cũng không cần phải để ý đến. "

Ra ngoài hành trình du ngoạn, năm nghìn khối quả thực không nhiều lắm.

Mặc Phi Phàm không phải người nhỏ mọn, huống chi, hắn đem mập mạp làm bằng hữu, tiền tài làm sao có thể cùng bằng hữu so sánh với.

Lúc đầu, hắn muốn trực tiếp cho tiền mặt. Vừa nghĩ tới bên trong xe còn có nhiều như vậy rượu thuốc lá, ngược lại năm nay không về nhà, bày đặt cũng là bày đặt, không bằng bán đổi điểm tiền mặt.

Mặc Phi Phàm rất sáng khoái mà bằng lòng: "Vậy được rồi. Một hồi theo ta đi rượu thuốc lá tiệm đi một chuyến, ta đi doanh số bán hàng hóa. "

Mập mạp ai nha một tiếng, giờ ly rượu lên, nang vừa nói nói: "Thật tốt quá, tới, Phàm ca, ta mời ngươi. "

Ăn xong rồi nướng xuyên, Mặc Phi Phàm lái xe, đem mập mạp mang tới trường học phụ cận một nhà rượu thuốc lá tiệm.

Vậy rượu thuốc lá tiệm, đều thu về rượu. Còn như yên, sợ mùi thuốc lá người của công ty tra, cho nên không thể ngoài sáng thu, chỉ có thể thầm thu.

Mập mạp thường xuyên đến nhà này rượu thuốc lá thương điểm mua mười khối một bao cát trắng yên, cùng lão bản nướng rất thuộc.

Lão bản nương chứng kiến Mặc Phi Phàm cùng mập mạp ôm lường rượu thuốc lá lúc tiến vào, còn cho là bọn họ tới chỗ nào trộm đồ rồi.

Lão bản nương nói rằng: "Thủ tiêu tang vật nhưng là vi pháp, ta cũng không làm. "

Lúc này, mập mạp lại bắt đầu khoác lác bức, chỉ vào ngoài cửa chiếc kia thương vụ bồn diên xe có rèm che cùng Mặc Phi Phàm nói: "Lão bản nương, thấy không, nhân sĩ thành công. Điểm ấy rượu thuốc lá, là nhân gia đưa. Ai, nhiều lắm, quát đều không rút ra được. Rượu a, cũng không uống quá tới, đã nghĩ đổi điểm tiền tiêu vật mà thôi. Ngươi nếu là không thu, ta đi tìm người khác hắc. "

Lão bản nương thấy Mặc Phi Phàm khí chất quả thực rất đặc biệt, không quá giống trộm đạo hạng người.

Nàng đem một gói thuốc lá mở ra kiểm tra một chút, lại đem một bình rượu lấy tới ngửi ngửi, xác định là đồ thật, lúc này mới dám thu: "Được rồi, ngược lại ta biết ngươi chính là trường học này học sinh, muốn là đã ra sự tình, bảo đảm liễu hòa thượng. "

Mập mạp giậm chân một cái, ngôn ngữ treu đùa nói: "Ta nói tỷ tỷ a. Ngươi nhất gan như vậy lời nói, buổi tối còn muốn ta, ta liền không qua rồi hắc. "

Người đẹp hết thời lão bản nương không những không giận mà còn cười, xách yêu trứ thất lưng nói: "Tiểu tử ngươi còn dám ăn lão nương tào phớ, xem lão nương còn không cắt đứt chân của ngươi. "

Mập mạp ôm một cái đầu, trốn Mặc Phi Phàm phía sau: "Tỷ, ta sai rồi, ta cũng không dám nữa. " bộ kia làm bộ đáng thương đáng vẽ, chọc cho lão bản nương cười ha ha.

Mặc Phi Phàm ở bên cạnh chứng kiến trước mắt một màn này, trong lòng rất hèn mọn nhìn thoáng qua mập mạp, lòng nói ngươi cái tên này là đói khát đến trình độ nào, bụng đói ăn quăng a.

Chơi sau khi cười xong, lão bản nương bắt đầu kiểm kê hàng. Cũng không có hãm hại hấn chúng ta, cho một cái coi như công đạo giá.

Cuối cùng, Mặc Phi Phàm trong xe rượu thuốc lá, tổng cộng bán tiếp cận năm chục ngàn khối.

Mặc Phi Phàm không nghĩ tới vài thứ kia, có thể bán nhiều tiền như vậy, không khỏi có chút ngoài ý muốn. Hấn chỉ chỉ xe ngoài cửa, hỏi: "Bên trong xe còn có chút quý trọng quà tặng, các ngươi có thu hay không. "

"Cái này chúng ta không thu, suất ca có thể đi tìm tìm khác tiệm, bọn họ khả năng thu. " lão bản nương cười đem tiền đưa cho Mặc Phi Phàm

Mặc Phi Phàm ồ một tiếng, từ bên trong quát ra một xấp tới, đưa cho mập mạp: "Anh Mập, cho ngươi 1 vạn tệ đủ a !, cả điểm tốt trang phục và đạo cụ. "

Mập mạp sùng sốt một chút, cảm động đến suýt chút nữa nước mắt đều rơi xuống, hấn trịnh trọng nói: "Được rồi, quá được rồi. Phàm ca, ngươi yên tâm, rất nhanh, ta sẽ cả gốc lẫn lãi đều đem tiền của ngươi trả lại cho ngươi. "

Mặc Phi Phàm cười ha ha một tiếng, vỗ vai hấn một cái bâng: "Rồi hãy nói. "

Mập mạp si si sách sách từ Mặc Phi Phàm trong tay tiếp nhận, nhiều lần bảo đảm nói: "Ta nhất định sẽ còn, nhất định sẽ còn. "

Mặc Phi Phàm bình chân như vại cười cười, cũng không để ý.

Hai người lái xe, lại đang phụ cận vài cái thương điểm, đem còn dư lại quà tặng trên cơ bản đổi thành tiền mặt. Có chút không thể đổi, thì toàn bộ toàn bộ đưa cho mập mạp, làm cho hấn lễ mừng năm mới chúc tết tặng lễ.

Buổi tối, Mặc Phi Phàm cho nhà cha mẹ gọi điện thoại.

Vì không phải để cho bọn họ lo lắng, Mặc Phi Phàm nói lão cùng bằng hữu làm điểm bán lẻ, năm nay liền không quay về bước sang năm mới rồi.

Hấn ba mẹ mặc dù có chút trong lòng cảm giác khó chịu, nhưng cũng là người hiểu chuyện, căn dặn hấn ở bên ngoài chú ý hãm nóng, chú ý bảo vệ mình thân thể.

Mặc Phi Phàm miệng đầy bằng lòng, phút cuối cùng, còn cho nhà đánh năm chục ngàn đồng tiền.

Vừa mới đánh xong điện thoại, Mặc Phi Phàm liền nhận được Bạch Tước Linh điện thoại của.

Đối với Bạch Tước Linh, hấn không có cần phải nói láo, như thực chất đem chính hấn một ngày nghỉ không trở về nhà, cùng mập mạp đi du lịch sự tình nói ra. Đường nhiên, cùng Trương Lâm sự kiện kia, có thể vạn vạn không dám thẳng thắn.

Bạch Tước Linh cùng Mặc Phi Phàm ba mẹ giống nhau, cũng căn dặn hấn phải cẩn thận, bảo trọng thân thể.

Lường ngày, đi qua rất nhanh.

Hôm nay trời mới vừa tờ mờ sáng, mập mạp liền cho Mặc Phi Phàm gọi điện thoại, nói đã đến hấn dưới lầu, làm cho hấn nhanh lên một chút xuống lầu.

Ngày hôm trước buổi tối, Mặc Phi Phàm đã hành lý đánh gói kỹ, chà cái nha, rửa mặt, rất nhanh thì mang theo bao tử trong biệt thự đi ra.

Hắn vừa ra môn, chỉ thấy cửa mang theo cái mũ, bị đông cứng run lấy bấy mập mạp đang ở một cái tình thần hà hơi.

Chứng kiến Mặc Phi Phàm hiện ra, mập mạp nhin không được nói rằng: "Phàm ca, đi thôi, chúng ta đi trước tập hợp. "

"Đi nơi nào? " Mặc Phi Phàm bên khóa cửa, vừa hỏi.

Mập mạp thần thần bí bí nói rằng: "Theo ta làm cho. "

Sau đó hai người đánh xe taxi, một đường hướng thành phố bắc bộ vùng ngoại thành chạy tới. Mãi cho đến một cái nông trang phụ cận, mập mạp mới để cho tài xế ngừng lại, cho được rồi tiền, đưa mắt nhìn hắn ly khai.

Mặc Phi Phàm có chút hoài nghi, sẽ không phải là tới nơi này chơi nông gia nhạc a !, tên mập mạp chết bầm này, không phải nói đã ngoại sao, lại lừa phỉnh ta.

Hắn hỏi nhiều lần, đều bị mập mạp áp úng hàm hồ đi qua. Mặc Phi Phàm nghi vấn đầy bụng, đối với mập mạp nói rằng: "Người muốn không nói, ta liền không đi. "

"Ai ai ai, đến rồi đến rồi, rất nhanh Phàm ca người biết là chúng ta muốn đi đâu rồi. " mập mạp cười hi hi nói.

Sau đó, Mặc Phi Phàm bị không khỏi thúc đi về phía trước.

Các loại tiến đến thôn trang sau, hai người tới một gia đình. Gia đình này, đúng là làm nông gia vui.

Ở nhà nông trong viện, còn ngồi bốn người, bốn người này, nhìn qua. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Ngược lại đấu

Bốn người này, cũng không giống đứng đắn gì người.

Ngồi cái bàn phía đông cái này, xem ra sẽ không vượt lên trước mười sáu tuổi, một bộ da bọc xương, dinh dưỡng không đầy đủ đáng vẽ.

Ngồi cái bàn phía tây cái kia, đại khái hai mươi lăm hai mươi sáu đáng vẽ. Người này, nhưng lại đáng đáp vô cùng đồ sộ cùng cường tráng, nhìn qua cùng cấu hình thành tinh giống nhau.

Ngồi cái bàn phía nam cái này, niên kỷ cũng liền chừng ba mươi tuổi. Người này, tướng mạo phi thường phổ thông, nhưng lại trên mặt ban ban điểm điểm tàn nhang, rất gây nên người chú ý của.

Ngồi phía bắc cái này, cùng kẻ trên ba cái rất bất đồng. Người này có chừng năm mươi tuổi, ngồi trên cái băng vẫn không nhúc nhích. Hắn cũng không cùng mặt khác ba người nói chuyện phiếm, lớn mùa đông cư nhiên cầm một cây quạt. Cũng không biết vì sao, Mặc Phi Phàm chứng kiến hắn, trong lòng có một loại đặc biệt cảm giác kỳ quái. Đường như cái này nhân loại, toàn thân mang theo một tử khí.

Mặc Phi Phàm trước đây ở trên chiến trường, thường thấy người chết. Trên thân thể người này, cư nhiên cũng có cái chủng này tương tự chính là khí tức, thật sự là kỳ quái.

Lúc này, ba người bọn hắn cũng nhìn thấy Mặc Phi Phàm cùng mập mạp.

Ba gã niên kỷ tương đối nhẹ thanh niên chứng kiến mập mạp, nhanh lên vây quanh, nhiệt tình chào hỏi: "Hắc, mập mạp, người làm sao mới đến a, chờ người đã lâu. "

"Chính là, tiểu tử người không tới nữa, chúng ta đều phải lên đường. "

"Vị huynh đệ này, chính là người nói chính là cái kia thân thủ rất lợi hại bộ đội đặc chủng? "

" . . . . "

Mập mạp cười ha hả, từng cái hỏi đáp: "Trên đường chặn một chút xe, trì hoãn một trận, đã tới chậm, thứ lỗi thứ lỗi. Đối với, cái này chính là ta nói Phàm ca. "

"Phàm ca, đến tới, ta giới thiệu một chút. Cái này là người gầy, cái này là cầu hùng, cái này là mặt rỗ. " mập mạp từng cái vì Mặc Phi Phàm giới thiệu.

Mặc Phi Phàm nghe được tên của bọn họ, nuốt chút nữa không có nhạc lên tiếng, thật đúng là xứng đáng cái tên, đáng đáp ra sao, liền tên gọi là gì.

Theo lễ phép, Mặc Phi Phàm từng cái cùng ba người này nắm tay.

Lúc này, mập mạp đối với cái kia tên hiệu cầu hùng thanh niên nói rằng: "Ta theo Phàm ca trang bị mua xong sao? "

Cầu hùng nói: "Yên tâm đi, đều mua xong, tìm sáu ngàn tám. "

Mập mạp vừa nghe, tròn mắt đều phải trừng ra ngoài: "Người một cái phá sản biểu diễn, ai cho người tốn nhiều như vậy, thành thật mà nói, người có phải hay không híp tiền của ta. "

Cầu hùng vừa nghe, cũng không vui, mắng: "Đi ngườiMđ, lão tử là loại người như vậy sao. Lão tử đều theo chiều người nói, chọn tốt nhất trang bị, liền cái này, lão tử còn không có coi như người chân chạy phí đâu. "

Mập mạp thấy hần không giống như là đang nói láo, lộ ra tiện tiện nụ cười: "Vậy được rồi, mập gia tin tưởng người rồi. Ta cho người 1 vạn tệ, còn dư lại ba nghìn hai đâu? "

Cầu hùng nhún nhún vai: "Không có. "

Mập mạp sắc mặt lại một thay đổi, thanh âm đột nhiên bén nhọn rồi gấp mấy lần: "Sao lại không rồi? "

Cầu hùng nói như vậy: "Đều cho 'Thiết Phiến Tiên Sinh' người mua hỏa chuyển. Chúng ta ca ba cái một người ra một ngàn rưỡi, hai người người ra ba nghìn hai, không phải thua thiệt a !. "

Lúc này, người gầy cũng gạt đầu: "Chính là, quỹ hẹp hòi, không phải là ngàn thanh đồng tiền nha, tương đương rồi cái này một đơn, đa phần người 1 vạn tệ không phải là rồi. "

Mập mạp nhìn một chút bắc chỗ ngồi vị kia quái dị "Thiết Phiến Tiên Sinh", không phải dám đắc tội. Nhức đầu nói: "Được rồi, được rồi, cứ như vậy đi. Được rồi, mua đồ ăn không có, lão tử đều nhanh chết đói. "

Bên cạnh Mặc Phi Phàm càng nghe, càng khó, bọn họ những người này căn bản cũng không như là đi du lịch, ngược lại giống như đi làm cái gì người không nhận ra hoạt động tựa như.

Mập mạp đang muốn đi tìm ít đồ điền đầy bụng, Mặc Phi Phàm đưa tay, đem mập mạp níu lại: "Mập mạp, ta có lời nói cho người, đi theo ta. "

Sau đó không nói lời gì, đem mập mạp kéo hướng bên ngoài viện.

Các loại đi được cố gắng xa, hần mới dừng lại, cau mày, trong con người bắn ra thấy rõ hết thấy ánh mắt: "Các người đây là muốn làm gì? "

"Du ngoạn a. " mập mạp cúi đầu, một đôi mắt trên mặt đất "Tìm vàng", một bộ có tật giặt mình đáng vẽ.

Mặc Phi Phàm trầm giọng nói rằng: "Dừng gạt ta, đến cùng đi làm sao? "

Mập mạp thấy không gạt được rồi, chỉ có thể thành thật khai báo. Hần một đôi mắt đảo quanh chuyển động, thờ dài nói: "Được rồi, ta nói thật với người a !, chúng ta quả thực không phải đi du ngoạn, chúng ta là đi ngược lại đâu. "

Mặc Phi Phàm lặp lại một tiếng: "Ngược lại đâu? "

Mập mạp giải thích: "Chính là đi trộm Mộ. Người không nhớ ra được nhớ kỹ, ta trước đây nói qua, ta học khảo cổ chuyên nghiệp, chính là vì về sau mở đồ chơi văn hoá tiệm, ngược lại đâu, chính là trực tiếp nhất biện pháp đơn giản nhất. Nếu như tìm được cái đầu đâu, lập tức đã thức dậy. "

Mặc Phi Phàm ăn kinh trụ, nửa ngày, chỉ có trịnh trọng nói rằng: "Nhưng là, đây là tái pháp luật a. "

Mập mạp bình chân như vại nói: "Trên đất pháp luật, làm sao có thể quản được rồi trong lòng đất đâu. "

Mặc Phi Phàm ngược lại không phải là chưa từng nghĩ xuống đất thám hiểm loại sự tình này, bất quá cái này tới quá đột nhiên, trong lòng hần không có nửa điểm chuẩn bị, vẫn không thể tiếp thu chính mình từ bộ đội đặc chủng đến trộm mộ chuyển biến.

"Không được, ta không đồng ý, ta không đi. "

Mập mạp lại bắt đầu thi triển hần ba tắc bắt lạn miệng lưỡi, song lần này vô luận như thế nào cũng nói bất động Mặc Phi Phàm rồi.

Người trước thấy khuyên bảo không dậy nổi hiệu, sử xuất chính mình đòn sát thủ lợi hại.

Chỉ nghe hán kiên trì nói: "Ngược lại ta ý đi đã quyết, ngươi không đến liền không đi a !. Nếu như ta bị người hại chết, ta thành quỷ cũng trở về tới tìm ngươi. "

Mặc Phi Phàm biểu tình cứng đờ, ngưng ngữ nói: "Ngươi nói cái gì, người nào muốn hại ngươi? "

Mập mạp không dỗi gạt Mặc Phi Phàm: "Chứng kiến vừa mới đó cầm cây quạt gia hỏa sao, lần này chính là hấn thức dậy đầu, cũng gọi là kẹp lạt ma. Chúng ta, chẳng qua là đánh trợ thủ mà thôi, chân chính ngược lại đầu chính là hấn.

Làm được cái này, đều là bởi vì quyền lợi mà tự, cũng dễ dàng bởi vì quyền lợi mà tự giết lẫn nhau. Ta tại sao muốn đem ngươi kêu đến, không phải muốn kéo ngươi hạ thủy, là muốn làm cho an toàn của mình có một bảo đảm.

Ai, quên đi, là tự ta tự mình đa tình mà thôi, còn coi ngươi là huynh đệ. Ha ha, cái gì huynh đệ, bất quá là phổ thông lại cũng không thông thường cùng học mà thôi. . . . "

Nói, còn cố ý bài trừ mấy giọt nước mắt.

Mặc Phi Phàm chưa từng có chứng kiến mập mạp đã khóc, đã vô cùng kinh ngạc lại có chút nhẹ dạ. Hấn ngạc nhiên hỏi: "Chẳng lẽ không có thể không đi sao? Ngươi phải nghĩ thoáng tiện, ta có thể cho ngươi mượn tiền. "

Mập mạp dùng sức lắc đầu: "Đây không phải là có tiền hay không vấn đề. Ta đã biết rồi chuyện của bọn họ, nếu như không đi, đồng dạng nguy hiểm đến tánh mạng. Ai, quên đi, quên đi, ngươi trở về đi. " nói xong, một bên làm bộ gạt lệ, một bên hướng trong viện đi.

Hấn đi rất chậm, bởi vì hấn đang đợi Mặc Phi Phàm hồi tâm chuyển ý.

Thẳng đến hấn sắp đi đến cửa thời điểm, phía sau một thanh âm chỉ có gọi hấn lại: "Ta có thể đi bảo hộ ngươi, nhưng tái pháp luật sự tình ta tuyệt đối không làm. "

Mập mạp chờ chính là chỗ này câu. Hấn xoa xoa nước mắt, nhanh lên xoay người lại, hướng Mặc Phi Phàm đã chạy tới, cho hấn một cái to lớn ôm: "Ai nha, ta Phàm ca ca, ngươi có thể nghĩ thông suốt thật sự là quá tốt rồi. Yên tâm, quyết không để cho ngươi xuống đất, tuyệt không. "

Hấn ngoài miệng thì nói như vậy, có thể tình huống thật lại làm cho Mặc Phi Phàm, không thể không xuống phía dưới.

Ở mập mạp nửa lừa dối nửa lừa dối dưới, Mặc Phi Phàm bắt đầu rồi lần đầu tiên xuống đất cuộc hành trình, từ đó hấn ngược lại đầu cuộc đời cũng kéo lên màn mở đầu. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Khởi hành xuất phát

Mặc Phi Phàm theo mập mạp, một lần nữa phản hồi cái kia nông gia tiểu viện.

Lúc đầu, cái kia hay là "Thiết Phiến Tiên Sinh " ở nhắm mắt dưỡng thần, hai người mới vừa vào tới, hấn đột nhiên mở mắt, nói một câu không giải thích được: "Tiểu tử tâm cơ không nên quá trọng, muốn hồngбет. "

Mập mạp trong lòng hơi hồi hộp một chút, còn tưởng rằng hấn đang nói mình. Mau đánh ngã ba: "Thiết Phiến lão gia tử cái này nói xong chuyện này, ta mập mạp tâm tư thuần khiết nhất. Ngày đó, ta thấy một nam một nữ ở trong sông cõng trường tằm, ta đều không có nhìn lên, trực tiếp chụp hình liền về nhà rồi. "

"Thôi đi ngươi, ngươi là muốn về nhà chính mình lột a !. " cẩu hùng chê cười mập mạp nói.

Mập mạp nghiêm trang phản bác: "Người nàotmD nhìn cái, lão tử trong máy vi tính có khi là tài nguyên. "

Mặc Phi Phàm không đang nghe mập mạp cùng cẩu hùng đánh rắm, mà là trong con ngươi tinh quang chớp động, đang nhìn cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh. Theo lý thuyết, hấn không có khả năng nghe được mình và mập mạp nói chuyện a !, dù sao cách xa như vậy. Nhưng là, người này vừa rồi rõ ràng

thoại lý hữu thoại.

Thấy Thiết Phiến Tiên Sinh lại lần nữa nhắm hai mắt lại, Mặc Phi Phàm lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, tìm một vị trí ngồi xuống.

Mọi người hi ha, ở trong sân ăn bữa cơm. Cơm nước coi như không tệ, rất có địa phương đặc sắc, cũng không mắc.

Sau khi cơm nước xong, người gầy cho gia nhân kia 200 đồng tiền, nói có chuyện quan trọng cần, thì đem bọn hán đẩy ra rồi.

Sau đó, Thiết Phiến Tiên Sinh đem mọi người đều tụ lại đến trên bàn, thấp giọng nói: "Lần này, chúng ta địa phương muốn đi, là Giang Tây Long Hồ Sơn Quy Phong. Trước khi lên đường, chúng ta được ước pháp tam chương.

Đệ nhất, ra cái cửa này, bất cứ chuyện gì đều phải nghe ta an bài. Coi như vùng phao nước tiểu, cũng phải theo ta đề ý.

Đệ nhị, chờ đến địa phương sau, không cần loạn đụng đồ vật bên trong. Nhất là đồ vật bên trong, đừng vừa nhìn thấy vật đáng tiền, liền đã quên chính mình họ gì.

Đệ tam, vĩnh viễn không nên hỏi tại sao. "

Thiết Phiến Tiên Sinh lắc lắc cây quạt, nhìn chung quanh mọi người một vòng: "Đại gia đều biết sao? "

Mập mạp sau khi nghe xong, vươn một tay tới: "Bảo cáo đại soái, ta có chuyện muốn hỏi. "

Ồ nghiêm túc như vậy trường hợp dưới, cũng liền mập mạp còn có tâm tư nói đùa.

Thiết Phiến Tiên Sinh đôi mắt co rụt lại, từ nha trong hàm răng văng ra một chữ: "Hỏi! "

Mập mạp hít một hơi thuốc, phun một vòng khói, hỏi: "Chúng ta là muốn đi Trộm của người nào Mộ a, sẽ không một chuyển tay không a !. "

Vấn đề này, cũng là đại gia quan tâm nhất. Không vội sống nửa ngày, kết quả rầm cũng không tìm được một cái, vậy thiệt thòi lớn rồi.

Thiết Phiến Tiên Sinh nhắm hai mắt, bình chân như vại nói: "Yên tâm đi, chỗ đó ta đã đi qua một lần rồi, đồ đặc rất nhiều. Làm lúc này đây, đủ các người đám này thẳng nhóc con thư thả qua cái năm sáu năm. Còn như Mộ triều đại nha, không sai biệt lắm là Thanh triều Càn Long thời kỳ. "

Mọi người nghe xong, con mắt nhất thời sáng lên rồi. Phải biết rằng, khang Càn thời kì nhưng là Thanh triều phồn vinh nhất thời điểm, khi đó công nghệ cũng là nhất tinh xảo coi trọng nhất. Hơn nữa hậu tàng úy nhiên thành phong, nếu như là Thanh triều Càn Long thời kỳ lớn Mộ, đó cũng không được a.

Đám tiểu tử này, mới ra đời, nơi nào biết cái gì gọi là nguy hiểm, nơi nào biết cái gì gọi là lòng người khó lường. Vừa nghe đến có tiền kiếm, cái gì cũng chẳng ngó ngàng gì tới.

Mặc Phi Phàm, nhưng lại đối với cái này Thiết Phiến Tiên Sinh lời nói, sinh ra rất sâu hoài nghi.

Nếu quả như thật như hán theo như lời, hán đi qua một lần nói, tại sao còn muốn mang theo cái này bốn kẻ dờ hơi. Chẳng lẽ, là đụng phải cái gì chó nên đụng gì đó, một mình hán không đối phó được?

Nếu như hán nói xong không phải thật, vậy hán đang giấu giếm cái gì, hán đến cùng có có ý gì.

Mặc Phi Phàm xem người rất chính xác, cũng không biết vì sao, lại nhìn không thấu cái này thần bí Thiết Phiến Tiên Sinh. Hán chân thân dường như giấu ở sương mù dày đặc ở giữa. Thật coi đây ra sương mù dày đặc thời điểm, bên trong có một tâm ác quỷ mặt của cũng khó nói.

Hán hít một cái, trong lòng lên hoàn toàn tiểu tâm.

"Người, nghe hiểu sao? " Thiết Phiến Tiên Sinh ngẩng mặt lên, cổ ý hỏi Mặc Phi Phàm. Mặc Phi Phàm ồ một tiếng.

Gật đầu: "Ước pháp tam chương, ta đều nghe rõ ràng. "

Thiết Phiến Tiên Sinh gật đầu, đem cây quạt vừa thu lại: "Mỗi người mang theo mình trang phục và đạo cụ, sau đó đem điện thoại di động tắt máy, chuẩn bị xuất phát. "

Mọi người rất nhanh bận việc ra, mập mạp đem một cái chùng hai nười cân ba lô leo núi ném cho Mặc Phi Phàm: "Phàm ca, đây là của người trang phục và đạo cụ. Bên trong có kim chỉ nam, Lạc Dương xúc, siêu, áp súc bánh bích quy, dưỡng khí táo, còn có một chút chân lều vải này một ít đồ hỗn tạp. "

Ngoại trừ Lạc Dương xúc bên ngoài, mấy thứ này nhưng lại Mặc Phi Phàm Kinh thường xài. Hán tiếp nhận ba lô, đơn giản tra nhìn một chút, thật đúng là Ma Tước tuy nhỏ ngũ tạng câu toàn.

Đại gia dựa theo Thiết Phiến Tiên Sinh chỉ thị, đem điện thoại di động tắt máy. Trong túi đeo lưng liền một cái không thấm nước túi, điện thoại di động liền phóng ở phòng trong túi nước.

Đoàn người chuẩn bị xong về sau, lên một chiếc năm phần mười ngũ Cù ầu ánh sáng diện bao xa, chính thức khởi hành.

Từ nơi này đến Giang Tây Long Hồ Sơn, có chừng khoảng một ngàn dặm. Chiếc này xe ròm, ước chừng cần mở một ngày một đêm mới có thể đến. Ở lữ đồ trung, Mặc Phi Phàm nhiều hoặc ít biết hiểu những người này. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Ngoại trừ mập mạp bên ngoài, khác ba người người gầy, cầu hùng, mặt rỗ, nhiều hoặc ít đều xuống qua mà, ngược lại qua hóa. Tuy là không tính là thứ liều mạng, cũng đều là tương đối nhân vật lợi hại.

Mập mạp là ở một lần đi dạo đồ cổ thành thời điểm, cùng mấy người bạn hán biết.

Mập mạp cái miệng này, rất thích khoác lác bức, bình thường tự biên tự diễn giả mạo nhân sĩ chuyên nghiệp. Bắt đầu, ba người cũng đều cho là hán thật có điểm tới đường, liền lên đi kết bạn.

Sau lại chín mới biết được, người này chỉ là một mới vừa lên năm thứ nhất đại học hệ khảo cổ học sinh, ngay cả nửa chuyên gia cũng không tính. May vào lúc này sau khi bọn họ đã hỗn thực, tên mập mạp này cũng thật trượng nghĩa, bằng không hán gương mặt mập kia cần phải đánh thành heo khuôn mặt không thể.

Người gầy, cầu hùng, mặt rỗ, ba người thay phiên lái xe. Những người khác mệt thì nghỉ ngơi, khát liền uống nước, đói thì ăn áp súc bánh bích quy. Ngược lại ngoại trừ đi tiêu, trên cơ bản sẽ không từ trên xe bước xuống qua.

Ngày thứ ba chín giờ sáng đồng hồ, đoàn người rốt cục đạt được Giang Tây Long Hồ Sơn.

Long Hồ Sơn, là toàn quốc nổi danh phong cảnh khu, được xưng đạo giáo tổ đình. Có người nói, đạo giáo khai sơn lão tổ Trương thiên sư, liền ở cái địa phương này sửa qua nói.

Cái chỗ này, Tự cổ địa linh nhân kiệt, phong thủy thật tốt. Các triều đại, rất nhiều người có tiền đều thích ở chỗ này lập mộ phần sửa Mộ. Đương nhiên, theo năm tháng mưa gió ăn mòn, những thứ này phần mộ trên cơ bản nhìn không thấy diện mạo như cũ rồi.

Cái cách mở ra gần sáu mươi bảy mươi năm, nơi đây càng là toàn quốc trọng điểm khai thác du ngoạn phong cảnh khu, dân chúng bình thường càng là không thể ở chỗ này mai táng nhà mình qua đời người rồi. Cho nên, ngoại nhân căn bản không biết, cái này phong cảnh xinh đẹp Long Hồ Sơn, phía dưới đến cùng giấu bao nhiêu bảo bối Hoà Đa thiếu bí mật.

Mỗi bên vị các huynh đệ tỷ muội, nếu như cảm thấy quyển sách còn có thể, đừng quên đề cử cùng cất dấu ah, ủng hộ của các người, là Tam thiếu động lực lớn nhất. Tam thiếu bái mà lại bái, ngộ ý cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Tìm long điểm huyết

Long Hồ Sơn toàn bộ diện tích có tiếp cận 30 héc-ta, chân chính khai thác vẫn chưa tới một phần mười. Lúc này đây, bọn họ phải đi, chính là 9 phần 10 địa phương.

Cái này 9 phần 10 trong, có phân nửa địa phương, dân bản xứ thường thường đi tới cả điểm núi ma, được liệu, mặng các loại đồ đạc. Còn có một nửa kia địa phương, vài thập niên thậm chí trên trăm năm khả năng đều chưa từng đến.

Bọn họ phải đi, chính là cuối cùng cái này phân nửa địa phương.

Cái này phân nửa địa phương, cùng Long Hồ Sơn ngọn núi cao nhất Khuê sơn (lại xưng quy phong, hình dạng giống như một con to lớn không gì so sánh được ngang đầu Rùa khổng lồ) khoảng cách đối lập nhau hơi gần, là chủ yếu đan Hà rừng lá phong hình dạng bề mặt trái đất.

Bọn họ vòng qua đường chính, từ trong rừng đường nhỏ hướng phân nửa địa phương đi tới.

Dọc theo đường đi, khắp nơi đều là sơn Lâm, vách đá dựng đứng, phương núi, tường đá, thạch trụ, thạch phong, đẹp vô cùng. Thảo nào cái chỗ này, có thể trở thành là quốc gia aaaaa cấp phong cảnh khu, thật sự là danh xứng với thực.

Đoàn người ở trong rừng, đi ước chừng năm giờ, cuối cùng với ba giờ chiều đến một chỗ không biết tên rừng rậm.

Thiết Phiến Tiên Sinh từ trên người xuất ra la bàn, bắt đầu rồi Trộm trong mộ là tối trọng yếu "Tìm long điểm huyết ". Tìm long điểm huyết, thông tục điểm nói chính là tìm Mộ. Đây chính là cái kỹ thuật làm việc, cần phải dòng này người từng trải mới được. Nếu như không có hẩn tìm được Mộ, người coi như đào được kiếp sau, cũng không gặp được nửa cái Mộ tọc.

Mập mạp thấy rất hiếu kỳ, hỏi: "Thiết Phiến lão gia tử, ngài không phải nói trước đã tới cái chỗ này sao, trả thế nào cần một lần nữa định huyết a. " "Ai, chúng ta sẽ không lạc đường a !. Cái chỗ này, thấy thế nào cũng không giống là có Mộ a? " "Lão gia tử, chúng ta có muốn hay không trước ăn một chút gì. " ". . . "

Mập mạp giống như là một hiếu kỳ bảo bảo, chuyện gì đều muốn hỏi.

"Xuyt ", mặt đỏ lăm một chớ lên tiếng động tác, có chút ghét bỏ nói: "Mập mạp, chớ quấy rầy. "

Mập mạp ồ một tiếng, không hỏi nữa. Bất quá, cái khuôn mặt kia miệng cũng không đình, đùa cợt đi tới Mặc Phi Phàm bên người, thấp giọng nói: "Phàm ca, cái này chính là điểm huyết, thần a !, bất khả tư nghị a !. "

Mặc Phi Phàm cười cười, đưa lỗ tai nhỏ giọng nói: "Đây là có một đạo lý của nó. Chờ người học năm thứ ba đại học phong thủy học, liền hiểu. "

Mập mạp vừa nghe Mặc Phi Phàm dường như so với chính mình hiểu được phải nhiều, không khỏi hỏi: "Người xem qua năm thứ ba đại học chương trình học? Cũng có thể định huyết? "

Mặc Phi Phàm lắc đầu, nói như vậy: "Xem qua là xem qua, nhưng không thể xác định. Đây cũng chỉ là dừng lại ở trên thư bốn gì đó, không có thực tiễn cùng kinh nghiệm. Bất quá từ phong thủy học đi lên, cái này cũng thực là giống như chỗ tốt. "

Mập mạp: "Nói như thế nào? "

Mặc Phi Phàm nói liên tục: "Trên sách học trên, mà xem trọng khí thế, mà xem nhẹ thêm tinh thần. Cái chỗ này tuy nhỏ, nhưng tàng phong nạp khí, sơn hoàn thủy bao. Năm trưng mà bên ngoài, có một murong. Murong thủy khẩu Đông Môn giao nha trời chặt, bắc môn xả nước, ở giữa có mắt, cho nên đây là một chỗ long mạch vôi nước. "

"Cò! " mập mạp tuy là nghe không hiểu Mặc Phi Phàm đang nói cái gì, nhưng nghe hẩn nói có bài bản hẩn hoi, không khỏi tức nhiên khỏi kính, khoi mào ngón tay cái: "Nhân tài a, người đây đều biết. "

Mặc Phi Phàm cười cười, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền: "Chẳng qua là kết hợp địa thế của nơi này nói vậy mà thôi, thật dễ cho ta tìm, ta cũng không tìm được. "

Thanh âm của bọn họ rất nhỏ, vốn tưởng rằng chỉ có hai người có thể nghe được. Nhưng này lúc, Thiết Phiến Tiên Sinh cầm la bàn tới rồi, lăm bầm nói: "Tiểu tử nói xong một có điểm không tệ, ngược lại là một khả tạo chí tài. "

"A? " Mặc Phi Phàm cùng mập mạp kinh ngạc cùng là miệng há to, thầm nghĩ, lão gia hỏa này thánh lực tốt như vậy?

Lẽ nào, trước hai người ở ngoài trang viên lời nói, hẩn nghe được? Nghĩ đến đây, hai người trong lòng đồng thời vừa kéo, lòng nói cái này cũng xấu hổ rồi.

Bất quá, cái này Thiết Phiến Tiên Sinh, tựa hồ cũng không ngại. Tham dự lần này xuống đất người, người nào không phải ôm các loại các dạng tâm tư, đánh cùng với chính mình tính toán nhỏ nhất tới. Người chết vì tiền chìm chết vì ăn, nếu như điểm ấy cũng không thể dung nạp, nói chuyện gì kệp lạt ma.

Thiết Phiến Tiên Sinh thu hồi la bàn, mở miệng nói: "Ta quả thực đã tới nơi đây không sai.

Bất quá, trước cái cửa vào kia sụp đổ, cho nên được tìm chỗ khác đi vào. Nếu như người không muốn đi vào, ta cũng không miễn cưỡng người. Chẳng qua là ta nhắc nhở người một cái, cái chỗ này buổi tối có thể rất lạnh, hơn nữa chúng ta đi vào khả năng không ngừng gây người một ngày hay hai ngày, có đi không người xem đó mà làm. "

Lời này, rõ ràng cho thấy cùng Mặc Phi Phàm nói.

Mặc Phi Phàm lần nữa giật mình, lão gia hỏa này tốt giống như cái gì cũng biết. Hẩn không có nói tiếp, ngay tại chỗ bắt đầu do dự.

Thiết Phiến Tiên Sinh cũng không để ý hẩn, từ trong túi đeo lưng xuất ra Lạc Dương xúc, gỡ ra trên đất lá rụng, bắt đầu xúc mở trên đất bùn đất. Sau đó, dùng Lạc Dương xúc bắt đầu ra bên ngoài mang thổ.

(Lạc Dương xúc, ngược lại đầu trọng yếu công cụ một trong, thế kỷ trước ban đầu phát minh, dùng nó để phán đoán phía dưới cấu tạo và tính chất của đất đai, dùng cái này tới xác định một chút mặt có phải thật vậy hay không có cổ mộ. Phía dưới là một hình cung cái xéng, có thể đi lên mang bùn đất. Phía trên là ống tuýp, có thể một cây tiếp lấy một cây dài hơn)

Thiết Phiến Tiên Sinh động tác này, giằng co có hơn 20 phút. Cuối cùng, đánh ra bùn đất, phơi bày màu đỏ. Hơn nữa, loại này màu đỏ không phải đan Hà hình dạng bề mặt trái đất đặc hữu hạt cát Hồng, mà là một loại rất kỳ quái màu đỏ.

Hơn nữa loại này màu đỏ, bất quy tắc, rất mất trật tự, giống như là bị người phiến động qua.

Thiết Phiến Tiên Sinh dùng mũi người một cái, lấy tay bắt một nắm, đến miệng trong nếm nếm, sau đó nhỏ ra. Sau đó phi thường xác định nói rằng: "Chính là chỗ này, bắt đầu đi. "

Mặt đỏ hất đầu, để ý mập mạp mấy mới bắt đầu động thủ. Bọn họ cũng không có giống như Thiết Phiến Tiên Sinh như vậy chính xác, trực tiếp xuất ra công binh xúc, dứt khoát hẳn hoi mà làm.

Mập mạp thân thể không được, chỉ có làm trong chốc lát, liền mệt mỏi thở hồng hộc, đòi nang lấy muốn nghỉ ngơi một chút. Nhưng lại mặt khác ba người, người gầy, cầu hừng cùng mặt đỏ, làm được khí thể ngất trời, cùng hưng phấn.

Nhất là người gầy kia, đừng xem tuổi còn nhỏ, cùng không có thôn sạch sẽ tóc máu giống nhau.

Động tác kia thông thạo, theo trong bụng mẹ mà bắt đầu học tập trộm mộ tựa như. Một bả công binh xúc múa cực nhanh, bùn đất bá bá bá mà bị hất ném đến bên ngoài.

Nửa giờ sau, cái này bốn người cũng mệt mỏi, động tác bắt đầu chậm lại, từng cái mồ hôi đầm đìa, phảng phất vừa mới cùng mười cô gái đẹp ác đấu một cái lần giống nhau.

Thiết Phiến Tiên Sinh liếc bọn họ giống nhau, nhặt lên một bả công binh xúc, nhảy vào bốn người đào ra hố sâu ở giữa.

Mặc Phi Phàm lúc đầu cho rằng mập mạp bốn người đào được đã quá nhanh, có thể cùng cái này Thiết Phiến Tiên Sinh so với, cùng sên bò tựa như. Thiết Phiến Tiên Sinh hình như là thuộc con tê tê, đánh cho Trộm động chẳng những xinh đẹp, hơn nữa hợp quy tắc, trọng yếu hơn chính là nhanh.

Bọn họ từ hơn ba giờ chiều, vẫn đào được sáu giờ đồng hồ, đánh ra một cái tiếp cận mười lăm thước Trộm di chuyển.

Mười hai tháng thiên, tối rất nhanh, lạnh đến cũng rất nhanh, Mặc Phi Phàm cảm giác được phụ cận từng cổ một gió yêu ma đập vào mặt tối, như dao khác nhân sinh đau.

Đúng lúc này, phía dưới truyền tới một kích động lòng người thanh âm: "Tìm được! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Thần bí quan tài nhỏ

Thì ra, là tìm đến huyệt rồi.

Mọi người vui vẻ được huoi tay múa chân, bận việc đã hơn nửa ngày, rốt cục có hồi báo.

Bọn họ nhanh lên nhảy vào trong hố, giống như con chuột giống nhau, một tên tiếp theo một tên, dụng cả tay chân hướng Trộm trong động bò. Ngay từ đầu, Mặc Phi Phàm vẫn là đứng ở bờ hố, không hề động. Do dự hồi lâu, cũng nhảy xuống theo.

Lòng nói, ta chỉ là cùng qua xem thử xem, chỉ cần không phải cảm đồ vật bên trong, không coi là trộm mộ rồi.

Không biết vì sao, hắc ừ ừ huyệt động, phảng phất có ma lực giống nhau, hấp dẫn người đi vào tìm tòi kết quả.

Mập mạp lúc đầu ở người cuối cùng, trong lòng có chút không có chắc, vừa nghe đến Mặc Phi Phàm cũng xuống, trong lòng nhất thời liền sáng: "Vẫn là Phàm ca trượng nghĩa, Phàm ca thật là một đại ca tốt. "

Trước mặt nhất Thiết Phiến Tiên Sinh, móc ra một cây chùy thủ, cẩn thận từng li từng tí cất cục gạch khe hở chỗ Bạch mờ bùn.

Bạch mờ bùn tên khoa học gọi làm nhỏ bé tinh đất cao lanh, ngày hôm nay đại thể dùng ở gổm sứ sinh sản trung.

Là một loại tinh khiết đất sét, phi thường nhẵn nhụi, dính tính lớn, so với ướt át, thấm kỹ năng bôi tiểu, ẩm ướt lúc chuyển màu xám xanh, cổ xung xanh mờ bùn, phơi khô sau có màu trắng hoặc màu xanh trắng.

Mình thanh hai đòi, nghèo người đã chết người về sau, trực tiếp đào hố đem thi thể ném vào liền xong chuyện.

Hơi có chút điều kiện, trang bị quan tài, đào hố trên chôn.

Điều kiện người càng tốt hơn gia, thì biết áp dụng cục gạch thế trên. Lúc này, đã có âm trạch bộ đáng. Bất quá, thế đất trên căn bản là đất vàng trộn lẫn, hình thành đất sét.

Còn như Bạch mờ bùn, thì đại thể thấy ở hoàng tộc hậu duệ quý tộc, thân hào cự phú địa cung ở giữa. Loại này bùn, ngoại trừ độ cứng tốt bên ngoài, còn có cục mạnh phòng thấm thủy năng lực.

Cho nên, chỉ cần thấy được loại vật này, đồ vật bên trong cũng sẽ không quá kém.

Bên này Thiết Phiến Tiên Sinh mất khí lực thật là lớn, cuối cùng cũng đem một khối trong đó cục gạch bốn phía Bạch mờ bùn móc sạch.

Thông thường tương đối thô lỗ trộm mộ vì bót việc, sẽ trực tiếp ầm một cước đi tới, đem cái này cả mặt tường đoán roi.

Chỉ có giống như Thiết Phiến Tiên Sinh như vậy già đòi trộm mộ, mới có thể một viên gạch một viên gạch ra bên ngoài cầm.

Làm như vậy, là có nguyên nhân.

Đệ nhất, rơi xuống gạch, rất có thể đập hư bên trong đồ vàng mã. Có giá trị liên thành bảo bối, rất có thể bị hủy bởi nửa đoạn nhỏ gạch.

Đệ nhị, rất nhiều trong mộ thất thiết trí bảo vệ cơ quan. Cái này đập một cái, rất có thể trực tiếp phát động cơ quan. Chẳng một điểm ra bên ngoài cầm, tùy thời có thể nghe được động tĩnh càng an toàn.

Đệ tam, cũng là càng thêm nguyên nhân trọng yếu, môn phái chi tranh quyết định. Trộm mộ dòng này, tổng cộng chia làm bốn phái.

Cái này bốn phái theo thứ tự là sờ kim phái, phát khâu phái, dời núi phái, tháo linh phái.

Mỗi nhất phái hành sự phương pháp có bất đồng riêng, có đối với Mộ chủ nhân rất kính nể, đi vào chỉ lấy một hai dạng đồ vật, hơn nữa ở cầm trước, còn phải đốt nén, niệm vài câu bản môn phái khẩu quyết, đạt được "Đồng ý" sau, mới bắt đầu lấy đồ.

Có môn phái, có thể không cần quan tâm nhiều, trực tiếp đem cả tòa mộ thất móc sạch, quan tài nếu như có thể mang đi ra ngoài, đều có thể dọn đi.

Đương nhiên, Mặc Phi Phàm cùng mập mập đám người, còn không biết những thứ này.

Thấy Thiết Phiến Tiên Sinh cẩn thận như vậy mà ra bên ngoài cầm gạch, từng cái không dám thờ mạnh, rất sợ tiếng hít thở của chính mình đưa tới bên trong ác quỷ.

Rốt cục, Thiết Phiến Tiên Sinh từ mộ thất trên vách, lấy ra ba cục gạch.

Hắn từ trong túi, lấy ra một hộp diêm. Loại này diêm, là rất trường, chừng hai mươi cm chiều rộng, giống như là sa hoa phòng khách sạn trong mới có, có thể đốt hơn mười hai mươi giây.

Hắn "Phốc" một tiếng, hoa sáng một cây. Đợi cho ngọn lửa ổn định một ít sau, phóng tới Lạc Dương xúc trên, sau đó đem dài hai ba thước Lạc Dương xúc chậm rãi duỗi vào.

Qua có chừng hai mươi mấy giây, Thiết Phiến Tiên Sinh mới đem Lạc Dương xúc rút ra. Chỉ thấy cái kia diêm hoàn toàn cháy hết, chỉ còn lại có một đồng hắc hôi. Điều này nói rõ, bên trong là có đường khí, bằng không diêm Thiêu không đến phần cuối liền dập tắt.

Xác định không có lầm về sau, Thiết Phiến Tiên Sinh đem Lạc Dương xúc mở ra, thu được trong bao, sau đó đối với người phía sau nói rằng: "Đều mang theo mặt nạ phòng độc,

Theo ta đi vào."

Mặt nạ phòng độc, đây là gần vài thập niên mới có kết quả.

Những năm gần đây, mới bắt đầu chậm rãi bị rất nhiều ngược lại đầu người tiếp thu. Đương nhiên, rất nhiều người cũng không tiết dùng biểu diễn, cảm thấy Dương biểu diễn lợi hại hơn nữa, cũng không bằng cái mũi của mình lợi hại, hơn nữa mang theo cũng không có phương tiện.

Tốt mặt nạ phòng độc, rất nhẹ, chỉ có nửa cân trọng, có thể loại bỏ phía ngoài có độc khí thể.

Có chút tân tiến, còn có thể phát ra cảnh báo. Đương nhiên, Mặc Phi Phàm những người này cũng không nhiều như vậy điều kiện mua cái loại này mấy vạn khối một con, mua là loại này 800 khối, toàn bộ trong suốt kinh tế thực dụng hình mặt nạ phòng độc.

Các loại tất cả mọi người mang tốt sau mặt nạ, Thiết Phiến Tiên Sinh xuất ra một cây thiết thiên thật sâu cắm vào dưới chân trong bùn đất, một bên khác giúp đỡ một sợi dây, sau đó cả người theo sợi dây, trên thất lưng quần cầm một cái đèn pin, chậm rãi leo xuống đi.

Lúc này, mập mập đám người mới rõ ràng.

Cảm tình cái này mộ thất ở dưới, bọn họ vừa mới mở chỗ rách, vị trí là ở Mộ đình.

Mộ thất có cao năm sáu thước, đối với Mặc Phi Phàm các loại người mà nói, không đáng kể chút nào. Đối với mập mạp mà nói, vậy cần phải rời thân mệnh rồi, theo sợi dây đi xuống bò ba thước, còn dư lại ba thước trực tiếp rơi xuống phía dưới. Cũng may hân da dày thịt béo, ngã văng đầu lạc hướng, đám không lên tiếng.

Mặc Phi Phàm ở phía sau xuống tới, nhẹ nhàng mà rơi trên mặt đất, sau đó đem trên mặt đất mập mạp đỡ lên: "Mập mạp, ngươi không sao chứ? "

Mập mạp nhu liễu nhu tràn đầy thịt, lau miệng, cậy mạnh nói: "Không có việc gì, điểm nhỏ này thất bại, cái nào có thể làm khó được ta? "

Mặc Phi Phàm nhìn hân một cái, thấy hân thần tình coi như không tệ, khẽ vuốt cằm: "Vậy được rồi, cẩn thận một chút. "

Lúc này, Thiết Phiến Tiên Sinh hướng cầu hùng nhảy mất ra dấu. Cầu hùng hội ý, móc ra một cái cây đuốc, châm lửa.

Hiện tại, trên tay bọn họ đều có đèn pin, dùng cây đuốc tới chiếu sáng, khó tránh khỏi có chút Thái Nguyên thủy quá cổ lão rồi.

Có thể tỉ mỉ nghĩ lại, cái này không phải là không có khoa học đạo lý. Mỗi cái mộ thất tình huống không giống với, cái này trong mộ thất có dưỡng khí, cũng không có nghĩa là mỗi cái mộ thất đều có.

Nếu như xuất hiện ngọn lửa đột nhiên tắt tình huống, cái này đã nói lên trong không khí nhân tố phát sinh biến hóa, phải lập tức rút lui ra khỏi.

Mấy thứ này, ở trên thư bốn là rất khó học tập đến, Mặc Phi Phàm chuyển này có thể nói mở rộng tầm mắt.

Càng làm cho Mặc Phi Phàm mở rộng tầm mắt là, cái này mộ thất bốn phía trên vách tường, lại có phi thường tinh diệu tuyệt luân bích họa. Bích họa đủ mọi màu sắc, không biết trải qua bao nhiêu năm, vẫn như cũ vẫn duy trì ban đầu đáng đáp.

Mặc Phi Phàm cầm đèn pin, đang bị này tuyệt vời đồ án hấp dẫn.

Đúng lúc này, đồng hành cầu hùng đột nhiên hét lên một tiếng: "Ai nha, ta tìm được bảo bối. "

Nói, cao hứng như thằng bé con tử, hướng cách đó không xa một cái quan tài nhỏ chạy đi. Lúc này, mọi người đều bị cầu hùng tiếng hét chói tai hấp dẫn, đồng loạt đầu mắt nhìn đi.

Đại gia lập tức minh bạch, tiểu tử này vì sao hưng phấn. Thì ra, ở quan tài nhỏ quan tài trên đầu, nạm một khối đen như mực ngọc thạch. Ngọn đèn đánh đi tới, dĩ nhiên phát ra dễ nhìn vô cùng mặc lục sắc quang.

Mặc Phi Phàm nhớ kỹ Trương Lâm đã từng nói, cùng Điền Tử Liệu dựa theo quý trọng trình độ, theo thứ tự là đồ lên nhị hoàng ba hắc bốn mờ dề.

Nếu như đây là khối cùng Điền Tử Liệu lời nói, lớn như vậy đầu,... ít nhất ... Giá trị một triệu ở trên.

Đừng nói bên trong bảo bối, liền cái này một vật, đại gia liền chuyển đi này không tệ rồi.

Nhưng là, Thiết Phiến Tiên Sinh nhìn thấy thứ này, sắc mặt cư nhiên lập tức trắng bệch, gào to nói: "Không nên cử động! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Thạch tinh quỷ Quan

Đột nhiên này lên một tiếng, dường như ác quỷ kêu khóc, đem mọi người sợ ra một tiếng mồ hôi lạnh. Cầu hùng tay khoảng cách tảng đá kia chỉ ngón không tới hai mươi centimet thời điểm, dừng lại thân thể.

Tay trái của hân giờ cây đuốc, tay phải còn vẫn duy trì muốn bắt lấy động tác, thân thể cũng không còn di chuyển, chỉ đem đầu quay lại. Hân hầu kết trên dưới một hồi cuộn, về mặt biến đổi nói: "Thiết Phiến. . . Thiết Phiến gia, làm sao vậy? "

Thiết Phiến Tiên Sinh con mắt chết nhìn chòng chọc chiếc kia quan tài nhỏ, rất sợ bên trong có vật gì nhảy ra.

Thấy hân không nói gì, cầu hùng cũng cảm thấy không khí khẩn trương, sợ đến hai cái đùi đều như nhũn ra, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ trên trán nhỏ ra. Hân không dám mạo hiểm, nhanh lên rút lui đến mọi người bên người tới.

Thấy kia chiếc quan tài nửa ngày không có động tĩnh, Thiết Phiến Tiên Sinh mới chậm rãi thờ phào nhẹ nhõm.

Cầu hùng nuốt nước miếng một cái, nhẹ giọng nói: "Thiết Phiến gia, cái này. . . Cái này. . . Đây là cái gì quan tài a? "

Vấn đề của hân, cũng là đại gia muốn hỏi vấn đề.

"Ha ha ha ha ", Thiết Phiến Tiên Sinh miệng trong đột nhiên truyền ra một hồi cùng loại gáy thanh âm. Cái thanh âm này không gì sánh được âm u, khiến người ta cảm thấy sợ run lên, sau cột sống sợ hãi.

Mập mạp tay nắm cửa hướng trên lưng một, trong lòng bàn tay tất cả đều là hân. Kỳ thực không chỉ ... mà còn là hân, ngay cả Mặc Phi Phàm như vậy thường thấy người sống chết, cũng mười phần khản trương.

Rốt cục, Thiết Phiến Tiên Sinh không phải phát sinh cái gì quái thanh rồi. Hân không nói gì, mau mang người tiếp tục hướng bên trong vào. Dọc theo đường đi, đại gia còn bắt chợt dùng đốt đèn lui về phía sau chiếu chiếu, sinh sợ cái gì đồ bắn theo tới.

Cũng không biết ở trong hành lang đi bao nhiêu thời gian, mặt đỏ chỉ có tiểu tâm dục dục hỏi: "Thiết Phiến Tiên Sinh, vừa rồi đó là cái thứ gì a, quái dọa người. "

"Đúng vậy, bên trong không có quỷ a !. " mập mạp lúc nói lời này, rõ ràng đem mình giật nảy mình, thân thể bắt đầu không tự chủ được run.

Người chính là như vậy, thường thường sẽ đối với không biết đồ đặc, sản sinh sợ hãi, nhất là dưới tình huống như vậy.

Trầm mặc thật lâu Thiết Phiến Tiên Sinh, rốt cục không hề thừa nước đục thả câu, trương liễu trương chủy, nói rằng: "Được kêu là thạch tinh quý Quan, trên thế giới rất âm tà một loại quan tài. "

Mập mạp không hiểu, thì thảo hỏi: "Cái gì gọi là thạch tinh quý Quan? "

Nghe được "Thạch tinh quý Quan " cái này bốn cái từ, đứng ở một bên Mặc Phi Phàm đột nhiên thần kinh run lên. Hân từng tại trong một quyển sách xem qua về loại này quan tài giới thiệu.

Nguyên trong sách là như thế viết "Thạch tinh giả, hay thiết cũng. Thạch giả thiết chi chất, tinh giả thạch chi tân! "

Thạch tinh kỳ thực chính là tốt nhất thiết.

"Thạch tinh " chế quý Quan phong bế quá mức nghiêm, hơn nữa không thể tầm thường so sánh quan tài, bởi vì bên ngoài đặc hữu bóng mát thuộc tính, có thể cực tốt bảo tồn thi thể nguyên trạng.

Có thể loại vật này, âm khí rất nặng. Bị người bình thường gia đều coi là vật bất tường, càng chưa nói giống như Mộ chủ nhân như vậy tài trí hơn người thân phận hiển hách người rồi. Hơn nữa, chỗ ngồi này Mộ có ít nhất mấy trăm năm rồi, thiết cư nhiên không có rỉ sắt.

Cái này quá kỳ quái.

Nhưng là, Thiết Phiến Tiên Sinh cũng không phải giải thích như vậy. Ánh mắt của hân sâu thẳm nói: "Thạch tinh quý Quan, là dùng để cúng tế công cụ. "

Tế tự? Mọi người càng thêm mờ mịt, tế tự không phải đều là lấy cái gì Đình a, quang a, Tôn, chậu a, bát a gì gì đó, làm sao có thể dùng quan tài tới tế tự? Đường như cũng chưa nghe nói qua, Càn Long thời kì, có như vậy kỳ quái lễ tiết a.

Có thể, đây căn bản cũng không phải là một cái Càn Long thời kỳ Mộ.

Có thể, nó so với Càn Long thời kỳ Mộ càng thêm cổ xưa, càng thêm huyền nghi.

Nếu quả thật là như vậy, vì sao Thiết Phiến Tiên Sinh nói, đây là một cái Càn Long thời kỳ Mộ, chẳng lẽ, hân có cái gì mục đích không thể cho người biết?

Thiết Phiến Tiên Sinh tiếp tục nói: "Không sai, nếu như ta không có đoán sai, ở trong đó hân là đẩy lại chín bộ con nít thi thể. "

"Không phải là chín hài nhi nha, cái này có gì đáng sợ, trộm mộ nếu như sợ cái này, còn dưới tới làm chi. Ai, sớm biết liền đem khối ngọc kia trừ đi được rồi. " cầu hùng sau khi nghe xong, có chút thất vọng.

Thiết Phiến Tiên Sinh thanh âm đột nhiên trở nên nặng lên,

Giọng nói lại tựa như hơi không kiên nhẫn: "Người biết cái gì? Người biết cứu đứa bé, là thể nào tới sao? Đó là ở trong bụng mẹ chín tháng sắp sản xuất thời điểm, bị người xé ra tàn sát cái bụng, sau đó bị người đang sống đào ra cái bụng bỏ vào trên thảo được, tươi sống ném vào trong cỗ quan tài.

Cho nên, cái kia thạch tinh quý Quan vốn có vô cùng mãnh liệt tà khí. Mà khối ngọc kia, chính là trấn áp về này tà khí thạch "Trấn yêu thạch '. "

Đại gia càng nghe càng cảm thấy thận được hoảng sợ, Càn Long thời kì, có như thế tàn bạo Mộ chủ nhân? Còn có, vừa rồi hân phát ra một hồi gáy, lại

đại biểu cho có ý tứ, chứ không phải là, đang cùng trong quan tài ác linh câu thông? Mặt khác, đã nhưng cái quan tài này như thế Tà, vì sao Mộ chủ nhân còn muốn đem nó để ở chỗ này.

Mấy vấn đề này, cũng không có đáp án, có thể ngay cả Thiết Phiến Tiên Sinh cũng không biết tất cả đáp án.

Mập mạp, rốt cuộc nói ra Mặc Phi Phàm trong lòng cái kia vẫn hoài nghi vấn đề: "Cái này. . . Cái này không phải Càn Long thời kỳ Mộ a !? "

Thiết Phiến Tiên Sinh từ chối cho ý kiến, rơi vào trầm mặc.

Có đôi khi, trầm mặc liền đại biểu cho cam chịu.

Thấy hần không nói lời nào, mập mạp bắt đầu rút lui có trật tự rồi. Hần cùng Mặc Phi Phàm giống nhau, đều là lần đầu tiên xuống đất, hơn nữa lá gan rõ ràng so với người sau nhỏ hơn. Hần rằng trên rằng dưới rằng đánh cái, dò xét tính mà hỏi thăm: ". . . Nếu không, nếu không, chúng ta trở về. . . Trở về đi. Địa phương quý quái này, quá khiếp người rồi. "

Thiết Phiến Tiên Sinh cầm đèn pin, tiếp tục đi về phía trước. Các loại đi một đoạn đường, chỉ có khinh phiêu phiêu truyền đến một câu nói: "Nếu như các người dám trở về, đi trở về a !. "

Mập mạp, người gầy, mặt đỏ cùng cầu hùng, đều có một loại cảm giác lên tặc thuyền. Bọn họ lúc đầu muốn đi, vừa nghĩ tới phía sau còn có như vậy cổ quan tài ở nơi nào, nhịn không được da đầu tê dại một hồi.

Đang suy tính làm sao bây giờ thời điểm, bọn họ chứng kiến Mặc Phi Phàm ngừng đầu ưỡn ngực đi theo, hí mắt cười nói: "Đã đến nơi này thì an tâm đi thôi, lá gan nhỏ như vậy, làm sao còn trộm mộ? "

"Chính là, sợ tóc, đầu rớt là cái bát sứ, đi. " mập mạp thấy Mặc Phi Phàm cũng đi theo, cũng không biết dừng khi đến từ nơi đâu, ồm ồm nói.

Ba người còn lại, người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, kiên trì đi về phía trước.

Kỳ thực, Mặc Phi Phàm ngược lại không phải là xung động, mà là đang cân nhắc dưới, làm ra một cái lựa chọn chính xác. Vừa rồi, bọn họ đã đi rồi rất dài một đoạn đường, hơn nữa trung gian lộ trình cũng không phải vẫn là quanh co. Một phần vận tìm không được trở về, phải tươi sống vậy chết ở chỗ này.

Mà nếu như theo trước mặt Thiết Phiến Tiên Sinh đi, có lẽ có hy vọng còn sống. Tuy là hần hiện tại còn không biết, cái này nhân loại đến cùng muốn làm gì, thế nhưng trong lòng một loại rất trực giác mãnh liệt, cho rằng đây mới là lựa chọn tốt nhất.

Hần cũng có tự tin, đối mặt kẻ tiếp khiêu chiến.

Cứ như vậy, Mặc Phi Phàm một nhóm năm người, theo Thiết Phiến Tiên Sinh, tiếp tục đi về phía trước.

Trong lúc, Mặc Phi Phàm cũng có lưu ý dừng đạo bốn phía. Hần phát hiện, càng đến bên trong, bích hoạ cũ nát càng lợi hại, hơn nữa mặt trên miêu tả nội dung càng quái dị.

Tỷ như, trong đó có một bộ bích hoạ.

Mặt trên có một đám cả trai lẫn gái, hướng về phía một cái cùng loại dài mặt ngựa nam nhân quỳ lạy.

Nhưng là, người đàn ông này, cư nhiên dài nam nữ 2 bứcxíng khí quan. Ở nam nhân mặt ngựa trên vai, còn có một cái phi thường to xà. Con rắn này, đồng dạng có 2 bức hoàn toàn bất đồngxíng khí quan.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Chủ mộ thất

Mặc Phi Phàm ở trên thư bốn, có thể không thấy được quái dị như vậy đồ án, đối với lần này tràn ngập tò mò. Càng đối với cổ đại loại này thần bí văn hóa, tràn đầy hứng thú cùng nghi vấn.

Đại gia di chuyển rất cẩn thận, thêm tinh thần buộc chặt, hai cái lỗ tai dựng thẳng được thật cao, tùy thời chú ý động tĩnh chung quanh. Bọn họ đi lại

trường lại quanh co trên hành lang, đi ước chừng mười lăm phút, lấy tốc độ của bọn họ, cũng đi hai ba cây số rồi. Chỉ là tiến nhập chủ mộ thất thông đạo, thì có dài như vậy. Bởi vậy không khó đoán ra, cái mộ huyệt này rốt cuộc có bao nhiêu.

Chỉ ít, bình thường gia đình, tuyệt sẽ không có người lớn như vậy lực tài lực, làm ra lớn như vậy một tòa âm trạch.

Đang lúc mọi người kinh ngạc thời điểm, một cánh to lớn môn đột ngột xuất hiện ở trước mặt của mọi người. Đây là một cánh cao tới khoảng bốn mét, bề rộng chừng ba thước vĩ đại Thanh Đồng môn.

Cái này phiên cửa đồng xanh, cũng không phải đại gia trong ấn tượng, Thanh triều này đại biểu cho quyền lợi cùng địa vị "Mầu đồng đình đại môn" (đã đến cổ cung du lịch người, sẽ phát hiện cổ cung trên cửa chính, đều có 99 - 81 cái mầu đồng đình, đại biểu ngôi cửu ngũ, cửu cửu chết, đại biểu cho hoàng quyền. Thân vương gia, còn lại là tám chín 72 cửa đình, ngụ ý so với hoàng đế ái một đầu. Người cổ đại chú ý nhìn kỹ chết như sinh, sinh tiền đồ vật ưu thích, sau đó cũng muốn mang tới địa phủ, môn cũng không ngoại lệ).

Như vậy, cũng có thể từ mặt bên phản ánh ra, đây cũng không phải là một cái Càn Long thời kỳ Mộ.

Rốt cuộc là người nào, tạo chỗ ngồi này Mộ?

Trên cửa một ít đồ án, có thể có thể để lộ ra một ít tin tức.

Đại gia đem ngọn đèn đánh lên đi, chỉ thấy cái này hai phiên môn trên, đều có một cái ly long.

Ly long điêu khắc trông rất sống động, cười mây đập gió, dường như muốn từ trên cửa bay ra ngoài giống nhau. Ly long có bốn cái móng vuốt, mỗi cái móng vuốt đều cầm lấy một cái đầu người. Có thể để sát vào vừa nhìn, phát hiện nhưng không giống lắm đầu người, ngược lại giống như cái gì không rõ sinh vật đầu người.

Bởi vì, đầu người Đầu lâu, tuyệt sẽ không có ba con mắt.

Đại gia nhìn chăm chăm cái này mười hai đôi con mắt, tóc gáy lại một lần nữa dựng lên, bởi vì bọn họ cảm giác cái này mười hai đôi con mắt cũng ở nhìn bọn hắn chăm chăm xem. Ở hai cái ly long phía dưới, còn có một đi kỳ lạ văn tự.

Loại chữ viết này, như là tiêu thất thật lâu văn tự, hay hoặc giả là một cái dân tộc thiểu số văn tự. Một cổ xưa mà khí tức thần bí, đập vào mặt.

Mập mạp tiểu tâm dục dục hỏi: "Thiết. . . Thiết Phiên Tiên Sinh, phía trên này viết những gì a? "

Thiết Phiên Tiên Sinh từ chối cho ý kiến, tự nhiên ở trên cửa lục lợi một hồi, trong miệng còn nói lẩm bẩm. Không lâu sau, hai miếng... ít nhất ... Có nặng mấy ngàn cân Thanh Đồng môn, cư nhiên từ từ mở ra.

Cửa vừa mở ra, một gió yêu ma lập tức từ bên trong thổi đi qua. Mặc dù mọi người đều mang mặt nạ phòng độc, có thể cái loại này lạnh lẽo thấu xương cảm giác, để cho bọn họ đời này cũng sẽ không quên.

Cửa mở ra một cái có thể cho phép một người tiến vào khe hở sau, ngừng.

Thiết Phiên Tiên Sinh cầm đèn pin, đối với sau lưng những người này nói rằng: "Bên trong, chính là chủ mộ thất rồi. Bảo bối, đều ở bên trong. " dứt lời, một người chui vào.

Nghe được có bảo bối, mập mạp những người này con mắt ngay lập tức sẽ sáng, cũng lập tức bị làm đầu óc mê muội. Bọn họ xuống đất, không phải là vì những bảo bối này sao. Cầu phú quý trong nguy hiểm, không phải mạo hiểm hiểm, làm sao có thể bắt được thứ tốt đâu.

Cầu hùng hướng đại gia khoát khoát tay, khẽ cắn môi: "Vào. "

Việc đã đến nước này, cũng không có khác đường lui. Bao quát Mặc Phi Phàm ở bên trong, cũng không có suy nghĩ nhiều, đứng xếp hàng nối đuôi nhau mà vào.

Tiến nhập chủ mộ thất sau, đại gia đầu tiên bị chủ mộ thất bên trong rậm rạp chằng chịt quan tài hấp dẫn. Mỗi phó quan tài, đều do đá màu trắng chế tạo, đều so với trong ấn tượng cái loại này đầu to quan tài muốn dài hơn một lần, chiều rộng gấp đôi, lớp mười lần, to xem phía dưới,... ít nhất ... Có mấy trăm phó, tràng diện vô cùng đồ sộ.

Ở mộ thất phía trên là có một lớn vô cùng khung đỉnh, hướng bên trong lõm xuống. Khung trên đỉnh, có khắc rất nhiều kỳ đặc biệt đặc biệt bích họa. Có bích họa trông rất sống động, phảng phất bây giờ lập thể vẽ giống nhau. Nếu như không phải đã từng nhìn thấy, đại gia tuyệt không nghĩ tới, cổ nhân lại có cao siêu như vậy vẽ tài vẽ.

Ngoại trừ quan tài bích họa bên ngoài, chủ bên mộ bên còn có bốn cái tai thất.

Tai bên trong phòng chất đồng, là Mộ chủ nhân một ít vật dụng hàng ngày. Mấy ngày nay đồ dùng, trong đó lấy đồ đồng thau, ngói khí chiếm đa số, cũng không thiếu đã nát vụn rơi mũi tên cùng hư binh khí.

Đều không ngoại lệ, mấy thứ này đều phi thường lớn. Nhất là đồ đồng thau, nhẹ nhất đều có nặng hơn 100 cân. Nhất trăm,... ít nhất ... Có tốt nặng mấy tấn. Những thứ này đồ đồng thau, tùy tùy tiện tiện xuất ra đi nhất kiện, sợ rằng đều ở đây năm triệu ở trên.

Tuy là quá nặng nề, cảm không đi, nhưng mọi người thấy mấy thứ này, vẫn là lòng tràn đầy vui mừng, chuyến này cuối cùng là không uổng công. Hơn nữa, tại trong phòng gì đó, cùng quan tài đồ vật bên trong so sánh với, vậy căn bản cũng không đáng nhắc tới.

Dưới bình thường tình huống, chân chính đáng giá lại dễ dàng mang đi bảo bối, đều sẽ đặt tại trong quan tài.

Lúc này, đại gia cảm thấy bầu không khí cũng không còn khẩn trương như vậy, mỗi một người đều bắt đầu nở nụ cười.

Mập mạp trêu ghẹo nói: "Cái này con mẹ nó trong quan tài, không sẽ là thả đầu lạc đà a !, làm sao lớn như vậy? "

Cầu hùng cũng vui vẻ: "Đúng vậy, trái ngược với bên trong rồi cái số lớn mập mạp. "

Mập mạp dùng sức trừng mắt liếc hắt một cái: "Người không nói chuyện, không ai coi người là cầm điếu gấu. "

Cầu hùng: "Rõ ràng là người tiểu tử này nói chuyện trước có được hay không? "

Mặt đỏ nhừ đầu: "Nhiều như vậy quan tài, đến cùng người nào mới là Mộ chủ nhân quan tài đâu. Ta xem những thứ này thạch quan, đều giống như thủ vệ, bên trong hẳn không có bao nhiêu vật đáng tiền. "

Đã cùng a. Nếu như không phải có thể tìm tới Mộ chủ nhân quan tài, quang từng cái mở những thứ này thạch quan tài, tất cả mọi người được một đến thổ huyết.

Ánh mắt của mọi người, không hẹn mà cùng gom lại Thiết Phiến Tiên Sinh trên người. Hẳn không phải nói, mình tới qua nơi đây sao, hẳn biết chứ. Thiết Phiến Tiên Sinh chậm rãi xuất ra cây quạt, chỉ một cái một người trong đó phi thường tầm thường quan tài: "Cái kia, chính là Mộ chủ nhân quan tài. "

"Án? " tất cả mọi người hơi kinh ngạc: "Liên cái này? "

Thiết Phiến Tiên Sinh gật đầu: "Mộ chủ nhân áp dụng, là vàng thau lẫn lộn phương pháp. Dem chân chính quan tài, giấu ở cái này mấy trăm pho trong quan tài. Mà những thứ khác quan tài, hoặc là có cơ quan, hoặc là phi thường tà mị không có thể mở. Động thủ đi, đi bắt các người cần bảo tàng. "

Người gầy, mặt đỏ, cầu hùng nghe lời này một cái, rất là vui vẻ mà từ trong túi đeo lưng xuất ra cây nạy, hào hứng hướng quan tài bên kia đi tới. Mập mạp mới vừa mang theo tên, chuẩn bị hướng bên kia đi, lúc này, vẫn không nói gì Mặc Phi Phàm đột nhiên kéo hẳn lại: "Mập mạp, chờ một chút, ta có chút sự tình nói cho người. "

Mập mạp hiện tại không kịp chờ đợi đi tìm bảo, gấp đến độ đuôi kịp giương cùng mỹ nữ hắc hươu giống nhau: "Phàm ca, có việc chúng ta một hồi rồi hãy nói. Ta đi trước tìm một chút bảo bối, chậm đều bị cái này lũ ngu ngốc cho đoạt hết. "

Mặc Phi Phàm nhân thần như Chim cắt, mắt như lăng tinh, trừng diệp kéo mập mạp tay, trầm giọng nói rằng: "Cứ chờ một chút, ta đây sự tình càng trọng yếu hơn. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngọa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Mộ chủ nhân thạch quan

Mập mạp lúc này chỉ có chú ý tới, Mặc Phi Phàm ánh mắt không đúng. Tuy là cách trong suốt đường khí tráo, nhưng là, hẳn vẫn như cũ có thể cảm giác được cái loại này sắc bén cùng bất an.

Trong lòng hẳn vừa kéo, dường như ý thức được cái gì. Mặt khác, hẳn cũng chứng kiến cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh không hề động, dường như ở tránh ôn thần giống nhau.

Mập mạp nháy mắt mấy cái, run giọng hỏi: "Cái gì. . . Chuyện gì? "

Mặc Phi Phàm đem mập mạp kéo qua một bên, vừa mới chuẩn bị nhỏ giọng nói, đột nhiên ý thức được, cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh nhĩ lực kinh người, điểm ấy khoảng cách sợ là không gạt được hẳn lỗ tai. Mặc Phi Phàm cười ha hả, cười nói: "Giày của người mang mờ. "

Mập mạp cúi đầu vừa nhìn, thật đúng là, giày của mình mang không biết từ lúc nào mờ. Hẳn vội ho một tiếng, giật giật chính mình mập mạp thân thể, bắt đầu ngồi xổm xuống buộc giày giày, trong miệng còn không quên lầm bầm: "Cái này lý ninh giày chính là không lớn mà, giày giày cùng con mẹ nó II nữ

dây lưng quần tựa như, nói thả lỏng liền thả lỏng. "

Bên này, Mặc Phi Phàm đã ở chăm chú nhìn cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh. Mà Thiết Phiến Tiên Sinh, đang ở không chớp mắt nhìn chăm chăm ba người kia -- còn có bộ kia thạch quan.

Lại nói người gầy, mặt đỏ cùng cầu hùng ba người, bọn họ đã sớm đối với trong quan tài gì đó tràn đầy chờ mong. Cũng hoặc có lẽ là, sớm đã bị trước mắt đồ đặc làm đầu óc mê muội.

Ba người bọn hắn nhặt lên cây nạy, đem nhỏ một đầu, cắm vào quan tài khe hở ở giữa. Sau đó, dùng sức bắt đầu hướng phía một bên dùng sức.

"Một! Hai! Ba! " ba người cùng nhau hô khẩu hiệu, bắt đầu khiêu quan tài. Dùng trước mắt thạch quan nhìn qua rất trầm, thế nhưng phân lượng cũng không phải rất nặng, cũng chỉ có hai ba trăm cân. Bọn họ ba người này vừa động thủ một cái, miễn phí sức khỏe lớn đến đâu, liền đem phía trên nhất thạch quan từ bỏ.

Nắp quan tài từ trên quan tài ầm ầm bay xuống, đập xuống đất phát sinh tiếng vang đinh tai nhức óc. Ba người không kịp chậm rãi thích ứng lỗ tai không khỏe, trước tiên thăm dò nhìn trong quan tài.

Chỉ thấy trong quan tài, còn có một cụ làm bằng gỗ bên trong quan tài. Bên trong Quan, dường như dùng cực kỳ đắt giá lá con cây tử đàn chế tạo.

Ở trên nắp quan tài, dùng kim tuyến lá vàng buộc vòng quanh một cái lại một cái khô lâu. Mỗi cái khô lâu cùng bên ngoài phiến cửa đồng xanh, lại hoàn toàn tương tự.

Chúng nó,

Cũng có ba con mắt.

Lúc này, Thiết Phiến Tiên Sinh nhãn tình sáng lên, hỏi: "Bên trong có bên trong Quan sao? "

Mặt đỏ nghiêng đầu lại, thành thật gật đầu: "Có. "

Thiết Phiến Tiên Sinh lập tức liền kích động, hắn nhanh lên thu hồi cây quạt, bước nhanh chạy đến quan tài bên cạnh, phù phù quỳ xuống, hai cái tay vuốt cổ quan tài, trong miệng lầm bầm: "Tìm được, rốt cục bị ta tìm được. Bảy lần, bảy lần a, hoàng thiên không phụ lòng người, rốt cục bị ta tìm được, rốt cục bị ta tìm được. "

Bảy lần!

Nghe khẩu khí của hắn, hắn tựa hồ trước còn tìm rồi sáu lần. Như vậy sáu lần, đến cùng chuyện gì xảy ra, khiến hắn không có tìm được tự mình nghĩ thứ muốn tìm.

Còn có, Thiết Phiến Tiên Sinh nếu như thế quen việc dễ làm, tại sao muốn tìm 4 5 cái tay mới cùng nhau tiến đến. Chẳng lẽ, để cho bọn họ tới, chỉ là vì làm bạn? Hay hoặc là nói bán dốt sức?

Không đúng.

Mặc Phi Phàm ôm cằm, chợt quay đầu nhìn về phía cái này Thiết Phiến Tiên Sinh, chỉ cảm thấy trong lòng có lam tử thiểm điện đột nhiên xẹt qua, nhất phát rõ ràng, có thể chỉ là gần trong nháy mắt lông lạnh, sau đó liền lại hóa thành một mảnh hỗn độn hắc ám.

Nhưng mà, chỉ là cái này một giây rõ ràng, đã làm cho hắn hiểu được cái gì.

Hắn đem những này người vợ vét đến cùng đi, chỉ có một cái khả năng!

Hắn cần kẻ chết thay.

Cũng hoặc có lẽ là, cần dâng lên mình "Tế phẩm " .

Tiền lục loại này thất bại, có thể là hắn tìm lộn quan tài, lúc này mới muốn thử cái này lần thứ bảy.

Đương nhiên, những thứ này vẫn chỉ là Mặc Phi Phàm suy đoán. Mặc Phi Phàm đưa ánh mắt, từ Thiết Phiến Tiên Sinh trên người lấy ra, bốn phía nhìn một chút. Hắn lúc này mới phát hiện, có chút thạch quan cũng không phải kín kẽ, thậm chí hắn ở một cách đó không xa trên quan tài đã thấy được một cái "Huyết thủ ấn " .

Từ Huyết thủ ấn nhỏ cùng năm ngón tay phẩm chất xem, chắc là nam tử trưởng thành. Hơn nữa,

Tuyệt không giống như là qua mấy trăm năm thậm chí hơn một nghìn năm bộ dạng.

Ngược lại giống như. . . .

Mới qua một hai tháng mà thôi.

Mặc Phi Phàm chợt cảm giác, chính mình lâm vào một hồi âm mưu to lớn quỷ kế ở giữa. Chính mình, mập mạp, người gầy, mặt rỗ, cầu hùng năm người, dường như bị người đùa bỡn trong lòng bàn tay tên hề, lại hình như là bị người thả ở trên thớt gỗ đợi chém thịt heo.

Mà cái kia đề tuyến cùng cảm dao người, chính là cái này Thiết Phiến Tiên Sinh. Mặc Phi Phàm bỗng nhiên phát hiện, chính mình đối với cái này "Thiết Phiến Tiên Sinh" hoàn toàn không biết gì cả, thậm chí ngay cả hắn tên thật là cái gì cũng không biết. Như vậy liền vội vàng theo xuống đất, thật sự là quá mạo thất.

Đang ở Mặc Phi Phàm suy nghĩ chỉ tể, người gầy, cầu hùng cùng mặt rỗ đã tại Thiết Phiến Tiên Sinh dưới sự thúc giục, đem bên trong Quan nắp quan tài cho cạy ra.

Mặc Phi Phàm vô cùng thông minh, chỉ từ Thiết Phiến Tiên Sinh nói mấy câu trung, là có thể đem chân tướng phân tích ra thất thất bát bát.

Hắn thỉnh linh ở phía sau nói rằng: "Thiết Phiến Tiên Sinh, tiền lục lần cùng ngươi tới những người đó, đều làm tể phẩm chết a !? "

Nghe được "Tể phẩm" hai chữ, Thiết Phiến Tiên Sinh thân thể rõ ràng rung một cái.

Hắn đem hai cặp tiểu tụy tay, vói vào trong quan tài, qua nửa ngày, chỉ có lầm bầm nói: "Tiểu tử, ngươi rất thông minh. Bất quá đã với các ngươi không quan hệ, đang Quan đã tìm được, sẽ không còn có tể phẩm rồi. "

Bên cạnh mập mạp, mặt rỗ đám người nghe được mạc danh kỳ diệu, người trước nói lầm bầm: "Các ngươi đang nói những chuyện gì, cái gì tể phẩm, cái gì sáu lần bảy lần a? "

Lúc đầu Mặc Phi Phàm vẫn chỉ là suy đoán, hiện tại ở nghe được câu này, trên cơ bản đã có thể kết luận rồi.

Hắn hít và một hơi, chỉ vào quan tài bên cạnh Thiết Phiến Tiên Sinh nói rằng: "Các ngươi cho rằng, hắn đem mọi người mang tới nơi này, là vì tầm bảo? Hắn là vì có người cho hắn chuyển nói. Ta phỏng đoán, cái này mấy trăm phó quan tài, đều có chuyện. Chỉ cần mở sai một bộ, mở quan tài người liền biết chết oan chết uổng. Cũng chính là ta mới vừa nói "Tể phẩm". Thiết Phiến Tiên Sinh, ước đoán chỉ có thể đem mục tiêu tập trung ở trong đó một phần nhỏ, nhưng cũng không xác định, chính chủ ở đâu cái trong quan tài. Cho nên, hắn chỉ một lần lần dẫn người tới, lần lượt thử. May lúc này đây chúng ta vận khí rất tốt, bằng không hiện tại ba người, đã là ba cỗ thi thể. "

Nghe hắn nói có bài bản hẳn hoi, ba cái bị bảo bối làm mờ đầu óc mặt rỗ, người gầy cùng cầu hùng mồ hôi lạnh đều xuống. Bọn họ nhanh lên cầm trên tay cây nạy ném một cái, giống như ôn thần giống nhau ần núp cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh. Cách khoảng cách thật xa, chỉ có dò xét tinh mà hỏi thăm: "Phi Phàm huynh đệ nói xong có phải thật vậy hay không? "

Mập mạp mặc dù không có tố cùng vừa rồi mở quan tài hành động, bất quá môi hở răng lạnh, cảm giác vừa sợ vừa khí. Hắn mắng to một tiếng: "Lão già kia, có phải như vậy hay không, ngươi muốn coi chúng ta kẻ chết thay? "

Thiết Phiến Tiên Sinh, lần nữa rơi vào trầm mặc, có đôi khi, trầm mặc liền đại biểu cho cam chịu.

Thấy hắn không nói lời nào, mập mạp trong lòng có chút bất ổn. Hắn đi tới Mặc Phi Phàm bên người, hỏi: "Phàm ca, thật là thế này phải không? "

Mặc Phi Phàm chỉ một cái cách đó không xa một bộ trên quan tài chính là cái kia Huyết thủ ấn, Ân: "Ngươi nếu là không tin, đem bộ kia quan tài mở ra xem xem. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: 3 nhãn nữ nhân thi

Mập mạp nào có lá gan này, vội vã đem đầu lắc cùng trống bỏi tựa như, sắc mặt trắng bệch nói: "Phàm ca, ngươi đừng bắt ta trêu ghẹo, ta cũng không lá gan này. "

Mặc Phi Phàm nào có thời gian với hắn trêu ghẹo, thờ dài nói: "Thiết Phiến Tiên Sinh, ngươi bây giờ nên cho chúng ta một cái công đạo a !? "

Thiết Phiến Tiên Sinh trong cổ họng phát sinh vài tiếng rợn cả tóc gáy quỷ tiểu: "Khai báo? Cái này một quan tài tài bảo chính là ta cho các ngươi khai báo. "

Vừa nói chuyện, đem bên trong Quan mặt trên một tầng ngăn cản bản lấy ra, ngăn cản bản phía dưới, là một tầng xinh đẹp hàng dệt tơ.

Bởi vì hàng dệt tơ nhiều lắm, nhìn không thấy phía dưới tình huống, Thiết Phiến Tiên Sinh tự tay lại đem này giá trị liên thành quần áo và đồ dùng hàng ngày lấy ra.

Làm hàng dệt tơ bị tóm lên một sát na kia, trong quan soát bản ra vô số đạo quang mang.

Trong quan tài châu báu đồ trang sức chất đầy hơn nửa quan tài.

Xanh ngọc, đỏ thắm, xanh biếc, vàng trừng, các loại nhan sắc hoà lẫn cùng một chỗ, tựa như đem toàn bộ chủ điện đều chiếu sáng thông thường.

Lại đầu nhìn vừa nhìn, chỉ thấy được một cái thân thể hoạt bát nữ nhân, luo thân nằm tràn đầy châu báu ngọc thạch phi thúy trong quan tài.

Nữ nhân mũi cao môi mọng, da trơn bóng, như tơ lụa vậy tóc dài rơi một bên. Tán nếu đao cắt, mày như hắc vẽ, mắt như mũi đào, thoát nhìn cực kỳ phiêu dật cao quý, lịch sự tao nhã thoát tục, dường như đến từ hải ngoại tiền trên đảo tiên nữ giống nhau.

Mỹ nữ cả người nằm trong quan tài, dường như tắm nằm trong bồn tắm đang ngủ giống nhau, mỹ lệ làm rung động lòng người.

Bất quá, cái này người thật giống như cùng người bình thường không giống với, cư nhiên thực sự dài quá ba con mắt.

Hơn nữa, người này thật sự là quá cao lớn,... ít nhất ... Có hai thước năm sáu, ngay cả Diêu rõ ràng đứng ở bên người nàng, chỉ sợ cũng được ải một đầu.

Chứng kiến trong quan tài mỹ nhân này cùng cái này đầy quan tài châu báu, người chung quanh đều tròn tròn mắt.

Mập mạp liếm môi một cái, rù rì nói: "Thiết Phiến gia, cái này rốt cuộc là người nào a? "

Vừa rồi, mập mạp còn mắng hấn "Lão già kia " đâu, nghĩ lại xưng hô lại biến thành "Thiết Phiến gia ", biến sắc mặt tốc độ quả thực so với Xuyên kích biến sắc mặt còn nhanh hơn.

Còn như Thiết Phiến Tiên Sinh lợi dụng bọn họ chuyện này, sớm cũng không biết bị bọn họ ném đi nơi nào, bị cái nào con chó hoang ăn.

Mặc Phi Phàm liếc mập mạp liếc mắt, lòng nói, người có còn hay không điểm nguyên tắc rồi.

"Thiết Phiến gia, mấy thứ này. . . Đều là của chúng ta? ? ? " người gầy cảm thấy có chút khó có thể tin.

Chỗ ngồi này trong quan tài gì đó, tùy tùy tiện tiện xuất ra nhất kiện, ở bên ngoài cũng có thể đổi phòng nhỏ, đổi chiếc BMW xe, hấn cư nhiên không muốn.

Thiết Phiến Tiên Sinh khẽ vuốt cằm, sau đó vươn tay, ở nữ nhân thi toàn thân lục lợi.

Mập mạp thấy được kêu là một cái quen mắt, xoa xoa tay hắc hắc nói: "Thiết Phiến gia, loại này xui chuyện, làm sao có thể làm cho ngài tự mình động thủ đâu, để cho ta đi. "

Cầu hùng đánh hấn một quyền, nửa đùa nửa thật nói: "Mập mạp, nữ nhân thi đậu hủ người đều muốn ăn, có còn hay không điểm nhân tính. " sau đó lại một khuôn mặt nịnh hót nói rằng: "Thiết Phiến gia, người nói muốn sờ nơi nào, ta đến giúp đỡ. "

Mập mạp: "Đi đi đi, người ý định này xấu xa tên. Người không phải là xử nam, ta sợ người làm bản nhân gia Tam tiểu thư ngọc thể. "

Người gầy nhìn không được chen vào nói: "Mập mạp, từ lúc nào xử nam cũng là món đáng giá lấy le chuyện. Còn có, người người biết nàng là Tam tiểu thư? "

Mập mạp ngẩng đầu lên, một bộ "Ta là xử nam ta kiêu ngạo " bộ dạng: "Cò, người mắt mù a, không thấy được nàng là con mắt thứ ba nha. Nếu như là bốn con nhãn, chính là tứ tiểu thư, năm con nhãn chính là Lục tiểu thư. "

Người gầy: "Vậy không có nhãn đâu? "

Mập mạp: "Không có nhãn, vậy gọi không khói (nhãn) tiểu thư, ha ha, taTMd thật là một thiên tài. "

Bên cạnh Mặc Phi Phàm nhìn thấy mập mạp tên dờ hoi này, nhìn không được nâng đỡ đầu, thầm nghĩ, mình tại sao nhận thức như thế cái hóa, thực sự là mất mặt.

Bên này, Thiết Phiến Tiên Sinh lục lợi vẫn còn tiếp tục. Rốt cục, hấn ở tam nhãn nữ nhân thi gan vị trí, mò tới một cái vật cứng.

Thiết Phiến Tiên Sinh một lần nữa đem Thiết Phiến lấy ra, "Keng " vừa chuyển,

Cư nhiên từ mặt quạt trên lộ ra một bả dao sắc.

Hắn cầm cái chuỗi này dao sắc, ở nữ nhân thi trên da, cắt kế tiếp không lớn không nhỏ chỗ rách, sau đó đem hai cái ngón tay duỗi vào.

Khiến người ta cảm thấy không gì sánh được ngạc nhiên là, cô gái này thi không biết chết đã bao nhiêu năm, chảy ra huyết lại là đỏ tươi, dường như người vẫn còn sống giống nhau.

Rốt cục, Thiết Phiến Tiên Sinh từ tam nhân nữ nhân thi trong thân thể, xuất ra một cái lớn chừng bàn tay hộp.

"Ba " Thiết Phiến Tiên Sinh ngay cả trên cái hộp tiên huyết đều không làm đến gấp gấp lau, đã đem hộp mở ra.

Chỉ thấy, trong hộp im lặng nằm một khối tử sắc ngọc thạch.

Cái này tử sắc ngọc thạch chuyển hình vuông, chỉ có lòng bàn tay lớn như vậy, mặt trên có khắc hai cái ly long cùng với một ít thần bí văn tự. Nhìn kỹ, ly long đồ án cùng chữ viết, lại thích giống như tạo thành một bộ bản đồ, không nói được thần kỳ.

"Chính là cái này, chính là cái này, ha ha, rốt cục bị ta tìm được. " Thiết Phiến Tiên Sinh cao hứng râu mép loạn chiến, con mắt đều hí thành một đường may.

Bây đặt đầy quan tài vàng bạc tài bảo không muốn, lão đầu này cư nhiên thứ muốn tìm dĩ nhiên là vật này, đây rốt cuộc là vì sao?

Mọi người thật sự là không nghĩ ra.

Bất quá không nghĩ ra thuộc về không nghĩ ra, trước mắt đầy quan tài châu báu có thể là thật.

Mập mạp, người gầy, mặt đỏ cùng với cầu hùng bốn người, lúc này đã không kịp chờ đợi từ trong quan tài đào đồ đặc, đem trong túi đeo lưng đồ ngỗng ngang toàn bộ ném ra, điên cuồng mà hướng bên trong bỏ vào.

Chỉ có hai người không nhúc nhích, một người là Thiết Phiến Tiên Sinh, một người là Mặc Phi Phàm.

Người gầy: "Mập mạp, cút sang một bên, chớ cùng lão tử đoạt. "

Mặt đỏ: "Đây là ta, đừngTMD theo ta đoạt. "

Cầu hùng: "Mập mạp, mở quan tài có thể là mấy người chúng ta, ngườiTMD lại không xuất lực, dựa vào cái gì cầm nhiều như vậy, nhanh cho lão tử buông. "

Người gầy: "Cầu hùng, ngươi tên khốn kiếp, tay kia vòng tay là lão tử nhìn thấy trước. "

Cầu hùng: "Mẹ kiếp , viết tên của ngươi rồi, người nào lấy trước có lợi của người nào. "

Mặt đỏ: "Mẹ kiếp , đừngTMD mà nói nhao nhao rồi, một hồi đem trong quan tài vị mỹ nữ này kinh động, TMD một cái cũng chạy không thoát. "

Mập mạp một bên lấy đồ, một bên cầu khẩn: "Tam tiểu thư, ngươi có thể ngàn vạn lần chớ xác chết vùng dậy a. Một hồi mấy ca cầm chắc đồ đặc, sẽ cho ngươi lưu mấy bộ quần áo, sẽ không để cho ngươi đông lạnh lấy. "

.....

Bốn vị này thấy tiền sáng mắt gia hỏa, âm ỉ thành một đoàn, nếu không phải là trong quan tài gì đó quá nhiều, đã sớm làm rồi.

Nhân tính, vốn là tham lam. Ở hấp dẫn cực lớn dưới, cái gì chó má bằng hữu, cái gì chó má huynh đệ, đều là giả.

Cũng may mập mạp, so với mặt khác ba cái mạnh một chút, còn có chút nhân tính.

Thấy Mặc Phi Phàm không nhúc nhích, nhanh lên đối với hắn hô: "Phàm ca, mau tới a, chuyện này chúng ta nửa đời sau liền không cần lo. "

Mặc Phi Phàm vốn định nói tiếp, lúc này, đột nhiên nghe được chung quanh thạch quan, tập thể truyền đến một tiếng dị động.

Ngay từ đầu, Mặc Phi Phàm còn tưởng rằng là ảo giác của mình.

Hơi không phải thời gian dài, lại một trận động tĩnh truyền tới, trận này động tĩnh so với vừa rồi lớn hơn nữa, càng rõ ràng, càng khiến người ta Mao Cốt Tung Nhiên.

Chương 100: Bị quái vật truy sát

"Àm! " đột nhiên, một cái thạch quan tài che vén lên.

Cùng lúc đó, một cái toàn thân đen kịt, dài ba con mắt nam nhân chậm rãi từ trong quan tài bò dậy, người đàn ông này một phát miệng, cư nhiên từ trong cổ họng vuren một cái gân dài một thước huyết đầu lưỡi đỏ, dường như một con bị lột sạch da cánh tay từ trong miệng phun ra.

Tam nhân nam thân thể của con người không gì sánh được đồ sộ, cùng cự linh thần hạ phạm giống nhau, lại thích giống như cự viên thành tinh.

Đại gia cho tới bây giờ chưa có xem qua như thế cái biểu diễn, không khỏi cảm thấy tê tê cả da đầu, tập thể kêu một tiếng.

Mập mập lập tức liền sợ đến run chân rồi, há hốc mồm, tê thiên liệt mà mà hô: "Mụ mụ a, trá thi. "

"Chạy mau. " Mặc Phi Phàm tiếng nổ, hét lớn một tiếng.

Sau đó, liền thấy chung quanh nắp quan tài nhao nhao bị nhấc lên, từ bên trong bò ra ngoài rất nhiều cái cùng cái này tam nhân nam thì một dạng người không lồ. Những người không lồ này đi ra về sau, đều có một ký hiệu động tác -- đó chính là vuren bọn họ cái kia gân dài một thước huyết lưỡi, liếm liếm khuôn mặt.

Mập mập thiếu chút nữa thì dọa áy ra, một bên gấp gấp đem túi đeo lưng khóa kéo tạo nên, một bên quái khiếu đạo: "Mụ mụ a, cái nàyTM cái quỷ gì a? "

Cảm giác được tình huống không đúng tình thần, cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh phản ánh nhanh nhất, lòng bàn chân một dầu, lập tức chạy không thấy.

Mặc Phi Phàm chứng kiến Thiết Phiến Tiên Sinh chạy, chấn động toàn thân, lòng nói gấp.

Cái này đồng nhân trung, cũng chỉ hấn coi là biết người, nếu là hấn chạy, chẳng phải là lưu lại ngu cái gì cũng không hiểu người, chờ chết ở đây.

Lúc đầu, hấn là có năng lực đuổi theo cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh, thế nhưng mập mập mấy cái này chày gỗ, vẫn còn ở cổ của bọn hấn cái kia trang bị đầy đủ bảo thạch ba lồ.

Mặc Phi Phàm cùng mặt khác ba người không có gì giao tình, cùng mập mập lại là bằng hữu, hấn không thể trơ mắt nhìn mập mập cứ như vậy treo.

Hấn không có đuổi theo Thiết Phiến Tiên Sinh, mà là vội vàng thúc giục: "Mập mập, nhanh, mau đem túi đồ kia vút. "

Mập mập nơi đó cam lòng cho a, thật vất vả tới tay bảo bối, làm sao có thể như thế ném đầu.

Hấn một bên hướng phía Mặc Phi Phàm bên này chạy, một bên nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Ta chính là chết, cũng không thể mất tích những bảo bối này. "

Mặc Phi Phàm suyết chút nữa bị hấn lời này tức chết, lúc này là lúc nào rồi rồi, đòi tiền còn không muốn sống.

Hấn nhanh lên tự tay lôi kéo mập mập, đưa hấn mạnh mẽ túm rồi đất thị phi này, nhin không được mắt: "Người thẳng ngu này, thực sự là khí chết ta rồi. "

"Phàm ca, vẫn là người tốt với ta ", mập mập thấy Mặc Phi Phàm đối với hấn bất ly bất khí, từ khóe mắt bài trừ hai giọt nước mắt: "Yên tâm, túi sách này trong gì đó, ta sẽ phân người phân nửa. "

"Ai muốn người những thứ này thứ đồ hư nhĩ, chạy mau a !. " Mặc Phi Phàm lời mập mập, nhanh lên chạy về phía trước.

Phía sau mặt rồi, người gầy, cầu hùng lúc này chỉ có lưu luyện mà đem phòng túi du lịch khóa kéo tạo nên.

Ba người này trong túi đeo lưng chứa đồ, đều so với mập mập muốn nhiều hơn, cũng trầm nhiều.

Mặt rồi, cầu hùng hai người kia thân thể cường tráng, động tác coi như linh mẫn. Thừa dịp đám này không biết tên quái vật còn không có bảo nổi trước, nhanh lên dạt ra chân chạy trốn.

Phía sau nhất người gầy, đầu vốn là tiểu vốc người, hơn nữa túi đeo lưng của hấn nặng nhất, cồng món đồ kia, tốc độ lập tức liền chậm lại.

Còn không có chạy ra xa mười mét, một cái "Huyết đầu lưỡi " đột nhiên vuren, ngăn trở người gầy hai chân.

Bởi vì hoàn cảnh hắc ám, cộng thêm trên lưng đồ đạc nhiều lắm, quán tính quá lớn, lập tức bị ngưng lại. Chỉ nghe "Àm " một tiếng, người gầy khuôn mặt

hướng xuống dưới trực tiếp vừa ngã vào mộ thất gạch trên.

Tức thì, có bốn cái tam nhãn quái vật vây quanh. Bọn họ trước sau vuron thật dài đầu lưỡi, ở người gầy trên người liếm lên.

Như vậy tỉnh vừa thối đầu lưỡi, ở trên mặt mình trên người quét một vòng đi, suýt chút nữa ác tâm làm cho người gầy đem buổi trưa ăn cơm cho nhỏ ra.

Hắn si si sách sách để túi đeo lưng xuống, muốn từ bên trong đem công binh xúc lấy ra, túi du lịch chạy đến một nửa thời điểm, hắn đột nhiên nhớ lại, vừa rồi ở chùa châu bảo thời điểm, bên trong dư đồ đặc, toàn bộ ném đi.

Một tai vạ đến nơi cảm giác,

Trong nháy mắt tràn đầy toàn thân hắn mỗi cọng lông măng, mỗi cọng lông măng như là thép nguội dựng thẳng lên,

"Đừng . . . Đừng . . . Đừng giết ta. . ." người gầy bị mấy vị vi trụ người khổng lồ, sợ đến đồ cứng đờ tê lư, nước mắt ào ào xông xao đi xuống chảy, liên tục cầu xin tha thứ.

Khoan hãy nói, bọn quái vật dường như thật nghe hiểu lời của hắn, cư nhiên không hề liếm hắn.

Người gầy mới vừa dự định lấy hơi, lúc này, chung quanh vài cái quái vật trong miệng đột nhiên truyền đến một hồi "Ha ha ha ha " cùng loại gáy thanh âm.

Các loại người gầy sau khi tỉnh hồn lại, đầu của mình, tứ chi, đã bị vài cái quái vật từ trên thân thể kéo xuống.

"A ~~~" người gầy trước khi chết, dụng hết toàn lực phát sinh một tiếng hiết tư để lý gào thét.

Sau đó, một cái quái vật ôm một đoạn phần còn lại của chân tay đã bị cụt, ngồi phụ cận trên nắp quan tài, tựa như rất hưởng thụ gặm.

Kèo kẹt kèo kẹt!

Giá thể kia, thanh âm kia, dường như mấy con người vây chung chỗ,

Nhai cà rốt khô giống nhau.

Kỳ thực không cần phải hiện trường nghe thanh âm kia, chỉ là dựa vào tưởng tượng, cũng đủ để cho người tê cả da đầu, toàn thân phát run.

Cái này dĩ nhiên không phải kết thúc, mà là bắt đầu.

Này không có được thức ăn quái vật, giống như phát điên, liếm đầu lưỡi, nhanh chóng đuổi theo.

Loảng xoảng loãng xoảng!

Chúng nó bàn chân lớn giẫm ở mộ thất địa đạo trên, phát sinh từng đợt đất rung núi chuyển thanh âm.

Ở loại tình huống này, Mặc Phi Phàm một nhóm bốn người, căn bản cũng không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể là kiên trì, trở về chạy. Nhưng mà, cái này mộ thất dừng đạo, nhất là rắc rối phức tạp.

Chạy chạy, cũng không biết chạy đi nơi nào, phía sau đi theo cầu hùng cùng mặt rỗ, cũng không có theo tới, không biết là chết hay sống.

Vạn hạnh trong bất hạnh, bảy quái vật dường như cũng không đuổi kịp tới.

"Hô hô hô! " mập mập tiếng thở dốc như kéo phong tương, hắn mềm nhũn dựa vào ở trên vách tường, mồ hôi đầm đìa, khoát tay lia lia nói: "Không được, không được, ta nhanh mệt chết rồi. "

Mặc Phi Phàm dùng sức kéo lấy mập mập chạy, thể lực tiêu hao cũng rất lớn. Bất quá, tiếng thở dốc của hắn cũng không mập mập khoa trương như vậy, bất quá so với bình thường muốn gấp thúc một chút mà thôi.

Mặc Phi Phàm chứng kiến mập mập cái dạng này, khí không đánh vừa ra tới, tự tay đem ba lô từ sau giả trên người kẻ tiếp, ném tới thật xa, lớn tiếng nói rằng: "Người công thứ như vậy, sớm muộn sẽ bị đám kia quái vật ăn. "

Mập mập vỗ đùi, theo mất rồi hồn tựa như, thí diên thí diên lại đem ba lô nhặt lên: "Ta Phàm ca a, đây chính là em trai nguoi mệnh a. "

"Vậy nguoi liền ôm đồ chơi này, cho bộ kia nữ nhân thi chôn cùng a !. " Mặc Phi Phàm vung tay áo, trong con nguoi xạ xuất ra đạo đạo "Không nên thân " ánh mắt, phẩy tay áo bỏ đi.

Mập mập dọa run run một cái, vô ý thức lui về phía sau nhìn một chút.

Cũng may, bọn quái vật không có thực sự theo kịp. Hắn tự tay lau trên ót hắn, rút ra miệng rộng cười nói: "Vừa rồi cảm tạ Phàm ca ân cứu mạng, mập mập không phải người vong ân phụ nghĩa, các loại ta đẩy ra ngoài, ta đây nhất định sẽ hảo hảo báo đáp. "

Mặc Phi Phàm không nói gì, xem bộ dáng là sinh khí.

Mập mập giống như một đã làm sai chuyện tiểu đệ, đang hoảng đi theo Mặc Phi Phàm phía sau. Cũng không biết đi rất xa, mập mập chỉ có tiểu tâm dục dục nói rằng: "Phàm ca, chúng ta làm sao bây giờ? "

Mặc Phi Phàm tức giận nói rằng: "Ta làm sao biết, ngươi đi hỏi mang ngươi tiến vào cái kia Thiết Phiến Tiên Sinh a !. "

Nói xong không có qua hai giây, mập mập còn chưa mở miệng đâu, chỉ nghe "Đông " một tiếng, một vật từ đỉnh đầu hất nơi nào đó rớt xuống.

Thiếu chút nữa thì đem mập mập, đập thành mập mập chết bầm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Thông thiên bảo

Mập mập cúi đầu vừa nhìn, suýt chút nữa không có sợ đến hồn phi phách tán. Vật này, lại là một cỗ thi thể không đầu.

"Mẹ ơi! " mập mập lại ảm i lên, nhấc chân chạy.

Lúc này, Mặc Phi Phàm cũng nghe đến động tĩnh. Vô ý thức ngưng lại cước bộ, quay đầu nhìn lại. Cái này nhìn lên đừng lo, hất cự nhiên nhận ra này là thi thể không đầu rất cuộc là người nào.

Ngoại trừ quần áo của thi thể cùng giấy bên ngoài, có khả năng nhất chứng minh thân phận của hắn, còn có bên hông hắn khác một cây quạt.

Người này, lại là Thiết Phiến Tiên Sinh.

Mặc Phi Phàm hít vào một hơi, hắn vốn tưởng rằng cái này Thiết Phiến Tiên Sinh, nếu đã tới cái chỗ này sáu, bảy lần, chắc đúng nơi đây khinh xa thực lộ.

Không nghĩ tới, ngay cả hắn cũng gặp độc thủ.

Mặc Phi Phàm thờ ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu nhìn lên, ở trên đỉnh đầu bọn họ có một to lớn Trộm động, thi thể chính là từ phía trên rớt xuống.

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu hướng thượng khán xem, nửa ngày không có động tĩnh, lúc này mới đem ánh mắt bỏ trên đất cỗ thi thể này trên người tới.

Hắn cầm đốt đèn chiếu chiếu, sau đó vỗ vỗ thất kinh bả vai của mập mập, trầm giọng nói rằng: "Chờ đã, mập mập, đây là Thiết Phiến Tiên Sinh, trên người hắn khả năng có bản đồ. "

Cái này vừa nói, mập mập nhất thời giống như bỗng nhiên hiểu rõ, rất có đẩy ra vân vụ thấy thanh thiên cảm giác. Cũng không phải sao, thi thể này chẳng phải là Thiết Phiến Tiên Sinh sao. Không nghĩ tới, lão già chết tiệt này dân vớt bỏ mình, mình cũng không có tốt, thật là sống nên.

Mập mập từ sợ đối giận, đi tới Thiết Phiến Tiên Sinh bên người, nhổ bãi nước miếng, mắng: "Bị chết tốt, bị chết hay, nhìn ngươi nha còn đem chúng ta làm ngu ngốc đùa giỡn. "

Đồng thời, mập mập cũng suy tư Mặc Phi Phàm lời nói, cảm thấy quá mức có đạo lý.

Đúng vậy, nếu như Thiết Phiến Tiên Sinh tới nơi này nhiều lần. Để cho an toàn, hắn không có khả năng không vẽ chia xuống đất đồ. Chi là dùng đầu óc nhỏ, nhiều không an toàn.

Nói đi nói lại, bọn họ cũng biết đây chỉ là một chủng suy đoán.

Một phần vạn, cái này Thiết Phiến Tiên Sinh trong trí nhớ thật như vậy ngu ngốc, vậy bọn họ sẽ không rút lui.

Bất kể như thế nào, cái này cuối cùng là có một tia hi vọng.

Mập mập vốn định đàn ông một bả, cho lão đầu tử này lục soát một chút thân. Ở thi thể trước mặt do dự nửa ngày, cuối cùng là không có dám hạ thủ. Mặc Phi Phàm nhìn hắn một cái, hỏi: "Mập mập, ngươi đang làm gì thế? "

Mập mạp hổ tiêng khí thế mà nhứt đầu: "Phàm ca, cũng là nguoi đến đây đi, ta thật không đi. "

Mặc Phi Phàm vốn là không muốn cho hấn tới, nói thầm nói: "Vậy nguoi liền né qua một bên, chớ cản trở sự tình. "

Nói, ngồi xổm Thiết Phiến Tiên Sinh bên thi thể, trên dưới lục lợi. Mập mạp chứng kiến cái này thì thể không đầu, trong dạ dày một hồi bốc lên, cuối cùng thật sự là chịu không nổi, nhịn không được ở bên cạnh lớn tiếng nôn ra một trận.

Mặc Phi Phàm ở trên chiến trường, gặp quá nhiều cảnh tượng như vậy, cho nên không hề cảm thấy có cái gì. Hấn khí định thần nhàn, bắt đầu rồi công việc của mình.

Thật đúng là đừng nói, lão Thiên đối với bọn họ không tệ.

Ở Thiết Phiến Tiên Sinh trên người, tổng cộng phát hiện lưỡng dạng tương đối vật có giá trị.

Đệ nhất dạng, là Thiết Phiến Tiên Sinh từ bộ kia tam nhãn nữ nhân thi thể trên, lấy được khối kia lớn chừng bàn tay từ ngọc.

Đệ nhị dạng, là một cái mềm cuốn sổ. Cuốn sổ cuốn thành một cái côn, từ bên ngoài trang giấy mài mòn trình độ xem, hấn là dùng thời gian rất dài.

Mặc Phi Phàm đem cuốn vở triển khai, mở ra đầu tiên mắt, liền thấy một cái sơ đồ phác thảo.

Sơ đồ phác thảo cũng không tính quá đẹp đẽ, xem bộ dáng là ở rất trong lúc vội vàng vẽ. Mặc dù không coi là quá rất thật, bất quá bánh xe phụ khuếch trên, cơ bản có thể phán đoán, đây chính là bộ kia nữ nhân thi.

Ở nữ nhân thi phía dưới, thỉnh linh viết tam đại chữ "Mông Lạt nữ nhân " .

Mặc Phi Phàm biết, "Mông " là chỉ một loại muỗi. "Lạt " là chỉ một loại thời kỳ viễn cổ nhuyễn giáp trùng. Có thể hai chữ này ngay cả đứng lên, hấn cũng không biết ý gì.

Cái này cũng không kỳ quái, tự tiến nhập chỗ ngồi này Mộ bắt đầu, xuất hiện đồ đạc, liền tại phía xa hấn nhận thức phạm vi ở ngoài.

Không nói khác, đã nói những cái này tam nhãn nam thi, đứng ở trong quan tài nhiều năm như vậy, chúng nó là dựa vào vật gì vậy, lớn như vậy.

Nếu như lúc đầu lại lớn như vậy,

Bọn họ lại là làm thế nào sống sót nhiều năm như vậy.

Mặc Phi Phàm lại sau này lật vài tờ, đột nhiên trước mắt xuất hiện lần nữa một cái đồ án.

Cái hình vẽ này, cùng trên tay mình khối kia từ sắc ngọc thạch, không có sai biệt.

Ở đồ án phía sau vài trang, đều viết rậm rạp chẳng chịt văn tự, những văn tự này rất mất trật tự, cũng rất không có trật tự.

Mặc Phi Phàm theo văn đoạn trung, trích ra vài câu hữu dụng, cho ra sau đây vài cái tin tức hữu dụng.

Đệ một cái tin tức, thứ này là "Thông thiên bảo ". Truyền thuyết, có thể ăn thông thiên giới cùng địa phủ, làm cho thiên binh thiên tướng cùng Âm binh âm tướng trở nên hiệu lệnh. Mập mạp xem qua nam phái tam thức < trộm mộ bút ký >, nhớ kỹ bên trong có một "Quý Tỳ " truyền thuyết có thể mượn hướng địa phủ mượn Âm binh. Cái này "Thông thiên bảo ", hiển nhiên so với kia cái "Quý Tỳ " ngu ru bức nhiều lắm.

Điều thứ hai tin tức, cái mộ huyết này, quả thực không phải là cái gì Càn Long thời kỳ Mộ. Hấn là thời Ngũ Đại mười quốc thời kì, một cái họ Tề, danh bốn chữ hầu. Một ngày nào đó, hấn đột nhiên nhận được "Trời cao ý chỉ ", làm cho hấn tu kiến một cái quy mô to lớn địa cung.

Địa cung tu đến phân nửa, hấn liền bệnh chết. Sau lại từ con hấn, cũng là một tiểu chư hầu, tên là đủ Tôn Lưu người, thừa kế nghiệp cha, sửa tròn mười lăm năm, cuối cùng mới đem chỗ ngồi này địa cung đắp hết. Địa cung đắp hết trong ngày hôm ấy, đủ Tôn chảy xuống lệnh tàn sát tham dự tu kiến địa cung dân công gần một vạn người. Sau đó, mình cũng tiến nhập địa cung, lại cũng không có đi ra.

Còn như những thứ khác, bởi vì vì thời gian quá gấp gáp, Mặc Phi Phàm cũng không có vơ vét đến càng thêm càng đầu mỗi hữu dụng.

Lúc này, trên đỉnh đầu bọn họ Trộm động, đột nhiên truyền đến một hồi "Ha ha ha ha " tiếng gà gáy. Trận này tiếng gà gáy, so với trước kia còn muốn vang dội cùng bén nhọn. Một liên tưởng đến trước những quái vật kia, còn có cái này bị vật gì vậy cắn rơi đầu Thiết Phiến Tiên Sinh, Mặc Phi Phàm cùng mập mạp lần nữa cảm giác một hồi da đầu.

Mặc Phi Phàm không phải là cái gì người tham của. Bất quá, khối này từ ngọc có thể là cơi ra rất nhiều bí ẩn chia khoá, cứ như vậy vứt tới thật sự là đáng tiếc. Hấn nghĩ một hồi, đem khối kia lớn chừng bàn tay ngọc thạch cất vào kho trong túi, sau đó lại đem cái kia cuốn sổ quyền a ! Quyền a !, bỏ vào quần áo trong túi.

Lần này, có thể đến phiên mập mạp kéo Mặc Phi Phàm rồi, chỉ nghe hấn dùng sức hô: "Phàm ca, chạy mau, đám kia Vương bát đản muốn đem chúng ta làm ăn khuya. "

Ở kinh khủng như vậy khản trương dưới tình huống, hai người nâng đỡ lẫn nhau, có thể sánh bằng một cá nhân đơn đã độc đấu còn mạnh hơn nhiều. Chỉ ít, có thể thoáng khách phục một cái trong lòng sợ hãi.

Hai người giống như con ruồi không đầu tựa như, lần nữa ở trong hành lang chạy như điên. May không có đụng vào cái gì cơ quan (hoặc là bởi vì năm tháng quá dài, cơ quan đã mất hiệu lực), bằng không, bọn họ không biết đã chết bao nhiêu lần.

Cũng không biết chạy bao lâu, bọn họ trước mắt đột nhiên xuất hiện một tia sáng.

Là cửa ra?

Mập mạp lớn tiếng kêu to, sau đó dạt ra vui mừng nhí, đi phía trước chạy đi.

Nhưng mà, Mặc Phi Phàm lại đột nhiên đem mập mạp kéo, nhẹ giọng nói: "Mập mạp, không thích hợp. "

Mập mạp dừng lại, hiếu kỳ nói: "Có gì không đúng tinh thần a, đó chính là cửa ra a, Phàm ca. "

Mặc Phi Phàm Âm dưới khuôn mặt tối, hỏi ngược lại: "Chúng ta là chàng vạng sáu điểm xuống, ở chỗ này nhiều lắm ở một hai giờ. Theo lý thuyết, cũng chính là tám giờ tối đồng hồ. Tám giờ tối đồng hồ, người có thấy lớn như vậy ánh trắng sao? "

Mập mạp dường như ý thức được cái gì, giờ lên trọng cánh tay, sau đó vén tay áo lên nhìn một chút đồng hồ đeo tay.

Bảy giờ hai mươi chín phân!

. . . đây là cái gì quang.

Mập mạp lần nữa cảm giác, toàn thân ứa ra giọt mát, mồ hôi lạnh so với vừa rồi lại nhiều hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Bá vương đĩa

Hai người bọn họ dừng lại, lại cảm giác ngọn đèn càng thêm gần, cũng càng thêm sáng.

Các loại gần đi một tí, Mặc Phi Phàm cùng mập mạp mới nhìn rõ cái vật kia.

Thì ra, đúng là một cái cùng loại đĩa một dạng quái vật.

Cái này đĩa, có cao đến một thước, thành niên bắp đùi lớn như vậy. Ở trên đầu, phảng phát cánh một cái "Bóng đèn " .

Ở "Bóng đèn " phía dưới, có một rất lớn giác mút, giác mút trong lại có bảy tám quay vòng, chỉ ít hai trăm khóa hàm răng sắc bén.

Càng ngạc nhiên là, đồ chơi này cư nhiên không có có mắt.

Mặc Phi Phàm cùng mập mạp chứng kiến đồ chơi này thời điểm, ấn tượng đầu tiên chính là "Bóng đèn ngư " .

Dưới đáy biển, có một chút loại cá, đỉnh đầu biết hướng ra phía ngoài vượn một cái "Thịt mạng " .

Ở "Thịt mạng " cuối cùng, có một đại cổ bao, cái này cái trống lớn bao có thể tán mát ra sáng, hấp dẫn phụ cận loại cá qua đây, lại tùy thời vô.

Trừ cái đó ra, trên đất bằng có chút thực vật, cũng có như vậy sáng lên công năng.

Bất quá, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, trên đất bằng có loại đáng sợ này đồ đặc.

Tuy là đồ chơi này chỉ có cao đến một thước, nhưng thấy nó chút sâm bạch hàm răng, cũng đủ để cho người trông đã khiếp sợ.

Chạy! !

Đây là hai người theo bản năng phản ứng.

Hai người kia nhanh lên quay đầu lại, lui về phía sau chạy đi. Mập mập vốn là mập, hiện tại cũng một bao nặng như vậy gì đó, thể lực càng thêm ăn tiêu tan không được. Hơn nữa, mới vừa rồi bị tam nhân quái vật đuổi nửa ngày, thể lực đã sớm chi nhiều hơn thu.

Không có chạy bao xa, phía sau "Đĩa" liền đuổi theo. Đừng xem đồ chơi này không có con mắt, thể nhưng tốc độ thật nhanh. Nó rất nhanh thì đến gần mập mập, sau đó thân thể uốn lượn, hàm răng sắc bén răng rắc một cái cắn mập mập cái mông.

A?

Mập mập phát sinh một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, nhìn nữa hấn trên mông, hai ba hai thịt cũng chưa có.

Đĩa cũng không nhắm nuốt, trực tiếp đem cục thịt nuốt vào bụng trong, trước mặt mập mập thậm chí có thể rõ ràng nghe phía sau quái vật nuốt thanh âm. Từ bộ dáng của nó xem, dường như bá vương long sẵn sẵn giống nhau.

Hấn vừa kinh vừa sợ, sợ đến nước mắt tràn ra.

"Xoạt xoạt! " "Bá vương đĩa" lại xuất động, lúc này đây, nó không có cắn phải mập mập thịt, mà là cắn mập mập sau lưng ba lô.

Thứ này tuy nói chỉ có dài một mét, trong cơ thể lại tựa như ẩn chứa một cỗ kinh khủng hồng hoang lực.

Không thấy nó đa dụng lực, mập mập đã bị túm ngã xuống đất.

Mập mập cảm giác mình cả người đều bị món đồ kia kéo lấy, sợ đến ngay cả khóc mang gào to: "Phàm ca, Phàm ca cứu ta. "

Chạy ở phía trước Mặc Phi Phàm nghe được mập mập tiếng kêu cứu, nhanh lên ngừng lại. Hấn nghiêng đầu qua chỗ khác, chứng kiến mập mập đang bị món đồ kia hướng mặt trước tha, không khỏi rống to: "Đem người ba lô cõi ra, nhanh! "

Mập mập đoạn đường này đem ba lô bảo bối, làm mệnh tựa như đối đãi, đương nhiên luyện tiếu.

Bất quá, hiện tại luyện tiếu cũng phải cam lòng cho. Hấn rút cuộc mình bạch, nếu như hấn đã chết, cho dù có nhiều hơn nữa bảo bối, có nhiều tiền hơn nữa cũng không còn mệnh hoa.

Không còn kịp suy tư nữa, mập mập chịu đựng trên mông đau đớn, nhanh lên buông lỏng trên bả vai móc treo, liền lăn một vòng chạy về phía trước.

"Bá vương đĩa" cắn vài cái, khả năng cũng hiểu được không đúng, cư nhiên vứt bỏ cái túi đeo lưng, hướng mập mập lần nữa đánh tới.

Mập mập sợ đến quần đều ướt, oa oa khóc lớn nói: "Phàm ca, người cứu mạng a. "

Mặc Phi Phàm thấy thế, khẽ cắn môi, từ bắp chân vị trí, rút chủy thủ ra.

Rất nhanh cùng món đồ kia xê dịch thân, dao găm nghiêm khắc ở trên người của nó rạch một cái.

"Phốc! " một đại đoàn nóng bỏng tiên huyết, phun ở Mặc Phi Phàm mặt nạ phòng độc trên. Mặc Phi Phàm nhin xuống ác tâm, lần nữa xuất đao.

Tốc độ của hấn cực nhanh, đao nhất liên đâm ra hơn mười đao. Hơn mười đao sau, chán ghét "Bá vương đĩa" rút cục té trên mặt đất, không nhúc nhích, ngay cả đầu trên đỉnh cái kia "Bóng đèn" cũng lập tức âm đạm xuống.

Mập mập chứng kiến Mặc Phi Phàm cứ như vậy đem đồ chơi này giết chết, nửa ngày chưa tỉnh hồn,

Trong chốc lát lại quên đau, lẩm bẩm "Người khác lần đầu tiên Đao Đầu, đừng với cái bánh chưng liền khó lường rồi. Mà ta đâu, con mẹ nó lần đầu tiên Đao Đầu, bỏ chạy bánh chưng trong ổ tới. Ta muốn là biết, nơi này có nguy hiểm như vậy, coi như làm cho lão tử đi đào cống thoát nước, lão tử cũng không nguyện ý tới chỗ này. "

Mặc Phi Phàm nghe vậy, vừa bức mình vừa buồn cười: "Người cái này kêu là làm, bị quỷ mê tâm hồn. Ai, người dưới đài quần là cái quái gì? "

Mập mập đem y phục kéo xuống rồi kéo, kéo lấy ẩm ướt một khối, ngưng ngưng cười nói: "Phàm ca, ta đây là mồ hôi, đây là mồ hôi. "

Mặc Phi Phàm không chút lưu tình chọc thủng hấn lời nói dối, mắng: "Đừng thối lắm, người tại sao không nói người bán. "

Mập mập ngây ngốc cười cười: "Nếu như đồ chơi này là một mẹ, thật đúng là không đúng đâu. Bất quá xem nó vừa rồi hôn cái mông ta ngoan kính, phải là một công. "

Nói đến cái mông, mập mập tốt giống như tựa như nhớ tới cái gì, nhin không được ai u ai u mà rên rỉ.

Mặc Phi Phàm chỉ một cái mập mập phía sau: "Người muốn mẹ tới. "

"Cái gì a? " mập mập mắng nhiếc, quay đầu nhìn lại.

Cái này nhìn lên, sợ đến thật kém bản tia rồi.

Chỉ thấy, phía sau của hắn lại xuất hiện rất nhiều bóng đèn. Những thứ này bóng đèn, so với vừa rồi cái này còn sáng, đầu còn muốn lớn hơn, hơn nữa hoa văn càng thêm sắc sỡ, hàm răng so với vừa rồi càng phải sắc bén.

Nếu như mới vừa rồi bị đâm chết này là đực, Mặc Phi Phàm cùng mập mập có thể tính thọc mã phong oa. Nhiều như vậy cái mẫu bá vương đĩa, lập tức biến thành quả phụ, chúng nó làm sao bằng lòng từ bỏ ý đồ.

Nếu như mới vừa rồi bị đâm chết này là đực, Mặc Phi Phàm cùng mập mập cũng coi như thọc tổ ong vô vể. Nhiều như vậy cái công bá vương đĩa, lập tức là được quang còn hán, chúng nó như thế nào lại từ bỏ ý đồ.

Cho nên, bất kể là kẻ trên loại tình huống nào,

Mặc Phi Phàm cùng mập mập tình cảnh, đều sẽ không quá tốt.

Lúc này, không cần Mặc Phi Phàm thúc hán, mập mập đã tự giác từ dưới đất bò dậy, cả kia bao bảo bối cũng không cần, chống mông lên hướng không quái vật địa phương chạy, vừa chạy, một bên không quên ân cần thăm hỏi phía sau bày quái vật tổ tông mười tám đời.

Mặc Phi Phàm theo ở phía sau áp trận, tùy thời đề phòng liều lĩnh "Bá vương đĩa " .

Trốn chạy người, sợ nhất đụng tới hai chuyện.

Kiện thứ nhất, ngay cả có địch nhân nửa đường chặn lại.

Kiện thứ hai, chính là chạy vào ngõ cụt.

Tuyệt không xảo, Mặc Phi Phàm cùng mập mập hai chuyện này đều đụng phải.

Bọn họ ở trong hành lang tán loạn, phía trước đột nhiên sẽ không đường, càng hồngбет là, ở trước mặt kia bức chân tường dưới, ba con tam nhãn quái vật, đang đang gặm ăn hai cái thi thể của người.

Hai người đã hoàn toàn thay đổi, từ hai người đồng nát trang sức cùng ăn mặc xem, chính là lúc trước cùng bọn chúng đồng hành mặt rỗ cùng cầu hùng.

Không nghĩ tới, bọn họ cũng gặp độc thủ.

Môi hở răng lạnh, Mặc Phi Phàm cùng mập mập cảm giác được chu vi sát cơ nóng nặc, vô ý thức lưng tựa lưng, chú ý động tĩnh chung quanh.

"Phàm ca, ta nhớ được người trong túi đeo lưng còn có công binh xúc a !, chúng ta liều mạng với bọn hắn. " mập mập cũng khó khăn ông một bả.

Tuy là mập mập không có bị nghiêm khắc huấn luyện, thế nhưng nhiều người cũng nhiều phân lực.

Mặc Phi Phàm gật đầu, chậm rãi còi ra trên người ba lô, từ bên trong xuất ra công binh xúc đưa cho mập mập.

Mập mập trước sau nhìn, nuốt nước miếng một cái, đột nhiên về mặt áy náy nói rằng: "Phàm ca, xin lỗi, đem người liên lụy. Huynh đệ chúng ta hai cái, ngày hôm nay khả năng phải chết ở chỗ này. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Vĩnh Hà công ty

Mặc Phi Phàm tốt giống như giống như không nghe thấy: "Các loại ra khỏi nơi này, tiểu tử người phải mời ta ăn một bữa tiệc lớn. "

Mập mập dùng một chút, xoa xoa nước mắt, trùng điệp gật đầu: "Ân ân. "

Mặc Phi Phàm: "Người đi đối phó những côn trùng kia, ta đi đối phó cái này ba cái quái vật. "

Mập mập không có ý kiến, hắn cũng biết mình bản lĩnh, nếu như trực tiếp cùng ba cái kia cao hai, ba mét quái vật đánh, căn bản cũng không có thắng lợi khả năng, vừa lên đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ biết tại chỗ bị người xé thành mảnh nhỏ.

Dưới so sánh,... này địa một dạng côn trùng, tuy là hung ác độc địa, nhưng dù sao không có tay không có chân, chỉ có một bộ nha. Trong tay mang theo một cái công binh xúc cùng bọn chúng đánh với, còn có một chút sinh cơ.

Mập mập trừng điệp gắt đầu: "Đã biết, Phàm ca, vậy ngươi cẩn thận một chút. "

Lúc này, ba cái kia đang ở "Ăn tại chỗ " quái vật, đang nghĩ ngợi thêm đồ ăn đâu.

Không nghĩ tới, hai mâm mỹ vị bữa ăn khuya, tự động đưa tới cửa.

Hơn nữa, một người trong đó nhìn qua còn rất béo tốt mỹ.

Có một tam nhãn quái vật nhìn xem cái này béo khỏe "Bữa ăn khuya ", khoe miệng đều chảy ra nước bọt.

Chúng nó ba cái vút bỏ trong tay thức ăn, chậm rãi hướng mập mập bên này dựa đi tới. Dưới so sánh, gầy yếu Mặc Phi Phàm, tựa hồ không hề được bọn họ muốn ăn.

Mập mập dư quang của khoe mắt, lúc này cũng liếc thấy ba cái ánh mắt khác thường quái vật. Hắn mập mập thân thể vận vẹo một cái, khoe miệng giật một cái, sợ hãi nói: "Phàm . . Phàm ca, chúng nó . . Có phải hay không coi trọng ta? "

Mặc Phi Phàm ánh mắt còn hơn hồi nãy nữa muốn sắc bén, buồn bã nói: "Vậy ngươi lưu lại làm bọn họ bạn gay được rồi. "

Mập mập nuốt nước miếng một cái, vươn một bàn tay, giống như thè: "Phàm ca, nếu như chúng nó không giết ta, ta nguyện ý đầu hàng, ta nguyện ý cống hiến cái mông của mình. "

Mặc Phi Phàm trên đầu trượt xuống ba cái hắc tuyến, oán thanh oán khí: "Vậy ngươi với ngươi bạn gay hảo hảo nói chuyện a !. "

Nói xong, lẳng không nhảy, giết hướng trong đó một con tam nhãn quái vật.

Mập mập cắn răng một cái, giậm chân một cái: "Tàn sát, không đếm xỉa đến, làm. "

Nói, chủ động chạy về phía đám kia côn trùng.

Một trận đại chiến, lập tức kéo lên màn mở đầu.

Mặc Phi Phàm chỉ có 1m7 tả hữu, cùng cao hai, ba mét quái vật so sánh với, chỉ có thể đến bụng của bọn hắn.

Bất quá cũng chính là bởi vì như vậy, Mặc Phi Phàm hành động càng thêm linh hoạt, miễn tiện.

Ba con quái vật, phân biệt liếm cái kia dài hơn một thước đầu lưỡi mà đến.

Trước mặt nhất cái kia, nhưng thật ra là hướng về phía mập mập đi, dù sao mập mập nhìn qua càng thêm "Mỹ vị. "

Bất quá, nó con đường phía trước bị Mặc Phi Phàm chặn. Nó muốn đi bắt mập mập, phải trước tiên đem Mặc Phi Phàm cái này chướng ngại vật đá văng ra.

"Ha ha ha ha khanh khách. " con quái vật này cúi đầu, muốn dùng đầu lưỡi đem Mặc Phi Phàm ôm lấy.

Ngay từ đầu Mặc Phi Phàm không nhúc nhích, đến khi cái kia thịt đầu lưỡi cách rời thân thể của chính mình không đến hai mươi centimet thời điểm, đột nhiên đưa tay chụp một cái quái vật đầu lưỡi, muốn cho nó bảo trì ổn định, một đao nữa đâm xuống.

Thế nhưng quái vật đầu lưỡi quá trơn rồi, quái vật nhẹ nhẹ một cái liền kéo, liền từ Mặc Phi Phàm lòng bàn tay trượt ra.

Mặc Phi Phàm nhướng mày, trầm nghĩ: "Còn rất có lực. "

Tại hắn thì thầm thời điểm, quái vật một cái tát đã dựa theo Mặc Phi Phàm đầu phiến đi qua. Cái này bàn tay cực kỳ lớn, cùng quạt lá cọ giống nhau, lại cùng voi lỗ tai tựa như. Thật muốn bị nó chọt hiện trung, Mặc Phi Phàm cả đầu cũng không có rồi.

Nếu như cứ như vậy bị quái vật làm chết khô, Mặc Phi Phàm cũng liền bạch hạt ở trong bộ đội huấn luyện nhiều năm như vậy.

Cảm thụ được bàn tay lớn kia mang tới một luồng kinh phong, Mặc Phi Phàm ngay cả không hề nghĩ ngợi, nhanh lên rục cổ lại. Né tránh một kích này sau, nhân thể một chuyển, đội cút quái vật bên chân lúc, đột nhiên vừa ra dao găm.

Sắc bén dao găm, đem quái vật chân gáy dây chằng cắt đứt. Cái chỗ này, cũng chính là chúng ta thường nói 'Gân chân' . Dưới tình huống bình thường, cái chỗ này như quả đoạn, người là không đứng nổi.

Thế nhưng, cái quái vật này cũng không phải là người. Mặc Phi Phàm công kích, chỉ làm cho nó thống khổ "Lạc~ " ra một hồi trường âm.

Sau đó, vừa giống như người không có sao giống nhau, lay động bàn chân lớn, hướng về phía dưới chân Mặc Phi Phàm hung hăng đạp lên.

Mặc Phi Phàm khó khăn lắm tránh thoát, quái vật một cái tát lại phiền tới rồi.

Đồng bạn tiếng kêu thảm thiết, hấp dẫn mắt khác hai con quái vật chú ý của. Chúng nó chủ động buông tha công kích mập mạp cái này thịt nhiều bữa ăn khuya, chuyển sang công đánh đối với bọn nó uy hiếp lớn hơn Mặc Phi Phàm.

Bên này, mập mạp cũng cảm công bình xúc, bắt đầu đối phó những côn trùng kia. Những con trùng này, cùng địa có một tiên minh điểm giống nhau. Đó chính là biểu bì tính dai cực đại, cùng da gân giống nhau, sinh mệnh lực không gì sánh được ngoan cường.

Công bình xúc lổ vào cũng là phi thường sắc bén, cùng dao nhỏ không có phân biệt. Nhưng mà, mập mạp đem đối phương phách được máu thịt be bét, những con trùng này cũng không có thể rồi ngã xuống.

Xem ra, nhóm này côn trùng, so với trước kia Mặc Phi Phàm giết chết con kia, còn khó dây dưa hơn còn lợi hại hơn.

Côn trùng ngoại trừ công kích mập mạp bên ngoài, còn mang một cái cái to lớn "Bóng đèn " bắt đầu công kích vài đầu quái thú.

Máy thứ này không có có mắt, duy vừa cảm thụ ngoại giới hoàn cảnh, chỉ có hàm răng phụ cận lông cứng.

Chúng nó chỉ có không nhận biết, cái gì là nhân loại, cái gì là quái vật đâu.

Như thế rất tốt, hiện trường loạn tung tung phèo, tiếng kêu thảm thiết liên tục.

Thật ứng với câu nói kia, Người trung có Ta, Ta trung có Người.

Mặc Phi Phàm thân thủ khẩn cấp, có ở ba con quái vật cùng một đồng côn trùng trong lúc đó, cũng chỉ có thể coi là miễn cưỡng ứng phó. Hấn dụng hết toàn lực, chỉ có trọng thương một con quái vật, giết chết hai con trùng.

Có thể mập mạp, sẽ không may mắn như thế, ngoại trừ gương mặt mập kia coi như hoàn chỉnh bên ngoài, toàn thân căn không có một khối thịt ngon rồi. Cũng may hân da dày thịt béo, một chốc cũng không chết được.

Mặc Phi Phàm cảm thấy, ở tiếp tục như vậy không được. Bên này tranh đấu, rất có thể đưa tới càng nhiều hơn côn trùng cùng quái vật. Tiếp tục hao tổn nữa, chỉ có thể đối với phe mình bất lợi.

Hắn suy nghĩ một chút, từ trong túi móc bật lửa ra, đem sau lưng ba lô châm lửa.

Ba lô là sợi hoá học chế phẩm, ngọn lửa rất nhanh liền lên tới. Mặc Phi Phàm mau cỡi xuống trên người hỏa quang hùng hực ba lô, quơ trên tay tên, hướng về phía mập mạp hô lớn: "Mập mạp, theo ta đánh ra. "

Đột nhiên hỏa quang, làm cho quái vật cùng côn trùng đều có chút trở tay không kịp. Đây cũng không phải là sợ, chỉ là trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, tạm thời tách ra tránh cho thương tổn mà thôi.

Thừa dịp chỗ này lỗ hổng, Mặc Phi Phàm nắm lên mập mạp, lúi lúi kéo kéo trở về chạy đi.

Những quái vật này cùng côn trùng năng lực thích ứng rất nhanh, chúng nó một bên tàn sát lẫn nhau, vừa bắt đầu truy kích.

Mất thấy bọn họ liền muốn trở thành món ăn trên bàn, lúc này, trong mộ thất đột nhiên truyền đến một hồi tiếng quát tháo: "Nằm xuống. "

Mặc Phi Phàm theo tiếng đi, xem đến một tấm gương mặt cương nghị, đó là một tấm khuôn mặt nam nhân.

Là nhân loại!

Chứng kiến đồng loại, Mặc Phi Phàm cùng mập mạp trong lòng đồng thời khẽ động, nước mắt suýt chút nữa không có lưu lại, không nghĩ tới ở nơi này còn có thể chứng kiến người.

Cương nghị nam nhân một kéo cò súng, lần nữa quát lên: "Nằm xuống. "

Mặc Phi Phàm phản ứng rất nhanh, nhanh lên tự tay một ấn thân thể của mập mạp, hai người nhất tề dính vào đất dưới chân cục gạch trên.

Lúc này, nhanh nhất hai con trùng đã gãy dựa thân thể, chạy như bay tới, gần hai trăm khóa sâm bạch cương nha đang tỏa sáng lấp lánh.

Chương 104: Xung đột

Lộc cộc đất!

Cương nghị trong tay nam nhân đột nhiên phun ra một cái ngọn lửa, viên đạn rất mạnh ra, ở hai con trùng trên người để lại hơn mười vết đạn.

Mặc Phi Phàm vừa nghe thanh âm này, biết là đây là M 16 súng trường phát ra tiếng tiếng thương.

M 16 là quốc thời hạn nghĩa vụ quân sự súng trường, bị 100 nhiều quốc gia sở mua, sách lậu, trang bị, được xưng thế giới lục đại súng nổi danh một trong.

Lấy chồng chúng ta nghe nhiều nên thuộc 47 so sánh với, m 16 tính năng càng thêm ổn định, độ chuẩn xác cũng càng cao. Đương nhiên, loại súng này giá cũng càng thêm sang quý. Có thể giả bộ bị như vậy hoàn mỹ vũ khí người, nói rõ lại lịch không đơn giản.

Quay đầu lại, lại đến xem con sâu trùng kia, đã mềm oặt té trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, ngay cả đầu trên đỉnh cái kia bóng đèn lại tựa như gì đó, cũng lập tức âm lại đi.

Lúc này, có nhiều hơn côn trùng cùng quái vật tới rồi.

Mặc dù, tên này thần bí nam tử thuật bắn súng cho dù tốt, cũng không khả năng lập tức đem nhiều đồ như vậy đuổi tận giết tuyệt.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, cương nghị nam tử phía sau truyền đến một hồi tiếng bước chân nhón nháo. Sau đó liền thấy hơn mười hai mươi danh quần áo thống nhất nam tử áo đen, ra bọn hắn bấy giờ trước mắt. Trên tay những người này cầm đủ loại vũ khí, có súng lục, có súng trường, còn có hỏa diễm thương. Nhìn kỹ, mỗi một món đều rất hoàn mỹ, có giá trị không nhỏ.

Những người này nhao nhao hô: "Thiếu chủ, thiếu chủ, người không sao chứ. "

Cương nghị nam tử khoát khoát tay, tiêu sái từ trong túi quất ra một điều xi gà, châm lửa. Sau đó thần nhiên hướng trước mặt những quái vật kia cùng côn trùng khoát khoát tay: "Giết chúng nó. "

"Là. " những người này nhất tề đáp đáp một tiếng, đem nòng súng bên trong đạn được, không lấy tiền tựa như hướng những quái vật kia chào hỏi.

Lộc cộc đất!

Hô hô hô!

Rầm rầm rầm!

Tiếng thương, vang thành một mảnh. Nhất là trong đó hai đem hỏa diễm thương, đối với những quái vật này cùng côn trùng uy hiếp lớn hơn nữa. Không lâu sau, chúng nó lưu lại một một số người bị đốt cháy thi thể, rất nhanh thì chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đã không có những côn trùng kia bóng đèn, mộ đạo lập tức liền âm đạm xuống.

Mặc Phi Phàm cùng mập mập hai người chặt vật từ dưới đất bò dậy, người trước đang muốn ngó ý cảm ơn, người sau đột nhiên quái khiếu, chỉ vào một người trong đó người nói: "Đó là của ta bao, đó là của ta bao. "

Nói, tiến lên thì đi đem đồ vật đoạt lại.

Xoạt xoạt!

Trong khoảnh khắc, mười mấy cây thương nhắm ngay mập mập.

Chính như mập mập theo như lời, trên đất pháp luật là không quân được dưới đất. Nếu quả thật đem đối phương làm phát bực rồi, trực tiếp tới một thoi, hai người bọn họ ngay cả chết như thế nào được cũng không biết.

Mặc Phi Phàm thấy thế, nhanh lên kéo lại cái này đột ngột hóa, luôn miệng nói: "Hiểu lầm, đều là hiểu lầm. " nói xong, hung ác trợn mắt nhìn mập mập liếc mắt, dường như đang nói: "Người là đòi tiền, hay là muốn mệnh. "

Mập mập bị mười mấy cây súng chia vào, muốn nói không sợ vẫn là gạt người. Hắn rút cổ một cái, đứng vững.

Lúc này, cái kia cương nghị nam nhân phun ra một ngụm yên vụ, cười nói: "Ah, ta nói làm sao may mắn như vậy, ở nửa đường trên lượm một bao thứ tốt. Thì ra, là các người giúp ta giả bộ, ha ha. "

Nghe khẩu khí của hắn, dường như thật dễ nói chuyện đáng vẻ. Mập mập há mồm một cái, vừa muốn nói gì. Cương nghị nam nhân đột nhiên thoái phong nhất chuyển: "Bất quá, nào có thể nào. Người nào có bản lĩnh lấy đi, chỉ có là của ai. Huống chi, vừa rồi chúng ta cứu các người một mạng, liền người nào cũng không cần cảm tạ người nào. "

Mặc Phi Phàm lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền, chấp tay tiến lên, lễ phép nói: "Cảm tạ các hạ ân cứu mạng, thứ này nếu đến rồi các hạ trong tay, chúng ta đương nhiên không mặt mũi xa hơn trở về muốn, các người tùy tiện xử trí là được. "

Lúc này, Mặc Phi Phàm phát giác mình mặt nạ phòng độc cũng phá. Lại xem những người trước mắt này, không mang mặt nạ cũng sống cho thật tốt. Hắn tự tay, đem mặt nạ gỡ xuống, ném qua một bên.

Mập mập thấy Mặc Phi Phàm đem mặt nạ phòng độc hái được, cũng bắt chước đáng vẻ của hắn, đem mặt nạ hái. Tuy là trong không khí tràn ngập một dày đặc lại chán ghét mùi vị, thế nhưng hô hấp sung sướng, người cũng không có cảm giác như vậy nín.

Thấy hắn coi như lễ phép, hơn nữa nhìn đi tới không có bao nhiêu uy hiếp, cương nghị nam tử mới vừa mới vừa dậy một chút sát tâm, chậm rãi buông xuống. Hắn khẽ nâng lên cằm, thanh âm không lớn nói: "Các người, sao lại thể tìm được cái này Mộ? "

Mặc Phi Phàm nửa thật nửa giả nói: "Chúng ta cũng là lớn học sinh, là bị người lừa dối tiến vào, nói có bảo tàng. Kết quả, bảo tàng không được, nhưng lại đụng phải một bầy quái vật. Đồng hành, còn có ba cái huynh đệ đều bị quái vật tề, ngay cả kệp lạt ma chính là cái kia người, cũng bị quái vật muốn rớt đầu. "

Cương nghị nam tử phát tay một cái, ý bảo thủ hạ huynh đệ để súng xuống, ngưng giọng nói: "Cái kia kệp lạt ma người, là muốn tìm vật gì không? "

Mặc Phi Phàm tâm tư rút ra trực chuyển, đương nhiên không thể đem "Thông thiên bảo " ở trên người mình sự tình, nói cho bọn hắn biết. Bằng không, còn không biết xảy ra loạn gì.

Hắn lắc đầu, đối với cương nghị nam tử nói rằng: "Không có. Kệp lạt ma người kia ý rất căng, chúng ta cũng không biết muốn tìm vật gì vậy. "

Lời này, tuyệt đối không phải nói ngoa.

Kệp lạt ma người, mặc dù thật có mục đích rõ ràng dưới đầu, cũng sẽ không dễ dàng nói cho người thủ hạ.

Thế nhưng, cương nghị nam tử rõ ràng vẫn chưa yên tâm, ngoắc tay, đối thủ hạ nói rằng: "Lục soát một chút trên người bọn họ, nhìn có hay không vật chúng ta muốn tìm. "

Lời này vừa nói ra, mập mập tâm đều treo đến rồi cổ họng trên.

Hắn biết, Mặc Phi Phàm trên người là có "Thông thiên bảo ", còn có quyển kia cuốn sổ. Nếu quả thật bị bọn họ lục soát đi ra, bọn họ nhất định sẽ biết phe mình lừa hắn. Đến lúc đó đồ đạc không có là tiêu, đem đối phương làm tức giận là lớn.

Đọc theo đường đi, đều là Mặc Phi Phàm cứu hắn. Mập mập, cũng không phải không nói nghĩa khí người.

Đột nhiên tiến lên, mạo hiểm bị giết phiêu lưu, cùng trước mặt những người đó thôi táng đứng lên, cũng tức miệng mắng to: "Các người đây là ý gì, cảm rồi đồ của chúng ta không tính là, còn muốn lục soát thân thể của chúng ta, các người không nên quá phận rồi. "

"Mẹ kiếp , các người không phải mới vừa muốn giết ta sao, tới a? "

Hắn cái này nháo trò, đem sự chú ý của mọi người đều hấp dẫn tới. Mặc Phi Phàm đương nhiên rõ ràng tên béo trắng ý tứ, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, từ trong túi móc ra khối kia màu tím ngọc thạch, lui về phía sau ném một cái.

Ngọc thạch, chuẩn xác không có lầm, rơi vào một con "Bá vương đĩa " cái bụng. Cái này còn không đình, lại đang cái bụng lăn một vòng, rơi xuống bá vương con đĩa dưới thân, cũng chính là tầm mắt mọi người ở ngoài.

Còn như quyển kia cuốn sổ, cái này cũng không thắng được Mặc Phi Phàm. Nó vốn là cuốn thành một cái côn, trực tiếp đem nó nhưng đến bàn chân dưới, sau đó vô tình hay cố ý đá một cái là được.

Các loại Mặc Phi Phàm làm xong hai cái động tác này sau, mập mập đã cùng cương nghị nam nhân bên kia huyền túi bụi. Mập mập càng như vậy giấu đầu lòi đuôi, lại càng gây nên hoài nghi của đối phương. Hiện trường giương cung bạt kiếm, rất có hết sức căng thẳng xu thế.

Mặc Phi Phàm mau tới trước khuyên bảo: "Được rồi, được rồi, tất cả không nên tranh cãi rồi. Không phải là lục soát thân nha, cũng không phải đem quần áo người cho rút, có cái gì đáng sợ? "

Mập mập vừa nghe, lập tức liền an tĩnh lại, rù rì nói: "Các người không phải cỏi y phục của ta? "

Đối phương những người đó có chút tức giận: "Chúng ta lại không phải cáo cơ, cỏi quần áo người gì chứ? "

"Ah ", mập mập búng tỉnh đại ngộ, thái độ tới một 180° bước ngoặt lớn, giờ cao hai tay: " lục soát a !. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Thiên Âm điện

Mặc Phi Phàm cùng mập mập, cũng xứng vô cùng hợp, tùy ý bọn họ đem toàn thân mình cho lục soát một lần. Lúc này lại lục soát, đương nhiên lục soát không được thứ gì.

Thấy hán hai người ăn mặc đơn giản, mặt mang tính trẻ con, dáng vẻ rất là chặt vật, xem ra hoàn toàn chính xác như cái gì cũng không hiểu tay mới.

Nếu được nhân gia một ba lô bảo bối, cương nghị nam tử cũng không muốn mạng của bọn họ.

Cương nghị nam tử khoát khoát tay, đối với Mặc Phi Phàm cùng mập mập nói rằng: "Ngày hôm nay ta tâm tình không tệ, liền làm cho hai người các ngươi theo chúng ta a !. Bất quá, từ tặc tưu ta nói trước, chớ cùng ta chơi cái gì mờ ám, bằng không, cũng đừng trách ta không cần khách khí. "

Hai người ăn nhờ ở đậu, cũng chỉ đành cười ha hả, gật đầu.

Mặc Phi Phàm chấp tay một cái, vô cùng khách khí cùng lễ phép nói: "Không biết các hạ tôn tính đại danh? "

Cương nghị nam tử tâm tình không tệ, đối với hai người cũng buông lỏng đề phòng.

Không đợi hán nói chuyện, bên cạnh một gã lạnh mồm lạnh miệng chính là thủ hạ nói rằng: "Đây là chúng ta Trần Vĩnh Hà, Trần thiếu chủ, ngày hôm nay có thể gặp được thiếu chủ, coi như là các ngươi kiếp trước tích đức, bằng không vừa rồi đã sớm đám kia đồ đặc cho găm sạch rồi. "

Trần Vĩnh Hà hung ác trợn mắt nhìn tên thủ hạ liếc mắt, sau đó mở mắt ra, nghiêm nghị hỏi: "Hai người các ngươi tên gọi là gì? "

Mặc Phi Phàm về mặt vô hại cười cười, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền: "Ta gọi Mặc Phi Phàm, vị này chính là huynh đệ của ta Trương Trường Cung. "

Mập mập: "Gọi mập mập là được. "

Trần Vĩnh Hà thấy bọn họ coi như thức thời, giống như mệnh lệnh thủ hạ của mình nói rằng: "Chúng ta hiện tại nhưng là trên một cái thuyền châu chấu, một hồi đụng tới thập sao thứ lợi hại, cũng phải cho ta liều mạng. "

Mập mập thốn thức một tiếng, nhún vai: "Thiếu chủ đại nhân, ở dưới tay người đều có 'Quân đội' rồi, chúng ta sẽ không theo các ngươi làm loạn thêm, chúng ta biết ở một bên cho các ngươi góp phần trợ uy. "

Trần Vĩnh Hà xoa đầu lại, nhìn chằm chằm mập mập nhìn một hồi, giận tái mặt nói rằng: "Thực sự là hai cái gì cũng không hiểu chày gỗ, cứ như vậy còn dám theo xuống đất? "

Mập mập khó hiểu: "Cái nàng là ý gì? "

Trần Vĩnh Hà: "Thật muốn đụng với lợi hại quái vật, thương nhằm nhò gì. "

Trần Vĩnh Hà cũng lười nói nhằm với hán, nói vung tay lên, để ý thủ hạ kiểm tra súng đạn, chuẩn bị ly khai.

Mặc Phi Phàm làm bộ ở phía sau, nhặt lên vừa rồi té ngã lúc lưu lại đèn điện, sau đó thừa dịp những người này không chú ý, đem "Thông thiên bảo " cùng cái kia cuốn sổ lần nữa tân trang vào trong túi.

Đoàn người cứ như vậy, tạm thời ly khai chỗ này đất thị phi.

Trần Vĩnh Hà dừng xem ngoài miệng cứng cỏi lắm, người coi như không tệ, thấy mập mập một thân vết thương, phân phó thủ hạ xuất ra Vân Nam bạch được cùng băng vải, cho hán đem vết thương trên người bọc lại một cái.

Mập mập mang ơn ngộ ý cảm ơn, hán phi thường kiện đàm luận, mồm mép chạy cùng vắn trượt giống nhau, rất nhanh thì cùng Trần Vĩnh Hà những thủ

hạ này cho tới cùng nhau đi rồi.

Thật thua thiệt trên người hần đều bị cắn máu thịt be bét rồi, còn có tâm tình đùa nghèo.

Ở mộ thất trong hoàn cảnh này, có một đứa so với cùng ở bên cạnh mình, cũng có thể dòi đi dòi đi lực chú ý, không để cho mình quá sợ.

Chỉ là, những người này đối với lai lịch của bọn họ cùng thân phận giữ kín như bưng. Mỗi khi mập mạp vô tình hay cố ý hỏi thời điểm, những người này hoặc là chối chủ đề, hoặc là trầm mặc.

Mặc Phi Phàm từ bọn họ trong lời nói cử chỉ, Lưu Dật Hoa cảm giác, chỗ ngồi này mộ thất, sợ rằng xa không chỉ chính mình tưởng tượng đơn giản như vậy.

Thậm chí, Thiết Phiến Tiên Sinh cuốn sổ trên viết vài thứ kia, cũng chỉ là phiến diện.

Mang theo đếm không hết nghi vấn, những người này tiếp tục hướng mặt trước đi.

Theo đoàn người thâm nhập, Mặc Phi Phàm phát hiện khu vực này, là bọn hần trước chưa từng đến.

Điểm ấy, từ bốn phía vách tường hoa văn trên có thể nhìn ra được.

Lúc trước thấy qua những hoa văn kia, còn đại đa số là dùng thuốc màu xức. Mà bọn họ hiện tại nhà khu vực này, hoa văn toàn bộ là phù điêu. Những thứ này phù điêu khác trông rất sống động, chẳng những đường nét nắm chắc tốt, ngay cả tỉ mỉ bộ phận đều đặn đo được vô cùng thoả đáng, đơn giản là xảo thuật thiên công.

Mặc Phi Phàm từng tại kinh thành cổ cung trong, xem qua loại này phù điêu điêu khắc.

Nghe xướng ngôn viên nói, hoàn thành loại này phù điêu, cũng phải là kinh nghiệm đặc biệt đủ sự phụ già mới có thể làm, hơn nữa, tốn thời gian thật dài.

Một khối một bình phương mét phù điêu bản ngắn thì năm ba ngày, lâu là mười ngày nửa tháng.

Nhìn nữa những thứ này phù điêu văn lộ, kéo vô tận, diện tích kinh người, kích thước như vậy to lớn công trình, thật sự là không giống một cái chur hầu có thể có cái chủng này vật lực tài lực cùng nhân lực có thể hoàn thành.

Đoàn người ở nóng bức dừng dạo trong, đi có hơn nửa canh giờ. Dựa theo cước trình của bọn họ coi như, hần đi rồi có hai ba cây số.

Dọc theo con đường này, coi như bình tĩnh. Đã không nhìn thấy này chán ghét "Bá vương địa", cũng không có thấy này quái vật khủng bố.

Đang khi nói chuyện, dừng dạo trước mặt phạm vi nhìn đột nhiên trống trải, cùng loại miệng kèn kết cấu.

"Rốt cục con mẹ nó đi chấm dứt." mọi người hưng phấn không thôi, phảng phất trong bóng tối chứng kiến ánh sáng, nhanh lên bước nhanh hơn.

Đi có chừng chừng một trăm mét, bọn họ rốt cục đi tới dừng dạo phần cuối.

Đầu mắt nhìn đi, chiếu vào mọi người mi mắt, là một cái phi thường không gian thật lớn.

Chính xác ra, là một cái to lớn động rộng rãi.

Cái này động rộng rãi chắc là hình thành rất lâu rồi, bởi vì cho mọi người cũng không nhìn thấy cùng với tương liên mạch nước ngầm.

Giống như Long Hồ Sơn như vậy đan Hà hình dạng bề mặt trái đất, nham thạch vôi hàm lượng đối lập nhau khá nhiều, động rộng rãi cũng không phải hiếm thấy.

Chỉ là giống như trước mắt cái này lớn như vậy, hiện nay ở Long Hồ Sơn còn chưa phát hiện.

Cái này động rộng rãi lớn tới trình độ nào đâu, cao độ ở tầng mười ba lầu tả hữu, có năm bãi bóng lớn như vậy.

Hình hình sắc sắc thạch nhũ, măng đá, cối xay, búa đá, thạch trụ đôi chiều hoặc là dựng thẳng lên, ngọn đèn đánh đi tới, nhìn qua óng ánh trong suốt, cực kỳ xinh đẹp, giống như đến một cái trần ngập ma huyền thủy tinh cung giống nhau.

Ngoại trừ thạch nhũ bên ngoài, ở nơi này động rộng rãi đích chính trung ương, còn thỉnh thoảng đứng thẳng một cái phòng ở.

Phòng ở nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ. Nhà hình thức cùng loại thời Ngũ Đại mười quốc thời kì, toàn thân là mộc chế đỉnh tán kết cấu, bên ngoài thoa lấy một tầng thật dày màu đỏ nước son, một loại cổ xưa mà khí tức thần bí, đập vào mặt, làm cho người ta cảm thấy lạ không nói được đi cảm giác.

Nói thật ra, loại cảm giác này cũng không hơn gì.

Kỳ quái là, phòng này ít nói cũng có một ngàn năm rồi, cư nhiên không có nửa điểm hư bộ dạng.

Nếu như không phải biết cái mộ huyết này, đã có chí ít hơn một nghìn năm lịch sử.

Đại gia còn có thể cho rằng, đây là cận đại cái kia yêu thích hàng nhái gia hỏa, ở chỗ này lập như thế một tòa kiến trúc.

Chúng kiến cái này ngôi nhà, Trần Vĩnh Hà tâm tình rõ ràng kích động.

Chỉ thấy trong miệng hắn lẩm bẩm nói: "Thông thiên bảo, hắn là chính là chỗ này. "

Thanh âm của hắn mặc dù nhỏ, nhưng vẫn là bị Mặc Phi Phàm nghe được.

Mặc Phi Phàm nghe xong, theo bản năng sờ sờ trong túi khối kia hòn đá màu tím.

Đồ đặc lặng yên nằm ở trong túi sách của mình.

Nếu như thông thiên bảo đã bị mình tìm được, căn nhà này trong biết là vật gì đâu?

Chẳng lẽ, còn có khối thứ hai "Thông thiên bảo" .

Mặc Phi Phàm hít một cái, tiến lên mấy bước, đi tới Trần Vĩnh Hà bên người, thấp giọng nói rằng: "Trần huynh, ngươi dự định đi vào? "

Trần Vĩnh Hà xoay đầu lại: "Đó là đương nhiên, chẳng lẽ ngươi sợ? "

Mặc Phi Phàm: "Ta cảm thấy được cũng không cần đi vào tốt, cái nhà này nhìn qua rất quái thật đấy. "

Trần Vĩnh Hà nhìn xem "Mặc Phi Phàm" người nhát gan đáng vẻ, ngửa mặt mà cười: "Loại này gian nhà kêu trời Âm điện, là phong thủy đại gia căn cứ ngũ hành bát quái tới bố trí, là âm khí nhất tụ tập địa phương. Giống như là dùng để chôn cất mộ thất trung nhân vật trọng yếu nhất, toàn bộ huyết tốt nhất bảo bối đương nhiên cũng ở nơi đây. Nói đi nói lại, cầu phú quý trong nguy hiểm, chỉ ngươi điểm ấy lá gan, còn dám tới trộm mộ? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Tiến nhập thiên Âm điện

Mặc Phi Phàm bị chế giễu một lần, chân mày hơi nhíu lại. Hắn ngược lại không phải là sức sống, mà là đang nghĩ biện pháp, đến cùng như thế nào mới có thể không vào đi. Cái phòng này mang đến cho hắn một cảm giác thật không tốt, hắn không muốn cùng lấy đi mạo hiểm, chí ít không muốn như vậy mà quáng theo đi mạo hiểm.

Bên cạnh mập mạp cũng ý thức được cái nhà này không tốt vào, ở bên làm bộ lẩm bẩm, bên xoa tay nói: "Ai nha, rốt cục có cơ hội kiểm chỉ ra khí rồi, cuối cùng cũng không phải đi một chuyến uống công. Trần thiếu chủ, chúng ta từ lúc nào đi vào? "

Bên cạnh có người vừa nghe, cùng đập đuôi tựa như, tiếng bận nói rằng: "Ai nói cho các ngươi đi vào, đây là chúng ta bảo bối, đều đi ra bên ngoài hào hào chờ đấy. "

Còn có người ở bên cạnh sửa bậy: "Chính là, đừng quên mạng của các ngươi có thể là chúng ta cứu. "

"Còn muốn lo lắng đồ của chúng ta, có tin hay không cho các ngươi một thôi. " có người còn giơ lên súng trong tay, hù dọa mập mạp.

Mập mạp cao hứng suốt chút nữa không có nhảy dựng lên, lòng nói ta vừa lúc, ta chỉ có không muốn đi vào đâu.

Trong lòng hắn là muốn như vậy, trên mặt cũng không biểu hiện ra ngoài, vẫn giả bộ thất kinh: "Ai ai ai ai, huynh đệ, đem đồ chơi này buông được không, không phải mới vừa trò chuyện thật tốt sao, người nói trở mặt liền trở mặt a. Hành hành hành, các ngươi nhiều người, các ngươi là lão đại, các ngươi nói cái gì chính là cái đó. Ta không vào, bên trong có bao nhiêu bảo bối đều là các ngươi, cái này được chưa. "

"Cái này còn tạm được. " cái kia người cảm sung nhếch mép, lúc này mới hài lòng để sung xuống.

Mập mạp bảo vệ bản thân, đương nhiên cũng chưa quên Mặc Phi Phàm. Hắn hướng mấy người kia tế mi lộng nhãn, nhỏ giọng thử dò xét nói: "huynh đệ ta. . . . "

"Đều ở bên ngoài ngây ngô. " không đợi mập mạp nói xong, người nọ liền lên tiếng gào to nói.

Mập mạp rút cổ một cái, khoát tay lia lịa: "Được rồi được rồi, ta không hỏi, ta không hỏi. " nói xong, còn hướng Mặc Phi Phàm nhìn sang, ý là "Ta thế nào, không tệ chứ " .

Mặc Phi Phàm hí mắt liếc hần một cái, đồng dạng không nói gì.

Ngoa dưới giường, há lại để người khác ngủ giấc. Trần Vĩnh Hà đã không đem hy vọng thả ở hai người bọn họ trên người, cũng không muốn cho bọn họ chia một chén súp, thấy bọn họ không muốn đi vào, cũng không miễn cưỡng.

Hắn kêu qua tới sáu gã tin được thủ hạ, phân phó bọn họ: "Các người đi vào đánh trạm kẻ tiếp, có tình huống gì, bộ đàm liên hệ. "

Trần thiếu sông mang tới những thủ hạ này, đều là Đao Đẩu hành gia, mỗi người dưới đầu số lần đều không dưới mười trở về. Bọn họ không có nửa câu oán hận, lĩnh mệnh đi.

Sáu người này từ cái động khẩu chậm rãi đi xuống, trực tiếp đi hướng xa xa gian nhà gỗ đó.

Xa xa xem, cái này gian nhà gỗ cũng không tính quá lớn, nhìn qua giống lớn một chút món đồ chơi tựa như.

Thẳng đến đi tới gần, mới có thể cảm thụ nó hùng vĩ cùng cảm giác bị áp bách mãnh liệt thấy.

Cái loại này âm sâm sâm cảm giác, giống như một tòa núi lớn đặt ở lòng của người ta cửa, khiến người ta không thờ nổi.

"Thiếu chủ, chúng ta đã đến, chuẩn bị đi vào. " bộ đàm bên trong, truyền đến một gã hắc y giọng nam

Trần Vĩnh Hà bấm lên công tắc: "Chú ý an toàn. "

Nam tử áo đen: "Là. "

Sau đó, sáu người dẫn theo công suất lớn đèn pin, nhẹ nhàng từng bước chậm rãi đẩy cửa ra.

Hắt xì!

Một hồi trăm muện then cửa tiếng, lập tức truyền ra. thanh âm chói tai, trong nháy mắt cũng làm người ta lỗ chân lông dựng lên.

Phảng phất hùng đồng người một thân một mình đi tới một cái đen nhánh trên đường, đột nhiên nghe được phía sau có người gọi tên mình, cái loại cảm giác này giống nhau.

P phía sau nhất một người áo đen khe khẽ gõ một cái môn, cầm bộ đàm hướng Trần Vĩnh Hà hội báo: "Thiếu chủ, chúng ta bây giờ vào được. Căn phòng này, cũng không phải là làm bằng gỗ, mà là màu đồng lam, bên ngoài chà rất dày một tầng nước sơn. "

"Màu đồng? " Trần Vĩnh Hà cùng Mặc Phi Phàm trong lòng đồng thời chấn động, lớn như vậy một căn phòng, lại là dùng màu đồng lam.

Thảo nào nhiều năm như vậy, cũng không có mục thối sập. Có thể cổ đại lực lượng sản xuất thấp như vậy dưới, dùng màu đồng lam ra như thế một căn phòng tới, là biết bao bất khả tư nghị.

Hắc y nhân ừ một tiếng,

Theo rồi nói ra: "Chúng ta bây giờ đi vào trong viện tới. Trong viện có một cái giếng, một cái cối xay, một cái chuồng ngựa, còn có vài thớt Thanh Đồng mã. "

"Phòng này, nhìn qua là dựa theo trên mặt đất nào đó tòa kiến trúc 1-1 kiến tạo. "

"Chúng ta bây giờ đến rồi phòng khách rồi, trong phòng khách có băng đá, ghế đá, có giá sách, bàn trà, bình phong. . . "

"Chúng ta bây giờ đến sương phòng rồi, lầu một tổng cộng có bốn căn phòng. Gian phòng thứ nhất. . . Chỉ có một giường lớn. . . Người thứ hai gian phòng. . . Trống không. . . Người thứ ba gian phòng. . . Người thứ tư gian phòng. . . Trống không. "

". . . . Chúng ta bây giờ đến rồi tầng thứ hai. . . Không có phát hiện vật gì có giá trị. . . . "

". . . . Tầng thứ ba. . . Cũng không có. . . . "

Theo người quần áo đen tầng tầng tiến dần lên, tầng tầng hội báo, những người này tâm cũng theo thót lên tới cổ họng trên. Không ít người siết nắm tay, lòng bàn tay đều nắm chặt ra nước rồi. Còn như hô hấp nhanh hơn, tim đập rộn lên, cũng không cần nói.

"Thiếu chủ, chúng ta bây giờ đến rồi lầu các. . . Phát hiện một cỗ quan tài, phát hiện một cỗ quan tài. " bên kia, truyền đến kích động lòng người tin tức.

Không nghĩ tới tìm nửa ngày, quan tài cứ nhiên ở lầu các trên.

"Thật tốt quá. " Trần Vĩnh Hà kích động hô lên: "Các người hiện tại cho ta miêu tả một cái, bộ kia quan tài đáng đáp ra sao? "

Người nọ: "Rất kỳ quái, đó là một quan tài nhỏ. Lớn lên hên một mét, chiều rộng nửa thước, cao chừng 60 cm. Quan tài là màu đen, nhìn qua như là không tin được sắt chế tạo. Kỳ quái là, cái này quan tài nhỏ cứ nhiên cũng không còn rỉ sắt. Được rồi, ở quan tài phía sau, có một khối cùng loại tảng đá một dạng đồ đặc. "

Nghe xong người kia nói lúc, Mặc Phi Phàm cùng mập mập lập tức cảm thấy toàn thân chấn động.

Đây không phải là bọn họ trước mới vừa vào mộ thất lúc, gặp phải cái kia cực kỳ âm tà "Thạch tinh quỷ Quan " sao.

Bọn họ nhớ kỹ, đó là ở "Tam nhân nữ nhân thi " chỗ ở mộ thất phụ cận. Mà bọn họ, đã ly khai chỗ kia hơn một giờ, quan tài làm sao có thể dài quá chân, chạy đến nhà này màu đồng trong phòng.

Hai người ngược lại hít một hơi khí lạnh, chớ không phải là đụng vào quỷ?

Mập mập sợ đến ngũ quan đều đồng hồ hình, mồm dài được lão đại, nếu như le lưỡi ra, cùng quỷ thất cổ không có phân biệt.

Mặc Phi Phàm tuy là hoảng sợ, cũng không có hấn khoa trương như vậy.

Hắn nghĩ lại, đột nhiên ý thức được không đúng, cái quan tài này, chưa chắc là bọn họ trước nhìn thấy cái kia. Hắn nhớ kỹ, lúc trước khối kia "Trần yêu thạch ", là ở quan tài lối vào. Mà vừa rồi người này, rõ ràng nói, có một tảng đá, là ở quan tài phía sau.

Là 2 bức bát đồng "Thạch tinh quỷ Quan " !

Trần Vĩnh Hà thật cũng không chú ý tới mập mập cùng Mặc Phi Phàm hai người biểu tình, vẻ mặt hơi lấy một ít hưng phấn, hô: "Mở quan tài! "

"Không muốn! "

"Không muốn! "

Mặc Phi Phàm cùng mập mập cùng kêu lên quái khiếu.

Trần Vĩnh Hà bị bọn họ đột nhiên thanh âm, lại càng hoảng sợ, tức giận nói rằng: "Hai người các người mù xác chết vùng dậy cái gì, dám theo ta chơi người dọa người, có tin ta hay không ngay lập tức sẽ tiễn các người đi gặp diêm vương. "

Mặc Phi Phàm không hề sợ hãi, trùng điệp nói rằng: "Cái kia quan tài không có thể mở. "

Mập mập phụ họa: "Đúng vậy, không có thể mở a. "

Tào Tam Thiếu đánh cướp cát đầu, phiếu đề cử lạc~. Không phải đầu không cất giữ huynh đệ, tiểu tâm buổi tối ta đi leo cửa sổ nhà tìm các người ah
~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Cho sủng

Trần Vĩnh Hà nghiêng đầu lại, nghệt mặt ra nói: "Vì sao không mở ra được? Lẽ nào, các người biết cái gì? "

Mặc Phi Phàm cùng mập mập trong chốc lát ngữ ế.

Một lát sau, Mặc Phi Phàm mới chậm rãi nói rằng: "Ta luôn cảm giác quan tài có chuyện, còn không mở tốt nhất. "

Mập mập ở bên cạnh lớn một chút đầu: "Một phần vận từ bên trong nhảy ra vài cái quỷ tới, chúng ta đám người này cũng phải gãy ở chỗ này. "

Trần Vĩnh Hà mũi trùng điệp hừ ra một tiếng, không để ý đến hai người, cảm bộ đàm tiếp tục hướng bọn họ ra lệnh: "Mở quan tài! "

"Là, thiếu chủ. " màu đồng trong phòng người, đương nhiên lấy Trần Vĩnh Hà lời nói, nghe lời rầm rập.

Bọn họ đáp xong nói sau, bắt đầu bắt đầu Quan.

Một phút trôi qua, hai phút trôi qua, năm phút đồng hồ. . . Mười phút trôi qua. . . . Bộ đàm trong không có truyện ra cái gì tiến triển thanh âm

Ngay từ đầu, đại gia cảm thấy là đám người này bận về việc.. Bắt đầu Quan, cho nên không có công phu báo cáo.

Theo thời gian trôi qua, đại gia cảm thấy cái này tình huống không đúng rồi.

Nhất là các loại Trần Vĩnh Hà dùng bộ đàm hô đối phương mấy lần, đối phương vẫn không có trả lời thuyết phục sau, mọi người bất an cùng nghi hoặc cảm giác lớn tới cực điểm

"Nên sẽ không xảy ra chuyện đi. " "Đúng vậy, tại sao lâu như vậy không có đi ra. " "Không thích hợp a. " ". . . . "

Mọi người châu đầu ghé tai, khe khẽ bàn luận lấy, khủng bố sợ hãi khí tức, chột trăn ngập bốn phía.

Nghe lấy bọn thủ hạ tiếng nghị luận, Trần Vĩnh Hà chân mày vận thành một chữ xuyên.

Hắn thật không dám tin tưởng, chính mình vừa mới phái đi vào thủ hạ, sẽ như vậy lặng yên không một tiếng động không có, những người đó nhưng là hảo thủ, không có khả năng nửa điểm phản ứng cũng không có, cứ như vậy lặng yên không một tiếng động không có.

Hắn không từ bỏ, một lần lại một lần hò hét, thậm chí ngay cả tiếp theo thay đổi nhiều cái bộ đàm.

Hắn còn lo lắng là kênh thay đổi, lại thử thay đổi vài cái kênh, lần nữa hô hoán.

Thế nhưng, mặc kệ hắn cố gắng như thế nào, những người này đều như đá ném vào biển rộng giống nhau, chút nào không tin tức.

Mập mạp có chút nhìn có chút hã hê nói: "Thiếu chủ đại nhân, người xem chúng ta nói không sai chứ, chỗ kia thật sự có vấn đề. E rằng, có nữ quỷ nhảy ra, đem bọn họ mang xuống phía dưới đi làm lão công cũng khó nói. "

"Câm miệng. " Trần Vĩnh Hà đoạn quát một tiếng, bỗng nhiên chỉ chốc lát sau, ánh mắt từ mập mạp trên người dời đi đi ra, lại tụ lại đến trước mặt cái kia màu đồng phòng trên.

Hắn trầm ngâm chốc lát, làm như hạ quyết tâm tựa như, ngoắc tay: "Đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút, rốt cuộc là cái gì tai họa tác quái. "

Mập mạp đối với từ quỷ kia Thiết Phiến Tiên Sinh lời nói ký ức hãy còn mới mẻ, bấp chần đều đảo quanh, trong lòng một vạn cái không muốn đi: "Các người đi thôi, ta cũng không cần theo sau làm loạn thêm. "

Trần Vĩnh Hà chính là thủ hạ bằng lòng như thế buông tha hắn: "Mập mạp, đừng cho thể diện mà không cần rồi. Thiếu chủ của chúng ta đều đi qua mạo hiểm, người không dám đi? Có tin hay không lão tử một phát súng giết chết người. "

Mập mạp đặt mông ngồi dưới đất, lấy ra một bộ lưu manh vô lại tư thế: "Nổ súng đi. Bị các người giết chết, dù sao cũng hơn làm quỷ lão công, bị vật gì vậy sống ăn sống không thể, ta không đi, đánh chết cũng không đi. "

Nhiều người phản lực lượng, thật muốn đụng với lợi hại gì quái vật, còn nhiều hơn cái chịu tội thay đâu.

Thấy hắn không muốn di chuyển, hai gã hắc y nhân bắt đầu tự tay kéo người: "Người cho lão tử đứng lên. "

Mập mạp thờ phụng "Ăn không ngon qua bánh chèo, đứng không bằng té ", đơn giản ầm một chuyển, té trên mặt đất, trong miệng còn lẩm bẩm: "Ta liền không đứng dậy, liền không đứng dậy, coi như hiện tại cho lão tử hai mươi mỹ nữ, lão tử cũng tuyệt không đứng dậy liếc mắt nhìn. "

"M. "

Đám người này nhưng là thứ liều mạng, thật đem bọn họ chọc tới, đây chính là thực sự là nói trở mặt liền trở mặt, nói sát nhân liền giết người.

Bên cạnh Mặc Phi Phàm thấy đám người này thật nổi giận, mau chạy ra dây giải vây: "Được rồi được rồi, mập mạp, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, chúng ta hay là đi a !. "

"Bất quá ", Mặc Phi Phàm thoại phong nhất chuyển: "Trần huynh cũng không thể làm cho huynh đệ chúng ta hai người tay không vào đi thôi, thế nào cũng phải cho chúng ta điểm vũ khí a !. "

Nghe được "Vũ khí " hai chữ,

Mập mạp con mắt trong nháy mắt liền sáng. Hắn từ nhỏ liền thích súng, lớn như vậy cũng chơi đùa không ít súng đồ chơi, nhưng súng thật vẫn là lần đầu tiên thấy.

Nếu như có thể có súng phòng thân, cũng có thể thêm can đảm một chút rồi.

Hắn không nhúc nhích nằm trên mặt đất, vênh tai lắng lắng nghe Trần Vĩnh Hà trả lời thuyết phục.

Trần Vĩnh Hà suy nghĩ một chút, cảm thấy Mặc Phi Phàm nói rất có đạo lý, nhiều hai người nhiều hai phần lực lượng.

Thế nhưng, hắn lại sợ cho hồ thêm cánh, khu hồ dẫn lang, tìm phiền toái cho mình.

Suy đi nghĩ lại, hắn rốt cục gật đầu: "Cho hai người bọn hắn cây súng lục, mỗi thanh súng một cái băng đạn. "

Một cái băng đạn sáu viên đạn, hai cái băng đạn cũng chính là mười hai phát đạn.

Hiện tại, bọn họ bên này có mười bốn năm người. Coi như đối phương một phát đạn giết một người, cũng còn lại ba người.

Ba người này, nhất định sẽ đem hắn đánh thành tổ ong vò vẽ.

Cái này đã cho đủ bọn họ tín nhiệm, cũng bảo trì phòng bị mức độ nào đó.

Kỳ thực, hắn loại này suy nghĩ là dư thừa.

Lấy Mặc Phi Phàm năng lực, nếu quả thật muốn theo chân bọn họ khai chiến, đại khái có thể tay không đoạt súng, lại đem các loại người toàn bộ giết sạch. Đương nhiên, đang đánh nhau trung mập mạp khả năng tao ương, trở thành song phương tranh đấu vật hi sinh.

Nói đi nói lại, sự tình còn không có không xong đến một bước kia, sống mái với nhau chỉ có thể lưỡng bại câu thương. Mặc Phi Phàm còn muốn dựa vào cửa bọn hắn, ly khai cái địa phương quý quái này đầu.

Nhiều lần cân nhắc dưới, Mặc Phi Phàm quyết định lui nhường một bước, đi theo đám bọn hắn đi vào. Thuận tiện cũng muốn nhìn một chút, chỗ kia đến cùng có vật gì.

Lúc này, Trần Vĩnh Hà chính là thủ hạ đã đem hai cây súng đưa tới.

Mặc Phi Phàm hai tay tiếp nhận.

"Hiện tại có thể đứng dậy rồi a !. " một gã hắc y nhân đá đá trên đất mập mạp.

Mập mạp một cái lý ngư đã đứng, từ dưới đất bò dậy, rầm rì nói: "Lúc đầu ta là không muốn đi, xem ở các người tin tưởng ta như vậy chúng ta mặt trên, liền cho người mặt mũi này rồi. "

Trần Vĩnh Hà chính là thủ hạ liếc mắt nhìn hắn, không nói gì.

Mập mạp tiện tiện mà uốn éo cái mông, đi tới Mặc Phi Phàm bên người, gấp gấp lửa lan đến nhà tựa như: "Phàm ca, nhanh, cho ta một bả. "

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút: "Đồ chơi này người biết chơi sao, biết bảo hiểm ở nơi nào không, biết rõ làm sao mở an toàn sao? "

Mập mạp cười hắc hắc, một bả từ Mặc Phi Phàm trong tay đoạt lấy. Giống như bảo bối tựa như, kích động nhìn một chút. Sau đó rời khỏi băng đạn kiểm tra một chút băng đạn, mở chốt an toàn, nòng súng hướng về phía trước nổ một phát súng: "Đương nhiên biết, ta chơi đã hồng bao nhiêu súng đồ chơi rồi, đồ chơi này vừa học liền biết. "

Tiếng thương vừa vang lên.

Đem người chung quanh giật nảy mình.

"Mẹ kiếp , người muốn làm gì. " "Làm, sợ lão từ giật mình. " ". . . . " người chung quanh nhao nhao lấy phi thương "Bình thần " giọng, ân cần thăm hỏi mập mạp tổ tông mười tám đời người nhà.

Mập mạp cũng nguẩy nguẩy lỗ tai, nói lầm bầm "Không nghĩ tới súng thật động tĩnh lớn như vậy, lau. "

Mặc Phi Phàm nuốt chút nữa ngã quỵ, hắn hiện tại có điểm hối hận, khẩu súng (thương) cho mập mạp.

Tất cả chuẩn bị ổn thỏa sau, đoàn người chuẩn bị một chút dừng đạo, đi đến trước mặt "Thiên Âm điện " .

Phương diện này, đến cùng có thần bí gì khó lường đồ đầu? Lại đến cùng là ai, giết Trần Vĩnh Hà sáu tên thủ hạ.

Là quái vật, vẫn là trớ chú?

Đặc sắc, kính xin đợi, quý cầu cất dấu đề cử lạc~.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Hắc sắc giáp xác trùng

Đoàn người đập động rộng rãi mặt đất nham thạch vôi, bước nhẹ đi về phía trước, cao tụ năng đèn pin chiếu sáng bốn phía, tiểu tâm chú ý dưới chân cùng phụ cận động tĩnh.

Ở loại địa phương này, coi như muốn 120 cái tiểu tâm, cũng đáng.

Hoàn hảo, nửa đường chưa từng xuất hiện cái gì đột phát tình huống. Đoàn người, an toàn đi tới nơi này đồng "Thiên Âm điện" trước cửa.

Cùng lúc trước sáu người kia giống nhau, Trần Vĩnh Hà, Mặc Phi Phàm đoàn người đến sau này, cũng không nóng nảy đi vào. Mà là đứng vững gót chân, dùng đốt đèn chung quanh chiếu chiếu, quan sát quan sát.

Đưa mắt nhìn lại, trước mắt căn nhà này toàn thân màu đỏ, trải qua đã ngoài ngàn năm mà không hủ.

Bởi vì nham thạch vôi đặc tính, phụ cận lại không thấy thực vật, cũng không có đài tiền loại đồ đặc, ngay cả trong không khí đều tràn ngập một vôi mùi vị, toàn bộ kiến trúc, làm cho một loại không khí trầm lắng cảm giác.

Ở hai phiên môn trên, mỗi người có khắc một người giống là cái thời đại kia môn thần.

Cửa này thần, đương nhiên cái này chắc chắn sẽ không là chúng ta hiện tại môn thần bộ dạng, bây giờ môn thần ăn mặc loè loẹt, cùng muốn động phòng giống nhau. Hai cái này môn thần, đều là quái thú, mặt xanh nanh vàng, cùng hung cực ác, khiến người ta nhìn toàn thân sợ hãi. Tiểu hải tử nhìn, tuyệt đối là biết sợ đến bệnh nặng một trận.

Mập mạp nuốt nước miếng một cái, nhìn không được mắng: "Thật con mẹ nó ác tâm, hình như là một con con cóc cùng một cái gái xấu tạp giao ra. Ai, ta là thiếu chủ đại nhân. Ngài học thức uyên bác, biết đồ chơi này tên gì sao?"

Trần Vĩnh Hà đương nhiên biết, vốn không muốn phản ứng đến hắn. Nghĩ lại, nếu như mình không trả lời, không đứng mập mạp chết bầm này lại truy hỏi kỹ càng sự việc, hạch hỏi khiến người ta nghe tâm phiền. "

Hắn hít và một hơi, chậm rãi nói rằng: "Đây là sớm nhất môn thần, bên trái cái này gọi thần đồ, bên phải cái này gọi âu lũy. Căn cứ < sơn hải kinh > ghi chép, trong biển rộng có một ngọn núi, trên ngọn núi này có trùn ba nghìn dặm cây đào. Cây đào trên, có một quỷ môn. Quỷ môn trên có hai cái cửa thần, theo thứ tự là thần đồ cùng âu lũy. Chúng nó sẽ đem hại người quỷ, toàn bộ ném tới trên dưới đi đứt lão hồ. Tự hoàng đế bắt đầu, thì có đem hai vị này môn thần vẽ ở trên cửa, tránh quỷ khu Ma. "

Nghe xong Trần Vĩnh Hà lời nói, mập mạp nhìn không được khoi mào ngón tay cái: "Thiếu chủ đại nhân thực sự là tri thức uyên bác. Thì ra đồ chơi này còn là một thần a, ta còn tưởng rằng là cái biến đổi ghen giống đầu. "

Mặc Phi Phàm: "Được rồi mập mạp, hỏi ít hơn vài câu a !. Ta đây không phải là tới du lịch, lực chú ý nếu là không tập trung, nhưng là phải xảy ra án mạng. "

Mập mạp vừa nghe, sợ đến che khuôn mặt, thành thật ngậm miệng lại.

Trần Vĩnh Hà thấy hắn ngậm miệng lại, đang nghiêm nghị, dẫn theo mọi người, tiếp tục đi về phía trước.

Mọi người lướt qua cánh cửa, tiến vào viện. Cùng lúc trước sáu người kia miêu tả giống nhau, trong nhà này có một cái giếng, một cái gra-phit, một cái chuông ngựa còn có vài thớt Thanh Đồng mã.

Đừng nói cả con ngựa, chính là một cái đầu ngựa một cộng lông ngựa ba, nếu như có thể mang đi ra ngoài, ít nhất có thể đổi một chiếc thực sự bảo mã. Mập mạp nhìn xem này chế tác tinh xảo, không gì sánh được xinh đẹp lớn mã, nước bọt đều phải chảy ra.

Hắn nóng lòng muốn thử, muốn lên nhìn đằng trước xem có thể hay không thu hạ mấy cây lông tới.

Hắn vừa mới di chuyển, bên cạnh đã có người kéo hắn lại bả vai: "Mập mạp, ngươi muốn làm gì?"

Mập mạp vừa nghiêng đầu, là Trần Vĩnh Hà một tên thủ hạ, tiểu tử này cũng tương đối đùa, là có khả năng nhất cùng mập mạp cho tới cùng nhau đi người. Hắn nhếch mép, nói như vậy: "Các người cầm ta một túi đeo lưng bảo bối, ta đương nhiên không thể tay không đi a. Ta xem một chút, có thể hay không nhéo mấy cây mã tiên xuống tới, vừa có thể lấy làm văn vật, lại có thể đem ra pha rượu, nhất cử lưỡng tiện. "

Tên này hắc y nhân, nguyên bản cũng là thích nói giỡn. Có thể lúc này, có thể nghiêm trang nói rằng: "Chớ lộn xộn, ngươi không thấy được nơi đó có một cái giếng sao? "

"Giếng làm sao vậy, ta lại không sợ giếng. " mập mập lôi kéo cùng hai ngũ tám vạn tựa như, dường như hết quên hết rồi vừa rồi sợ nằm trên mặt đất kém chết bộ dạng.

Hắc y nhân cũng là tốt bụng, thấp giọng nói: "Ông cụ trong nhà đã từng nói, buổi tối chớ bên cạnh giếng, cũng đừng hướng cái giếng thăm dò. Ngươi, nên biết đó là ý gì a !. "

Hắn nói chưa dứt lời,

Cái này vừa nói, mập mập chỉ cảm giác mình lập tức cishengluoti rơi vào một cái trong hầm băng, hàn khí thấu xương theo hắn mỗi cái mao mạch máu vào vào thân thể trong.

Lúc này hắn nhìn nữa miệng giếng kia, đã không có bất luận cái gì dừng khí xa hơn bên kia trôi qua.

Nơi này như thế Tà, giếng này khẳng định không tầm thường. Một phần vạn, từ bên trong bò ra ngoài một cái thủy quỷ, đem mình kéo vào, vậy cũng thật gọi một cái thường thân thể lại gãy gập.

Hắn khước miệng giật một cái, lắp bắp nói: "Ta. . . Ta cảm thấy được cũng không cần. . . Không muốn tàn nhẫn như vậy tốt. . . Mã tiên. . . Mã. . . Mã tiên, vẫn là giữ đi. "

Mặc Phi Phàm nhẹ nhàng ở mập mập vỗ vỗ lên bả vai, an ủi: "Mập mập, không tìm đường chết sẽ không phải chết, vẫn là hảo hảo mà theo đại bộ đội a !. "

"Ta biết rồi, Phàm ca. "

Đoàn người lần thứ hai rơi vào trầm mặc, chỉ còn lại có cước bộ cùng mặt đất ma sát lúc, phát ra "Sa sa sa " thanh âm.

Trực tiếp xuyên qua tiền viện sau, cái này mười mấy người đi tới trong phòng khách. Trong phòng khách có không ít gia cụ, đại bộ phận đều là tảng đá chế tạo. Bất quá bởi vì năm tháng quá dài, mặt trên bài trí một tầng tro thật dày Trần.

Những thứ này bụi, không phải màu đen, là màu trắng.

Chính xác ra, là vôi bụi.

Ở phòng khách thượng vị chỗ, có một khối bình phong, mặt trên vẽ một ít hoa văn. Bất quá bởi vì bụi quá nhiều duyên cớ, thấy không rõ lắm vốn là tướng mạo.

Mọi người đang bình phong trước mặt dừng lại một lát, sau đó rao đến phía sau bình phong. Phía sau bình phong, là vài cái sương phòng. Trừ cái đó ra, còn có một bước thang lầu.

Đại gia ngừng thở, từ lầu một chậm rãi đi tới lầu ba. Lại từ lầu ba, đi tới lầu các.

Khi bọn hắn đi tới lầu các vừa nhìn, nhìn không được lớn tiếng kêu lên. Nhất là Trần Vinh Hà những thủ hạ kia, càng là vừa giận vừa kinh vừa sợ.

"A ! Là lão ngũ bọn họ. "

"Mẹ kiếp , đó là cái gì côn trùng. "

"Chúng nó ở ăn chúng ta huynh đệ, ta muốn đốt rụi bọn họ. "

". . . . "

Những người này đột nhiên kích động như vậy không phải là không có nguyên nhân.

Đầu mắt nhìn đi, mỗi người trên người, đều hiện đầy lớn chừng quả đấm hắc sắc giáp xác trùng. Những thứ này giáp xác trùng miệng phi thường sắc bén, lại có thể thoải mái mà ở người trên người chui tới chui lui.

Chỉ có như thế không lâu sau, những người này đã được ăn được lộ ra thân thể có chút bộ vị đầu khớp xương cùng nội tạng.

Nhìn qua, không gì sánh được ác tâm cùng khủng bố.

Nhìn nữa cái kia quan tài nhỏ, đã được mở ra. Nắp quan tài bị ném qua một bên, mặt trên còn nằm mấy con mạng cánh côn trùng.

"Làm, cái này là thứ quỷ gì, làm sao lợi hại như vậy? " mập mập kinh ngạc nói, đồng thời, hai nhãn chết nhìn chòng chọc bên cạnh một gã hắc y nhân trong tay hòa diễm súng.

Nếu như những con trùng này hướng bọn họ bên này giết tới, thông thường súng lục căn bản cũng không dùng được, chỉ có ngọn lửa này nòng súng dùng.

Không lâu sau, có người thật sự là không nhìn được loại kích thích này, bóp cò.

Hô hô hô!

Một cái dài hai ba thước thanh long, từ nòng súng xì ra.

Nhiệt độ hỏa diễm, trong nháy mắt đem nhất mặt ngoài này giáp trùng màu đen nướng chín, liền ngay cả này ghé vào trên quan tài mang cánh, cũng không có may mắn tránh khỏi. Không lâu sau, nhiệt diễm bắt đầu thiêu đốt thi thể trên đất, đem bên trong côn trùng cũng nướng chết chết, thương tổn thương.

Trước mắt lấy những con trùng này toàn bộ bị tiêu diệt, lúc này, Mặc Phi Phàm đột nhiên ý thức được một vấn đề.

Chỉ bằng cái này mấy con trùng, làm sao có thể có thể ở trong thời gian ngắn như vậy, đem sáu người lặng yên không một tiếng động giết chết.

Trừ phi . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Đại sát khí

Trừ phi, hiện trường còn có khác "Đại sát khí", còn có đại gia không có chú ý tới đồ đạc.

Mặc Phi Phàm cầm đèn pin chung quanh chiếu chiếu, đột nhiên phát giác dưới chân chạy qua một cái cùng loại rết một dạng đồ đạc.

Thứ này không lớn, có nửa thước tới trảng, chuyển đỏ như máu, trên đầu có hai cái thật dài đâm tua.

Bởi vì thân thể nhỏ, tốc độ di chuyển nhanh, đảo mắt liền theo Trần Vĩnh Hà giầy, bò tiến vào.

Năm giây không đến, Trần Vĩnh Hà thân thể đột nhiên vừa kéo, con mắt đảo một vòng, cương cương mà ngã xuống, liền thanh thanh âm cũng không kịp nói một tiếng.

Mặc Phi Phàm tay mắt lạnh lẽo, vội vàng đem Trần Vĩnh Hà đỡ lấy, lập tức la lớn: "Tiểu tâm dưới bàn chân, tiểu tâm dưới bàn chân."

Mọi người hoảng sợ, nhanh lên cúi đầu đi nhìn dưới đất.

Lúc này, đã muộn, rất nhiều người một tên tiếp theo một tên "Cạch cạch" té trên mặt đất.

Sự tình là đến mức như thế đột nhiên, trên cơ bản tất cả mọi người không biết làm sao.

Mập mạp lại không thấy giống như Mặc Phi Phàm dạng như chiến trường năng lực ứng biến, cũng không có giống như những người khác Đào Đầu kinh nghiệm. Hắn bắt kẻ nhiều như vậy, hú lên quá dễ, trốn bán sống bán chết. Bởi vì hắn tại cửa, cho nên gần quan được ban lộc chạy nhanh nhất.

"Suru!" một cái tiểu trùng vào lúc này, cũng bò hướng rồi Mặc Phi Phàm mặt giầy, đang định hướng hắn trong giầy chui. Mặc Phi Phàm không kịp nghĩ quá nhiều, nhanh lên chính mình thái chân mình, đem cái kia côn trùng giết chết.

Trần Vĩnh Hà là Mặc Phi Phàm cùng mập mạp hai cái này tay mới ly khai chỗ ngồi này huyết hy vọng, cho nên người sau chỉ có mạo hiểm nguy hiểm to lớn, đem người trước nhanh chóng ôm lấy, hướng ngoài cửa chạy đi.

Đừng xem Mặc Phi Phàm vóc người không phải rất cường tráng, cũng không cao to lắm, nhưng sức bật rất mạnh.

Ôm một cái nam nhân trưởng thành, cùng ôm một đứa 80 cân mỹ nữ giống nhau ung dung.

Mặc Phi Phàm cùng mập mạp chạy nhưng lại nhanh, khả Trần Vĩnh Hà những thủ hạ kia cứ như vậy may mắn như thế.

Vận rủi, giống như bão tố mưa rơi đánh tới, khiến người ta trở tay không kịp. Những người này vừa mới vẫn còn ở đã nghiền mà phun thương hòa, phát tiết chính mình nội tâm tình cảm, trong nháy mắt một tên tiếp theo một tên trúng chiêu.

Một số người vốn đang không có việc gì, ở nới đuôi nhau ra thời điểm, lập tức tại cửa liền đụng vào nhau.

Có người ngã sấp xuống, có người gào khóc, có người thét chói tai, có người kêu khóc, hiện trường loạn tung tung phèo.

Những thân kia bí mật còn trùng cũng mặc kệ nhiều như vậy, chen nhau lên, từ bọn họ óng quăn hoặc là giầy trong chui vào.

Ngược lại ở cửa những người này, một tên tiếp theo một tên co quắp, run rẩy, bắp thịt cứng ngắc.

Bọn họ rồi ngã xuống về sau, bốn phía lần nữa hiện lên rất nhiều giáp xác trùng. Những thứ này giáp xác trùng bò lên trên những người này thân thể, dùng sắc bén tả hữu ngạt xé mở da, chui vào.

Lúc đầu những người này chỉ là hôn mê bất tỉnh, cái này, trọng thương trọng thương, tử vong tử vong.

Mặc Phi Phàm ôm Trần Vĩnh Hà, cùng mập mạp một đường chạy như điên ra "Thiên Âm điện".

Ra thiên Âm đi đoạn hậu, cơ hồ là nhắm mắt lại tiếp tục đi phía trước chạy như điên.

Cuối cùng, thật sự là chạy hết nổi rồi, chỉ có một quỷ rạp trên mặt đất há mồm thở dốc đứng lên.

Mập mạp rõ ràng chưa tỉnh hồn, che ngực ngay cả liền hô lên: "Mẹ ơi, hù chết lão tử, hù chết lão tử. Trần Vĩnh Hà tên hỗn đản này, lão tử nói chớ vào đi chớ vào đi, hần cần phải đi vào, như thế rất tốt, cái này xong chưa."

Mặc Phi Phàm đem Trần Vĩnh Hà hướng bên cạnh dùng sức ném một cái: "Được rồi mập mạp, đừng oán trách. Đuổi mau nhìn xem trên người người có cái gì ... không còn trùng."

Mập mạp nghe được Mặc Phi Phàm thanh âm, trong lòng kích động đến khóc đi ra, hần lúc đầu muốn nói, "Phàm ca, người chạy đến thì tốt rồi, người chạy đến thì tốt rồi", lời đến khóe miệng, đột nhiên chứng kiến bị ném qua một bên Trần Vĩnh Hà, lập tức đổi thành: "Phàm . . Phàm . . Ca . . Người làm sao công trở lại người chết a."

Mặc Phi Phàm mắt sáng như đuốc: "Người không chết, ngược lại giống như trúng độc. Nhanh, mau nhìn trên người người có vật gì." vừa nói, cũng liền chính mình cúi quần áo, tiểu tâm kiểm tra.

Mập mạp thủ hoảng loạn, tạm thời đem lực chú ý thả ở trên người mình.

Hai người ước chừng kiểm tra rồi bốn năm phút đồng hồ, xác định không sau đó,

Mới đem y phục giầy quần gì gì đó toàn bộ mặc vào. Lúc đầu hai cái đại nam nhân, mặt đối mặt cúi lạng hết sẽ cảm thấy rất xấu hổ.

Nhưng mà, dưới loại tình huống này, bọn họ đã muốn không được nhiều lắm. Cùng mệnh so với, điểm ấy "Thăng thân thành khăn đối đãi" lại tính là cái gì.

Mập mạp sau khi mặc quần áo xong, si si sách sách từ trong túi lấy ra một gói thuốc lá, quất ra một cây, lại tay run đưa cho Mặc Phi Phàm một cây, xuất ra cái bật lửa cho hai người điểm, răng trên răng dưới răng không ngừng run lập cập nói: "Phàm ca. . . Người. . . Tại sao muốn cứu. . . Cứu tiểu tử này. . . Làm cho hần. . . Đề hần chết rất cao rồi. . . Còn dám uy hiếp chúng ta."

Mặc Phi Phàm thật dài hít một hơi thuốc, sau đó chậm rãi nói rằng: "Chúng ta muốn an toàn rồi đi nơi này, cần phải có biết người không thể, hần, rõ ràng biết rất nhiều thứ chúng ta không biết."

Vừa nói chuyện, một bên hút thuốc, vừa đem Trần Vĩnh Hà bên phải giầy ngã ngược lại, quả nhiên từ bên trong đổ ra một con trùng.

Côn trùng sau khi hạ xuống, phi thường nhanh chóng hướng gần nhất hai khối gạch trong khe chui. Mặc Phi Phàm tay mắt lanh lẹ, đánh súng "Ba" một tiếng, đem đánh thành hai nửa.

Mập mạp xem trên mặt đất than Hồng thủy, nứt ra miệng rộng, nhướng mày, kinh ngạc nói: "Cái này. . . Đây là. . . Đây là cái gì quý?"

Mặc Phi Phàm thu hồi súng, mắt như lẳng tinh nói: "Nếu như ta không có đoán sai hần, những người này đột nhiên trúng chiêu, chính là đồ chơi này giờ trò quý."

Mập mạp: "Cái này. . . Là cái gì còn trùng?"

Mặc Phi Phàm lắc đầu: "Trời mới biết."

Hai người một điều thuốc không có hút xong, Trần Vĩnh Hà đột nhiên "Lạc~" một tiếng, thân thể giật giật.

Mập mạp lúc này cũng bình tĩnh một chút, ném một cái điều thuốc, từ trong túi rút súng lục ra, kết vừa nói nói: "Không tốt, Phàm ca, tiểu tử này muốn thi thay đổi, ta tới kết liễu hắn. "

Mặc Phi Phàm nhanh lên đề một cái họng súng của hắn: "Đừng hồ đồ, xem bộ dáng là chậm qua khẩu khí này tới. Thủy, có thủy sao, cho hắn rút điểm thủy? "

Mập mạp nỗ bữu môi: "Siêu sớm không biết nhưng đi nơi nào. "

"Thủy không có ", mập mạp cười hắc hắc: "Bất quá nước tiểu nhưng lại có ngâm, có muốn hay không ta cho hắn tới điểm nước thánh. Ta nước thánh, nhưng là có thể biến hóa bách độc. "

Mặc Phi Phàm hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, ý bảo hắn không muốn nói đùa nữa.

Hắn đi tới Trần Vĩnh Hà bên người, tự tay nắm bóp người sau nhân trung. Không bao lâu, người sau con mắt đột nhiên mở, không đợi Mặc Phi Phàm phục hồi tinh thần lại, một cái khóa hầu trào đột nhiên hướng cổ của hắn khóa tới.

Mặc Phi Phàm không nghĩ tới Trần Vĩnh Hà lại đột nhiên xuống tay với chính mình, vô ý thức lui về phía sau ngã một cái.

Ai biết, cái này Trần Vĩnh Hà thân thủ cũng không tệ lắm. Nhất chiêu không trúng, cư nhiên lần nữa lần người mà lên.

Hai người, rất nhanh thì xoay đánh nhau.

Mặc Phi Phàm có chút mặc danh kỳ diệu, tâm nói mình cứu hắn, hắn trả thế nào động thủ a.

Mặc Phi Phàm một bên cùng Trần Vĩnh Hà chu toàn, một bên giải thích: "Trần huynh, Trần huynh, đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm. "

Trần Vĩnh Hà trông mắt tròn thật lớn, lớn tiếng nói rằng: "Hiểu lầm, cút hiểu lầm. "

Mặc Phi Phàm đầu óc có chút loạn mộng, luôn miệng nói: "Là ta cứu ngươi, là ta đem ngươi cứu ra, ngươi lẽ nào muốn lấy oán trả ơn? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Trần Vĩnh Hà lai lịch

Chỉ thấy Trần Vĩnh Hà con ngươi phóng đại, hoảng hốt không có nghe được thông thường, xoay vòng nắm tay hướng Mặc Phi Phàm mũi ném tới. Tốc độ của hắn, so với Mặc Phi Phàm tưởng tượng phải nhanh, Mặc Phi Phàm đương nhiên bị đánh lỗ mũi máu chảy.

Đổ máu, Mặc Phi Phàm cũng nổi giận. Đầu nói Nê Bồ Tát còn có ba phần tính năng của đất, ta cứu ngươi ngươi không nói cảm tạ coi như, còn động thủ.

Tật xấu này tuyệt không có thể nuông chiều!

Mặc Phi Phàm sờ một cái mũi, dựa theo Trần Vĩnh Hà quai hàm đánh tới, một quyền này trực tiếp đem Trần Vĩnh Hà hai cái răng cho đánh không có.

Song phương ngươi một quyền một quyền của ta, đánh cho khó phân thắng bại. Mặc Phi Phàm là bộ đội đặc chủng xuất thân, thân thủ coi là rất khá. Mà cái Trần Vĩnh Hà, tựa hồ cũng là một luyện gia tử. Song phương lực lượng ngang nhau, cây kim so với cọng râu, trong chốc lát lại không thể phân ra thắng bại.

Đánh có chừng ngũ sáu phút, song phương rốt cục lực kiệt, mũi không phải mũi, khuôn mặt không phải khuôn mặt mà mỗi người té trên mặt đất.

Mặc Phi Phàm thở hồng hộc hỏi: "Ta cứu ngươi, tại sao còn muốn đánh ta? "

Trần Vĩnh Hà tứ bình bát ổn nằm trên mặt đất, tiếng thở dốc dường như kéo máy xay gió: "Chúng ta TMD lúc đầu đều tốt. Từ cứu hai người các ngươi tại tỉnh, phiền phức một tên tiếp theo một tên. Hiện tại, ta dám kia thủ hạ ước đoán cũng dữ nhiều lành ít, ngươi nói ta có phải hay không nên đánh ngươi. "

Mặc Phi Phàm không nói, cái này TMD coi là lý do gì.

Mập mạp không vui, ửng thanh ửng khí nói rằng: "Ta nói tiểu tử ngươi, bây giờ còn coi ngươi là cái gì chó má thiếu chủ, bị một đám người tiền hô hậu ủng đầu. Ta cho ngươi biết, ngươi bây giờ liền quang can tư lệnh một cái. Là đầu hồ cho ta đang nằm, là con rồng cũng phải cho ta bàn trử. Còn dám loạn lỗ mắng, lão tử một thương làm cho ngươi bể đầu. "

Đừng xem Trần Vĩnh Hà hồ ngược lại, nhưng uy phong không tiêu tan. Hấn cắn răng, gương mặt cương nghị lạc hướng mập mạp bên này, hai vừa tròn vừa lớn trông mắt nghiêm khắc trừng nói: "Mập mạp chết bầm, ngươi dám động ta một sợi lông, ta để cho ngươi chết không có chỗ chôn. "

Trần Vĩnh Hà cùng Mặc Phi Phàm cũng coi như không đánh nhau thì không quen biết.

"Được rồi được rồi ", Mặc Phi Phàm dùng chân đá đá Trần Vĩnh Hà chân: "Đừng con vệt chết mạnh mẽ. Ngươi cũng nói, hiện tại chúng ta là trên một cái thuyền châu chấu. Ngươi tri thức uyên bác, biết là vật gì công kích ngươi sao? "

Trần Vĩnh Hà hoạt động một chút cái cổ, ngay từ đầu trầm mặc không nói gì. Qua một lúc lâu, chỉ có lẩm bẩm nói: "Không biết, giống như là bị người đánh một châm cường lực thuốc tê giống nhau, một hồi thân thể liền không khống chế nổi. "

Mặc Phi Phàm chỉ chỉ xa xa mở ra vết máu: "Chính là món đồ kia công kích ngươi, ngươi xem một chút đó là vật gì. "

Trần Vĩnh Hà khó khăn vòng vo nửa người, theo Mặc Phi Phàm ngón tay phương hướng, chứng kiến con kia bị đánh hi ba lạn côn trùng. Hấn khoe miệng giật một cái, từ nha trong hàm răng, văng ra ba chữ: "Hỏa diễm trùng. "

"Hỏa diễm trùng? " Mặc Phi Phàm không hiểu: "Cái gì là hỏa diễm trùng. "

Trần Vĩnh Hà nghiêng đầu lại: "Một loại tồn tại ở trong cỏ thư côn trùng. Truyền thuyết, đồ chơi này cùng thi trùng hợp thành cùng có lợi cộng sinh quan hệ. Hỏa diễm trùng dựa vào nọc độc tạm thời tính ma túy thức ăn thần kinh, cùng thi trùng lấy thực, lại từ thi trùng trứng trùng trung thu hoạch dinh dưỡng. "

"Thi trùng? Trước chúng ta nhìn thấy cái kia màu đen giáp xác trùng, chính là thi trùng? " lời này, là mập mạp hỏi.

Trần Vĩnh Hà còn giống như ở sinh mập mạp khí, hoặc là căn bản không chẳng đáng phản ứng đến hấn lời nói.

Bất quá, hấn ở đây trầm mặc, coi như là một loại trả lời thuyết phục.

Mặc Phi Phàm người vuốt "Thi trùng " "Hỏa diễm trùng " mấy cái này đồ đặc hàm nghĩa, cảm thấy có chút kỳ quái: "Thi trùng, nghe vào hấn là đối với dưới thi thể tay a !, làm sao đối với người sống cũng có hưng thịnh như vậy thú. "

Trần Vĩnh Hà lại lên tiếng: "Đây chính là hỏa diễm trùng chỗ lợi hại, độc tố của nó ma túy động vật sau, biết phóng xuất ra một cùng loại thi thể hủ bại hóa học mùi, hấp dẫn thi trùng đến đây. Thi trùng ăn nó, liền có sức lực để trứng, cũng bị rồi hỏa diễm trùng phồn diễn sinh sống cơ hội. "

Mập mạp nghe xong, cổ một tiếng: "Cảm tình cái này hỏa diễm trùng chỉ số IQ rất cao a, cư nhiên hiểu được lợi dụng tài nguyên. "

Mập mạp thấy chỉ là mặt ngoài,

Mà Mặc Phi Phàm thấy là cấp độ càng sâu gì đó.

Từ trước mắt xuất hiện, tam nhãn quái vật, bá vương đĩa, hỏa diễm trùng, thi trùng những thứ này sinh tồn tình trạng đến xem, cái này trong huyết mộ, phải có một hoàn chỉnh chuỗi sinh vật. Đề đoàn giống được ăn, cao đoàn giống chủ ăn.

Dưới tình huống bình thường, cấp thấp nhất chắc là thực vật loại, chỉ cần có loại vật này tồn tại, thì có thể tồn tại động vật ăn cỏ hoặc là nghiền răng loại động vật. Mà chút tiểu động vật, là được cao cấp hơn động vật thức ăn.

Mà thực vật loại tồn tại điều kiện, là quang, thủy cùng các-bon-đi ô-xít.

Thủy cùng các-bon-đi ô-xít, là trong mộ thất có. Mà quang, phải là ánh nắng mới được.

Nếu như từ sinh vật học phương hướng để phán đoán, chỗ ngồi này mộ thất khẳng định có chỗ nào, sinh trưởng rậm rạp thực vật, những thực vật này có thể hấp thụ đến đầy đủ ánh mặt trời. Nếu như có thể tìm được những thực vật này sở tại, liền có thể tìm tới cửa ra.

Biểu hiện ra, loại này phân tích rất có đạo lý. Nhưng tỉ mỉ đây đập, là có thể phát hiện tựa hồ cũng không có đơn giản như vậy.

Nếu quả như thật tồn tại cùng ngoại giới tương liên không gian, trong mộ thất gì đó, khả năng nhiều hoặc ít biết chạy ra một ít. Có thể Long Hồ Sơn chân núi cư dân chỉ ít cũng tồn tại một hai ngàn năm, làm sao không nghe được đưa tin nói, có người gặp được cùng loại tam nhãn quái vật vật như vậy đâu.

Nếu như sinh vật học giải thích không thông, vậy chỉ có huyền học hoặc là càng cao thâm hơn phong thủy học có thể có thể lấy giải thích thông.

Lúc này, Mặc Phi Phàm mới ý thức tới kiến thức của mình một mội chỗ. Huyền học hoặc là phong thủy học, hấn căn bản là xem không hiểu nhiều.

Hơn nữa, càng muốn đầu óc càng loạn. Muốn lâu, hấn thậm chí hoài nghi cái này có phải hay không một giấc mộng.

Thấy hần trăm mặc đã lâu, Trần Vĩnh Hà mới chậm rãi nói rằng: "Xem thân thù của ngươi, có điểm giống trong bộ đội đi ra, làm sao sẽ nghĩ lấy tới Đào Đầu? "

Mặc Phi Phàm cười gương một hồi, chỉ chỉ mập mập: "Vậy ngươi phải hỏi một chút hần, là thế nào đem ta lừa dối tới. "

"Mô hôi, ta cũng là bị người lừa dối có được hay không, ta cái này cũng là lần đầu tiên xuống đất. " mập mập về mặt ủy khuất nói.

Trần Vĩnh Hà liếc hai người liếc mắt: "Chỉ các ngươi cái dạng này, có thể sống đến bây giờ thật là một kỳ tích. "

Mặc Phi Phàm cười lạnh một hồi, hỏi ngược lại: " Trần huynh đầu, ngươi lại là lai lịch gì, tới đây tọa trong mộ rốt cuộc là muốn tìm cái gì? " kỳ thực, hần đã nghe lên được Trần Vĩnh Hà tới nơi này là vì tìm kiếm "Thông thiên bảo ", làm bộ chính mình không biết mà thôi.

Trần Vĩnh Hà cũng không muốn đem thân phận của mình cùng lai lịch, bại lộ cho Mặc Phi Phàm cùng mập mập nghe. Chỉ là thần thần bí bí nói: "Tìm nhất kiện bảo bối màu tím, nói các ngươi cũng không hiểu. Trừ cái đó ra, còn có ta muốn nghiệm chứng một việc. Đồ đạc tuy là không tìm được, nhưng chuyện này ta đã nghiệm chứng qua. "

Một việc?

Chuyện gì?

Mặc Phi Phàm cùng mập mập biểu hiện ra cực đại hiếu kỳ, chẳng lẽ, vừa rồi Trần Vĩnh Hà ở cái kia "Thiên Âm điện " trong phát hiện gì rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Có thể chuyển biến

Hai người cùng kêu lên hỏi: "Chuyện gì? "

Trần Vĩnh Hà vui vẻ: "Nói, các ngươi hiểu không? Ha ha. "

Mặc Phi Phàm cùng mập mập dừng một chút: "Đừng coi khinh người có được hay không? "

Trần Vĩnh Hà không để ý đến hai người, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Đừng xem Mặc Phi Phàm không thể nào cường tráng, sức bật thực sự là cường. Vừa rồi với hần đánh chiếc kia, thể lực tiêu hao thật sự là quá lớn, hần được nghỉ ngơi thật tốt, bổ sung bổ sung thể lực.

Mặc Phi Phàm so với hần mệt mỏi hơn, hần chẳng những đánh một trận, còn đeo Trần Vĩnh Hà chạy dài như vậy một khoảng cách. Nếu không phải là hần sự chịu đựng tốt, đã sớm mệt bỏ.

Còn như mập mập, cái kia thân thịt béo chính là của hần trời buộc. Hần chỉ là mang theo cái kia đàn mỡ té bào, cũng đủ để cho hần thể lực nhanh chóng tiêu hao.

Ba người rơi vào trầm mặc, người nào cũng không nói chuyện, ước chừng nghỉ ngơi tiếp cận nửa giờ, mới hồi phục tinh thần lại.

Cũng không biết có phải hay không là có khí lực, tâm tình tốt chút, Trần Vĩnh Hà lại chủ động mở miệng: "Kỳ thực, nói cho các ngươi biết cũng không quan hệ, ngược lại các ngươi có thể không thể đi ra ngoài còn chưa nhất định đâu. Ta tới cái này, kỳ thực cũng không phải là vì sao bảo tàng. Ta muốn cản gì đó, giống nhau gọi 'Thông thiên bảo', giống nhau chính là không lâu đi tòa kia thiên Âm điện. Chỉ tiếc, chưa kịp nhiều làm nghiên cứu, liền xuất hiện loại chuyện đó. "

"Ngươi sẽ không tính toán trở về đi? " mập mập kinh ngạc, lập tức sắc mặt vừa thu lại: "Ngươi nếu như lại đi tìm đường chết, chúng ta có thể không phải cùng. "

Trần Vĩnh Hà cười khổ một hồi, có lẽ là không hòa thuận, thanh âm mềm không ít: "Ta cũng không muốn đem mệnh ném ở cái địa phương quỷ quái kia. Nếu biết chỗ ngồi này trong mộ có thiên Âm điện thì dễ lắm. Chỉ cần cho ta lần cơ hội, để cho ta một lần nữa tự lại nhân thù, một lần nữa thì tốt rồi. "

Mập mập nghe xong, thở phào nhẹ nhõm. Nếu như người này như thế đi chịu chết, phe mình làm sao ra cái địa phương quỷ quái này. Về phần hần yêu

tới mấy lần tới mấy lần, ngược lại đời này mình là sẽ không tới nơi này.

Mặc Phi Phàm trong quần áo, đang lẳng lặng nằm cái kia gọi "Thông thiên bảo " gì đó.

Cho nên, so với việc thiên Âm điện, hẳn càng đối với thông thiên bảo biểu thị hiếu kỳ: "Người mới vừa nói tới nơi này không phải là vì cái gì bảo bối, mà là vì cái gì 'Thông thiên bảo', vật kia rốt cuộc là cái gì, lại đáng tiền như vậy? "

Hắn cố ý đem trọng tâm câu chuyện hướng tiền trên dẫn, không để cho phát hiện đầu mối gì.

"Tiền ", Trần Vĩnh Hà mũi trùng điệp hừ một cái: "Tiền nằm nhờ gì. Ở phác thông tay của người trong, nó liền là một tảng đá, có ở trong tay chúng ta, nó chính là một cái chìa khóa, một bả mở ra tương lai cửa chia khoá. "

Chìa khoá!

Tương lai cửa!

Mặc Phi Phàm nghe được tỉnh tỉnh mê mê, đó là ý gì.

Trần Vĩnh Hà tựa hồ biết Mặc Phi Phàm còn muốn hỏi, nhanh lên tiếp tục mở miệng ngắt lời nói: "Được rồi, các người cũng đừng hỏi nhiều như vậy, nói với các người cũng không biết. Coi như ta chết, ta cũng phải đem nó nát vụn ở trong bụng. "

Thấy hắn đều đem nói tới mức này rồi, Mặc Phi Phàm cũng không tiện hỏi lại. Việc cấp bách, làm sao ra ngoài mới là trọng yếu nhất.

Mập mạp liếc mắt nhìn hắn, nói lầm bầm: "Treo người lòng ham muốn người, không có tiểuJJ. "

Trần Vĩnh Hà quay đầu đi chỗ khác, không thèm để ý hắn. Một lát sau, lại quay lại, ba ba nhìn xem mập mạp thuốc lá trên tay, ồ ồ nói: "Uy, mập mạp, cho ta điếu thuốc. "

Mập mạp cũng không phải là cái gì người hẹp hòi, thoải mái bao thuốc lá cùng cái bật lửa ném qua.

Trần Vĩnh Hà rất ghét bỏ nhìn thoáng qua bao thuốc lá: "Cát trắng? Cái gì phá yên. "

Mập mạp nổi giận: "Lúc này là lúc nào rồi rồi, cònTMD cho ta trang bị con em nhà giàu, không quất cho lão tử. "

Trần Vĩnh Hà sờ sờ túi tiền, trên người quả thực ngay cả nửa điếu thuốc cũng không tìm được.

Hắn bắt đất đi quất ra một cây, điểm, dò xét tính mà hít một hơi. Cũng không biết là thực sự không phải thói quen, hay là cố ý ở ghét bỏ mập mạp, cái này yên vừa mới hút vào, hắn tựa liền tiếp ho khan.

Một bên ho khan, còn vừa mắng: "Thật phá yên, thậtTMD xông. "

Mập mạp tiến lên, thuốc lá hộp cùng cái bật lửa đoạt lại, ngoan ngoan trừng mắt liếc hắn một cái: "Hút không quen,

Liền cho lão tử ném, lại chó cùng lão tử mưon. "

Trần Vĩnh Hà do dự một chút, vẫn là không có nhưng.

Lúc này, Mặc Phi Phàm cũng hướng mập mạp muốn một cây, hít một hơi, hỏi một cái vấn đề mấu chốt nhất: "Trần huynh, người có biện pháp dẫn chúng ta ra ngoài sao? "

"Đúng vậy, lão tử về sau coi như là đào cống thoát nước, cũng lại cũng không xuống đất rồi. "

Mập mạp lòi thè son sất ở chỗ này phát thệ. Đương nhiên, chẳng mấy chốc sẽ được rồi quên vết sẹo đau, đem vừa rồi những lời này cho chó ăn.

Trần Vĩnh Hà buồn bã nói: "Biết! "

Biết!

Biết!

Mập mạp suyết chút nữa không có nhạc ra bong bóng nước mũi đi ra, hắn cũng biết làm sao ra ngoài, điều này thật sự là thật là vui.

Mập mạp đưa ngón tay giữa ra, bình chân như vại mà thề: "Cảm tạ Mao gia gia, cho ta một lần nữa làm người cơ hội. Chờ ta sau khi đi ra ngoài, nhất định đi Đế đều tốt vấn an lão nhân gia ngài, cho ngài dập đầu ba cái. Người muốn là cao hứng, từ quan tài thủy tinh trong bỏ ra ngoài theo ta uống vài chén cũng được, ta nói chuẩn bị trước tốt toàn tụ đức vịt nướng. . . . "

Nếu không phải là xem người này còn có mấy cân thịt, có thể cho ăn no mấy con quái vật cái bụng, Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà đều muốn một cái tát đem hắn phiền trở về mẹ nó trong bụng.

Mặc Phi Phàm tuyệt không có mập mạp tích cực như vậy lạc quan, bởi vì hắn ở Trần Vinh Hà giữa hai lông mày, phát giác ra một tia khuôn mặt u sầu.

Xem ra muốn đi ra ngoài, thấy không giống mập mạp cảm thấy dễ dàng như vậy.

Mặc Phi Phàm trong con ngươi bắn ra tinh quang, trầm giọng nói rằng: "Trần huynh có lo lắng? "

Trần Vinh Hà ngẩng đầu, con mắt cùng Mặc Phi Phàm mắt đối diện trên. Nhìn có như vậy bốn năm giây, hắn chỉ có gật đầu. Từ thiếp thân sản túi áo trong, lấy ra một tấm da dê Lụa. Từ cuộn da dê cũ kỹ trình độ xem, phải có nhất định lâu lắm rồi.

Hắn chỉ vào cuộn da dê phía trên văn lộ nói: "Đây là căn này mộ thất bộ phận bản vẽ cấu trúc, căn cứ ngũ hành bát quái suy tính, này thạch cầu vị trí hiện thời là sanh môn, cách xa mặt đất có chừng chừng hai thước. Chúng ta có thể rất dễ dàng đào một Trộm động, từ Trộm trong động ra ngoài. Bây giờ vấn đề là, chúng ta vị trí hiện thời, không ở nơi này phần bản vẽ cấu trúc bất kỳ chỗ nào, cho nên đường như khó làm. "

Mặc Phi Phàm ở bên cạnh nhìn xem, phát hiện cái này cuộn da dê đánh dấu vị trí, cùng phe mình trước cùng Thiết Phiến Tiên Sinh đã đến địa phương, cũng không có nửa điểm trọng hợp địa phương. Như thế chẳng khó nhìn ra, cái mộ huyết này quy mô, vượt qua xa tưởng tượng của hắn.

Mặc Phi Phàm vừa nhìn, vừa đem cuộn da dê lên bản đồ đi hướng nhớ ở trong đầu. Trí nhớ của hắn tốt, rất nhanh thì nhớ kỹ tám chín phần mười.

Hai người bọn họ ở chỗ này nhìn bản đồ, mập mạp lại ở một bên động kinh. Vừa rồi tốt hưng phấn cùng hít thuốc lắc, trong nháy mắt biến thành chua xót đánh cá. Nụ cười của hắn nhất thời cứng đờ, dậm chân thì thầm nói: "Cái gì? Nơi nào mới vừa nói biết. Ngươi lừa gạt ta, lừa gạt ta, ta muốn đem ngươi đánh thành cái sàng. "

Trần Vinh Hà ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn hắn liếc mắt, chỉ là trong miệng lầm bầm một câu: "Nói thật, ta rất muốn đem miệng của hắn dùng bùn tắc lại. "

Mặc Phi Phàm cười cười: "Đồng ý. "

Mập mạp: ". . . "

Mặc Phi Phàm nhìn kỹ cuộn da dê hồi lâu, cuối cùng đột nhiên nhãn tinh sáng lên, ngạc nhiên kêu lên: "Biết chúng ta bây giờ ở nơi nào. "

Trần Vinh Hà cùng mập mạp nhất tề chấn động: "Ở nơi nào? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Qua sông

"Ở chỗ này. " Mặc Phi Phàm chỉ chỉ trên bản đồ một vị trí, đây là cuộn da dê sát biên giới một cái trống không địa phương.

Mập mạp trừng mắt ngư ngừ, nhìn hồi lâu cũng không nhìn ra cái này có vật gì: "Phàm ca, ta cái gì cũng không thấy được a. "

Mặc Phi Phàm thật cao cầm lấy cuộn da dê, đổi một góc độ, đem một người trong đó sừng đặt ở trước mắt hắn, cũng khiến nó cùng mập mạp con mắt đặt ở đồng nhất cao độ, sau đó đối với hắn nói: "Hí mắt xem, ngươi là có thể thấy được. "

Dựa theo Mặc Phi Phàm nói cái loại này phương pháp, mập mạp thực sự nheo mắt lại, chuyện thần kỳ xuất hiện, nguyên bản cuộn da dê hơn mấy cái tương đối to văn lộ (nhìn xem giống như nếp uốn) lại thần kỳ tổ hợp giống nhau, xếp thành ba cái vô cùng đơn giản văn tự.

Loại chữ viết này, cùng loại cổ đại chữ tiêu triện, nội dung là -- thiên Âm điện.

Ba chữ này, chỉ hướng cuộn da dê một cái vô danh hắc sắc lấm tấm, cái này lấm tấm là cùng cuộn da dê trên có hữu những hình vẽ kia tương liên.

Việc này nghe rất bất khả tư nghị, nhưng cũng không phải vô nghĩa. Nếu như không phải tận mắt thấy, hắn thấy không tin đây là thật.

Mập mạp lúc này chỉ có nhớ lại, những năm gần đây thịnh hành một cái trò chơi.

Chính là cho ngươi một tấm rậm rạp, nhìn qua không có chương pháp gì một ít đường sọc. Nếu như chính diện xem, nhìn không ra cái kết quả, nếu như

đem trang giấy nhìn thẳng, là có thể chứng kiến bên trong văn tự, tên là "Dù sao giấu chữ đồ " .

Không nghĩ tới, mấy trăm thậm chí hàng ngàn năm trước cổ nhân, cư nhiên hiểu được sử dụng loại này thần kỳ về tài vẽ, Giản làm cho người ta xem thế là đủ rồi.

Nếu như không phải Mặc Phi Phàm cẩn thận tỉ mỉ, chỉ sợ sẽ là đem tấm này cuộn da dê lật hồng, cũng không tìm ra được.

Ngay cả vừa mới còn cao cao tại thượng Trần Vĩnh Hà, khi nhìn đến ba cái kia thần kỳ văn tự lúc, cũng lớn vì giật mình, lẩm bẩm nói: "Thực sự là bất khả tư nghị, thì ra ta phương muốn tìm, cư nhiên vẫn ở trong tay của ta. "

"Bất quá có chút kỳ quái, thiết trí bức tranh này người, tại sao muốn đem thiên Âm điện vị trí giấu sâu như vậy? Nếu như không phải chúng ta trong lúc vô tình đi đến nơi đây, sợ rằng rất khó phát hiện cái này thiên Âm điện vị trí. " Mặc Phi Phàm xoa cằm, như trước không nghĩ ra.

Mập mạp đưa tay, thần thần bí bí nói: "Ta biết, bởi vì ... này tọa thiên Âm điện dính lú một bí mật lớn. "

Trần Vĩnh Hà toàn thân chấn động, dường như bị nói trúng rồi cái gì tựa như. Hắn vội vàng từ mập mạp trong tay đem cuộn da dê đoạt lại, tiểu tâm giấu tại chính mình thiếp thân quần áo trong túi, ngắt lời nói: "Được rồi, nếu tìm được đường, cũng đừng suy nghĩ nhiều như vậy. Hiện tại ra ngoài, mới là khẩn yếu nhất. "

Không chờ bọn họ đồng ý, Trần Vĩnh Hà đã lên thân, hướng mặt trước tiếp tục đi tới.

Mặc Phi Phàm cùng mập mạp liếc nhau một cái, không quan tâm nhiều như vậy, đi ra ngoài trước rồi nói. Cái địa phương quý quái này, bọn họ là một giây đồng hồ cũng không muốn nhiều. Hai người không có hồi nhiều, bước nhanh canh đi tới.

Có tấm bản đồ này chỉ dẫn, bọn họ rất nhanh ở như mê cung vậy dừng đạo trong, tìm được lối ra. Ba người đi rồi có tiếp cận một giờ, rốt cục triệt để đi ra này khiến người ta đầu óc choáng váng thông đạo.

Lúc này, ra bọn hắn bây giờ trước mặt, một cái chôn theo người chết hãm hại. Cái này chôn theo người chết hãm hại, ở cuộn da dê trên có xác thực đối ứng điểm. Như vậy, bọn họ cuối cùng cũng đi tới đang trên đường.

So với việc bọn họ lúc trước nhìn thấy "Thiên Âm điện " cùng "Mông Lạt nữ chủ mộ thất ", cái này chôn theo người chết hãm hại so với hai cái địa phương muốn an tĩnh và bình thường nhiều.

Chôn theo người chết hãm hại không lớn, chỉ có chừng hai trăm bình. Lại không thấy quan tài, cũng không có trách vật, nhìn qua mọi thứ đều là như vậy mà an toàn. Hơn nữa, chôn theo người chết hơn là kê heo dê như vậy động vật. Những động vật này đã nát chỉ còn lại có xương, đối với thấy qua những quái vật kia Mặc Phi Phàm cùng mập mạp mà nói, đã căn bản là sợ không ngã hắn.

Càng làm cho mập mạp cảm thấy cao hứng chính là, hắn cư nhiên cái này đồng xương tùy, phát hiện hai cây dài hơn một thước răng ngà. Trong đó một viên răng ngà đã rạn nứt, biến thành màu đen. Mặt khác một cây răng ngà, nhưng lại bảo tồn hoàn hảo.

Hiện tại, cắt dấu trên thị trường gì đó đủ loại, răng ngà cũng là một loại tăng tỉ giá đồng bạc bảo đảm giá trị tiền gửi gì đó.

Hơn nữa, bởi vì những năm gần đây quốc tế xã hội có chí chí sĩ liên hợp chống lại,

Răng ngà xuất nhập cảng đều chịu đến nghiêm khắc khống chế, răng ngà thiếu, giá cũng nước lên thì thuyền lên.

Cùng hai năm trước so sánh với, ưu chất răng ngà đã lật vài lật.

Giống như vậy một cây có đã lâu lịch sử răng ngà, tùy tùy tiện tiện là có thể bán cái bảy, tám vạn, tốt, thế nào cũng có thể bán hơn mười vạn.

Mập mạp xuống đất, chính là chạy phát tài tới, trước này từ trong quan tài lấy ra bảo bối mất tích, làm cho hắn đau lòng quá.

Hiện tại có như thế cây răng ngà, cũng xem như bày tỏ an ủi a !.

"Ta nói Trần thiếu chủ, còn bao lâu có thể người nói cái kia 'Sanh môn' a? " mập mạp trên vai khiêng cây răng ngà, cùng trên vai khiêng cái Hoa cô nương giống nhau đặc ý.

Trần Vĩnh Hà nhìn một chút bản đồ: "Dự tính, còn có ba giờ là có thể đến rồi. "

", còn có lâu như vậy, " mập mạp lú lười.

Trần Vĩnh Hà: "Nếu như ngại lâu, liền chờ theo ta, chính mình tìm lộ ra đi. "

Mập mạp thè lưỡi, néo néo mình tay chân lẩm cẩm: "Ta đều đi không đường, đói chết ta, lâu như vậy ngay cả cửa rằm cũng không ăn? Phàm ca, chúng ta ngồi xuống nghỉ ngơi một chút a !. "

Mặc Phi Phàm cũng đồng ý mập mạp kiến nghị, hướng Trần Vĩnh Hà trưng cầu ý kiến: "Trần huynh, ta xem chúng ta hay là trước nghỉ ngơi và hồi phục nghĩ ngơi và hồi phục a !. Phía trước còn không biết có vật gì đâu, một phần vạn lại đụng với lợn xộn cái gì đồ đạc, cũng tốt có sức lực chạy. "

Trần Vĩnh Hà suy nghĩ một cái, cuối cùng đồng ý.

Vì bảo tồn thể lực, bọn họ mỗi đi nửa giờ, liền dừng lại nghỉ tạm mười lăm phút. Đầu hai giờ rưỡi, ngoại trừ cảm giác có chút oi bức bên ngoài, mọi thứ đều bình an vô sự.

Mắt nhìn lấy còn có nửa giờ lộ trình, một cái ngoài ý muốn triệt để làm rối loạn ba người kẻ hoạch.

Ở đi thông "Sanh môn " trên đường, đột nhiên xuất hiện một cái không biết tên mạch nước ngầm. Mạch nước ngầm đem trước mặt dừng đạo trùng khoa, hình thành nhất cá diện tích chừng hai mươi, ba mươi mét phóng khoáng mặt hồ.

Nhìn nửa nước này, càng đi về phía trước càng sâu. Lại tiếp tục đi về phía trước, nhất định phải được xuống sông bơi lội.

Trần Vĩnh Hà cùng Mặc Phi Phàm ngược lại không có gì, vén lên ống quần chuẩn bị một chút sông. Nhưng là, mập mập si si sách sách, chậm chạp không dám xuống phía dưới.

Hỏi hần lý do, kết quả mập mập này nói ra một câu nói, suýt chút nữa đem hai người cho tức chết: "< trộm mộ bút ký > đã nói, cái loại này dưới trong sông sẽ có quái vật, có ức tạo nên cá lớn, mí mắt có thể kẹp người. "

Mặc Phi Phàm nhìn hần kinh sợ dạng, còn trộm mộ, nghiêm giọng hướng hần quát: "NgườiTMD có thể hay không thiếu xem chút trộm mộ tiểu thuyết, có thể hay không có điểm thường thức. Mạch nước ngầm trong sông, dưỡng khí hàm lượng rất thừa thối, cá lớn gì có thể sống? Còn mí mắt kẹp người, người tại sao không nói người cái móng có thể kẹp người. "

Mập mập nhìn xem một vũng ao nước trong suốt, trong đầu nổi lên trong tiểu thuyết quái vật kia đáng vẽ, sợ đến bấp chân đều phải đảo quanh.

Thế nhưng, phía trước Mặc Phi Phàm thúc giục gấp. Hần do dự mãi, chỉ có thể cắn răng, chậm rãi đem ống quần lột tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Trung Hoa Hấu

Mập mập cẩn thận từng li từng tí thiếp thủy xuống, vừa mới va chạm vào thủy, một cảm giác mát mẻ lập tức phô diện nhi lai.

Lúc đầu mập mập cho rằng, dưới đất này sông thủy sẽ phi thường lạnh, lạnh đến cùng trong tủ lạnh đông lạnh rồi một buổi tối băng tra thủy giống nhau. Có thể hiện thực cũng là, nước này chẳng những không có lạnh như vậy, thậm chí còn có chút tình cảm ấm áp.

Mập mập kỳ quái nói: "Chuyện gì xảy ra, nước này làm sao không lạnh a? "

Mặc Phi Phàm: "Bởi vì nước nhiệt dung riêng dung lớn, hơn nữa thủy là ở dưới lưu động, phóng ra nhiệt hữu hạn. Cho nên, người biết cảm giác cũng không phải là đặc biệt lạnh. Điểm ấy thường thức cũng không có, thật không biết người là thế nào thi đậu đại học. "

Mập mập trong lòng yên lòng, vĩnh quyết miệng nói: "Kỳ thực ta rất thông minh, một tuổi là có thể chính mình xuyên quần cộc, ba tuổi sẽ không đái đầm rồi, năm tuổi ta là có thể dựa vào tố cáo phương thức, ung dung giáo huấn lớn hơn ta thật nhiều tuổi nam hài tử. Ta chính là lười động não, nếu như ta thật động khởi đầu óc tới, ngay cả tự ta đều biết sợ. "

Trần Vĩnh Hà nhin không được ném quá tới một câu: "Có phải hay không xuất môn đi gấp, đầu óc quên dẫn theo? "

Mập mập phát phát tay lên răng ngà, "Tàn bạo " nói: "Ta theo huynh đệ ta nói, người một cái bên thứ ba chen miệng gì. Đầu óc người dẫn theo, người vẫn bị bảy quái vật giết được một tên thù hạ cũng không thừa lại đâu? Muốn không phải chúng ta, người bây giờ đã thành một cỗ thi thể rồi. "

Chuyện này, bản là được Trần Vĩnh Hà trong lòng một cái khó có thể vớt bỏ khúc mắc.

Mập mập lời này kỳ thực đang nói đùa, bất quá vui đùa mở có điểm quá lừa, không nghĩ qua là đem Trần Vĩnh Hà bị chọc giận. Người sau xoay người, nhanh đi vài bước, tiến lên đem mập mập ấn ở trong nước, cũng quát âm lên: "Nếu không phải là đụng với hai người các người tai tính, ta có thể xui xẻo như vậy? "

Mập mập bị uống mấy ngụm nước, vẫn không có thu liễm. Trong miệng còn không sạch sẽ nói: "Chính mình táo bón kéo không ra thì, còn ngờ địa tâm

không có dẫn lực. . . "

"cao! " Trần Vĩnh Hà rất khó chịu, tiếp tục giảo mập mạp làm người như thế nào.

Mặc Phi Phàm có thể hiểu được Trần Vĩnh Hà tâm tình, sau một lát, chỉ có qua đây khuyên can: "Được rồi được rồi, đừng làm rộn, nơi này không an toàn, các loại vượt qua thủy sau đó mới nói đi. "

Trần Vĩnh Hà rốt cục ngừng tay tới, trừng diệp đối với mập mạp nói rằng: "Coi như ngươi may mắn, có người thay ngươi cầu tình. Bằng không, ta hôm nay cần phải giết chết ngươi không thể. "

Trần Vĩnh Hà tay cái này lúc sau đã buông ra, mập mạp đầu lại nửa ngày không có nổi lên.

Thì ra, mới vừa rồi bên ngoài xung đột thời điểm, mập mạp không thấm nước đèn pin rơi đến đáy nước, hắn đang định tự tay đi nhặt.

Mặc Phi Phàm không biết chuyện, còn tưởng rằng hắn xảy ra chuyện gì thế, nhanh lên qua đây đưa hắn đỡ dậy, gấp gáp miệng hỏi: "Mập mạp, mập mạp, ngươi không sao chứ. "

"Phốc! " mập mạp nhổ một bãi nước miếng, trong tay gắt gao siết một cái ưót nhẹ đèn pin, sợ hãi nói: "Ngư, đáy nước trong phía dưới có quái ngư. "

"Quái ngư? " Mặc Phi Phàm cầm đèn pin chiếu chiếu, thực sự ở phụ cận tương đối trong suốt một khu vực, phát hiện mấy cái đáng vẻ rất quái dị loại cá.

Ngay từ đầu, hắn thật chặt Trương, còn tưởng rằng là cái gì "Cá ăn thịt người " . Đợi tí mĩ phân rõ sau, thở phào một hơi. Loại cá này hắn chẳng những nhận thức, còn ăn xong.

Đồ chơi này là Trung Hoa Hấu, là một loại cổ xưa sinh vật. Từ lúc 3 hơn trăm triệu năm trước kỉ Đê-vôn liền sinh sống trên địa cầu trên, đến nay nhưng bảo trì kỷ hình thái, có thể nói trong đại dương viễn cổ di dân, có "Sinh vật hoá thạch " danh xưng là.

"Trung Hoa Hấu ", móng ngựa, thuộc chi cửa cương động vật chân đốt, kiểm trạng vĩ, toàn thân màu vàng sẫm, thông thường sinh hoạt tại nam hải "Hầu ngư " bắc bộ vịnh phân bố tối đa, Trung Hoa Hấu là quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật.

Hắn vừa muốn hướng mập mạp giải thích, trấn an cái kia khóa yếu ớt tâm. Lời mới vừa đến miệng bên, hắn bỗng nhiên cảm thấy không thích hợp. Trung Hoa Hấu là sinh hoạt ở đại dương sinh vật, chỉ có thể sinh hoạt tại có nước muối địa phương.

Nhưng là, mạch nước ngầm đại bộ phận đều là nước ngọt.

Nước ngọt, Trung Hoa Hấu làm sao có thể sinh tồn đâu.

Vì xác định nước này là nước ngọt, hắn dùng tay mức hơi có chút, nếm nếm.

Đúng là nước ngọt, còn có chút ngọt.

Như vậy,

Trung Hoa Hấu như thế nào lại sinh hoạt tại nước ngọt trong đâu? Còn có, Long Hồ Sơn phía dưới sông ngầm trong, làm sao có thể có Trung Hoa Hấu tồn tại?

Thấy cử chỉ của hắn có chút dị thường, mập mạp còn tưởng rằng mấy thứ này đối với người có uy hiếp, sợ phải mau hướng bên bờ thối lui: "Cái này. . . Đây sẽ không là cá ăn thịt người a !? "

Trần Vĩnh Hà đầu óc cũng mơ hồ, vì bảo hiểm trong lúc, cũng nhanh lên rút về đến vài mét chỗ bờ nước, ngưng ngữ nói: "Mặc Phi Phàm, nước này là có chuyện sao? "

Mặc Phi Phàm hít và một hơi, một loại đột nhiên khủng hoảng cảm giác truyền khắp hắn thần kinh đại não.

Mặc Phi Phàm đối với mình biết sản sinh loại cảm giác này, cũng hiểu được vô cùng kỳ quái. Hơn nữa, loại này như mộng má lúm đồng tiền vậy khủng hoảng cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Hắn cũng cùng hai người giống nhau, lui trở về bờ nước, cũng rút ra súng lục bên hông, làm cảnh giới.

Thấy hắn lấy ra súng, mập mạp cùng Trần Vĩnh Hà cũng đều lấy ra vũ khí của mình.

Ba người, kẻ cắp đèn pin, sáu cái lỗ tai, sáu con mắt, mật thiết mà nhìn chăm chú vào chu vi bất luận cái gì chỗ không đúng.

Rắc...rắc...!

Không biết vì sao, xa xa bỗng nhiên truyền đến một hồi dòng sông phát thanh âm. Tốt giống như một con cá lớn, trong nước kích lên bọt nước.

Chỉ là cái này nghe vào rất nước thông thường hoa, lại cho ba trong lòng của người ta bịt kín một tầng càng thêm nồng đậm lo lắng.

Dựa theo lẽ thường mà nói, mạch nước ngầm trong không quá có thể sinh tồn đại hình loại cá (bởi vì thức ăn, dưỡng khí hữu hạn). Nhưng là, nước kia hoa rõ ràng là một cái chỉ ít bốn mươi năm mươi cân cá lớn, chỉ có nên có động tĩnh.

"Phàm cá, người có cảm giác hay không cái này trên mặt nước mờ ồ lên? " mập mập hạ giọng, tiểu tâm dục dục nói rằng.

Kỳ thực không cần hẳn nói, Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà đều chú ý tới. Trên mặt nước quả thực không biết từ nơi này, bay tới một sương mù - đặc.

Sương mù - đặc càng lúc càng lớn, chỉ có một hai phút, nguyên bản rõ ràng mặt sông rất nhanh thì trở nên mờ hồ.

Mặc Phi Phàm nhìn một cái đem tay chốt an toàn mở ra, nghiêm giọng nói rằng: "Hình như là. "

Mập mập thanh âm lại bắt đầu phát run: "Nên. . . Chẳng lẽ thật sự có cá lớn a !. . . Tựa như < trộm mộ bút ký > cái chủng loại kia, dùng mí mắt đều có thể kẹp người chết ác ngư. "

Cái này vừa nói, ngay cả mập mập chính mình giật nảy mình.

Mặc Phi Phàm lắc đầu, khoe miệng lau qua một tia trúc trắc nụ cười: "Ngư lớn hơn nữa ta cũng không sợ, ta chỉ sợ đừng tái xuất hiện cái gì tam nhân quái vật. Ta trong lòng bây giờ đối với món đồ kia, đều lòng còn sợ hãi. "

Hai người nhỏ giọng nói xong, đồng loạt nhìn về phía Trần Vĩnh Hà, thanh âm thấp đủ cho chỉ có ba người biết: "Người sợ cái gì? "

"Sợ? " Trần Vĩnh Hà cười cười: "Ta cái gì cũng không sợ. "

Sau khi cười xong, Trần Vĩnh Hà mặt của lập tức nghiêm túc. Kỳ thực, hắn mới vừa rồi là đang nói dối. Hắn trước mặt sợ nhất, có thể nói chính là "Thi trùng " cùng "Hóa diêm trùng " . Bởi vì ... này hai biểu diễn, suýt chút nữa đem mình găm thành một đồng bạc cốt.

Từ vong, nhất là chết không có chỗ chôn, đối với mỗi người đều là một loại to lớn trong lòng khảo nghiệm cùng dằn vặt.

Ba người đang suy nghĩ miên man, con sông thượng du lục tục đáp xuống một ít gì đó.

Nhìn kỹ, mấy thứ này đều là chút đồng cỏ và nguồn nước hoặc là rong các loại đồ đặc.

Quá kỳ quái, lưu động mạch nước ngầm trong, lại có loại vật này. Hơn nữa, bây giờ là mùa đông, coi như là đồng cỏ và nguồn nước hoặc là rong, cũng sớm nên chết sạch a !.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Ta ở chỗ này

Cũng không lâu lắm, trong nước Trung Hoa Hấu càng ngày càng nhiều, cuối cùng dày đặc tạo thành tương đối lớn bầy cá. Bầy cá rậm rạp hiện đầy toàn bộ mạch nước ngầm nước sông, ngay cả nước sông đều được đen như mực.

Ở nơi này chút Trung Hoa Hấu trung, còn có mấy cái dài chừng một mét tiểu cá mập. Thảo nào, mới vừa mới có động tĩnh lớn như vậy, chắc là những thứ này tiểu cá mập chính ra động tĩnh.

Bởi vì Trung Hoa Hấu là vô cứng loại sinh vật, cho nên tiểu cá mập đối với người trước hứng thú không lớn, song phương ngược lại cũng sống chung hòa bình.

Nước ngọt trong có Trung Hoa Hấu đã coi như là đỉnh ly kỳ chuyện, phương diện này lại có cá mập, hơn nữa còn là ở nước ngọt trong sông, quả thực phá vỡ mọi người nhận thức trình độ.

Thấy được cá mập, Trần Vĩnh Hà chỉ có đột nhiên nghĩ tới: "Không đúng, đây không phải là duy nhất một nơi kỳ quái, trên thế giới còn có một cái địa phương, cùng tình huống nơi này tương tự. "

"Địa phương nào? " Mặc Phi Phàm cùng mập mập đều tò mò mà hỏi thăm.

Trần Vĩnh Hà ánh mắt tụ họp một chút, nói ra bốn chữ: "Bối Gia Nhĩ Hồ. "

Mập mạp: "Bối Gia Nhĩ Hồ, là cái gì Hồ? "

Trần Vĩnh Hà tựa hồ vẫn là không thích mập mạp, không có phản ứng đến hắn.

Mặc Phi Phàm nhưng lại nghe qua cái này Hồ, hắn hồi ức mà suy nghĩ một chút: "Bối Gia Nhĩ Hồ là Russia Siberia nam bộ, y người kho tỳ khắc châu cùng vài trong á đặc biệt nước cộng hoà cảnh nội một cái hồ nước ngọt. Là Đông Á không ít dân tộc nơi phát nguyên. Tô vũ Mục Dương mười chín năm địa phương, chính là ở chỗ này.

Nó cũng là trên thế giới, dung tích nước tích lớn nhất hồ nước ngọt, cũng là sâu nhất hồ nước ngọt. Có người tính toán qua, nếu như toàn thế giới nước ngọt đều biến mất, Bắc Kinh Aier hồ nước có thể chống đỡ địa cầu dùng để uống 42 năm.

Bối Gia Nhĩ Hồ, lập đỉnh ngữ ý là "Tự nhiên chi Hồ ", Tác-ta ngữ vừa vì "Phong phú chi Hồ ", Mông Cổ ý nghĩa lời nói vì "Ngọn lửa bất diệt ", Bối Gia Nhĩ ở trung quốc trong có thư xưng là "Bắc hải ". Nghe nói cái chỗ này, đẹp vô cùng, là trừ danh du ngoạn thắng địa. "

Không nghĩ tới Mặc Phi Phàm ngay cả nó mấy cái tên đều biết, Trần Vĩnh Hà cùng mập mạp đối kỳ nhìn với cặp mắt khác xưa.

Dừng một chút, Trần Vĩnh Hà chỉ có tiếp lời: "Không sai. Nhưng là nó nhất địa phương thần kỳ, cũng không phải nó phong cảnh cỡ nào ưu mỹ, mà ở với có quan hệ nó một điều bí ẩn đoàn -- Bối Gia Nhĩ Hồ bí ẩn chưa có lời đáp. "

"Bối Gia Nhĩ Hồ bí ẩn chưa có lời đáp? " Mặc Phi Phàm cùng mập mạp cùng kêu lên nói rằng.

Trần Vĩnh Hà mở miệng đầu, tiếp tục nói: "Không sai. Làm cho khoa học gia hoang mang không hiểu là, Bối Gia Nhĩ Hồ là hồ nước ngọt, nhưng sinh hoạt rất nhiều địa địa đạo đạo sinh vật biển, như hải báo, cá mập, ốc biển các loại. Hơn nữa trên thế giới hồ nước ngọt trung, chỉ có Bối Gia Nhĩ Hồ đáy hồ dài nông đậm "Tùng Lâm " vậy hải miên, hải miên trung còn sinh trường kỳ lạ tôm hùm. Ta vừa mới đem cái này, cùng Bối Gia Nhĩ Hồ liên hệ tới. "

Thấy hai người nghe được mê li, Trần Vĩnh Hà tiếp tục nói: "Ngay từ đầu, khoa học gia cho rằng Bối Gia Nhĩ Hồ là theo Đại Hải tương liên, hải dương sinh hoạt là từ cổ đại hải dương tiến nhập Bối Gia Nhĩ hồ. Thuyết pháp này thuyết pháp không thể thực hiện được, có người thí nghiệm đem sinh vật biển bỏ vào nước ngọt trong, chúng nó rất nhanh thì chết, hoàn cảnh sinh tồn không đúng.

Về sau nữa, trước đó liên khoa học gia duy liệt hạ kim cho rằng, đây là vô quả đất biến động kết quả. Hắn nói căn cứ cổ sinh vật cùng địa chất phương diện tài liệu thời trước, trung sinh đời kỷ Jura lúc Bối Gia Nhĩ Hồ lấy đông địa khu, từng có một cái mệnh mông bên ngoài Bối Gia Nhĩ hải. Sau lại bởi vô quả đất biến động, để lại hồ lục địa bạc -- Bối Gia Nhĩ Hồ. Theo nước mưa, nước sông không ngừng gia nhập vào, mặn thủy trở thành nhạt, mà bây giờ "Sinh vật biển " liên là đương thời hải lui lúc để lại. "

"Về sau nữa, suy đoán này cũng bị đẩy ngã. Nguyên nhân là mọi người ở Bối Gia Nhĩ Hồ phụ cận đánh vài hộp rất sâu giếng khoan. Từ lấy đi lên mòm đá tâm hàng mẫu trung, không có phát hiện bất luận cái gì về trung sinh đời trầm tích tầng, ngược lại chứng minh chỉ có Đại Tân sinh đá trầm tích tầng. Những thứ này thực vật chứng minh, Bối Gia Nhĩ Hồ địa khu thời gian dài tới nay vẫn là lục địa, không có chuyện gì bên ngoài Bối Gia Nhĩ hải. Bối Gia Nhĩ Hồ là ở vô quả đất gãy trong hoạt động hình thành phay đứt gãy Hồ. "

"Thậm chí, đem cái hiện tượng này cùng không gian vũ trụ siêu sức mạnh tự nhiên liên hệ tới. . . . "

"Ngư cũng bị mất,

Sương mù cũng trở thành nhạt. " mập mạp thấy Trần Vĩnh Hà nói xong, lúc này mới lên tiếng.

Cũng không phải là, vừa mới qua đi một phần tới đồng hồ, trong nước liền không thấy được nửa điểm cá động tĩnh, chỉ còn lại có sóng gợn lăn tăn mặt nước, lại nói cho bọn hắn biết, vừa rồi nơi đây lợi qua một đoàn thần kỳ loại cá.

Giờ này khắc này, đại gia cũng không cần mơ mộng, vì sao nhạt trong nước sẽ có hải lý ngư, khoa học gia chưa từng giải đáp đi ra vấn đề, bọn họ làm sao có thể biết. Bọn họ hiện tại nhất hần là nếu muốn, là như thế nào vượt qua.

Càng trễ nải nữa, bọn họ chỉ có thể càng bị động. Hơn nữa, hiện tại đại gia thể lực đều tiêu hao rất nghiêm trọng, vừa không có thức ăn bổ sung, nhiều làm lỡ một giây đồng hồ, là hơn một phần phiêu lưu.

Ba người không có lựa chọn khác, đang đợi rồi gần mười phút, cảm giác không có dị động gì sau, tiếp tục thử lần thứ hai.

Trước 10 mét, bọn họ di chuyển rất thuận lợi, không có gặp phải quái ngư, cũng không có gặp phải những sinh vật khác. Mười thước sau đó, nước sông đã muốn không có đến mọi người mũi. Không có biện pháp, chỉ có thể tiêu hao thêm chút thể lực, lợi tới.

Tuy nói nước sông không như trong tưởng tượng lạnh như vậy, có thể đây cũng là tương đối mà nói, nước lạnh chìm vào quần áo tư vị như trước phi thường không dễ chịu. Hơn nữa, trên người bọn họ đều mặc dày quần áo dày, UU đọc sáchwww. uukanshu. net y phục hấp thủy về sau trở nên phi thường trầm trọng.

Vì vậy, ba người ở trong nước bơi lợ về đến mức dị thường cật lực.

Phác thông phác thông!

Đại gia tận khả năng đem bọt nước vỗ lớn hơn một chút, để bảo đảm cầm đi về phía trước cân động lực.

Mới vừa lội qua đi bảy tám mét, mặt nước sương mù đột nhiên lại tăng lên. Hơn nữa lần này sương mù so với lần trước còn gấp hơn, còn nặng hơn, phẳng phất trong nước có yêu quái gì, có thể ở trong khoảnh khắc thôn vùn thổ vụ tựa như.

Rất nhanh, mập mạp ánh mắt bắt đầu mờ nhạt. Mặc dù hần biết, Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà liền ở trước mặt hần chỗ không xa, nhưng là, hần chính là thấy không rõ.

Mập mạp hoảng hốt trong tay không thấm nước đốt đèn, nhẹ nhàng la lên: "Phàm ca, Phàm ca, các người ở nơi nào? "

Trong sương mù dày đặc, truyền tới một thanh âm: "Ta ở chỗ này, ta ở chỗ này. "

Mập mạp không suy nghĩ nhiều, nhanh lên tăng thêm tốc độ vạch về phía Mặc Phi Phàm phương hướng. Hần trong trí nhớ, dường như này trong lòng đất chiều rộng của mặt sông bất quá hai mươi, ba mươi mét. Nhưng là, hần một hơi thở ước chừng tìm hơn ba mươi mét, vẫn là không có đến bên bờ.

Phải biết rằng, hần chỉ là đi thi đi tiếp cận mười thước.

Mười thước muốn ba mươi mét, bằng 40m, cái này đã vượt qua rồi bờ sông độ rộng.

Chẳng lẽ, mình tính ra có sai lầm?

Mập mạp tiếp tục hô mấy tiếng nói: "Phàm ca, Phàm ca, người đã tới chưa? "

Kỳ quái là, Mặc Phi Phàm hay là trở về đáp: "Ta ở chỗ này, ta ở chỗ này. "

Một lần này thanh âm, so với trước kia cái thanh âm kia kỳ quái cùng nhộn nhiễu. Mập mạp lại nghĩ tới < trộm mộ bút ký > bên trong một cái tình tiết, có một loại gọi là dã cổ gà xà, là biết học người nói chuyện.

Chẳng lẽ, vừa rồi cùng chính mình trả lời, không phải Mặc Phi Phàm?

Nghĩ đến đây, mập mạp sợ đến nước mắt đều xuống, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Phàm ca, người đừng làm ta sợ, rốt cuộc là có phải hay không người đang nói chuyện a? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Chết chìm

"Ta ở chỗ này, ta ở chỗ này. "

Nói chuyện, nói chuyện vẫn là thanh âm này.

Mập mạp trực tiếp dọa tái ra, nếu không phải là ở trong nước đầu, quần cũng phải ẩm ướt một mảng lớn.

Hần hoảng sợ giơ lên trong tay voi nha, răng trên răng dưới răng run lập cập, chính mình cho mình cổ động nói: "Người. . Người. . . Người. . . Người đừng tới đây hắc, ta. . . Ta cũng không sợ người. "

Hần cũng không dám đi phía trước bơi, nghiêng về một phía lấy lui về phía sau du.

Nhưng là, bơi không có vài giây, cảm giác phía sau lưng bị vật gì vậy đình một cái.

Một loại cảm giác xấu, trong nháy mắt truyền khắp toàn thân.

Mập mạp chậm rãi quay đầu, dùng đèn chiếu một cái, hần nhìn thấy gì!

Hần xem đến một tấm khuôn mặt.

Đây là một tấm nữ nhân khuôn mặt. Mũi cao môi mông, da trơn bóng, như tơ lụa vậy tóc dài rơi một bên. Tán nếu đao cắt, mày như hắc vẽ, mặt như mũi đào, thoát nhìn cực kỳ phiêu dật cao quý, lịch sự tao nhã thoát tục, dường như đến từ hải ngoại tiền trên đảo tiền nữ giống nhau.

Nữ nhân ngoại trừ da bị thủy chạy hơi trắng bạch, cảm giác có chút khủng bố bên ngoài, địa phương khác, đều một điểm không khủng bố, giống như một ngủ mỹ nhân.

Được rồi, mi tâm của nàng còn có một con mắt, liền mạng mặt khác hai đều là khép lại.

Mập mạp liếc mắt liền nhận ra, đây không phải là trong quan tài cái kia tam nhân nữ nhân thi sao.

Chẳng lẽ, nữ nhân thi từ trong quan tài chạy đến, lại nhảy vào trong nước tắm tới?

Không đúng, không có khả năng có loại khả năng này, chắc là một người. Cái kia bị Thiết Phiến Tiên Sinh mở thang, coi như vốn là sống được, hiện tại cũng nên chết.

Mặt khác, mập mạp ở nơi này tam nhân nữ nhân thi khỏe mắt, phát hiện một viên tế tế mỹ nhân chí, mà cái kia nữ nhân thi là không có.

Mập mạp tâm cũng là ghê gớm thật, sợ hãi nhất thời quét sạch. Hắn cảm đốt đèn đi xuống chiếu chiếu, khá lắm, nàng cùng trước đã gặp cái gì cũng không còn xuyên. Hai ngọn núi cao ngất, tuyệt đẹp vóc người, thậm chí phía dưới khí quan cùng với khí quan chung quanh hắc sắc Tùng Lâm đều nhìn một cái không xót gì, bại lộ ở trước mắt hắn.

Mập mạp trên dưới hầu kết một hồi cuộn, có chút tiếc nuối nói: "Đáng tiếc người chết, bằng không chuẩn thảo người làm vợ. "

"Ta ở chỗ này, ta ở chỗ này. "

Mập mạp phía sau, lại truyền tới một hồi tiếng kêu.

Lúc đầu, mập mạp quên mất cái loại này phát ra từ nội tâm sợ hãi. Thanh âm này vang lên lần nữa, bằng nhắc nhở lần nữa rồi hắn.

Mập mạp không biết xấu hổ mà tự tay sờ về phía tam nhân nữ nhân thi ngang lưng, tiện tiện nói: "Lão bà, mặc kệ phía sau là cái gì, thay ta ngăn cản một trận, chờ ta ra ngoài, ta sẽ thay người thấp hương. "

Tay hắn ở nữ nhân thi thể trên sờ loạn, đột nhiên ở nữ nhân thi gan vị trí, mò tới một cái rất nhỏ lẻ sách. Lẻ sách đã bị cái phao được không sai biệt lắm khép lại, nhưng là cái loại này lật tay cảm giác vẫn còn ở.

Mập mạp lần nữa lại càng hoảng sợ, lần này hắn cũng không dám kêu nữa lão bà, nước mắt nước mũi tê lưu nói: "Cô nãi nãi của ta, người làm sao chạy đến nơi đây. " mới vừa rồi còn thương hương tiếc ngọc động tác, lập tức trở nên thô lỗ và không nề tình.

Hắn hung hăng đem nữ nhân thi lui về phía sau ném đi, sau đó liều mạng đi phía trước du động, cũng không biết khí lực từ đâu tới, cứ nhiên lập tức về ra xa sáu, bảy mét. Cái này sáu, bảy mét, hắn là đem đầu mông ở trong nước vạch, như vậy phải tiết kiệm lực một ít. Bất quá, bởi vì trên người cùng đồ trên tay nhiều lắm, tốc độ cũng so với đang bơi lội quán muốn chậm nhiều.

Đúng lúc này, không biết vật gì vậy, từ mập mạp dưới bụng mặt nhô lên.

Ngắm nước mập mạp, chừng đồ gỗ 60 cân. Có thể vật kia, cứ nhiên có thể lập tức đưa hắn đình ly thủy mặt hơn hai thước. Mập mạp bị đụng phải thất điên bát đảo, cái bụng đều nhanh đụng bể rồi. Hắn từ hơn hai thước trên cao quảng xuống, một đầu ngã vào trong nước.

Còn chưa tới phải gấp bề khí, vật kia vừa tàn nhẫn đình mập mạp một cái, lần này mập mạp so với lần trước bay càng cao, chừng 2m2 đến 2m3 khoảng cách.

Liên tiếp hành hạ như thế năm sáu lần, mập mạp thì không chịu nổi. Hắn cảm giác ngũ tạng lục phủ đều phải bị dao động hồng, ra bên ngoài nhỏ ngụm tiên huyết, lại lúc rơi xuống, đã không thể động dậy rồi, ngay cả cái kia cây thủy cùng bảo bối tựa như răng ngà,

Cũng không biết ném đi nơi nào. Trừ cái đó ra, là tối trọng yếu không thấm nước đốt đèn, cũng không biết tung tích.

Quái vật kia còn không dừng tay, như trước chơi mệnh tựa như tiếp tục xông tới mập mạp.

Lại tiếp tục rồi bốn năm lần, có lẽ là mệt mỏi, hoặc giả cho phép cảm giác mập mạp không có động tĩnh, lúc này mới dừng lại. Sau đó, choảng khê cần, đem mập mạp hướng dưới nước mặt kéo đi.

Người đang trước khi chìm chết, tổng sẽ liều mạng gãy dựa một phen, mập mạp không cam lòng cứ như vậy bị dưới nước không rõ quái vật ăn tươi, tay chân một hồi phui đi, muốn nắm cái gì đồ đặc.

Thật đúng là đừng nói, ở trong hoảng loạn hắn tóm lấy rồi một chân. Đây là chỉ rất lớn chân, cảm giác giống như nam nhân, nhưng là da lại phi thường nhẵn nhụi trơn tru, hơn nữa không có lông chân, chắc là vừa mới đó tam nhân nữ nhân thi.

Mập mạp cũng không quản được nhiều như vậy, hai tay gắt gao bắt lại người nữ kia thi, muốn trì hoãn vật kia tốc độ.

Thật đúng là đừng nói, chiều này quả thực nổi lên điểm tác dụng, chính mình trầm xuống tốc độ, đã chậm lại.

Giữa lúc hấn cảm giác có chút vui mừng thời điểm, đùi phải của chính mình, dường như lại bị vật gì vậy cản tựa như. Còn có một chỉ, trực tiếp cản chính mình một cánh tay còn lại.

Quý kia đồ vật hàm răng ngược lại không phải là đặc biệt sắc bén, bất quá khí lực đặc biệt lớn, mập mập bị tứ ngưỡng bát xoa lôi kéo không thể nhúc nhích.

Không lâu sau, mập mập trong phổi dưỡng khí hao hết, Viêm Hoàng càng ngày càng trống rỗng, lập tức mất đi ý thức.

Cũng không biết qua bao lâu.

Một giờ, mười giờ, vẫn là một ngày. . . .

Mập mập rốt cục chậm rãi mở mắt, hấn mở mắt đầu tiên mắt, liền thấy Mặc Phi Phàm cùng Trần Vinh Hà thân ảnh của hai người.

Hấn trương liễu trương chùy, rù rì nói: "Ta. . . Chúng ta đây là đến rồi thiên đường a !. "

Có lẽ là cùng nhau cộng rồi hoạn nạn, Trần Vinh Hà đối với mập mập thái độ khá hơn nhiều. Chỉ nghe hấn trên ghẹo nói: "Chỉ bằng ngươi, chết còn muốn vào thiên đường địa ngục ngay ngò a ! Ngươi. "

Mập mập vừa nghe, ha ha nói: "Ta. . . Ta không chết? "

Mặc Phi Phàm cười ha ha: "Thiếu chút nữa thì chết. Bất quá ngươi giải thích một chút, ngươi từ nơi này đem đồ chơi này mang vào? "

Mập mập giùng giàng đổi một thân, chứng kiến dưới chân quả thực nằm cái kia tam nhãn nữ nhân thi, tay của mình cùng sinh trưởng ở người nữ kia thi trên mắt cá chân giống nhau, từ đầu đến cuối hấn đều gắt gao cầm lấy, ngón tay của hấn đã cứng ngắc, liền thân thẳng đều trắc trở, ngay cả Mặc Phi Phàm cùng Trần Vinh Hà cũng không cách nào để cho buông ra.

Kỳ thực, đừng nói là hai người bọn họ, mập mập chính mình, đều phí hết lớn tinh thần.

Chứng kiến hai vị đồng bạn, mập mập mũi đau xót, nước mắt hoa lạp lạp liền chảy ra: "Ta không chết, ta không chết, thật sự là quá tốt rồi, thật sự là quá tốt rồi. "

Trần Vinh Hà ngược lại rất quan tâm này là nữ nhân thi lai lịch, nhất là đối với nàng gan bộ vị vết thương kia, đặc biệt cảm thấy hứng thú. Từ vết thương cao thấp xem, chắc là có người từ bên trong cầm rồi vật gì vậy.

Hấn tiếp tục truy vấn nói: "Mập mập, cô gái này thi là từ đâu tới? "

Mặc Phi Phàm trong lòng hơi hồi hộp một chút, tuy là bọn họ cùng Trần thiếu sông cũng coi như cộng rồi hoạn nạn, nhưng có mấy lời vẫn không thể nói lung tung.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Huyết động

Nếu như là dưới tình huống bình thường, Mặc Phi Phàm ngược lại không lo lắng mập mập sẽ nói nói lộ hết. Nhưng hấn hiện tại, hôn mê hồi lâu mới vừa tỉnh, đầu khẳng định vẫn là mơ mơ màng màng. Thật không biết, người này có thể hay không văng ra vài câu để lộ nội tình lời nói tới.

Trần Vinh Hà hỏi lời này thời điểm, Mặc Phi Phàm tâm lập tức đều thót lên tới cổ họng trên.

Mập mập cũng không suy nghĩ nhiều, há mồm liền ra: "Đây không phải là. . . . Từ trong nước bắt đến cứu mạng nha, ta còn tưởng rằng đó là một đầu gỗ đầu. Mẹ kiếp , lại là một nữ nhân thi, thậtTMD xui. " đừng xem mập mập đại đại liệt liệt, thời điểm máu chốt vẫn đủ tỉ mỉ. Hấn đương nhiên cùng Mặc Phi Phàm một đầu, sẽ không bán ra bằng hữu của mình.

Mặc Phi Phàm nghe xong, ám ám thờ phào nhẹ nhõm, mau đánh ngã ba: "Tiểu tử ngươi cũng coi như mạng lớn, hôn mê năm sáu cái giờ rồi, chúng ta còn

tưởng rằng người suốt chút nữa chết. "

Trần Vĩnh Hà cũng không còn hoài nghi mập mạp, chỉ là đối với nữ nhân thi vết thương trên người, lòng hiếu kỳ không giảm. Từ nữ nhân thi gan bộ vị lẽ sách đến xem, chắc là bởi vì. Hơn nữa, vết thương rất mới, phải là gần một tháng thiết (bởi vì vết thương bị lạnh như băng sông ngâm nước rất lâu duyên cớ, thời gian cụ thể, không thể phán đoán).

Nếu quả thật là liền gần một tháng thiết, nói rõ rất có thể có người trước bọn họ một bước, đem đồ vật lấy đi rồi.

Chẳng lẽ, là hai người bọn họ?

Trần Vĩnh Hà đưa ánh mắt quét về phía bọn họ, sau đó suy nghĩ một cái, lại cảm thấy không quá có thể.

Từ biểu hiện của bọn hắn đến xem, quả thực giống như hai cái mới vừa xuống đất tay mới, có thể sống đến bây giờ, vận khí chiếm rất lớn nhân tố. Mặt khác, ở mới vừa nhìn thấy bọn họ thời điểm, cũng lục soát qua thân thể của bọn hắn rồi, đích xác không có tự mình nghĩ tìm gì đó.

Trần Vĩnh Hà nhìn xem nữ nhân thi gan bộ vị vết thương, âm thầm nắm quả đấm một cái. Chẳng lẽ, chính mình thứ muốn tìm, thực sự bị người nhanh chân đến trước rồi?

Bên này, Mặc Phi Phàm cùng mập mạp đang câu có không có một câu mà làm bộ nói chuyện phiếm.

Mập mạp: "Ta hôn mê đã bao lâu? "

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút: "Chúng ta tỉnh lại về sau, có chừng bốn, năm tiếng rồi. "

Mập mạp ăn một đại sọt: "Lâu như vậy? Biết nước kia trong là vật gì sao? "

Mặc Phi Phàm gật đầu, lại lắc đầu.

Hắn phản ứng này có điểm kỳ quái, mập mạp xem không hiểu.

Mặc Phi Phàm giải thích: "Là một loại cùng loại là rắn mỗi một dạng đồ đặc, nhưng là nhưng không giống lắm, rắn mỗi không biết bơi, nhưng món đồ kia kỹ năng bơi cực kỳ tốt, mỗi một cái đại khái khoảng 1m50. Ước đoán, chỉ có khoa đường nhiều lớn có thể có thể so với món đồ kia đầu. Vật kia thích tha đồ đặc vào động trong, có phải là vì chứa đựng thức ăn. "

Mập mạp chưa tỉnh hồn: "ta cũng là bị quý kia đồ đặc lôi vào, chúng nó không phải gặp lại nhi trở lại ăn chúng ta a !. "

Mặc Phi Phàm: "Không cần lo lắng, món đồ kia liền ở trong nước lợi hại, ở trên đất bằng cơ bản không có uy hiếp gì. Ta theo Trần huynh tỉnh lại về sau, một người bị thương nặng một cái, đang chuẩn bị tiếp tục đuổi, chợt phát hiện cái động khẩu nằm dưới, trong tay còn nắm chặt này là nữ nhân thi chân. mấy cái quái vật chắc cũng là bị bị thương hai cái quái vật hù dọa, cho nên toàn bộ chạy. "

Mập mạp nghe vậy, thờ phào một cái, nếu đánh thắng được nha, cũng không cần lo lắng đề phòng.

Cái này lo lắng bỏ đi, mập mạp trong lòng sinh ra cái lo lắng: "Ta vẫn không rõ, cái kia mạch nước ngầm rõ ràng chỉ có dài hai mươi, ba mươi mét, bơi bơi, sao lại không cuối, các người cũng lập tức biến mất không thấy. "

Vấn đề này, Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà đã thảo luận qua rồi. Bọn họ cảm thấy, nguyên nhân rất có thể chính là xuất hiện ở này hơi nước trên.

hắn không phải là cái gì nước thông thường sương mù, mà là một loại có thể khiến người ta ngất xỉu cùng sản sinh ảo giác khí thể. Loại khí thể này nếu như hút vào quá lượng, thì sẽ đưa đến thần kinh thác loạn.

Mập mạp nghe được câu kia "Ta ở chỗ này", rất có thể chính là mình miên man suy nghĩ đi ra.

Ngẫm lại thực sự là đáng sợ, cái này trong mộ thất tại sao có thể có như vậy kỳ quái quỷ quyết đồ đặc. May là ba người bọn hắn mạng lớn, như vậy làm lại nhiều lần đều còn chưa có chết.

Nghe xong Mặc Phi Phàm suy đoán, mập mạp chợt.

Hắn nhúc nhích: "Chúng ta đây làm sao ra ngoài a, cũng không thể tại quái vật trong hang ở mặt ngay người cả đời a !. "

Mặc Phi Phàm: "Vấn đề này, ta theo Trần huynh thảo luận qua rồi. Chúng ta sẽ không lệch khỏi quỹ đạo ban đầu lộ tuyến quá xa, cũng sẽ không quá khó khăn tìm được chính xác đường. Hiện tại tương đối khó giải quyết là, trong nước không biết có còn hay không quý kia đồ đặc. Nếu như những quý kia đồ đặc vẫn còn ở, chúng ta thật là Kinh không vậy vùng nổi. "

Hoàn toàn chính xác, Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà đều bị bất đồng trình độ nội thương. Mà mập mạp, bị thương nặng hơn, hầu như chỉ còn lại có nửa cái mạng.

Trần Vĩnh Hà ở nữ nhân thi thể trên, tìm không được cái gì là trọng yếu hơn manh mối, chỉ có thể buông tha.

Hắn tiếp lời tra, nói rằng: "Cho nên, chúng ta phải muốn một cái sách lược vẹn toàn, an toàn vượt qua. "

Mập mạp tỉ mỉ suy nghĩ một chút, sau đó nghiêm trang nói rằng: "Nếu như chúng ta hữu điều thuyền thì tốt rồi. "

Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà, thật muốn mở ra mập mạp đầu nhìn, có phải hay không cũng nước vào. Nếu có thuyền, còn cần phải như thế khó khăn sao.

Mập mạp thấy được phản ứng của bọn họ, lẩm bẩm nói: "Ta không phải ở với các người nói đùa, ta là nghiêm túc. "

Trần Vĩnh Hà tức giận hỏi: "Vậy người cho ta tìm chiếc thuyền tới. "

Mập mạp nhìn chung quanh một chút: "Chúng ta có thể xây một con thuyền a. "

Mặc Phi Phàm bạch liễu tha nhất nhân: "Coi như có thể xây, chúng ta ở đâu có kiến tạo đội thuyền dùng đầu gối. "

Cái này, mập mạp bắt đầu tưởng chủ ý rồi. Hắn đảo tròn mắt, cười cười: "Muốn xây thuyền, cũng không nhất định cần phải dùng đầu gối a. Vừa rồi các người không phải nói, những quái vật kia kỹ năng bơi rất tốt sao, chúng ta nghĩ biện pháp, khiến chúng nó der chúng ta qua sông là được. "

Thật đúng là dùng nói, mập mạp biện pháp này, có nhất định khả năng làm được. Nơi này là những quái vật kia sào huyệt, chỉ muốn ở chỗ này chờ, chúng nó khẳng định còn sẽ trở về.

Nếu như có thể với lên mấy con, dùng biện pháp đặc biệt đưa chúng nó không chế được, không những có thể dọa lui những thứ khác quái vật, còn có thể không bị này yên vụ làm cho mê hoặc, do đó mê thất phương hướng.

Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà liếc nhau, lập tức triển khai thảo luận: "Mập mạp nói, đây cũng là một biện pháp. Bất quá, chúng ta nên như thế nào khiến chúng nó nghe lời đâu? "

Trần Vĩnh Hà từ cân nhắc tỉ mỉ một cái dưới: "Trừ phi bắt bọn nó buộc cùng một chỗ. Như vậy vừa có thể lấy hạn chế hành động của bọn nó tốc độ, có thể tốt lắm không chế bọn họ phương hướng đi tới. "

Mặc Phi Phàm gật đầu, chúng ta trước chuẩn bị xong một ít mảnh vải, muốn bắt cá sấu giống nhau, trước bắt bọn nó ngừng, sau đó dùng dây thừng trói chặt chân của bọn nó, sau đó, lại dựa theo thuyền bố trí . . . . "

Ba cái xú thợ giấy, trên đỉnh một cái Gia Cát Lượng. Quân chúng trí tuệ, là vô cùng.

Ở ba người cộng đồng dưới sự cố gắng, bọn họ chế định ra một cái phi thường kế hoạch to gan.

Cái kế hoạch này, quan hệ đến bọn họ đến cùng có thể đi ra hay không cái quái vật này trùng điệp, sát khí tứ phía huyệt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Diêu Ngọa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Đóng thuyền

Ngựa chết coi như ngựa sống chữa bệnh, nói làm liền làm. Đại gia bắt đầu dùng đao, ở trên người xé ra vải, làm đồ dự bị.

Động tác của bọn họ rất nhanh, đao mất liền chuẩn bị rồi hơn - ba mươi cái mảnh vải.

Kế hoạch đã đặt xong, công cụ cũng chuẩn bị xong rồi, kế tiếp chính là đợi con mồi trở về động.

Đội, cho tới bây giờ đều là một loại thống khổ dày vò. Càng chưa nói toàn thân khoác y phục ướt nhẹp cùng vớ rồi, loại đau khổ này cùng dần vật, chỉ có thân ở cái loại này trong hoàn cảnh người, mới có thể lĩnh hội.

Đội một hai giờ, mọi người toàn thân đều tê dại, ngay cả Mặc Phi Phàm như vậy rất có thể thích ứng hoàn cảnh ác liệt người, đều có chút chịu không nổi, càng chưa nói khác hai người.

Đang lúc mọi người cũng hoài nghi những quái vật kia có phải hay không biết trở về động thời điểm, cái động khẩu bỗng nhiên truyền đến ào ào một hồi tiếng nước chảy.

Đầu mắt nhìn đi, liền gặp được hai đầu hơi nhỏ, cùng loại rắn mỗi một dạng quái vật, giúp đỡ lẫn nhau giả, ngậm thức ăn của bọn họ vào được -- đây là một tam nhân nam thi.

Chúng nói chúng nó đầu tiểu, đây cũng là tương đối mà nói, mỗi một con đều ở đây một mét ba tã hữu.

Mập mập đầu hện gặp lại đến lớn như vậy đầu "Rắn mối", nhìn không được tròn tròn con mắt.

Hai "Rắn mối" chứng kiến trong hang động thức ăn cư nhiên động, cũng "Trùng trùng" lớn chừng hạt đậu tròn mắt, dường như cũng ngạc nhiên đáng về.

Một màn này thật ứng với câu cách ngôn kia -- vương bát xem đậu xanh -- đôi mắt rồi.

"Rắn mối" tốc độ phản ứng thật nhanh, không tới một giây đồng hồ, liền thử lấy răng nanh đánh tới.

Mặc Phi Phàm phản ứng là ba người trung nhanh nhất, nhanh lên nghênh liễu thượng khứ. Tiếp lấy, là Trần Vĩnh Hà lần người mà lên, cuối cùng mới là mập mập.

Chính như Mặc Phi Phàm nói, loại này "Rắn mối" ở trên đất bằng sức chiến đấu cũng không cường, ba người cùng tiến lên, nhanh và gọn đem hai không nói được gì đồ vật quái vật cho chứa được dễ bảo.

Mập mập lợi dụng cái kia núi nặng nề như vậy thân thể, đem hai biểu diễn ép tới chút nào không thể động đậy, thừa này lúc, Mặc Phi Phàm cùng Trần Large cùng, nhanh lên dụng cả tay chân, dùng vải đoán đem miệng của bọn nó cho quấn lên.

Đây là bước đầu tiên, bước tiếp theo chính là đem trong đó một con "Rắn mối" hai cái đuôi, cùng mặt khác một con "Rắn mối" hai cái đuôi cho trói trên.

Như vậy, bọn họ liền làm xong một cái đơn giản "Sáu chân thịt thuyền".

Mập mập dưới đáy móng ngồi hai cái thành thật "Rắn mối", bắt đầu đắc ý đứng lên: "Nhìn một cái, đây chính là từ Trương đại công trình sư tự chủ nghiên cứu, từ hắc công phu cùng Trần công phu lắp ráp sáu luân khu động, hai tê lên đất liền thuyền. Ngươi có tiền cũng mua không được, có tiền cũng xem không tới."

Trần Vĩnh Hà liếc mắt nhìn hắn: "Được rồi, vội vàng từ thuyền thượng xuống tới a!, thuyền sắp bị ngươi cái tên mập mập này cho tọa chết."

Mặc Phi Phàm phụ họa cười nói: "Chính là, một hồi trực tiếp cho chìm, ba người chúng ta người cho hết đàn."

Mập mập nhìn một chút dưới đáy móng hai con quái vật, quái vật đầu lưỡi đều vươn ra, xem ra ép tới không nhẹ. Hắn lúc đầu muốn xuống tới, có thể nghĩ lại: "Không được, ta muốn là đi xuống, đồ chơi này chạy làm sao bây giờ? Thật vất vả bắt được."

Đây đúng là một vấn đề.

Cũng may Mặc Phi Phàm đã sớm suy nghĩ đến rồi, hắn lại tìm đến một cái tương đối dài dây thừng, đem "Thuyền lớn" phía ngoài bốn cái "Bánh xe" cho tạm thời trói trên. Cái này, thuyền đã không có động lực động cơ, lập tức liền đăng hoàng.

Mập mập ngồi đang thoải mái đây, có chút lưu luyến mà từ "Trên thuyền" xuống tới. Hắn dùng sức chà xát lạnh cả người chết lặng tứ chi, hỏi: "Chúng ta đại khái còn cần bao nhiêu chỉ, có thể xuất phát?"

Mặc Phi Phàm: "Hai đến ba con."

Mập mập tựa hồ thấy được hy vọng sống sót, hắn tinh thần phấn chấn: "Hy vọng đừng tới quá muộn."

"Rắn mối" chúng ta, quả thực tới không muộn. Bọn họ bên này mới vừa bắt tốt, liền lại có "Thuyền" đưa tới cửa.

Chỉ bắt quá, lần này tới đều là vượt qua 1m5 đại gia hỏa. Hơn nữa, lập tức tới tám cái.

Cái này tám con quái vật nối đuôi nhau mà vào, mỗi một con rõ ràng so với vừa rồi cái này hai muốn hung hãn nhiều. Thấy đồng bạn bị trói lại,

Chúng nó cơ hồ là theo bản năng, giương nanh múa vuốt hướng ba người đánh tới.

Mặc Phi Phàm nhanh lên phân phối nhiệm vụ: "Mập mập, Trần huynh, các ngươi tới giết chết khác sáu con, ta tới chế * phục bên trái nhất hai."

Trực tiếp giết chết, có thể sánh bằng chế * phục muốn cực khổ nhiều, cũng nguy hiểm nhiều.

Thấy Mặc Phi Phàm đem nguy hiểm để lại cho mình, mập mập cảm động đến hi lý hoa lạc, luôn miệng nói: "Phàm ca, ngươi cẩn thận một chút." nói xong, luân khởi một tảng đá lớn, hướng trong đó một đầu rắn mối nhào tới.

Trần Vĩnh Hà trầm mặc một chút, cũng từ bên chân nhặt lên một khối nặng bốn, năm cân nham thạch, hướng quái vật trung tâm phóng đi.

Cái này "Rắn mối động" diện tích đại khái có bốn năm trăm thước vuông đáng vẽ, cao năm sáu thước, không gian rất lớn.

Chỉ dựa vào Mặc Phi Phàm cùng Trần Vinh Hà hai cái tay điện, còn chưa đủ để lấy đem hoàn toàn rọi sáng, hiện trường không đủ ánh sáng, thể lực nghiêm trọng tiêu hao, đều ở đây ở mức độ rất lớn trên, ảnh hưởng phát huy của bọn họ.

Lại nói mập mạp, hấn kinh chống nhau là tám cái "Rắn mối" trung đầu lớn nhất một cái.

Đây cũng không phải chính hấn chọn, mà là con kia đầu lớn nhất "Rắn mối" chủ động tìm tới cửa. Bởi vì ở đã thú trong đôi mắt của, càng là khổ người lớn, đối với bọn nó càng có uy hiếp.

Chúng kiến con kia to con rắn mối, chủ động hướng chính mình chạy tới. Mập mạp trong lòng có chút đánh hoảng sợ, nhưng nghĩ đến nếu như không giải quyết được những thứ này "Thần lân", rất có thể biết chết ở chỗ này, mập mạp trong lòng lập tức liền lấy hết dũng khí.

Cái kia phả la bàn tiếng nói, đột nhiên hô lên một tiếng nói, nhật lên tảng đá nghiêm khắc hướng lớn cái "Rắn mối" trên đầu ném tới.

Lớn cái "Rắn mối" ở trên đất bằng phản ứng không phải rất bén nhạy, cũng không tránh cũng không chột hiện, tùy ý mập mạp đập về phía đầu của nó.

Cái này một thạch, đập đến thật là gọi một cái bền chắc, ngay cả tảng đá va chạm xương đầu thanh âm, đều là rõ ràng như vậy vang dội.

Mập mạp cảm thấy nếu như là người, lần này cần phải đem đầu của người ta mở ra được hoa không thể.

Có thể đây không phải là người.

Lớn cái rắn mối thân thể chỉ dừng lại một chút, sau đó trùng kính mười phần mà hướng mập mạp cái bụng đình đi.

Trước ở trong nước, chúng nó dùng chính là chỗ này chiêu, cho nên mập mạp ký ức hãy còn mới mẻ.

Một cái dụng này, lần nữa làm cho mập mạp đổi mới cái loại này đối với thống khổ ấn tượng.

Mập mạp chỉ cảm giác mình không giống như là bị một con dã thú đỉnh một cái, ngược lại giống như bị lao vùn vụt di chuyển xe cho va vào một phát. May trên người của hấn mờ nhiều, bằng không toàn thân cần phải thành mảnh nhỏ không thể.

Mập mạp cảm thấy một mặn tanh nồng tinh dòng nước ấm xông lên đầu lưỡi, hấn khẽ cắn môi, đem đến miệng huyết một lần nữa nuốt xuống. Sau đó quay người một bước, dùng chính mình mập mạp thân thể cười ở lớn cái rắn mối trên.

Khi trước hai, mập mạp vừa lên thân, lập tức liền bắt bọn nó áp đằng hoàng. Nhưng này chỉ không giống với, lực đạo cực kỳ lớn, cư nhiên mang theo mập mạp hướng bên cạnh mỏm đá trên thạch bích đánh tới.

Cò! Mập mạp không nghĩ tới cái nàyBi biểu diễn sẽ cho mình đến như vậy vừa ra, vô ý thức dùng hai tay bảo vệ đầu.

Ầm! Mập mạp thân thể bị ném bay xuống, trên người đồng kia mỡ té bào, cùng nham thạch vách tường tới một tiếp xúc thân mật.

May khối nham thạch này tương đối trơn trượt, nếu có lỗi lổm địa phương, mập mạp cần phải xô ra nội thương không thể.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Thần kỳ thuyền

Mập mạp nhìn xuống đau đớn trên người, nhật lên một cái càn đá lớn, giậm chân một cái thân thể nhảy lên thật cao, sau đó từ trên xuống dưới trùng điệp ngồi vào đầu kia lớn cái "Rắn mối" trên người. Lớn cái rắn mối bị ép tới kêu thảm một tiếng, phản quay đầu lại muốn cắn mập mạp.

Nó cái này vừa quay đầu, mập mạp chớp được cơ hội, nhật lên cái tảng đá này, nghiêm khắc đập về phía lớn cái "Rắn mối" mắt. Cái này đập một cái, trực tiếp đem rắn mối một con mắt đập mù, liền mang hàm răng cũng bị đập đầu rơi năm sáu khóa.

Lớn cái "Rắn mối" lần nữa kêu thảm một tiếng, liều mạng ưỡn ẹo thân thể, muốn đem mập mạp ngã xuống.

Khí lực của nó cực kỳ lớn, mập mạp ở trên người nó lung lay sắp đổ, lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Lúc này, mập mạp nghĩ ra một ứng đối biện pháp. Hắn cũng không lo vết thương trên người, tự tay vừa kéo ở lớn "Rắn mối" cổ, tay kia giống như mưa rơi hướng người sau toàn thân ném tới.

Bão nổi thời điểm mập mạp, lực đạo cũng vô cùng khủng bố. Chỉ có mắt một lúc, loại này lớn cái "Rắn mối" đã bị đánh máu thịt be bét, hàm răng toàn bộ bóc ra, trông mắt toàn bộ sợ, ngay cả bốn cái móng vuốt, cũng bị đập bể hai cái.

Không lâu sau, lớn cái rắn mối đã hấp hối, không còn có nửa điểm sức phản kháng.

Mập mạp vừa muốn từ nơi này chán ghét biểu diễn thân thương xuống tới, mặt khác lại có hai rắn mối từ bên cạnh giết tới, lập tức liền cản bờ vai của hắn. Tuy nói đồ chơi này hàm răng không phải đặc biệt dài, không thể đem nhân cánh tay xỏ xuyên qua.

Nhưng mà, này chủng loại giống bị chó săn cắn xé cảm giác như trước không dễ chịu.

Mập mạp dùng sức vung, đem trên tay phải này "Rắn mối" bỏ qua, lần nữa huy động tảng đá, hướng bên trái đầu này tập kích đầu đánh: "Mở!"

Này rắn mối tại chỗ bị đánh ngất xỉu, đầu cũng nở hoa.

Mập mạp ngoan kính đi lên, lại đập vài cái, thẳng đến một đầu khác bị quật bay rắn mối qua đây, lại thay đổi đầu mâu nghênh chiến.

Có hai lần kinh nghiệm, mập mạp giết chết cái này con thứ ba rắn mối thì ung dung sinh ra. Không lâu sau, con thứ ba rắn mối cũng bị hắn loạn thạch đập chết.

Liên tiếp giết chết tam đầu "Rắn mối", trong đó còn có một cái đầu lớn nhất, mập mạp có thể tính dương mi thổ khí. Tự xuống đất tới nay, hắn đều là bị Mặc Phi Phàm bảo vệ, lần này cũng có thể thay hắn phân ưu.

Mập mạp kích động huyết sáo lên, uốn éo người muốn tiếp tục đối phó điều thứ tư. Bất quá, Trần Vĩnh Hà đã giành trước một bước, đem còn dư lại năm cái rắn mối toàn bộ giết chết.

"Loại hại a." mập mạp nhìn không được hướng Trần Vĩnh Hà quăng tới ánh mắt tán dương.

Trần Vĩnh Hà tức giận nói rằng: "ĐừngTM vết mực, nhanh đi bang huynh đệ người vợ vàng."

Mập mạp như ở trong mộng mới tỉnh, nhìn về phía Mặc Phi Phàm. Muốn làm rơi lớn rắn mối dễ dàng, phải bắt sống chúng nó có thể chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Mặc Phi Phàm mất sức trâu bò, mới đem trong đó một cái cho cột chắc. Đang muốn đi tới điều thứ hai, cái kia "Rắn mối" khả năng cũng ý thức được nguy hiểm, sợ phải mau hướng cái động khẩu chạy đi.

Thật muốn bị nó chạy đi, Mặc Phi Phàm những người này ước đoán lại được lại thủ một cái tới giờ đồng hồ.

Cái địa phương quý quái này, bọn họ một phút đồng hồ cũng không giống ở lâu, đương nhiên không chịu cứ như vậy thả nó ly khai.

"Nhanh, nhanh, đừng làm cho nó chạy, ngăn lại ngăn lại." Mặc Phi Phàm gấp giọng nói rằng.

Trần Vĩnh Hà cùng mập mạp nhao nhao giang hai cánh tay làm bộ chặn lại, có thể món đồ kia dường như đột nhiên cùng được "Xả tình bệnh" giống nhau, cứ nhiên từ hai người bọn họ bên người thác khai.

Hai thước, một mét, nửa thước. . .

Này "Rắn mối" nửa người đều đã vào thủy, ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, mập mạp nhanh chóng đuối theo, muốn dùng thân thể ngăn chặn món đồ kia đuối, sau đó hai cái tay giống như kim sắt giống nhau, vững vàng chế trụ.

"Chộp được, chộp được, nhanh đến giúp đỡ, nhanh đến giúp đỡ, ta nhanh không kiên trì nổi."

Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà trong lòng vui vẻ: "Thật có người, mập mạp." nhanh chóng làm ra phản ứng, nhanh lên qua đây cùng nhau đem con kia rắn mối lôi ra thủy.

Xuất hiện ở Thủy chỉ sau, Mặc Phi Phàm mau tới trước, đem miệng của nó phong bế. Cũng cùng hai người khác một đạo, đem bốn cái rắn mối trôi cùng một chỗ, chỉ để lại riêng mình hai cái đuôi ở bên ngoài hoạt động.

Cứ như vậy, này trên thế giới cực kỳ có "Linh tính", nhất "Tà mị" quái thuyền, rốt cục dựng xây xong.

Mập mạp chứng kiến chúng nó, trong lòng cái kia mỹ a, nhanh lên nhảy đến trên lưng của bọn nó, đem mình thân ở phía trên, một bộ mỹ tư tư dáng vẻ, kết tiếng nói: "Vi ân mừng 'Hào hán Số 1' hạ thủy, chúng ta cố ý mời tới trứ danh ca sĩ -- Trương Trường Cung tiên sinh, Hiến hát < hào hán bài hát > một bài.

Hoàng Hà hướng đông lưu a, kéo không ra thì một tiếng gầm a. . .

Không kêu nổi thì lấy tay khu, hấp tấp giải khai bàn tay to a! Ngươi khu ta khu đại gia khu a, khu ra một chén cháo bát bảo oa, ngươi một ngụm tôi ta một ngụm a, hai cái ba thành uống xong cháo a. . . . "

Mập mập còn không có hát xong, trên mông là thêm hai chân. Một cước là Mặc Phi Phàm đá, một cước là Trần Vĩnh Hà đá.

Mặc Phi Phàm, Trần Vĩnh Hà: "Muốn uống chính ngươi uống, đừng tạo nên chúng ta. "

Mập mập nhu liệu nhu, một bộ dáng vẻ ủy khuất: "Thật là, một điểm hài hước té bảo cũng không có. Được liệt, ta không phải hát được không. Nói hắc trên thuyền, chúng ta từ lúc nào lái thuyền a, thuyền đều mệt mỏi. . . . "

Mặc Phi Phàm ừ một tiếng, căn dặn mập mập ngồi xong, cũng đem bảo hiểm thùng phóng tới trong tay bọn họ, để phòng ngừa nên "Tàu ngầm" tốc độ quá nhanh, đem người bỏ rơi mất tích.

Tất cả chuẩn bị thỏa đáng sau đó, Mặc Phi Phàm rút cục cắt ràng buộc bốn cái "Rắn mối" hành động then chốt mấy sợi dây.

Đã không có hồi phục rắn mối, nhanh chóng hướng cái động khẩu chạy đi. Ngay từ đầu, động tác của bọn nó còn phi thường không phải phối hợp, bất quá loại động vật này tựa hồ rất thông minh, đảo mắt liền nắm giữ bí quyết, cư nhiên thật có thể đồng bộ đi lại cùng du động.

Hạ thủy sau, bốn cái "Rắn mối" phảng phất một lần nữa tỏa sáng sinh mệnh thông thường. Tốc độ của bọn họ thật nhanh, lập tức liền hướng sâu nhất địa phương ghim. Ngay từ đầu, dòng sông chỉ không có qua chân của bọn họ, rất nhanh liền đem đầu của bọn họ vung tới.

Đương nhiên, chiếc này "Thuyền" cũng không chỉ biết chìm, còn có thể lạc hướng. Trên tay bọn họ mấy cây bảo hiểm thùng, cùng mấy cái lớn "Rắn mối" đầu tương liên. Cảm giác chúng nó chạy có chút sâu, hoặc là độ lệch phương hướng rồi, chỉ cần cầm đồ chơi này điều chỉnh so với là được.

Ba người thừa nhận, chiếc này đặc biệt thuyền quả thực không tốt không chế, nhưng bởi vì chúng nó, bớt nhiều phiền toái. Trong nước lúc đầu có thật nhiều số lớn "Rắn mối", nhưng là đột nhiên toát ra từ bốn cái tạo thành cự vô phách, đều không dám tiến lên.

Bất kể là động vật giới, vẫn là loại cá, thậm chí là dã thú loại, đều lấy to con vi tôn.

Thông thường đầu tiêu gì đó, là tuyệt không dám khiêu chiến to con đồng loại, đây là thường thức.

Chính là lợi dụng loại này thường thức, Mặc Phi Phàm dám người chỉ có thuận lợi vượt qua mảnh này nguy hiểm mạch nước ngầm thủy vực. Tuy nói quá trình có chút mất thì giờ, nhưng nhị gì hết xác thực đưa đến hiệu quả.

Ba người, rốt cục an toàn đi tới bờ bên kia.

Lập tức, liền có thể tìm tới sanh môn rồi, tìm được sanh môn, chẳng khác nào tìm được cửa ra.

Nghĩ đến đây, tâm tình của bọn họ là kích động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Sau cùng phiên phức

Dựa theo Trần Vĩnh Hà cuộn da dê bản đồ chỉ dẫn, ba người một đường đi về phía trước, cuối cùng đã tới bọn họ nói cái kia "Sanh môn".

Cái gọi là "Sanh môn", xuất từ kỳ môn độn giáp, kỳ môn độn giáp tổng cộng có bát môn.

Bát môn ở kỳ môn độn giáp thiên, mà, nhân cách trong cuộc người đại biểu sự tình, cho nên ở kỳ môn dự đoán trung vô cùng trọng yếu, đặc biệt dụng thần sở Lâm cửa, cùng với giá trị sử dụng môn tức trực môn, cùng sở trắc chuyện nhân gian vật quan hệ rất lớn.

Bát môn ở trong ngũ hành có tương ứng.

Mở, nghỉ, sinh vì ba cát môn,

Chết, sợ, tổn thương vì ba hung môn,

Đóng cửa, cảnh môn vì trung bình.

Trước Trần Vĩnh Hà nói, thạch bức tượng chó tổ phía trên, chính là sanh môn.

Bọn họ đến mục đích sau, quả thực phát hiện một cái to lớn thạch bức tượng chó tổ.

Trần Vĩnh Hà nhìn chung quanh một chút bố cục, gật đầu: "Hắn là chính là chỗ này. Nếu như ta không có đoán sai, phía trên này hai ba thước địa phương, chính là lối ra. Hiện tại, chúng ta chỉ cần đánh Trộm động ra tới là được rồi."

Mập mạp đặt mông ngồi dưới đất: "Nhưng là, chúng ta không có công cụ a."

Mặc Phi Phàm từ trên người móc ra một cây chùy thủ, đưa tới: "Trần huynh, dùng cái này được không?"

"Không thành vấn đề, từ bên trong đi ra ngoài đánh, không muốn vận thổ, tình không ít sự tình." Trần Vĩnh Hà tiếp nhận dao găm, trực tiếp nhảy trên cái kia điêu khắc, bắt đầu đánh Trộm động.

Đừng xem công cụ không thể nào chuyên nghiệp, tốc độ của hắn vậy cũng thật nhanh. Máu đỏ bùn đất, xoát xoát như sau tuyết vậy đi xuống, rất nhanh thì đem mặt đất dưới chân vùng Hồng.

Thừa dịp Trần Vĩnh Hà đánh Trộm động cái này lỗ hồng, Mặc Phi Phàm cùng mập mạp tìm một chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi một chút.

Mập mạp lúc đầu muốn đào điều thuốc đi ra quất quất, từ trong túi chỉ móc đối với ướt đầm lá cây thuốc lá đi ra. Thì ra yên ở trong nước phao lâu như vậy, đã sớm bị ba lạn rồi.

Hắn hướng trên mặt đất nhỏ bãi nước miếng, mắng: "M, liên căn yên cũng không để cho lão tử quất."

Mặc Phi Phàm: "Được rồi, kiên trì nữa kiên trì, liền đi ra ngoài."

Nói, vô ý thức sờ sờ con kia trang bị cuốn sổ túi tiền. Đồ đặc nhưng lại vẫn còn ở, hơn nữa hắn tìm một cơ hội, ở bên ngoài bộ cái túi nylông. Cũng không biết có hay không nước vào, nội dung bên trong có phải hay không phao không có.

Hắn cũng không dám hiện tại mò ra, dù sao bên cạnh còn đứng một cái Trần Vĩnh Hà. Tuy nói ba người trải qua một ít sinh tử đau khổ, có thể cho tới bây giờ, vẫn không thể phán định hắn là địch là bạn. Để cho an toàn, hay là trước như vậy bảo mật a!.

Mập mạp lắc đầu, gương mặt cực hứng. Hắn ngấm nhìn bốn phía, bỗng nhiên chú ý tới ở nơi này mộ thất góc tây nam, chất đồng một ít đầy bụi bặm đồ gốm. Cũng không biết là duyên cớ gì, những thứ này đồ gốm đại bộ phận đều là hư hại.

Mặc dù như vậy, mấy thứ này nói vậy cũng có phi thường lịch sử lâu đời rồi, nếu như có thể tìm được vài cái đối lập nhau tương đối hoàn chỉnh, đã phát tài.

Mập mạp con mắt lập tức liền sáng, thí diên thí diên vỗ tay một cái, đi chỗ đó đồng "Rác rưởi trung" tầm bảo.

Ngay từ đầu, mập mạp còn có hứng thú thật lớn, lật nửa ngày, cũng không còn nhảy ra cái như thế về sau, đều là chút rác rưởi.

"MD! Cũng không cho lão tử chừa chút thứ tốt." mập mạp phát tiết tựa như đá một cái, từ nơi này đồng ngồi vỗ trong phim, ném màu xanh biếc biểu diễn.

Hắn ngồi xổm xuống vừa nhìn, lại là đầy người màu đồng thêu bình rượu. Cái này, mập mạp có thể sướng đến phát rồ rồi.

Phải biết rằng cổ đại bình rượu, nhưng là tương đương đáng tiền. Một cái bảo tồn hoàn hảo bình rượu, lâu thì có thể bán trên một triệu, chậm thì cũng có năm sáu chục ngàn.

Hắn nhanh lên dựng cả tay chân, bắt đầu lấy tay dùng sức đào thổ.

Các loại vật kia không sai biệt lắm nhanh ném đi ra tới, mập mạp chỉ có cẩn thận từng li từng tí đưa nó từ bên trong lấy ra ngoài. Dùng đèn điện đánh, một vừa dây vừa nặng lịch sử cảm giác đập vào mặt.

Mập mạp như nhặt được chí bảo, một hồi lâu đoạn trang, sau đó nhanh lên đề ý Mặc Phi Phàm "Đến tới, Phàm ca, nơi này có bảo bối, ta tìm được một con bình rượu."

Mặc Phi Phàm lúc này cho đang đang làm việc Trần Vĩnh Hà đánh đèn pin, chỉ có không có công phu phản ứng đến hắn; "Được rồi, chính ngươi chậm rãi chơi a!. Bất quá cho ta cẩn thận một chút,

Đừng cho chúng ta gây phiền toái."

Mập mạp không cho là đúng, cái này sẽ có phiền toái gì. Hắn đầu tiên là tiểu tâm dục dục đem cái rượu kia tôn ôm vào trong lòng, sau đó giống như tìm Ma giống nhau, bắt đầu tiếp tục tại chỗ đào sâu.

Không lâu sau, hắn lại tìm đến một cái đồ đồng thau. Đó là một đỉnh đồng thau, so với vừa mới đó còn muốn lớn hơn, bảo tồn còn hoàn hảo hơn. Sinh ra không nói, lấy nó đổi để đồ vòng hai trong vòng một bộ phòng, đó là dễ dàng sự tình.

Mập mạp hướng trong lòng bàn tay nhỏ bãi nước miếng, tràn đầy phấn khởi mà muốn đem cái này đỉnh đồng thau lôi ra ngoài. Từ đỉnh đồng thau cao thấp đến xem, chắc là hắn có thể mang đi trọng lượng.

Đúng lúc này, mập mạp mắt cá chân dường như bị vật gì vậy cản như vậy, đột nhiên vừa kéo, ầm một cái té trên mặt đất.

Hắn bên này phản ứng, lập tức đưa tới Mặc Phi Phàm chú ý của.

Mặc Phi Phàm đầu tiên là hỏi một tiếng, mập mạp người làm sao vậy?

Thấy hắn không có phản ứng, ý thức được tình huống không đúng tình thần, nhanh lên cầm đèn pin chạy tới.

Nhìn từ xa không biết, gần xem dọa cho giật mình. Thì ra, mập mạp đã hôn mê, toàn thân đang đang co quắp ở giữa. Cái này bệnh trạng, cùng lúc trước Trần Vĩnh Hà trúng độc lúc giống nhau như đúc.

Hỏa diễm trùng! Vẫn có cường độ cao thuốc mê công năng.

Nghĩ tới đây, Mặc Phi Phàm trong lòng hơi hồi hộp một chút, nhanh lên cầm đèn pin, ở phụ cận tìm kiếm. Rất nhanh, hắn đang ở mập mạp bên phải cổ chân trên, phát hiện một cái màu đỏ, cùng loại rết một dạng côn trùng.

Hắn vội vàng đem cái kia hỏa diễm trùng dùng chân giết chết, sau đó đem mập mạp kéo ra một khoảng cách. Hắn mới vừa đem mập mạp kéo ra, liền thấy vậy đối với đào trong phim, lục tục tuôn ra không dưới hai ba chục cái hỏa diễm trùng.

Cùng lúc đó, bên chân một đồng cỏ đột nhiên thật cao nhô ra, sau đó từ bên trong bò ra ngoài hơn mười hai mươi con màu đen giáp xác trùng, cũng chính là "Thi trùng".

Đầu tiên là một đồng, sau đó là hai đồng, ba đồng. . . .

Chỉ có qua nửa phần tới đồng hồ, hiện trường hỏa diễm trùng số lượng, liền chợt tăng đến vượt lên trước 200 cái. Còn như thi trùng số lượng, thì tăng thêm sự kinh khủng... ít nhất ... Có 5,000 con.

Hiện trường rậm rạp một mảnh, khiến người ta nhìn tê cả da đầu, toàn thân gió lạnh suru suru mà ra bên ngoài mào. Bởi vì hỏa diễm trùng, đã cắn mập mạp. Cho nên mập mạp trên người, đã bắt đầu tản mát ra một chủng loại lại tựa như "Thi khí" hóa học vật chất.

Những thứ này thi khí, hấp dẫn "Thi trùng" bắt đầu "Cùng ăn".

Đương nhiên, Mặc Phi Phàm sẽ không ngồi yên không lý đến. Hắn trực tiếp đem mập mạp khiêng lên, dùng chân liễu mạng đem "Thi trùng" giết chết hoặc là đá văng ra.

"Trần huynh, nhanh a, chúng ta không cần thận xông vào hỏa diễm trùng cùng thi trùng trong hang ổ rồi." Mặc Phi Phàm nhanh lên thúc giục.

Trần Vĩnh Hà đối với hai thứ đồ này, nhất tặc mao. Hắn một bên ân cần thăm hỏi mập mạp tổ tông hai mươi bảy thay mặt, một bên tăng nhanh tốc độ trên tay, bưng rơi xuống tần suất cũng càng lúc càng lớn: "Kiên trì nửa năm phút đồng hồ, thì có thể đã thông."

Năm phút đồng hồ!

Mặc Phi Phàm có thể kiên trì được năm phút đồng hồ sao.

Hắn không biết, hắn chỉ biết là không đến một khắc cuối cùng, tuyệt không có thể xem thường buông tha.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Dòng sông

Mập mạp có tiếp cận 200 cân, Mặc Phi Phàm sức bật tuy là cường, có thể người này thể trạng ở nơi này, thân thể hần mẫn tiếp độ lập tức giảm bớt nhiều.

"Nếu như đem mập mạp này ném tới côn trùng trong đồng, có thể hay không nhiều? " Mặc Phi Phàm nghĩ như vậy, cũng giới hạn với ngẫm lại mà thôi.

Nếu như bây giờ trực tiếp đem mập mạp ném tới côn trùng trong đồng đi, cùng trực tiếp giết hần không có phân biệt. Cái này, Mặc Phi Phàm không làm được, tâm cũng không còn ác như vậy. Chỉ có thể ở một bên chống đỡ đồng thời, một bên ân cần thăm hỏi mập mạp cả nhà nữ tính.

Mới vừa khen tiểu tử này lập điểm công, không nghĩ tới hần liền cho người tới đây sao vừa ra.

Như thế biết công phu, Mặc Phi Phàm giết chết thi trùng... ít nhất ... Không dưới 100 con, để giày đều dính vào một tầng từ côn trùng trong bụng chạy đến vật đáng ghét.

Nghĩ đến đây biểu diễn là ăn thi thể, Mặc Phi Phàm liền cảm thấy tê tê cả da đầu.

Chết ở hần dưới bàn chân côn trùng không ít, có thể cùng chinh thể số lượng so với, vậy căn bản ngay cả một góc băng sơn cũng không tính. Hơn nữa, từ dưới đất trong đất bùn thường thường toát ra một đồng lại một đồng côn trùng.

Côn trùng số lượng thật sự là nhiều lắm, rất nhanh thì đem phơi bày mặt đất phủ kín. Mặc Phi Phàm bị bức phải ngay cả chỗ đặt chân cũng không có, cuối cùng chỉ có thể nhảy lên phụ cận một cái trên tượng đá.

Cái tượng đá này, là một cái gà trống thạch lẫn nhau, có chừng chừng hai thước. Mặc Phi Phàm chà xát mượn vài cái lực, liền nhảy lên.

Hần đem mập mạp đặt ở "Gà trống " trên đuôi, vừa muốn lấy hơi, trên lỗ tai chỉ nghe thấy ong ong ong ong côn trùng vỗ cánh thanh âm.

Lúc này, Mặc Phi Phàm mới nghĩ tới. Ban đầu ở thiên Âm điện thời điểm, bọn họ còn chứng kiến có một chút mạng cánh hắc sắc áo blu-dông thi trùng.

Chẳng lẽ, là chúng nó.

Không sai, chính là chúng nó!

Mặc Phi Phàm chứng kiến một ít trên đất một ít thi trùng, bắt đầu mở ra thật dày xác, từ bên trong duỗi làm ra một bộ mỏng như cánh ve cánh.

Thì ra, tất cả thi trùng đều là mạng cánh, chỉ bất quá có mở ra, có không có mở ra mà thôi.

Thi trùng ô trung tâm ô trung tâm, hướng mập mạp bên này bay tới. Mặc Phi Phàm cảm thấy không ổn, nhanh lên cởi áo khoác xuống, giống như đầu ngưu thông thường quơ.

Hô!

Hô!

Hô!

Lạch cạch!

Lạch cạch!

Lạch cạch!

Trọng quần áo ướt sũng quơ múa, cùng một mặt cái khiến tựa như. Bị hần quét trúng thi trùng cùng bị con ruồipai đánh nhau con ruồi tựa như, hoặc là trực tiếp bị phiền chết, hoặc là bị đánh đầu óc choáng váng, trong thời gian ngắn chắc là sẽ không tới công kích hần.

Cho dù như vậy, Mặc Phi Phàm cũng có chút ứng phó không được. Thi trùng thật sự là rất nhiều nhiều nữa..., phá huỷ một nhóm lại bay tới một nhóm, dường như vĩnh viễn vẫn chưa kết thúc. Một ít côn trùng, thừa dịp Mặc Phi Phàm không chú ý, nhanh chóng bay xuống mập mạp trên người, liền phải cắt ra da tay của hần chui vào bên trong.

Mặc Phi Phàm lại càng hoảng sợ, vội vàng từ chân đem những côn trùng kia đá bay. Hần đem hai tay hai chân đều đem ra hết, mới miễn cưỡng chữa vào thi trùng chúng ta thể tiến công.

"Trần huynh, còn bao lâu? " may là trần định như thế Mặc Phi Phàm, lúc này cũng bắt đầu gấp gấp thượng hỏa.

Trần Vĩnh Hà chứng kiến những côn trùng kia chỉ hướng mập mạp trên người công kích, mà không hướng bọn họ bên này phi, lập tức liền biết đại khái. Công việc trên tay của hần không ngừng, há mồm mắng: "Người che chở kẻ dơ hơi làm cái gì, sạch thêm phiền, chết đi coi như xong rồi. "

Mặc Phi Phàm huy vũ quần áo tàn suất càng lúc càng nhanh, đơn giản đáp: "Mập mạp là bằng hữu ta, ta không thể trơ mắt nhìn hần chết. "

"Mẹ kiếp . " Trần Vĩnh Hà không khỏi chửi ầm lên: "Vậy người ôm hần chết a !, Trộm động đã thông, ta gặp các người tại sao tới đây. "

Trần Vĩnh Hà lời này cũng không phải là nói lấy, mà là từ nhất định căn cứ sự thật.

Mặc Phi Phàm cùng mập mạp chỗ ở gà trống thạch lẫn nhau, cùng Trần Vĩnh Hà thạch cầu lẫn nhau, có chừng chừng năm thước khoảng cách.

Đừng xem cái này năm thước không dài, nhưng bây giờ lại thành một cái không thể vượt qua hồng cầu. Bởi vì ở đoạn khoảng cách này ở giữa, trải rộng lấy ngàn mà tính thì từ.

Mặc Phi Phàm hiện tại đứng ở cao hơn hai mét thạch lẫn nhau trên, dụng cả tay chân miễn cưỡng mới có thể ngừng phi trùng thể tiến công.

Nhưng nếu là trực tiếp nhảy đến thì trùng trong đồng, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Thế nhưng, Mặc Phi Phàm cũng không hối hận, có thể không phải có thể sống được, chỉ nghe theo mệnh trời.

Phảng phất qua mười năm như vậy dài đằng đặc, Trần Vĩnh Hà cuối cùng cũng dùng dao găm đánh ra một cái Trộm động. Làm dao găm đâm rách cuối cùng một khối bùn đất trong chớp mắt ấy, một đại đoàn nước bùn bỗng nhiên hiểu rõ xông thẳng xuống.

Trần Vĩnh Hà né tránh đồng thời, hồ nghi một hồi, lòng nói làm sao có thủy?

Chẳng lẽ mình suy tính sai lầm?

Không đợi hán suy nghĩ cẩn thận, trên đỉnh đầu truyền đến rào rào một hồi, như dê bá vỗ dê lúc thanh âm. Ngẩng đầu giống nhau, trên đỉnh đầu bùn đất trên chân dòng sông xối lờ một mảng lớn.

Tiếp lấy, một không gì sánh được nước chảy xiết trút xuống mà đến. Dòng sông đem bùn đất càng lên càng thả lỏng, Trộm động cũng liền càng lúc càng lớn.

Không có qua mười giây đồng hồ, nguyên bản chỉ có thể dung nạp một người thông qua Trộm động, lập tức biến thành xe tải đều có thể thông qua đại không động.

Ngoại trừ dòng sông, đại gia còn chứng kiến rồi dòng sông trong xuyên thấu qua bắn ra tia sáng.

Thì ra, cái này sanh môn lại là xây ở một ngục hồ nước, một cái hồ sâu, hoặc là một con sông đáy sông.

Nơi này chính là cửa ra!

Trần Vĩnh Hà cao hứng hô lên: "Chúng ta có thể đi ra. "

Nhìn nữa này thì trùng, lao nhanh dòng sông, đưa chúng nó xông đến thất linh bát lạc. Những con trùng này ở trong nước đập nước trong chốc lát, cư nhiên vẫn không nhúc nhích chết. Đây phi trùng cũng toàn bộ hướng không có nước địa phương bay đi.

Mặc Phi Phàm thấy thế, mừng rỡ hô lên: "Thật tốt quá, rốt cục có thể đi ra. "

Rào rào! Một đại gáo nước lưu đánh vào hôn mê mập mạp trên mặt.

Mập mạp rung mình một cái, mở mắt, ngay cả liền hỏi: "A, a, a, làm sao vậy. "

Mặc Phi Phàm dẫn theo món đồ ẩm ướt tách tách y phục, đặt mông ngồi thạch lẫn nhau trên đầu, từng ngục từng ngục thờ phỉ phò.

Mập mạp nhúc nhúc đầu, đột nhiên vỗ lớn * chân, quai khiêu: "Ta đình đồng thau, ta đình đồng thau a. "

...

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu nhìn hán một cái, khí không đánh vừa ra tới: "Trở về lại thu thập người. "

Mập mạp cảm thụ được Mặc Phi Phàm cùng Trần Vĩnh Hà hai người ánh mắt nóng hừng hực, sợ đến một cơ linh, rụt cổ một cái, nhanh lên ngậm miệng lại.

Vào nước diện tích còn đang không ngừng mở rộng, lúc này mới năm phút đồng hồ, từ mới bắt đầu một chiếc xe tải chiều rộng, biến thành năm chiếc xe tải rộng như vậy. Mặt khác, vào nước diện tích tiếp tục tại mở rộng. Ba người phải chết chết đem ở thạch lẫn nhau, chỉ có có thể bảo đảm không bị dòng sông cuốn đi.

Bọn họ vốn tưởng rằng, lớn như vậy dòng sông số lượng, không dùng được nửa giờ, là có thể tràn đầy toàn bộ huyết. Chỉ cần dòng sông khắp nơi đi lên, bọn họ là có thể theo cửa ra du ra ngoài.

Nhưng mà, bọn họ tựa hồ là đánh giá thấp cái này mộ thất cao thấp. Bọn họ liên tiếp đợi ba, bốn tiếng, mực nước mới lên tới.

Như vậy, dù thấy cái địa phương này không gian to lớn.

Sắp đi ra ngoài, Mặc Phi Phàm cùng mập mạp hai người đều rất cao hứng, Trần Vĩnh Hà cũng là một ngoại lệ.

Hắn lo lắng tòa kia thiên Âm điện, cũng sẽ bị dòng sông bao phủ. Như vậy, hắn lần nữa tới tham thiên Âm điện kế hoạch cũng liền trước giờ chết từ trong trứng nước rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Trở về đô thị

Phiền muộn lại phiền muộn, có thể từ địa phương quý quái này tìm được đường sống trong chỗ chết, coi như là nhất kiện chuyện may mắn.

Cảm giác dòng sông chậm chạp, Trần Vĩnh Hà một cái lặn xuống nước ghim vào trong nước, theo vào nước cửa bơi ra ngoài. Mặc Phi Phàm cùng mập mạp theo sát phía sau, cũng bơi ra.

Bơi hồi lâu, ba người bọn họ chỉ có bơi đến mặt nước. Lúc này, bọn họ mới phát hiện nơi đây lại là một cái đập chứa nước, dùng để chặn lại khe núi giữa nước chảy.

Trần Vĩnh Hà lên bờ sau, cũng không có các loại Mặc Phi Phàm cùng mập mạp bọn họ, mà là một minh lý khai.

Nhìn Trần Vĩnh Hà rời đi bóng lưng, mập mạp nhìn không được lắm bầm một hồi: "Thật là một quái nhân. "

"Được rồi, đừng động người khác, quân hảo chính mình a !. " Mặc Phi Phàm rung mình một cái. Bọn họ đã ở trong nước ngâm thời gian quá lâu, hiện tại lại là mùa đông, lại không tìm được sạch sẽ ấm áp thay, bọn họ cũng phải đông cứng không thể.

Cái này không nói lạnh, còn chưa đề ý. Vừa nói lạnh, mập mạp chỉ cảm thấy một thân mồ hôi té bào đều đang run rẩy. Hắn ôm thật chặt rồi lau cánh tay, toàn thân run nói: "Đứng đứng đứng, nhanh lên, nhanh lên xuống núi. "

Cũng không biết có phải hay không là vừa khớp, bọn họ lại trong lúc vô tình đi về tới rồi.

Xuống núi về sau, bọn họ đứng dịp thấy một cái làng. Mà khoảng cách thôn này cách đó không xa dưới một cây tùng thụ lớn, đúng là bọn họ đổ điện bao xa địa phương.

Hai người ở trong xe cầm lên hành lý, phản hồi làng tìm một gia đình, tự xưng là lưu hữu, ở du ngoạn lúc tao gặp ngoài ý muốn, may mà người không có việc gì, chỉ là y phục ướt, muốn tìm một chỗ thay quần áo, nghỉ ngơi nửa một hai ngày.

Mập mạp còn hào sảng xuất ra một nghìn đồng tiền, làm vì bọn họ nghỉ ngơi mấy ngày này tiền ăn ở.

Long Hồ Sơn cái chỗ này, bình thường có các nơi tới du khách, ở trong thôn tá túc. Cái này đã thành làng thôn dân kiếm khoản thu nhập thêm một loại phương thức. Mặc dù là lễ mừng năm mới, nhiệt tình hảo khách các thôn dân như trước đem bọn họ hai giữ lại.

Cho bọn hắn cung cấp chăn bông, lấy độ ẩm khí cùng với túi chườm nóng.

Về phần bọn hắn vết thương trên người, chỉ có thể là trước tự cầm cồn i-ốt làm tiêu tan độc, lại dùng băng vải quấn lên. Các loại trở về tây nam thành phố, sẽ tìm gia lớn một chút y viện, xem thật kỹ một chút.

Bọn họ ở ẩm áp trong chăn nằm trọn hai ngày hai đêm, ngoại trừ cùng với thỉnh thoảng muốn tiếp theo xuống giường bên ngoài, ngay cả ăn uống đều ở trên giường, cơ bản bất cứ thời khắc nào lưu lại trong chăn.

Bọn họ quá mệt mỏi, cũng quá lạnh, ngay cả ăn cái gì, đi tiểu thời điểm, đều có thể ngủ. Toàn thân, mỗi một nơi không đau, mỗi một cục xương đều phải tàn giá nhất dạng.

Tuy nói chết người nhiều như vậy, hai người cũng được hiện tại ở nơi này chật vật dạng, bọn họ cũng không phải một điểm hồi báo cũng không có.

Mập mạp hôn mê phía trước cái kia Thanh Đồng Tôn một mực trong ngực của hắn, hai ngày này theo ôm nó ngủ, rất sợ đồ chơi này cánh dài bay.

Mà Mặc Phi Phàm, thì chiếm được giống nhau thứ rất kỳ quái -- thông thiên bảo. Về phần hắn cái kia bị túi ny lon gói kỹ cuốn sổ, bởi vì thời gian dài

ngâm, đã thối hư. Mặc Phi Phàm chỉ có thể dựa vào ký ức, một lần nữa viết xuống một phần trong đó nội dung.

Bọn họ trở lại trong thôn thời điểm, đúng lúc là đầu năm mừng một buổi chiều. Vẫn ở đến lớn ngày mừng ba tháng giêng, hai cái tinh thần của người ta mới có chuyển biến tốt đẹp.

Hai người ở nông gia ăn cuối cùng một bữa cơm, mang theo chủ nhân đưa một khối thịt khô, một ít nước sốt trứng gà, cứ như vậy lên đường. Bọn họ đem lái xe, từ Long Hồ Sơn đến phụ cận thị lý diện.

Ngồi nữa xe lửa, phản hồi tây nam thành phố.

Đi đến trạm xe lửa trước, hai người bọn họ thương lượng xong, chuyện này liền cùng chưa từng xảy ra giống nhau.

Nếu có người hỏi bọn họ mấy ngày nay đi nơi nào, thống nhất đường kính du ngoạn đi. Cũng không nói tới Long Hồ Sơn rồi, đã nói đi Lư Sơn.

Mới vừa trở lại thị lý một hai tháng, hai người còn lo lắng cảnh sát vì Thiết Phiến Tiên Sinh, cầu hùng, người gầy cùng mặt đỏ chết tìm tới cửa. Theo thời gian trôi qua, bọn họ phát hiện mình quá lo lắng.

Những người này, vốn cũng không phải là kẻ tốt lành gì, thuộc về trong xã hội nhân viên nhân dân, trên cơ bản cùng trong nhà cũng không còn làm sao tới hướng. Coi như vẫn cùng trong nhà liên hệ, cũng không phải nói cho bọn hắn biết đi nơi nào.

Đào Đầu việc này,

Vốn là phạm pháp, là không thấy được ánh sáng, là bị người sờ thóa mạ, là bị thế tục luân lý không thể tiếp nhận, cho nên sẽ không nói cho người nhà. Ngược lại, bọn họ cũng không phải Mặc Phi Phàm cùng mập mạp giết, chuyện này cũng là như vậy lật qua rồi.

Đương nhiên, đây là nói sau.

Nói bọn họ phản hồi tây nam thành phố sau, đã là ngày hôm sau 10h sáng đồng hồ.

Xuống xe lửa một cái, Mặc Phi Phàm liền đem mập mạp tiễn tới trường học phụ cận một nhà bệnh viện lớn trị liệu, cũng trên nệm rồi 1 vạn tệ tiền, làm cho hắn nghỉ ngơi cho tốt.

Về phần hắn, nhưng không có nằm viện, chỉ là mặc vào nhất kiện thật dày áo lông, mang theo cái bao tay, mũ, đem vết thương trên người che khuất.

Đầu năm, là hắn phản hồi Âu Dương Thiển bên người thời gian, hắn không thể để cho nàng nhìn ra nửa điểm kẻ hồ.

May mắn chính là, Mặc Phi Phàm trên người trên cơ bản đều là ngoại thương, không có có trí mạng tổn thương. Trừ phi đem y phục trên người hắn đều cởi ra, bằng không là đoạn khó phát hiện.

Tiêu thất năm sáu ngày, Mặc Phi Phàm điện thoại di động đều phải bị người đánh bể, vừa nhìn màn hình, khá lắm, hơn 160 cái điện thoại chưa nhận cùng với hơn hai trăm cái tin nhắn ngắn.

Có Âu Dương Thiển đánh tới, có Trương Lâm đánh tới, còn có Trương Lâm ba mẹ đánh tới, trong nhà, Bạch Tuyết Linh cùng với trong biệt thự các mỹ nữ, đều đánh không dưới mười lần điện thoại.

Nếu như Mặc Phi Phàm lại không nhìn thấy, các nàng đều phải báo cho cảnh sát. Hành trình du ngoạn, làm sao năm sáu ngày tìm không thấy tin tức.

Mặc Phi Phàm vì không phải làm cho các nàng lo lắng, gần cái lời nói dối có thiện ý, đã nói đi du ngoạn, ngọn núi không tin hào, cái này mới vừa trở lại.

Bạch Tuyết Linh tư tưởng đơn thuần, Mặc Phi Phàm nói cái gì, nàng tin cái đó. Ba mẹ hắn bên kia, bởi vì lúc trước nói là cùng bằng hữu làm bán lẻ, cho nên cũng tốt che lấp. Ngô Trĩ, Khanh Vũ Phi, Kiều Nhược Lam mấy người này đều dễ đối phó.

Hết lần này tới lần khác Trương Lâm cùng Âu Dương Thiển, là khó khăn nhất lừa dối.

Trương Lâm trước đã cùng Mặc Phi Phàm chào hỏi, sau tết, cấp cho cha mẹ của nàng chúc tết. Nhưng là, đêm trừ tịch - đêm 30 cùng đầu năm mừng một cũng không có nhận được Mặc Phi Phàm điện thoại của. Trương phụ Trương mẫu còn tưởng rằng hai người gây gỗ, không phải làm cho Trương Lâm tìm được Mặc Phi Phàm, hướng hắn nói xin lỗi. Nếu như có thể nói, đem hắn mang về ăn tết cũng được.

Trương Lâm tận tình khuyên bảo, nước bọt đều phải nói khô rồi, mới miễn cưỡng làm cho nàng cha mẹ tin tưởng, bọn họ thật không có cãi nhau. Về phần tại sao không gọi được điện thoại, có thể là Mặc Phi Phàm bên kia tín hiệu không tốt lắm.

Mặc Phi Phàm rất là áy náy, vội vàng cấp Nhị lão trở về điện thoại, hướng bọn họ lạy cái lúc tuổi già, việc này mới tính hết.

Còn như Âu Dương Thiển, thì là trong mọi người phiền toái nhất một cái. Âu Dương Thiển thậm chí cho rằng, Mặc Phi Phàm ở tận lực lảng tránh chính mình, cần phải làm cho hắn nói ra lý do tới.

Đối phó cô nãi nãi này, Mặc Phi Phàm chỉ có một biện pháp, đó chính là trước mặt cùng với nàng giải thích rõ.

Vừa lúc, ngày nghỉ của hắn cũng kết thúc, nên phản hồi Âu Dương Thiên bên người, thực hiện chính mình trách nhiệm lúc.

Cuối cùng, Mặc Phi Phàm mời Âu Dương Thiên ăn bữa cơm, trò chuyện rồi hơn một giờ thiên, mới đem việc này có lẽ trôi qua.

Mặc Phi Phàm lần đầu tiên trộm mộ cuộc đời, cho đến bây giờ, cũng liền kết thúc.

Kế tiếp, là đặc sắc lộ ra cuộc sống đô thị. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Dụng tới nữ lão sư

Ở nông thôn, chỉ cần không có qua mười lăm tháng giêng tiết nguyên tiêu, năm mùi vị đều rất nùng. Đại gia tẩu thân phóng hữu, đánh bài nói chuyện phiếm, ngày hôm nay ở nhà người vui chơi giải trí, ngày mai tại hắn gia vui chơi giải trí, có vẻ đã phong phú lại có người tình điệu.

Ở trong thành, thì nhiều như vậy mùi vị. Qua mừng bầy, đại gia nên đi làm đi làm, nên công tác công tác. Mặc dù có cái kia tẩu thân phóng hữu tâm, cũng không có thời gian.

Hôm nay chính là mừng tám.

Âu Dương Thiên cũng không muốn ở sau đó một tuần lễ trong, qua được hiểu rõ không thú vị. Nàng đã thiết lập sẵn một cái nhảy vọt du ngoạn kế hoạch, không có có người khác, chỉ nàng cùng Mặc Phi Phàm hai người.

Nàng muốn cùng Bạch Tuyết Linh cạnh tranh, đây chính là gần hơn hai người quan hệ tuyệt hảo phương thức.

Có đôi khi, ngay cả Âu Dương Thiên cũng kỳ quái, chính mình một cái thiên kim đại tiểu thư, muốn tìm cái gì nam bằng hữu tìm không được. Làm sao sẽ thích như vậy một người đáng đáp cũng không phải rất tuần tú, xuất thân lại không tốt con cóc.

Hết lần này tới lần khác cái này con cóc còn có nữ bằng hữu, còn một bộ ái lý bất lý đáng vẽ.

Chẳng lẽ, là mình đòi trước thiếu hấn?

Âu Dương Thiên mình thoải mái, nhất định là đòi trước thiếu hấn, bằng không làm sao có thể bị hấn mê thần hồn điên đảo, ngay cả mình là ai cũng không biết.

Chính thức đi làm ngày đầu tiên, Âu Dương Thiên chuẩn bị cùng Mặc Phi Phàm đi động vật hoang dã vườn. Ngẫm lại xem, cùng người mình thích đi đến một cái nguy cơ tứ phía hoàn cảnh, một cái diện tích vô ngần thiên địa mới, nên thế nào một loại mang cảm giác sự tình.

Âu Dương gia tộc sườn núi khu biệt thự.

Âu Dương Thiên ở biệt thự, là khu biệt thự dựa vào bắc một cái nhà, phía dưới là mảng lớn xanh hoá, tĩnh trung chi tĩnh địa phương. Mỗi đêm đó, tây nam thành phố nghệ hồng phồn hoa thu hết vào mắt, phong quang vô hạn.

Chỉ có sáu giờ đồng hồ, Âu Dương Thiên liền bò dậy. Chỉ thấy nàng mặc lấy thuần miên hắc sắc yoga luyện công khó, ngồi xếp bằng ở trên nệm êm, khinh bạc quần buộc vòng quanh hoàn mỹ thon dài đồ thị. Trên thân, là cái loại này hắc sắc vận động tiểu mã giáp, tuy nói không mặc áo ngực, như trước đem tiểu mã giáp chống đỡ ra là lướt có thứ tự bộ dạng.

Không phải không thừa nhận, Âu Dương Thiên vô luận là tướng mạo cùng vóc người, đều thật tốt, làm cho bất kỳ người đàn ông nào cũng vì đó hấp dẫn.

Làm Âu Dương Thiên cận vệ, nàng bắt đi, Mặc Phi Phàm tự nhiên cũng không thể ngủ.

Mặc Phi Phàm cũng là một nam nhân bình thường, thấy Âu Dương Thiên ăn mặc như thế gọi cảm, sợ chính mình ý nghĩ kỳ quái, cho nên cảm lấy một quyển sách lịch sử nhìn. Bởi vì Âu Dương Thiên không có mờ đen, cho nên Mặc Phi Phàm không thể làm gì khác hơn là nương bên ngoài xuyên thấu qua bắn tới ánh trắng, gian nan gặm đọc.

Yên tĩnh sáng sớm, mờ tối hoàn cảnh, hai cái bình thường nam nữ, lại khoảng cách gần như vậy, mập mờ khí tức càng thêm nồng nặc. Thật vất vả chịu

đựng được đến yô-ga kết thúc, cô gái nhỏ này lại muốn tắm cái gì tắm, còn làm cho Mặc Phi Phàm chờ ở bên ngoài lấy, lại là chuyển khăn mặt chuyển nội y gì gì đó, làm cho hắn rất mặt đỏ cùng xấu hổ.

Ăn xong điểm tâm về sau, Âu Dương Thiên cùng Âu Dương Mộc Ân lên tiếng chào, ngồi trên Mặc Phi Phàm chiếc kia hắc sắc thương vụ bốn bánh xe có rèm che, thẳng đến khoảng cách tây nam thành phố hơn hai trăm km bên ngoài "Thế kỷ quốc gia hoang đại công viên".

Thế kỷ quốc gia hoang đại công viên, là nước Hoa đệ tam lớn vườn bách thú, chiếm diện tích vượt lên trước 7300 mẫu, tổng đầu tư một tỉ nguyên, hội tụ các nơi trên thế giới quý trọng động vật hoang dã 360 nhiều loại, tổng cộng 3 hơn vạn chi (đầu), lấy thả rông, hỗn nuôi phương thức biểu diễn động vật hoang dã.

Ở tán thã xem xét khu, thành đoàn lang, trâu rừng, sư tử, lão hổ, con khi đầu chó các loại động vật hoang dã, cộng đồng sinh hoạt tại cùng một cái khu vực. Đi qua số lượng khổng lồ, khiến cho về mặt sức mạnh đạt được một loại động thái cân bằng, sản sinh một loại thể quần lực địch giăng co hiệu quả cùng cường liệt đánh vào thị giác cảm giác.

Không như bình thường vườn bách thú, động vật là ở trong lồng, du khách ở bên ngoài. Động vật hoang dã vườn, động vật là ở bên ngoài, du khách ngồi cùng loại lồng sắt trong xe hơi.

Nơi này giết chết tình huống, mặc dù không có chân chính thiên nhiên tàn khốc như vậy, nhưng là vẫn tồn tại như cũ lấy, cho nên tương đương nguy hiểm.

Bên ngoài sát khí tứ phía, du khách là tuyệt đối không cho phép một mình xuống xe, nếu không sẽ có sinh mệnh chi buồn.

Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên là tám giờ sáng lên đường.

Đến động vật hoang dã vườn thời điểm, đã là mười giờ sáng rồi.

Hôm nay là năm đầu đi làm ngày đầu tiên, hơn nữa lại đang năm trong, cho nên tới nơi đây du lịch du khách cũng không nhiều. Thường lui tới nơi đây xếp hàng đi vào người, không ít hơn mấy trăm mét. Nhưng hôm nay, hi hi lạp lạp, chỉ có mấy trăm hào.

Mấy trăm người nghe vào không ít, có thể cùng vườn bách thú bình thường lưu lượng khách so sánh với, vậy căn bản cũng không đáng nhắc tới rồi.

Mặc Phi Phàm tùy tiện tìm một địa phương dừng xe lại, sau đó đến vé cửa mua phiếu, Âu Dương Thiên thì đứng ở một bên dưới cây lớn chờ.

Không lâu sau, Mặc Phi Phàm liền mua xong hai tờ nhóm. Hắn nắm bắt nhóm, đang định hướng Âu Dương Thiên phương hướng, đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền tới thanh âm một nữ nhân: "Hắc, Mặc Phi Phàm, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Mặc Phi Phàm quay đầu nhìn lại, cũng hiểu được thật bất ngờ, cái này không phải của hắn phụ đạo viên, Tôn Thiên Tôn lão sư sao?

Ở dĩ vãng ảnh hưởng trung, Tôn Thiên lão sư là một tương đối nghiêm túc người, có rất ít nụ cười, bị các học sinh gọi đùa "Băng mỹ nhân", là rất nhiều bạn học trai (bao quát mập mập) tình nhân trong mộng. Có gan lớn, thậm chí trực tiếp lớn mật truy cầu. Bất quá, dường như Tôn Thiên lão sư dường như khó truy, lâu như vậy cũng không phát hiện qua nàng từng có cái gì nam bằng hữu.

Có thiếu đạo đức, cũng có không ăn được bồ đào thì nói bồ đào còn xanh, trực tiếp bịa đặt nói Tôn Thiên là lời ty, thích nữ nhân, thậm chí nói nàng xinh lãnh đạm.

Cũng không biết là thế nào, Tôn Thiên thay đổi những ngày qua thờ ơ, nàng hôm nay trên mặt mang nụ cười sáng lạn.

Của nàng quần áo cũng không phải là đặc biệt hoa lệ, nhưng khoe mắt đuôi lông mày toát ra phong tình, cũng là nữ nhân cực phẩm. Gió nhẹ lướt qua, mang theo quần áo của nàng, làm cho cái này trong trời nhưng lạnh lùng nữ nhân vóc người càng là có vẻ có lỗi có lỗi, cao gầy mẽ người là duy nhất có thể hình dung từ.

Theo gió nhẹ phát tới, Mặc Phi Phàm trong lỗ mũi bay vào một nhàn nhạt mùi thơm. Hoa mai lưu động, lại tựa như Lan, lại tựa như Xạ hương, một tia thần bí, một tia mê hoặc.

Tôn Thiên là bọn hắn khảo cổ ban phụ đạo viên, cũng là lớn Mặc Phi Phàm những người này bốn giới học tỷ, kỳ thực hai người niên kỷ cũng không kém.

Bất quá ngại vì sư sinh thân phận, Mặc Phi Phàm vẫn còn cung kính mà hô một câu: "Tôn lão sư chúc mừng năm mới, người cũng tới nơi này chơi?"

"Àn, người... Bồi bằng hữu?" Tôn Thiên một vẫn mái tóc, cười nói.

Mặc Phi Phàm gật đầu: "Bồi một người bạn qua đây vui đùa một chút, nàng ở nơi nào." Mặc Phi Phàm chỉ một cái cách đó không xa Âu Dương Thiên vị trí. Lúc này Âu Dương Thiên, đang bị cửa một ít bán lật vật hấp dẫn, cho nên cũng không còn chú ý tới các nàng bên này.

Tôn Thiên xoay đầu lại nhìn lên, nhận ra cô gái này chính là tây nam đại học hoa hậu giảng đường Âu Dương Thiên. Sắc mặt của nàng không biết vì sao, đột nhiên khô phực bình thời lạnh như băng, khẽ gật đầu: "Bồi nữ bằng hữu tới a?"

Mặc Phi Phàm nhúc nhích đầu, như nói thật nói: "Không phải nữ bằng hữu đâu." "

Tôn Thiển thấp giọng ồ một tiếng: "Ta đi mua phiếu rồi, các người chơi các người. " nói xong, xoay người liền chuẩn bị đi.

"Tôn lão sư ", Mặc Phi Phàm đột nhiên gọi lại nàng.

Tôn Thiển dừng lại, nghi ngờ nói: "Làm sao vậy? "

Mặc Phi Phàm hít một cái, lộ ra hai cái sâu đậm má lúm đồng tiền: "Kỳ thực, Tôn lão sư cười lộ lên, rất đẹp. Đứng lão gương mặt lạnh lùng nha, lúc rảnh rồi nhiều cười cười, cười một cái trẻ mười năm. "

Tôn Thiển vui vẻ, nụ cười này bách mị không ngờ, hỏi ngược lại: "Lẽ nào lão sư đã già rồi? Lão sư không phải lúc cười sẽ không đẹp? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Động vật hoang dã vườn

Mặc Phi Phàm lập tức ý thức được mình nói sai, nhanh lên đổi giọng: "Dĩ nhiên không phải. Lão sư không phải lúc cười cũng rất đẹp, thế nhưng cười lộ lên càng xinh đẹp hơn. "

Tôn Thiển nụ cười trên mặt càng nhiều, nàng khẽ vuốt cằm: "Đi, lão sư liền nghe lời người, về sau nhiều cười cười. Được rồi, không thêm nghe người nói nữa, ta muốn đi mua phiếu, chơi được hài lòng chút. "

Mặc Phi Phàm ừ một tiếng: "Lão sư, người cũng là. "

Hai người lúc đó mỗi người đi một ngã, Tôn Thiển tiếp tục đi mua của nàng nhóm, Mặc Phi Phàm đi tìm Âu Dương Thiển rồi.

Đi tới gần, Mặc Phi Phàm mới phát hiện Âu Dương Thiển là bị một ít tiểu động vật mê hoặc.

Vườn bách thú cửa, có bán tiểu động vật. Có nửa to bằng bàn tay Bra-xin Ba Tây quy, đáng đáng thật là khả ái. Ngoại trừ Bra-xin Ba Tây quy, bên cạnh còn có Bra-xin Ba Tây quy, thỏ, chuột đồng gì đó.

Thấy nàng ăn mặc thật là không tầm thường, lão bản ý vị mà đẩy mạnh tiêu thụ hân thảo cùng Bra-xin Ba Tây quy. Bra-xin Ba Tây quy mười đồng tiền một con, thỏ ba mươi đồng tiền một con. Thành phố, mấy thứ này chỉ cần nơi đây một nửa giá, đây là đang cảnh điểm cửa, đắt một chút cũng chuyện đương nhiên.

"Họ Âu Dươngxiaojie, người đang nhìn cái gì đâu? " Mặc Phi Phàm nắm bắt hai tờ nhóm, đi tới.

Âu Dương Thiển vừa nghe là Mặc Phi Phàm thanh âm, nhanh lên hướng hân thảo vẫy tay: "Mau tới mau tới, Mặc Phi Phàm, người nhìn ta một chút mua người nào thỏ tốt? "

Mặc Phi Phàm lắc đầu: "Loại này tiểu động vật rất yếu đuối, nuôi không được vài ngày liền chết, hay là chó mua. "

Lão bản nghe xong lời này, không vui, vội vàng nói: "Nhà ta thỏ, rất cường tráng. Chỉ cần người không phải dứt nó ăn một ít đồ ngỗng ngang, có thể vừa được nặng hơn mười cân đâu. "

Âu Dương Thiển làm nũng lại tựa như quệt mồm nói rằng: "Ta muốn mua, ta sẽ mua, mua người phụ trách nuôi, ta phụ trách chơi, nuôi chết tìm người. "

Mặc Phi Phàm đầu trên đỉnh trượt xuống ba cái hắc tuyến, này cũng chuyện gì a. Hân nhưc đầu, khuyên nhủ: "Người nếu như thật sự là muốn mua, liền mua chỉ Bra-xin Ba Tây quy a !. Vật này là ngoại lai giống, dễ nuôi. Mười ngày không phải dứt nó ăn, đều không chết được. "

Âu Dương Thiển rất ghét bộ nhìn này con rùa liếc mắt, dùng sức lắc đầu: "Ta mới không cần, cần ta làm sao bây giờ. Hơn nữa, động vật máu lạnh là nuôi không quen, ta mới không cần. Nhanh, nhanh cho ta chọn con thỏ. "

Mặc Phi Phàm bắt đầu dĩ, bên trái lựa chọn lại nhìn, cuối cùng tuyến chỉ trên đầu có ba cái hắc sắc văn lộ, nhìn qua giống như con sóc thỏ: "Liền nó a !, nhìn qua không sai. "

Lão bản vừa nhìn cũng rất biết làm ăn, vội vàng nói: "Tiểu tử mắt thật là tốt a, đây là chúng ta nơi đây tốt nhất một con thỏ rồi. Được rồi, ta chỗ này còn có lông thỏ, thỏ thức ăn gia súc, có muốn tới hay không điểm. Nếu như người không có tìm được thích hợp rau quả, chịu chút cái này cũng không tệ. "

Mặc Phi Phàm gật đầu: "Lồng sắt cùng thức ăn gia súc bao nhiêu tiền? "

Lão bản: "Lồng sắt hai mươi, thức ăn gia súc một bao năm khối tiền. "

Mặc Phi Phàm không có trả giá cả, rất sáng khoái mà móc bóp ra, đưa Truong 100 quá khứ, tới một con thỏ, một cái lồng sắt, còn dư lại đều mua thành thức ăn gia súc a !. "

Lão bản tiếp nhận tiền mặt, hướng về phía ánh mặt trời nhìn một chút, xác nhận không sai sau, bắt đầu cho Mặc Phi Phàm cầm lồng sắt cùng thức ăn gia súc. Vừa bận rộn làm việc còn vừa nói: "Tiểu tử thật không sai, nữ bằng hữu nói cái gì chính là cái đó. Hiện tại a, nghe lời như vậy nam bằng hữu cũng không nhiều lạc~. "

Mặc Phi Phàm khoe miệng giật một cái, cũng lười với hân giải thích. Nhưng lại bên cạnh Âu Dương Thiên về mặt hạnh phúc, lại gắng phải phiết thanh sở quan hệ: "Cắt, ai là hân bạn gái, người xem hân xứng đôi ta sao? "

Lão bản còn tưởng rằng cái này vợ chồng son ở liếc mắt đưa tình, liền nói: "Xứng đôi a, tuyệt phối đâu. Tiểu cô nương người xem, người xem bạn trai người nhiều nghe lời người, ta liền khinh thường hiện tại có chút nhỏ tuổi còn trẻ, chính mình không nhiều ưu tú, còn đại nam tử chủ nghĩa. "

Âu Dương Thiên giờ giờ lên khuôn mặt, tươi cười nói: "Xem ở người mua cho ta lễ vật phân thượng, bản tiểu thư liền mời người ăn một bữa tiệc lớn được rồi. "

"Mời, phải mời. " lão bản vui tươi hơn hờ mà đem trang bị thỏ lồng sắt đưa qua, gồm thức ăn gia súc mười bao thức ăn gia súc đưa qua. Mười bao thức ăn gia súc có chừng hai cân tả hữu,

Trang bị ở một cái màu đỏ cái túi trên, cũng không phải chìm

Mặc Phi Phàm đưa tay qua đem thức ăn gia súc túi tiếp nhận, ném tới trong xe của mình, sau đó Âu Dương Thiên dẫn theo thỏ, cùng Mặc Phi Phàm cùng nhau tiến nhập động vật hoang dã vườn.

Thế kỷ vườn bách thú, chiếm diện tích phi thường lớn. Trong đó, bao quát vài ngọn núi, qua tay một người hồ nước, một bọn người tạo sa mạc cùng với thảo nguyên, sa mạc.

Nơi đây, ở mức độ rất lớn trả lại như cũ chân thực thiên nhiên tràng cảnh, đặt mình trong trong đó, phảng phất thật đi tới rồi Mông Cổ đại thảo nguyên, Phi Châu nhiệt đới Tùng Lâm, hắc kéo hắc sa mạc cùng với nước Mỹ Los Angeles đất ngập nước khu.

Động vật hoang dã vườn, dựa theo quan sát hình thức, có thể chia làm hai loại.

Loại thứ nhất, làm đồ đệ bước loại. Có chút không có công kích tính, tính tình ôn hòa động vật, bị thả rông ở mỗi bên địa phương, cung du khách chụp ảnh du ngoạn. Tỷ như thảo nê mã (dê Đà), khổng tước, trăn châu kê, bát bảo kê, tiểu ái mã. . . .

Loại thứ hai, vì ô tô loại. Du khách cười phòng vệ biện pháp rất nghiêm ô tô, lái vào tán thả khu. Ở những khu vực này, thường xuyên có sư tử lão hổ linh cầu các loại mãnh thú trải qua, cho nên chỉ cho phép cự ly xa chụp ảnh, tuyệt không cho phép xuống xe.

Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên ở hỗn nuôi khu chơi hơn hai giờ, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) lại là chụp ảnh, lại là đuổi theo thảo nê mã (dê Đà) uy đồ ăn, lại là uy không tước cây ngô gì gì đó, chơi được phi thường hài lòng.

Đừng xem Âu Dương Thiên bình thường rất bá đạo, một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ. Có ở những thứ này khả ái động vật trước mặt, lập tức biến thành một cái khả ái tiểu nữ sinh, nguyên bản trên người này không tốt khuyết điểm, lập tức toàn bộ cũng bị mất, trở nên là làm như vậy sạch cùng thuần khiết.

Mặt khác, Âu Dương Thiên đối với Mặc Phi Phàm đưa cho nàng con thỏ nhỏ, vui mừng được yêu thích không buông tay. Hơn hai giờ, ngoại trừ thỉnh thoảng làm cho Mặc Phi Phàm hỗ trợ cầm một cái, những lúc khác đều là nàng ở cầm, quả thực coi nó là bảo bối như vậy xem.

con thỏ nhỏ cũng phi thường nhu thuận, thường thường ở trong lồng chuyển xoay người, hoạt động một chút, lại thường thường nơi đây ngửi ngửi, nơi đó ngửi ngửi, quả thực mạnh mẽ.

Đem cả cái khu vực chuyển một cái lần, nên nhìn cũng nhìn, tiếp theo chính là muốn tiến hành "Dã ngoại đại mạo hiểm " rồi.

Tiến nhập tán thả khu, cũng cần một lần nữa mua phiếu. 200 một tấm, cũng không tính đất.

Mặc Phi Phàm mua vé xong, cùng Âu Dương Thiên cùng đi vào vườn bách thú đặc chế ô tô ở giữa.

Đây là từ một chiếc xe buýt cải trang ô tô, ngoại trừ kính chắn gió phía trước lưu lại một điểm không dư bên ngoài, địa phương khác, đều có kiên cố lưới sắt ngăn. Lưới sắt vững chắc có móng tay lớn như vậy, mới vừa dễ dàng đưa điện thoại di động cameras bỏ vào, có thể khiến cho du khách quay chụp đến rõ ràng hình ảnh.

Trừ cái đó ra, ô tô toàn thân là cứng cố qua được, sàn xe cũng dày hơn.

Nghe cảnh khu nhân viên công tác nói, mặc dù đứng tới hai đầu Tê Ngưu, cũng sẽ không bị đụng ngã lẩn. Đương nhiên, Tê Ngưu cũng không có đại gia trong tương tượng như vậy táo bạo, dưới tình huống bình thường, chúng nó đều là tương đối tương đối ôn thuận động vật.

Mỗi bên vị huynh đệ tỷ muội nếu như thích quyền sách này, muốn phải kịp thời chứng kiến mới nhất chương tiết, đừng quên gia nhập vào cất dấu ah, như vậy dễ dàng hơn nêu lên đối mới ah.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Lão sư hoa hậu giảng đường

Trước khi lên xe, hướng dẫn du lịch đặc biệt nói cho mỗi cái du khách cần thiết phải chú ý vài cái sự tình.

Thứ nhất, tuyệt đối không thể mở cửa xe, càng thêm dưới nửa đường xe. Thế giới bên ngoài vô cùng nguy hiểm, có động vật dã tính rất dữ, đi ra ngoài rất có thể bị động vật cắn bị thương, hoặc là cắn chết.

Thứ hai, cho phép chụp ảnh, nhưng tuyệt đối không cho phép, dùng thanh âm hoặc là động tác, khiêu khích đến gần mãnh thú.

Thứ ba, nếu như gặp phải động vật tới gần, không nên hoảng hốt, lại càng không còn lớn tiếng hơn thét chói tai, cần nghe trên xe hướng dẫn du lịch chỉ huy.

Các du khách, trên cơ bản đều là lần đầu tiên có như vậy từng trải, cho nên có vẻ đều vô cùng hưng phấn. Đại gia đều tự tìm đến chỗ ngồi của mình ngồi xong, lại là nói chuyện phiếm, lại là kiểm tra cameras, tự quay cái gì gì đó, đứng kế tiếp mạo hiểm kích thích lữ trình tràn đầy chờ mong.

Ô tô tổng cộng có hai mươi chỗ ngồi, không phải ngồi đầy là sẽ không lái xe.

Hôm nay là đi làm ngày đầu tiên, du khách tương đối hơi ít, cho nên đợi nửa ngày, còn kém một người không có lên tới.

Người trong xe chờ hơi không kiên nhẫn rồi, nhao nhao thúc giục tài xế nhanh lên lái xe.

Tài xế cũng về mặt bất đắc dĩ, vườn bách thú có quy định, mỗi ngày tiến nhập thả rông khu số tàu là có hạn chế, không phải tới một người, liền đi một người.

Âu Dương Thiên Đại tiểu thư nóng lòng chờ, đại tiểu thư tính khí lập tức lên tới. Nàng từ trong bóp da móc ra 500 đồng tiền, đưa tới hướng dẫn du lịch trước mặt: "Còn lại cái vị trí kia, ta bao, có thể hay không hiện tại liền lái xe. "

Người chung quanh vừa nghe cái này, nhao nhao quăng tới ánh mắt tán dương. Lòng nói đây là đầu nhà Đại tiểu thư, cư nhiên xuất thủ như thế khoáng xước, đại gia thật đúng là triêm quang nửa nhà.

Bất quá, kế tiếp hướng dẫn du lịch một câu nói, suýt chút nữa đem người trong xe cho tức chết.

Chỉ thấy nữ hướng dẫn du lịch khoát tay lia lịa, lắc đầu nói: "Thật ngại quá vị tiểu thư này, chúng ta khuôn viên có quy định, cá nhân là không thể một mình thu lệ phí, người vi phạm lập tức khai trừ, mời lượng giải. "

Âu Dương Thiên thực sự là ăn xong tức giận, mắt húng nói: "Vậy người đi giúp ta mua một tấm vé xe, còn dư lại ba trăm coi như chân chạy phí được không? "

Nữ hướng dẫn du lịch vẫn lắc đầu, về mặt xin lỗi nói: "Thật sự là xin lỗi, trong vườn nhân viên công tác, không thể tiếp thu khách nhân tiền buộc-boạ. Đây là quy định! "

Âu Dương Thiên đang chuẩn bị bão nổi, nữ hướng dẫn du lịch đột nhiên hai mắt tỏa sáng: "Có người đến. "

Không lâu sau, một gã tuấn mỹ thế nhưng trên mặt bao phủ một tầng sương lạnh mỹ nữ công cái bọc nhỏ hướng ô tô cái này vừa đi tới.

Nữ hướng dẫn du lịch đem đầu vươn ngoài cửa sổ, nhanh lên bắt chuyện nàng: "Chào người, lên mau a !, lập tức lái xe, một hồi ta lại nói cho người dưới chú ý sự hạng. "

Băng lãnh mỹ nữ gật đầu một cái, bước nhanh hơn. Khi nàng lên xe về sau, quét mắt một lần. Thấy hàng cuối cùng có một chỗ ngồi trống vị, trực tiếp

thẳng hướng bên kia đi tới.

Mới vừa ngồi xuống, đứng dịp thấy hàng một người nam nhân đang cúi đầu, đùa một con thỏ nhỏ.

Băng lãnh mỹ nữ trên mặt băng, dường như lập tức tan ra. Nàng tươi cười rạng rỡ, tự tay vỗ vỗ phía trước người nam nhân kia, nhiệt tình đã khởi bắt chuyện: "Hắc, Mặc đồng học, ngươi làm sao cũng ở nơi đây? "

Mặc Phi Phàm quay đầu nhìn lại, vị mỹ nữ này không là người khác, đúng là hán phụ đạo viên -- Tôn Thiển. Không nghĩ tới, một ngày cư nhiên có thể gặp được đến nàng hai lần. Mặc Phi Phàm cũng rất kinh hỉ, cười nói: "Tôn lão sư ngươi cũng đi tản thả khu? "

Tôn Thiển gật đầu: "Đúng. "

Bên cạnh Âu Dương Thiển chú ý tới cái này cùng Mặc Phi Phàm chào hỏi mỹ nữ, cũng không biết là nữ nhân trời sanh giác quan thứ sáu, vẫn là bẩm sinh sức ghen. Chứng kiến hai người như thế "Thân thiết ", sắc mặt của nàng lập tức liền chìm xuống rồi.

Nàng không để cho hoà nhã mà liếc Tôn Thiển liếc mắt, hỏi Mặc Phi Phàm: "Vị này a di là ai a? "

Tôn Thiển nghe nói qua Âu Dương Thiển thân phận, cho nên cũng không tức giận. Nàng thoải mái vươn tay ra: "Ngươi là Âu Dương Thiển a !, vốn là đại danh鼎鼎 Âu Dương gia tộc Âu Dương Thiển, vẫn là hoa khôi của trường, năm nay đọc năm thứ hai đại học, tài vụ quản lý hệ. "

Không có nghĩ tới cái này "A di ", cư nhiên đối với mình hiểu rõ như vậy.

Âu Dương Thiển hồ đồ, người này rốt cuộc là ai vậy.

Không đợi nàng đặt câu hỏi,

Tôn Thiển liền đã chủ động nói rằng: "Ta gọi Tôn Thiển, là Mặc đồng học phụ đạo viên, cũng là tốt nghiệp từ tây nam đại học, coi là là học tỷ của các ngươi rồi. "

"A, phụ đạo viên a. " Âu Dương Thiển gạt mình, biết mình hiểu lầm, nhanh lên đưa tay ra: "Thật ngại quá, Tôn lão sư, ta mới vừa rồi là cùng ngài đùa giỡn, chớ quên trong lòng đi a. "

Tôn Thiển cũng không ngại, cười nói: "Không có việc gì, chút lòng thành. "

Âu Dương Thiển mình làm sai rồi, còn đem trách nhiệm giao cho Mặc Phi Phàm. Chỉ thấy nàng dùng sức lấy cùi chó đâm một cái Mặc Phi Phàm eo, trách móc nặng nề nói: "Ngươi làm sao không nói sớm, đây là lão sư a. "

Mặc Phi Phàm vẻ mặt vô tội: "Đại tỷ, ta cũng có thời gian nói a. "

"Hanh! " Âu Dương Thiển mũi tròng điệp hừ ra một tiếng.

Chứng kiến cái này bộ dáng của hai người, Tôn Thiển nở nụ cười: "Các ngươi là lần đầu tiên tới nơi này sao? "

Âu Dương Thiển: "Ân, lần đầu tiên. Tôn lão sư cũng là lần đầu tiên? "

Tôn Thiển: "Đúng vậy, trước đây lúc đi học đã nghĩ tới, vẫn không có thời gian. Vừa vặn, năm nay không có về nhà, cho nên liền đến chỗ đi dạo. "

Âu Dương Thiển: "Tôn lão sư gia đang ở nơi nào? "

Tôn Thiển: ". . . . "

Hai người kia, cứ như vậy ngươi một câu ta một câu mà hàn huyên, làm cho Mặc Phi Phàm gật tại một bên.

Mặc Phi Phàm ở bên cạnh quan sát đến hai người, không biết vì sao, ngày hôm nay Tôn Thiển nụ cười, dường như đặc biệt nhiều.

Có thể, là làm lão sư áp lực quá lớn, lại có lẽ là có ý đang học sinh trước mặt bảo trì uy nghiêm a !?

Đây là Mặc Phi Phàm suy đoán.

Hắn nhìn chung quanh, nhìn lên nhìn xuống, vẫn cảm thấy, Tôn Thiển lão sư cười lộ lên bộ dạng, thật là đẹp.

Của nàng loại này xinh đẹp, cùng trong biệt thự nữ hài tử đó rất bất đồng, là một loại an tĩnh mỹ lệ. Nàng dường như một chậu dạ lai hương hoa, chỉ có ở đêm khuya ít người thời điểm, mới có thể nở rộ về đẹp của nàng. Mỗi khi ban ngày đã tới, lại thu hồi của nàng hoa mai, tốt giống như chẳng có cái gì cả phát sinh giống nhau.

Tôn Thiển lão sư cười lộ lên bộ dạng, so với nghiêm mặt, khiến người ta thoải mái thập bội, ngay cả Mặc Phi Phàm thấy đều có chút ngây người.

Lúc này, ô tô đã phát động. Nữ hướng dẫn du lịch khóa kỹ rồi môn, cầm một cái loa lớn nói: "Vừa mới có đi lên du ngoạn, cho nên ta lập lại lần nữa chú

ý sự hạng. . . . "

Bất tri bất giác, ô tô đi về phía trước lái ước chừng vô cùng tới đồng hồ.

Lúc đầu, đại gia cảm thấy động vật hoang dã vườn, chắc là động vật khắp nơi. Có ở cái này hơn mười phút trong, đại gia cái gì cũng không thấy được. Cũng liền lạnh mất, nói thấy được mấy con khi lông vàng treo ở trên cây.

Các du khách còn nói chuẩn bị cameras, muốn phách mãnh thú đầu, kết quả gì cũng không còn vô tới, không khỏi có chút thất vọng.

Mọi người ở đây rất có phê bình kín đáo thời điểm, nữ hướng dẫn du lịch đột nhiên dùng kèn đồng hô một tiếng: "Các du khách chú ý, các du khách chú ý, phía dưới chúng ta phải đến địa phương, là khu tây thảo nguyên giải đất. Nơi đây, có sư tử, lão hổ, Tê Ngu. . . . "

Nghe nói lời này, đại gia lập tức kích động, nhanh lên chuẩn bị xong cameras, cảnh giác cao độ, chuẩn bị cùng những thứ này chỉ có thể ở thế giới động vật bên trong mãnh thú, tới một người gần gũi thậm chí là lĩnh khoảng cách tiếp xúc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Không tìm đường chết sẽ không phải chết

Các loại tiền nhập những cỏ này tại chỗ mang, đại gia lập tức liền cảm thấy thất vọng rồi.

Nguyên bản đại gia trong ảo tưởng, Thiên Thương Thương Dã mật mờ, gió thổi cỏ thấp thấy dê bò trảng cảnh toàn bộ đều không thấy. Thay vào đó, là khô vàng cỏ dại, bị dẫn đến bờ bụi tuyết trắng, khô khốc sông nhỏ lưu cùng với tùy ý có thể thấy được động vật phân và nước tiểu, hoàn toàn không có lấy cảnh chụp hình giá trị.

Ngoại trừ xa xa có thể chứng kiến mấy con con nai, mấy chỉ không biết cái gì giống bạch sắc lông chim loài chim, những thứ khác cái gì cũng không nhìn thấy. Các du khách hoàn toàn thất vọng, tìm nhiều tiền như vậy, thì nhìn chút đồ chơi này, nhao nhao biểu thị kháng nghị.

Có cái loại này tính tình khí bạo nam du khách, đem hết lửa giận phát đến rồi tài xế cùng hướng dẫn du lịch trên người, nổi giận mắng: "Cái nàyTMD du lịch gì khu a, cỏ gì nguyên a, người không phải nói có sư tử sao, người không phải nói có lão hổ sao, Tê Ngu đâu? "

"Đúng vậy, người đây là lừa gạt người tiêu thụ, thối tiền thối tiền. "

"Ta muốn đi du lịch cực cáo các người, còn 5A phong cảnh khu, cái này chính là của các người 5A phong cảnh khu, bấy cha a !. "

". . . "

Hướng dẫn du lịch đúng loại tình huống này thấy nhưng không thể trách, bởi vì động vật hoang dã vườn chính là như vậy, luôn không khả năng đưa mắt nhìn qua, tất cả đều là sư tử lão hổ a !.

Nàng cảm loa lớn, lớn tiếng nói: "Các vị du khách, các vị du khách mời an tĩnh một chút. Bây giờ là mùa đông, những động vật không thể nào đi ra, cũng là bình thường. Một hồi, chúng ta đi ngang qua động vật uống nước địa phương, chỗ đó động vật hẳn là tương đối nhiều. "

Các du khách cũng không dễ gạt như vậy, cái này trên thảo nguyên phạm vi nhìn lái như vậy rộng rãi, có du khách thậm chí dẫn theo kính viễn vọng. Bọn họ nhìn quét rất lâu rồi, cũng không có phát hiện cái gì có thể chụp ảnh động vật thân ảnh, lúc này mới cùng hướng dẫn du lịch gây.

Hướng dẫn du lịch cũng tương đối có kinh nghiệm, một bên trấn an, một bên cam đoan, nhất định có thể chứng kiến động vật, cũng có thể cùng động vật tiếp xúc thân mật.

Bất quá, trấn an cùng cam đoan, tựa hồ không có đưa đến hiệu quả quá lớn.

Làm hướng dẫn du lịch, sợ nhất đụng tới cái loại này tỷ đầu du khách. Ý vào lấy mình có chút để ý, cần phải cùng người một mực tranh cãi xuống phía dưới không thể.

Vốn đang coi là thái bình ô tô, lập tức náo nhiệt cùng chợ bán thức ăn giống nhau.

Bên trong xe, cũng chỉ có Mặc Phi Phàm, Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên ba người, tương đối an tĩnh và trấn định.

Mặc Phi Phàm là bồi thái tử đọc sách, cũng không phải nhất định thật muốn xem động vật gì, có nhìn hay không đều giống nhau.

Âu Dương Thiển là lấy việc công làm việc tư, muốn cùng Mặc Phi Phàm nhiều ở một lúc, gần hơn rút ngắn khoảng cách.

Còn như Tôn Thiển, chỉ do đi ra giải sầu một chút, có thể xem tới được động vật đương nhiên tốt, nhìn không thấy cũng sẽ không quá để ý.

Người khác âm ỉ người khác, các nàng ba cái trò chuyện các nàng, phảng phất thân ở lưỡng thế giới bất đồng trong.

Ngay từ đầu, loại này tranh cãi âm ỉ còn chỉ dừng lại ở cãi nhau giai đoạn.

Thăng đến ô tô hành sử đến một cái chừng năm trăm thước vuông, cùng loại ao nước nhỏ địa phương, loại này ngoài miệng xung đột, biến thành tứ chi xung đột.

Thì ra, cái này hay là động vật uống nước địa phương, căn bản không có thấy cái gì động vật lui tới, nơi này hoàn toàn tĩnh mịch, ngay cả nửa con động vật cái bóng đều nhìn không thấy.

Đại gia tới nơi này là xem động vật, không phải tới nhìn cái gì thảo nguyên.

"Người cho ta xem, nơi đây ở đâu có động vật? "

"Thối tiền, nhanh lên thối tiền, hướng chúng ta chịu nhận lỗi. "

"Lão nương môn, ghét nhất các người loại này lòng dạ hiểm độc hướng dẫn du lịch rồi. Có phải hay không không cho người chúng ta tiêu phí, chỉ có cố ý không phải đem chúng ta hướng động vật nhiều địa phương mang a. "

". . . "

Cũng không biết có phải hay không là cái này người hướng dẫn du lịch vận khí không tốt, đụng với vài cái tích cực, còn tố chất không cao nam nhân. Từ cái này mấy nam nhân lưu lý lưu khí ăn mặc đến xem, có điểm giống hỗn xã hội.

Người như thế, mỗi ngày càng rồi rãnh trứng đau, thích làm nhất phải thì phải bói móc.

Ở bên người của bọn họ, còn mỗi người ngồi một vị cô nương xinh đẹp. Thì ra, còn có một bộ phận "Khoa khoang đặc ý " nhân tố ở bên trong.

Đều nói Nê Bô Tát còn có ba phần tính năng của đất đầu, chứ nói chỉ là một cái người sống sờ sờ rồi.

Nhìn thấy mấy người đối với mình là lại nhục lại mắng.

Nữ hướng dẫn du lịch khó tránh khỏi còn vài câu miệng: "Các người có tiền, có tiền đi Phi Châu đại thảo nguyên a, nơi đó sư tử hổ còn rất nhiều, đến chúng ta cái này phá vườn bách thú tới làm cái gì? Xe hơi đường bộ làm như thế nào đi, tự có vườn bách thú lãnh đạo an bài. Các người hay là chờ lần này tuyển nhìn không thấy động vật, đi tọa khác tuyến a. "

"Mẹ kiếp , người một cái hắc hướng dẫn du lịch, còn dám mạnh miệng. " một cái ngữ đại tam thô nam nhân, ba một cái chính là một cái miệng rộng từ.

Cái này bàn tay đánh cho tên kia nữ hướng dẫn du lịch tại chỗ vòng vo nửa vòng, trên mặt lưu lại năm đỏ tươi rõ ràng dấu ngón tay.

Nữ hướng dẫn du lịch lập tức không làm, bụng nóng hừng hực khuôn mặt, đỏ mắt đứng tài xế lái xe nói rằng: "Lão công, xe đổ. " nói, cùng tên kia đánh nam nhân của hắn tư đánh nhau.

Tài xế lái xe, là tên kia nữ hướng dẫn du lịch lão công.

Du khách nếu như cùng lão bà mình nói nhao nhao cái, oán giận vài câu, hắn cũng liền nhắm mắt mở một mắt quên đi, dù sao vì công tác, vì sống tạm.

Nhưng nếu là động thủ hắn liền không thể chẳng ngó ngang gì tới, lập tức tắt lửa, không để cho mình lão bà chịu thiệt: ". . . Mẹ của người, dám đánh ta lão bà. "

Tài xế khí lực cũng lớn, một cái tát tai xuống phía dưới, đem tên kia côn đồ răng hàm phá huỷ hai cái.

Tên côn đồ hướng trên mặt đất miệng phun máu nước bọt, trừng mắt ánh mắt đỏ thắm, đứng đồng bạn nói: "Đều lo lắng làm cái gì a, động thủ a. "

"Làm . . . "

"Mẹ kiếp , dám đánh ta huynh đệ. "

Theo người tham gia càng ngày càng nhiều, đánh lẫn nhau có càng ngày càng nghiêm trọng tư thế.

Lúc này, trên xe những hành khách khác nhau không nhìn nổi, vội vã mở miệng khuyên bảo: "Đừng đánh, đừng đánh. "

"Chính là, gần sang năm mới, chớ cho mình tìm không thoải mái. "

"Tất cả dừng tay a !. "

Mặc Phi Phàm nhìn một hồi, có chút không nhìn nổi.

Nhìn không thấy sự từ lão hồ, lại không thể quái hướng dẫn du lịch cùng tài xế. Hắn đang chuẩn bị xuất thủ giúp một tay, xa xa cỏ khô trong đồng, đột nhiên thoát ra một con tuổi nhỏ hồ.

Đây là đầu giống cái lão hồ, cũng không đến một tuổi, chỉ có thành niên tát ma cũng cầu lớn như vậy, hồ đầu hồ não đáng vẽ phi thường khả ái.

Hơn nữa, cái này tuổi nhỏ hồ cái dường như không sợ người, thấy ô tô ngừng lại, cư nhiên chủ động nhích lại gần.

Nó từ đuôi xe đi tới đầu xe, còn bắt chọt đánh vài cái ngáp, nhìn qua thú vị cực kỳ.

"Xuyt, đừng đánh, bên ngoài có lão hồ. " lúc này, bên cạnh du khách, nhỏ giọng nhắc nhở.

Cũng không biết là sợ kinh động lão hồ, vẫn cảm thấy đánh cho không sai biệt lắm.

Vốn đang huyền não thùng xe, lập tức an tĩnh lại. Hai phe liếc nhau một cái, cuối cùng hơi cảnh cáo ý tứ hàm xúc mà buông lỏng ra với nhau quần áo, tóc.

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Trong xe mọi người ngừng thở, nhao nhao giơ lên cameras, đứng cái này tiểu tử khả ái, tới một người gần gũi chụp ảnh.

Mặc Phi Phàm cũng xuất ra đã sớm chuẩn bị xong cameras, điều tốt tiêu cự, chụp mấy bức rất tốt ảnh chụp.

Cũng không biết có phải hay không là bị người trong xe dọa, tiểu lão hồ cư nhiên dạt ra chân đi, chạy về phía trước năm sáu thước.

Chạy năm sáu thước sau, lại ngừng lại, dường như từ quan sát kỹ lấy cái gì tựa như.

"Ai nha, chạy chạy. " một gã ăn mặc một nữ tử nóng nảy, đứng một gã tên côn đồ ngay cả liền hô lên.

Tên này tên côn đồ, chính là vừa rồi chủ động chuyện thù dật người nọ.

Hắn đưa cổ dài nhìn một chút, đột nhiên thể hiện tựa như đứng mỹ nữ bên cạnh nói rằng: "Bảo bối, ta đi đem nó cho người bắt tới có được hay không? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Báo gấm xuất động

Mới nữ tử lôi kéo tên côn đồ y phục, lác đầu: "Quên đi, quái nguy hiểm, cũng không cần rồi. "

Tên côn đồ có lòng ở trước mặt người đẹp biểu hiện biểu hiện, xuất ra lớn nam tử hán khí phách tới: "Nhỏ như vậy con cọp, sẽ không cần người. "

Mới nữ tử nhú mày nói rằng: "Một phần vạn phụ cận có ba ba mụ mụ của nó đâu? "

Tên côn đồ rất khinh thường nhìn thoáng qua bốn phía: "Trong nơi này có đại lão hồ a, ngay cả một quý ảnh đều nhìn không thấy. "

Không đợi mới nữ tử đồng ý, tên côn đồ hướng đồng bạn của hắn bắt đầu khoe khoang: "Một hồi ca đem con kia tiểu lão hồ chộp tới, các người có tin hay không? "

Đồng hành những tên côn đồ các ké hai mặt nhìn nhau, coi như cẩn thận nói rằng: "Cũng không cần đi, nơi này rất nguy hiểm a !. "

Tên côn đồ: "Cắt, các người nhất bang người nhất gan, xem ta. "

Một gã trên cổ treo kim giây chuyền thanh niên trên ghế nói: "Yêu, tiểu tử người dám mạo hiểm như vậy? Một hồi đừng chết như thế nào được cũng không biết. "

Tên côn đồ: "Phi phi phi, người có thể nói hay không nói điểm may mắn nói. Một hồi đừngTMD ngủ gà ngủ gật, cho ta chú ý một chút động tĩnh bốn phía. "

Tên kia mới từ từ vẫn còn có chút lo lắng: "A Bính, nếu như đừng mạo hiểm. "

Thanh niên: "Chính là, nghe bạn gái của người a !, xem đem bạn gái của người sợ đến, quần đều ướt. "

Mới từ từ luân hồi bao phải đánh: "Tới địa ngục đi, người chỉ có quần ướt. "

Tên là A Bính tên côn đồ phách vỗ ngực: "ĐềuTMD trốn to hai mắt, cho các người xem xem cái gì gọi là đàn ông. "

Nói xong, chuyển qua đầu ngẩng cao, đứng nữ hướng dẫn du lịch nói rằng: "Mở rộng cửa, ta muốn xuống xe. "

Nữ hướng dẫn du lịch bị tiểu tử này một trận đánh, nhưng lại còn không có quên mất thân phận của mình. Nàng vẻ mặt mất hứng nói rằng: "Khuôn viên có quy định, nửa đường trên không thể một mình xuống xe. "

"MD, không nên nói nhảm nhiều như vậy, lão tử để cho người mở rộng cửa để người mở rộng cửa. " tên côn đồ tự tay, thì đi cầm nữ hướng dẫn du lịch trong túi chìa khoá.

Loại này xe ngắm cảnh, là do cái loại này tương đối già xe đồ cải trang. Cửa xe mở ra, không cần đi qua tài xế Tổng Không chế phiệt, mà là thông qua nữ hướng dẫn du lịch, nữ hướng dẫn du lịch có một thanh đơn độc khóa.

Nữ hướng dẫn du lịch nào dám cho hắn chìa khoá, nếu như đã xảy ra chuyện làm sao bây giờ, nhanh lên lấy tay che.

Thấy như vậy một màn, những tên côn đồ các kẻ các bạn thân mến bắt đầu ồn ào: "Nàng không để cho người coi như. "

"Được rồi, A Bính, đang hoảng trở lại chỗ ngồi của người lên đi. "

". . . . . "

Người không biết đáng sợ nhất, căn bản cũng không biết thế giới bên ngoài nguy hiểm cỡ nào.

Cái này cũng không giống như phổ thông vườn bách thú động vật, Kinh qua nhân loại thời gian dài thuần hóa, đã kinh biến đến mức lười biếng cùng dụ ngoạn.

Ở động vật hoang dã trong vườn, tuyệt đại đa số mãnh thú đều là cất giữ rất mạnh thú tính cùng ngổ ngược.

Chỉ tiếc, có ngu ngốc không lỗ lã, liên vĩnh viễn không đúng một ít gì đó có lòng kính sợ.

Thấy nữ hướng dẫn du lịch không chịu cho, tên côn đồ lập tức sống, nhào tới người trước trên người, dám muốn cướp đoạt.

Nữ hướng dẫn du lịch dù sao cũng là nữ lưu hạng người, nơi nào có thể giành được qua hắn.

Không lâu sau, mở ra cửa xe chìa khoá, liền rơi xuống người sau trên người. Tiểu tử này tốc độ rất nhanh, không đợi đại gia phản ứng kịp, cũng đã mở cửa xe ra nhảy xuống.

Mới vừa xuống xe trong nháy mắt, một hồi gió lạnh đột nhiên thổi qua, làm cho tên côn đồ thân thể đột nhiên chấn động. Hắn nhìn không được rung mình một cái, vô ý thức nhìn chung quanh một chút.

Quả thực, bên ngoài không có động vật gì.

Tên côn đồ thấy chung quanh coi như an toàn, liền chậm rãi hướng đầu kia tiểu lão hổ đi tới. Vừa đi, một bên nhắc tới: "Tiểu tử kia, tiểu tử kia, đừng sợ, đừng sợ, qua đây ca ca nơi đây, ca ca nơi này có ăn. "

Tiểu lão hổ khả năng thực sự nghe hiểu lời của hắn, hơn nữa đối với nhân loại trần ngập tò mò, cư nhiên quay đầu, nghênh ngang đã đi tới.

Không có nghĩ tới tên này như thế không sợ người, tên côn đồ nửa ngồi xổm người xuống, mắt không hề nháy một cái mà chờ đợi nó.

Đang khi nói chuyện, tiểu lão hổ chạy tới rồi tên côn đồ bên người, ngáp,

Một bộ dáng vẻ ngây thơ khả cú đáng vẽ.

Chứng kiến không sao thật, tên côn đồ những đồng bạn tiếng cười nổi lên bốn phía, nhao nhao khích lệ hắn ngu bức gan lớn.

Tên côn đồ quay đầu liếc bọn họ đồng bạn liếc mắt, khoe miệng liệt liễu liệt, dường như đang nói: "Cái này tính là gì, ca cho các người chơi một lớn. "

Nói xong, tiểu lão hồ chạy tới phụ cận. Không có dấu hiệu nào, tên côn đồ đột nhiên mở ra tay, đem tiểu lão hồ hồ chân bắt lại, một bả ôm lên.

Tiểu lão hồ cũng không lớn, nhiều nhất cũng liền ba mươi bốn cân, người trưởng thành ôm căn bản cũng không cật lực.

Tiểu lão hồ cũng không nghĩ tới, có người biết xuống tay với chính mình, sợ đến gào khóc trực khiếu.

Nghe được tiểu lão hồ thanh âm, tên côn đồ cũng hơi sợ, vội nhất đem lão hồ mù mù đưa tới, vậy xong đời. Hắn nhanh lên ôm lấy tiểu gia hỏa kia, liền hướng xe phương hướng chạy.

Hắn hiện tại vị trí, khoảng cách xe cộ bắt quá xa bảy, tám mét, mấy giây đã đến.

Chứng kiến hắn đắc thủ, trên xe đồng bạn nhảy căng hoan hô, lại là vỗ tay, lại là huýt sáo gì gì đó.

Ngay cả trên xe những thứ khác một ít du khách, cũng đều muốn tóm lấy cơ hội lần này, cùng tiểu lão hồ nhiều hơn thân cận, đối với lần này cũng tràn đầy chờ mong.

Tất cả mọi người cho rằng, đây là xem xét đường một người trong không sai phúc lợi. Có thể tự tay sờ sờ lão hồ thẳng nhai con, dù sao cũng hơn chụp mấy tấm hình tới đã nghiền.

Vạn vạn không nghĩ tới, ác mộng vừa mới bắt đầu.

Tên côn đồ ôm tiểu lão hồ, hướng ô tô bên này chạy đi, rất nhanh thì đi tới ô tô cạnh cửa.

Chỉ là hắn phát hiện, môn lại là khóa lại.

"Mở cửa nhanh! Mở cửa nhanh, làm cho lão tử đi vào. " tên côn đồ một tay ôm gào khóc tiểu lão hồ, một tay dùng sức vuốt cửa xe.

Nữ hướng dẫn du lịch cho tới bây giờ chưa thấy qua ngu xuẩn như vậy người, cư nhiên nửa đường trên dám xuống xe. Hắn dưới cũng đã đi xuống, còn đem cánh khu lão hồ thẳng nhai con âm xe tới. Phải biết rằng lão hồ nhưng là quốc gia nhất cấp bảo hộ động vật, nếu như nó xảy ra điều gì ngoài ý muốn, nàng cùng chồng nàng phần công tác này khả năng liền mất tích.

Mặt khác, người này cũng phải theo hình phạt.

Nữ hướng dẫn du lịch chịu đựng vừa mới bị đánh lúc đau đớn nói rằng: "Đem lão hồ buông, ta để người đi lên. "

Tên là A Bính tên côn đồ tròn tròn con mắt, lớn tiếng mắng: "Đừng nói nhiều lời, lão tử để cho người mở rộng cửa, nhanh lên mở rộng cửa. "

Nữ hướng dẫn du lịch hay là đang làm chính mình bốn phận sự tình, nỗ lực dùng pháp luật cảnh cáo: "Thương tổn quốc gia nhất cấp bảo hộ động vật, là muốn hình phạt. "

A Bính thấy cái này bà nương đông dài như vậy, nhìn không được râu tóc đều rụng, tiếng nổ quát lên: "c mẹ của người, còn không có bị đánh đủ có phải hay không, nhanh, mau thả lão tử đi tới. "

Nữ hướng dẫn du lịch nếu là không bằng lòng: "Không được, người không thả rơi tiểu lão hồ, ta không thể để người đi lên. "

A Bính hướng về phía trong xe mấy người đồng bạn: "Mấy ca, cũng còn lo lắng để làm chi, mở cửa ra cho ta a. "

Hắn mấy người đồng bạn như ở trong mộng mới tỉnh, mau tới đây giúp một tay.

Đang ở phe mình lần nữa vương vís không rõ thời điểm, có du khách đột nhiên phát hiện, một đạo hoàng quang hướng bên này phóng tới.

"Là báo gấm! " có người sợ đến hét rầm lên: "Báo gấm giết tới rồi, nhanh làm cho hắn tiến đến. "

"Muốn xảy ra nhân mạng. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Dã thú công kích

Vừa nghe đến "Báo gấm" ba chữ này, tên này tên là A Bính trẻ tuổi người vô ý thức quay đầu nhìn lại. Cái này vừa nhìn đừng lo, nhất thời sợ đến hấn hồn phi phách tán.

Thì ra, một con thành niên báo gấm, đang lấy tốc độ như tia chớp, chạy qua bên này qua đây.

Con báo, là trên thảo nguyên tốc độ nhanh nhất động vật một trong, gần với linh dương.

Hơn nữa, con báo tăng tốc độ nhanh, nếu như linh dương không có trong thời gian ngắn nhất đem tốc độ của mình đề thăng tới nhanh nhất, cũng phải chết bởi miệng báo.

Cái này miệng cộp gan thỏ tên côn đồ, chứng kiến báo gấm, lập tức liền tưng. Hấn nhanh lên thả tiểu lão hổ, kêu khóc nói: "Van cầu người, thả ta đi vào, thả ta đi vào a."

Nữ hướng dẫn du lịch thấy tình thế không tốt, nhanh lên móc ra chìa khoá, chuẩn bị mở cửa ra.

Đúng lúc này, phía sau đột nhiên đứng lên một vị trẻ tuổi.

Vị trẻ tuổi này tướng mạo thông thường, nhiều lắm tính toán rõ ràng thanh tú. Bất quá, cặp mắt kia sắc bén dị thường, dường như hai cái ngọn đèn nhỏ ngâm nước, không ngừng ra bên ngoài phụt ra lấy hàn quang. Nói lúc, một bên trên mặt có một cái sâu đậm má lúm đồng tiền, cho lúc đầu nghiêm nghị khí chất bình thiem một tia khả ái, khiến người ta cảm thấy thân thiết.

Thanh niên nhân bỗng nhiên đứng lên, hét lớn một tiếng: "Không có thể mở, nếu như mở, xe này người đều phải chết."

Vừa dứt lời, mọi người đồng loạt hướng thanh niên nhân nhìn bên này đi. Đại gia tử mĩ một cân nhắc, lòng nói đúng vậy, một phần vạn con báo thừa dịp lúc này tiến đến, toàn bộ xe người chẳng phải là tao ương.

Không ít du khách trong lòng sản sinh sợ, nói liên tu: "Đúng vậy, không có thể mở, hấn là tự tìm chết, không thể liên lụy một xe người."

"Ta có thể không muốn chết ở chỗ này, nhanh lái xe, lái xe."

". . . . ."

Ngoài cửa sổ tên gọi A Bính tên côn đồ nghe xe thanh âm bên trong, quần dưới ướt một mảng lớn. Hấn tay nắm cửa đều phải phách đồ, cuồng loạn kêu rên nói: "Không muốn chết ở chỗ này, ta không muốn chết ở chỗ này a."

Tên côn đồ những đồng bạn thấy thế, cũng nhanh lên thúc giục nữ hướng dẫn du lịch, để cho nàng mở rộng cửa.

Nữ hướng dẫn du lịch cân nhắc một chút, tâm tồn may mắn, cũng không thể trợ mắt nhìn người được ăn a!. Nàng há miệng run rẩy cái chìa khoá cắm vào lỗ chìa khoá, sau đó lách một cái, chìa khoá lách cách một tiếng, mở.

Tên là A Bính tên côn đồ vội vã kéo cửa xe, nhắc chân sẽ hướng bên trong vào.

Hấn một chân vừa mới bước trên xe, một đạo tạt phong đảo qua, người sẽ không có, rõ ràng biến mất ở đại gia trước mắt.

Mấy người thò đầu ra hướng cửa xe vừa nhìn, đúng dịp thấy con kia báo gấm đem A Bính gục, đang gắt gao cắn người sau cái cổ.

Nhìn nữa người nọ, trên cổ máu chảy như suối, người trên cơ bản không sống nổi.

"Người bị báo gấm cắn chết." cũng không biết là người nào hô một câu.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, làm cho người trong xe đều sợ bối rối, da đầu tê dại một hồi, toàn thân tóc gáy đều đứng lên rồi.

Sau một lát, mọi người phát sinh tiếng rít chói tai tiếng, khí tức kinh khủng trong nháy mắt ở trong xe tràn ngập.

Loại này nguyên thủy nhất, tàn bạo nhất giết chóc, nặng nề mà đụng nhau mọi người thần kinh, làm cho tất cả mọi người không biết làm sao.

Người đang thời điểm nguy hiểm nhất, biết vô ý thức bắt lại chính mình cho rằng nhất đáng tin người.

Vì vậy, thất kinh Âu Dương Thiên thét lên, sợ đến hướng Mạc Phi Phàm trong lòng chui. Nàng hướng Mạc Phi Phàm trong lòng chui, là rất bình thường, dù sao người trước đứng người sau là có hảo cảm.

Nhưng là, còn có một cái sợ đến hoa dung thất sắc nữ nhân, hướng Mạc Phi Phàm trong lòng chui, cũng làm người ta có chút khó hiểu.

Cái này nhân loại, không là người khác, chính là ngồi sau một hàng, hệ khảo cổ phụ đạo viên, cũng là Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên học tử -- Tôn Thiển.

Hai cái này đều là tính cách khác xa nữ tử tuyệt thế, trong lòng đồng thời ôm hai cái, ngoại nhân xem ra, Mặc Phi Phàm nhất định chính là may mắn một đời, muốn ước ao chết bao nhiêu người.

Bất quá, đương sự có thể không có loại này tâm tư đi hưởng thụ cái gì, sự chú ý của hắn hoàn toàn tập trung đi ra bên ngoài con báo mặt trên.

Mặc Phi Phàm không hồ là làm qua lĩnh đặc biệt, gặp chuyện đầu óc lãnh tĩnh, không hoảng loạn.

Hắn không có trước thối mái hai thất kinh "Nai con ",

Mà là cuống không kịp mà đứng tài xế hô: "Tài xế đại ca, tài xế đại ca, nhanh lên một chút lái xe, ly khai khu vực này. Đạo Du đại thư, mau mau đóng cửa lại, phải nhanh. "

Trên thảo nguyên một ít con mồi, tỷ như sư tử, lão hổ, linh cẩu, đều có cực mạnh khứu giác. Có thể ngửi được phương viên mấy cây số, thậm chí mười ngoài mấy cây số mùi máu tanh. Vừa rồi người kia chết, rất có thể sẽ đưa tới bầy sói thậm chí là đàn sư tử.

Nếu quả như thật phát triển đến đó một bước, toàn bộ xe người đều sẽ cùng theo cái kia gọi A Bính ngu xuẩn chôn cùng.

Tài xế mặc dù nói ra rất nhiều năm xe, tình huống hôm nay vậy vẫn là hồi thứ nhất đụng tới, vừa rồi thật không biết trước phải làm cái gì.

Là xuống xe cứu người? Vẫn là gọi điện thoại báo nguy? Vẫn là cầm vũ khí phòng ngự?

Bị Mặc Phi Phàm cái này một tiếng nói một kêu, tài xế như bỗng nhiên hiểu rõ, nhanh chóng phản ứng. Hắn liền thanh bằng lòng, sau đó dụng cả tay chân, hướng buồng lái vị trí leo đi.

Tài xế lão bà, cũng là tên kia hướng dẫn du lịch, phản ứng cũng không chậm, nhanh chóng đi đóng cửa xe. Chỉ cần xe cửa đóng lại, người trong xe cơ bản liền an toàn.

Dưới tình huống bình thường, báo găm giết chết một người người sau, sẽ trực tiếp đem con mồi tha đi, để ngửa sức chiến đấu mạnh hơn sư tử lão hổ linh cẩu giành ăn.

Có thể hết lần này tới lần khác con này báo găm, phi thường "Lòng tham ", cũng càng thêm lớn mật.

Một người, hiển nhiên không còn cách nào thỏa mãn khẩu vị của nó. Ở nữ hướng dẫn du lịch vừa mới cuối cùng, chuẩn bị khóa thời điểm, phía ngoài báo găm đột nhiên hướng trên cửa va chạm.

Bởi vì vì kim tiền báo tăng tốc độ thật nhanh, cho nên sức bật cực đại, một cái đụng này, nếu không giữ cửa đem phá ra, còn đem nữ hướng dẫn du lịch đụng ngã lăn trên mặt đất.

Nữ hướng dẫn du lịch đầu trống rỗng, còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, báo găm bay thẳng lên xe hơi, sau đó nhắm ngay người trước có cổ hợp lại nha.

Xoạt xoạt! Nữ hướng dẫn du lịch chỉ thấy được cổ của mình mát lạnh, sau đó thân thể khí lực dường như lập tức bị quất ra không, nàng muốn giãy dụa, thế nhưng quần quai, báo găm hàm răng cắn càng sâu.

Lúc này, báo găm sắc bén răng nanh, đã đâm vào cổ của nàng động mạch và khí quản trong, ngay cả cổ họng xương sụn bị trực tiếp cắn.

Báo găm là bắt giết con mồi đại hành gia, trên cơ bản bị nó cắn lên con mồi, trên căn bản là không tránh khỏi. Nữ hướng dẫn du lịch không có giãy dụa mấy giây, thân thể rất nhanh liền bất động rồi. Xem ra, ngay cả lớn La thần tiên cũng cứu không được.

Báo găm giết liền hai người, trong xe xem như triệt để nổ nổ rồi. Các vị sợ đến muốn tè ra quần hành khách, nhao nhao cuống loạn kêu, người đẩy ta ta chen của người lui về phía sau chạy đi, lấy tránh thoát tai họa.

Lúc đầu, Mặc Phi Phàm muốn đi vào, xem xem có thể hay không không chế cục diện. Bị bọn họ những người này một chen, ngay cả mình cũng không thể động dậy rồi.

Mặc Phi Phàm đưa cái cổ, la lớn: "Đại gia không cần loạn, đại gia không cần loạn, chúng ta nghĩ biện pháp đem con báo đuổi xe, sau đó đóng cửa lại thì không có sao. "

Hắn nói có biện pháp là không sai, nhưng là, có ai là gan đó, đuổi theo con báo. Người nào lại có lá gan đó, đi đóng cửa xe.

Chương 128: Mỹ nữ cùng dã thú

Đại gia căn bản cũng không nghe hán, vẫn là ý vị mà lui về phía sau chen, Mặc Phi Phàm cùng trong ngực hai nàng, suýt chút nữa bị đám này người điên cuồng chen thành mảnh nhỏ.

Cái loại cảm giác này, thật giống như đi làm giờ cao điểm đường sắt ngầm giống nhau, ngay cả nhắc chân địa phương cũng không có, người thiếp người, người Đầy người, mập mạp chen thành người gầy, người gầy chen thành trang giấy.

Nghèo còn gặp cái eo, mọi người ở đây bị một con báo găm quây đến lòng rối như tơ vò thời điểm, người gần nhất đàn sư tử cùng một cái linh cầu đàn có thể là nghe thấy được mùi máu tươi, nhanh chóng hướng bên này đánh tới.

Đàn sư tử từ một đầu giống đực thành niên sư tử thống lĩnh, phía dưới là tám con sư tử cái từ cùng với năm, sáu con tiểu sư tử.

Đó là một đại gia tộc.

Linh cầu bày quy mô càng lớn hơn, từ trên xuống dưới cộng lại vượt lên trước hai mươi con.

Đừng thấy bọn nó gọi cầu, dường như so với lang kém hơn nhất đẳng.

Có thể sự thực cũng là, loại động vật này so với lang càng thêm hung ác độc địa. Mỗi một con thành niên linh cầu, đều có con nghé con từ lớn như vậy, có can đảm cùng mãnh thảo nguyên này nhiệm cần gì phải một số thực lực khai chiến, mặc dù sư tử cùng lão hổ cũng phải khiến chúng nó ba phần.

Mặt khác, đang ở phía xa kiếm ăn mấy con liệt báo, mấy con cọp cũng đang chạy về đảng này.

Trong xe cái này hai mươi mấy người, lập tức giống như gia nhập KFC xa hoa cơm trưa giống nhau.

Vượt lên trước ba mươi lăm đầu, mãnh thảo nguyên này trên hung hãn nhất mãnh thú, đang chuẩn bị hưởng dụng bữa này "Mỹ vị".

Con kia báo găm, cũng cảm thấy linh cầu cùng đàn sư tử khả năng lập tức tới ngay. Trực tiếp ngậm lên nữ hướng dẫn du lịch thi thể, sẽ ra bên ngoài đào tẩu.

Lái xe tên tài xế kia, là nữ hướng dẫn du lịch lão công, nơi nào bằng lòng chứng kiến lão bà của mình, chết không toàn thây.

Hắn đau lòng gần chết, nước mắt hoa lạp lạp chảy xuống, cơ hồ là liền lăn một vòng, duỗi tay nắm lấy nữ hướng dẫn du lịch một cái cánh tay, sau đó dùng sức đi vào trong túm.

Liền kéo còn liền ăn mày nói: "Mau tới giúp ta một chút, ai tới giúp ta một chút a."

Nhưng mà, người trên xe sớm đã bị đầu này giết người không chớp mắt báo găm sợ vỡ mật, nào dám tiến lên. Chẳng những không có đi về phía trước, ngược lại lui về phía sau.

Tài xế xem của bọn hán, trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng, đau khổ cầu khẩn nói: "Cầu cầu các người rồi, cầu cầu các người rồi."

Đường đường nam nhi bấy thước, cư nhiên khóc giống lệ người giống nhau. Cái này cũng khó trách, nhà ai các lão gia chứng kiến con báo muốn đem lão bà mình lôi đi ăn tươi, ai không tan vỡ a.

Mặc Phi Phàm vẫn có chính nghĩa lòng, thấy tài xế bộ dáng kia, thật sự là nhìn không được. Hắn đẩy một cái người trước mặt: "Phiền phức nhường một chút, ta đi hỗ trợ, ta đi hỗ trợ."

Người trước mặt, bị báo găm sợ đến chân đều rối loạn, nửa ngày cũng chuyển không nhúc nhích được nửa bước. Mặc Phi Phàm phở đi thật là lớn tăn, cũng không còn hướng mặt trước lay động nửa bước, ngược lại bị chen đến rồi nhất chỗ ngồi phía sau.

Chứng kiến hắn muốn đi xen vào việc của người khác, Âu Dương Thiên nắm chặt cánh tay của hắn, trùng điệp nói rằng: "Mặc Phi Phàm, không cho người đi. Người nếu là chết, ta làm sao bây giờ, ta không muốn bị con báo ăn tươi."

Nói xong, như thằng bé con từ giống nhau, ô ô khóc lên.

Đừng xem Tôn Thiên là lão sư, bình thường cho người ẩn tượng chăm chú nghiêm túc. Có thể nói cho cùng, chẳng qua là một không đến ba mươi tuổi tiểu nữ sinh, nàng nơi nào thấy qua cái này, nhịn không được nắm chặt rồi Mặc Phi Phàm cánh tay, trong ánh mắt cũng tận là chút trong suốt đồ đặc.

Mặc Phi Phàm phía sau là một tòa vị, không thể lui được nữa, hai bên trái phải là lưỡng người nhát gan tiểu nữ sinh, phía trước là một đám bị sợ mất mật

du khách, không thể động đậy chút nào.

Bên này, tài xế cùng báo gắm đánh giăng co vẫn còn tiếp tục.

Báo gắm chỉ có không chịu cứ như vậy đem đến miệng con mồi đưa đi đâu, đầu tiên là buông lỏng ra thì thể cái cổ, lại đổi lại thì thể một chân. Trong lúc đó, triển khai đánh giăng co.

Tài xế dốc hết sức bình sinh, mới miễn cưỡng không để cho mình lão bà bị bắt xuống xe.

Cứ như vậy giăng co đại khái hơn hai mươi giây, báo gắm đột nhiên buông lỏng miệng, quay đầu chạy xuống xe đi.

Xuống xe, nhanh chóng ngậm tên kia tên côn đồ thì thể, rất nhanh chạy ra.

Tài xế ngồi liệt ở thùng xe trên, ôm máu me khắp người lão bà, khóc ròng ròng, thanh âm cực kỳ bi ai thiên địa.

Mọi người nhìn, đều là lòng chua xót, muốn lên trước khuyên vài câu, nhưng không biết khuyên cái gì tốt.

"Không tốt, là linh cầu đàn tới rồi, nhanh lên một chút giữ cửa. . . . "

"Môn " chữ vừa mới ra Mặc Phi Phàm cửa, hai cái trâu ghé lớn nhỏ linh cầu lộ ra răng nanh, nhãn mang hung quang, đã nhảy lên xe, một con chó cắn một con nữ nhân chân, đi xuống tha.

Vì sao báo gắm lớn như vậy đầu, sẽ bị linh cầu sợ mất mật, ngay cả đến miệng thức ăn cũng không cần.

Ngoại trừ linh cầu đồ chơi này phi thường hung hãn bên ngoài, để cho báo gắm kiêng kỵ, linh cầu thông thường đều là tập thể xuất động, hơn nữa phi thường đoàn kết, phối hợp ăn ý.

Một con báo gắm có thể có thể đánh thắng một con linh cầu, có thể đối mặt một đám linh cầu, giao thủ hạ tràng chỉ có một, đó chính là bị phanh thây.

Cũng may, báo gắm tốc độ thật nhanh, lại sẽ leo cây, linh cầu không đuổi nổi.

Tài xế vừa mới còn muốn nghỉ khẩu khí, không nghĩ tới mới vừa đuổi đi Báo, lại nữa rồi liệt. Hơn nữa, lần này là linh cầu đàn.

Hai linh cầu cắn hợp lực,... ít nhất ... Có ba trăm cân. Tài xế căn bản là không bắt được, liền mạng hãn cũng bị kéo xuống xe.

Vừa hạ xuống mà, lại có ba cái linh cầu đánh tới, hướng về phía tài xế một trận cắn xé.

Tài xế ở hô hô trên đại thảo nguyên, lưu lại mấy trận kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng sau, không có động tĩnh. Linh cầu đàn không có lúc đó ngừng tay, một cái tiếp lấy một cái, lên xe.

Cái này, trong xe các du khách hồi hận phát điên rồi. Nếu như vừa rồi có người đi giúp tài xế một bả, đem báo gắm đuổi xe, đóng cửa xe lại, linh cầu đàn tự không khả năng xông tới.

Bọn họ không xông vào được tới, người trong xe liền không có việc gì.

Hiện tại, đã muộn.

Trên cái thế giới này không có đã hối hận, chúng cái gì bởi vì kết thúc cái gì quả, người tổng yếu vì lựa chọn của mình trả giá thật lớn.

Rất nhanh, mấy cái linh cầu liền hướng phía đoàn người nhào tới.

Chúng nó là súc sinh, là không có nhân tính cỡ máy giết người, bất kể người có tiền hay không, là làm quan vẫn là người dân thường, là suất ca vẫn là mỹ nữ, là kiều ngạo vẫn là suy nhược. Ở trong mắt của bọn nó, đều chẳng qua là một trận khả khẩu cơm nước.

Người đang sống chết trước mắt, biết bộc phát ra tiềm lực rất lớn.

Bắt đầu có người phản kháng, điện thoại di động, bao, thậm chí là dây lưng, giấy, đều được vì công cụ của bọn hãn. Nhưng mà, đám này dã thú so với bọn hãn tương tượng muốn thông minh hơn, chúng nó hiểu được phối hợp lẫn nhau, hiểu được hư thực kết hợp, cũng hiểu được dương đông kích tây.

Hướng chi, người đang linh cầu trước mặt, vốn là xuất phát từ thể yếu. Tức liền bộc phát ra lớn nhất tiềm lực, cũng bất quá là nhiều chống đỡ hơn mười giây, nhiều lắm nửa phút mà thôi.

Nửa phút về sau, bắt đầu có người bị bắt đi.

Một cái, hai cái, ba cái. . . .

Cộng thêm mới vừa tài xế cùng hướng dẫn du lịch, bị linh cầu tha đi chín người. Chín người này bị bắt sau khi xuống xe, lập tức lọt vào giảo sát, chết oan chết uổng.

Linh cầu cùng báo gấm không giống với, người sau thích từ đầu thức ăn, người trước đủ ăn là được.

Cảm giác không sai biệt lắm, chúng nó cũng sẽ không lại tiếp tục vô mồi.

Người bên trong xe, kịch liệt giảm thiểu. Vốn là còn hai mươi, hiện tại chỉ còn lại có mười mấy.

Hơn nữa, cái này mười mấy (bao quát Mặc Phi Phàm, Âu Dương Thiên, Tôn Thiên ở bên trong) cũng không còn tốt hơn chỗ nào.

Bởi vì, nguyên bản ở ô tô chu vi bồi hồi cái kia đàn sư tử, thấy linh cầu kết thúc chiến đấu, cũng chuẩn bị xuất động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Mặc Phi Phàm vs Mãnh sư tử

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Linh cầu tha đi tám chín người, cũng liền một phần tới đồng hồ chuyện. Rất nhiều người, chưa từng phục hồi tinh thần lại, trong xe người sẽ không có. Mặc Phi Phàm nhưng lại phản ứng nhanh chóng, bất quá ngại vì hoàn cảnh có hạn, căn bản không cách nào ngay đầu tiên làm ra động tác, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn xem linh cầu đàn như gió cuốn mây tan thông thường, đem người nhanh chóng tha đi.

Bên này, đàn sư tử cũng chánh thức bắt đầu hành động.

Ở một cái đàn sư tử ở giữa, chỉ có một con thành niên hùng sư.

Đầu này thành niên hùng sư không tham dự đi săn, chỉ phụ trách giữ gìn địa bàn, đùa bỡn chơi, xem náo nhiệt, ngoài ra còn có chính là cùng tộc quần trong tất cả thành niên mẫu sư tử sinh sôi nảy nở hậu đại.

Mặt ngoài nhìn qua, hùng sư sinh hoạt rất phong cảnh, rất đẹp.

Trên thực tế, cũng không phải như vậy. Hùng sư lợi hại hơn nữa lại phong cảnh, cũng có sức chiến đấu suy yếu, già yếu ngày nào đó. Chờ đợi ngày này đến, bên ngoài càng cường tráng hơn, càng thêm trẻ tuổi hùng sư sẽ tới khiêu chiến vua của nó vị.

Nếu như chiến thắng còn thì thôi rồi, nếu như chiến bại, nó hoặc là bị giết chết, hoặc là bị đuổi ra đàn sư tử. Nguyên vốn thuộc về nó mẫu sư tử, sẽ bị mới thủ lĩnh chiếm lĩnh, lão sư vương lưu lại Âu sư tử sẽ bị mới sư tử sở cắn chết, còn vị thành niên hùng sư sẽ bị đuổi ra tộc quần.

Cái này, dù cho thiên nhiên khôn sống mống chết quy luật.

Đang khi nói chuyện, ba con sư tử cái đã nhảy vào bên trong xe, từng bước bắt đầu đi phía trước thăm dò.

Trong xe còn dư lại du khách, cùng với thấy được linh cầu hung tàn. Bây giờ thấy những thứ này sư tử, sợ đến thêm tinh thần đều phải thất thường rồi, không ít người sợ đến tại chỗ tiểu trong quần. Trong xe, mùi nước tiểu khai, mùi mồ hôi cùng với mùi máu tươi hỗn cùng một chỗ, mùi vị đó không nói được khó nghe.

Tuy là lưỡng cô gái đẹp gắt gao lôi kéo Mặc Phi Phàm, không cho hắn đi, thế nhưng Mặc Phi Phàm biết không có thể ở nơi này dạng chờ đợi.

Càng tha, bị chết người cũng càng nhiều.

Đương nhiên, Mặc Phi Phàm cũng biết, nếu như tay không đi, trên cơ bản bằng đi chịu chết. Hắn phải, tìm kiếm giống nhau có thể giúp được một tay công cụ. Nhìn bên trái một chút, lại nhìn, có thể sử dụng công cụ dường như không có có một việc.

Hiện trường tiếng huyền não một mảnh, tiếng khóc kêu, tiếng cầu xin tha thứ, cầu khẩn tiếng.

Hắn thu hồi nhãn thần, đứng Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên nói rằng: "Hai người các ngươi, có hay không tương đối nhón công cụ, ta hữu dụng? "

Âu Dương Thiên nước mắt cũng còn không cứng rắn, khóc càng hung đạo: "Ngươi không nên đi, ngươi không nên đi, ta không muốn ngươi chết. "

Tôn Thiên cũng cảm giác được tử vong gần sát, con mắt hồng đồng đồng, biểu tình đại ra, xem ra dọa sợ không nhẹ.

Bởi vì sợ, ngón tay của nàng Giáp, gắt gao trù vào Mặc Phi Phàm trong thịt, suýt chút nữa đem người sau tay đều phải cào nát rồi.

Mặc Phi Phàm cắn răng, ánh mắt kiên định, định liệu trước nói: "Hãy nghe ta nói, ta phải đóng cửa xe lại, sau đó giết chết trong xe mãnh thú, chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể sống. Tin tưởng ta, tin tưởng ta, ta nhất định sống mang bọn ngươi đi ra ngoài. "

Âu Dương Thiên lý trí vẫn là không có hoàn toàn khôi phục lại, miệng lẩm bẩm nói: "Chúng ta là không phải là chết chắc, phải không là chết chắc? "

"Không có, tin tưởng ta, tin tưởng ta. " Mặc Phi Phàm nặng nề nói.

Tôn Thiên nếu so với Âu Dương Thiên lớn hơn vài tuổi, lại là lão sư, cho nên phải so với Âu Dương Thiên phải trấn định một chút.

Nàng há miệng run rẩy mở túi ra, từ bên trong nhảy ra một cây cung loại phòng lang ám sát một dạng đồ đặc.

Thứ này toàn thân kim hoàng sắc, tài liệu chắc là màu đồng, phía trước tương đối tinh nhuệ.

Bất quá, đồ chơi này không dài, chỉ có chừng hai mươi cm. Đúng người khác mà nói, có thể không được tác dụng, nhưng đối với Mặc Phi Phàm mà nói, đồ chơi này tác dụng khả năng liền quá.

Tôn Thiên lau một cái nước mắt, há miệng run rẩy đem đồ vật đưa tới: "Cái này. . . Được chưa. . . "

"Quá tuyệt vời, cảm tạ Tôn lão sư. " Mặc Phi Phàm chứng kiến đồ chơi này, cao hứng suýt chút nữa đi tới hôn nàng vài hóp.

Sau đó, hãn lao lực đưa cánh tay từ Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên trong tay rút ra, khoe miệng buộc vòng quanh một đoạn độ cung nói: "Chờ ta trở lại. "

Âu Dương Thiên mới vừa muốn nói gì, bên cạnh Tôn Thiên ở bên cạnh nói rằng: "Âu Dương đồng học. . . Làm cho. . . Làm cho Mặc đồng học đi thôi. . . Chúng ta sẽ đối hãn có lòng tin.

"

Âu Dương Thiên nháy mắt mấy cái, dường như bỗng nhiên hiểu cái gì, ánh mắt cũng trấn định một ít.

Đình trong chớp lát, nàng đột nhiên đang cầm Mặc Phi Phàm đầu, hướng về phía bờ môi của hãn nghiêm khắc tới một cái hôn sâu, nức nở nói: "Con cóc, ngươi nhớ kỹ cho ta, không cho phép ngươi chết, ta không cho phép ngươi bỏ lại ta. "

"Yên tâm đi. " Mặc Phi Phàm cảm giác hai mắt của mình cũng ẩm ướt, cho đã mất nhu tình nhìn xem Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên: "Chờ ta trở lại. "

Ở Mặc Phi Phàm bắt được vũ khí, chuẩn bị thời điểm xuất thủ.

Lên xe ba con sư tử cái, đã hành động.

Tốc độ của bọn họ, so với linh cầu còn nhanh hơn, động tác còn bén nhạy hơn, mỗi người gục một người.

Người thường ở hung mãnh như vậy mẫu sư tử trước mặt, căn bản ngay cả sức phản kháng cũng không có. Không có gì bất ngờ xảy ra, ba người đều là bị cắn trúng cái cổ, kêu thảm nằm trên mặt đất.

Còn dư lại những người đó, thêm tinh thần sớm đã tan vỡ, chỉ có thể dựa vào một bản năng cầu sinh, liên tiếp lui về phía sau, hướng bên trong lui, đều nhanh muốn tận cùng bên trong Mặc Phi Phàm, Âu Dương Thiên cùng với Tôn Thiên ép thành bánh quả hồng rồi.

Mặc Phi Phàm nếu muốn từ trong những người này chen qua đi, căn bản cũng không quá khả năng. Hãn đảo tròn mắt tử, vừa vận nghĩ đến một cái thoả đáng đích phương pháp xử lý.

Tiếp lấy, Mặc Phi Phàm làm ra một cái khiến người ta không tưởng được cử động. Hãn quơ lên bàn tay, một đao một cái, ngăn đỡ ở phía trước chính mình mấy tên chặt đứt.

Mặc Phi Phàm hạ thủ rất có chừng mực, đã có thể bảo đảm bọn họ đã bất tỉnh, cũng có thể bảo đảm không bị thương đến bọn họ.

Mặc Phi Phàm đánh ngã bốn người sau, cuối cùng từ chật chội trong đám người giải phóng ra ngoài.

Lúc này, ba con sư tử cái đang chuẩn bị đem ba gã nửa chết nửa sống du khách, ra bên ngoài tha.

Mặc Phi Phàm đột nhiên tuôn ra, khiến chúng nó ngẩn ra. Phản ứng tự nhiên, khiến chúng nó lui về phía sau rút lại.

Sư tử nếu so với linh cầu phải cẩn thận, cũng thông minh hơn, biết phán đoán trình độ nguy hiểm. Mà linh cầu trên cơ bản chính là thấy con mồi liền lên, tương đối mẫn cảm, không cần biết người là cái gì biểu diễn, trước căn lại nói.

Mẫu sư tử thấy xông về phía trước, là một đầu không cao nhân loại, lập tức sức mạnh đủ lên. Trong đó lưỡng con sư tử cái, tiếp tục cắn lên con mồi của mình, một đầu khác sư tử, thì đứng Mặc Phi Phàm, lớn tiếng rít gào một tiếng.

Bên ngoài thanh âm cực lớn, lực xuyên thấu mạnh, suýt chút nữa đem mọi người màng tai đều cho đánh vỡ, ngay cả ô tô đều vì đó rung một cái.

Mặc Phi Phàm cũng không nóng nảy với cái này ba con sư tử cái giao thủ, hẳn biết nếu như cửa xe không đóng cửa, mặc dù hẳn đem cái này ba con sư tử cái toàn bộ giết chết, đàn sư tử cũng sẽ không từ bỏ ý đồ. Ngoại trừ đàn sư tử, nói vậy còn khác biệt chủng quần mãnh thú hướng nơi đây đuổi.

Theo chân chúng nó so với, trong xe những người này quá yếu đuối rồi.

Mặc Phi Phàm không cùng chúng nó xung đột, mà là nhảy dựng lên, bắt lại trên xe hơi mặt lỗ thông hơi, thân thể giống như bàn đu dây như vậy rung động. Bởi vì ô tô vốn cũng không coi là lớn, hơn nữa bên trong còn có tam đầu Mãnh sư tử, cho nên lắc lư độ cong cũng không lớn, chỉ làm cho thân thể hẳn bay ra ngoài chừng một thước xa.

Khoảng cách tuy nói cũng không dài, nhưng này một mét đứng Mặc Phi Phàm quá trọng yếu. Hẳn nhân thể tại chỗ ngồi trên lăn một vòng, hai cái chân ở trên cửa sổ đạp rồi hai cái, trực tiếp từ lưng con sư tử cái trên đỉnh đầu bay đi, cuối cùng trùng điệp ngã tại một con sư tử cái sư tử trên lưng.

Mẫu sư tử sợ đến một cái nhảy, vội vàng đem đuôi đảo qua, phản quá mức liền tới cắn Mặc Phi Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngao Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Binh vương thần uy

Mặc Phi Phàm phản ứng cũng mau, cũng không để ý quốc gia nào nhất cấp bảo hộ động vật không động vật rồi, mạng người càng mạng của bọn nó so với, vẫn là càng thêm trân trọng một chút. Huống chi, nãy thứ này, là mình chủ động đã tìm tới cửa, không phải phe mình chủ động đi chiêu chọc giận chúng nó.

Mặc Phi Phàm trong đầu ý niệm trong đầu chợt lóe lên, nhặt lên phòng lang ám sát dựa theo mẫu sư tử mắt đâm tới.

Mẫu sư tử quanh năm săn thú, chạy nhanh, truy đuổi, toàn thân đều là khối cơ thịt, một đâm xuống, căn bản là không được tác dụng quá lớn.

Duy chỉ có ánh mắt của nó, cũng cùng nhân loại giống nhau, là yếu ớt nhất.

Xi!

Mặc Phi Phàm cái này đâm một cái, chuẩn xác không có làm cắm vào sư tử trong mắt phải. Xa hơn ra vùng, một con người đều bị kéo ra ngoài.

Sư tử thống khổ kêu rên một tiếng, giương miệng to như chậu máu, cũng chỉ cắn phải Mặc Phi Phàm y phục. Mặc Phi Phàm ra sức thoáng giãy dụa cỏi, y phục bị kéo ra một đạo rất dài chỗ rách, lộ ra bên trong trắng như tuyết cây bông.

Căn này y phục, là Trương Lâm đưa cho hẳn, nghe nói muốn hơn ba ngàn nhất kiện.

Mặc Phi Phàm không có công phu tâm đầu y phục của mình, nhanh chóng quay người lại, từ mẫu sư tử trên người cút xuống dưới. Hẳn không dám cùng mẫu sư tử vương vãi, nhanh lên chạy vội hướng cửa vào.

Tại hẳn vừa mới phải đóng cửa thời điểm, ngoài xe đột nhiên hoàng quang lóe lên, lại một đầu sư tử giương nanh múa vuốt trước mặt đánh tới.

Mặc Phi Phàm hách liểu nhất đại khiêu, sư tử ba đầu đã để cho người như cầu đầu rồi, nhiều một đầu chẳng phải là càng thêm vướng tay chân. Hẳn không hề nghĩ ngợi, vén lên bàn chân, hung hăng hướng đầu sư tử trên đạp tới.

Đừng xem Mặc Phi Phàm dáng dấp không phải đặc biệt đồ sộ uy mãnh, nhưng hẳn sức bật rất mạnh. Một cước xuống phía dưới, ngay cả lưng li thép tấm đều có thể đoán khom, càng chưa nói huyết nhục chi khu rồi.

Mặc Phi Phàm có tự tin, đem con sư tử này một cước đạp bay.

Có thể hiện thực cũng là, sư tử chỉ là lui về phía sau một chút, sau đó dùng nó cường tráng có lực móng vuốt, nghiêm khắc móc xe hơi để trần. Móng vuốt sắc bén, ở để trần trên, lưu lại bảy tám đạo sâu đậm vết trảo.

Mặc Phi Phàm giặt mình không nhỏ, không nghĩ tới, đồ chơi này so với chính mình tưởng tượng trung cường tráng hơn nhiều lắm.

Hắn không làm đến gấp gấp suy nghĩ nhiều, nhanh lên lại bỏ thứ hai chân, thứ ba chân.

Cái này hai chân, đều là ngay cả kích phát, hơn nữa khoảng cách thời gian bất quá 0. 5 giây. Đầu một cước, sư tử miễn cưỡng ổn định, thứ hai chân có chút cật lực không được, thân thể lộn một vòng, từ trên xe hơi lăn xuống.

Con kia mẫu sư tử tựa hồ một điểm không chịu từ bỏ ý đồ, ngay cả đã trúng ba chân, lại rơi ầm ầm trên mặt đất. Vừa trên lộn mèo, vừa giống như người không có sao giống nhau, lần nữa lớn tiếng sư tử gầm lấy đánh tới.

Mặc Phi Phàm nào dám chậm trễ, vội vàng đem cửa xe lôi kéo, dùng thân thể nghiêm khắc đứng vững cửa xe.

Phanh! Phanh!

Xe bị phía ngoài đầu kia sư tử đụng phải một lay một cái, nhìn kỹ, ngay cả cửa phía ngoài thép tấm, đều bị đụng lõm đi vào một tầng lớn.

Bên này, Mặc Phi Phàm miễn cưỡng đứng vững bên ngoài con sư tử cái mãnh liệt va chạm. Đầu kia mắt bị mù sư tử, lần nữa hướng Mặc Phi Phàm đánh tới.

Đều nói một đầu kinh nghiệm phong phú sư tử, ngay cả nặng mấy tấn trâu rừng đều có thể ném đi, gục. Mặc Phi Phàm cũng không dám loại này mãnh thú so với lực, đối đãi nó đánh lúc tới, Mặc Phi Phàm nhanh chóng nhường một cái thân, sư tử ầm một cái đụng phải Mặc Phi Phàm cửa phía sau trên.

Thừa dịp cái này lỗ hổng, Mặc Phi Phàm nhanh chóng nhặt lên trong tay phòng lang ám sát, hung hăng hướng phía sư tử mặt khác một con mắt đâm tới.

Cái này con sư tử cái, thoát nhìn sớm có chuẩn bị, giương tròn máu miệng rộng, vì vì như vậy há ra một phát đầu.

Phòng lang ám sát chỉ đâm trúng sư tử má phải, cũng không phải đâm trúng ánh mắt của nó. Cái này một đâm xuống, Mặc Phi Phàm cảm giác mình dường như không phải đâm ở sư tử trên mặt, ngược lại giống như đâm tới một khối đá hoa cương cứng rắn trên.

Hắn âm thầm lưu lười, xem ra hôm nay cửa này sống rất khổ a.

Lúc này, bên ngoài xe đầu kia giận dữ mẫu sư tử lại bắt đầu xô cửa rồi. Bất quá, bởi vì có đầu này mù loài mẫu sư tử ở bên trong chia vào, nó tạm thời không có thực hiện được. Nhưng nếu như đầu này mù loài mẫu sư tử bắt đi, vậy sẽ phải không xong.

Đến lúc đó, sẽ rất khó đem cái này phiền liên quan đến toàn bộ xe người sinh tử môn đóng lại.

Mặc Phi Phàm rút về phòng lang ám sát sau, nhanh lên nhìn chung quanh một chút, dưới tình thế cấp bách, hắn chứng kiến khoảng cách bên chân cách đó không xa địa phương, có một thanh hình khóa. Cái chuỗi này khóa, chính là khóa cửa xe, bất quá mặt trên không có chìa khoá.

Không có chìa khoá đừng lo, chỉ cần có thể tương môn khép lại không mở ra là được. Hắn nhanh lên lui về phía sau nửa bước, dùng chân đem thanh kiau hình khóa câu dẫn ra, nhanh chóng vớ vẫn nắm mẫu sư tử phía trên, đem xe môn buộc lại.

Mù loài mẫu sư tử còn tưởng rằng hắn lại muốn có hành động, giờ lên đầu sẽ cắn.

Đâm rồi! Lúc này đây, Mặc Phi Phàm không có tránh không thoát, hàm răng sắc bén, đem Mặc Phi Phàm ống quần triệt để vỡ ra tới, cắn một tầng lớn thịt. Tiên huyết, lập tức đem hắn cả cái ống quần nhuộm đỏ.

Vạn hạnh chính là, mẫu sư tử cắn xé tương đối với vàng, bằng không Mặc Phi Phàm này chân liền phế đi.

Ngươi được Mặc Phi Phàm trên người mùi máu tươi, mẫu sư tử càng thêm hưng phấn, bốc lên tiếng tới, lần nữa mở miệng to như chậu máu, hướng Mặc Phi Phàm đánh tới.

Lúc này, Mặc Phi Phàm làm một cái phi thường mạo hiểm động tác. Hắn cư nhiên, đưa tay hoàn toàn vói vào sư tử trong miệng.

Một đầu thành niên mẫu sư tử cắn hợp lực, UU đọc sách www.uukanshu.net vượt lên trước 400 cân, miệng há mở, hàm trên hàm dưới khoảng thời gian có thể đạt tới đến ba mươi cm, có thể một ngụm đem đầu của người ta nuốt vào, cứng rắn đi nữa đầu khớp xương, cũng có thể bị nó cắn.

Vài cái trước mặt nhất du khách thấy như vậy một màn, sợ đến lập tức hét rầm lên, lòng nói hắn điên rồi, đây không phải là muốn chết sao.

Mặc Phi Phàm dĩ nhiên không phải muốn chết, càng không có điên.

Tay hắn là vói vào đi không sai, có thể trong tay cái kia phòng lang ám sát cũng tức thì duỗi vào. Chỉ bất quá bởi vì góc độ nguyên nhân, đại gia không nhìn thấy mà thôi.

Xoạt xoạt! Sư tử hàm trên hàm dưới trùng điệp hợp lại, sắc bén phòng lang ám sát lợi dụng lực phản tác dụng, trực tiếp đem sư tử hàm trên hàm dưới ám sát, sắc bén tiêm đầu hiện ra tia máu từ mắt của nó dưới tổ mắt lòi đi ra.

Sư tử dưới hốc mắt mất, có một giây thần kinh cùng cột sống tương liên, cùng loại loài người trung khu thần kinh. Cái này thần kinh vừa đứt, đầu này mù loài mẫu sư tử, thật giống như Tây Ban Nha đầu ngư bị người đầu bò ám sát trung trên đầu trung khu thần kinh giống nhau, lập tức bốn chân thẳng tắp,

quất tới, đang không có hồi phục khả năng.

Mặc Phi Phàm cẩn thận từng li từng tí, từ khép hờ, mùi máu tanh rất nặng miệng sư tử trong, tay nắm cửa rút ra.

Có thể giết chết đầu này ác sư tử, đã thuộc miễn cưỡng cùng gặp may mắn, kế tiếp hai đầu sư tử có thể khó đối phó. Bết bát hơn chính là, Mặc Phi Phàm vũ khí duy nhất -- cái kia Tôn Thiển dùng để phòng ngừa se lang quấy rầy phòng lang ám sát cũng ở lại mù loà sư tử trong miệng không lấy ra được.

Tay không tác sát Mặc Phi Phàm, làm sao có thể cùng hai đầu giết chóc quen tay mẫu sư tử chống đỡ được.

Bao quát Âu Dương Thiển, Tôn Thiển ở bên trong cái khác bên trong xe du khách, cũng không nhận được vì Mặc Phi Phàm lau mồ hôi một cái.

Mặc Phi Phàm cũng biết, mình không phải là Vô Tòng, càng không có cảnh dương cương tay không đánh người thất thế khí lực.

Trọng yếu hơn chính là, mặc dù hắn có khí lực kia, hiện tại hắn đối mặt là hai đầu sư tử, thủ thắng khả năng cũng tiếp cận về không đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Phương tâm đại động

Mặc Phi Phàm tìm khắp tứ phía một cái quay vòng, đột nhiên nhãn tình sáng lên, hắn phát hiện ở tài xế xe tọa phía sau cất giấu một cái thùng dụng cụ. Trong hộp công cụ có một thanh cái tua-vít, còn có một đem cờ lê, còn có một chút cái kim nhỏ đinh, tua-vít các loại phòng hộ công cụ.

Những thứ này thông thường công cụ, ở Mặc Phi Phàm xem ra, là cực kỳ quý giá cùng bình khí tiện tay.

Chỉ là vị trí của nó tương đối đặc thù, cần thân thể phủ phục đi qua, mới có thể lấy tay đủ đến. Mà hai đầu ác sư tử, là tuyệt sẽ không làm cho Mặc Phi Phàm có cầm tên công phu.

Ở sư tử trong vô thức, là sẽ chủ động đi tập kích nhược tiểu chính là động vật, mà sẽ không đi treu chọc cường đại động vật.

So với việc những nhân loại khác, Mặc Phi Phàm mới là cái xe này trong mái hiên cường hãn nhất nam nhân.

Bất quá, Mặc Phi Phàm lập tức giết chết một con sư tử cái, làm cho mặt khác lưỡng con sư tử cái cảm nhận được sát khí. Hết lần này tới lần khác, Mặc Phi Phàm lại không thể hiện tại mở ra thật vất vả đóng lại cửa xe.

Cho nên để sinh tồn, song phương cũng không có tuyển trạch, chỉ có thể tuyển trạch giết chết đối phương.

Lưỡng con sư tử cái phối hợp ăn ý, một tả một hữu hướng Mặc Phi Phàm đánh tới.

Mặc Phi Phàm nhắc chân nhắc tới trên mặt đất đồ uống, dây lưng, ví tiền gì gì đó, dùng cái này tới kéo dài thời gian. Hai đầu sư tử miễn tiếp mà tránh thoát, phần chân lấy sư tử tóc, uy phong lẫm lẫm, đằng đằng sát khí hướng Mặc Phi Phàm lướt đi.

Suru suru! Hai đầu sư tử lấy thái sơn áp đỉnh vậy thế, đánh về phía Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm đầu tiên là xách ngược một hơi thở, sau đó ngừng thở, bắt lại nhà xe một cái lỗ thông hơi, đem thân thể "Thiếp" "Ở nhà xe vị trí. Các loại hai đầu sư tử từ cái miệng của mình dưới bay qua, lại nhẹ nhàng phiêu xuống dưới.

Hai đầu ác sư tử nhào lộn, nhất thời then quá thành giận, lấy cao âm chói tai rống lên một tiếng, hướng Mặc Phi Phàm biểu thị công khai đây là địa bàn của bọn họ.

Mặc Phi Phàm cũng bắt chước sư tử thanh âm hướng đối phương hét lớn một tiếng, nỗ lực biểu diễn hắn mới là mãnh thảo nguyên này mạnh nhất cường giả.

Hai đầu ác sư tử địa vị, bị khiêu khích. Lần nữa vận vẹo cường kiện mà có lực thân thể, quay đầu hướng phía Mặc Phi Phàm đánh tới. Lúc này, Mặc Phi Phàm cố kỵ trọng thi, lại từ sư tử trên đầu trên bay đi.

Như vậy mấy lần kinh tâm động phách độ sức, làm cho trong xe cái khác du khách sợ đến toàn bộ che miệng, sợ mình tiếng khóc kêu, gây nên sư tử

chú ý, do đó thu nhận họa sát thân.

Lưỡng con sư tử cái, cũng bị Mặc Phi Phàm chơi đùa quá, xem ra thể lực tiêu hao không ít.

Liên tiếp mấy lần không có gục người, trong đó một đầu sư tử cũng đã có kinh nghiệm, cũng không cùng một đầu khác cùng nhau đánh người, mà là thủ tại chỗ.

Nếu như Mặc Phi Phàm đứng bất động, sẽ bị đầu kia đứng sư tử gục, xé nát.

Nếu như Mặc Phi Phàm hay là dùng vừa mới đó biện pháp, cầm lấy nhà xe lên lỗ thông hơi, tới lui thân thể, đồng dạng không được. Hắn chỉ cần vừa rơi xuống đất, liền sẽ lập tức chịu đến đầu kia tại chỗ đợi mệnh mẫu sư tử công kích.

Bên này, đầu kia chuẩn bị đánh nhân ác sư tử đã Cung đứng người lên, làm bộ muốn đánh về phía Mặc Phi Phàm bên này.

Mất thấy Mặc Phi Phàm đã bị bị cắn thành một đồng thịt nát, thể ngàn cân treo sợi tóc, Mặc Phi Phàm trong tay không biết từ nơi này "Thay đổi" ra một loa lớn. Đuôi xe tọa phía sau Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên chứng kiến thứ này, liếc mắt liền nhận ra đây là nữ hướng dẫn du lịch dùng để giảng giải cái kia kèn đồng.

Chỉ là, Mặc Phi Phàm dùng cái này kèn đồng có thể dùng có gì hữu dụng đâu?

Nó đã không có phân lượng gì, lại càng không lợi hại, làm sao có thể đánh bại hai đầu thành niên cường tráng mẫu sư tử đâu?

Đây cũng là Mặc Phi Phàm trường thi ứng biến, chỗ cao minh.

Mất nhìn lấy đầu này hung hãn súc sinh, sẽ hướng trên người mình đánh. Mặc Phi Phàm thay đổi mới vừa nhường nhịn phòng thủ, đem tiếng kèn số lượng mở tới đa, sau đó sử xuất bù sữa mẹ khí lực, hướng về phía trước mặt hai đầu sư tử, "Gào" được một tiếng nói.

Cái này một tiếng nói, kêu được kêu là một cái đột nhiên, được kêu là một cái kinh thiên địa khiếp quỷ thần.

Đừng nói là hai đầu sư tử tại chỗ sợ mộng, người trong xe bối rối, ngay cả bên ngoài xe một ít Âu sư tử trực tiếp sợ đến tại chỗ nhanh chân chạy, ngay cả hùng sư sư vương cũng là chạy hơn 10m, chỉ có phần nô trở về.

Phía ngoài sư tử, Mặc Phi Phàm quan không, mục tiêu của hắn cùng địch nhân là bên trong cái này hai đầu.

Chẳng lẽ, Mặc Phi Phàm đã nghĩ dựa vào đồ chơi này, đem trong xe hai đầu ác sư tử phục tùng?

Hiển nhiên không phải.

Mặc Phi Phàm càng thêm không có như vậy ngây thơ, hắn biết loa lớn thanh âm, chỉ có thể kéo dài một ít thời gian mà thôi. Nhiều lắm mười giây đồng hồ, sư tử sẽ phục hồi tinh thần lại, lần nữa giết đến.

Các loại tiếp theo trở lại, hiệu quả sẽ không có tốt như vậy. Cho nên, lưu cho Mặc Phi Phàm thời gian không nhiều lắm.

Bắt lại thời gian quý giá này, Mặc Phi Phàm nhanh chóng đem thân thể gục, đưa dài tay, đi đã đủ cái thùng dụng cụ.

Thùng dụng cụ giấu địa phương tương đối bí ẩn, Mặc Phi Phàm phí hết lớn tinh thần, mới đem một bà gần bốn mươi centimet còi, một cái quý danh tua-vít cầm ở trong tay.

Hai thứ đồ này, phân lượng rất nặng. Nhất là cái kia còi, ... ít nhất ... Có hai ba cân. Mấu chốt nhất là, chìa khóa mở ổ phía trước trọng, tay cầm nhẹ, dễ dàng phát lực.

Có hai thứ đồ này, Mặc Phi Phàm sức mạnh mạnh rất nhiều, ngay cả con mắt cũng còn hơn hồi này nữa muốn sáng.

Hắn quơ trong tay tên, người mượn thanh thế, tiếng trảng người uy, lớn tiếng hướng về phía hai đầu ác độc sư tử hét lớn: "Tới a, tới a."

Âu Dương Thiên, là biết Mặc Phi Phàm thực lực, biết hắn trí dũng song toàn, trước đây một người liền dám đưa thân vào long đàm hồ huyết ở giữa. Chính là bởi vì hắn nam nhi khí khái, gặp nguy không loạn năng lực ứng biến cùng với thông minh tuyệt đỉnh đầu óc, chỉ có bất sống cái này điều ngoại giáo Hoa đại tiểu thư phương tâm.

Ngày hôm nay, một mình hắn đối mặt ba con sư tử cái, biểu hiện ra cái chủng loại kia ta mặc kệ hắn là ai khí phách, càng là đưa cái này thiên kim đại tiểu thư tâm kích động tim đập bịch bịch, đồng thời cũng lại một lần nữa nảy sinh cái mới năng đứng người đàn ông này nhận thức.

Giống như vậy thuần gia môn, có thể không đơn thuần là Âu Dương Thiên một người thích. Trong biệt thự không ít mỹ nữ, đối với lần này cũng vui vẻ nhạc thấy.

Trước đây, Tôn Thiên liền đa đa thiếu thiếu nghe nói qua Mặc Phi Phàm rất lợi hại. Bất quá, đây chẳng qua là nghe nói mà thôi, hôm nay nhìn thấy, làm nằng chấn động không ngớt.

Nói thật, nàng là một đã lãnh lại ngao nhân, người bình thường rất khó tiếp cận nội tâm của nàng.

Nàng tự thân điều kiện tốt, lại rất xinh đẹp, vẫn là đại học danh tiếng lão sư, cho nên tuyển trạch nam bằng hữu tiêu chuẩn, cũng càng cao.

Cái này nhân loại tướng mạo có thể không đẹp trai (có thể mang đi ra ngoài gặp người là được), nhưng nhất định phải có một viên cường đại nội tâm, không phải thô lỗ, có lòng cầu tiến, hiểu được tôn trọng nữ tính, cũng biết bao dung cùng lý giải, sẽ đứng ở đối phương lập trường suy nghĩ vấn đề.

Đừng xem cái này nhãn không nhiều lắm, cần phải toàn bộ thỏa mãn những điều kiện này, mười vạn người đàn ông trong chỉ sợ cũng tìm không ra một cái.

Đây cũng chính là Tôn Thiên lão sư, chưa bao giờ bằng lòng tìm nam bằng hữu nguyên nhân. Chính vì vậy, mới có người nhiều như vậy bởi vì nàng "xìng lãnh đạm".

"Nếu như hán không phải là đệ tử của ta, ta nhất định chủ động truy cầu hán. "

Làm cái ý niệm này xuất hiện ở Tôn Thiên não hải lúc, Tôn Thiên chính mình giật nảy mình.

Một lát qua đi, nàng lại hiểu ý lộ ra vẻ tươi cười.

Mặc dù không có thể thực sự làm như vậy, thật theo đuổi học sinh của mình (hai người niên kỷ kỳ thực chênh lệch cũng không lớn), bất quá có thể suy nghĩ một chút cũng phải tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Phục tùng

Bên này, Mặc Phi Phàm chuẩn bị cùng hai đầu ác sư tử, triển khai một lần cuối cùng độ sức.

Có cờ lê cùng tua-vít ở trên tay, Mặc Phi Phàm có nhất định sức mạnh, như trước không phải dám xem thường.

Hai đầu ác sư tử ở trên chính thể thực lực, hay là muốn cao hơn Mặc Phi Phàm. Mặc Phi Phàm cho đến bây giờ, cũng không còn hoàn toàn chắc chắn.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hai đầu ác sư tử tại hành động hơi có vẻ trì hoãn sau, lần nữa khôi phục lại, hướng Mặc Phi Phàm đánh tới.

Mất thấy trước mặt nhất đầu kia sư tử nhanh đến phụ cận, Mặc Phi Phàm quay người lại, tách ra người trước đánh chính diện, tiếp lấy, một cái búa tạ, nện ở đầu kia sư tử trên đầu. Sư tử gào khan một tiếng, phản cái đầu va chạm, đem Mặc Phi Phàm nghiêm khắc đụng vào trên cửa sổ xe.

Nếu không phải là phía ngoài cửa xe có kiên cố lưới sắt ngăn, cả người hán khả năng đã bay ra ngoài.

Mặc Phi Phàm một ngụm máu nóng dâng lên, cảm giác mình ngũ tạng lục phủ đều phải điên mỗi người nhi rồi.

Mặc Phi Phàm biết mình vừa rồi một cái chìa khóa mở ốc khí lực bao lớn, đối lại là người, sớm đã bị đập đến bể đầu rồi. Nhưng này đầu ác sư tử, lại như là một chút việc cũng không có, phảng phất cốt thép thiết cốt chế tạo giống nhau.

Kế tiếp, Mặc Phi Phàm mà bắt đầu chịu đau khổ rồi.

Cờ lê, đúng ác sư tử nhất định có lực sát thương, lại không phải có thể đem bọn họ lập tức oanh ngã xuống đất. Sư tử loại động vật này, phần lớn người nhận thức chúng nó, hoặc là ở < thể giới động vật >, hoặc là bình thường vườn bách thú.

Có thể < thể giới động vật > cùng thông thường vườn bách thú, làm sao có thể khiến người ta cảm nhận được sư tử uy lực chân chính. Chỉ có chân chính cùng sư tử quyết đấu qua, mới biết được chúng nó đáng sợ cỡ nào.

Mặc Phi Phàm lợi dụng chính mình tại Tùng Lâm dã * thời gian chiến tranh luyện tập đi ra siêu cường năng lực phản ứng, tiếp tục cùng sư tử đối kháng, chỉ là so với việc trước, có chút có vẻ luống cuống tay chân.

Trong lúc này, mình cũng bị đánh bay nhiều lần, trên người cũng bị sư tử bắt lấy vài cái.

Sư tử móng vuốt, sắc bén giống như dao găm giống nhau. Mặc dù mặc trên người dày quần áo dày, cũng có thể không cần tốn nhiều sức, cầm quần áo bất nát vụn, cũng thương tổn được bên trong da thịt.

Trên người của hắn, không hề dưới mười đạo sư tử vết cào. May hắn tránh né nhanh chóng, đổi lại người thường, ngũ tạng lục phủ sớm đã bị móc ra, ăn hết.

Một người đánh với hai đầu ác sư tử chiến đấu vẫn còn tiếp tục, nói thật ra, Mặc Phi Phàm cũng có chút tâm ý ngượng lạnh. Hắn dần dần ý thức được, mình là có bao nhiêu không biết tự lượng sức mình, lại dám một người độc thân khiêu chiến trên thảo nguyên hung hãn nhất động vật một trong.

Cảm giác sắp mất hết can đảm rồi, phía sau xe Tôn Thiên, đột nhiên hô một câu: "Mặc đồng học, người cò lè có thể đem tua-vít đứng im "

Leng keng!

Mặc Phi Phàm nào hải đường như có cái gì đèn lập tức sáng như vậy, con mắt nhất thời sáng ngời. Đúng vậy, ta làm sao không nghĩ tới.

Nếu như đem cò lè kẹt chết tua-vít, liền hợp thành "7" hình chữ khí giới. Cái này khí giới chỉ có một cây gai, hơn nữa thụ lực diện tích nhỏ vô cùng, cũng đủ xuyên thấu con cộp da lông.

Mặc Phi Phàm vừa rồi một mực cùng sư tử vương vùi, cho nên không có thời gian hướng phương diện này suy nghĩ.

Bây giờ bị Tôn Thiên một nhắc nhở như vậy, lập tức hiểu ra.

Hắn vừa đem hai dạng đồ vật tổ hợp tốt, một đầu sư tử liền đánh tới. Mặc Phi Phàm thật cao nâng tay lên trung gia hỏa, nghiêm khắc hướng sư tử thân thể đâm xuống phía dưới.

Xi! Tiếp cận ba mươi centimet tua-vít, hóa thành một đạo hàn quang, hoàn toàn không có vào sư tử da thịt ở giữa, cắm thẳng vào người sau nội tạng.

Sư tử phát sinh chưa từng có, cùng loại sơn hô hải khiếu tiếng kêu thảm thiết.

Mặc Phi Phàm không chờ nó phục hồi tinh thần lại, hai cái tay dùng sức đem tua-vít nhỏ xuống, lại một nghiêm khắc phách tiến vào.

Lại một tia máu tiền tự mình sư tử bay ra, vắng Mặc Phi Phàm một thân. Một kích này, lực sát thương to lớn giống vậy, máu sư tử thông khổ gào lên một tiếng sau, tứ chi mềm nhũn, phác thông một cái quỹ rạp trên mặt đất.

Cách ngôn nói 'Hỗ ngược lại uy không tiêu tan ', sư tử cũng giống như vậy. Mặc dù rồi ngã xuống, nó như trước mở miệng to như chậu máu, làm bộ muốn cắn Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm ngay cả trên mặt tiền huyết cũng không kịp lau, đem tua-vít ở một lần rút ra, nhắm ngay sư tử đại khái vị trí trái tim,

Nghiêm khắc vỗ xuống đi.

Một chiêu này, vừa lúc trúng mục tiêu sư tử trái tim, trực tiếp đem đâm thủng. Sư tử trái tim vỡ tan sau, ngay cả con mắt cũng bắt đầu bịt kín một tầng sương mù một dạng đồ đặc, con người hung quang cũng bắt đầu phát tán, tại chỗ thì không được.

Mặc Phi Phàm giết liền hai đầu sư tử, kỹ kinh tứ tọa. Trong xe vài cái du khách thấy như vậy một màn, suýt chút nữa cao hứng kêu lên.

Thật lợi hại, người đàn ông này thật sự là thật lợi hại. Nếu như không phải hắn, cái này một xe người sợ rằng cũng phải mất mạng. Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên, càng là để lại hai hàng nóng bỏng nước mắt, đã có sống sót sau tai nạn cảm giác, lại có đứng Mặc Phi Phàm mến mộ cùng kính phục tình.

Hiện tại, Mặc Phi Phàm đã có kinh nghiệm, nếu như hắn xuất thủ, con sư tử này ước đoán cũng sẽ bước hai đầu sư tử rạp khuôn theo.

Hắn cùng với sư tử cách xa nhau hai ba thước, giằng co trong chớp lát. Mặc Phi Phàm phát hiện, con sư tử này bụng hở ra, mà ăn no sư tử là tuyệt sẽ không sẵn thú. Cho nên hắn phán đoán, cái này con sư tử cái chắc là mang thai.

Ở trên đại thảo nguyên, chỉ cần mẫu sư tử không có có sinh sản, nhất định phải theo đại đội ngũ cùng nhau đi săn.

Nghĩ đến bụng nó vài đầu Ấu sư tử, Mặc Phi Phàm sinh lòng lòng thương hại. Hắn kén rồi kén trong tay mang huyết gia hỏa, hí mắt lạnh lùng nói: "Đừng tới đây tổn thương chúng ta rồi, bằng không người và hài tử của người đều không sống được. "

Cũng không biết là thấy được Mặc Phi Phàm trong tay tên, hay là thật nghe hiểu Mặc Phi Phàm lời nói.

Mẫu sư tử chỉ là đứng Mặc Phi Phàm một trận điên cuồng hét lên, nhưng không có phát động công kích.

Mặc Phi Phàm tựa hồ cũng xem không hiểu mẫu sư tử ý tứ, nhỏ giọng nói rằng: "Đúng, chính là như vậy, qua một bên nằm úp sấp tốt. "

Mẫu sư tử tựa hồ là do dự một chút, sau đó rút lui đến tài xế chỗ ngồi bên cạnh, giống như cái nghe chủ nhân nói tiểu cầu tựa như, nằm xuống vẫn không nhúc nhích, thần tình cũng so với vừa rồi muốn nhu hòa rất nhiều.

Đây quả thực là kỳ quái, hung mãnh như vậy sư tử, cư nhiên sẽ đối với một nhân loại khuất phục.

Nếu như không phải mắt nhìn lấy đây hết thảy, đánh lộn đầu không thể tin được đây là thật.

Ở tiểu tâm cùng hoảng loạn bậc trung rồi có chừng hai phút, vườn bách thú nhân viên công tác, cuối cùng là đúng lúc chạy tới. Khi thấy trước mắt một mảnh hỗn loạn, vết máu đầy đất thời điểm, tất cả nhân viên công tác đều ngẩn ra.

Đây là khuôn viên bắt đầu chín tới nay, gặp phải nhất ác tính dã thú tiến công nhân loại sự kiện.

Tất cả mọi người muốn biết, nơi đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Ở vườn bách thú lãnh đạo dưới sự hướng dẫn, nhân viên công tác đầu tiên là dùng thuốc tê đánh ngã chung quanh vài đầu sư tử, những thứ khác sư tử thấy thế, sợ phải mau lẹ chìm tước tán.

Chờ chúng nó chạy về sau, mọi người lúc này mới nhao nhao nhảy xuống xe, đi xem trên xe rốt cuộc là tình huống gì.

Cái này nhìn lên, đừng lo, sợ cho bọn họ hồn phi phách tán.

Thì ra, trong xe còn có mấy cỗ thi thể cùng với sư tử ba đầu.

Trong đó hai đầu, xem ra đã chết, một đầu khác đang hoảng ghé vào xe tọa phía sau, cái bụng nhất khởi nhất phục, dường như ở thờ dốc.

Nhân viên công tác, không ngừng bận rộn hướng sư tử ba đầu đánh thuốc tê.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Lão sư cùng hoa hậu giảng đường cẩn thận tỉ mỉ chiếu. . .

Ba cây súng thuốc mê, tổng cộng bắn ra cừu nhánh gây tê châm.

Gây tê châm hiệu lực mạnh phi thường, chỉ có mười mấy giây, con kia nằm mạng thai mẫu sư tử, chỉ có hôn mê bất tỉnh.

Người ngay cả có như vậy thói hư tật xấu, mẫu sư tử tỉnh thời điểm, bọn họ sợ đến từng cái chân như nhũn ra, không dám hướng tiến lên trước một bước.

Các loại mẫu sư tử té xỉu, những người này lập tức cùng hưng phấn, hướng về phía ba con sư tử cái quyền đấm cước đá.

Một bên đá còn vừa mắng "Con súc sinh chết tiệt, con súc sinh chết tiệt, lão tử đánh chết ngươi, lão tử đánh chết ngươi. "

Mặc Phi Phàm muốn kéo bọn họ, thay vào đó những người này căn bản cũng không nghe hắn nói, hơn nữa trên người bị thương, mặc cho hấn thể nào khuyên bảo, cũng không làm nên chuyện gì.

Cũng may, vườn bách thú nhân viên công tác tới cũng nhanh, bọn họ có người vói vào tay tới, từ bên trong bắt hình khóa, sau đó nhanh chóng ngăn lại những thứ này thêm tinh thần thất thường người.

Một bên lan, còn một bên lớn tiếng thì thầm nói: "Đây là quốc gia nhất cấp bảo hộ động vật, đây là quốc gia nhất cấp bảo hộ động vật. "

Những người này hiện tại đầu thêm cái gì động vật quốc gia bảo vệ, hướng về phía vài đầu sư tử chính là một trận ngoạn đoán. Thẳng đến có người giờ trong tay lên súng thuốc mê, hù dọa bọn họ: "Người nào cử động nữa, ta không khách khí ". Các du khách cái này mới khôi phục một ít lý trí, thôi hạ thủ tới.

Ở Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên nâng đỡ, Mặc Phi Phàm chậm rãi ngồi vào bên cạnh chỗ ngồi.

Nhìn xem Mặc Phi Phàm trên người xúc mục kinh tâm quào trầy, Âu Dương Thiên đau lòng thẳng rơi nước mắt nói: "Đau không? "

Mặc Phi Phàm sờ sờ sách sách từ trong lòng ngực móc ra một gói thuốc lá, châm lửa, sâu nói một hơi thở, hút tràn đầy một ngụm yên vụ, sau đó tựa như rất hưởng thụ dựa vào trên ghế ngồi, nhắm mắt lại, ôn nhu nói: "Ta đã nói rồi. . . Biết đem các người. . . Khu vực an toàn trở về. . . Ta làm xong rồi. "

Tôn Thiên dùng sức gật đầu, cũng là nước mắt rơi như mưa. Nàng không có nói tiếp, từ trong túi đeo lưng móc ra ẩm ướt khăn tay, lau sạch nhè nhẹ Mặc Phi Phàm vết máu trên người.

Âu Dương Thiên đã ở nặng nề mà gật đầu, đột nhiên rất tự trách nói: "Con cóc, ta, ta có phải hay không cái tai tinh. Chỉ cần người ở chung với ta, sẽ ra các loại các dạng ngoài ý muốn. Nếu như ta không đề nghị tới cái gì động vật hoang dã vườn, cũng sẽ không có chuyện như vậy, ta thực sự là. . . . "

Mặc Phi Phàm ngắt lời nói: "Đừng nói như vậy, người là lão bản của ta, ta bắt rồi tiền lương của người, đương nhiên phải liều mạng bảo hộ người a. "

Âu Dương Thiên trừng mắt thủy uông uông mắt to: "Lẽ nào gần gần đơn giản như vậy sao? "

Mặc Phi Phàm thờ dài một hơi, chậm rãi nói rằng: "Ta còn coi người là bằng hữu. "

Âu Dương Thiên: ". . . "

Ở tại bọn hắn lúc nói chuyện, khuôn viên nhân viên công tác, đã từ chỗ khác du khách nơi nào đem chính sự kiện trải qua nghe xong.

Bọn họ cảm thấy khiếp sợ, lại có như vậy ngu xuẩn du khách, dám muốn xuống xe. Kết quả chính mình mất mạng cũng cho qua, nửa xe người cũng theo chôn cùng. Bọn họ cảm thấy càng thêm giật mình là, từ đàn sư tử trung cứu những người may mắn còn sống sót này, lại là một thanh niên.

Vườn bách thú lãnh đạo cảm kích sau, mau mang hai gã nhân viên công tác, đi tới đuôi xe.

Âu Dương Thiên đang chuẩn bị nói tiếp đâu, tên kia lãnh đạo bộ dáng người chủ động di chuyển tiến lên, hỏi Mặc Phi Phàm: "Tiểu tử, là người giết hai đầu sư tử? "

Còn tưởng rằng hắn là muốn tìm phiền toái, Tôn Thiên nhanh lên giải thích: "Là của người sư tử cắn người trước đây, học trò ta là vì cứu người, chỉ có bất đắc dĩ, đưa chúng nó giết chết. Chúng ta không phải truy các người thất trách tội, đã coi là rất khoan dung rồi. "

Cái kia vườn bách thú lãnh đạo khoát tay lia lịa, xoa xoa mồ hôi trên trán: "Không nên hiểu lầm, ta không phải ý tứ này. Ta là muốn hỏi, một mình người, làm sao có thể giết được hai đầu sư tử, cái này thật bất khả tư nghị. "

Mặc Phi Phàm chậm rãi mở mắt: "Ta trước đây đã từng đi lính. "

Âu Dương Thiên ở bên cạnh bổ sung: "Là bộ đội đặc chủng trong bộ đội đặc chủng. "

Vườn bách thú lãnh đạo bừng tỉnh đại ngộ, nghĩ mà sợ nói: "Thảo nào tiểu tử tuổi còn trẻ, thân thủ cư nhiên tốt như vậy, thực sự là hậu sinh khả úy. Nếu không phải là người, chúng ta vườn bách thú phải gánh vác trách nhiệm lớn hơn nữa. Chúng ta đã báo cảnh sát, cảnh sát lập tức liền tới đây,

Hy vọng tất cả mọi người trước lưu lại làm ghi chép. "

Cái này, Mặc Phi Phàm không có ý kiến.

Tôn Thiên đứng vườn bách thú lãnh đạo nói rằng: "Có thể hay không nhanh lên cho bằng hữu của ta tìm một bác sĩ, hắn bị sư tử quào trầy, phải mau chích khử trùng. "

Bất tri bất giác, Tôn Thiên đứng Mặc Phi Phàm xưng hô, từ 'Học sinh' biến thành 'Bằng hữu' .

Vườn bách thú lãnh đạo vừa nhìn Mặc Phi Phàm vết thương trên người, lập tức liền cảnh giác: "Đứng đứng đứng, nhanh lên được khử trùng. Sư tử trên móng vuốt, có vi khuẩn. Nếu như lây bệnh khuẩn, dẫn phát ung thư máu, cũng đã muộn. Chúng ta trước tiên đem người bị thương đưa đến khuôn viên đi, làm cho thầy thuốc của chúng ta tạm thời khử trùng bọc lại một cái, lại tìm thời gian đi vào thành phố bệnh viện lớn. Các người yên tâm, tất cả tiền chữa bệnh, dinh dưỡng phí, đều do chúng ta công viên gánh chịu. "

Thấy vườn bách thú lãnh đạo thái độ coi như thành khẩn, đại gia cũng không có ý kiến.

Ở vườn bách thú nhân viên công tác dưới sự trợ giúp, người bị thương trọng mới đổi một chiếc xe, nhanh chóng chuyển dời đến công viên địa phương an toàn.

Ở cách vườn bách thú không đến bảy cây số địa phương, có một nhà đồn công an. Ở tiếp cảnh về sau, cảnh sát nhanh chóng xuất động, chạy tới nơi đây.

Chờ bọn hắn đánh xong khử trùng châm, cảnh sát cũng không kém đến rồi.

Nghe xong Mặc Phi Phàm anh hùng sự tích sau, ngay cả kiến thức rộng cảnh sát, đều bị chấn động đến rồi. Không nghĩ tới người thanh niên này còn tuổi nhỏ, cư nhiên có thể ngăn con sông dữ, từ đàn sư tử trong miệng cứu người nhiều như vậy, nếu như không phải tận mắt thấy vết thương trên người hắn, đều không thể tin được.

Cảnh sát cũng không dám trễ nãi thương thế của hắn, ở đơn giản làm một cái khẩu cung sau đó, nhanh chóng làm cho vườn bách thú nhân viên công tác, vội vàng đem hắn đưa đến thị lý bệnh viện lớn.

Cái này, đã là Mặc Phi Phàm ngăn ngừa này bốn, năm tháng tới tới nay, lần thứ tư vào bệnh viện, dùng "Vận mệnh đa suyễn " bốn chữ để hình dung không có chút nào quá đáng.

Bất quá, trước đều là trong biệt thự các mỹ nữ chiều cổ.

Hiện tại, đổi thành Âu Dương Thiên cùng Tôn Thiên.

Âu Dương Thiên thiên kim đại tiểu thư, không phải rất biết chiều cổ người, nhưng nàng có thể cùng Mặc Phi Phàm nói chuyện phiếm giải buồn. Mà Tôn Thiên, dù sao trường kỷ tuổi, có chiều cổ mình và người khác năng lực, vừa vặn có thể bù đắp Âu Dương Thiên không đủ, giống như một ít giặt quần áo, thay Mặc Phi Phàm tìm thầy thuốc, đăng ký, mua thuốc các loại, đều là nàng đi làm.

Bây giờ còn là mừng tám, các nàng cũng không cần đến trường cũng không cần đi làm, hơn nữa trong phòng bệnh có rất nhiều không vị. Các nàng quyết định đang nuôi tổn thương mấy ngày nay, 24h cùng Mặc Phi Phàm.

Mặc Phi Phàm có thể may mắn đạt được cái này lưỡng đại mỹ nữ (nhất là luôn luôn rất khó thân cận, làm cho người ta cảm thấy lạnh như băng cảm giác Tôn Thiên) chiều cổ, cũng coi như nhân họa đắc phúc.

Mặc Phi Phàm nằm viện sự tình, cũng không dám gọi điện thoại đệ Bạch Tuyết Linh cùng trong biệt thự cái khác các mỹ nữ (đương nhiên lại không dám nói cho người nhà), một thì không muốn làm cho các nàng lo lắng, hai thì không muốn tự nhiên đâm ngang.

Ở Mặc Phi Phàm nằm viện ngày thứ ba, mập mạp, thành biết chuyện này người thứ 3. Hắn chính là trong lúc vô ý nghe hộ sĩ nói lên, trong bệnh viện vừa mới vào tới một bệnh nhân, cư nhiên một người giết chết hai đầu sư tử, cứu nhiều người tính mệnh.

Biết sau chuyện này, toàn bộ y viện đều oanh động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Nói chuyện phiếm thiên

Thật nhiều y tá nhỏ còn mượn cơ hội, tới Mặc Phi Phàm nơi đây, nhìn gã thiếu niên này anh hùng là ai đâu. Một số người nghe nói Mặc Phi Phàm chuyện tích sau, còn đưa tới hoa tươi, ngay cả đồn cảnh sát cục trưởng đều tự mình sang đây xem ngắm, có thể nói danh tào nhất thời.

Mập mạp lại sau khi nghe ngóng, người này lại là không lâu hắn còn đã gặp lão bằng hữu -- Mặc Phi Phàm. Không nghĩ tới, lúc này mới vài ngày tìm không thấy, người này lại làm một chút như thế chuyện kinh thiên động địa.

Hắn từ Long Hồ Sơn sau khi trở về, một mực nằm viện, trùng hợp cùng Mặc Phi Phàm là một nhà y viện.

Bất quá, một người ở nằm viện một bộ, một người ở nằm viện hai bộ.

Nghe nói Mặc Phi Phàm cũng tiến vào "Bồi " chính mình, hắn nhanh lên cùng hộ sĩ nói, làm cho hắn đem giường bệnh điều chỉnh đến Mặc Phi Phàm một cái phòng bệnh.

Ban đầu, Mặc Phi Phàm còn lo lắng mập mạp không nghĩ qua là nói lộ ra miệng, nói ra bọn họ cũng không phải đi du ngoạn, mà là đi trộm mộ.

Hiển nhiên, lo lắng của hắn là dư thừa.

Mập mạp cái miệng kia, có thể lê mà. Dạng gì lời nói dối, từ trong miệng của hắn đi ra, đều sẽ biến thành nói thật.

Mập mạp này biên chuyện xưa năng lực thật sự là quá mạnh mẽ, toàn thân bị trong huyết mộ này đồ ngổn ngang cản không có một khối thịt ngon, dám bị hắn nói thành, chính mình anh dũng từ một đám lưu lạc chó dữ miệng dưới, cứu ra hai cái học sinh tiểu học, bị cầu đàn vây công, chỉ có bị cắn bị thương.

Đem chiều cổ hắn hai gã y tá nhỏ, hù được sùng sốt một chút, có một mặt trái xoan, mất to y tá nhỏ còn đối với hắn sinh ra một chút sùng bái.

Mập mạp đứng cái kia y tá nhỏ ẩn tượng cũng không tệ, đang chuẩn bị triển khai thể tiến công đầu.

Cái này thật ứng với câu cách ngôn kia, "Mập mạp đùa giỡn lưu manh không đáng sợ, chỉ sợ mập mạp đùa giỡn lưu manh có văn hóa ", mập mạp có thể hay không đạt được ước muốn, liền xem vận mệnh của hắn.

Các loại trong phòng bệnh người đều đi hết về sau, bị băng bó thành xác ướp mập mạp chậm rãi, tiểu tâm dục dục xuống giường, ở Mặc Phi Phàm bên giường đứng vững, đột nhiên cúc cung thờ dài đứng lên.

Mặc Phi Phàm khó hiểu: "Ta còn chưa có chết đâu, ngươi bái ta để làm chi? "

Mập mạp đặt mông ngồi vào Mặc Phi Phàm bên giường, bình chân như vại nói: "Phàm ca, là tới hướng ngươi đi lấy kinh. "

Mặc Phi Phàm ngẩng đầu một cái: "Àn? "

"Vừa rồi chiếu cổ ta chính là cái kia y tá nhỏ thấy được chưa, vóc dáng thấp cái kia, gọi quyên tử, có chút lạnh lẽo cô quạnh, ta dự định truy cầu nàng. Lão nhân gia ngài ngự nữ vô số, cho đệ đệ chỉ điểm kiến nghị lạc~. " mập mạp về mặt mê gái trạng nói.

Mặc Phi Phàm hần nói: "Cái gì gọi là 'Ngự nữ vô số', đừng tấn nói vớ vẩn, ta cũng mới mới vừa đàm luận nữ bằng hữu mà thôi. "

Mập mạp vỗ đùi: "Ngươi đem Tôn lão sư cái loại này 'Lãnh cảm' mỹ nữ đều bắt lại, vẫn không tính là 'Ngự nữ vô số' ? "

Mặc Phi Phàm: "Nói càn nói bậy, Tôn lão sư là xem Âu Dương đại tiểu thư một người không giúp được, chỉ có tới giúp ta một việc. "

Mập mạp: "Phàm ca, đừng giả bộ hồ đồ rồi. Ta với ngươi cũng là học sinh của nàng a !, ta tới nơi này mấy giờ rồi, ngươi thấy nàng cho ta ngược lại qua một chén nước sao, đứng ta cùng lớp học giống nhau, lạnh như băng, cùng thiếu nàng bao nhiêu tiền không trả tựa như, ngay cả câu lời cũng không muốn nói nhiều. Nhìn nữa nàng đối với ngươi, cái kia nhiệt tình a, hận không thể vén lên y phục, bú sữa cho ngươi uống. "

Mặc Phi Phàm suýt chút nữa bị mập mạp chết bầm này lời nói nghẹn chết, thực sự là không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi a, tiểu tử này có thể hay không không bị ôi như vậy.

Có thể suy nghĩ kỹ một chút, mập mạp nói nói ầu nhưng cũng có lý, dường như Tôn phụ đạo viên, quả thực đối với mình nhiệt tình qua đầu, dường như không chỉ là để tỏ lòng cảm tạ đơn giản như vậy.

Chẳng lẽ. . . .

Mặc Phi Phàm nhanh lên lắc đầu, không dám lại tiếp tục suy nghĩ. Hắn phải thường thường nhắc nhở chính mình, cũng làm Trần Thế Mỹ, ngươi đã là có bạn gái người.

Thấy hắn không nói chuyện, mập mạp cười hắc hắc: "Ngươi dám nói ngươi đúng Tôn lão sư không có cảm giác? Nàng so với chúng ta không lớn hơn mấy tuổi, rất nhiều học sinh đều truy cầu nàng. Ngươi nếu như muốn lên nàng, quả bình thường bất quá. "

Mặc Phi Phàm nắm lên cạnh đầu giường một cái quả quýt, ném về mập mạp: "Được rồi được rồi, đừngYY rồi. Ngươi muốn kiến nghị, ta cung cấp không được, chính mình thích sao cả trách chính, đừng tới phiền ta. "

"Được! " mập mạp tự tay tiếp nhận Mặc Phi Phàm ném tới quả quýt,

Một bên bác một bên từ người sau trên giường bệnh xuống tới: "Coi như ta chưa nói, không phải chọc giận ngươi mất hứng. "

Mập mạp trở lại trên giường bệnh, đem đắp chăn kín, thoải phong nhất chuyển: "Nói điểm khác. "

"Ngươi còn muốn nói gì nữa? " Mặc Phi Phàm ồm ồm nói.

Mập mạp nhìn hai bên một chút, đột nhiên thấp giọng nói: "Phàm ca, chúng ta khi nào đem đồ vật xuất thủ? "

Mặc Phi Phàm có chút hồ đồ: "Xuất thủ cái gì? "

Mập mạp nhỏ giọng nhắc nhở: "Từ Long Hồ Sơn mang về đồ đặc a, mấy ngày nay ta lên mạng tra xét, ta mang về cái kia Thanh Đồng Tôn, có thể sẽ không ít hơn so với hai trăm năm chục ngàn. Ngươi chính là cái kia 'Thông thiên bảo' người nhiều như vậy muốn, khẳng định không chỉ cái giá tiền này, ta cảm thấy được chỉ ít giá trị hai triệu. Hắc hắc, hai anh em chúng ta xuống đất một lần, có thể kiếm nhiều như vậy, cũng coi như chuyển đi này không tệ rồi.

Yên tâm, mặc kệ cái kia 'Thông thiên bảo' có thể bán bao nhiêu tiền, ta đều không phải với ngươi đoạt, mập mạp tuy là tham tài, nhưng càng thêm nói nghĩa huynh đệ khí. Nếu không phải là Phàm ca ngươi, ta chỉ sợ cũng không xảy ra cái kia Mộ đầu, ta thiếu Phàm ca ngươi một cái mạng. "

Mặc Phi Phàm nói lầm bầm: "Này cũng cái nào cùng cái nào a. "

"Ngươi đã quên cái kia Trần Vĩnh Hà nói sao, thứ này tại người bình thường trong tay, không đáng một đồng, chỉ có thành thạo gia trong tay, chỉ có phi thường quý giá. Hơn nữa, bởi vì món đồ kia chết người nhiều như vậy, cứ như vậy bán, khó tránh khỏi có chút đáng tiếc. Ta trước nghiên cứu một chút,

đó là vật gì lại nói. "

Mập mập suy nghĩ một chút cũng phải: "Ân ân, Phàm ca nghiên cứu a !, nếu như đồ chơi này là một cái bản đồ bảo tàng, đã phát tài. Đến lúc đó, Phàm ca ở phía trước ăn thịt, đừng quên lưu khẩu thang đến huynh đệ liền thành. "

Mặc Phi Phàm mắt lườm một cái, lớn tiếng nói rằng: "Ngươi còn muốn xuống đất a, thương thể kia còn chưa xong mà, liền quên đau rồi? "

Mập mập cười hắc hắc, mới vừa phải nói, cửa phòng hắt xì một hồi từ bên ngoài đẩy ra.

Sau đó, liền thấy lưỡng bóng người đẹp đẽ, hữu thuyết hữu tiếu từ bên ngoài đi vào.

Tiến vào hai người kia không là người khác, một cái Âu Dương Thiển, một người là Tôn Thiển.

Hai người kia trên tay, đều dẫn theo một ít gì đó. Có mấy hộp cặp lồng đựng com, mớ thủy, đồ uống còn có hoa quả.

Chứng kiến cặp lồng đựng com, mập mập con mắt đều sáng: "Ai nha, rốt cục có ăn, có ta hay không phần, có ta hay không phần? "

Âu Dương Thiển liếc mắt nhìn hắn, đem trong tay trái một túi đồ đặc ném qua, lạnh lùng nói: "Mập mập, xem ở ngươi là con cóc bạn học phân thượng, mang cho ngươi một phần. Không cần cảm tạ ta, phải cảm tạ liền cảm tạ con cóc a !. "

Mập mập xoa xoa tay, cười hắc hắc nói: "Cảm tạ Âu Dương đại tiểu thư, ah, được rồi, cũng cảm tạ Tôn lão sư. "

Tôn Thiển gật đầu, không nói gì.

Mập mập sốt ruột phòng hảo hạng tựa như, đem com hộp mở ra, là cà chua trứng chiên. Sẽ đem mặt khác một hộp cà mèn mở ra, là chua cay sợi khoai tây. Cuối cùng một hộp, là một hộp gạo đem com cho.

Chưa thấy thịt, mập mập hứng thú lập tức liền xuống. Hắn đưa cổ dài, muốn nhìn một chút Mặc Phi Phàm ăn cái gì.

Cái này nhìn lên, con mắt đều suýt chút nữa không có ngẩng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Bồi mỹ nữ đi dạo nội y thương điểm

Chỉ thấy Mặc Phi Phàm trong hộp com, lại là chim bìm bịp, lại là tôm hùm, lại là cá muối gì gì đó.

Cùng com của hắn đồ ăn vừa so sánh với, mập mập chén com này quả thực có thể ném

Chỉ thấy hắn không có tiền đồ mà liếm môi một cái, khổ gương mặt nói rằng: "Âu Dương đồng học, ngươi không kém cái này 180 đồng tiền a !. Vì sao Phàm ca ăn tốt như vậy, ta ăn kém như vậy a? "

Âu Dương Thiển trừng mắt một cái mập mập, gồ lên quai hàm nói rằng: "Ngươi lại không lập công, lại không cứu chúng ta mệnh. Nếu như ngươi cùng Mặc Phi Phàm ăn giống nhau, vậy không lộ ra quá dễ mất ngươi, ta chỉ có không quen lấy ngươi ni, ngươi cũng không phải bạn trai ta. "

Mập mập biến biến miệng: "Phàm ca cũng không phải bạn trai ngươi. . . "

Cái này lời còn chưa nói hết, Âu Dương Thiển trừng mắt đều tròn: "Có ăn hay không, không ăn đưa ta. " nói xong, tự muốn đem com cho đoạt lại.

Mập mập phản ứng rất nhanh, nhanh lên ôm chặt hắn cặp lồng đựng com: "Ăn, ăn, có ăn cũng là không tệ rồi, dù sao cũng hơn bệnh viện com cho bệnh nhân mạnh một chút. "

Âu Dương Thiển cắt một tiếng, sau đó vịn mở một chai nước trái cây, đưa tới, trong mắt đều là nhu tình: "Ăn từ từ, đừng nghẹn. "

Bên cạnh Tôn Thiển, sẵn sóc mà đem trên giường bệnh ăn com tiểu bàn ăn để xuống. Mặc Phi Phàm đứng mập mập coi như không tệ, đem một hộp tôm hùm đưa tới: "Ta ăn không hết nhiều như vậy, liền ném cho ngươi cái này thùng rác rồi. "

"Được liệt. " mập mạp con mắt lại sáng, cảm động nói: "Vẫn là Phàm ca rất tốt với ta a. "

Âu Dương Thiển, Tôn Thiển ở bên cạnh dòm, không nói gì.

Cứ như vậy, Mặc Phi Phàm ở trong bệnh viện ở tiếp cận một tuần lễ, vết thương khôi phục coi như không tệ, hơn nữa Mặc Phi Phàm thể chất tốt, lại gần sát khai giảng, liền làm cho Âu Dương Thiển làm thủ tục xuất viện. Còn như mập mạp, ước đoán còn phải ở trên giường bệnh nhiều chuyển trên một trận, mới có thể xuất viện.

Mặc Phi Phàm xuất viện hôm nay, là nông lịch mười lăm tháng giêng, cũng là mỗi năm một lần niên kỉ tiêu ngày hội.

Quá hết ngày hôm nay, tân niên năm xem như là triệt để quá hết, biệt thự các mỹ nữ, cũng nên đã trở về.

Tôn Thiển thấy Mặc Phi Phàm ra viện, do thân phận hạn chế, cũng nghiêm chỉnh tiếp tục cùng người sau sống chung một chỗ.

Lúc đầu Mặc Phi Phàm còn mời Tôn Thiển cùng bọn chúng cùng nhau ăn cơm, bị người sau tùy tiện tìm một lý do, cho uyển chuyển cự tuyệt.

Mặc Phi Phàm nhận được Tôn Thiển chiếu cố lâu như vậy, thấy nàng ngay cả biết vậy nên tạ ơn đem cơm cho cũng không ăn, không khỏi có một tia tiếc nuối. Nhưng lại Âu Dương Thiển, trên mặt tuy là không có biểu hiện ra cái gì, nhưng trong lòng lại nhạc khai liễu hoa.

Đây cũng chính là nói, tối hôm nay, là nàng cùng Mặc Phi Phàm một chỗ đêm đẹp Giai đêm, nàng phải thật tốt nắm cơ hội này.

Âu Dương Thiển, từ nhỏ đến lớn liền sinh hoạt tại bị người trông coi trong sinh hoạt, không có gì tự do.

Vốn tưởng rằng lên đại học, sẽ khá hơn một chút, nhưng là bên người còn là theo chân một ít ghét bảo tiêu, đây cũng chính là nàng ngay từ đầu, vì sao đúng "Bảo tiêu " cái này một chữ nhân như vậy không ưa nguyên nhân.

Hiện tại, cái loại cảm giác này hoàn toàn đã không có. Tương phản, Âu Dương Thiển đúng Mặc Phi Phàm sinh ra ý lại, cảm thấy chỉ cần hấn bên người, thì có cảm giác an toàn. Hấn vẫn rồi lái một hồi, mình làm cái gì cũng không thoải mái, dường như mất hồn tựa như.

Mười lăm tháng giêng ăn nguyên tiêu, xem hoa đăng, đây là lão tập tục rồi.

Âu Dương Thiển, có thể không tính như thế qua, nàng muốn một cái tình diệu kế hoạch.

Năm giờ chiều đồng hồ, Âu Dương Thiển cùng Mặc Phi Phàm tại biệt thự phụ cận nhà kia thường đi phòng ăn tây, ăn xong rồi cơm tối.

Âu Dương Thiển xuất ra khăn tay, ưu nhã xoa xoa cái miệng anh đào nhỏ nhắn, vô tình hay cố ý hỏi: "Ngày mai bọn tỷ muội sắp trở lại, người định đưa chút lễ vật gì cho các nàng? "

Mặc Phi Phàm nhúc nhúc đầu: "Lễ vật? Lễ vật gì? "

Âu Dương Thiển: "Lễ mừng năm mới lễ vật a. Một tháng không gặp, người không được cho các nàng chuẩn bị chút lễ gặp mặt a? "

Mặc Phi Phàm suy nghĩ một chút cũng phải, nhưng là nên tiễn chút gì tốt đâu. Biệt thự các mỹ nữ, ngoại trừ Bạch Tuyết Linh bên ngoài, đều là nhà giàu thiên kim hoặc là đại tập đoàn chủ tịch, tự mua lễ vật gì, sợ là cũng không vào được các nàng pháp nhãn a !. Một mỹ nữ lễ vật sẽ rất khó thiếu, hết lần này tới lần khác lập tức còn có năm.

Hấn phạm vào khó: "Người định đưa cái gì? "

Âu Dương Thiển con người to chuyển động, cười tươi như hoa nói: "Ta đã sớm suy nghĩ xong, cho các nàng một người tiễn lưỡng bộ đồ lót. "

"Ah? " Mặc Phi Phàm chợt, nữ hài từ đều thích chung diện, một bộ tốt hung y, sẽ phải tất cả mọi người thoả mãn. Có thể phục hồi tinh thần lại, hấn lại tái phát khó: "Ta đây tiễn cái gì, giúp ta ra nghĩ kế. "

Âu Dương Thiển vênh quệet cái miệng nhỏ nhắn: "Ta nào biết đâu rằng người muốn đưa cái gì. Huống chi, lễ vật loại vật này đâu, không ở chỗ đất, muốn ở chỗ tâm ý. Như vậy đi, người trước theo ta mua nội y đi, trên đường tái tưởng cho tốt. "

Mặc Phi Phàm ngăn người, gật đầu.

Hấn kết thúc xong sổ sách, lái xe đem Âu Dương Thiển mang tới tây nam thành phố xa xỉ lớn nhất phẩm thương thành -- Thiên chi kiều nữ thương trường.

"Thiên chi kiều nữ " thương trường, tọa lạc ở tây nam là bắc thành phần hoa nhất phổ buôn bán, trên dưới tổng cộng tầng bảy, toàn bộ đều là xa xỉ phẩm cửa hàng. Có người nói, nhà này thương trường mỗi ngày mức tiêu thụ liền vượt lên trước hai chục triệu, Âu Dương gia tộc cũng có ba mươi phần trăm công ty cổ phần ở bên trong.

Theo hấn tên này cũng có thể biết, nữ nhân, nhất là lại có tiền lại yêu mua đồ mỹ nữ, là nuôi sống bọn họ quân chủ lực.

Lúc đầu, Mặc Phi Phàm cho rằng Âu Dương Thiển đi tới nơi này tọa thương trường, khẳng định lại sẽ giống như trước giống nhau, hảo hảo mà đi dạo một vòng. Không nghĩ tới, nàng giống như không có thời gian tựa như, thẳng đến tầng chót nội y khu.

Tầng chót, cũng chính là tầng thứ bảy, mặt trên tọa lạc trong ngoài nước hơn năm mươi gia đình cấp nội y cửa hàng.

Từ cửa hàng bên ngoài, đánh ra 9998, 3888, 10800 các loại truyền chữ không phải khó nhìn ra, nơi đây tùy tiện một bộ đồ lót, đều có thể sánh được bên ngoài phổ thông giai cấp thợ thuyền hơn mấy tháng thậm chí tiểu nửa năm tiền lương.

Mặc Phi Phàm về điểm này trả thù lao, cũng bất quá ở chỗ này mua hai ba bộ đồ lót mà thôi.

Thấy Mặc Phi Phàm nhìn xem có chút sững sờ, Âu Dương Thiển lông mi cong cười nói: "Lo lắng làm cái gì, đi vào a? "

Mặc Phi Phàm nhúc nhích đầu, có chút ngượng ngùng nói rằng: "Nếu không, ta chờ ở bên ngoài được rồi. Một đại nam nhân đi dạo tiệm đồ lót, có chút không tiện lắm a !. "

"Cất ", Âu Dương Thiển cái mũi nhỏ khe khẽ hừ một tiếng: "Nói người là thổ bào tử, người còn không tin, tư tưởng có thể hay không không như thế bảo thủ? Đừng nói nhảm, cùng bọn đại tiểu thư đi vào. "

Ngại vì cửa nàng dám uy, Mặc Phi Phàm không thể làm gì khác hơn là nhắc một cái khí, hậm hực đi theo Âu Dương Thiển phía sau.

Trong điểm có năm hướng dẫn mua, mỗi người đều cực kỳ đẹp đẽ.

Cái này cũng không kỳ quái, các nàng là mặt tiền của cửa hàng nha, tốt y phục mặc ở trên người các nàng, càng thêm dễ dàng hấp dẫn khách hàng ánh mắt. Nếu như tọa điểm, là một lại xấu lại mập lại lùn nữ nhân, lại quần áo đẹp mặc ở trên người của nàng, khách hàng cũng không có mua dục vọng.

Thấy một người dáng dấp thanh tú nam nhân cùng một người dáng dấp tuyệt cao mỹ nữ đi tới, hai gã cô bán hàng nhanh lên tiến lên đón, nhếch miệng cười, lộ ra cạo trắng hàm răng, tao nhã nói: "Hoan nghênh quang lâm, xin hỏi, có cái gì có thể giúp ngài? "

Âu Dương Thiển dẫn theo tay nhỏ bé bao, nhìn chung quanh một chút, hỏi: "Gần nhất xảy ra điều gì sản phẩm mới? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Phòng thử quần áo

Hai gã cô bán hàng đem Âu Dương Thiển cùng Mặc Phi Phàm mang tới bên trong sản phẩm mới khu, mặt trên có ít nhất trên trăm chủng sắc sỡ hung y cùng quần lót nhỏ, khiến người ta hoa cả mắt.

Nhìn kỹ bọn họ giá cả ký, đều là hai ba chục ngàn nhất kiện, khiến người ta xác thực lú lờ.

Cứ như vậy vài miếng vải rách, sao lại thể mặc như vậy?

Xuất thân cũng không tốt lắm Mặc Phi Phàm, có chút khó hiểu cũng là bình thường. Đương nhiên, hắn cũng không có đem lời nói này đi ra, chỉ là ở trong lòng nhỏ giọng thầm thì.

"Cái này là năm nay kiểu mới, là nước Mỹ mới thiết kế đại sư JULIA thiết kế, áp dụng tơ tằm chạm rồng thiết kế. . . . "

Đạo Du tiểu thư nói xong thao thao bất tuyệt, Mặc Phi Phàm ở một bên nghe được mơ mơ hồ hồ, cái gì thông khí tính, cái gì tổ hình tính, cái gì tự ngược công năng, ngược lại nói xong ba hoa chích choè.

Âu Dương Thiển miệng lẩm bẩm, bên tuyến trạch vừa nói: "Lâm tỷ lác-d bra, nàng thích màu tím cùng màu đen, cái này hai kiện nhìn xem không sai, cho ta bọc lại. . . . Trĩ tỷ là D bra, nàng thích lam sắc cùng hắc sắc, ần, cái này hai kiện đưa cho nàng. . . . Vũ Phi tỷ là c. . . . Lam Lam cùng Tước Linh là B. . . . "

Âu Dương Thiển gió cuốn mây tan vậy, cho mỗi một thí sinh hai bộ, cũng liền mười bộ đồ lót.

Hai gã đạo Du tiểu thư cho tới bây giờ chưa thấy qua hào khí như thế khách phục, một hơi thở cư nhiên mua nhiều như vậy, những thứ này đồ lót tổng giá trị hẳn là vượt lên trước hai ba trăm ngàn rồi. Các nàng trên mặt lại sợ vừa vui, liền cái này một khách quen, chính hắn một tháng doanh nghiệp ngạch

độ liền đây.

Cuối tháng, khẳng định có một số lớn phong phú tiền thưởng.

Hai người cung cung kính kính đứng ở Âu Dương Thiển bên người, cầm Âu Dương Thiển chọn quần áo tốt, khen nàng chẳng những rất xinh đẹp, còn thật tinh mắt. Chọn được mỗi bộ quần áo, cũng không tục. Không giống có chút nhà giàu mới nổi, vừa tiến đến không muốn tốt nhất, sẽ đắt tiền nhất.

Nữ hài tử, nhất là cô gái xinh đẹp, rất thích bị người khích lệ, nhất là ở người mình thích trước mặt.

Thấy Mặc Phi Phàm ở sững sờ, Âu Dương Thiển lấy cùi chỏ đâm một cái hấn eo: "Tự nhiên đồ ra làm gì đâu, xem mỹ lệ người nữ bán hàng viên xem choáng váng a? "

Mặc Phi Phàm giật mình, thành thật mà nói nói: "Không có a, ta không thấy a. "

Âu Dương Thiển nữ vương phong phạm mười phần nói: "Không thấy, đã giúp ta chọn chọn y phục. "

Mặc Phi Phàm: "Người không phải chọn xong chưa? "

Âu Dương Thiển: "Tâm tư của người phiêu đã đi đâu, không thấy được ta chỉ tuyển mười cái nha, của chính ta còn không có chọn đâu? Tới, nói chút ý kiến. "

Mặc Phi Phàm sờ mũi một cái, trên đầu trượt xuống ba cái hắc tuyến, bình chân như vại nói: "Ta sẽ không chọn a, ta lại không có mua qua nịt ngực! "

Hai gã mỹ lệ người nữ bán hàng viên từ ở bên cạnh nghe, nhin không được che miệng mà cười.

Một vị trong đó mỹ lệ người nữ bán hàng viên một lời vạch trần phía chân trời: "Đại soái ca vừa nhìn liền không thể nào cùng nữ bằng hữu đi dạo phố. Nội y loại này tư mật tính gì đó, đương nhiên chỉ có mình và người thân cận nhất mới có thể thấy được. Người là vị đại mỹ nữ này nam bằng hữu, đương nhiên sự lựa chọn của người cùng quan điểm rất trọng yếu. "

Mặc Phi Phàm vừa mới chuẩn bị giải thích, chợt thấy Âu Dương Thiển muốn giết người vậy ánh mắt, lập tức ý thức được chính mình vừa tô vừa đen. Cúi đầu, chung quanh đang tìm mặt đất có hay không động, hấn muốn lập tức chui vào.

Không nói lời nào, chẳng khác nào thâm chấp nhận, hai vị mỹ nữ hướng dẫn mua viên cười đến càng thêm xán lạn.

Thấy hấn xấu hổ, Âu Dương Thiển khó có được thay hấn đi ra giảng hòa: "Được rồi, đừng suy nghĩ nhiều, thuần túy là để cho người cho chút ý kiến. Người cảm thấy, cái nào đẹp hơn? "

Được rồi, không đếm xỉa đến.

Mặc Phi Phàm ở sắc sỡ bên trong trên móc áo liếc qua một lần, chỉ chỉ một cái màu hồng, đường viền hoa: "Liền cái này a !, nhan sắc nhìn xem tuổi còn trẻ tịnh lệ chút. "

Âu Dương Thiển méo miệng, vẽ mặt chê đáng vẽ: "Đây là A bra, ta giống như vậy sân bay? " nói xong, cổ ý ưỡn ngực một cái, làm làm ra một bộ tự tin biểu tình: "Bồn đại tiểu thư là D. "

"D? Ah, là D, là D. " Mặc Phi Phàm nào biết nàng bao lớn, nhanh lên đổi giọng. Đổi được chậm, dễ dàng bị đánh chết.

Hấn liêu thêm vài lần, sau đó chỉ chỉ một cái màu đỏ thẫm,

Nhìn qua bra thật lớn, xui xẻo hình thái mười phần: "Nếu không liền cái này a !. "

Âu Dương Thiển đem cái kia màu đỏ hung y lấy xuống, nhìn một chút, coi như thoả mãn, lại hỏi: "Lại chọn một. "

"Màu tím. " Mặc Phi Phàm vừa mới nghe được Âu Dương Thiển cho Trương Lâm chọn một cái nhan sắc, nếu các nàng bra giống nhau, Trương Lâm mặc, nàng khẳng định cũng mặc.

Âu Dương Thiển hoàn toàn chính xác cũng thật thích cái này nhan sắc, tự nhiên cười nói nói: "Tốt, nghe lời người. "

"Cô bán hàng, đem cái này mười bộ đồ lót bọc lại, ta đều muốn. Cái này hai kiện, ta muốn thử một chút. "

"Tốt. "

Âu Dương Thiển: "Phòng thử quần áo ở nơi nào? "

"Bên trái đi thẳng, chuyển biến chính là. "

Âu Dương Thiển gật đầu, lôi kéo Mặc Phi Phàm tay: "Đi theo ta. "

Mặc Phi Phàm dừng lại, không hiểu nói: "Người thay quần áo, ta liền không cần đi a !, không có phương tiện. "

Âu Dương Thiên giậm chân một cái: "Người muốn đi nơi nào, ta là để cho người giúp ta kiểm tra một chút phòng thử quần áo có hay không mini cameras, một phần vạn bản tiểu thư ngọc thể bị người vô phóng tới online, ta cần phải đem người con cóc ghè này ném tới cái giếng đi không được có thể. "

Mặc Phi Phàm bừng tỉnh đại ngộ, ngờ ngác gật đầu, lúc này mới theo Âu Dương Thiên hướng phòng thử quần áo đi.

Hai gã mỹ lệ người nữ bán hàng cái nào không nhìn ra, vị này xuất thủ rộng rãi mỹ nữ, đứng đưa bé trai này có ý tứ. Hết lần này tới lần khác đưa bé trai này, dường như cái du mục nào đại giống nhau, bất khai khiếu.

Ngay từ đầu, các nàng không hiểu, nam hài này từ nhìn qua cũng không phải đặc biệt có tiền, dáng dấp cũng không phải nói như vậy cao lại đẹp trai.

Tuy là dáng dấp không khó xem, dáng dấp có thể nhiều lắm tính toán rõ ràng thanh tú, vì sao nữ hài tử này sẽ như vậy biến đổi pháp mà thảo hán hài lòng.

Các nàng quan sát một trận sau, tựa hồ tìm được đáp án.

Đưa bé trai này trên người, có một loại đặc biệt thần kỳ khí chất. Ánh mắt của hán phi thường sáng, phi thường hữu thần, dường như có cái gì ma lực, khiến người ta muốn ngừng mà không được.

Hơn nữa hai bên sâu đậm má lúm đồng tiền, cho loại này nghiêm nghị khí chất tăng thêm một tia khả ái.

Dựa theo nam nhân tướng mạo, có thể chia làm chủng.

Một loại là đẹp mắt, nhất trung là khó coi, còn có một loại là dễ nhìn.

Đưa bé trai này rõ ràng thuộc về loại sau, Mãnh nhìn qua tương đối phổ thông, mà là càng xem càng coi được.

Hai gã mỹ lệ người nữ bán hàng phi thường thức thời, chưa cùng đi tới, mà là dựa theo Âu Dương Thiên ý tứ, bắt đầu chậm rãi đem y phục đóng gói, cũng tính toán giá.

Bên này, Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiên đã tới phòng thử quần áo.

Phòng thử quần áo tổng cộng có bốn gian, bên trong chưa từng người. Mặc Phi Phàm tùy tiện tìm một gian, ở bên trong tỉ mỉ tìm một vòng, xác định không có gì ẩn hình lỗ kim cameras, mới ra ngoài: "Có thể tiến vào, bên trong an toàn. "

Âu Dương Thiên gật đầu, cảm lường bộ đồ lột tiến vào, mới vừa đi vào không có một giây đồng hồ, lại lộ ra cái đầu đi ra: "Người liền đi ra bên ngoài coi chừng, vạn nhất có những người khác tới, người cũng có thể giúp ta chống đỡ. "

Mặc Phi Phàm ồ một tiếng, ở phòng thử quần áo cửa mềm tựa ngồi xuống tới, kiên trì đợi.

Qua có như vậy cái một phần tới đồng hồ, bên trong trong phòng thử áo, đột nhiên truyền ra Âu Dương Thiên thanh âm "Uy, con cóc, người vẫn còn chứ? "

Mặc Phi Phàm đứng lên, hồi đáp: "Yên tâm, ta ở đây. "

"Người. . . Có thể không thể vào. . . Giúp ta dưới vội vàng. . . " bên trong Âu Dương Thiên ngưng ngưng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Diêu Ngọa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Nhân gian vu vật

Mặc Phi Phàm đi tới cửa, ngưng tiếng hỏi: "Làm sao vậy? "

Âu Dương Thiên tùy tiện, kiêu nói: "Tay của ta không cần thận xoay đến rồi, có thể hay không giúp ta kéo xuống khóa kéo? "

Mặc Phi Phàm tâm áy náy mà phát động, đầu đường như bị người gõ một cái, nhất thời trống rỗng.

Qua đã lâu, mới hồi phục tinh thần lại.

Hắn hít một hơi dài, mặt lộ vẻ khó xử, thanh âm cũng biến thành lắp bắp: "Cái này. . . Cái này không tiện lắm a !. . . Ngươi. . . Chúng ta. . . Ngươi. . . Nếu không, ta đi đem cô bán hàng kêu đến, để cho nàng giúp ngươi một cái. "

Ngươi khác nếu là có cơ hội này, đã sớm dậm chân lưu vào được.

Nhưng là tên ngu ngốc này, cư nhiên do dự, còn cự tuyệt, bên trong Âu Dương Thiên không rõ nổi giận. Nàng tức giận nói: "Cái nào nói nhầm nhiều như vậy, bốn đại tiểu thư cũng không phải quang, ngươi cái này còn có cớ muốn chiếm bốn đại tiểu thư tiện nghi, còn không có cơ hội này đâu. Huống chi, ta không phải thói quen ngoại nhân giúp ta kéo khóa. "

Mặc dù là nói như vậy, Mặc Phi Phàm cái trán vẫn là bắt đầu đỏ mề hời, khăn trương đến cùng một cái sức khỏe đến rồi thì vào trường cao đẳng sát hạch hiện trường giống nhau.

Lại là một lát sau, hắn chỉ có trả lời: ". . . . trước không mua a !. Các loại. . . Chờ ngươi tay được rồi, ta lại cùng ngươi mua. . . . "

Bên trong Âu Dương Thiên tức giận đến đều phải giậm chân, ở trong lòng mắng một vạn lần người nhát gan. Ngay cả sư tử đều có thể đánh chết người, cư nhiên sợ nữ nhân, vẫn là như chính mình nữ nhân xinh đẹp như vậy.

Du mục nào đại! Heo! Ngu ngốc! Người nhát gan. . . .

Âu Dương Thiên ở trong lòng mắng một vạn lần, các loại định hạ tâm lai, mới bắt đầu tưởng chủ ý. Nàng hơi nhếch khóe môi lên bắt đầu, cười xấu xa một hồi, mới lên tiếng: "Bên cạnh ngươi có không có người ngoài? "

Mặc Phi Phàm hồ nghi một hồi, bốn phía nhìn một chút: "Không có a, làm sao vậy? "

"Hất xì! " vừa dứt lời, trong phòng thử áo đột nhiên vurun một con khiết bạch vô hạ ngọc thủ. Không đợi Mặc Phi Phàm phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, cái tay kia kéo Mặc Phi Phàm y phục, kéo vào trong.

Mặc Phi Phàm đã từng đi lính, cho nên hạ bản rất ổn, vốn không nên bị lôi vào đi.

Nhưng là nguồn sức mạnh này, không đơn thuần là khí lực đơn giản như vậy, phương diện này còn giống như tràn đầy một không còn cách nào kháng cự lực đạo.

Các loại Mặc Phi Phàm hiểu được, hắn đã tới nhỏ hẹp trong phòng thử áo. Lại định nhìn vừa nhìn, Âu Dương Thiên trên thân chỉ còn lại một cái từ sắc hung y, ngạo nhân nhất đẳng vóc người, hoàn toàn biểu diễn ở Mặc Phi Phàm trước mắt.

Da của nàng thật sự là quá tốt rồi, trơn trượt như ngọc, khiết bạch vô hạ, phảng phất lột xác chín trứng gà. Nhất là vậy đối với dồi dào, miêu tả sinh động, còn có trung gian cái kia sâu đậmRU Câu, khiến người ta nhìn ý loạn tình mê.

Lập tức gian, Mặc Phi Phàm trong đầu chỉ còn lại hai chữ "Vưu vật ".

Mặc Phi Phàm không thể không xem qua không mặc vào y nữ nhân (tỷ như trong lúc vô tình thấy Ngô Trĩ), thậm chí ngay cả hết hoàn toàn trần trụi nữ nhân đều gặp qua (tỷ như chủ động muốn tặng lễ vật cho mình Bạch Tuyết Linh).

Chỉ bất quá, xem Ngô Trĩ thời điểm, là ở ánh trăng chiếu rọi xuống, hơn nữa còn là ở trong lúc vô ý thấy, cho nên thấy không phải rất rõ. Bạch Tuyết Linh, hắn nhưng lại thấy rõ, nhưng vóc người tuyệt đối không có Âu Dương Thiên tốt.

Mặc Phi Phàm cũng là nam nhân bình thường, có bình thường phản ứng sinh lý. Mặc dù hắn tự chủ cường thịnh trở lại, trong đầu cũng biết một cách tự nhiên muốn chút bữa bộn. Hơn nữa, càng là muốn khổng chế loại này phán đoán, lại càng biết hướng phương diện kia suy nghĩ.

Nhìn xem Âu Dương Thiên trên thân, Mặc Phi Phàm khí huyết dâng lên, cảm giác máu mũi đều nhanh từ trong lỗ mũi xông tới.

Tay hắn không bị khổng chế sờ về phía nàng, Âu Dương Thiên sắc mặt đỏ hơn, hơn nữa đỏ ửng nhanh chóng khuếch tán đến quanh thân của nàng, khiết bạch vô hạ da thịt hồng phác phác, phá lệ được động nhân.

Giữa lúc nàng thẹn thùng mà cúi thấp đầu thời điểm, bên tai truyền đến Mặc Phi Phàm thật thấp giọng hỏi: "Là sau lưng khóa kéo kéo không hơn sao? "

"Ân. " Âu Dương Thiên nói mớ một tiếng, gật đầu.

Trong phòng thử áo không gì sánh được an tĩnh, an tĩnh đều có thể nghe được lưng cái người khác tim đập thanh âm.

Mặc Phi Phàm mắt sáng hơn, sáng nhiếp nhân Hồn Phách,

Phảng phất hắn trông mắt đen nhánh trung cất giấu một cái ngân hà.

Đang ở Âu Dương Thiển phỏng đoán Mặc Phi Phàm bước tiếp theo là hôn cổ của mình, vẫn là xương quai xanh, vẫn là môi thời điểm, người sau đưa tay, đem hung y phía sau khóa kéo hợp lại, đi xuống lõi kéo.

Kéo xong về sau, Mặc Phi Phàm hô hấp rõ ràng dồn dập rất nhiều, chỉ có thể sờ mũi một cái, lấy che giấu bối rối của mình: "Được rồi. "

Phốc!

Âu Dương Thiển suýt chút nữa thổ huyết mà chết, nàng thật muốn đứng Mặc Phi Phàm nói một câu "Có tiện nghi không chiếm, Vương bát đản ".

Nàng cũng không phải một cái tùy tiện tiện hướng nam nhân triển lộ thân thể mình người, đây là nàng lần đầu tiên, cũng là duy nhất một lần đứng của mình thích nam nhân công bằng.

Không nghĩ tới, đối phương cư nhiên không có phản ứng, thật sự là thiếu giảm, nên kéo ra ngoài bán chết năm phút đồng hồ.

Âu Dương Thiển lại ở trong lòng, đem này "Ca ngợi " từ, nói một lần.

Du mộc não đại! Heo! Ngu ngốc! Người nhát gan. . . .

Bất quá nghĩ lại, ở chỗ này phát sinh cái gì cũng quả thực không tốt, dù sao cũng là công cộng trường hợp.

Nàng không khách khí đem Mặc Phi Phàm đẩy ra, cố ý ở cái bóng trước mặt vòng vo vài vòng, rất hài lòng gật đầu: "Không sai, không sai, mua. "

Mặc Phi Phàm nhức đầu: "Nếu không còn chuyện gì, ta đây đi ra. "

"Chậm đã! Nếu như bên ngoài vừa vặn người tới, ta không phải ra ánh sáng. " Âu Dương Thiển một bộ không thể thương lượng đáng vẻ: "Cho ta thành thật ngốc tại chỗ này. "

Sau đó, nàng quay lưng lại, đứng Mặc Phi Phàm nói: "Cho ta kéo xuống, ta muốn đổi một món khác. "

Thật là một đàn vật nhân tiểu yêu tinh.

Mặc Phi Phàm trên dưới hầu kết một hồi cuộn, bang Âu Dương Thiển đem áo ngực khóa kéo kéo ra, sau đó điện giật tựa như thu hồi lại.

Âu Dương Thiển công Mặc Phi Phàm, đem hung y cởi ra, đổi lại một món khác màu đỏ sậm.

Lo lắng thấy cái không nên thấy, Mặc Phi Phàm ngẩng đầu, nhìn về phía phòng thử quần áo trần nhà.

Cái này nhìn lên đừng lo, hẳn phát hiện trên trần nhà cư nhiên cũng có một chiếc gương. Lúc đầu, phòng thử quần áo cái gương phản xạ không đến Âu Dương Thiển thân thể. Hiện tại nhìn lên trên trần nhà, tuyệt diệu vóc người cùng "Ba điểm trùng hai điểm ", hoàn toàn bại lộ ở Mặc Phi Phàm trong mắt.

Hắn lại càng hoảng sợ, nhanh lên cúi đầu, chỉ bất quá trong đầu đã thật sâu trước mắt này ướt át đáng vẻ, lái đi không được.

"Giúp ta lại kéo xuống khóa kéo. "

Ở Mặc Phi Phàm hít sâu để bảo đảm cảm lý trí thời điểm, Âu Dương Thiển trong miệng truyện lên tiếng.

Mặc Phi Phàm đang hoảng đem khóa kéo tạo nên, đứng ở một bên.

Âu Dương Thiển ở trước gương dạo qua một vòng, cảm giác cũng thật hài lòng: "Được rồi, liền cái này hai kiện rồi. "

Lần này không cần nàng nói, Mặc Phi Phàm lần nữa bắt đầu, giúp nàng đem khóa kéo kéo xuống.

Sau đó, Âu Dương Thiển mặc vào y phục của mình, cùng Mặc Phi Phàm cùng đi ra khỏi phòng thử quần áo.

Bên này, mười bộ đồ lót đã giảm gói kỹ. Hơn nữa cái này hai kiện, tổng cộng tiêu phí hai trăm năm chục ngàn ba.

"Mỹ nữ, ngài là xoát chi phiếu, vẫn là xoát thẻ hội viên? " mỹ lệ người nữ bán hàng hỏi.

Âu Dương Thiển từ trong bao lấy ra một tờ màu đen thẻ đưa tới: "Thẻ hội viên. "

"A? Kim cương chí tôn thẻ? Ngài là thương hạ cổ đồng vẫn là thương gia? " mỹ lệ người nữ bán hàng hỏi.

Âu Dương Thiển ném ra hai chữ: "Cổ đồng. "

"Thất kính thất kính. Kim cương chí tôn thẻ hộ khách, giảm 95%, ngài tổng cộng tiêu phí. . . . "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Không thể tặng nội y

"Ngài tổng cộng tiêu phí 237785, cái này là của ngài tiểu nhóm cùng ngài quần áo và đồ dùng hàng ngày, xin ngài cảm xong."

Hai người dẫn theo hơn mười bộ đồ lót, ly khai nhà này cửa hàng.

Các loại ly khai cửa hàng đã lâu, Mặc Phi Phàm trong đầu còn thường thường gặp phải những hình ảnh kia.

"Còn đứng đó làm gì?" Âu Dương Thiên xem Mặc Phi Phàm một đường không nói lời nào, hỏi.

Mặc Phi Phàm trên mặt đỏ ửng qua một cái, thuận miệng bắt cái lý do nói rằng: "Ah, ta đang suy nghĩ cho các nàng mua lễ vật gì."

"Đây không phải là sao?" Âu Dương Thiên hoảng hốt hoảng hốt cái túi trong tay, vừa cười vừa nói.

Mặc Phi Phàm sững sốt, nghi tiếng nói: "Đây không phải là người muốn tặng cho ta sao của các nàng?"

Âu Dương Thiên thay đổi nữ vương khí bá đạo, đột nhiên trở nên cơ linh nói: "Sớm biết người không có chú ý, hoàn hảo ta có triệt. Người đã quên, mỗi người ta cũng mua rồi hai kiện, cho người phân nửa, để cho người phân cho các nàng."

Mặc Phi Phàm rất cảm tạ Âu Dương Thiên có hảo ý, nhưng là hấn một cái đại lão gia tiền một đám mỹ nữ nịt ngực, có chút không quá thích hợp a!. Bạch Tuyết Linh ngược lại cũng dễ nói, là bạn gái của mình, tiền hung y không có gì. Nhưng là cái khác các mỹ nữ, cái này tiền nịt ngực, làm sao cảm giác bỉ ổi như vậy, có điểm khiêu khích toàn bộ biệt thự mùi vị của nữ nhân.

Hấn mạnh nhỏ mạnh nhỏ suy nghĩ một chút, do dự nói: "Nếu không, ta suy nghĩ lại một chút. Cái này vài món hung y mặc như vậy, ta có thể tiền không dậy nổi."

Đây là lời nói thật, tuy là hấn ở họ Âu Dương tập đoàn kỳ hạ đưa ra thị trường trong công ty, có vượt lên trước hai chục triệu cổ phiếu. Bất quá khoản tiền kia, hấn cũng không tính hiện tại di chuyển, một phần vận về sau muốn đầu tư hoặc là cần dùng gấp, lại bộ hiện tại cũng không trễ.

Trước mặt hấn hoa tiền, đều là mình phí dịch vụ cùng tiền thưởng.

Âu Dương Thiên cắt một tiếng: "Ta lại không để cho người bỏ tiền, người một cái quỹ hẹp hòi. Người nếu như cảm không có tiền làm mượn có, có thể nhiều kéo dài nửa năm hợp đồng a, không phải liền có rồi."

Mặc Phi Phàm nhức đầu: "Tại sao ta cảm giác ký hợp đồng, cùng ký khế ước bán thân giống nhau."

Âu Dương Thiên ôm tay, đầu nhỏ thật cao vung lên: "Làm sao tích, bổn đại tiểu thư là bạc đãi người, vẫn là đánh người chửi dằn vặt người. Người chung quanh hỏi thăm một chút, người lão bản nào có thể giống như ta vậy, đúng một cái người làm công tốt như vậy, người thoải mái a! Người."

Mặc Phi Phàm lớn một chút đầu: "Dạ dạ dạ, ta biết Âu Dương đại tiểu thư rất tốt với ta, thế nhưng tiền hung y thật sự là không thích hợp. Ta suy nghĩ lại một chút a!, nhìn tiền cái gì thích hợp."

"Cắt", Âu Dương Thiên trắng Mặc Phi Phàm liếc mắt: "Lão bảo thủ bú đống bình Lừa. Được rồi, nếu là như vậy, ta cũng chẳng muốn quần người, tiền ta về nhà."

"Về nhà?" Mặc Phi Phàm còn lấy vì mình nghe lầm, tới nơi này không phải đi dạo, không phải Âu Dương đại tiểu thư phong cách a. Trước đây mỗi lần shopping, không được đi dạo cái hai đến ba giờ thời gian, làm sao lần này chỉ mua rồi ít đồ.

Âu Dương Thiên đuổi cái chặn ngang: "Không phải đi dạo, không có gì muốn mua. Mặt khác, thương thế của người không phải còn chưa khỏe xuyên thấu qua sao, nếu như đem người cái này đại anh hùng mết đến, ta cũng đảm đương không nổi."

Nghe lời này một cái, Mặc Phi Phàm suýt chút nữa cảm động quỳ xuống hôn chân của nàng.

Phải biết rằng nam nhân, sợ nhất chính là đi dạo phố, nhất sợ nhất chính là bởi nữ nhân đi dạo phố.

Bình thường các nữ nhân vai không thể chịu, tay không thể nói, nhìn qua kiều kiều nhược nhược. Có thể vừa đến thương trường, vậy cùng hít thuốc lắc không có phân biệt. Giá thế kia, hấn không thể đem cả tòa thương trường đều bàn hồi gia.

Mà các nam nhân thì tương phản, sự chịu đựng người mạnh nhất, đi dạo trên một hai giờ, cũng phải một cái đầu năm lớn, hai cái chân cùng đỏ chỉ thủy giống nhau trầm trọng.

Mặc Phi Phàm hít một cái, hai cái má lúm đồng tiền sâu hơn, chấp tay lia lịa: "Cảm tạ Âu Dương tiểu thư thủ hạ lưu tình, tha tại hạ một mạng. Ngày khác nếu như bất luận cái gì sai phái, mặc dù phần thân toái cốt, cũng sẽ không tiếc. "

"Ồi, miệng đây là lau mặt a, làm sao bình thường tìm không thấy người miệng ngọt như vậy. " Âu Dương Thiển giờ giờ lên cực mỹ đuôi lông mày, giữa lông mày đều bao hàm tiểu ý. Kỳ thực, nàng không phải là không muốn đi dạo phố, chỉ là không muốn đem quý giá này một chỗ thời gian, làm lỡ ở đi dạo phố loại chuyện như vậy.

Nàng đã chế định một cái rất "Hoàn mỹ " kế hoạch, phòng thủ quần áo chuyện, chẳng qua là kế hoạch này bước đầu tiên.

Nàng muốn Mặc Phi Phàm, từng bước một chút, rơi vào chính mình thiết lập tốt "Ôn nhu bẫy rập " ở giữa. Âu Dương Thiển là một người rất cố chấp, nói xong khó nghe một chút, gọi toàn cơ bắp, gọi chết bướng bỉnh. Nàng chưa bao giờ tin tưởng, chính mình muốn lấy được một số thứ, không chiếm được.

Đụng với tên lưu manh, đã quá đáng sợ. Nếu như đụng với cái nữ lưu manh, vậy. . . .

Mặc Phi Phàm cũng không nghĩ tới, Âu Dương Thiển trong lòng đang đánh được tính toán gì, ngửa mặt cười: "Cùng người mập mập kia sống chung một chỗ lâu, cũng đã đa thiếu thiếu học xong vài câu lời nói dí dỏm. "

"Ân ", Âu Dương Thiển cử chỉ ưu nhã lui về phía sau gầy một cái dưới mái tóc: "Thích hợp là được, người nếu như trở nên cùng mập mập như vậy ba hoa, ta cần phải một cái tát đem người hô lên trên tường, bóc đều bóc không xuống. "

Hai người vừa ôn thiên, một bên hướng thương trường trước mặt bãi đậu xe lộ thiên.

Mới vừa đi tới phân nửa, Mặc Phi Phàm đột nhiên ngừng lại, ánh mắt sáng lên nói: "Ta có cái gì đưa cho mọi người. "

Âu Dương Thiển: "Cái gì? "

Mặc Phi Phàm chỉ phía trước một cái: "Người xem nơi đó. "

Theo Mặc Phi Phàm ngón tay phương hướng, Âu Dương Thiển chứng kiến một cái bóp mặt tay của người nghệ nhân đang ở nhận thức thật cẩn thận mà nắm bắt biểu diễn. Bởi vì là tiết nguyên tiêu, rất nhiều người đều vây ở bên cạnh xem, bất quá bóp người ngược lại không nhiều.

Khác bóp mặt nhân, mười đồng tiền hai mươi đồng tiền cũng liền một cái, nhưng hần cư nhiên bóp một cái muốn 150 nguyên, hơn nữa, không trả giá.

Bất quá nói thật, hần bóp mặt người, quả thực nếu so với dùng đích tay nghề nhân thủ nghệ muốn tinh, trông rất sống động, dường như sống được giống nhau.

Âu Dương Thiển cười ha ha: "Người cái tên này, còn rất có vận khí nha. Một người đưa một mặt người, thua thiệt người nghĩ ra. "

"Ha ha ", Mặc Phi Phàm thoải mái thừa nhận nói: "Ta cũng không giống như người như vậy hào, mua một lễ vật hoa mấy trăm ngàn, cũng liền trọn những thứ lật vật này rồi. "

Âu Dương Thiển không muốn dây dưa lâu lắm, thúc giục: "Được rồi, muốn lộng nhanh lên lộng. Bôn đại tiểu thư cũng không muốn ở bên ngoài thổi mấy giờ gió lạnh. "

"Vậy người đến trong xe chờ ta, ta đi một chút sẽ trở lại. " nói, cái chìa khóa xe giao cho Âu Dương Thiển, bước nhanh hướng bên kia chạy đi.

Mặc Phi Phàm nói "Đi một chút sẽ trở lại ", có thể chờ hần đem tượng đất toàn bộ ôm lúc trở lại, đã là một giờ sau đó. Trong xe Âu Dương Thiển chờ đều muốn nổi đóa rồi, nếu không phải là bên ngoài lạnh lẽo, nàng không muốn xuống xe, cái kia bóp mặt nhân sạp sớm đã bị hần đập.

"Người là đi bóp mặt người đi rồi, hay là đi tìm cô nương đi, thời gian dài như vậy. " Âu Dương Thiển quay cửa xe xuống, tức giận nói rằng.

Để cho nàng đợi lâu như vậy, Mặc Phi Phàm cũng quả thật có chút băn khoăn. Hần cấp lấy bạch khí, đem một cái chân nhân tượng bòn đưa cho Âu Dương Thiển: "Nhìn, có giống hay không người, ta còn đặc biệt làm cho sự phụ ở lòng bàn chân của người trên nền, để lại tên của người cùng thời đại. "

Lúc đầu, Âu Dương Thiển có nổi giận trong bụng. Khi thấy cái này mặt người thời điểm, cái gì hóa cũng không có.

Nắm bắt cái này vô cùng rất thật lật vật, Âu Dương Thiển bất khả tư nghị kinh ngạc nói: "Cái này, đây là ta? "

Chương 139: Người cầm giữ ở sao

Thấy Âu Dương Thiên biểu tình có chút mất tự nhiên, Mặc Phi Phàm lúng ta lúng túng nói: "Làm sao vậy, không thích? "

"Không có a? " Âu Dương Thiên cười cười, mặt mày cong cong, dường như con mắt có thể nói: "Ta rất thích, thực quá thật, đem những thứ khác xem cho ta một chút. "

Khó có được Âu Dương Thiên nói thích, Mặc Phi Phàm có thể tính có thể yên lòng. Hắn đem này mặt người toàn bộ bắt được Âu Dương Thiên trước mặt: "Ta cho mỗi một người bóp một cái, còn ngắt cái ảnh gia đình, hy vọng đại gia sẽ không bị ghét bỏ cho phải đây. "

"Nhất định sẽ ghét bỏ. " Âu Dương Thiên vượt vượt Mặc Phi Phàm chính là cái kia mặt người, sau đó thoại phong nhất chuyển: "Bất quá, xem ở người đi chuyển hơi có chút tâm tư trên, vẫn là tha thứ người đã khỏe. "

Mặc Phi Phàm cũng cười: "Vậy là tốt rồi, được rồi, chúng ta bây giờ là trực tiếp về nhà sao? "

Họ Âu Dương nắm bắt "Mặc Phi Phàm mặt người " đầu nhỏ, nhìn không được sợ run cả người: "Đúng, ta đều nhanh chết rét, nhiều hơn nữa ở bên ngoài đây đưa một phút đồng hồ, ta liền đem người tháo thành tám khối. "

"Được liệt. " Mặc Phi Phàm thúy thanh bằng lòng một câu, đập cần ga, ô tô "Oanh " một tiếng chạy ra ngoài.

Mặc Phi Phàm mở rất nhanh, nửa giờ, đã đến bọn họ chỗ ở biệt thự.

Ngày mai, trong biệt thự các mỹ nữ chỉ có sẽ trở về, các nàng sau khi trở về, nơi đây lại sẽ rất náo nhiệt.

Tối hôm nay, là khó có được thanh tĩnh cả đêm, cũng là Âu Dương Thiên khó được cơ hội biểu hiện.

Bên ngoài là Băng Tuyết khí trời, hàn lãnh đến xương. Trong biệt thự mở ra hệ thống sưởi hơi, ấm áp vào xuân.

Sau khi vào cửa, hai người chuyển thứ nhất, chính là đem trên người thật dày cùi áo khoát ra.

Âu Dương Thiên thuận tay đem áo gió, áo lông ném qua một bên, chỉ một cái quần jean, nhất kiện bán trong suốt trong tay áo y.

Đầu tiên là nhìn một chút của nàng thô, uy hơi có chút cà rốt, sau đó ngon lành là ngược lại ở trên ghế sa lon, nhổng lên thật cao hai cái lại trường vừa mịn chân, thanh âm êm dịu động nhân nói: "Con cóc, đem TV mở ra cho ta, ta muốn xem chiếu bóng. "

Mặc Phi Phàm đem y phục treo xong, lại bang Âu Dương Thiên kịch truyền hình mở ra, lúc này mới đuổi cái chặn ngang: "Người trước xem đi, ta chuẩn bị xem sách. "

"Không được, người được cùng ta xem. " Âu Dương Thiên ngang ngược nói.

Mặc Phi Phàm hết chỗ nói rồi, lâu bầu nói: "Vi sao a, này cũng an toàn đến nhà, không thuộc về ta chỉ vào phạm vi a !. "

"Ta bất kể, ta bất kể ", Âu Dương Thiên đại tiểu thư tính khí đi lên: "Ta muốn xem phim kịch đi, vẫn là đem ta sợ hãi, xem gia gia ta không đem da của người tề. "

Mặc Phi Phàm suýt chút nữa mới ngã xuống đất: "Nếu như sợ, liền không nhìn thôi. "

"Ta hôm nay sẽ xem ", Âu Dương Thiên bĩu môi nói: "Người nếu là không theo ta xem chiếu bóng, ta liền cởi sạch y phục, đi ra bên ngoài đông lạnh lấy, chết công quên đi. "

Nói xong, thật vẫn sẽ cởi quần áo chỗ rách.

Trời ạ, trong áo sơ mi của nàng, chỉ có một nịt ngực rồi, nếu như hai kiện cùi lòi nói, vậy thật đi hết. Cũng không biết sao, Mặc Phi Phàm trong đầu đột nhiên lại xuất hiện ở phòng thử quần áo bộ kia hình ảnh. Đây cũng không phải là hắn chủ động muốn đi hỏi tương, mà là Viêm Hoàng đứng cảnh tượng tương tự một chủng phản xạ có điều kiện, cùng loại thả về công năng.

Mặc Phi Phàm thật sợ vị đại tiểu thư này nói được làm được, nhanh lên ngăn lại nàng: "Được, được, ta coi là sợ người rồi. Bất quá, chúng ta đầu tiên nói trước rồi, không thể cầm cái này làm ta sợ, còn có, không thể áp sát quá gần. "

Âu Dương Thiên nghe được vui vẻ, nụ cười quyến rũ nói rằng: "Làm sao vậy, sợ không cầm được? "

Mặc Phi Phàm dường như bị nói trúng tâm tư gì tựa như, khuôn mặt lập tức Hồng đến rồi bên tai. Qua một lúc lâu, chỉ có thờ phào một cái: "Ta sợ người khác hiểu lầm chúng ta đang trộm tình! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngoa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Chờ đợi say rượu mất lý trí

Âu Dương Thiển đầu tiên là sững sốt, sau đó vui vẻ, ha ha cười nói: "Con cóc, chớ tự mình đa tình, ta sẽ với người yêu đương vụng trộm? "

Mặc Phi Phàm vội ho một tiếng: "Vậy được rồi. "

Âu Dương Thiển vỗ vỗ ghế sa lon bên cạnh, hung ba ba nói: "Được rồi, đừng nói nhảm, cho ta đăng hoàng tọa tới nơi này. "

Mặc Phi Phàm cũng không dám cùng với nàng áp sát quá gần, ngồi ở Âu Dương Thiển hơn hai mét vị trí.

"Ta nghe người ta nói, có một < bút tiên 3 > thật đẹp mắt, tìm cho ta đi ra. " Âu Dương Thiển đem điều khiển từ xa ném quá tới, điều khiển từ xa ở giữa không trung bay lượn thời điểm, Mặc Phi Phàm đã tiếp nhận.

Hắn bắt đầu lật lật đầu, bắt đầu lợi dụng ti vi thăm dò công năng, bắt đầu tìm bộ phận gọi < bút tiên 3 > phim kịch dị.

Tại hắn lúc đang bận bịu, Âu Dương Thiển tin tay cầm lên trên bàn một chai dương tửu, mở ra. Lại ở trên kệ rượu bên cạnh tìm lường cái ly, mỗi người rót nửa chén. Nghiêng về một phía, vừa nói: "Con cóc, người có lộc ăn. Chai rượu này, là ta từ gia gia ta trộm tới được, nghe nói, là của hắn một cái lão bằng hữu đưa cho hắn đâu. "

Mặc Phi Phàm không chớp mắt nhìn chăm chăm màn hình TV, tiếp tục thăm dò: "Làm sao đột nhiên nghĩ uống rượu? "

"Say rượu mất lý trí thôi. " đây là Âu Dương Thiển đáy lòng ý tưởng. Nhưng trong miệng nàng nói xong cũng là: "Nghe nói rượu có thể đánh bạo, uống vài hóp liền không sợ rồi. "

Rượu có đôi khi thật là đồ tốt, đã cho mình một cái cơ hội, cũng cho người khác một cái cơ hội. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hai người trong lòng đều có lẫn nhau. Nếu có bất cứ người nào không muốn, một hồi trước hoa dưới trăng lãng mạn, liền sẽ biến thành một hồi có dự mưu "qj" .

So với như bây giờ.

Âu Dương Thiển từ nhỏ hàm chứa chìa khóa vàng lớn lên, bá đạo quán. Thứ mình thích, liền nhất định phải đạt được. Nếu không phải là đánh không lại hắn, nàng đã sớm tiến lên đem Mặc Phi Phàm đánh ngất xỉu, sau đó tới cái bá vương ngành thương cung rồi.

Chính là bởi vì Mặc Phi Phàm cái này nhân loại phi thường chính phái, hơn nữa tự chủ rất mạnh, cho nên hắn mới chịu lao lực suy nghĩ nhiều như vậy chủ ý.

Bất quá trái lại muốn, nếu như Mặc Phi Phàm biểu hiện tốt sắc vừa không có nguyên tắc, rất dễ dàng bắt, Âu Dương Thiển ngược lại coi thường hắn. Mặc dù hắn thân thủ cho dù tốt, cũng bất quá là một cái có thể đánh người cận bả, Âu Dương Thiển đã sớm một cước đem hắn đá phải chạy máy đường xe chạy lên rồi.

Mặc Phi Phàm không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục thăm dò bộ phận gọi < bút tiên 3 > phim kịch dị.

Khoan hãy nói, mất thật lớn tinh thần, thật bị hắn tìm được. Mặc Phi Phàm vỗ tay phát ra tiếng, lắm bả nói rằng: "Rốt cuộc tìm được người. "

Nói, đem hình ảnh mở ra.

Trong phòng khách cái này TV, có hơn bảy mươi tác Anh, hình ảnh rõ ràng, âm thanh rất thật, phi thường mang cảm giác. Hơn nữa trong phòng khách đèn toàn bộ tắt đi, theo khung bố âm nhạc và hình ảnh tiến hành, cái loại này âm sâm sâm bầu không khí, lập tức ở trong phòng khách tràn ngập ra.

Âu Dương Thiển đem một chén rượu đưa tới: "Cầm. " sau đó chính mình lại đem rồi ly rượu, với hắn đựng một cái: "Cụng ly. "

Mặc Phi Phàm có chút do dự nói: "Thân là bảo tiêu, uống rượu là tối kỵ, ta cũng không cần uống, một phần vạn uống say, có cái gì phần tử xấu chạy vào

tới, vậy không xong. "

Âu Dương Thiển cất một tiếng: "Hiện tại chúng ta là tại gia, nào có nhiều như vậy phần tử xấu. Lại không cho người uống nhiều, để cho người thêm can đảm một chút mà thôi. "

Mặc Phi Phàm lúc đầu không muốn uống, thế nhưng họ Âu Dương ép rất gắt, không uống liền thì không được.

Một ngụm hai cái, hai người càng uống càng nhiều.

Ngay từ đầu, Mặc Phi Phàm cùng Âu Dương Thiển còn cách hơn hai thước khoảng cách, hình ảnh tiến hành rồi hơn mười phút, hai người đã lâu đến cùng nhau. Chính xác ra, là Âu Dương Thiển ôm Mặc Phi Phàm, Mặc Phi Phàm vẫn là ngồi chỗ cũ không hề động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Điều Ngọa Hoa Hậu Giảng Đường Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.